Koviloor Digital Library

உ

சிவமயம்

அரி ஓம் நன்றாக குரு வாழ்க குருவே துணை

நந்தி அருள் பெற்ற நாதர், விளைவறி வித்தகர்

திருமூலர் நாயனார்

அருளிச்செய்த

திருமந்திரம்

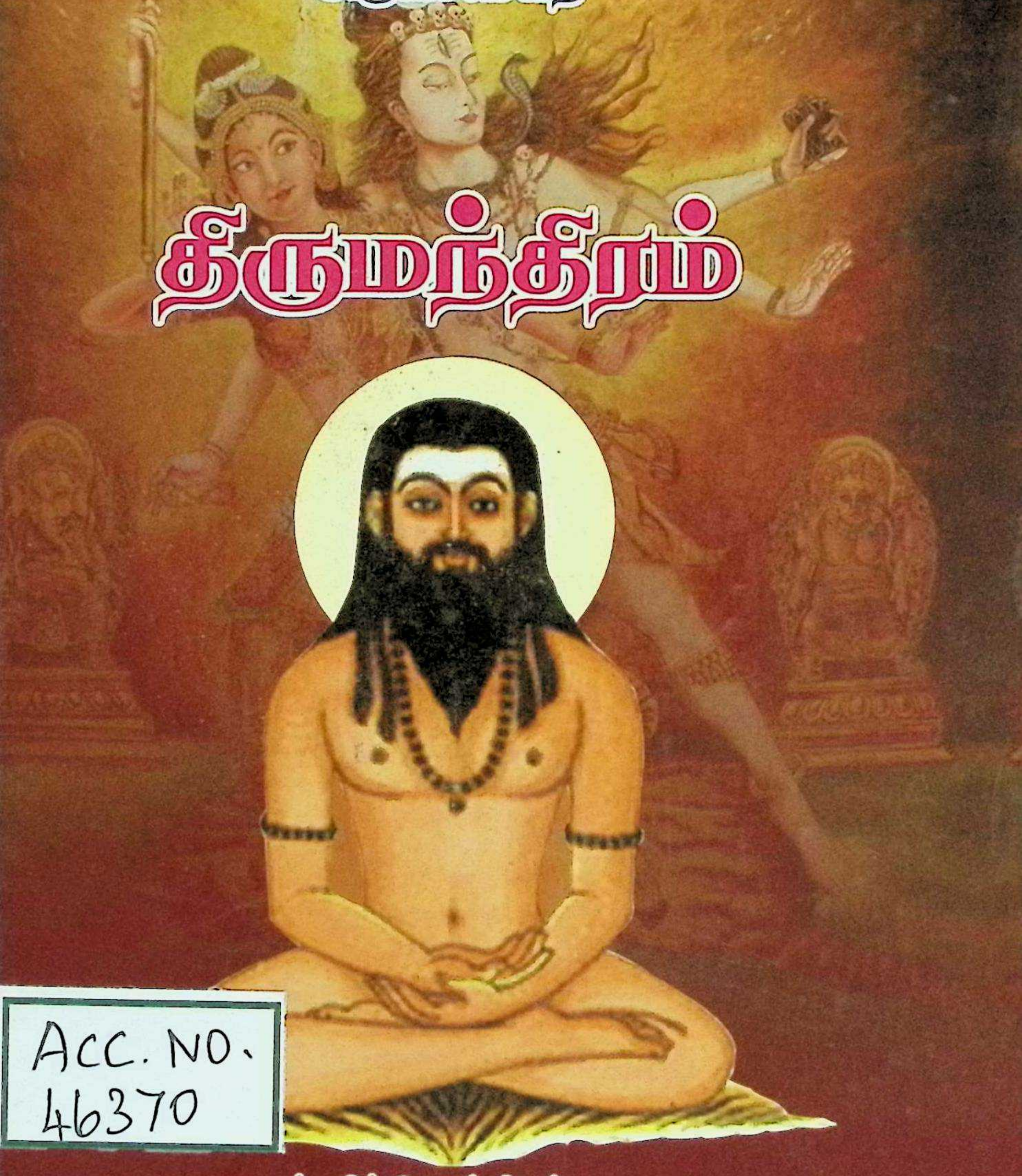

ACC. NO.
46370

முத்தமிழ் வேதத் திருச்சபை

Koviloor Digital Library

Koviloor Digital Library

உ

சிவமயம்

அரி ஓம் நன்றாக குரு வாழ்க குருவே துணை

திருமந்திரம்

இந்நூல் ஆசிரியர் :

நந்தி அருள் பெற்ற நாதர், விளைவறி வித்தகர்

திருமூலர்

ஓவியம் "வைத்தியமணி", 1931

வெளியீடு

முத்தமிழ் வேதத் திருச்சபை

வ.பெரி.மு. தெரு. தேவகோட்டை - 630 302,

Koviloor Digital Library

"இல்லற ஞானி" "சாத்தா மகான்"

"தமிழ் வேதநாவலர்" "வைத்தியமணி"

சற்குரு. சித.வே. சண்முகநாத பிள்ளை

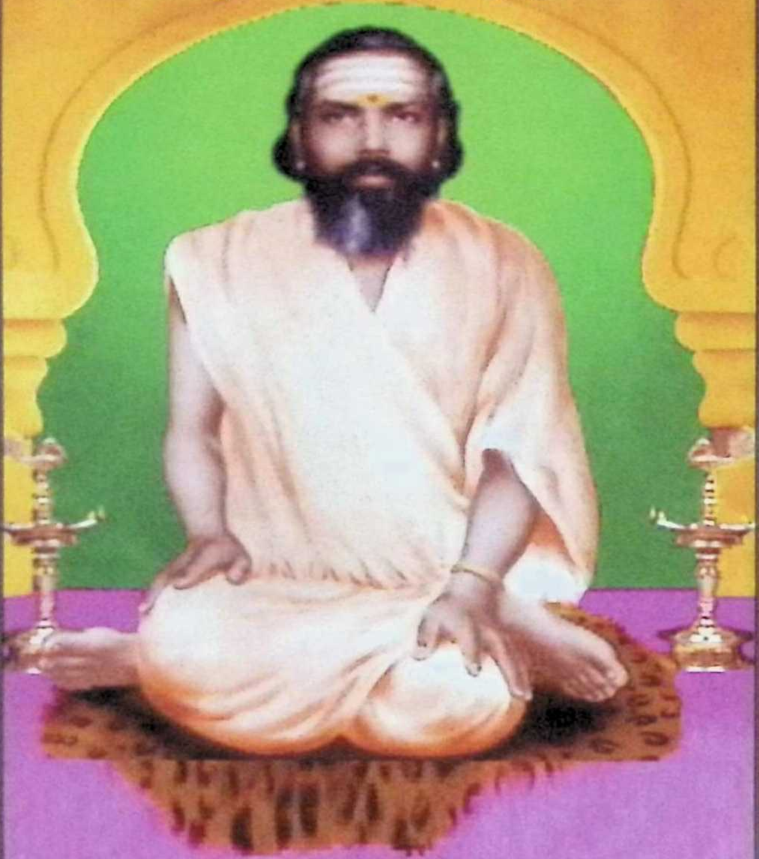

நிறுவுனர், முத்தமிழ் வேதத் திருச்சபை, தேவகோட்டை

Koviloor Digital Library

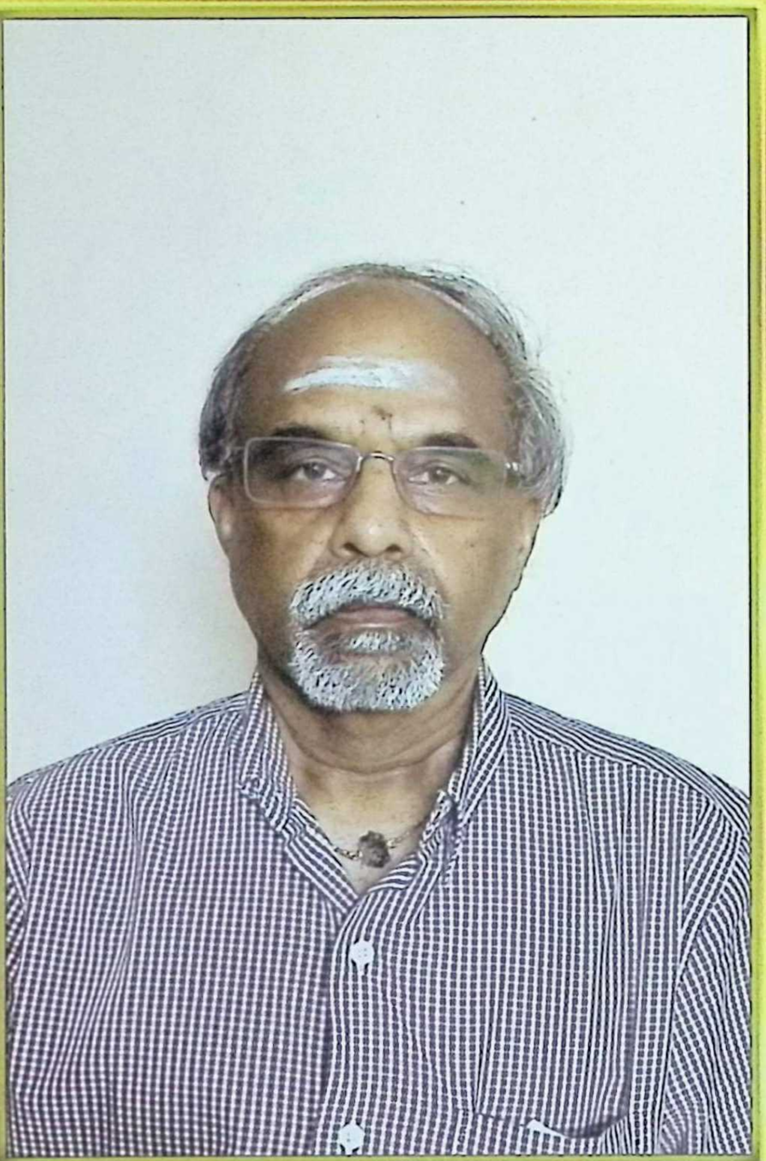

நரம்பியல் பேராசிரியர்

வைத்திய கலாநிதி **சிதம்பரம் ஏகப்பன்** (கனடா)

தலைவர், முத்தமிழ் வேதத் திருச்சபை, தேவகோட்டை

Koviloor Digital Library

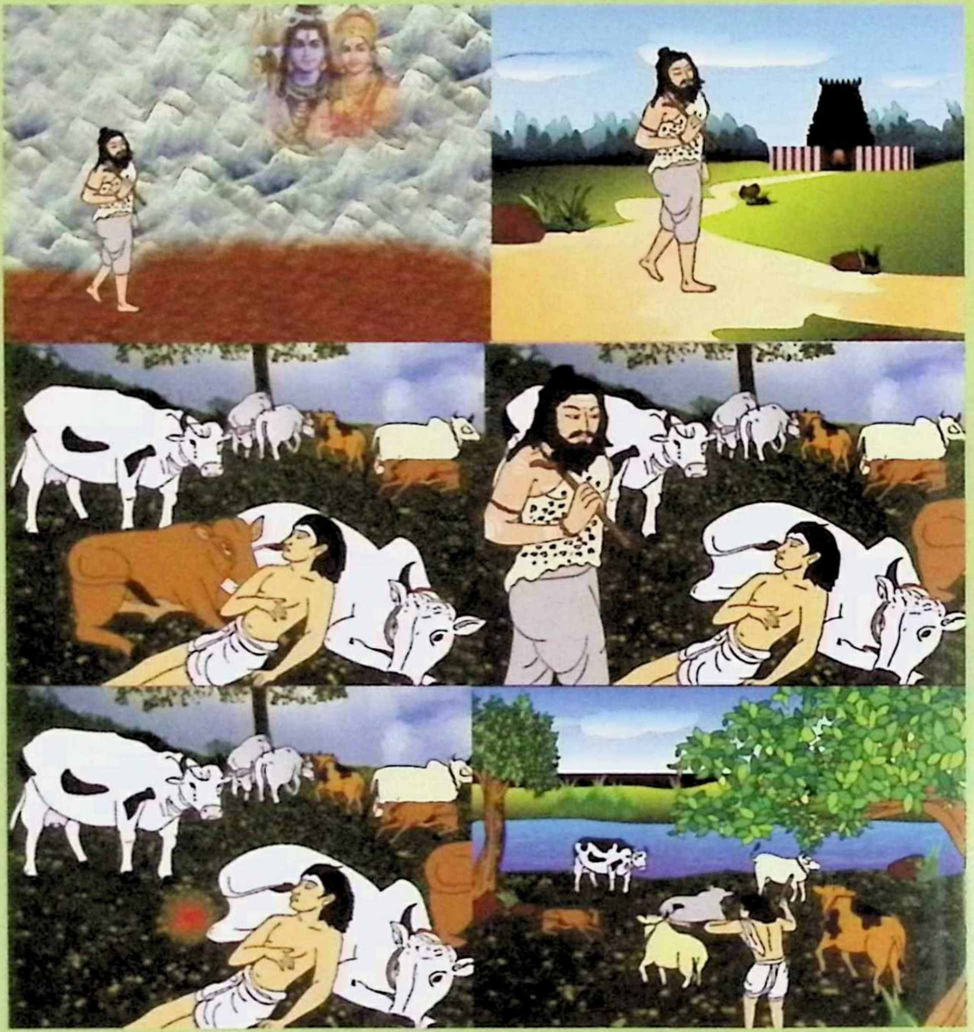

Koviloor Digital Library

5/1

உ

சிவமயம்

அரி ஓம் நன்ருக குரு வாழ்க குருவே துணை

திருமந்திரம்

இந்நூல் ஆசிரியர் :

நந்தி அருள் பெற்ற நாதர், விஊவறி வித்தகர்

திருமூலர்

ஓவியம் "வைத்தியமணி", 1931

வெளியீடு

முத்தமிழ் வேதத் திருச்சபை

வ.பெரி.மு. தெரு. தேவகோட்டை - 630 302,

KOVILOOR ANDAVAR LIBRARY, KOVILOOR

A 46370

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

அரி ஓம் நன்ருக குரு வாழ்க குருவே துணை

நூலின் பெயர்	:	**திருமந்திரம்**
முதலாம் பதிப்பு	:	சோபகிருது வருடம் சித்திரை மாதம் 22 ஆம் தேதி (05.05.2023)
நூலாசிரியர்	:	விளைவறி வித்தகர் **திருமூலர்**
உரிமை	:	முத்தமிழ் வேதத் திருச்சபையோர், தேவகோட்டை.
பக்கங்கள்	:	528
வெளியீடு	:	முத்தமிழ் வேதத் திருச்சபையார், தேவகோட்டை.
தாள்	:	18.6 கிலோ மாப்லித்தோ
நூலின் அளவு	:	டெமி 1/8
விலை	:	ரூ. 600.00
எழுத்து	:	16 புள்ளி
கிடைக்குமிடம்	:	**இராம. ஆதிரெத்தினம்** இணைச் செயலாளர், முத்தமிழ் வேதத் திருச்சபை 19, ரெகுநாதபுரம் மேற்கு, தேவகோட்டை. செல் : 9486361107
கணினி & அச்சு அமைப்பு	:	**ஸ்ரீ பாலாஜி கிராபிக்ஸ்** கோயமுத்தூர் - 641 007. செல் : 9361410269 email : sribalajigraphics.cbe@gmail.com

Koviloor Digital Library

திருமூலநாயனார், அவர்மாணாக்கரெழுவர், அரசவிருக்ஷம், திருவாவடுதுறை க்ஷேத்திரம் தடாக முதலியன.

உ
சிவமயம்

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்
அரி ஓம் நன்ருக குரு வாழ்க குருவே துணை

திருமூலநாயஞர் திருமந்திர நூலுக்கு என் உரை....

குரு அருளும் திரு அருளும் வழிகாட்ட திருமூலநாயஞர் திருமந்திர நூலுக்கு என் உரை எழுதுகிறேன்.

தேவர் குறளும் திருநான்மறை மொழியும்
மூவர் தமிழும் முனிமொழியும் - கோவை
திருவாசகமும் திருமூலர் சொல்லும்
ஒரு வாசகம் என்று உணர்

என்ற ஔவை மூதாட்டியின் கூற்றுப்படி திருமந்திரம் உட்பட இவை அனைத்து நூல்களும் வீடுபேறு அடைவதற்கு ஒரு ஊன்றுகோலாக அமைந்துள்ளது. அறம் பொருள் இன்பம் இம்மூன்றும் வீடுபேறு அல்லது முக்தி அடைவதற்கான பாதைகள். மேற்கூறிய அனைத்து நூல்களும் இம்மூன்றை அடிப்படையாக வைத்து தான் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

முக்தி அடைவதற்கான படிகட்டுகள் நான்கு. அவை சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்ருகும். முக்தி சோபானம் என்று பெயர். சோபானம் என்ருல் கல்லால் ஆன படி. இது சரியை கிரியை ஒரு பகுதியாகவும் யோகம் ஞானம் ஒரு பகுதியாகவும் உள்ளது. எப்படி மேலே செல்வதற்கு படி உதவுகிறதோ அது போல் முக்தி அடைய இவை நான்கும் (சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம்) தேவை. சரியை - மனம் வாக்கால் செய்வது. கிரியை - மனம் வாக்கு காயத்தால் செய்வது. யோகம் வாசியால் செய்வது. ஞானம் முடிந்த நிலை. இதில் சாதாரண மனிதர்கள், உலக இயலில் இருந்து கொண்டு செய்யக் கூடியது சரியை கிரியை. இவை இரண்டும் யோகம் ஞானத்திற்கு சமமானது. அதனுல் நம் முன்னேர்கள் சரியையாகிய புராண இதிகாசங்களையும், பக்திப் பாடல்களையும் கூறி நமக்கு அன்ருட வாழ்வில் செய்வதற்கு வழிகாட்டி இருக்கிருர்கள். கிரியையாகிய கோவில் வழிபாடு

Koviloor Digital Library

5/1

முறைகளும் வைதீக செயற்பாடுகளாகிய யாகம் திருவிழாக்கள் செய்முறைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கிருர்கள்.

முக்தி சோபானமாகிய நான்கையும் ஒன்பது தந்திரங்களில் உரைத்தது நம் விந்தை திறம் மிகு மெய்மொழி சித்தர் திருமூல நாயனுர்

சித்தர் பரம்பரை இரண்டு வகையாகும். திருமூலர் பரம்பரை, கைலாய வர்க்கம். கைலாய வர்க்கம் பிரம்மாவின் மானசீக புத்திரர்களான சனகர், சனந்தனர், சனற்குமாரர், சனார்த்தனர் ஆகும். மாணிக்கவாசகராகிய திருவாதவூர அடிகளும் கைலாய பரம்பரை. மற்றவர்கள் மூல வர்க்கம். திருமூலர் இறைவனிடம் உபதசம் பெற்றவர். சிவபெருமான் தட்சிணுமூர்த்தியாக இருந்து நால்வருக்கு உபதசம் செய்யும் பொழுது (சனகர், சனந்தனர், சனற்குமாரர், சனார்த்தனர்) கேட்டுக் கொண்டவர்கள் மற்றும் ஒரு நால்வர் பதஞ்சலி, பாம்பின் வடிவமாகவும், வியாக்கரமர் புலி வடிவமாகவும், சிவயோகியார் சிங்க வடிவமாகவும், திருமூலர் இடையன் உருவிலும் கேட்டுக் கொண்டவர்கள். இதை பத்தாம் திருமுறைச் செல்வர்

நந்தி யருள்பெற்ற நாதரை நாடிடி
னந்கீக ளுல்வர் சிவயோக மாமுனி
மன்று தொழுத பதஞ்சலி வியாக்ரம
ரென்றிவ ரென்னே டென்மரு மாமே

இப்பூவுலகில் அவதரித்த, பிறந்த அனைவருக்கும் ஐந்து அவத்தைகள் உண்டு. சாக்ரம், சொப்பனம், சுழுந்தி, துரியம் – மனிதர்களுக்கும், துரியாதீத நிலை ஞானிகளுக்கும் உரியது. துரியாதீத நிலையில் இருப்பவர்களுக்கு காலநியதி கிடையாது. அதனுல் திருமூலர் வாழ்ந்த காலத்தை குறிப்பிடுவது எளிதல்ல.

Koviloor Digital Library

நூலின் வகைப்படி பார்த்தால் இராமாயண காலத்திற்கு பிற்பகுதியிலும், மகாபாரத காலத்திற்கு முன்ஞல் இருந்தவர் மூல ஆகம நூலாசிரியர்.

இராமாயண குறிப்பு ஒரு மந்திரத்தில் வருகிறது. தாங்கிய இருபது தோளும் என்ற மந்திரத்தில் இராவணனை குறிப்பிடுகிருர் நம் குறியறி சித்தர். மகாபாரதம் பற்றி நேரடியாக எந்த பாடலிலும் இல்லை. அர்ச்சுனன் பாசுபதம் பெற்றது மறைமுகமாக ஒரு மந்திரத்தில் நம் மூல குரு கூறுகிருர். திருமந்திரத்தில் குமரி ஆறு ஒன்று இருந்ததாக வருகிறது.

ஈருன கன்னி குமரியே காவிரி
வேரு நவதீர்த்த மிக்குள்ள வெற்பேழுள்
பேருன வேதா கமமே பிறத்தலான்
மாருத தென்றிசை வையகஞ் சுத்தமே

குமரி ஆறு காவிரி ஆறு இருந்த இடம் கடல் கொள்ளப்பட்ட லெமூரியா கண்டத்தில் இருந்தது. லெமூரியா கண்டம் இருந்த பொழுது திருமூலர் வாழ்ந்திருக்க வேண்டும். சரித்திரப்படி தமிழ்நாடு 2000 மைல் கடலில் அழிந்தது இதை ஒப்புவிக்கும்.

திருமந்திரம் சைவ ஆகமம் அ என்ருல் பசு. பசு என்ருல் உயிர். உயிர் நிறைந்தது என்று பொருள். உலகத்தில் உள்ள அத்தனை ஜீவராசிகளுக்கு எல்லாம் உயிர் ஒன்று தான். அப்படி என்ருல் இந்த நூலில் இல்லாதது ஒன்றுமில்லை. எல்லாம் இதில் அடங்கும். இது ஒன்பது தந்திரத்தில் 3024 பாடல்களில் அமைந்தது 34 பாயிரமும் விநாயகர் காப்பும். சில பிரதிகளில் விநாயகர் காப்பு இல்லை. அது இடைச்செருகல் என்று சொல்கிருர்கள். சிலர் திருமூலர் காலத்தில் விநாயகர் வழிபாடு இல்லை என்று எழுதுகிருர்கள். அது தவறு. எந்த வைதீக காரியத்தையும் ஞான அர்த்தம் நோக்கோடு சிந்தித்தால் தெளிவு

Koviloor Digital Library

கிடைக்கும். நம் உடம்பில் ஆறு ஆதாரம் உள்ளது. அதில் மூலாதாரம் குண்டலினி சக்திக்கு அதிபதி கடவுள் கணபதி. மற்ற ஐந்து ஆதாரங்களுக்கு உரிய தெய்வ கூட்டத்திற்கு அதிபதி (கணம் – கூட்டம்). மற்றும் சித்தர் பாடல்கள் அனைத்திலும் முதலில் கணபதி காப்பு சொன்ன பிறகு நூலை ஆரம்பிப்பார்கள்.

ஒவ்வொரு தந்திரத்திலும் 32 பகுதிகள் உள்ளன. ஒவ்வொரு பாட்டிலும் 4 வரிகள் உள்ளன. ஒரு வரியில் 12 எழுத்துக்கள். 4x12 = 48 எழுத்துக்கள். அத்துடன் சூரியன் சந்திரன் ஆன்மா சேர்த்தால் 51. இது தான் 51 அட்சரம் ஆருதாரத்தில் தோன்றுவது. 9x28x4=1008. இது தான் 1008 இலிங்கம். இலிங்கம் ஆன்மா – உயிர் குறிப்பது. ஆக ஆகமம் என்ற சொல்லுக்கு இலக்கண ரீதியாக நம் மகுடாகம ஆசிரியப் பெருந்தகை கூறுகிருர்.

ஒரு வரியில் 12 எழுத்துக்கள் உள்ளது. (மெய் எழுத்து தவிர) 4 வரியில் – 48 எழுத்துக்கள். ஒரு வரியில் நான்கு சொற்கள். 4 வரியில் 16 சொற்கள் உள்ளது. 16 பூரண கலை. இக்கலை நம் உடம்பில் எட்டும் இரண்டுமாக உள்ளது. இதை அருணகிரிநாதர் திருப்புகழில் **எட்டும் இரண்டு அறியாத என் செவியில் எட்டும் இரண்டும் இது தான் இலிங்கம் என** புகலுகிருர். நான்காம் தந்திரத்தில் நம் மூலகுரு

எட்டு மிரண்டு மினிதறி கின்றில
ரெட்டு மிரண்டு மறியாத வேழைய
ரெட்டு மிரண்டு மிருமூன்று நான்கெனப்
பட்டது சித்தாந்த சன்மார்க்க பாதமே.

மேலும் நம் குறியறி சித்தர்

Koviloor Digital Library

கூடிய எட்டும் இரண்டும் குவிந்தறி
நாடிய நந்தியை ஞானத்துள் ளேவைத்து
ஆடிய ஐவரும் அங்குற வாவர்கள்
தேடி யதனைத் தெளிதறி யீரே.

இந்த எட்டும் இரண்டும் தான் அண்டத்தில் இலிங்கமாகவும், பிண்டமாகிய உடம்பில் எட்டு ஜான் ஆகவும், இரண்டு பகுதியாக இலிங்கத்திலும் உடம்பில் தலையும் முண்டமாக இருக்கிறது. இதை நம் ஆகம சித்தர் மற்றெரு மந்திரத்தில் மேலே கூறுகிருர். ஆன்மாவிற்கு எட்டு என்று பெயர். வழக்க சொல்லில் மூதாதையர்களுக்கு படைப்பதை எட்டுக்கு வைக்கிறதென்று கூறுவார்கள். ஏழு பிறவி இம்மண்ணில் எடுத்த ஆன்மா எட்டாமல் போய் விடுகிறது. இதை நம் தாயுமானவர் எழுபிறவி நீர் நிலத்தே இரு வினைகள் வேர்பிடித்து என்று கூறுகிருர். நாம் தந்தையின் விந்துவில் புகுந்ததிலிருந்து ஏழுபிறவி எடுக்கிறது ஆன்மாவாகிய எட்டு.

இந்த எட்டும் இரண்டுமாகிய இலிங்கத்தை தெரிந்து கொண்டால், ஆளுகின்ற ஐம்பொறிகளையும் உறவாக்கிக் கொள்ளலாம். அப்பொழுது பஞ்சபூதமும் நம் சொல் கேட்கும்.

மேலும் எட்டு தமிழில் அ குறிக்கும். இரண்டும் உ வைக் குறிக்கும். அ வாய் விரிந்து சொல்லும் போது வரும். உ வாய் குவியும் போது வரும். அ உ சேர்ந்தால் ம் தோன்றும். மூன்றும் சேர்ந்தால் ஓம் என்ற ஒலி பிறக்கும். இதை நம் திருமூலதேவ நாயனுர் சித்தர் மூன்ரும் தந்திரத்தில்

விரிந்து குவிந்து விளைந்தவிம் மங்கை
கரந்து ளெழுந்து கரந்தங் கிருக்கிற்
பரந்து குவிந்து பார்முதற் பூத
மிரைந்தெழு வாயு விடத்தி லொடுங்கே.

Koviloor Digital Library

இவ்விரிந்து குவிவது உலக வாழ்வியல் அனைத்திலும் உள்ளது. (உ-ம்) ஒரு இடத்தில் பேச்சு நடக்கிறது என்ருலோ, திருவிழா என்ருலோ பலரும் விரிந்து பரந்த இடங்களில் ஒரு இடத்தில் குவிவார்கள்.

அ, உ, ம – ஓ பிரணவம் – துவித சித்தாந்தம். துவி என்ருல் இரண்டு. ஒன்றிலிருந்து இரண்டாக வருவது. இறைவனிடம் ஒன்றியிருந்து பிரிந்து இரண்டாவது. இது உற்பத்தி.

உ, அ, ம – ஓ பிரணவம் – அதுவித சித்தாந்தம். அ – இல்லை. இரண்டாக இருந்த ஒன்று இப்பொழுது இறைவனேடு கூடி ஒன்ருவது. இது ஒடுக்கம்.

திருமந்திர ஆகமத்தில் உலக இயல், ஞானி செயல், முக்தி சோபானம், சைவ சித்தாந்த நெறிமுறை அனைத்தையும் ஒரு இம்மி கூட பிசகாமல் நமக்கு தமிழில் தந்திருக்கிருர்.

இத்திருமந்திர நூல் தமிழில் தான் இயற்றப்பட்டது. சில பிரதிகளில் கூறுவது போல் சமஸ்க்கிருத மொழியில் இருந்து மொழி பெயர்க்கப்படவில்லை. இதை யோக சித்தர் கூறுகிருர்.

பின்னைநின் றென்னே பிறவி பெறுவது
முன்னைநன் ருக முயல்தவம் செயதிலர்
என்னைநன் ருக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னைநன் ருகத் தமிழ்செய்யு மாறே.

இந்நூல் என் குருநாதர் வழிகாட்டியபடி ஆகமநியதிப்படி வெளி வருகிறது. இதை முறையாக பயன்படுத்துவோர் இக்கலியுக கொடுமையில் இருந்து மீள உதவியாக இருக்கும்.

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்
அரி ஓம் நன்ருக குரு வாழ்க குருவே துணை

திருமந்திரமும் விஞ்ஞானமும்

கருவை யொழிந்தவர் கண்டநாள் மூவேழ்
புருட னுடலிற் பொருந்து மற்ருேரார்
திருவின் கருக்குழி தேடிப் புகுந்த
துருவ மிரண்டாக வோடிவி முந்ததே.

மனிதன் பிறப்பெடுப்பது முதலில் ஆணின் விந்துவில். இதை மறுக்க முடியாது. ஆன்மா எப்படி ஆணிடம் வந்தது என்பது விஞ்ஞானத்தில் ஒருவருக்கும் தெரியாது. நாதத்தால் விந்துவை வந்தடைகிறது ஆன்மா என்று நம் ஞானிகள் கோடிட்டு காட்டி இருக்கிறார்கள்.

நாத விந்து கலாதி நமோ நம என்று அருணகிரிநாதர் திருப்புகழில் கோடிட்டு காண்பித்திருக்கிறார். எப்படி?

எந்த ஒரு பொருளுக்கும் ஒலி அதிர்வுகள் உண்டு என்பதை விஞ்ஞானம் மறுக்கவில்லை.

இரண்டு ஒலி அதிர்வுகள் ஒரே அலைவரிசையில் இருந்தால் ஒன்றாய்விடும். (Resonance)

அதே போல் ஆன்மாவுக்கும் எண்ணத்தை பொறுத்து அலைவரிசையும் மாறும். ஆன்மா நாதம் உடையது. இந்த பூத உடலை விட்டு ஆன்மா பிரியும் போது ஒருவித எண்ண அலைகளோடு போகும். அந்த ஆன்மா பூத உடல் இல்லாமல் பரிணாம சரீரமாக அந்த ஒலி அதிர்வுகளோடு இருக்கும்.

பிறவி எடுக்கக் கூடிய அந்த ஆன்மா ஆண்மகனின் விந்துவில் வந்து உறையும். ஆன்மா தேகம் எடுக்க விரும்பும் நேரங்கள் சந்தியா காலங்கள். எந்த ஒலி அதிர்வுகளில் ஆன்மா பரிணாமத்தில் உள்ளதோ அதே ஒலி அதிர்வுகள் ஆண்மகனின் நினைவில் இருந்தால் அந்த ஆன்மா விந்துவில் உறையும்.

Koviloor Digital Library

அதனால்தான் நம் கலாச்சாரத்தில் சந்தியா காலங்களில் இறைவழிபாடோ நல்ல சிந்தனையிலோ இருக்க வேண்டும் என்று கூறுவார்கள்.

இதைத் தான் அருணகிரியார் நாதமும் விந்துவும் கலைக்கு ஆதி என்று பகர்ந்தார். (கலை 64) இதை நம் மூலகுரு கருவை ஒழிந்தவர் கண்ட நாள் மூவேழ் என்கிறார். மூவேழ் என்றால் 21 நாள். இப்படி உறைந்த ஆன்மா ஆண்மகனிடத்தில் 21 நாள் இருக்கும். இது ஆண் கர்ப்பம். இது அவனுக்கு தெரியாது.

(கருவை ஒழிந்தவர் கண்ட நாள் மூவேழ் புருடன் உடலில் பொருந்தும் மற்றும் ஓர் ஆர்-அவனுக்கு தெரியாது).

திருவின் கருக்குழி தேடிப் புகுந்த விந்துவில் உறைந்த ஆன்மா பெண்ணின் கருவில் தேடிப் புகும் என்பது விஞ்ஞான விளக்கம். ஆண் பெண் உறவின் பொழுது 300 கோடிக்கும் மேலான விந்தணுக்கள் கருப்பையில் விழும். பிறகு பெண்ணின் முட்டையைத் தேடி போகும். அப்படித் தேடுவதற்கு அதற்கு உந்துதலாய் இருப்பது விந்துவின் வால் பகுதி. அதில் தான் சக்தி உள்ளது. முட்டை கருப்பையை நோக்கி தள்ளப்படும். தானாக வராது. ஆன்மா உள்ள விந்து தானே அசையும் ஆன்மா இல்லாத முட்டை தானே அசையாது.

இத்தனை அணுக்களுள் ஒன்றில் மட்டுமே ஆன்மா இருக்கும். அது முட்டையின் கடினப் பகுதியை துளைப்பதற்கு ஒரு அமிலம் சுரக்கும். மற்ற அணுக்கள் அழிந்து போகும்.

உருவம் இரண்டாக ஓடி விழுந்ததே இதில் மாபெரும் விஞ்ஞான விளக்கம் அடங்கி உள்ளது. விந்துவும் முட்டையும் ஒன்று சேர்ந்த பிறகு இரண்டு உருவமாக வர வாய்ப்புள்ளது. ஆணுகவோ அல்லது பெண்ணுகவோ வளரும். ஓடியது விந்து விழுந்தது முட்டையில். சிசுவின் உருவம் ஆண் அல்லது பெண் ஆவதற்கு உரிய மரபு அணுக்கள் ஆண் விந்து தான் முடிவு செய்யும். (Male have XY and Females have XX chromosomes) ஆணிடம் இருந்து

Koviloor Digital Library

X விழுந்தால் அது பெண் ஆகும். Y விழுந்தால் அது ஆண் ஆகும். ஏனென்ருல் பெண்ணிடம் இருப்பது இரண்டுமே X தான். விஞ்ஞானம் இதை கூறுவதற்கு முன்னமே நம் மெய்ஞானிகள் அறிந்திருக்கிருர்கள்.

ஏயங் கலந்த விருவர்தஞ் சாயத்துப்
பாயுங் கருவு முருவா மெனப்பல
காயங் கலந்தது காணப் பதிந்தபின்
மாயங் கலந்த மனேலய மானதே

ஆணின் விந்துவும் பெண்ணின் முட்டையும் சேர்ந்த கருவானது தாய் தந்தை இருவரின் சாயலை உருக் கொள்கிறது. இது மாபெரும் விஞ்ஞான விளக்கம். தாய் தந்தையரின் மரபு அணுக்களும் இருவரின் குணதிசயங்களின் கலவையாக சிசுவில் பதிகிறது. இது "MENDEL" என்ற பாதிரியாரின் விஞ்ஞான விளக்கம். நம் மூல குரு இவ்வுண்மையை பல ஆயிரம் ஆண்டுகள் முன்னமே கூறியிருக்கிருர்.

காயங் கலந்தது காணப் பதிந்தபின்
மாயங் கலந்த மனேலய மானதே

இந்து மதத்தில் அடுத்த பிறவி என்பது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஒன்று. பிறவிகள் எடுப்பது ஆன்மாவே தவிர உடம்பு அல்ல. அந்த ஆன்மா மாயையில் மயங்கியே பிறவி எடுக்கிறது. அப்படி எடுத்த ஆன்மாவிற்கு அதன் முற்பிறவியின் நன்மை தீமையை பொறுத்து உடற்சட்டையை இறைவன் அளிக்கிருன். அப்படி மாயம் கலந்து மனம் என்கிற அந்த கிரணங்கள் உண்டாகின்றன. ஆகமச் செம்மல் விஞ்ஞானமும் மெய்ஞ்ஞானமும் கலந்து ஊட்டுகிருர்.

நரம்பியல் பேராசிரியர்
வைத்திய கலாநிதி **சிதம்பரம் ஏகப்பன்**
தலைவர், முத்தமிழ் வேதத் திருச்சபை.

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்
அரி ஓம் நன்ருக குரு வாழ்க குருவே துணை

சூந்தர ஆகமச்சொல் மொழி விருந்து ஓம்பல்

எம் ஞானத் தெளிவு குருவின் திருவடி உச்சிமேற் கொண்டு நந்தி அருள்பெற்ற நாதர் விளைவறி வித்தகர் திருமூல நாயனுர் ஆக்கிய திருமந்திரம் நூலில் முதல் தந்திரம் முதல் எட்டாம் தந்திரம் வரை இருபத்தெட்டு ஆகம தலைப்புகள் விரவி கிடந்ததை முறையாக சரி செய்து தந்துள்ளார்கள். நம் முன்னேர்கள், ஞானியர்கள், சித்தர்கள், இருடிகள், முனிவர்கள், உயர் மேதைகள் ஆக்கித் தந்த நூல்கள் தான் நாம் பெற்ற செல்வங்கள். குறிப்பில் குறிப்புணர வைக்கும் குறியறி சித்தர் ஆக்கிய திருமந்திரத்தில் ஒன்பதாவது தந்திரம் இருபத்தி மூன்ரும் உட்பிரிவு தலைப்பில் சூனிய சம்பாதனை எழுபது மந்திரங்கள் உள்ளன. இந்த எழுபது மந்திரங்களுக்கும் எம் ஞானத் தெளிவுகுரு இல்லற ஞானியாகிய உயர்மேதை **சித.வே. சண்முகநாத பிள்ளை** அவர்களால் உரை செய்வதற்காகவே எழுதப்பட்டது. அதில் இருபதாவது மந்திரம்.

எழுதாத புத்தகத் தேட்டின் பொருளைத்
தெருளாத கன்னி தெளிந்திருந் தோத
மலராத பூவின் மணத்தின் மதுவைப்
பறவாத வண்டு மணமுண்ட வாறே.

எழுதாத புத்தகம் ஒன்று இருக்கின்றது. அந்த புத்தக ஏட்டில் உள்ள பொருளை தெருட்சி பருவம் அடையாத ஒரு கன்னிப் பெண் (அந்த ஏட்டின் பொருளை) தெளிந்து திருத்தமுற ஓதுகின்ருள். அதுக்கு ஒப்புமை என்னவென்ருல் மலராத அரும்பாக இருக்கின்ற பூவின் மணத்தையும் தேனையும் பறக்கும் தன்மையில்லாத வண்டு மணத்தையும் தேனையும் நுகர்ந்தவாறு என்பது நான்மறைப் பொருள் உணர்ந்து ஆகமம் அருளிச் செய்த மூலகுருவின் மந்திர உபதேச வாக்கு. எழுதுவதற்குத் தான் புத்தகம் என்று பெயர். இது எழுதாமலே புத்தகமாக

Koviloor Digital Library

இருக்கின்றதாம். அப்புத்தகத்தில் உள்ள ஏட்டின் பொருளை ஒரு பெண்பால் திருத்தமுற ஓதுகின்ருளாம். அவ்வாறு ஓதுகின்றவள் ஒரு கன்னியாம். ஆனல் தெருட்சிப் பருவத்தை அடையாதவளாம். தெருட்சிப் பருவத்தை அடைந்தவளைத் தான் கன்னி என்று கூறுவது இயல்பு. இந்த கன்னி தெருட்சிப் பருவத்தையடையாத கன்னியாம். இந்நிகழ்ச்சி ஒப்புவமை கூறும் பொழுது அரும்பாகி மலராத ஒரு பூ இருக்கின்றதாம். அந்த பூவின் மணத்தையும் தேனையும் நுகர்கின்றதாம் ஒரு வண்டு. அந்த வண்டு பறவாத வண்டாம். இவ்வாறு கூறுவது எங்ஙனும் காணக் கிடைக்காத காட்சி ஆகிய சூனியம். இதைத் தேடிக் காணப் பெறும் தேட்டமாம் சூனிய சம்பாதனை உரை வருமாறு.

புத்தகம் ஞானசிரியனது அருள் நோக்கால் புதுமை பெற்று விளங்கும் மனம். அவ்வாருன புத்தகம் பெறுவதற்கு கிடைக்கப் பெற்ற உபதசம் என்னும் பன்னிரண்டு அங்குல பிரமாணமாய் நின்ற வாசி வித்தையை குருவானவர் தமது சிசுவெனக் கருதும் சிசு இயல்வுடைய சிசு இயனுக்கு செவிகொள வாசி ஒலியை எழுப்பிக் காட்டி கூறும் கூற்றே எழுதாக் கேள்வி. அவ்வெழுதாக் கேள்வி வாசி வித்தையானதால் இச்சாதன இயல் வாசித்ததாகும். இதையே எழுதாத புத்தகத் தேட்டின் பொருளை என்று சொல்லுகின்ருர்.

எழுதாத புத்தகத்தின் ஏட்டின் பொருளான வாசித்தரேடர் ஆகிய வாசி சலனம் மூலாதாரத்தினின்றும் தோன்றப் பெரு நிற்கும். அத்தோற்றத்தை தரும் இடம் இருட்டறை போன்ற ஒளிபுகா நிலம். அவ்விருட்டறை மூலையில் இருப்பவை ஒரு பெண்பால் ஆகிய குண்டலி சத்தி. மூலகுண்டலியிலிருந்தே வாசி சலனம் தோன்றப் பெறுகிறது. அவ்வாசி சலனத்தின் ஒலியே மாய மயக்கத்தை நீக்கி தெளிவைத் தரவல்லது. அது மூல குண்டலியினின்று தோன்றப் பெறுவதால் தெருளாத கன்னி

Koviloor Digital Library

தெளிந்திருந்து ஓதுகின்ருள் என்று சொல்லப் பெறுகிறது. ஓதுவது என்பது ஓஅது ஓஅது என்று தேடித் திரியும் வேதச் செயற்பாட்டைக் காட்டும் சொல்லாக குறிக்கப் பெறுவதைக் கொண்டு எழுதாத புத்தகத்தின் வேதத்தையே குறிப்பிடுவதாகும். அது எவ்வாருன தன்மையுடையதென்ருல் பூ மலர்ந்தால் வாடிப் போய் விடும். அதிலுள்ள மணம் காற்றில் கலந்து போய்விடும். அதிலுள்ள தேனும் பறந்து வரும் தேன் வண்டால் பருகப் பெற்று இல்லாமல் போய்விடும். இந்த மலரானது மலரப் போகும் மலராகவும் மணத்தை தந்து கவரும் இயற்கை உடையதாகவும் அதிலிருக்கும் தேனை உண்ணும் வண்டு பறந்து போகாமல் அதிலேயே இருப்பதாகவும் கூறப் பெறுவது பூவினிற் கந்தம் பொருந்தியவாறு போல் சீவனுக்குள்ளே சிவமணம் பூத்தது என்று மூலகுருநாதர் பிறிதோரிடத்தில் சொல்லியிருப்பதை நோக்கும் பொழுது சலனமற்ற நிலைகொள்ளும் வாசியே அரும்பாகிய பூ என்றும் அதிற்ருேன்றும் மணம் பரவி அழிந்து விடாமல் நிலைபெற்றிருக்கும் சிவமணம் என்னும் அந்த மணத்தை நுகரும் வண்டு.

வாசி மலரையும் சீவனையும் விட்டு அகலாது நிலை கொள்ளும் தன்மையுடைத்தாகி இருப்பதையே மலராத பூவின் மணத்தின் மதுவை பறவாத வண்டு மணமுண்டவாறே என்று கூறுகின்ருர். இதில் வண்டானது தேனை உண்டால் மயங்கி விடும். இந்த வண்டு பிரமரம் என்னும் பிரமமாகிய வண்டாகையால் மணத்தையே நுகர்கின்றது. அது பறந்து செல்வதும் இல்லை என்று நிலைபேற்றை குறிப்பிடுகின்ருர். இது யோக சாதனத்தால் பெறும் ஞான தத்துவ விளக்கவுரை. இதற்கு சரியை கிரியை சாதன விளக்க உரையையும் காண்போம்.

யோக சாதனத்தால் மெய்ஞான விளைவை பெறுவது என்பது மக்கட் குலத்தவர்களுக்கு எல்லாம் சாதிக்க முடியாது

Koviloor Digital Library

என்பதைக் கருதி ஞானசாதன விளைவிற்கு சரியாக இயைத்த சரியை என்பது ஒரு போலி என்று மயங்கிவிட வேண்டாம்.

கருடனுக்கும் பாம்புக்கும் ஏற்பட்டது பிறப்பினுல் ஏற்பட்ட பகையேயொழிய காரண காரியத்தால் ஏற்பட்டது அல்ல. கருடனுடைய உருவத்தை மனத்துள் நிலைபெறச் செய்து கருட மந்திரத்தை ஓதி கருடனுடைய செயற்பாட்டைக் காட்டும் வட்டம் இட்டு பாய்ந்து அடித்துச் செல்லும் செயலையும் கூர்ந்து நோக்கும் செயலையும் நஞ்சு பாய்ந்த ஒருவனுக்கு செய்தால் அந்நஞ்சு விலகுவது போன்று சரியை கொள்ளும் இயலைச் செய்தால் கடவுள் தன்மைக்கும் மாயாமல காரியங்களுக்கும் சென்ம பகையாகையால் சரியை மார்க்கத்தை தந்து மாநில மைந்தர்கள் அனைவரும் அருட்பேறு பெறும்படி பேரருளாளர்கள் செய்து உதவியிருக்கின்றார்கள். அதுவே நாம் இப்பொழுது கையாளப் பெறும் எழுதாக்கிளவியாகிய நான்மறைத் தொகுதியாம் தேவாரம் என்று வழங்கப் பெறும் திருமுறைப் பெருநூல் அதன் சரியா பாதவுரை வருமாறு.

எழுதாக்கேள்வி என்றும் எழுதாக்கிளவி என்றும் நமது நான்மறை தொகுதிக்கு பெயரிட்டிருக்கிறார்கள். மேலும் வேதங்கள் இறைவனைத் தேடும் தொழிலே தனதாகக் கொண்டு தேடிக் கொண்டேயிருக்கின்றதென்றும் அப்படித் தேடிக் காணும் செயற்பாட்டில் காண முடியாமல் தேடித்தேடி இளைத்துப் போகின்றதென்றும் திருஐந்தெழுத்து நான்மறை பழுத்த பழமாக தோன்றியுள்ளது என்றும் வேத அங்கங்கள் ஆறு உள்ளதென்றும் நமக்கு வேத இலக்கணத்தை குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். இதில் மறை எழுதாக்கேள்வி என்பதை பொருள்படுத்தி கூற முனைந்தவர்கள் வேதம் என்பதை எல்லாம் நன்றாக பெருந் தொகுதி தொகுதியாக எழுதியிருப்பதைக் கண்டு பெரு விளக்கம் காண வேண்டி இப்பொழுது தான் எழுதப்

Koviloor Digital Library

பெற்றிருக்கின்றது. இது ஆதியில் செவிவழிச் செய்தியாகவே கேட்டு ஓதப் பெற்று வந்தது என்று எது எதற்கோ வேதம் எனப் பெயரிட்டுக் கொண்டு ஓதி வருகின்ருர்கள்.

எழுதாக் கேள்வி என்ற சொல்லே பயில்வு + இல் = பைபிள், கூறஆஅன் = குர்ஆன் என்று வழங்கி வருகிறது. இது மட்டுமல்ல ரிக் யசூர் சாமம் அதர்வணம் என்னும் நம் மறையாகிய நான்மறைத் தொகுதியும் எழுதப் பெற்று அநேகம் சுலோகங்களைக் கொண்ட பொது நூலாக இருப்பது பற்றி நம்மவர்களும் அதை இது செவிவழிச் செய்தியாகத் தான் இருந்தது. பின்னர் தான் எழுதப் பெற்றது என்று கூறி வருகிருர்கள். இதில் ஏதும் உண்மையில்லை. நான்மறைத் தொகுதி இன்றும் எழுதாக்கிளவியாகவே இருந்து வருகின்றது. அதை அறிய ஆற்றல் இல்லாமல் தடுமாற்றமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இத்தடுமாற்றத்தை நீக்கி எழுதாக்கேள்வி என்றும் எழுதாக்கிளவி என்றும் நான்மறை ஆறங்கம் என்றும் இன்னும் பற்பலவாக பெரியோர்கள் வேத விளக்கம் கூறியதற்கு ஒப்ப எல்லா விளக்கங்களும் கொண்டதாக நமது தேவாரத் திருமுறை இருக்கின்றது. அதை உணர்வதற்கு யாக்ய வல்லியம் என்னும் இயக்காய வர்க்க இயம் வேதத்தில் ஆறங்கங்களில் ஒன்ருகிய சிட்சை என்னும் பண்ணிலக்கணச் சூக்கம் இருக்கின்றது.

இவற்றைக் கொண்டு தேவாரத்தை நான்மறை ஆறங்கமாகவும் எழுதாக்கேள்வியாகவும் எழுதாக்கிளவி ஆகவும் வேதத்தை நான்காக வகுத்துரைத்ததை வியாத முனிவர் தான் என்பதையும் உண்மை என்று எடுத்துக்காட்ட தேவாரமாகிய திருமுறைப்பெருநூலிலே எழுதாக்கிளவியாக வகுத்து உரை செய்யப் பெற்றிருக்கின்றது. அதை உலக மக்கள் உணரும் காலமும் உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அதை உணரப்

Koviloor Digital Library

பெறுங்காலம் தமிழகத்தின் தெய்வீக மறுமலர்ச்சி காலமாகும். அதற்கு எடுத்துக்காட்டாக நட்டபாடைப் பண்ணின் இலக்கண விளக்கம் தருகிறோம்.

இவ்வாறாய பெரும் சிறப்புள்ள நான்மறை எவ்வாறாக சரியாபாதமாக இருக்கின்றதென்பதை மறைஞான ஞான முனிவராகிய திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் அருளிச் செய்த தேவாரப்பண் கண்ணுற்று காணப்பெறும் தூலமாகிய சரீரத்தைப் போன்று (௩௰௨) 32 அவயங்களைக் கொண்ட சீருள்ளாக அமையும் அமைவில் பண் வகுக்கப் பெற்று அவற்றில் தூலமாகிய எழுத்தும் சீராகிய காரணச் சரீரமும் துலங்க கட்புலனுக்கு காண முடியாத சூக்கும சரீரமாக கட்டளைத் திறங்கள் வகுக்கப் பெற்றுள்ளன.

இதில் தூல காரண சரீரமாக எழுத்தாலும் சொற்களாலும் ஆக்கப்பெற்ற பண்ணில் ஒலிவழி பொருள் கொள்ளும் படியாக பண்ணின் திறம் அமைந்து வருகின்றது. அதில் பிரணவத்தால் கவிக்கப்பெற்ற வேத வேதாந்த சித்தாந்தம் தோன்றுகின்றது. இதை உணரும் பொழுது எழுதும் கிளவி தேவாரப் பண் எழுதாக்கிளவியாக ஒலிவழிப் பொருள் கோடலில் துணை செய்வது ஆறங்கங்களில் ஒன்றாகிய சூக்கம் என்னும் பண்ணிலக்கண விளக்கம். அந்த பண்ணிலக்கணச் சூக்க விளக்கமானது ஒரு கன்னிப் பெண்ணின் இயலை தனதாகக் கொண்டு விளக்குகிறது. ஆகையால் எழுதாத புத்தகத்தேட்டின் பொருளை தெருளாத கன்னி தெளிந்து திருந்த ஓதுகின்றாள் என்று கூறுகின்றார். எழுதாத புத்தகம் ஞானாசிரியன் தனது சிசு இயனுக்கு செவிகொளக் காட்டும் உபதச ஒலி. எழுதாத புத்தகம் உபதச ஒலியாகிய நான்மறை. அந்த எழுதாத புத்தகத்தின் ஏட்டின் பொருள் **திருமுறைப் பெருநூல்** ஆகிய **தேவாரம்**.

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்
அரி ஓம் நன்ருக குரு வாழ்க குருவே துணை

அது வாய் மலர்ந்து சொல்லாமல் இசைக்கும் செயலால் சொல்மலரின் மணமாக காண்பது நான்மறைத் தொகுதி. அந்நான்மறைத் தொகுதியின் இனிமை சொல்மலரிற் ரேன்றும் மதுவாக இருக்கின்றது. இதுவே மலராக பூவின் மணத்தின் மதுவை என்று குறிப்பிடுகின்ருர். மது உண்டவன் சொன்னதையே சொல்லுவான். ஆகையால் மதுவிற்கு சொல்விளம்பி என்ற ஒரு பெயர் உண்டு. அவ்வாறு இசையில் சொன்னதையே சொல்வது மலரில் மதுவை சாரும் அனியாம் வண்டின் தன்மையை ஒத்து இருப்பதால் இசையில் சொன்னதைச் சொல்லும் ஒலி இயலுக்கு சார் அளி சரளி என்று பெயர் கூறப்பெறுகின்றது. எழுதாக்கிளவியைத் தரும் பண்ணிசையாகிய தேவாரத்திற்கு சரளிபாட வகுக்கப் பெருமல் இருப்பது இதனுல் தான். தேவாரத்தில் சரளி வரிசைப் பாடக் கூடாது. மலரின் மதுவை உண்ணுமல் அதிற்ரேன்றும் மணத்தை பறவாத வண்டு உண்பதாக இறைவன் அதைவிட்டுப் பிரியாத சாமகானப் பிரியனுய் சொல் மலரில் மதுவை விட்டு மணத்தை உண்கின்ருன் என்று திருமூலர் பறவாத வண்டு மணமுண்டவாறே என்று சொல்லுகின்ருர். இதுவே வேத விளக்க சரியாபாத உரை.

விளக்கம் தந்து கலியின் கொடுமை தீர ஆக்கிய நன்னூலர்கும். இந்நூல் யோக சாதனம் செய்யும் சிவபுண்ணிய சீல மெய்யன்பர்களுக்கு ஏற்படும் சந்தேகங்களேப் போக்கி போதம் தரும் எங்கள் புண்ணிய நந்தியை நாடுவார்கள்.

தேவர் குறளுங் திருநான்மறை மொழியும்
மூவர் தமிழு முனிமொழியுங் - கோவை
திருவா சகமுந் திருமூலர் சொல்லும்
ஒருவா சகமென் றுணர்.

Koviloor Digital Library

என்ற ஔவைப் பாட்டியின் அமுத மொழிக்கு ஏற்ப திருமூலர் ஆக்கிய திருமந்திரம் தான் சுந்தர ஆகமச் சொல் மொழிந்தது.

திருமூலர் திருமந்திரத்தின் அமைப்பு என்ன என்று (திரு எடு அக தேன் ஊர் நடுக்கோட்டை) ச.கி.ந. சங்கர நாராயணன் அவர்களிடம் முத்தமிழ் வேதத் திருச்சபையார் கேட்டதற்கு இயம்பிய விளக்கம்.

பண்ணும் திறமும் யாதென விழைய, எண்ணும் எழுத்தும் அதுவே கண்ணெனத் தகும். இதை பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல் நூலோர் தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை. பதி இலக்கணம் மூன்று, பசு இலக்கணம் ஒன்பது, பாச இலக்கணம் 324. ஆக 336 திருமந்திரம் அடங்கியது ஒரு தந்திரம்.

வந்த மடமேழு மன்னுஞ்சன் மார்க்கத்தின்
முந்தி யுதிக்கின்ற மூலன் மடவரை
தந்திர மொன்பது சார்வு மூவாயிரஞ்
சுந்தர வாகமச் சொன்மொழிந் தானே.

சுந்தர ஆகம சொல்மொழி 3000. தந்திரம் ஒன்பது. திருமூலர் இயற்பெயர் சுந்தரநாதன். முத்திக்கு முதலானது. பிண்டத்தில் மக்களுக்கு குரு உபதச தமிழ் மொழி தமிழ் உரை.

இயல் சொல், இசைச் சொல், நாடு அகச் சொல் மூன்ருய் எழுதாக்கிளவியாய் ஞான ஆசிரியரான சுந்தர நாதன் குரு நந்தி அருளால் நாதர் என பெயர் பெற்ருர்.

குரு உபதசம் எழுதாக்கிளவி முச்சந்தி வேளையில் ஞானசாதனம் பயிலப்பயில ஒரு சொல்லுக்கு ஆயிரம் வீதம் 3 சொல்லுக்கு 3000 சகாத்திரம் பெற்றவர் சகத்திர மொழி. சவத்தை சிவமாக்கி சொன்னது. பாம்பு கடித்து விஷம் ஏறி

Koviloor Digital Library

விஷமுறிவு பெருமல் சவம் ஆன சடத்தில் புகுந்து அச்சவத்தை சிவமாக்கிய முறையை உரை செய்தது மூவாயிரம் தமிழ். ஆக்கும் பொழுது உன் உயிருக்கு நான் கொடுத்த உபதசத்தை வைத்து சவத்தை சிவமாக்கு இது கட்டளே. உபதசம் பெற்று சவத்தை சிவமாக்கி முத்தி அடைய வைத்தது சகத்திர மொழி ஆகிய இயல் தமிழ் சொல், இசைத் தமிழ் சொல், நாடகத் தமிழ் சொல். இயல் தமிழ் சொல் 64 உறுப்புப் பொருள். இசைத் தமிழ் சொல் 32 உறுப்புப் பொருள். நாடு அகத் தமிழ் சொல் 16 உறுப்புப் பொருள். (ஆக 64+32+16=112 உறுப்புப் பொருள்). இதை மூலப் பாயிரம் 3 ஆல் பெருக்க 336 ஆக வரும்.

9 தந்திரத்திற்கு 9x336=3024 மந்திரங்கள் ஆகும். இதில் மூலம் 3 மந்திரம். மீதி 333 மந்திரம். மேலும் பொதுத் தலேப்புத் தான் மூலம் 3 மந்திரம். சிறப்புத் தலேப்பு 27 ஆக (3+27=30 தலேப்பு) மேலும் பெரும் தலேப்பு (112+4=116)சிறப்புத் தலேப்பு (9x12=108 மந்திரம்). தலேவன் கொடுத்த பூ தலேப்பு. அதில் திருமூலர் செய்தது சிறப்பு. சிறப்புத் தலேப்பு 27ல் சரியை, கிரியை, யோகம் என்று (27x3=81 பதம்) ஆகமம் 30. திவ்விய ஆகமம் 2 (வைகா நேயம், பஞ்சராத்திறம்) சிவ ஆகமம் 28 ஆக சைவ ஆகமம் 30. ஆகம நுதலி புகுதல் போக்கு ஒன்று பஞ்சராத்திரம் வரவு ஒன்று வைகா நேயம் இருப்பு 28 சைவ ஆகமம். வெளியில் வைத்தது வேதம். வேதத்திற்கு எதிர் மறையாக உள்ளே பார்ப்பது 28 ஆகமம். நுதலி புகுதல் என்ருல் இன்னும் பிரித்து பார்த்தால் பொதுத் தலேப்பு பதி 3 பா. சிறப்புத் தலேப்பு பசு 9 பாயிரம். உரை-பாசம் 324 ஆக (3+9+324=336).

அகில அண்ட பிண்ட சராசரத்தாதியாம் மூல முதல்வன் மொழிந்த மூன்று சொல் உரையாம். முத்திக்கு நெறி 63. முத்திக்கு முடிவு இது 48. ஆக (63x48=3024 திருமந்திரம்).

Koviloor Digital Library

மேலும் உபதசம் 12. உயிர்நிலை 9. ஆகமம் 28. உயிரின் சகத்திர மொழி (12x9x28=3024) திருமந்திரம். அசோகச் சக்கரம் 24 கோடுகள். ஆழ்ந்து நோக்குக. உயிர்த்தமிழ் 1008 (அ). நாதத் தமிழ் 1008 (இ) விந்துத் தமிழ் 1008 (உ). ஆக (1008+1008+1008=3024). உயிர் நாதத்தின் மூலம் விந்தில் பதிவது எழுத்து. இறை கொடுத்த மும்மொழியால் (இயல்மொழி, இசைமொழி, நாடக மொழி) திரித்தால் காயத்திரி (3x8=24) சந்தியா வந்தனம் 3. ஆக (24+3=27) நட்சத்திர பதிகம். பண்ணில் இருந்து வருவது காலம்,

1 பண்ணுக்கு 432 மந்திரம், 7 பண்ணிற்கு (7x432=3024). திறத்தில் இருந்து வருவது யோனிபேதம், திறம் (32+4=36). யோனிபேதம் (4x7x3=84) (நால்வகை யோனி எழு வகைத் தோற்றம் அதில் சலம், திறம், உபயம்) ஆக (36x84=3024). அடுத்து எழுத்து 252 (12+18+216+1+5=252). உபதசம் 12. (252x12=3024) மந்திர நூல்.

குருஉபதசம் மொழிந்தது ஒன்று, செய்தது, விளைவு, சுந்தர ஆகம சொல் மொழிந்தானே. உபதேசம் 12 உயிர்நிலை 9. (9x3=27+1=28)

ஆகம நூல் 28x108=3024

தந்திர நூல் 9x336 = 3024

அகில அண்ட பிண்ட சராசர நாயகி பாண்டித் திலகம். தமிழ்நாடு – முத்து பாண்டியம்.

பா – 3 (யோகம். எழுதாக் கிளவி சுருதி இயல் எழுத்தோசை பாயிரம் 9. மீச்சுருதி – இசையோசை. ஆக (3+9=12). சுத்த சீவர்கள், கேவல சீவர்கள், அசுத்த சகல சீவர்கள் மூன்று பேருக்கும் தெளிவாகச் சொல்வது 3 பா.

Koviloor Digital Library

ஒரு கண் உயிர் பார்வை – உயிர் அடங்கிய சைவப் பொருள். ஒரு கண் பொருள் பார்வை – உயிர் அடங்காத பொருள். ஒரு கண் – சக்தி பார்வை அசைவப் பொருள்.

(உ.ம்) வீடு – அசரப் பொருள். மனிதன் – சரப் பொருள். சர்வம் சக்திமயம், சர்வம் சிவமயம், சர்வம் விஷ்ணு மயம்.

ஆகமம் 28 பின்வருமாறு 1. காமிகம் 2. யோகம் 3. சிந்தியம் 4. காரணம் 5. அசிதம் 6. தீபதேயம் 7. சூட்சுமம் 8. சகத்திறம் 9. அம்சமான் 10. சுப்பிரபேதம் 11. விசயம் 12. விசுவாசம் 13. சுயம்பு 14. அனலம் 15. வீரம் 16. ரௌரவம் 17. மகுடம் 18. நிமலம் 19. சந்திர ஞானம் 20. முகம்பம் 21. புரோகிதம் 22. லலிதம் 23. சிந்தம் 24. சந்தானம் 25. சர்வ உத்தமம் 26. பரமேஸ்வரம் 27. திறனேஸ்வரம் 28. வாதுளம்

வாலை	– 1	– அகம்	– அதிசூக்குமம்	– அகம்
திரிபுரை	– 30	– உபதேசம்	– சூக்குமம்	– அகப்புறம்
புவனை	– 300	– மந்திரம்	– காரணம்	– புறம்
லலிதாம்பிகை	– 3000	– தமிழ்	– தூலம்	– புறப்புறம்

30 உபதேசம், திதி 14, அமாவாசை 1 (14+1 = 15). பௌர்ணமி 1, திதி 14 (1+14 = 15) ஆக 30. (30+2+1) சூரியனுடன் சேர்வது இடகலை. சூரியனை விட்டு பிரிவது பின்கலை. பொலிவுபுரி மங்கலம் = பௌர்ணமி. 27 நட்சத்திரம், 12 ராசி, 9 கோள் ஆக (27+12+9=48எழுத்து) (.) அபிஜித்து 1, செயல் 1, விளைவு 1 (48+1+1+1=51) ஆக 51 அட்சரமாக அமைந்து இருப்பது திருமந்திரம்.

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்
அரி ஓம் நன்றுக குரு வாழ்க குருவே துணை

குரு, தாய், தந்தை, அரசன், மனு, சித்தர், ரிஷி, முனி, தேவர்.

குரு, தாய், தந்தை, அரசன் (4)	= புறப்புறம்	= 4x28	=	112
மனு, சித்தர், ரிஷி (3)	= புறம்	= 3x28	=	84
முனிவர் (1)	= அகப்புறம்	= 1x28	=	28
தேவர் (1)	= அகம்	= 1x28	=	28
		9x28	=	252

பொருள் குரு நாடக குரு	- குரு	- உபமன்னியன்
அருள் குரு இசைக்குரு	- பரமகுரு	- நந்தி
உயிர் குரு	- பரமேட்டி குரு	- இறைவன் (இறைவனே சுந்தரநாதன்)

பரத்திற்கு குரு - உயிர்

பரமசிவத்திற்கு குரு - அருள்

பராசக்திக்கு குரு - பொருள்

முப்பொருள் (நாதம், விந்து, உயிர்)

நாதவிந்தால் பஞ்சபூதம்

பன்னிருகலை பிரசாதம் = உபதச பிரசாதம்

மூலத்தமிழ் நூல்கள் 72,000. உடற்சக்கரம் 43. உயிர் சக்கரம் 21.

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்
அரி ஓம் நன்ருக குரு வாழ்க குருவே துணை

ஆகமமொன்பா னதிலான நூலேழு
மோக மினுலேழு முப்பேத முற்றுடன்
வேகமில் வேதாந்த சித்தாந்த மெய்ம்மையொன்
ருக முடிந்த வருஞ்சுத்த சைவமே.

நூல் – 1, அதிகாரம் – 3, எழுத்து இலக்கணம் – 9, பொருள் இலக்கணம் – 9, சொல் இலக்கணம் – 9. (9+9+9=27+1=28 ஆதனம்). சரம் 3, திறம் 3, உபயம் 3 (3+3+3=9 ஆகமம்).

கீழ்மூலம் – சித்தாந்தம் – துவித சித்தாந்தம்

மேல்மூலம் – அத்துவித சித்தாந்தம் – நாதாந்தம்

நடுமூலம் – விச்சிட்ட அத்துவிதம்

வேதாந்தம் 5

ஆகத்தில் அம் – ஆகம் + அம் = ஆகமம்

சைவம் = அசையாமல் இருப்பது. அசைவம் = அசைவது

மூலத் தமிழ்நூல் தேவர் குறள்

தத்துவம் 96 (கஜமுகன் 5, அதோமுகி 27, பதுமன் 43, சூரன் 21 (5+27+43+21=96). உயிருக்கு உபதசம் 12 கலை. உயிர் அவத்தை 25. ஆக (96+12+25=133 அதிகாரம்).

தமிழ் எழுத்துக்கள் 2^8 = 256.

(12+18+1+5+4+216=256).

பிண்டத்தில் 6x4=24 அமிர்தம். அண்டத்தில் 4 அமிர்தம். ஆக அண்டபிண்டத்தில் (24+4=28) அமிர்தம் ஆனது சிவ ஆகமம்.

Koviloor Digital Library

அமிர்தகலை 24x126 = 3024

(ஒரு கலைக்கு 63 மந்திரம். இரு கலைக்கு 63+63 = 126) (ஆகவே தாயின் சொத்து திருமந்திரம்).

கண்டதை சொல்வது எழுத்து ஓசை (51) பாம்பு ஓசை. உணர்ந்ததை ஓதி கண்ணால் எல்லோருக்கும் காட்டுவது இசை ஓசை. கருடன் ஓசை. இதற்கு மூலம் ஆகாய ஓசை. ஆகவே தாயின் சொத்து திருமந்திரம் என விளக்கி இயம்பியுள்ளார்.

திருமூலர் திருமந்திர நூலை எம் ஞானத் தெளிவு குரு இல்லற ஞானி உயர்மேதை சித.வே. ஷண்முகநாதபிள்ளை அவர்களால் சீர் செய்து உலக மக்கள் இகத்தில் உயர் நலம் பெறவும் மற்றும் பரத்தில் பரானந்த வாழ்வு அடையவும் சேடக் கலியின் தீங்கற சுபகிருது வருடம் தைப்பூசத் தினத்தன்று உத்தேசித்து மாசி மகத்தில் கண்டு பங்குனி உத்திரத்தில் நிச்சயித்து சோபகிருது வருட சித்திரா பௌர்ணமியில் கலிஅயணமாக வெளியிட்டு அக மகிழ்கின்றோம். இந்நூலை முத்தமிழ் வேதத் திருச்சபை தலைவர் சிவநேசச் செல்வர் கனடா டாக்டர் சித. ஏகப்பன் செட்டியார் அவர்கள் ஆர்வத்தினாலும் பேரன்பினாலும் இவ்வுலக மக்கள் வாசித்து வாசித்து பயன் பெற இது சமயம் அச்சிட உதவிய அருள் உள்ளம் படைத்தவர். அன்னாரின் தகப்பனார் தெய்வத்திரு. மு. சிதம்பரம் செட்டியார் அவர்கள் கருணை உள்ளம் படைத்த சிவனடியார். சிவநேசச் செல்வர் கனடா டாக்டர் சித. ஏகப்பன் அவர்கள் மனைவியார் தொண்டு உள்ளம் படைத்த திருமதி டாக்டர் ஏக. முத்துலெட்சுமி ஆச்சி அவர்களின் பூரண ஒத்துழைப்பால் வெகு சீக்கிரம் இந்நூல் வெளி வருகிறது. எம் ஞானத் தெளிவு குருவின் நல் ஆசி பெற்ற சிவநேச செல்வ குடும்பம் நீடூழி வாழ வாழ்த்துகிறோம்.

Koviloor Digital Library

சிவமயம்

அரி ஓம் நன்ருக குரு வாழ்க குருவே துணே

இந்நூலை என்றும் நிலைத்திருக்கின்ற தமிழ் எழுத்துக்களால் கணினி மூலம் அச்சிட்டு தரும் முருகன் அடிமை காசிஸ்ரீ புஷ்ப. சுவாமிநாதன் அவர்கள் (ஸ்ரீ பாலாஜி கிராபிக்ஸ், கோவை) குடும்பத்தார்கள் சகல செல்வமும் பெற்று நீடூழி வாழ வாழ்த்தும் முத்தமிழ் வேதத் திருச்சபையார்.

சுந்தர ஆகமச் சொல்மொழி விருந்து ஓம்பல் தலைப்பில் எம் ஞானத் தெளிவு குரு **இல்லற ஞானி உயர்மேதை வைத்தியமணி வேத நாவலர் சித.வே. ஷண்முகநாத பிள்ளை**அவர்கள் உள்ளிருந்து உணர்த்த உணர்ந்ததை எழுதியுள்ளோம். மேலும் சங்கர நாராயணன் அவர்கள் இயம்பிய திருமந்திர அமைப்பைப் பற்றியும் எழுதியுள்ளோம். இதுவே எமக்கு எம் ஞானத் தெளிவு குரு வழங்கிய அருள் என தெளிந்து முத்தமிழ் வேதத் திருச்சபை மலை போல் வளர்ந்து இதுவரை வெளி வந்த பதினாறு நூல்களை வாங்கி வாசித்து வாசித்து மோனநிலையை அடைய இறைவனை வேண்டி அக மகிழ்ந்து நிறைவு செய்கின்றோம்.

இவண்

இராம. ஆதிரெத்தினம்

இணைச் செயலாளர்

முத்தமிழ் வேதத் திருச்சபை

அடியார்க்கு அடியேன்

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்
அரிஓம் நன்றுக குருவாழ்க குருவேதுணை

எம் ஞானத் தெளிவுகுரு இயற்றிய
ஞான சரஸ்வதி பதிகம்

பண் பியந்தைக் காந்தாரம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சிரேஸ்டம் நிறைந்த தவளம் படர்ந்து திகழ்கின்ற துய்யஒளியின்
திரேளோ ருருக்கொண் டிலங்கின்ற போன்று திருமேனி கொண்டவிமலை
புரளோத மென்ன நிலநின்றெழுத்து பொங்கித் ததும்பு புனலால்
நிரலோங் குசாலி வயற்கோவில் வீடுநிலை பெற்றிருக்குமிடமே. க

சிரையஸ் ஸதான வொலி மல்குவீணை சிவஞான நல்குசுவடி
கரைகண்ட கோவை மணிமாலைகொண்டு கமலத்திருக்குமிறைவி
விரைகொண்ட வண்ண மலர்சிந்துசோலை விரிசுழியாறும் எழிலார்
திரைகொண்ட வாவி திகழ்கோவில்வீடு திகழத் துலங்குமிடமே. உ

சிரோஒண் மணியாய்த் தரிக்கின்ற தேவன்சிகுவை யஃதுண்மை மொழியும்
புரோவோதி யற்கையினர் நாவும் வீடாய்ப் பொருந்தித்துலங்கு மிறைவி
சரோ சத்தி லன்னம் தளிதன்னில் ஈசன் தமிழ் தன்னிலோது மறைபோல்
திரோதாயி யற்றேர் திகழ்கோவில் வீடு தெளிவுற்றிருக்குமிடமே ௩

சிரஅவ்வு ஓதும் அறுபத்து நான்கு தெளிபோத நல்கு நோக்கும்
பிரவாக மாகக் கவிதாம் ருதஞ்சீர் பெறநல்கு துப்புமுடையாள்
வரவாக நல்ல வெனவைம் புலத்தார் மகிழ்வாக வேணதுதவித்
திரமாக வாழ்வோ ருடைக்கோவில் வீடு திகழத் துலங்குமிடமே ச

உலகத்திலோங்கு பெருமக்களுற்ற வுயர்மேதை யென்று புகழப்
பலகற்ற பேரும்துதி செய்ய ஞானப்பனுவல் நுவலத்தருந்தாய்
நலகற் றுயர்ந்தோர் கதிவேண்டி நோற்றல் நயந்தோரிடமுமனையும்
திலகங் களென்ன வளர்கோவில் வீடு சிறப்புற்றிருக்குமிடமே ரு

சவையோர் விரும்ப மதுரஞ் சிறந்து சதுரா யியம்பும் உரையும்
நவையற்ற ஓசை யெழிலுஞ் சமஸ்த நலமும் பெறச்செய் இறைவி
சுவைமிக்க சித்ரமணி மாடகூடச் சுடர்மாளிகைகள் நிதியக்
குவைகள் நிறையும் பதிக்கோவில் வீடு குலவிப் பொருந்துமிடமே சா

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்
அரி ஓம் நன்ருக குரு வாழ்க குருவே துணை

மொழிகின்ற ஆசுமதுரம் விசித்ர முயர்வாய வித்தாரமாம்பா
பொழிகின்ற காள முகிலென்ன வாக்கிற் பொருந்தத் தரிக்கும் இறைவி
கழிகின்ற நாட்கள் இழியாதறஞ் செய்கவின் மிக்க மக்கள் மறைநூல்
வழிநின்று காட்டும் உயர்கோவில் வீடு மகிழ்வா யிருக்குமிடமே ஏ

கலைஞானமான தறுபத்து நான்குங் கனிவாயுணர்த்தியருளி
நிலையான ஞான சிவபோத நல்கி நிறைவாய வின்பந்தருந்தாய்
குலையான தோங்கும் பலாமா நறும்பூங் குளிர்சோலை யெங்குமுளதாய்
தலையான வாழ்வு நிலைகோவில் வீடு சதுரா யிருக்குமிடமே அ

நவமாம் வியாக ரணமோர்ந்து வேதம் நவில்கின்ற ஞானம்அருளி
பவமாயை நீக்கிச் சிவஞான மாக்குபவளாய் விளங்கு மிறைவி
தவராச யோகர் சதுர்வேதம் ஓது தமிழ்நன்குணர்ந்த பெரியோர்
சிவராச தானிஎனுங் கோவில்வீடு சிறப்புற்றிருக்கு மிடமே கூ

எழுகோணம் எட்டுள் நடுவிந்து வட்டம் இதழான தூடக்ஷ்ரங்கள்
வழுவாததே சாட்சரியாய்த் துலங்க வரை சக்கரத்தின் இறைவி
நழுவாத வாய்மை யுடையோர்கள் ஓதநல மல்கு வேதஒலியால்
எழுதாத கேள்வி தெளிகோவில் வீடு இசைவா யிருக்குமிடமே ௰

எம் ஞானத் தெளிவுகுரு இயற்றிய

திருமகள் பதிகம்

பண் : கௌசிகம்
திருச்சிற்றம்பலம்

திருமா மகளார் இருநால் வகையாம்
பெருமா பொருளும் பிரியா தருள்வாள்
மருவார் மலரீ ரிருநா லதுவாய்
திருவார் திரயன் சீர்தா டொழவே. க

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்
அரி ஓம் நன்றாக குரு வாழ்க குருவே துணை

சீர்தா டொழுது சிவமந் திரமாம்
பேர்பா சுபதம் பெருகத் திருநீ
றேர்பெற் றிடமெய் யெங்கும் அணிவோம்
சேர்வுற் றிடுவாள் திருவார் திரமே. உ

திரமா யொளிரத் தீபஞ் சிவனார்க்
கரவோ மெனவே யன்போ டிடுவோம்
உரமாய்த் திருமா துறுவாள் நலமே
பரவா வருமா பலியோர் எலியே. ௩

ஏடார் மலராள் என்றும் பிரியாள்
வாடா நறுமா மலர்எட் டதனால்
தோடார் செவியன் துணைதா டொழுவோம்
தேடா வருவாள் திருமா தவளே. ச

அவளோ டவனு யமையும் ஒருவன்
சிவசங் கரனற் றிருவார் திரையன்
இவனே மலரெட் டிட்டுத் தொழுவோம்
நவமே தருவாள் நளினத் திருவே. ரு

நளினத் திருவென் னுளும் பிரியாள்
ஒளிசேர் மூர்த்தம் ஓரெட் டுடையோன்
தளிபோய் மூவர் தமிழ்ஆ ரணம்வாய்
குளிரப் பாடி குலவிப் பணிவோம். சா

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்
அரி ஓம் நன்றுக குரு வாழ்க குருவே துணை

குலங்கொள் ளன்பிற் கூடாற் பணிசெய்
சிலந்தி யதுகோச் செங்கண் வேந்தாய்
நிலங்கா வலனாம் நியதி யளித்தோன்
பொலந்தாள் பணிவோம் பொலியும் திருவே. எ

திருநின் றதனாற் செம்மை செறியும்
உருவொன் றுய வொளியே சிவமாம்
அருணீள் சுடராம் அதனைப் பணிவோம்
பொருணீ டகமே பொலியுந் திருவே. அ

பொலியும் மணிநெல் பொன்வாழ் கணம்ஆன்
வலிசேர் அரசு மக்கள் சுற்றம்
மலியெண் திருவும் வளரும் நலமே
பலிதம் சிவனார் பதமே பணிவோம். கூ

பணியைப் பணிய பணியாய் யணிவோன்
மணியே மணியாய் மணிமந் திரமாம்
அணியை யணியாய் அணியிட் டணிவோம்
தணியா தணியெட் டணிமெய் திருவே. ய

திருச்சிற்றம்பலம்

Koviloor Digital Library

சிவமயம்

அரி ஓம் நன்ருக குரு வாழ்க குருவே துணை

பாயிரமும், தந்திர அட்டவணையும்

		பக்கம்
	பாயிரம்.	1
க.	முதற்றந்திரம்	1
உ.	இரண்டாந் தந்திரம்	48
௩.	மூன்ருந் தந்திரம்	90
ச.	நான்காந் தந்திரம்....................	119
ரு.	ஐந்தாந் தந்திரம்	234
சா.	ஆருந் தந்திரம்	271
எ.	ஏழாந் தந்திரம்	326
அ.	எட்டாந் தந்திரம்	390
கூ.	ஒன்பதாந் தந்திரம்	430

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்
அரிஓம் நன்ருக குருவாழ்க குருவே துணை

திருமூலர் நாயனுர்
அருளிச்செய்த

திருமந்திர மூவாயிரம்

முதற்றந்திரம்

க. காரண ஆகமப் பாயிரம்

விநாயகர் காப்பு
அவதாரணிகை.

அந்தி நிறத்தனை யானை முகத்தனை
யிந்தி னிளம்பிறை போலு மெயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின் றேனே.

க. பரசிவப்ரபாவம்

1 ஒன்றவன் ருனே யிரண்டவ னின்னரு
ணின்றனன் மூன்றினு ளுன்குணர்ந் தானைந்து
வென்றன ளுறுவி ரிந்தன னேழும்பர்ச்
சென்றவன் ருனிருந் தானுணர்ந் தெட்டே. க

2 போற்றிசைத் தின்னுயிர் மன்னும் புனிதனை
நாற்றிசைக் கும்நல்ல மாதுக்கு நாதனை
மேற்றிசைக் குட்டென் றிசைக்கொரு வேந்தனுங்
கூற்றுதைத் தானையான் கூறுகின் றேனே. உ

3 ஒக்கநின் ருனை யுலப்பிலி தேவர்க
ணக்கனென் றேத்திடு நாதனை நாடொறும்
பக்கநின் ருரறி யாத பரமனைப்
புக்குநின் றுன்னியான் போற்றிசெய் வேனே ௩

Koviloor Digital Library

4 அகலிடத் தார்மெய்யை யண்டத்து வித்தைப்
புகலிடத் தென்றஊனப் போதவிட் டானைப்
பகலிடத் தும்மிர வும்பணிந் தேத்தி
யிகலிடத் தேயிரு ணீங்கிநின் றேனே. ச

5 சிவனொடொக் குந்தெய்வந் தேடினு மில்லை
யவனொடொப் பாரிங் கியாவரு மில்லை
புவனங்க டந்தன்று பொன்னொளி மின்னுந்
தவனச் சடைமுடித் தாமரை யானே. ரு

6 அவனை யொழிய வமரரு மில்லை
யவனன்றிச் செய்யு மருந்தவ மில்லை
யவனன்றி மூவரா லாவதொன் றில்லை
யவனன்றி யூர்புகு மாறறி யேனே. சா

7 முன்னையொப் பாயுள்ள மூவர்க்கு மூத்தவன்
தன்னையொப் பாயொன்று மில்லாத் தலைமகன்
றன்னையப் பாவெனி லப்பனு மாயுளன்
பொன்னையொப் பாகின்ற போதகத் தானே. எ

8 தீயினும் வெய்யன் புனலினுந் தண்ணிய
ஞயினு மீச னருளறி வாரில்லை
சேயினு நல்ல னணியனல் லன்பர்க்குத்
தாயினு நல்லனற் ருழ்சடை யோனே. அ

9 பொன்னுற் புரிந்திட்ட பொற்சடை யென்னப்
பின்னுற் பிறங்க விருந்தவன் பேர்நந்தி
யென்னுற் றெழுப்படு மெம்மிறை மற்றவன்
றன்னுற் றெழுப்படு வாரில்லை தானே. கூ

10 தானே யிருநிலந் தாங்கிவிண் ணுய்நிற்குந்
தானே சுடுமங்கி ஞாயிறுந் திங்களுந்

Koviloor Digital Library

தானே மழைபொழி தையலு மாய்நிற்குந்
தானே தடவரை தண்கட லாமே. ௰

11 அயலும் புடையுமெம் மாதியை நோக்கி
னியலும் பெருந்தெய்வ மியாதுமொன் றில்லை
முயலு முயலில் முடிவு மற் றுங்கே
பெயலு மழைமுகிற் பேர்நந்தி தானே. ௰௧

12 கண்ணுத லானொரு காதலி னிற்கவு
மெண்ணிலி தேவ ரிறந்தா ரெனைப்பலர்
மண்ணுறு வார்களும் வானுறு வார்களு
மண்ண லிவனென் றறியகில் லாரே. ௰௨

13 மண்ணளந் தான்மல ரோன் முதற் றேவர்க
ளெண்ணளந் தின்ன நினைக்கிலா ரீசனை
விண்ணளந் தான்றன்னை மேலளந் தாரில்லை
கண்ணளந் தெங்குங் கடந்துநின் றுனே. ௰௩

14 கடந்துநின் றுன்கம லம்மல ராதி
கடந்துநின் றுன்கடல் வண்ணனெம் மாயன்
கடந்துநின் றுனவர்க் கப்புற மீசன்
கடந்துநின் றுனெங்குங் கண்டுநின் றுனே. ௰௪

15 ஆதியு மாயர னுயுட லுண்ணின்ற
வேதியு மாய்விரிந் தார்ந்திருந் தானருட்
சோதியு மாய்ச்சுருங் காததோர் தன்மையு
நீதியு மாய்நித்த மாகிநின் றுனே. ௰௫

16 கோதுகு லாவிய கொன்றைக் குழற்சடை
மாதுகு லாவிய வாணுதற் பாகனை
யாதுகு லாவி யமரருந் தேவருங்
கோதுகு லாவிக் குணம்பயில் வாரே. ௰௬

Koviloor Digital Library

17 காய மிரண்டுங் கலந்து கொதிக்கினு
மாயங்கத் தூரி யதுமிகு மவ்வழி
தேசங் கலந்தொரு தேவனென் றெண்ணினு
மீச னுறவுக் கெதிரில்லை தானே. ௧௭

18 அதிபதி செய்து வளகை வேந்தனை
நிதிபதி செய்த நிறைதவ நோக்கி
யதுபதி யாதரித் தாக்கம தாக்கி
னிதுபதி கொள்ளென்ற வெம்பெரு மானே. ௧௮

19 இதுபதி யேலங் கமழ்பொழி லேழு
முதுபதி செய்தவன் மூதறி வாளன்
விதுபதி செய்தவன் மெய்த்தவ நோக்கி
யதுபதி யாக வமருகின் றானே. ௧௯

20 முடிவும் பிறப்பையு முன்னே படைத்த
வடிக ளுறையு மறநெறி நாடி
லிடியு முழக்கமு மீச ருருவங்
கடிமலர்க் குன்ற மலையது தானே. ௨௰

21 வானப் பெருங்கொண்டன் மாலயன் வானவ
ரூனப் பிறவி யொழிக்கு மொருவனைக்
கானக் களிறு கதறப்பி ளந்தவெங்
கோனைப் புகழுமின் கூடலு மாமே. ௨௧

22 மனத்தி லெழுகின்ற மாயநன் னுட
னினைத்த தறிவ னெனிற்று நினைக்கில
ரெனக்கிறை யன்பில னென்ப ரிறைவன்
பிழைக்கநின் றார்பக்கம் பேணிநின் றானே. ௨௨

23 வல்லவன் வன்னிக் கிறையிடை வாரண
நில்லென நிற்பித்த நீதியு ளீசனை

Koviloor Digital Library

யில்லென வேண்டா மிறையவர் தம்முத
லல்லும் பகலு மருளுகின் றனே. ௨௰௩

24 போற்றிசைத் தும்புகழ்ந் தும்புனி தன்னடி
தேற்றுமி னென்றுஞ் சிவனடிக்கே செல்வ
மாற்றிய தென்று மயலுற்ற சிந்தையை
மாற்றிநின் றார்வழி மன்னிநின் றனே. ௨௰௪

25 பிறப்பிலி பிஞ்ஞகன் பேரரு ளான
னிறப்பிலி யாவர்க்கு மின்ப மருளுந்
துறப்பிலி தன்னைத் தொழுமின் றொழுதான்
மறப்பிலி மாயா விருத்தமு மாமே. ௨௰௫

26 தொடர்ந்துநின் றானைத் தொழுமின் றொழுதாற்
படர்ந்துநின் றன்பரி பாரக முற்றுங்
கடந்துநின் றன்கம லம்மலர் மேலே
யுடந்திருந் தானடிப் புண்ணிய மாமே. ௨௰௬

27 சந்தி யெனத்தக்க தாமரை வாண்முகத்
தந்தமி லீச னருணமக் கேயென்று
நந்தியை நாளும் வணங்கப் படுமவர்
புந்தியி னுள்ளே புகுந்துநின் றனே. ௨௰௭

28 இணங்கிநின் றனெங்கு மாகிநின் றனும்
பிணங்கிநின் றன்பின்முன் னாகிநின் றனு
முணங்கி நின்றனம ராபதி நாதன்
வணங்கிநின் றார்க்கே வழித்துணை யாமே. ௨௰௮

29 காணநில் லாயடி யேற்குற வாருளர்
நாணநில் லேனுன்னை நான்றழு விக்கொளக்
கோண னில்லாத குணத்தடி யார்மனத்
தாணிய னாகி யமர்ந்துநின் றனே. ௨௰௯

Koviloor Digital Library

30 வானின் றழைக்கு மழைபோ லிறைவனுந்
தானின் றழைக்குங்கொல் லென்று தயங்குவா
ரானின் றழைக்கு மதுபோலென் னந்தியை
நானின் றழைப்பது ஞானங் கருதியே. ௩௰

31 மண்ணகத் தானொக்கும் வானகத் தானொக்கும்
விண்ணகத் தானொக்கும் வேதகத் தானொக்கும்
பண்ணகத் தின்னிசை பாடலுற் றானுக்கே
கண்ணகத் தேநின்று காதலித் தேனே. ௩௰௧

32 தேவர் பிரானம் பிரான்றிசை பத்தையு
மேவு பிரான்விரி நீருல கேழையுந்
தாவு பிரான்றன்மை தானறி வாரில்லை
பாவு பிரானருள் பாடலு மாமே. ௩௰௨

33 பதிபல வாவது பண்டிவ் வுலகம்
விதிபல செய்தொன்று மெய்ம்மை யுணரார்
துதிபல தோத்திரஞ் சொல்லவல் லாரு
மதியிலர் நெஞ்சினுள் வாடுகின் றாரே. ௩௰௩

34 சாந்து கமழுங் கவரியின் கந்தம்போல்
வேந்த னமரர்க் கருளிய மெய்ந்நெறி
யார்ந்த சுடரன்ன வாயிர நாமமும்
போந்து மிருந்தும் புகழுகின் றேனே. ௩௰௪

35 ஆற்றுகி லாவழி யாகு மிறைவனைப்
போற்றுமின் போற்றிப் புகழ்மின் புகழ்ந்திடின்
மேற்றிசை யுங்கிழக் குந்திசை யெட்டொடு
மாற்றுவ னப்படி யாட்டவு மாமே. ௩௰௫

36 அப்பனை நந்தியை யாரா வமுதினை
யொப்பிலி வள்ளலை யூழி முதல்வனை

Koviloor Digital Library

யெப்பரி சாயினு மேத்துமி னேத்தின
லப்பரி சீச னருள்பெற லாமே. ௩௰௬

37 நானுநின் றேத்துவ னுடொறு நந்தியைத்
தானுநின் றன்றழ லொக்குஞ்செம் மேனியன்
வானினின் றார்மதி போலுட லுள்ளுவந்
தூனினின் றங்கே யுயிர்க்கின்ற வாறே. ௩௰௭

38 பிதற்றொழி யேன்பெரி யானரி யானைப்
பிதற்றொழி யேன்பிற வாவுரு வானைப்
பிதற்றொழி யேனெங்கள் பேர்நந்தி தன்னைப்
பிதற்றொழி யேன்பெரு மைத்தவ னானே. ௩௰௮

39 வாழ்த்தவல் லார்மனத் துள்ளுறு சோதியைத்
தீர்த்தனை யங்கே திளைக்கின்ற தேவனை
யேத்தியு மெம்பெரு மானென் றிறைஞ்சியு
மாத்தஞ்செய் தீச னருள்பெற லாமே. ௩௰௯

40 குறைந்தடைந் தீசன் குரைகழ லநுடு
நிறைந்தடை செம்பொனி னேரொளி யொக்கு
மறைஞ்சடஞ் செய்யாது வாழ்த்தவல் லார்க்குப்
புறஞ்சடஞ் செய்வான் புகுந்துநின் றானே, ௪௰

41 சினஞ்செய்த நஞ்சுண்ட தேவர் பிரானைப்
புனஞ்செய்த நெஞ்சிடை போற்றவல் லார்க்குற்
பனஞ்செய்த வாணுதற் பாகனு மங்கே
யினஞ்செய்த மான்போ லிணங்கிநின் றானே. ௪௧

42 போயரன் றன்னைப் புகழ்வார் பெறுவது
நாயக னுன்முடி செய்தது வேநல்கு
மாயகஞ் சூழ்ந்து வரவல்ல ராகிலும்
வேயன தோளிக்கு வேந்தொன்றுந் தானே. ௪௨

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

43 அரனடி சொல்லி யரற்றி யழுது
பரனடி நாடியே பாவிப்ப நாளு
முரனடி செய்தங் கொதுங்கவல் லார்க்கு
நிரனடி செய்து நிறைந்துநின் றானே. ௪௩

44 போற்றியென் பாரம ரர்புனி தன்னடி
போற்றியென் பாரசு ரர்புனி தன்னடி
போற்றியென் பார்மனி தர்புனி தன்னடி
போற்றியென் னன்புட் பொலியவைத் தேனே. ௪௪

45 விதிவழி யல்லதில் வேலை யுலகம்
விதிவழி யின்பம் விருத்தமு மில்லை
துதிவழி நித்தலுஞ் சோதிப் பிரானும்
பதிவழி காட்டும் பகலவ னாமே. ௪௫

46 அந்திவண் ணாவர னேசிவ னேயென்று
சிந்தைசெய் வண்ணந் திருந்தடி யார்தொழ
முந்திவண் ணாமுதல் வாபர னேயென்று
வந்திவண் ணன்னென் னகம்புகுந் தானே. ௪௬

47 மனையு ளிருந்தவர் மாதவ ரொப்பர்
நினைவு ளிருந்தவர் நேசத்து ணிற்பர்
பனையு ளிருந்த பருந்தது போல
நினையா தவர்க்கில்லை நின்னின்பந் தானே. ௪௭

48 அடியார் பரவு மமரர் பிரானை
முடியார் வணங்கு முதல்வனை முன்னிப்
படியா ரருளும் பரமபர னெந்தை
விடியா விளக்கென்று மேவிநின் றேனே. ௪௮

49 பரைபசு பாசத்து நாதனை யுள்ளி
யுரைபசு பாசத் தொருங்கவல் லார்க்குத்

Koviloor Digital Library

திரைபசு பாவச் செழுங்கட னீந்திக்
கரைபசு பாசங் கடந்தெய்த லாமே. சுகூ

50 சூடுவன் னெஞ்சிடை வைப்பன்பி ரானென்று
பாடுவன் பன்மலர் தூவிப் பணிந்துநின்
ருடுவ னுடி யமரர்ப்பி ரானென்று
நாடுவ னுனின் றறிவது தானே. ரும

உ. காமிக ஆகமப்பாயிரம்

உ. திரிமூர்த்திகளின் ஜேஷ்ட கனிஷ்ட முறைமை

51 அளவி லிளமையு மந்தமு மீறு
மளவியல் காலமு நாலு முணரிற்
றளர்விலன் சங்கரன் றன்னடி யார்சொ
லளவில் பெருமையறி யயற் காமே. க

52 ஆதிப் பிரானு மணிமணி வண்ணனு
மாதிக் கமலத் தலர்மிசை யாயனுஞ்
சோதிக்கின் மூன்றுந் தொடர்ச்சியி லொன்றெனுர்
பேதித் துலகம் பிணங்குகின் ருரே. உ

53 ஈச னிருக்கு மிருவினைக் கப்புறம்
பீச முலகிற் பெருந்தெய்வ மானது
வீச னதுவிது வென்பார் நினைப்பிலார்
தூசு பிடித்தவர் தூரறிந் தார்களே. ங

54 சிவமுதன் மூவரோ டைவர் சிறந்த
வவைமுத லாறிரண் டொன்றெடொன் ருகு
மவைமுதல் விந்துவு நாதமு மோங்கச்
சவைமுதற் சங்கரன் றன்பெயர் தானே. ச

55 பயனறிந் தவ்வழி யெண்ணு மளவி
லயனெடு மானமக் கன்னிய மில்லை

நயனங்கண் மூன்றுடை நந்தி தமராம்
வயன்பெறு வீரவ் வானவ ராலே. ரு

56 ஓலக்கஞ் சூழ்ந்த வுலப்பிலி தேவர்கள்
பாலொத்த மேனி பணிந்தடி யேன்றெழ
மாலுக்கு மாதிப் பிரமற்கு மொப்புநீ
ஞாலத்து நம்மடி நல்கிடென் றுனே. சா

57 வானவ ரென்றும் மனித ரிவரென்றுந்
தேனமர் கொன்றைச் சிவனரு ளல்லது
தானமர்ந் தோருந் தனித்தெய்வ மற்றில்லை
யூனமர்ந் தோரை யுணர்வது தானே. எ

58 சோதித்த பேரொளி மூன்றைந் தெனநின்ற
வாதிக்கு ளாவ தறிகில ராதர்க
ணீதிக்க ணீச னெடுமா லயனென்று
பேதித் தவரைப் பிதற்றுகின் றுரே. அ

59 பரத்திலே யொன்றுயுள் ளாய்ப்புற மாகி
வரத்தினுண் மாயவ னுயய னுகித்
தரத்தினுட் டான்பல தன்மைய னுகிக்
கரத்தினு ணின்று கழிவுசெய் தானே, சுக

60 தானெரு கூறு சதாசிவ னெம்மிறை
வானெரு கூறு மருவியு மங்குளான்
கோனெரு கூறுட லுண்ணின் றுயிர்க்கின்ற
தானெரு கூறு சலமய னுமே. ம

Koviloor Digital Library

சிவமயம்

௩. வீர ஆகமப் பாயிரம்

௩. வேதச் சிறப்பு

61 வேதத்தை விட்ட வறமில்லை வேதத்தி
னோதத் தகுமற மெல்லா முளதர்க்க
வாதத்தை விட்டு மதிஞர் வளமுற்ற
வேதத்தை யோதியே வீடுபெற் ருர்களே. க

62 வேத முரைத்தானும் வேதிய னுகிலன்
வேத முரைத்தானும் வேதா விளங்கிட
வேத முரைத்தானும் வேதியர் வேள்விக்காய்
வேத முரைத்தானும் மெய்ப்பொருள் காட்டவே. உ

63 இருக்குரு வாமெழில் வேதத்தி னுள்ளே
யுருக்குணர் வாயுணர் வேதத்து ளோங்கி
வெருக்குரு வாகிய வேதியர் சொல்லுங்
கருக்குரு வாய்நின்ற கண்ணனு மாமே. ௩

64 திருநெறி யாவது சித்தசித் தன்றிப்
பெருநெறி யாய பிரானை நினைந்து
குருநெறி யாஞ்சிவ மாநெறி கூடு
மொருநெறி யொன்ருக வேதாந்த மோதுமே. ச

65 ஆறங்க மாய்வரு மாமறை யோதியைக்
கூறங்க மாகக் குணம்பயில் வாரில்லை
வேறங்க மாக விளைவுசெய் தப்புறம்
பேறங்க மாகப் பெருக்குகின் ருரே. ரு

66 பாட்டு மொலியும் பரக்குங் கணிகைய
ராட்டு மருத வவனியின் மாட்டாதார்
வேட்டு விருப்பார் விரதமில் லாதவ
ரீட்டு மிடஞ்சென் றிகலலுற் ருரே. சா

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

௪. சிந்தாகமப் பாயிரம்

௪. ஆகமச் சிறப்பு

67 அஞ்சன மேனி யரிவையோர் பாகத்த
னஞ்சொ டிருபத்து மூன்றுள வாகம
மஞ்சலி கூப்பி யறுபத் தறுவரு
மஞ்சா முகத்தி லரும்பொருள் கேட்டதே. ௧

68 அண்ண லருளா லருளுஞ் சிவாகம
மெண்ணி லிருபத்தெண் கோடிநூ றுயிரம்
விண்ணவ ரீசன் விழுப்ப முரைத்தன
ரெண்ணிநின் றப்பொரு ளேத்துவ னுனே. ௨

69 பண்டித ராவர் பதினெட்டுப் பாடையுங்
கண்டவர் கூறுங் கருத்தறி வாரென்க
பண்டிதர் தங்கள் பதினெட்டுப் பாடையு
மண்ட முதலா னரன்சொன்ன வாறே. ௩

70 அண்ண லருளா லருளுந்திவ் யாகமம்
விண்ணி லமரர் தமக்கும் விளங்கரி
தெண்ணி லெழுபது கோடிநூ றுயிர
மெண்ணிலு நீர்மே லெழுத்தது வாமே. ௪

71 பரனுய்ப் பராபரங் காட்டி யுலகிற்
றரனுய் சுவதன்மந் தானேசொல் காலத்
தரனு யமரர்க ளர்ச்சிக்கு நந்தி
யுரனுகி யாகம மோங்கிநின் றுனே. ௫

72 சிவமாம் பரத்தினிற் சத்தி சதாசிவ
முவமா மகேச ருருத்திரர் தேவர்
தவமால் பிரமீசர் தம்மிற்றும் பெற்ற
நவவா கமமெங்க ணந்திபெற் றுனே. ௬

Koviloor Digital Library

73 பெற்றநல் லாகமங் காரணங் காமிக
முற்றநல் வீர முயர்சிந்தம் வாதுளம்
மற்றவ் வியாமள மாகுங்கா லோத்தரந்
துற்றநற் சுப்பிரஞ் சொல்லு மகுடமே. எ

74 அண்ண லருளா லருளுஞ் சிவாகம
மெண்ணிலி கோடி தொகுத்திடு மாயினு
மண்ண லறைந்த வறிவறி யாவிடி
னெண்ணிலி கோடியு நீர்மே லெழுத்தே. அ

75 மாரியுங் கோடையும் வார்பனி தூங்கநின்
றேரியு நின்றங் கிளைக்கின்ற காலத்து
வாரிய முந்தமி ழும்முட னேசொலிக்
காரிகை யார்க்குக் கருணைசெய் தானே. கூ

76 அவிழ்க்கின்ற வாறு மதுகட்டு மாறுஞ்
சிமிட்டலைப் பட்டுயிர் போகின்ற வாறுந்
தமிழ்ச்சொல் வடசொல் லெனுமிவ் விரண்டு
முணர்த்து மவனை யுணரலு மாமே. ய

4. வாதுள ஆகமப் பாயிரம்

ரு. குரு பாரம்பரியம்

77 நந்தி யருள்பெற்ற நாதரை நாடிடி
னந்திக ளுல்வர் சிவயோக மாமுனி
மன்று தொழுத பதஞ்சலி வியாக்ரம
ரென்றிவ ரென்னோ டெண்மரு மாமே. க

78 நந்தி யருளாலே நாதனும் பேர்பெற்றோ
நந்தி யருளாலே மூலனை நாடினோ
நந்தி யருளாவ தென்செயு நாட்டினி
னந்தி வழிகாட்ட நானிருந் தேனே. உ

Koviloor Digital Library

79 மந்திரம் பெற்ற வழிமுறை மாலாங்க
னிந்திரன் சோமன் பிரம னுருத்திரன்
கந்துருக் காலாங்கி கஞ்ச மலையனோ
டிந்த வெழுவரு மென்வழி யாமே. ௩

80 நால்வரு நாலு திசைக்கொன்று நாதர்க
ணல்வரு நாண விதப்பொருள் கைக்கொண்டு
நால்வரு நான்பெற்ற தெல்லாம் பெறுகென
நால்வருந் தேவராய் நாதரா னார்களே. ச

81 மொழிந்தது மூவர்க்கு நால்வர்க்கு மீச
னொழிந்த பெருமை யிறப்பும் பிறப்புஞ்
செழுஞ்சுடர் மூன்னொளி யாகிய தேவன்
கழிந்த பெருமையைக் காட்டகி லானே. ரு

82 எழுந்துநீர் பெய்யினு மெட்டுத் திசையுஞ்
செழுந்தண் ணியமங்கள் செய்மினென் றண்ணல்
கொழுந்தண் பவளக் குளிர்சடை யோடே
யழுந்திய நால்வர்க் கருள்புரிந் தானே. சா

சா. இயாமள ஆகமப் பாயிரம்

சா. நானுயர் தம் வரலாறு கூறுதல்

83 நந்தி யிணையடி நான்றலை மேற்கொண்டு
புந்தியி னுள்ளே புகப்பெய்து போற்றிசெய்
தந்தி மதிபுனை யரனடி நாடொறுஞ்
சிந்தைசெய் தாகமஞ் செப்பலுற் றேனே. க

84 செப்புஞ் சிவாகம மென்னுமப் பேர்பெற்று
மப்படி நல்கு மருணந்தி தாள்பெற்றுத்
தப்பிலா மன்றிற் றனிக்கூத்துக் கண்டபி
னெப்பிலி கோடி யுகமிருந் தேனே. உ

Koviloor Digital Library

85 இருந்தவக் காரணங் கேளிந் திரனே
பொருந்திய செல்வப் புவஞ பதியா
மருந்தவச் செல்வியைச் சேவித் தடியேன்
பரிந்துடன் வந்தனன் பத்தியி ஞலே. ௬௫

86 சதாசிவந் தத்துவ முத்தமிழ் வேத
மிதாசனி யாதிருந் தேனின்ற கால
மிதாசனி யாதிருந் தேன்மன நீங்கி
யுதாசனி யாதுட னேயுணர்ந் தோமால். ௬

87 மாலாங்க னேயிங் கியான்வந்த காரண
நீலாங்க மேனிய ணேரிழை யாளொடு
மூலாங்க மாக மொழிந்த திருக்கூத்தின்
சீலாங்க வேதத்தைச் செப்பவந் தேனே. ௫

88 நேரிழை யாவா ணிரதிச யானந்தப்
பேருடை யாளென் பிறப்பறுத் தாண்டவள்
சீருடை யாள்சிவ ஞவடு தண்டுறை
சீருடை யாள்பதஞ் சேர்ந்திருந் தேனே. ௬௬

89 சேர்ந்திருந் தேன்சிவ மங்கைதன் பங்கனைச்
சேர்ந்திருந் தேன்சிவ ஞவடு தண்டுறை
சேர்ந்திருந் தேன்சிவ போதியி னீழலிற்
சேர்ந்திருந் தேன்சிவ ஞமங்க ளோதியே. எ

90 இருந்தேனிக் காயத்தி லெண்ணிலி கோடி
யிருந்தே னிராப்பக லற்ற விடத்தே
யிருந்தே னிமையவ ரேத்தும் பதத்தே
யிருந்தே னென்னந்தி யிணையடிக் கீழே. அ

Koviloor Digital Library

91 பின்னைநின் றென்னே பிறவி பெறுவது
முன்னைநன் ருக முயறவஞ் செய்கிலி
ரென்னைநன் ருக விறைவன் படைத்தனன்
றன்னைநன் ருகத் தமிழ்செய்யு மாறே. கூ

92 ஞானத் தலைவிதன் னந்தி நகர்புக்கு
வூனமி லொன்பது கோடி யுகந்தனுள்
ஞானப்பா லாட்டியென் நாதனை யர்ச்சித்து
நானு மிருந்தேனற் போதியின் கீழே. ௯

93 செல்கின்ற வாற்றிற் சிவமுனி சித்தசன்
வெல்கின்ற ஞானத்து மிக்கோர் முனிவராய்ப்
பல்கின்ற தேவ ரசுரர் நரர்தம்பா
லொல்கின்ற வான்வழி யூடுவந் தேனே. ௯௩

94 சித்தத்தி னுள்ளே சிறக்கின்ற நூல்களி
லுத்தம மாகவே யோதிய வேதத்தி
ளெத்த வுடலையு முண்ணின்ற வுற்பத்தி
யத்த னெனக்கிங் கருளா லளித்ததே. ௯௨

95 நான்பெற்ற வின்பம் பெறுகவிவ் வையகம்
வான்பற்றி நின்ற மறைப்பொருள் சொல்லிடி
னூன்பற்றி நின்ற வுணர்வுறு மந்திரந்
தான்பற்றப் பற்றத் தலைப்படுந் தானே. ௯௫

96 பிறப்பிலி நாதனைப் பேர்நந்தி தன்னைச்
சிறப்பொடு வானவர் சென்றுகை கூப்பி
மறப்பிலர் நெஞ்சினுண் மந்திர மாலை
யுறைப்பொடுங் கூடிநின் றோதலு மாமே. ௯௬

Koviloor Digital Library

97 அங்கிமி காமைவைத் தானுடல் வைத்தா
னெங்குமி காமைவைத் தானுல கேழையுந்
தங்கிமி காமைவைத் தான்றமிழ்ச் சாத்திரம்
பொங்கிமி காமைவைத் தான்பொரு டானுமே. ௯௫

98 அடிமுடி காண்பா ரயன்மா லிருவர்
படிகண்டி லர்மீண்டும் பார்மிசைக் கூடி
யடிகண்டி லேனென் றச்சுதன் சொல்ல
முடிகண்டே னென்றயன் பொய்மொழிந் தானே. ௯௬

99 பெற்றமு மானு மழுவும் பிறிவற்ற
தற்பரன் கற்பனை யாகுஞ் சராசரத்
தற்றமு நல்கி யடியேன் சிரத்தினி
னற்பத மும்மளித் தானெங்க ணந்தியே. ௯௭

100 ஞேயத்தை ஞானத்தை ஞாதுரு வத்தினை
மாயத்தை மாமாயை தன்னில் வரும்பரை
யாயத்தை யச்சிவன் றன்னை யகோசர
வீயத்தை முற்றும் விளக்கியிட் டேனே. ௯௮

101 விளக்கிப் பரமாகு மெஞ்ஞானச் சோதி
யளப்பில் பெருமைய னானந்த நந்தி
துளக்கறு மானந்தக் கூத்தன்சொற் போந்து
வளப்பிற் கயிலை வழியில்வந் தேனே. ௯௯

102 நந்தி யருளாலே மூலனை நாடிப்பின்
னந்தி யருளாற் சதாசிவ னாயினே
னந்தி யருளான்மெய்ஞ் ஞானத்து ணண்ணினே
னந்தி யருளாலே நானிருந் தேனே. ௱

Koviloor Digital Library

103 இருக்கி லிருக்கு மெண்ணிலி கோடி
யருக்கின்ற மூலத்து ளங்கே யிருக்கு
மருக்கனுஞ் சோமனு மாரழல் வீச
வுருக்கி யுரோம மொளிவிடுந் தானே. உ௰௧

104 பிதற்றுகின் றேனென்றும் பேர்நந்தி தன்னை
யியற்றுவ னெஞ்சத் திரவும் பகலு
முயற்றுவ னோங்கொளி வண்ணனெம் மானை
யியற்றிகழ் சோதி யிறைவனு மாமே. உ௰உ

எ. காலோத்தர ஆகமப் பாயிரம்

எ. குருமட வரலாறு

105 வந்த மடமேழு மன்னுஞ்சன் மார்க்கத்தின்
முந்தி யுதிக்கின்ற மூலன் மடவரை
தந்திர மொன்பது சார்வு மூவாயிரஞ்
சுந்தர வாகமச் சொன்மொழிந் தானே. ௧

106 கலந்தருள் காலாங்கர் தம்பால கோரர்
நலந்தரு மாளிகைத் தேவர் நாதாந்தர்
புலங்கொள் பரமானந் தர்போக தேவர்
நிலந்திகழ் மூலர் நிராமயத் தோரே. உ

அ. சுப்பிர ஆகமப் பாயிரம்

அ. திருமந்திர தொகைச் சிறப்பு

107 மூலனுரை செய்த மூவாயிரந் தமிழ்
ஞால மறியவே நந்தி யருளது
காலை யெழுந்து கருத்தறிந் தோதிடின்
ஞாலத் தலைவனை நண்ணுவ ரன்றே. ௧

Koviloor Digital Library

108 வைத்த பரிசே வகைவகை நன்னூலின்
முத்தி முடிவிது மூவா யிரத்திலே
புத்திசெய் பூர்வத்து மூவாயி ரம்பொது
வைத்த சிறப்புத் தருமிவை தானே. உ

கூ. மகுட ஆகமப் பாயிரம்

கூ. அவையடக்கம்

109 ஆரறி வாரெங்க ளண்ணல் பெருமையை
யாரறி வாரிந்த வகலமு நீளமும்
பேரறியாத பெருஞ்சுட ரொன்றதின்
வேரறி யாமை விளம்புகின் றேனே. க

110 பாடவல் லார்நெறி பாட வறிகிலே
னாடவல் லார்நெறி யாட வறிகிலே
னாடவல் லார்நெறி நாட வறிகிலேன்
றேடவல் லார்நெறி தேடகில் லேனே. உ

111 மன்னிய வாய்மொழி யாலு மதித்தவ
ரின்னிசை யுள்ளே யெழுகின்ற வீசனைப்
பின்னை யுலகம் படைத்த பிரமனு
முன்னு மவனை யுணரலு மாமே. ௩

112 தத்துவ ஞான முரைத்தது தாழ்வரை
முத்திக் கிருந்த முனிவருந் தேவரு
மொத்துடன் வேரு யிருந்து துதிசெய்யும்
பத்திமை யானிப் பயனறி யாரே. ச

பாயிரம் முற்றும்

Koviloor Digital Library

உ

சிவமயம்

க. காரண ஆகமம்

ம. உபதேசம்

113 விண்ணின் றிழிந்து வினைக்கீடாய் மெய்கொண்டு
தண்ணின்ற தாளைத் தலைக்காவல் முன்வைத்து
வுண்ணின் றுருக்கியொ ரொப்பிலா வானந்தக்
கண்ணின்று காட்டிக் களிம்பறுத் தானே. க

114 களிம்பறுத் தானெங்கள் கண்ணுதல் நந்தி
களிம்பறுத் தானருட் கண்விழிப் பித்துக்
களிம்பணு காத கதிரொளி காட்டிப்
பளிங்கிற் பவளம் பதித்தான் பதியே. உ

115 பதிபசு பாச மெனப்பகர் மூன்றிற்
பதியினைப் போற்பசு பாசம னாதி
பதியினைச் சென்றணு காப்பசு பாசம்
பதியணு கிற்பசு பாசநில் லாவே. ங

116 வேயி னெழுங்கனல் போலேயிம் மேனியுங்
கோயி லிருந்து குடிகொண்ட கோனந்தி
தாயினு மும்மல மாற்றித் தயாவென்னுந்
தோயம தாயெழுஞ் சூரிய னாமே. ச

117 சூரிய காந்தமுஞ் சூழ்பஞ்சும் போலவே
சூரிய காந்தஞ்சூழ் பஞ்சைச் சுடமாட்டா
சூரியன் சந்நிதி யிற்சுடு மாறுபோ
லாரியன் றோற்றமு னற்றம லங்களே. ரு

118 மலங்களைந் தாமென மாற்றி யருளித்
தலங்களைந் தானற் சதாசிவ மான
புலங்களைந் தானப் பொதுவிலு ணந்தியே
நலங்களைந் தானுண் ணயந்தா னறிந்தே. சா

Koviloor Digital Library

119 அறிவைம் புலனுட னேநான்ற தாகி
நெறியறி யாதுற்ற நீராழம் போல
வறிவறி வுள்ளே யழிந்தது போல
குறியறி விப்பான் குருபரனுமே. எ

120 ஆமேவு பானீர் பிரிக்கின்ற வன்னம்போற்
ருமே தனிமன்றிற் றன்னந் தனிநித்தந்
தீமேவு பல்கர ணங்களு ளுற்றன
தாமே பிறப்பெரி சேர்ந்த வித்தாமே. அ

121 வித்தைக் கெடுத்து வியாக்கிரத் தேமிகச்
சுத்தத் துரியம் பிறந்து துடக்கறறு
வொத்துப் புலனுயி ரொன்ரு யுடம்பொடு
செத்திட் டிருப்பர் சிவயோகி யர்களே. கூ

122 சிவயோக மாவது சித்தசித் தென்று
தவயோகத் துட்புக்குத் தன்னொளி தாய
தவயோகஞ் சாராத வன்பதி போக
நவயோக நந்தி நமக்களித் தானே. ம

123 அளித்தா னுலகெங்குந் தானுன வுண்மை
யளித்தா னமர ரறியா வுலக
மளித்தான் றிருமன்று ளாடுந் திருத்தா
ளளித்தான் பேரின்பத் தருள்வெளி தானே. மக

124 வெளியின் வெளிபோய் விரவிய வாறு
மொளியி னொளிபோ யொடுங்கிய வாறு
மளியி னளிபோ யடங்கிய வாறுந்
தெளியு மவரே சிவசித்தர் தாமே. மஉ

125 சித்தர் சிவலோக மிங்கே தெரிசித்தோர்
சத்தமுஞ் சத்த முடிவுந்தம் முட்கொண்டோர்

Koviloor Digital Library

நித்தர் நிமலர் நிராமயர் நீள்பர
முத்தர் தமுத்தி முதன்முப்பத் தாறே. ௧௨௫

126 முப்பது மாறும் படிமுத்தி யேணியா
யொப்பிலா வானந்தத் துள்ளொளி புக்குச்
செப்ப வரிய சிவங்கண்டு தான்றெளிந்
தப்பரி சாக வமர்ந்திருந் தாரே. ௧௨௬

127 இருந்தார் சிவமாகி யெங்குந் தாமாகி
யிருந்தார் சிவன்செய லியாவையு நோக்கி
யிருந்தார்முக் காலத் தியல்பைக் குறித்தங்
கிருந்தா ரிழவுவந் தெய்திய சோம்பே. ௧௨௭

128 சோம்ப ரிருப்பது சுத்தவெ ளியிலே
சோம்பர் கிடப்பது சுத்தவெ ளியிலே
சோம்ப ருணர்வு சுருதி முடிந்திடஞ்
சோம்பர்கண் டாரச் சுருதிக்கட் டுக்கமே. ௧௨௮

129 தூங்கிக்கண் டார்சிவ லோகமுந் தம்முள்ளே
தூங்கிக்கண் டார்சிவ யோகமுந் தம்முள்ளே
தூங்கிக்கண் டார்சிவ போகமுந் தம்முள்ளே
தூங்கிக்கண் டார்நிலை சொல்வதெவ் வாறே. ௧௨௯

130 எவ்வாறு காண்பா னறிவு தனக்கெல்லை
யவ்வா றருட்செய்வ னாதியரன் றானு
மொவ்வாத மன்று ளுமைகாண வாடுஞ்
செவ்வானிற் செய்ய செழுஞ்சுடர் மாணிக்கம். ௧௩௰

131 மாணிக்கத் துள்ளே மரகதச் சோதியாய்
மாணிக்கத் துள்ளே மரகத மாடமா
யாணிப்பொன் மன்றினு ளாடுந் திருக்கூத்தைப்
பேணித் தொழுதவர் பேறுபெற் றாரே. ௧௩௧

Koviloor Digital Library

132 பெற்ரு ருலகிற் பிரியாப் பெருநெறி
பெற்ரு ருலகிற் பிறவாப் பெரும்பயன்
பெற்ருரம் மன்றிற் பிரியாப் பெரும்பேறு
பெற்ரு ருலகுடன் பேசாப் பெருமையே. உ௩௰

133 பெருமை சிறுமை யறிந்தெம் பிரான்போ
லருமை யெளிமை யறிந்தறி வாரா
ரொருமை யுளாமைபோ லுள்ஊந் தடக்கி
யிருமையுங் கேட்டிருந் தார்புரை யற்றே. உ௩௧

134 புரையற்ற பாலினு ணெய்கலந் தாற்போற்
றிரையற்ற சிந்தையுள் ளாரிய னென்செப்பு
முரையற் றுணர்வோ ருடம்பிங் கொழிந்தாற்
கரையற்ற சோதி கலந்தசத் தாமே. உ௩௨

135 சத்த முதஉலந்துந் தன்வழித் தான்சாரிற்
சித்துக்குச் சித்தன்றிச் சேர்விடம் வேறுண்டோ
சுத்த வெளியிற் சுடரிற் சுடர்சேரு
மத்த மிதுகுறித் தாண்டுகொள ப்பிலே. உ௩௩

136 அப்பினிற் கூர்மை யாதித்தன் வெம்மையா
லுப்பெனப் பேர்பெற் றுருச்செய்த தவ்வுரு
வப்பினிற் கூடிய தொன்ருகு மாறுபோற்
செப்பினிச் சீவன் சிவத்து ளடங்குமே. உ௩௪

137 அடங்கு பேரண்டத் தணுவண்டஞ் சென்றங்
கிடங்கொண்ட தில்ஊல யிதுவன்றி வேறுண்டோ
கடந்தொறு நின்ற வுயிர்கரை காணிற்
றிடம்பெற நின்ருன் றிருவடி தானே. உ௩௫

138 திருவடி யேசிவ மாவது தேரிற்
றிருவடி யேசிவ லோகஞ் சிந்திக்கிற்

Koviloor Digital Library

றிருவடி யேசெல் கதியது செப்பிற்
றிருவடி யேதஞ்ச முட்டெளி வார்க்கே. ௨௰௬

139 தெளிவு குருவின் றிருமேனி காண்டட
றெளிவு குருவின் றிருநாமஞ் செப்ப
றெளிவு குருவின் றிருவார்த்தை கேட்ட
றெளிவு குருவுருச் சிந்தித்த ருனே. ௨௰௭

140 தானே புலனைந்துந் தன்வச மாயிடுந்
தானே புலனைந்துந் தன்வசம் போயிடுந்
தானே புலனைந்துந் தன்னின் மடைமாறுந்
தானே தனித்தெம்பி ரான்றனைச் சந்தித்தே. ௨௰௮

141 சந்திப்பது நந்தி தன்றிருத் தாளிணை
சிந்திப்பது நந்தி செய்ய திருமேனி
வந்திப்பது நந்தி நாமமென் வாய்மையாற்
புந்திக்கு ணிற்பது நந்திபொற் போதமே. ௨௰௯

142 போதந் தருமெங்கள் புண்ணிய நந்தியைப்
போதந் தனில்வைத்துப் புண்ணிய ராயினுர்
நாத னடத்தா னயனங் களிகூர
வேதந் துதித்திடப் போயடைந் தார்விண்ணே. ௩௰

௰௧. யாக்கை நிலையாமை

143 மண்ணொன்று கண்டீ ரிருவினைப் பாத்திரந்
திண்ணென் றிருந்தது தீயினைச் சேர்ந்தது
விண்ணின்று நீர்விழின் மீண்டுமண் ணுவபோ
லெண்ணின்ற மாந்த ரிறக்கின்ற வாறே. ௧

144 பண்டம் பொய்க்கூரை பழகி விழுதலா
லுண்டவப் பெண்டிரு மக்களும் பின்செலார்

Koviloor Digital Library

கொண்ட விரதமு ஞானமு மல்லது
மண்டி யவருடன் வழிநட வாதே. ௨

145 ஊரெலாங் கூடி யொலிக்க வழுதிட்டுப்
பேரினை நீக்கிப் பிணமென்று பேரிட்டுச்
சூரையங் காட்டிடைக் கொண்டுபோய்ச் சுட்டிட்டு
நீரினின் மூழ்கி நினைப்பொழிந் தார்களே. ௩

146 காலு மிரண்டு முகட்டல கொன்றுள
பாலுட் பருங்கழி முப்பத்தி ரண்டுள
மேலுள கூரை பிரியும் பிரிந்தபின்
போலுயிர் மீளப் புகவறி யாதே. ௪

147 சீக்கை விளைந்தது செய்வினை மூட்டற்ற
வாக்கை பிரிந்த தலகு பழுத்தது
மூக்கினிற் கைவைத்து மூடிட்டுக் கொண்டுபோய்க்
காக்கைப் பலியிட்டுக் கைகொட்டு மாறே. ௫

148 அடப்பண்ணி வைத்தா ரடிசிலை யுண்டார்
மடக்கொடி யாரொடு மந்தணங் கொண்டா
ரிடப்பக்க மேயிறை நொந்ததே யென்றார்
கிடக்கப் படுத்தார் கிடந்தொழிந் தாரே. ௬

149 மன்றத்தே நம்பிக்கு மாட மெடுத்தது
மன்றத்தே நம்பி சிவிகைபெற் றேறினன்
மன்றத்தே நம்பிமுக் கோடி வழங்கினன்
சென்றத்தா வென்னத் திரிந்திலன் றானே. ௭

150 வாசந்தி பேசி மணம்புணர்ந் தப்பதி
நேசந் தெவிட்டி நினைப்பொழி வார்பின்னை
யாசந்தி மேல்வைத் தமைய வழுதிட்டுப்
பாசந்தி சுட்டுப் பலியட்டி னார்களே. ௮

Koviloor Digital Library

151 கைவிட்டு நாடிக் கருத்தழிந் தச்சற
நெய்யட்டிச் சோறுண்ணு மைவரும் போயினர்
மையிட்ட கண்ணளு மாடு மிருக்கவே
மெய்விட்டுப் போக விடைகொள்ளு மாறே. கூ

152 பந்தல் பிரிந்தது பண்டாரங் கட்டற்ற
வொன்பது வாசலு மொக்க வடைத்தன
துன்புறு காலத் துரிசுவ ரமேன்மே
லன்புடை யார்க ளழுதகன் றார்களே. ய

153 நாட்டுக்கு நாயக னம்மூர்த் தலைமகன்
காட்டுச் சிவிகையொன் றேறிக் கடைமுறை
நாட்டார்கள் பின்செல்ல முன்னே பறைகொட்ட
நாட்டுக்கு நம்பி நடக்கின்ற வாறே. யக

154 முப்பது முப்பது முப்பத் தறுவருஞ்
செப்ப மதிளுடைக் கோயிலுள் வாழ்பவர்
செப்ப மதிளுடைக் கோயில் சிதைந்தபி
னெப்ப வனைவரு மோட்டெடுத் தாரே. யஉ

155 மதுவூர் குழலியு மாடு மனையு
மிதுவூ ரொழிய விமானம தேறிப்
பொதுவூர் புறஞ்சுடு காடது நோக்கி
யதுவூர் வாங்கியே வைத்தகன் றரே. யங

156 வைச்சகல் வுற்றது கண்டு மனிதர்க
ளச்சக லாதென நாடு மரும்பொருள்
பிச்சது வாய்ப்பின் றொடர்வுறு மற்றவ
ரெச்சக லாநின் றிளைக்கின்ற வாறே. யச

157 ஆர்த்தெழு சுற்றமும் பெண்டிரு மக்களு
மூர்த்துறை காலே யொழிவ ரொழிந்தபின்

Koviloor Digital Library

வேர்த்தலை போக்கி விறகிட் டெரிமூட்டி
நீர்த்தலை மூழ்குவர் நீதியி லோரே. ௧௫

158 வளத்திடை முற்றத்தோர் மானில முற்றுங்
குளத்தின் மண்கொண்டு குயவன் வனைந்தான்
குடமுடைந் தாலவை யோடென்று வைப்ப
ருடலுடைந் தாலிறைப் போதும் வையாரே. ௧௬

159 ஐந்து தலைப்பறி யாறு சடையுள
சந்தவை முப்பது சார்வு பதினெட்டுப்
பந்தலு மொன்பது பந்தி பதினைந்து
வெந்து கிடந்தது மேலறி யோமே. ௧௭

160 அத்திப்பழமு மறைக்கீரை நல்வித்துங்
கொத்தி யுலைப்பெய்து கூழிட்டு வைத்தன
ரத்திப் பழத்தை யறைக்கீரை வித்துண்ணக்
கத்தி யெடுத்தவர் காடுபுக் காரே. ௧௮

161 மேலும் முகடில்லை கீழும் வடிம்பில்லை
காலு மிரண்டு முகட்டல கொன்றுண்டு
வோலையான் மேய்ந்தவா யூடு வரிதமை
வேலையான் மேய்ந்ததோர் வெள்ளித் தளிகையே. ௧௯

162 கூடங் கிடந்தது கோலங்க ளிங்கில்லை
யாடுமி லயமு மற்ற தறுதலும்
பாடுகின் றார்சிலர் பண்ணி லழுதிட்டுத்
தேடியே தீயினிற் றீயவைத் தார்களே. ௨௰

163 முட்டை பிறந்தது முந்நூறு நாளினி
லிட்டது தானிலை யேதேனு மேழைகாள்
பட்டது பார்மணம் பன்னிரண் டாண்டினிற்
கெட்ட தெழுபதிற் கேட்டறி யீரே. ௨௧

Koviloor Digital Library

164 இடிஞ்சி லிருக்க விளக்கெரி கொண்டான்
முடிஞ்ச தறியார் முழங்குவர் மூடர்
விடிஞ்சிரு ளாவ தறியா வுலகம்
படிஞ்சு கிடந்து பதைக்கின்ற வாறே. உ௰உ

165 மடல்விரி கொன்றையன் மாயன் படைத்த
வுடலு முயிரு முருவந் தொழாம
லிடர்ப்படந் தேழா நரகிற் கிடப்பர்
குடர்படர் வெந்தமர் கூப்பிடு மாறே. உ௰௩

166 குடையுங் குதிரையுங் கொற்றவா ளுங்கொண்
டிடையுமக் கால மிருந்து நடுவே
புடையு மனிதனுற் போகு மப்போதே
யடையு மிடம்வல மாருயி ராமே. உ௰௪

167 காக்கை கவரிலென் கண்டார் பழிக்கிலென்
பாற்றுளி பெய்யிலென் பல்லோர் பழிக்கிலென்
ரேற்பையு ணின்று தொழிலறச் செய்தூட்டுங்
கூத்தன் புறப்பட்டுப் போனவிக் கூட்டையே. உ௰௫

௰உ. செல்வ நிலையாமை

168 அருளு மரசரு மானையுந் தேரும்
பொருளும் பிறர்கொள்ளப் போவதன் முன்னந்
தெருளு முயிரொடுஞ் செல்வனைச் சேரின்
மருளும் பிணையவன் மாதவ மன்றே. க

169 இயக்குறு திங்க ளிருட்பிழம் பொக்குந்
துயக்குறு செல்வத்தைச் சொல்லவும் வேண்டா
மயக்கற நாடுமின் வானவர் கோனைப்
பெயற்கொண்டல் போலப் பெருஞ்செல்வ மாமே. உ

Koviloor Digital Library

170 தன்னது சாயை தனக்குத வாதுகண்
டென்னது மாடென் றிருப்பர் களேழைக
ளுன்னுயிர் போமுட லொக்கப் பிறந்தது
கண்ணது காணெளி கண்டுகொ ளீரே. ௩

171 ஈட்டிய தேன்பூ மணங்கண் டிரதமுங்
கூட்டிக் கொணர்ந்தொரு கொம்பிடை வைத்திடு
மோட்டித் துரத்திட் டதுவலி யார்கொளக்
காட்டிக் கொடுத்தவை கைவிட்ட வாறே. ௪

172 தேற்றத் தெளிமின் றெளிந்தீர் கலங்கன்மி
னூற்றுப் பெருக்கிங் கலக்கி மலக்காதே
மாற்றிக் களைவீர் மறித்துங்கள் செல்வத்தைக்
கூற்றன் வருங்கால் குறிக்கலு மாமே. ௫

173 மகிழ்கின்ற செல்வமு மாடுமுடனே
கவிழ்கின்ற நீர்மிசைச் செல்லுங் கலம்போ
லவிழ்கின்ற வாக்கைக்கோர் வீடுபேறாகச்
சிமிழொன்றில் வைத்தமை தேர்ந்தறி யாரே. ௬

174 வாழ்வு மனைவியு மக்க ளுடன்பிறந்
தாரு மளவே தமக்கென்ப ரொண்பொருண்
மேவு மதனை விரிவுசெய் வார்கட்குக்
கூவுந் துணையொன்று கூறலு மாமே. ௭

175 வேட்கை மிகுத்தது மெய்கொள்வா ரிங்கிலை
பூட்டுந் தறியொன்று போம்வழி யொன்பது
நாட்டிய தாய்தமர் வந்து வணங்கிப்பின்
காட்டிக் கொடுத்தவர் கைவிட்ட வாறே. ௮

176 உடம்பொ டுயிரிடை விட்டோடும் போது
வடும்பரி சொன்றிலை யண்ணலை யெண்ணும்

Koviloor Digital Library

விடும்பரி சாய்நின்ற மெய்ந்நமன் றூதர்
சுடும்பரி சத்தையுஞ் சூழகி லாரே. ௬௰

௰௩. இளமை நிலையாமை

177 கிழக்கெழுந் தோடிய ஞாயிறு மேற்கே
விழக்கண்டுந் தேருர் விழியிலா மாந்தர்
குழக்கன்று மூத்தெரு தாய்ச்சில நாளில்
விழக்கண்டுந் தேருர் வியனுல கோரே. ௧

178 ஆண்டு பலவுங் கழிந்தன வப்பனைப்
பூண்டு கொண்டாரும் புகுந்தறி வாரிலை
நீண்டன காலங்க ணீண்டு கொடுக்கினுந்
தூண்டு விளக்கின் சுடரறி யாரே. ௨

179 தேய்ந்தற் றெழிந்த விளமை கடைமுறை
யாய்ந்தற்ற பின்னை யரிய கருமங்கள்
பாய்ந்தற்ற கங்கைப் படர்சடை நந்தியை
யோர்ந்துற்றுக் கொள்ளு முலாவுள்ள போதே. ௩

180 விரும்புவர் முன்னென்னை மெல்லியன் மாதர்
கரும்பு தகர்த்துக் கடைக்கொண்ட நீர்போ
லரும்பொத்த மென்முலை யாயிழை யார்க்குக்
கரும்பொத்துக் காஞ்சிரங் காயுமொத் தேனே. ௪

181 பால னிளையன் விருத்த னெனநின்ற
காலங் கழிவன கண்டு மறிகிலார்
ஞாலங் கடந்தண்ட மூடறுத் தானடி
மேலுங் கிடந்து விரும்புவ னனே. ௫

182 காலை யெழுந்தவர் நித்தலு நித்தலு
மாலை படுவதும் வாணுட் கழிவதுஞ்

Koviloor Digital Library

சாலு மவ்வீசன் சலவிய ஞகிலு
மேல நிஜனப்பவர்க் கின்பஞ்செய் தானே. சா

183 பருவூசி யைந்துமோர் பையினுள் வாழும்
பருவூசி யைந்து பறக்கும் விருகம்
பருவூசி யைந்தும் பனித்தஜலப் பட்டாற்
பருவூசிப் பையும் பறக்கின்ற வாறே. எ

184 கண்ணனுங் காய்கதி ரோனு முலகிஜன
யுண்ணின் றளக்கின்ற தொன்று மறிகிலார்
விண்ணுறு வாரையும் விஜனயுறு வாரையு
மெண்ணுறு முப்பதி லீர்ந்தொழிந் தாரே. அ

185 ஒன்றிய வீரெண் கஜலயு முடன்றன
நின்றது கண்டு நிஜனக்கிலர் நீதர்கள்
கன்றிய காலன் கருக்குழி வைத்தபின்
சென்றதில் வீழ்வர் திகைப்பொழி யாரே. கூ

186 எய்திய நாளி லிளமை கழியாமை
யெய்திய நாளி லிசையிஞ லேத்துமி
னெய்திய நாளி லெறிவ தறியாம
லெய்திய நாளி லிருந்துகண் டேனே. ய

யச. உயிர் நிஜலயாமை

187 தழைக்கின்ற செந்தளிர்த் தண்மலர்க் கொம்பி
லிழைக்கின்ற தெல்லா மிறக்கின்ற கண்டும்
பிழைப்பின்றி யெம்பெரு மானடி யேத்தா
ரழைக்கின்ற போதறி யாரவர் தாமே. க

188 ஐவர்க் கொருசெய் விஜளந்து கிடந்த
தைவரு மச்செய்யைக் காத்து வருவர்க

Koviloor Digital Library

ஊவர்க்கு நாயக னேஉலை வருதலா
உலவரு மச்செய்யைக் காவல் விட்டாரே. உ

189 மத்தளி யொன்றுள தாள மிரண்டுள
வத்துள்ளே வாழு மரசனு மங்குள
னத்துள்ளே வாழு மரசன் புறப்பட்டான்
மத்தளி மண்ணுய் மயங்கிய வாறே. ௩

190 வேங்கட நாதனை வேதாந்தக் கூத்தனை
வேங்கடத் துள்ளே விளையாடு நந்தியை
வேங்கட மென்றே விரகறி யாதவர்
தாங்கவல் லாருயிர் தாமறி யாரே. ச

191 சென்றுணர் வான்றிசை பத்துந் திவாகர
னன்றுணர் வாலளக் கின்ற தறிகிலர்
நின்றுண ராரிந் நிலத்தின் மனிதர்கள்
பொன்றுணர் வாரிற் புணர்க்கின்ற மாயமே. ரு

192 மாறு திருத்தி வரம்பிட்ட பட்டிகை
பீறு மதனைப் பெரிதுணர்ந் தாரிலை
கூறுங் கருமயிர் வெண்மயி ராவது
மீறும் பிறப்புமொ ராண்டெனு நீரே. சா

193 துடுப்பிடு பானைக்கு மொன்றே யரிசி
யடுப்பிடு மூன்றிற்கு மஞ்செரி கொள்ளி
யடுத்தெரி யாமற் கொடுமின் னரிசி
விடுத்தன நாட்களு மேற்சென் றனவே. எ

194 இன்புறு வண்டங் கினமலர் மேற்போ
யுண்பது வாச மதுபோ லுயிர்நிலை
யின்புற நாடி நினைக்கிலு மூன்றெளி
கண்புற நின்ற கருத்துணில் லானே. அ

Koviloor Digital Library

195 ஆம்விதி நாடி யறஞ்செய்மி னந்நிலம்
போம்விதி நாடிப் புனிதனைப் போற்றுமி
னும்விதி வேண்டு மதென்சொலின் மானிட
ராம்விதி பெற்ற வருமைவல் லார்க்கே. கூ

196 அவ்வியம் பேசி யறங்கெட நில்லன்மின்
வெவ்விய னாகிப் பிறர்பொருள் வவ்வன்மின்
செவ்விய ராகிச் சிறந்துண்ணும் போதொரு
தவ்விக்கொ டுண்மின் றலைப்பட்ட போதே. ௰

௰௫. கொல்லாமை

197 பற்றாய நற்குரு பூசைக்கும் பன்மலர்
மற்றோ ரணுக்களைக் கொல்லாமை யொண்மலர்
நற்றார் நடுக்கற்ற தீபமுஞ் சித்தமு
முற்றரு மாவி யமர்ந்திட முச்சியே. க

198 கொல்லிடு குத்தென்று கூறிய மாக்களை
வல்லிடிக் காரர் வலிக்கயிற் றாற்கட்டிச்
செல்லிடு நில்லென்று தீவாய் நரகிடை
நில்லிடு மென்று நிறுத்துவர் தாமே. உ

௰௬. புலான் மறுத்தல்

199 பொல்லாப் புலாலை நுகரும் புலையரை
யெல்லாருங் காண வியமன்றன் றூதுவர்
செல்லாகப் பற்றிய தீவாய் நரகத்தின்
மல்லாக்கத் தள்ளி மறித்துவைப் பாரே. க

200 கொலையே களவுகட் காமம் பொய்கூறன்
மலைவான பாதக மாமவை நீக்கித்
தலையாஞ் சிவனடி சார்ந்தின்பஞ் சார்ந்தோர்க்
கிலையா மிவைஞான னந்தத் திருத்தலே. உ

Koviloor Digital Library

௰௭. பிறன்மனை நயவாமை

201 ஆத்த மனையா ளகத்தி லிருக்கவே
காத்த மனையாளைக் காமுறுங் காளையர்
காய்ச்ச பலாவின் கனியுண்ண மாட்டாம
லீச்சம் பழத்துக் கிடருற்ற வாறே. ௧

202 திருத்தி வளர்த்ததோர் தேமாங் கனியை
யருத்தமென் றெண்ணி யறையிற் புதைத்துப்
பொருத்தமி லாத புளிமாங் கொம்பேறிக்
கருத்தறி யாதவர் காலற்ற வாறே. ௨

203 பொருள்கொண்ட கண்டனும் போதத்தை யாளு
மிருள்கொண்ட மின்வெளி கொண்டுநின் றேரு
மருள்கொண்ட மாதர் மயலுறு வார்கண்
மருள்கொண்ட சிந்தையை மாற்றகில் லாரே. ௩

௰௮. மகளிரிழிவு

204 இலைநல வாயினு மெட்டி பழுத்தாற்
குலைநல வாங்கனி கொண்டுண லாகா
முலைநலங் கொண்டு முறுவல்செய் வார்மேல்
விலகுறு நெஞ்சினை வெய்துகொள் ளீரே. ௧

205 மனைபுகு வார்கண் மனைவியை நாடிற்
சுனைபுகு நீர்போற் சுழித்துடன் வாங்குங்
கனவது போலக் கசிந்தெழு மன்பை
நனவது போலவு நாடவொண் ணாதே. ௨

206 இயலுறும் வாழ்க்கை யிளம்பிடி மாதர்
புயலுறும் புல்லிற் புணர்ந்தவ ரேயினு
மயலுறும் வானவர் சார விருமென்பா
ரயலுறப் பேசி யகன்றொழிந் தாரே. ௩

Koviloor Digital Library

207 வையகத் தேமட வாரொடுங் கூடியென்
மெய்யகத் தோருளம் வைத்த விதியது
கையகத் தேகரும் பாலையின் சாறுகொண்
மெய்யகத் தேபெறு வேம்பது வாமே. ௪

208 கோழை யொழுக்கங் குளமூடு பாசியி
லாழ நடுவா ரளப்புறு வார்களைத்
தாழத் தொடக்கித் தடுக்ககில் லாவிடிற்
பூழை நுழைந்தவர் போகின்ற வாறே. ௫

௰௯. நல்குரவு

209 புடைவை கிழிந்தது போயிற்று வாழ்க்கை
யடையப்பட் டார்களு மன்பில ரானர்
கொடையில்லை கேளில்லை கொண்ட நட்பில்லை
நடையில்லை நாட்டி லியங்குகின் றூர்கட்கே. ௧

210 பொய்க்குழி தூர்ப்பான் புலரி புலருதென்
றக்குழி தூர்க்கு மரும்பண்டந் தேடுவீ
ரெக்குழி தூர்த்து மிறைவனை யேத்துமி
னக்குழி தூரு மழுக்கற்ற போதே. ௨

211 கற்குழி தூரக் கனகமுந் தேடுவ
ரக்குழி தூர்க்கை யாவர்க்கு மரிய
தக்குழி தூர்க்கு மறிவை யறிந்தபி
னக்குழி தூரு மழுக்கற்ற வாறே. ௩

212 தொடர்ந்தெழுஞ் சுற்றம் வினையிலுந் தீய
கடந்ததோ ராவி கழிவதன் முன்னே
யுடந்தொரு காலத் துணர்விளக் கேற்றித்
தொடர்ந்துநின் றவ்வழி தூர்க்கலு மாமே. ௪

Koviloor Digital Library

213 அறுத்தன வாறினு மானின மேவி
யறுத்தன ரைவரு மெண்ணிலி துன்ப
மொறுத்தன வல்வினை யொன்றல்ல வாழ்வை
வெறுத்தன னீசனை வேண்டிநின் ருனே. ரு

உ௰. அக்னி காரியம்

214 வசையில் விழுப்பொருள் வானு நிலனுந்
திசையுந் திசைபெறு தேவர்கு ழாமும்
விசையம் பெருகிய வேத முதலா
மசைவிலா வந்தண ராகுதி வேட்கிலே. க

215 ஆகுதி வேட்கு மருமறை யந்தணர்
போகதி நாடிப் புறங்குடித் துண்ணுவர்
தாம்விதி வேண்டித் தலைப்படு மெய்ந்நெறி
தாமறி வாலே தலைப்பட்ட வாறே. உ

216 அணைதுணை யந்தண ரங்கி யுளங்கி
யணைதுணை வைத்ததி னுட்பொரு ளான
விணைதுணை யாமத் தியங்கும் பொழுது
துணையணை யாயதோர் தூய்நெறி யாமே. ௩

217 போதிரண் டோதிப் புரிந்தருள் செய்திட்டு
மாதிரண் டாகி மகிழ்ந்துட னேநிற்குந்
தாதிரண் டாகிய தண்ணம் பறவைகள்
வேதிரண் டாகி வெறிக்கின்ற வாறே. ச

218 நெய்நின் றெரியு நெடுஞ்சுட ரேசென்று
மைநின் றெரியும் வகையறி வார்கட்கு
மைநின் றவிழ்தரு மத்தின மாமென்றுஞ்
செய்நின்ற செல்வ மதியது வாமே. ரு

Koviloor Digital Library

219 பாழி யகலு மெரியுந் திரிபோலிட்
டூழி யகலு முறுவினை நோய்பல
வாழிசெய் தங்கி யுதிக்க வவைவிழும்
வீழிசெய் தங்கி வினைசுடு மாமே. சா

220 பெருஞ்செல்வங் கேடென்று முன்னே படைத்த
வருஞ்செல்வந் தந்த தலைவனை நாடும்
வருஞ்செல்வத் தின்பம் வரவிருந் தெண்ணிப்
பருஞ்செல்வத் தாகுதி வேட்கநின் றுரே. எ

221 ஒண்சுட ரானை யுலப்பிலி நாதனை
யொண் சுட ராகியென் னுள்ளத் திருக்கின்ற
கண்சுட ரோனுல கேழுங் கடந்தவத்
தண்சுட ரோமத் தலைவனு மாமே. அ

222 ஓமத்து ளங்கியி னுள்ளுள னெம்மிறை
யீமத்து ளங்கி யிரதங்கொள் வானுளன்
வேமத்து ளங்கி விளைவு வினைக்கடற்
கோமத்து ளங்கி குரைகட றுனே. கூ

223 அங்கி நிறுத்து மருந்தவ ராரணத்
தங்கி யிருக்கும் வகையருள் செய்தவ
ரெங்கு நிறுத்தி யிளைப்பப் பெரும்பதி
பொங்கி நிறுத்தும் புகழது வாமே. ௰

உ௰க. அந்தணரொழுக்கம்

224 அந்தண ராவோ ரறுதொழிற் பூண்டுளோர்
செந்தழ லோம்பிமுப் போதும் நியமஞ்செய்
தந்தவ நற்கரு மத்துநின் றுங்கிட்டுச்
சந்தியு மோதிச் சடங்கறுப் போர்களே. க

Koviloor Digital Library

225 வேதாந்தங் கேட்க விருப்பொடு முப்பதப்
போதாந்த மான பிரணவத் துட்புக்கு
நாதாந்த வேதாந்த போதாந்த நாதனே
யீதாமெ னுதுகண் டின்புறு வோர்களே. உ

226 காயத் திரியே கருதுசா வித்திரி
யாய்தற் குவப்பர் மந்திர மாங்குன்னி
நேயத்தே ரேறி நினைவுற்று நேயத்தாய்
மாயத்துட் டோயா மறையோர்க டாமே. ௩

227 பெருநெறி யான பிரணவ மோர்ந்து
குருநெறி யாலுரை கூடினுல் வேதத்
திருநெறி யான திருகை யிருத்தி;ச்
சொரூபம தானேர் துகளில்பார்ப் பாரே. ச

228 சத்திய முந்தவந் தானவ னுதலு
மெய்த்தகு மிந்திய மீட்டியே வாட்டலு
மொத்த வுயிருட லுண்டா யுணர்வுற்றுப்
பெத்த மறுத்தலு மாகும் பிரமமே. ரு

229 வேதாந்தங் கேட்க விரும்பிய வேதியர்
வேதாந்தங் கேட்டுந்தம் வேட்கை யொழிந்திலர்
வேதாந்த மாவது வேட்கை யொழிந்திடம்
வேதாந்தங் கேட்டவர் வேட்கைவிட்டாரே. சா

230 நூலுஞ் சிகையு நுவலிற் பிரமமோ
நூலது காற்பாச நுண்சிகை கேசமா
நூலது வேதாந்த நுண்சிகை ஞானமா
நூலுடை யந்தணர் காணு நுவலிலே. எ

231 சத்திய மின்றித் தனிஞானந் தானின்றி
யொத்த விடயம்விட் டோரு முணர்வின்றிப்

Koviloor Digital Library

பத்தியு மின்றிப் பரனுண்மை யின்றியூண்
பித்தேறு மூடர் பிராமணர் தாமன்றே. அ

232 திருநெறி யாகிய சித்தசித் தின்றிக்
குருநெறி யாலே குருபதஞ் சேர்ந்து
கரும நியமாதி கைவிட்டுக் காணுந்
துரிய சமாதியாந் தூய்மறை யோர்க்கே. கூ

233 மறையோ ரவரே மறையவ ராஞன்
மறையோர்தம் வேதாந்த வாய்மையிற் றூய்மை
குறையோர்தன் மற்றுள்ள கோலா கலமென்
றறிவோர் மறைதெரிந் தந்தண ராமே. ம

234 அந்தண்மை பூண்ட வருமறை யந்தத்துச்
சிந்தைசெய் யந்தணர் சேருஞ் செழும்புவி
நந்துத லில்லை நரபதி நன்ருகு
மந்தியுஞ் சந்தியு மாகுதி பண்ணுமே. மக

235 வேதாந்த ஞானம் விளங்க விதியிலோர்
நாதாந்த போத நணுகிய போக்கது
போதாந்த மாம்பரன் பாற்புகப் புக்கதா
ஞுதாந்த முத்தியுஞ் சித்தியு நண்ணுமே. மஉ

236 ஒன்று மிரண்டு மொடுங்கிய காலத்து
நன்று மிருந்து நலம்பல பேசினும்
வென்று விளங்கும் விகிர்தனை நாடுவர்
சென்று வணங்குந் திருவுடை யோரே. மங

237 தானே விடும்பற் றிரண்டுந் தரித்திட
நானே விடப்படு மேதொன்றை நாடாது
பூமேவு நான்முகன் புண்ணிய போகனு
யோமேவு மோமாகு தியவி யுண்ணவே மச

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

உ௰உ. இராஜதோஷம்

238 கல்லா வரசனுங் காலனு நேரொப்பர்
கல்லா வரசனிற் காலன் மிகநல்லன்
கல்லா வரச னறமோரான் கொல்லென்பா
னல்லாரைக் கால னணுகிநில் லானே. க

239 நாடோறு மன்னவ னாட்டிற் றவநெறி
நாடோறு நாடி யவனெறி நாடானே
னாடோறு நாடுகே டும்மூட னண்ணுமா
னாடோறுஞ் செல்வ நரபதி குன்றுமே. உ

240 வேட நெறிநில்லார் வேடம்பூண் டென்பயன்
வேட நெறிநிற்போர் வேடமெய் வேடமே
வேட நெறிநில்லார் தம்மை விறல்வேந்தன்
வேட நெறிசெய்தால் வீடது வாகுமே. ௩

241 மூடங் கெடாதோர் சிகைநூன் முதற்கொள்ளில்
வாடும் புவியும் பெருவாழ்வு மன்னனு
மீடொன் றிலனுகு மாதலாற் பேர்த்துணர்ந்
தாடம் பரநூற் சிகையறுத் தானன்றே. ச

242 ஞானமி லாதார் சடைசிகை நூனண்ணி
ஞானிகள் போல நடிக்கின்ற வர்தம்மை
ஞானிக ளாலே நரபதி சோதித்து
ஞான முண்டாக்குத னலமாகு நாட்டிற்கே. ரு

243 ஆவையும் பாரையு மற்றற வோரையுந்
தேவர்கள் போற்றுந் திருவேடத் தாரையுங்
காவலன் காப்பவன் காவா தொழிவனேன்
மேவு மறுமைக்கு மீளா நரகமே. சா

Koviloor Digital Library

244 திறந்தரு முத்தியுஞ் செல்வமும் வேண்டின்
மறந்து மறநெறி யேயாற்றல் வேண்டுஞ்
சிறந்தநீர் ஞாலஞ் செய்தொழில் யாவையு
மறைந்திடில் வேந்தனுக் காறிலொன் ருமே. எ

245 வேந்த னுலகை மிகநன்று காப்பது
வாய்ந்த மனிதர்க ளவ்வழி யாநிற்பர்
பேர்ந்திவ் வுலகைப் பிறர்கொள்ளத் தாங்கொள்ளப்
பாய்ந்த புலியன்ன பாவகத் தானே. அ

246 கால்கொண்டு கட்டிக் கனல்கொண்டு மேலேற்றிப்
பால்கொண்டு சோமன் முகம்பற்றி யுண்ணுதோர்
மால்கொண்டு தேறலை யுண்ணு மருளரை
மேல்கொண்டு தண்டஞ்செய் வேந்தன் கடனே. கூ

247 தத்தஞ் சமயத் தகுதிநில் லாதாரை
யத்தன் சிவன்சொன்ன வாகம நூனெறி
யெத்தண்ட முஞ்செயு மம்மையி லிம்மைக்கே
மெய்த்தண்டஞ் செய்வதவ் வேந்தன் கடனே. ம

உ௰௩. வானச் சிறப்பு

248 அமுதூறு மாமழை நீரத னாலே
யமுதூறும் பன்மரம் பார்மிசை தோற்றுங்
கமுகூறு தெங்கு கரும்பொடு வாழை
யமுதூறுங் காஞ்சிரை யாங்கது வாமே. க

249 வரையிடை நின்றிழி வானீ ரருவி
யுரையில்லை யுள்ளத் தகத்துநின் றூறு
நுரையில்லை மாசில்லை நுண்ணிய தெண்ணீர்க்
கரையில்லை யெந்தைக் கழுமணி யாறே. உ

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

உ௰௪. தானச் சிறப்பு

250 ஆர்க்கு மிடுமி னவரிவ ரென்னன்மின்
பார்த்திருந் துண்மின் பழம்பொருள் போற்றன்மின்
வேட்கை யுடையீர் விரைந்தொல்லை யுண்ணன்மின்
காக்கை கரைந்துண்ணுங் காலம றிமினே. ௧

உ௰௫. அறஞ்செய்வான்றிறம்

251 தாமறி வாரண்ண ருள்பணி வாரவர்
தாமறி வாரறந் தாங்கிநின் ருரவர்
தாமறி வார்சில தத்துவ ராவர்க
டாமறி வார்க்குத் தமர்பர னுமே. ௧

252 யாவர்க்கு மாமிறை வற்கொரு பச்சிலை
யாவர்க்கு மாம்பசு வுக்கொரு வாயுறை
யாவர்க்கு மாமுண்ணும் போதொரு கைப்பிடி
யாவர்க்கு மாம்பிறர்க் கின்னுரை தானே. ௨

253 அற்றுநின் ருருண்ணு மூணே யறனென்னுங்
கற்றன போதங் கமழ்பவர் மானிட
ருற்றுநின் ருங்கொரு கூவற் குளத்தினிற்
பற்றிவந் துண்ணும் பயனறி யாரே. ௩

254 அழுக்கினை யோட்டி யறிவை நிறையீர்
தழுக்கிய நாளிற் றருமமுஞ் செய்யீர்
விழித்திருந் தென்செய்வீர் வெம்மை பரந்து
விழிக்கவன் றென்செய்வீ ரேழைநெஞ் சீரே. ௪

255 தன்னை யறியாது தானல்லா ரென்னுதிங்
கின்மை யறியா திளையரென் ரோராது
வன்மையில் வந்திடுங் கூற்றும் வருமுன்னத்
தன்மையு நல்ல தவஞ்செய்யு நீரே. ௫

Koviloor Digital Library

256 துறந்தான் வழிமுதற் சுற்றமு மில்லை
யிறந்தான் வழிமுத லின்பமு மில்லை
மறந்தான் வழிமுதல் வந்தில னீச
னறந்தா னறியு மளவறி வாரே. சா

257 தான்றவஞ் செய்வதாஞ் செய்தவத் தவ்வழி
மான்றெய்வ மாக மதிக்கு மனிதர்க
ளூன்றெய்வ மாக வுயிர்க்கின்ற பல்லுயிர்
நான்றெய்வ மென்று நமன்வரு வானே. எ

258 திளைக்கும் வினைக்கடற் றீர்வுறு தோணி
யிளைப்பின்றி நீக்கு மிருவழி யுண்டு
கிளைக்குந் தனக்குமக் கேடில் புகழோன்
விளைக்குந் தவமற மேற்றுணை யாமே. அ

259 பற்றது வாய்நின்ற பற்றினைப் பார்மிசை
யற்ற முரையா னறநெறிக் கல்லது
யுற்றுங் களாலொன்று மீந்தது வேதுணை
மற்றண்ணல் வைத்த வழிகொள்ளு மாறே. கூ

உ௰சா. அறஞ்செயான்றிறம்

260 எட்டி பழுத்த விருங்கனி வீழ்ந்தன
வொட்டிய நல்லறஞ் செய்யா தவர்செல்வம்
வட்டிகொண் டீட்டியே மண்ணின் முகந்திடும்
பட்டிப் பதகர் பயனறி யாரே. க

261 ஒழிந்தன காலங்க ளூழியும் போயின
கழிந்தன கற்பனை நாளுங் குறுகிப்
பிழிந்தன போலத்தம் பேரிட ராக்கை
யழிந்தன கண்டு மறமறி யாரே. உ

Koviloor Digital Library

262 அறமறி யாரண்ணல் பாத நினையுந்
திறமறி யார்சிவ லோக நகர்க்குப்
புறமறி யார்பலர் பொய்ம்மொழி கேட்டு
மறமறி வார்பகை மன்னிநின் றாரே. ௩

263 இருமலுஞ் சோகையு மீளையும் வெப்புந்
தருமஞ்செய் யாதவர் தம்பால தாகு
முருமிடி நாகமு ரோணி கழலைத்
தருமஞ்செய் வார்பக்கற் றுழகி லாவே. ௪

264 பரவப் படுவான் பரமனை யேத்தா
ரிரவலர்க் கீதலை யாயினு மீயார்
கரகத்தே நீராட்டிக் காவை வளர்க்கார்
நரகத்தி னிற்றிரோ நன்னெஞ்சி னீரே. ௫

265 வழிநடப் பாரின்றி வானோ ருலகங்
கழிநடப் பார்நடந் தார்கரும் பாரு
மழிநடக் கும்வினை மாசற வோட்டிட்
டொழிநடப் பார்வினை யோங்கி நின்றாரே. ௬

266 கனிந்தவ ரீசன் கழலடி காண்பர்
துணிந்தவ ரீசன் றுறக்கம தாள்வர்
மலிந்தவர் மாளுந் துணையுமொன் றின்றி
மெலிந்த சினத்தினுள் வீழ்ந்தொழிந் தாரே. ௭

267 இன்ப மிடரென் றிரண்டுற வைத்தது
முன்பவர் செய்கையி னாலே முடிந்தது
வின்ப மதுகண்டு மீகிலாப் பேதைக
ளன்பிலார் சிந்தை யறமறி யாரே. ௮

268 கெடுவது மாவதுங் கேடில் புகழோ
னடுவல்ல செய்தின்ப நாட்டவு மொட்டா

Koviloor Digital Library

னிடுவது மீவது மெண்ணுமி னின்பம்
படுவது செய்யிற் பசுவது வாமே. கூ

269 செல்வங் கருதிச் சிலர்பலர் வாழ்வெனும்
புல்லறி வாளரைப் போற்றிப் புலராம
லில்லங் கருதி யிறைவனை யேத்துமின்
வில்லி யிலக்கெய்த விற்குறியாமே. ய

உ௰. அன்புடைமை

270 அன்புஞ் சிவமு மிரண்டென்ப ரறிவிலா
ரன்பே சிவமாவ தாரு மறிகிலா
ரன்பே சிவமாவ தாரு மறிந்தபி
னன்பே சிவமா யமர்ந்திருந் தாரே. க

271 பொன்னைக் கடந்திலங் கும்புலித் தோலினன்
மின்னிக் கிடந்து மிளிரு மிளம்பிறை
துன்னிக் கிடந்த சுடுபொடி யாடிக்குப்
பின்னிக் கிடந்ததென் பேரன்பு தானே. உ

272 என்பே விறகா யிறைச்சி யறுத்திட்டுப்
பொன்போற் கனலிற் பொரிய வறுப்பினு
மன்போ டுருகி யகங்குழை வார்க்கன்றி
யென்போன் மணியினை யெய்தவொண் ணுதே. ங

273 ஆர்வ முடையவர் காண்ப ரரன் றன்னை
யீர முடையவர் காண்பா ரிணையடி
பார முடையவர் காண்பார் பவந்தன்னைக்
கோர நெருக்கொடு கோங்குபுக் காரே. ச

274 என்னன் புருக்கி யிறைவனை யேத்துமின்
முன்னன் புருக்கி முதல்வனை நாடுமின்

Koviloor Digital Library

பின்னன் புருக்கிப் பெருந்தகை நந்தியுந்
தன்னன் பெனக்கே தலைநின்ற வாறே. ௫

275 தானொரு காலஞ் சயம்புவென் றேத்தினும்
வானொரு காலம் வழித்துணை யாய்நிற்குந்
தேனொரு பாற்றிகழ் கொன்றை யணிசிவன்
றானொரு வண்ணமெ னன்பினின் றானே. ௬

276 முன்படைத் தின்பம் படைத்த முதலிடை
யன்படைத் தெம்பெரு மானை யறிகிலார்
வன்படைத் திந்த வகலிட வாழ்வினி
லன்படைத் தான்ற னகலிடந் தானே. ௭

277 கருத்துறு செம்பொன்செய் காய்கதிர்ச் சோதி
யிருத்தியும் வைத்து மிறைவவென் றேத்தியு
மருத்தியு ளீசனை யாரருள் வேண்டில்
விருத்தி கொடுத்திடும் விண்ணவர் கோனே. ௮

278 நித்தலுந் துஞ்சும் பிறப்பையுஞ் செய்தவன்
வைத்த பரிசறிந் தேயு மனிதர்க
ளிச்சையு ளேவைப்ப ரெந்தை பிரானென்று
நச்சியே யண்ணலை நாடுகி லாரே. ௯

279 அன்பினுள் ளான்புறத் தானுட லாயுளான்
முன்பினுள் ளான்முனி வர்க்கும் பிரானவ
னன்பினுள் ளாகி யமரு மரும்பொரு
ளன்பினுள் ளார்க்கே யணைதுணை யாமே. ௰

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

உ௰அ. அன்பு செய்வாரை யறிவன் சிவன்

280 இழந்ததும் பெற்றது மீச னறியு
முகந்தருள் செய்திடு முத்தம நாதன்
கொழுந்தன்பு செய்தருள் கூரவல் லார்க்கு
மகிழ்ந்தன்பு செய்யு மருளது வாமே. க

281 இன்பப் பிறவிக் கியல்வது செய்தவன்
றுன்பப் பிறவித் தொழில்பல வென்னினும்
வன்பிற் கலவிசெய் தாதிப்பி ரான்வைத்த
முன்பிப் பிறவி முடிவது தானே. உ

282 அன்புறு சிந்தையின் மேலெழு மவ்வொளி
யின்புறு கண்ணியொ டேற விசைந்தன
துன்புறு கண்ணியைந் தாடுந் துடக்கற்று
நண்புறு சிந்தையை நாடுமி னீரே. ௩

283 புணர்ச்சியு ளாயிழை மேலன்பு போல
வுணர்ச்சியு ளாங்கே யொடுங்கவல் லாருக்
குணர்ச்சி யில்லாது குலாவி யுலாவி
யணைத்த தணைத்தின்ப மதுவிது வாமே. ச

284 உற்றுநின் ருரொடு மத்தகு சோதியைச்
சித்தர்க ளென்றுந் தெரிந்தறி வாரில்லை
பத்திமை யாலே பணிந்தடி யார்தொழ
முத்திகொ டுத்தவர் முன்பு நின்ருனே. ரு

285 கண்டேன் கமழ்தரு கொன்றை யினுனடி
கண்டேன் கரியுரி யான்றன் கழலிணை
கண்டேன் கமல மலருறை வானடி
கண்டேன் கழலதெ னன்பினுள் யானே. சா

Koviloor Digital Library

286 நம்பனை நானு விதப்பொரு ளாகுமென்
றும்பரில் வானவ ரோதுந் தலைவனை
யின்பனை யின்பத் திடைநின் றிரதிக்கு
மன்பனை யாரு மறியகி லாரே. எ

287 முன்பு பிறப்பு மிறப்பு மறியாதா
ரன்பி லிறைவனை யாமறி யோமென்ப
ரின்பப் பிறப்பு மிறப்பு மிலாநந்தி
யன்பி லவனை யறியகி லாரே. அ

288 ஈச னறியு மிராப்பக லுந்தன்னைப்
பாசத்துள் வைத்துப் பரிவுசெய் வார்களைத்
தேசுற் றறிந்து செயலற் றிருந்திடி
லீசன்வந் தெம்மிடை யீட்டி நின்றுனே. கூ

289 விட்டுப் பிடிப்பதென் மேதகு சோதியைத்
தொட்டுத் தொடர்வன் றுலையாப் பெருமையை
யெட்டுமென் ஞருயி ராய்நின்ற வீசனை
மட்டுக் கலப்பது மஞ்சன மாமே. ய

முதற்றந்திரம் முற்றிற்று

இரண்டாந் தந்திரம்

உ. காமிக ஆகமம்

க. கல்வி

290 குறிப்பறிந் தேனுட லுயிரது கூடிச்
செறிப்பறிந் தேன்மிகு தேவர் பிரானை
மறிப்பறி யாதுவந் துள்ளம் புகுந்தான்
கறிப்பறி யாமிகுங் கல்விகற் றேனே. க

Koviloor Digital Library

291 கற்றறி வாளர் கருதிய காலத்து
கற்றறி வாளர் கருத்திலோர் கண்ணுண்டு
கற்றறி வாளர் கருதி யுரைசெய்யுங்
கற்றறிகாட்டக் கயலுள வாக்குமே. உ

292 நிற்கின்ற போத நிலையுடை யான்கழற்
கற்கின்ற செய்மின் கழிந்தறும் பாவங்கள்
சொற்குன்ற லின்றித் தொழுமின் றெழுதபின்
மற்றொன்றி லாத மணிவிளக் காமே. ௩

293 கல்வி யுடையார் கழிந்தோடிப் போகின்றார்
பல்லி யுடையார் பாம்பரிந் துண்கின்று
ரெல்லியுங் காலையு மேத்து மிறைவனை
வல்லியுள் வாதித்த காயமு மாமே. ச

294 துணையது வாய்வருந் தூயநற் சோதி
துணையது வாய்வருந் தூயநற் சொல்லாந்
துணையது வாய்வருந் தூய்மலர்க் கந்தந்
துணையது வாய்வருந் தூயநற் கல்வியே. ரு

295 நூலொன்று பற்றி நுனியேற மாட்டாதார்
பாலொன்று பற்றினுற் பண்பின் பயன்கெடுங்
கோலொன்று பற்றினுற் கூடா பறவைகள்
மாலொன்று பற்றி மயங்குகின் றார்களே. சா

296 ஆய்ந்துகொள் வார்க்கர னங்கே வெளிப்படுந்
தோய்ந்த நெருப்பது தூய்மணி சிந்திடு
மேய்ந்த விளமதி யெட்டவல் லார்கட்கு
வாய்ந்த மனமல்கு நூலேணி யாமே. எ

297 வழித்துணை யாய்மருந் தாயிருந் தார்முன்
கழித்துணை யாங்கற்றி லாதவர் சிந்தை

Koviloor Digital Library

யொழித்துணை யாமும்ப ராமுல கேழும்
வழித்துணை யாம்பெருந் தன்மை வல்லானே. அ

298 பற்றது பற்றிற் பரமனைப் பற்றுமின்
முற்றது வெல்லா முதல்வ னருள்பெறில்
கிற்ற விரகிற் கிளரொளி வானவர்
கற்றவர் பேரின்ப முற்று நின்றாரே. கூ

299 கடலிடை யான்மலை யானைந்து பூதத்
துடலுடை யான்பல வூழிதொ றூழி
யடல்விடை யேறு மமரர்க ளுதை
னிடமுடை யார்நெஞ்சத் தில்லிருந் தானே. ய

உ. கேள்வி கேட்டமைதல்

300 அறங்கேட்டு மந்தணர் வாய்மொழி கேட்டு
மறங்கேட்டும் வானவர் மந்திரங் கேட்டும்
புறங்கேட்டும் பொன்னுரை மேனியெம் மீசன்
றிறங்கேட்டும் பெற்ற சிவகதி தானே. க

301 தேவர்பி ரான்றனைத் திவ்விய மூர்த்தியை
யாவ ரொருவ ரறிவா ரறிந்தபின்
ஞேதுமின் கேண்மி னுணர்மி னுணர்ந்தபி
ஞேதி யுணர்ந்தவ ரோங்கிநின் றாரே. உ

302 மயன்பணி கேட்பது மாநந்தி கேட்பி
னயன்பணி கேட்ப தரன்பணி யாலே
சிவன்பணி கேட்பவர் தேவரு மாவர்
பயன்பணி கேட்பது பற்றது வாமே. ௩

303 பெருமா னிவனென்று பேசி யிருக்குந்
திருமானி டர்பின்னைத் தேவரு மாவ

Koviloor Digital Library

ரருமாத வர்க்கு மகிழ்ந்தருள் செய்யு
மருமாத வத்தெங்க ளாதிப் பிரானே. ச

304 ஈச னருளு மிறப்பும் பிறப்பையும்
பேசி யிருந்து பிதற்றி மகிழ்வெய்தி
நேசமு மாகு நிகழொளி யாய்நின்று
வாச மலர்க்கந்த மன்னி நின்றுனே. ரு

305 விழுப்பங் கெழுமியு மெய்ந்நின்ற ஞானத்
தொழுக்கமுஞ் சிந்தை யுணர்கின்ற போது
வழுக்கி விடாவிடில் வானவர் கோனு
மிழுக்கின்றி யெண்ணிலி காலம தாமே. சா

306 சிறியார் மணற்சோற்றிற் றேக்கிடு மாபோற்
செறிவா லனுபோகஞ் சித்திக்கு மென்னிற்
குறியாத தொன்றைக் குறியாதார் தம்மை
யறியா திருந்தா ரவரவ ரன்றே. எ

307 உறுதுணை யாவ துயிரு முடம்பு
முறுதுணை யாவ துலகுறு கேள்வி
செறிதுணை யாவது சிவனடிச் சிந்தை
பெறுதுணை கேட்கிற் பிறப்பில்லை தானே. அ

308 புகழநின் ருர்க்கும் புராணனெம் மீச
னிகழ நின்ருர்க்கு மிடும்பைக் கிடமா
மகிழநின் ருதியை யோதி யுணராக்
கழியநின் ருர்க்கொரு கற்பசு வாமே. கூ

309 வைத்துணர்ந் தான்மனத் தோடும்வாய் பேசி
யொத்துணர்ந் தானுரு வொன்றெடொன் றெவ்வா
தச்சுழன் ருணி கலங்கினு மாதியை
நச்சுணர்ந் தார்க்கே நணுகலு மாமே. ம

Koviloor Digital Library

உ

சிவமயம்

௩. கல்லாமை

310 கல்லா தவருங் கருத்தறி காட்சியை
வல்லா ரெனிலருட் கண்ணுன் மதித்துளோர்
கல்லாதா ருண்மைபற் ருநிற்பர் கற்ருேருங்
கல்லாதார் பேரின்பங் காணுகி லாரே. க

311 வல்லார்க ளென்றும் வழியொன்றி வாழ்கின்ரு
ரல்லாத வர்க ளறிவுப லவென்பா
ரெல்லா விடத்து முளனெங்க டம்மிறை
கல்லாத வர்கள் கலப்பறி யாரே. உ

312 நில்லா நிலேயை நிலேயாக நெஞ்சத்து
நில்லாக் குரம்பை நிலேயென் றுணர்வீர்கா
ளெல்லா வுயிர்க்கு மிறைவனே யாயினுங்
கல்லாதார் நெஞ்சத்துக் காணவொண் ணுதே. ௩

313 கில்லேன் விலேத்துய ராக்கு மயலானேன்
கல்லே னரனெறி யறியாத் தகைமையின்
வல்லேன் வழங்கும் பொருளே மனத்தினுட்
கல்லேன் கழியநின் ருடவல் லேனே. ச

314 நில்லாது சீவ னிலேயன் றெனவெண்ணி
வல்லா ரறத்துந் தவத்துளு மாயினுர்
கல்லா மனிதர் கயவ ருலகினிற்
பொல்லா விலேத்துயர் போகஞ்செய் வாரே. ரு

315 விண்ணினி னுள்ளே விளேந்த விளங்கனி
கண்ணினி னுள்ளே கலந்தங் கிருந்தது
மண்ணினி னுள்ளே மதித்து மதித்துநின்
றெண்ணி யெழுதி யிளேத்துவிட் டாரே. சா

Koviloor Digital Library

316 கணக்கறிந் தார்க்கன்றிக் காணவொண் ணாது
கணக்கறிந் தார்க்கன்றிக் கைகூடாக் காட்சி
கணக்கறிந் துண்மையைக் கண்டண்ட நிற்குங்
கணக்கறிந் தார்கல்வி கற்றறிந் தாரே. எ

317 கல்லாத மூடரைக் காணவு மாகாது
கல்லாத மூடர்சொற் கேட்கக் கடனன்று
கல்லாத மூடர்க்குக் கல்லாதார் நல்லராங்
கல்லாத மூடர் கருத்தறி யாரே. அ

318 கற்றுஞ் சிவஞான மில்லாக் கலதிகள்
சுற்றமும் வீடார் துரிசறுர் மூடர்கண்
மற்றும் பலதிசை காணுர் மதியிலோர்
கற்றன்பி னிற்போர் கணக்கறிந் தார்களே. கூ

319 ஆதிப்பி ராணம ரர்க்கும் பரஞ்சுடர்
சோதி யடியார்த் துடரும் பெருந்தெய்வ
மோதி யுணரவல் லோமென்ப ருண்ணின்ற
சோதி நடத்துந் துடர்வறி யாரே. ௰

௬. நடுவு நிலைமை

320 நடுவுநின் ருர்க்கன்றி ஞானமு மில்லை
நடுவுநின் ருர்க்கு நரகமு மில்லை
நடுவுநின் ருர்நல்ல தேவரு மாவர்
நடுவுநின் ருர்வழி நானுநின் றேனே. க

321 நடுவுநின் ருனல்ல கார்முகில் வண்ண
னடுவுநின் ருனல்ல நான்மறை யோதி
நடுவுநின் ருர்சிலர் ஞானிக ளாவோர்
நடுவுநின் ருர்நல்ல நம்பனு மாமே. உ

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

322 நடுவுநின் றார்சிலர் ஞானிக ளாவர்
நடுவுநின் றார்சிலர் தேவரு மாவர்
நடுவுநின் றார்சிலர் நம்பனு மாவர்
நடுவுநின் றாரொடு நானுநின் றேனே. ௩

323 தோன்றிய வெல்லாந் துடைப்ப னவனன்றி
ஏன்றுநின் றாரென்று மீச னிணையடி
மூன்றுநின் றார்முதல் வன்றிரு நாமத்தை
நான்றுநின் றார்நடு வாகிநின் றாரே. ச

ரு. கள்ளுண்ணாமை

324 கழுநீர்ப் பசுப்பெறிற் கயந்தொறுந் தேராக்
கழுநீர்வி டாய்த்துத்தங் காயஞ் சுருக்கு
முழுநீர்கள் ளுண்போர் முறைமை யகன்றோர்
செழுநீர்ச் சிவன்றன் சிவானந்தத் தேறலே. க

325 சித்த முருக்கிச் சிவமாஞ் சமாதியி
லொத்துச் சிவானந்த மோவாத தேறலைச்
சுத்த மதுவுண்ணச் சிவானந்தம் விட்டிடா
நித்த லிருத்தல் கிடத்தல் கீழ்க்காலே. உ

326 காமமுங் கள்ளுங் கலதிகட் கேயாகு
மாமல முஞ்சம யத்துள் மயலுறும்
போமதி யாகும் புனித னிணையடி
போமய வானந்தத் தேற லுணர்வுண்டே, ௩

327 வாமத்தோர் தாமு மதுவுண்டு மாள்பவர்
காமத்தோர் காமக்கள் ளுண்டே கலங்குவ
ரோமத்தோ ருள்ளொளிக் குள்ளே யுணர்வர்கண்
ணுமத்தோ ரன்றே நணுகுவர் தாமே. ச

Koviloor Digital Library

328 உள்ளுண்மை யோரா ருணரார் பசுபாசம்
வள்ளன்மை நாத னருளினின் வாழ்வுறூர்
தெள்ளுண்மை ஞானச் சிவயோகஞ் சேர்வுறூர்
கள்ளுண்ணு மாந்தர் கருத்தறியாரே. ரு

329 மயக்குஞ் சமய மலமன்னு மூடர்
மயக்கு மதுவுண்ணு மாமூடர் தேரார்
மயக்குறு மாயையின் மாமாயை வீடு
மயக்கிற் றெளியின் மயக்குறு மன்றே. சா

330 மயங்குந் தியங்குங்கள் வாய்மை யழிக்கு
மியங்கு மடவார்தம் மின்பமே யெய்தி
முயங்கு நயங்கொண்ட ஞானத்து முந்தா
ரியங்கு மிடையரு வானந்த மெய்துமே. எ

331 இராப்பக லற்ற விடத்தே யிருந்து
பராக்கற வானந்தத் தேறல் பருகா
ரிராப்பக லற்ற விறையடி யின்பத்
திராப்பகன் மாயை யிரண்டிடத் தேனே. அ

332 சத்தியை வேண்டிச் சமயத்தோர் கள்ளுண்பர்
சத்தி யழிந்தது தம்மை மறத்தலால்
சத்தி சிவஞானந் தன்னிற் றலைப்பட்டுச்
சத்திய ஞானவா னந்தத்திற் சார்தலே. கூ

333 சத்தன ருடரிற் சத்தி யருளுண்டாஞ்
சத்திய ருடரிற் சத்த னருளுண்டாஞ்
சத்தி சிவமா மிரண்டுந்தன் னுள்வைக்கச்
சத்தியு மெண்சித்தித் தன்மையு மாமே. ம

334 தத்துவ நீக்கி மருணீக்கித் தானுகி
பொய்த்தவ நீக்கி மெய்ப் போகத்துட் போக்கியே

Koviloor Digital Library

மெய்த்த சகமுண்டு விட்டுப் பரானந்தச்
சித்திய தாக்குஞ் சிவானந்தத் தேறலே. மக

335 யோகிகள் கால்கட்டி யொண்மதி யானந்தப்
போத வமுதைப் பொசித்தவ ரெண்சித்தி
மோகியர் கள்ளுண்டு மூடராய் மோகமுற்
ருறு மதத்தா லறிவழிந் தாரே. மஉ

336 உண்ணீ ரமுத முறுமூற லைத்திறந்
தெண்ணீர் குரவ னிணையடித் தாமரை
நண்ணீர் சமாதியி னுடி னிரானலங்
கண்ணுறொ டேசென்று கால்வழி காணுமே. மங

சா. அகத்தியம்

337 நடுவுநில் லாதிவ் வுலகஞ் சரிந்து
கெடுகின்ற தெம்பெரு மானென்ன வீச
னடுவுள வங்கி யகத்திய நீபோய்
முடுகிய வையத்து முன்னிரென் ருனே. க

338 அங்கி யுதயம் வளர்க்கு மகத்திய
னங்கி யுதயஞ்செய் மேல்பா லவனொடு
மங்கி யுதயஞ்செய் வடபாற் றவமுனி
யெங்கும் வளங்கொள் ளிலங்கொளி தானே. உ

எ. பதிவலியில் வீரட்டமெட்டு

339 கருத்துறை யந்தகன் றன்போ லசுரன்
வரத்தி னுலகத் துயிர்களை யெல்லாம்
வருத்தஞ்செய் தானென்று வானவர் வேண்டக்
குருத்துயர் சூலங்கைக் கொண்டுகொன் ருனே. க

Koviloor Digital Library

340 கொலையிற் பிழைத்த பிரசா பதியைத்
தலையைத் தடிந்திட்டுத் தானங்கி யிட்டு
நிலையுல குக்கிவன் வேண்டுமென் றெண்ணித்
தலையைப் பரிந்திட்டுச் சந்திசெய் தானே. உ

341 எங்கும் பரந்து மிருநிலந் தாங்கியுந்
தங்கும் படித்தவன் றுளுணர் தேவர்கள்
பொங்கு சினத்து னயன்றலை முன்னுற
வங்கச் சுதனை யுதிரங் கொண் டானே. ௩

342 எங்குங் கலந்துமென் னுள்ளத் தெழுகின்ற
வங்க முதல்வ னருமறை யோகிபாற்
பொங்குஞ் சலந்தரன் போர்செல்ல நீர்மையி
னங்கு விரற்குறித் தாழிசெய் தானே. ச

343 அப்பணி செஞ்சடை யாதிபு ராதனன்
முப்புரஞ் செற்றன னென்பர்கண் மூடர்கண்
முப்புர மாவது மும்மல காரிய
மப்புர மெய்தமை யாரறி வாரே. ரு

344 முத்தீக் கொளுவி முழங்கெரி வேள்வியு
ளத்தி யுரியர னுவ தறிகிலர்
சத்தி கருதிய தாம்பல தேவரு
மத்தியி னுள்ளெழுந் தன்று கொலையே. சா

345 மூலத்து வாரத்து மூளு மொருவனை
மேலைத் துவாரத்தின் மேலுற நோக்கிமுற்
காலுற்றுக் காலனைக் காய்ந்தங் கியோகமாய்
ஞாலக் கடவூர் நலமா யிருந்ததே. எ

346 இருந்த மனத்தை யிசைய விருத்திப்
பொருந்திய லிங்க வெளியது போக்கித்

Koviloor Digital Library

திருந்திய காமன் செயலழி யத்தங்
கருந்தவ யோகங் கொறுக்கை யமர்ந்ததே. அ

அ. இலிங்கபுராணம்

347 அடிசேர்வ னென்னவெம் மாதியை நோக்கி
முடிசேர் மலைமக னுர்மக ளாகித்
திடமாத வஞ்செய்து தேவ ரறியப்
படியார வர்ச்சித்துப் பத்திசெய் தாளே. க

348 திரிகின்ற முப்புரஞ் சென்ற பிரானை
யரியனென் றெண்ணி யயர்வுற வேண்டாம்
புரிவுடை யாளர்க்குப் பொய்யல னீசன்
பரிவொடு நின்று பரிசறி வானே. உ

349 ஆழிவ லங்கொண் டயன்மா லிருவரு
மூழிவ லஞ்செய்ய வொண்சுட ராதியு
மாழிகொ டுத்தன னச்சுதற் கவ்வழி
வாழிப் பிரமற்கும் வாள்கொடுத் தானே. ௩

350 தாங்கிய விருபது தோளுந் தடவரை
யோங்க வெடுத்தவ னொப்பில் பெருவலி
யாங்கு நெரித்தம ராவென் றழைத்தபின்
னீங்கா வருளசெய்தா னின்மலன் றானே. ச

351 உறுவ தறிதண்டி யொண்மணற் கூட்டி
யறுவகை யானைந்து மாட்டத்தன் றாதை
செறுவகை செய்து சிதைப்ப முனிந்து
மறுமழு வால்வெட்டி மாலைபெற் றானே. ரு

352 ஓடிவந் தெல்லா மொருங்கிய தேவர்கள்
வாடி முகமும் வருத்தத்துத் தாஞ்சென்று

Koviloor Digital Library

நாடி யிறைவர் நமவென்று கும்பிட
வேடில் புகழோ னெழுக வென்றானே. ௬௧

௬௦. தக்கன் வேள்வி

353 தந்தைபி ரான்வெகுண் டான்றக்கன் வேள்வியை
வெந்தழ லூடே புறப்பட்ட விண்ணவர்
முந்திய பூசை முடியார் முறைகெட்டுச்
சிந்தின ரண்ணல் சினஞ்செய்த போதே. ௧

354 சந்திசெய் கண்டெழு கின்றரி தானு
மெந்தை யிவனல்ல யாமே யுலகினிற்
பந்தஞ்செய் பாசத்து வீழ்ந்து தவஞ்செய்ய
வந்தமி லானு மருள்புரிந் தானே. ௨

355 அப்பரி சேயய னூர்பதி வேள்வியு
ளப்பரி சங்கி யதிசய மாகிலு
மப்பரி சேயது நீர்மையை யுள்கலந்
தப்பரி சேசிவ னூலிக்கின் றானே. ௩

356 அப்பரி சேயயன் மால்முதற் றேவர்க
ளப்பரி சேயவ ராகிய காரண
மப்பரி சங்கியு நாளுமுள் ளிட்ட
வப்பரி சாகி யலர்ந்திருந் தானே. ௪

357 அலர்ந்திருந் தானென் றமரர் துதிப்பக்
குலந்தருங் கீழங்கி கோளுற நோக்கிச்
சிவந்த பரமிது சென்று கதுவ
வுவந்த பெருவழி யோடிவந் தானே. ௫

358 அரிபிர மன்றக்க னருக்க னுடனே
வருமதி வாலை வன்னிநல் லிந்திரன்

Koviloor Digital Library

சிரமுக நாசி சிறந்தகை தோள்தா
னரனரு ளின்றி யழிந்தநல் லோரே. சா

359 செவிமந்தி ரஞ்சொல்லுஞ் செய்தவத் தேவர்
விதிமந்தி ரத்தி னடுக்கஃள கோலிச்
செவிமந்தி ரஞ்செய்து தாமுற நோக்குங்
குவிமந்தி ரங்கொல் கொடியது வாமே. எ

360 நல்லார் நவகுண்ட மொன்பது மின்புறப்
பல்லா ரமரர் பரிந்தருள் செய்கென
வில்லாய் வரையை விளங்கொளி கொற்றவன்
பொல்லா வசுரர்கள் பொன்றும் படிக்கே. அ

361 தெளிந்தார் கலங்கினு நீகலங் காதே
யளிந்தாங் கடைவதெம் மாதிப் பிராஃன
விளிந்தானத் தக்கனவ் வேள்வியை வீயச்
சுளிந்தாங் கருள்செய்த தூய்மொழி யாளே. கூ

௰. பிரளயம்

362 கருவரை மூடிக் கலந்தெழும் வெள்ளத்
திருவருங் கோவென் றிகல விறைவ
ஞெருவனு நீருற வோங்கொளி யாகி
அருவரை யாய்நின் றருள்புரிந் தானே. க

363 அஃலகட லூடறுத் தண்டத்து வானோர்
தஃலவ னெனும்பெயர் தான்றஃல மேற்கொண்
டுலகா ரழற்கண் டுள்வீழா தோடி
யஃலவாயில் வீழாம லஞ்சலென் றனே. உ

Koviloor Digital Library

364 தண்கடல் விட்ட தமரருந் தேவரு
மெண்கடல் சூழெம் பிரானென் றிறைஞ்சுவர்
விண்கடல் செய்தவர் மேலெழுந் தப்புறங்
கண்கடல் செய்யுங் கருத்தறி யாரே. ௩

365 சமைக்கவல் லானைச் சயம்புவென் றேத்தி
யமைக்கவல் லாரிவ் வுலகத்து ளாரே
திகைத்ததெண் ணீரிற் கடலொலி யோசை
மிகைக்கொள வங்கி மிகாமை வைத்தானே. ச

366 பண்பழி செய்வழி பாடுசென் றப்புறங்
கண்பழி யாத கமலத் திருக்கின்ற
நண்பழி யாளனை நாடிச்சென் றச்சிரம்
விண்பழி யாது விருத்திக் கொண் டானே. ரு

௰௯. சக்கரப் பேறு

367 மால்போ தகனென்னும் வண்மைக்கிங் காங்காரங்
கால்போதங் கையினோ டந்தரச் சக்கர
மேல்போக வெள்ளி மலையம ராபதிப்
பார்போக மேழும் படைத்துடை யானே. க

368 சக்கரம் பெற்றுநற் றுமோத ரன்றானுஞ்
சக்கரந் தன்னைத் தரிக்கவொண் ணுமையால்
மிக்கரன் றன்னை விருப்புட னர்ச்சிக்கத்
தக்கநற் சத்தியைத் தான்கூறு செய்ததே. உ

369 கூறது வாகக் குறித்துநற் சக்கரங்
கூறது செய்து கொடுத்தனன் மாலுக்குக்
கூறது செய்து கொடுத்தனன் சத்திக்குக்
கூறது செய்து தரித்தனன் கோலமே. ௩

Koviloor Digital Library

370 தக்கன்றன் வேள்வி தகர்த்தநல் வீரர்பாற்
றக்கன்றன் வேள்வியிற் ருமோ தரன்ருனுஞ்
சக்கரந் தன்னைச் சசிமுடி மேல்விட
வக்கி யுமிழ்ந்தது வாயுக் கரத்திலே. ச

௰உ. எலும்புங் கபாலமும்

371 எலும்புங் கபாலமு மேந்தி யெழுந்த
வலம்பன் மணிமுடி வானவ ராதி
யெலும்புங் கபாலமு மேந்தில னுகி
லெலும்புங் கபாலமு மிற்றுமண் ணுமே. க

௰௩. அடிமுடி தேடல்

372 பிரமனு மாலும் பிரானேநா னென்னப்
பிரமன்மா றங்கடம் பேதமை யாலே
பரம னனலாய்ப் பரந்துமுன் னிற்க
வரனடி தேடி யரற்றுகின் ருரே. க

373 ஆமே முலகுற நின்றவெம் மண்ணலுந்
தாமே முலகிற் றழற்பிழம் பாய்நிற்கும்
வானே முலகுறு மாமணிக் கண்டனை
நானே யறிந்தே னவனுண்மை யாலே. உ

374 ஊனு யுயிரா யுணர்வங்கி யாய்முன்னஞ்
சேணுவா னேங்குந் திருவுரு வேயண்டத்
தாணுவு ஞாயிறுந் தண்மதி யுங்கடந்
தாண்முழு தண்டமு மாகிநின் ருனே. ௩

375 நின்ரு னிலமுழு தண்டத்து ணீளிய
னன்றே யவன்வடி வஞ்சின ராய்ந்தது
சென்ரு ரிருவர் திருமுடி மேற்செல
நன்ருங் கழலடி நாடவொண் ணுதே. ச

Koviloor Digital Library

376 சேவடி யேத்துஞ் செறிவுடை வானவர்
மூவடி தாவென் றுனு முனிவரும்
பாவடி யாலே பதஞ்செய் பிரமனுந்
தாவடி யிட்டுந் தலைப்பெய்து மாறே. ௫

377 தானக் கமலத் திருந்து சதுமுகன்
றுனக் கருங்கட லூழித் தலைவனு
மூனத்தி னுள்ளே யுயிர்போ லுணர்கின்ற
தானப் பெரும்பொருட் டன்மைய தாமே. ௬

378 ஆலிங் கனஞ்செய் தெழுந்த பரஞ்சுடர்
மேலிங்ஙன் வைத்ததோர் மெய்ந்நெறி முன்கண்
டாலிங் கனஞ்செய் துலகம் வலம்வருங்
கோலிங்க மைஞ்சருள் கூடலு மாமே. ௭

379 வாள்கொடுத் தானை வழிபட்ட தேவர்க
ளாள்கொடுத் தெம்போ லரனை யறிகில
ராள்கொடுத் தின்பங் கொடுத்துக் கோளாகத்
தாள்கொடுத் தானடி சாரகி லாரே. ௮

380 ஊழி வலஞ்செய்தங் கோரு மொருவற்கு
வாழிச் சதுமுகன் வந்து வெளிப்படும்
வீழித் தலைநீர் விதித்தது தாவென
வூழிக் கதிரோ னொளியை வென்றனே. ௯

௰௪. சர்வ சிஷ்டி

381 ஆதியொ டந்தமி லாதப ராபரம்
போதம தாகப் புணரும் பராபரை
சோதி யதனிற் பரந்தோன்றத் தோன்றுமாந்
தீதில் பரையதன் பாற்றிகழ் நாதமே. ௧

Koviloor Digital Library

382 நாதத்தில் விந்துவு நாதவிந் துக்களில்
தீதற்றகம் வந்த சிவன்சத்தி யென்னவே
பேதித்து ஞானங் கிரியை பிறத்தலால்
வாதித்த விச்சையில் வந்தெழும் விந்துவே. உ

383 இல்லது சத்தி யிடந்தனி லுண்டாகிக்
கல்லொளி போலக் கலந்துள் ளிருந்திடும்
வல்லது வாக வழிசெய்த வப்பொருள்
சொல்லது சொல்லிடிற் றூராதி தூரமே. ௩

384 தூரத்திற் சோதி தொடர்ந்தொரு சத்தியா
யார்வத்து நாத மணைந்தொரு விந்துவாய்ப்
பாரச் சதாசிவம் பார்முத லைந்துக்கு
மார்வத்துச் சத்தியோ ராவத்து மானுமே. ச

385 மானின்கண் வானுகி வாயு வளர்ந்தனற்
கானின்க ணீருங் கலந்து கடினமாய்த்
தேனின்க ணைந்துஞ் செறிந்தைந்து பூதமாய்ப்
பூவின்க ணின்று பொருந்தும் புவனமே. ரு

386 புவனம் படைப்பா னொருவ னொருத்தி
புவனம் படைப்பார்க்குப் புத்திர ரைவர்
புவனம் படைப்பானும் பூமிசை யானுய்ப்
புவனம் படைப்பானப் புண்ணியன் ருனே. சா

387 புண்ணிய னந்தி பொருந்து முலகெங்கு
மண்ணியல் பாகி வளர்ந்திடுஞ் சத்தியுந்
தண்ணியல் பாகித் தரணி முழுதுமாய்க்
கண்ணியல் பாகிக் கலந்தெழும் பூவிலே. எ

388 நீரகத் தின்பம் பிறக்கு நெருப்பிடை
காயத்திற் சோதி பிறக்குமக் காற்றிடை

Koviloor Digital Library

யோர்வுடை நல்லுயிர்ப் பாத மொலிசத்தி
நீரிடை மண்ணி னிலைபிறப் பாமே. அ

389 உண்டுல கேழு முமிழ்ந்தா னுடனுகி
யண்டத் தமரர் தலைவனு மாதியுங்
கண்டச் சதுமுகக் காரணன் றன்னெடும்
பண்டிவ் வுலகம் படைக்கும் பொருளே. கூ

390 ஓங்கு பெருங்கட லுள்ளுறு வானெடும்
பாங்கார் கயிலைப் பராபரன் ருனும்
வீங்குங் கமல மலர்மிசை மேலய
ணுங்குயிர் வைக்கு மதுவுணர்ந் தானே. ய

391 காரண னன்பிற் கலந்தெங்கு நின்றவன்
நாரண னின்ற நடுவுட லாய்நிற்கும்
பாரண னன்பிற் பதஞ்செய்யு நான்முக
ஞரண மாயுல காயமர்ந் தானே. யக

392 பயனெளி தாம்பரு மாமணி செய்ய
நயனெளி தாகிய நம்பனென் றுண்டு
வயனெளி யாயிருந் தங்கே படைக்கும்
பயனெளி தாம்வய ணந்தெளிந் தேனே. யஉ

393 போக்கும் வரவும் புனித னருள்புரிந்
தாக்கமுஞ் சிந்தைய தாகின்ற காலத்து
மேக்கு மிகநின்ற வெட்டுத் திசையொடுந்
தாக்குங் கலக்குந் தயாபரன் ருனே. யங

394 நின்றுயி ராக்கு நிமலனென் ருருயி
ரொன்றுயி ராக்கு மளவை யுடலுற
முன்றுய ராக்கு முடற்குந் துணையதா
நன்றுயிர்ப் பானே நடுவுநின் ருனே. யச

Koviloor Digital Library

395 ஆகின்ற தன்மையி லக்கணி கொன்றையன்
வேகின்ற செம்பொனின் மேலணி மேனியன்
போகின்ற சீவன் புகுந்துட லாயுள
ளுகின்ற தன்மைசெய் யாண்டகை யானே, ௩௯௫

396 ஒருவ னொருத்தி விளையாட லுற்று
ரிருவர் விளையாட்டு மெல்லாம் விளக்கும்
பருவங்க டோறும் பயன்பல வான
திருவொன்றிற் செய்கை செகமுற்று மாமே, ௩௯௬

397 புகுந்தறி வான்புவ னுபதி யண்ணல்
புகுந்தறி வான்புரி சக்கரத் தண்ணல்
புகுந்தறி வான்மலர் மேலுறை புத்தேள்
புகுந்தறி யும்முழக் காகிநின் றுரே. ௩௯௭

398 ஆணவச் சத்தியு மாமதி லவருங்
காரிய காரண வீசர் கடைமுறை
பேணிய வைந்தொழி லால்விந்து விற்பிறந்
தாணவ நீங்கா தவரென லாகுமே, ௩௯௮

399 உற்றமுப் பாலொன் றுமையா ளுதயமா
மற்றைய மூன்றுமா யோதயம் விந்து
பெற்றவ ளுதம் பரையிற் பிறத்தலாற்
றுற்ற பரசிவன் றெல்விளை யாட்டிதே. ௩௯௯

400 ஆகாய மாதி சதாசிவ ராதியென்
போகாத சத்தியுட் போந்துடன் போந்தனர்
மாகாய வீச னரன்மால் பிரமனு
மாகாயம் பூமியுங் காண வளித்தலே. ௪௦௦

401 அளியார் முக்கோணம் வயிந்தவந் தன்னி
லளியார் திரிபுரை யாமவ டானே

Koviloor Digital Library

யளியார் சதாசிவ மாகிய மைவா
ளளியார் கருமங்க ளைந்துசெய் வாளே. உ௰௧

402 வாரணி கொங்கை மனோன்மனி மங்கலி
காரண காரிய மாகக் கலந்தவள்
வாரணி யாரணி யானவம் மோகினி
பூரணி போதாதி போதமு மாமே. உ௰உ

403 நின்றது தானாய் நிறைந்த மகேசுரன்
சென்றங்கி யங்கி யரன்றிரு மாலவன்
மன்றது செய்யு மலர்மிசை மேலய
னென்றிவ ராக விசைந்திருந் தானே. உ௰௩

404 ஒருவனு மேயுல கேழும் படைத்தா
னொருவனு மேயுல கேழு மளந்தா
னொருவனு மேயுல கேழுங் கடந்தா
னொருவனு மேயுட லோடுயிர் தானே. உ௰௪

405 செந்தா மரைவண்ணன் றீவண்ண னெம்மிறை
மஞ்சார் முகில்வண்ணன் மாயஞ்செய் பாசத்துக்
கொந்தார் குழலியர் கூடிய கூட்டத்து
மைந்தார் பிறவி யமைத்துநின் றானே. உ௰௫

406 தேடுந் திசையெட்டுஞ் சீவ னுடலுயிர்
கூடும் பிறவிக் குணஞ்செய்த மாநந்தி
யூடு மவர்தம துள்ளத்தி னுண்ணின்று
நாடும் வழக்கமு நானறிந் தேனே. உ௰௬

407 ஓராய மேயுல கேழும் படைத்தது
வோராய மேயுல கேழு நடப்பது
வோராய மேயுல கேழு மிறப்பது
வோராய மேயுட லோடுயிர் தானே. உ௰௭

Koviloor Digital Library

408 நாத னொருவனு நல்ல விருவருங்
கோது குலத்தொடு கூட்டிக் குழைத்தன
ரேது பணியென் றிசையு மிருவருக்
காதி யிவனே யருளுகின் றானே. ௪௦௮

409 அப்பரி செண்பத்து நான்குநூ றுயிர
மெய்ப்பரி செய்தி விரிந்துயி ராய்நிற்கு
மப்பரிசே தென்று புகலு மனிதர்க
ளப்பரிசே யிருண் மூடநின் றாரே. ௪௦௯

410 ஆதித்தன் சந்திர னங்கி யெனப்பலர்
போதித்த வானெலி பொங்கெரி நீர்புவி
வாதித்த சத்தாதி வாக்கு மனுதிக
ளோதுற்ற மாயையின் விந்துவி னுற்றவே. ௪௧௦

௫. திதி

411 புகுந்துநின் றான்வெளி யாயிரு ளாகிப்
புகுந்துநின் றான்புகழ் வாயிகழ் வாகிப்
புகுந்துநின் றானுட லாயுயி ராகிப்
புகுந்துநின் றான்புந்தி மன்னிநின் றானே. ௧

412 தானே திசையொடு தேவரு மாய்நிற்குந்
தானே யுடலுயிர் தத்துவ மாய்நிற்குந்
தானே கடல்மலை யாதியு மாய்நிற்குந்
தானே யுலகிற் றலைவனு மாமே. ௨

413 உடலா யுயிரா யுலகம தாகிக்
கடலாகிக் கார்முகி னீர்ப்பொழி வானுகி
யிடையா யுலப்பிலி யெங்குந் தானுகி
யடையார் பெருவிழி யண்ணனின் றானே. ௩

Koviloor Digital Library

414 தேடுந் திசையெட்டுஞ் சீவ னுடலுயிர்
கூடு மரபிற் குணஞ்செய்து மாநந்தி
யூடு மவர்தம துள்ளத்து ளேநின்று
நாடும் வழக்கமு நானறிந் தேனே. ச

415 தானொரு காலந் தனிச்சுட ராய்நிற்குந்
தானொரு கால்சண்ட மாருத மாய்நிற்குந்
தானொரு காலந் தண்மழை யாய்நிற்குந்
தானொரு காலந்தண் மாயனு மாமே. ரு

416 அன்பு மறிவு மடக்கமு மாய்நிற்கு
மின்பமு மின்பக் கலவியு மாய்நிற்கு
முன்புறு காலமு மூழியு மாய்நிற்கு
மன்புற வைந்தி னமர்ந்துநின் றனே. சா

417 உற்று வனைவா னவனே யுலகினைப்
பெற்று வனைவா னவனே பிறவியைச்
சுற்றிய சாலுங் குடமுஞ் சிறுதூதை
மற்று மவனே வனையவல் லானே. எ

418 உள்ளுயிர்ப் பாயுட லாகிநின் றூர்நந்தி
வெள்ளுயி ராகும் வெளியா னிலங்கொளி
யுள்ளுயிர்க் கும்முணர் வேயுட லுட்பரந்
தள்ளுயி ராவண்ணந் தாங்கிநின் றனே. அ

419 தாங்கருந் தன்மையுந் தானவை பல்லுயிர்
வாங்கிய காலத்து மற்றோர் பிறிதில்லை
யோங்கி யெழுமைக்கும் யோகாந்த மவ்வழி
தாங்கிநின் றனுமத் தாரணி தானே. சூ

420 அணுகினுஞ் சேயவ னங்கியிற் கூடி
நணுகினு ஞானக் கொழுந்தொன்று நல்கும்

Koviloor Digital Library

பணியினும் பார்மிசைப் பல்லுயி ராகித்
தணியினு மன்னுட லண்ணல் செய்வானே. ம

மசா. சங்காரம்

421 அங்கிசெய் தீச னகலிடஞ் சுட்டது
வங்கிசெய் தீச னலைகடற் சுட்டது
வங்கிசெய் தீச னசுரரைச் சுட்டது
வங்கியவ் வீசற்குக் கையம்பு தானே. க

422 இலயங்கண் மூன்றினு மொன்றுகற் பாந்த
நிலையன் றிழிந்தமை நின்றுணர்ந் தேனு
னுலைதந்த மெல்லரி போலு முலக
மலைதந்த மானிலந் தான்வெந் ததுவே. உ

423 பதஞ்செய்யும் பாரும் பனிவரை யெட்டு
முதஞ்செய்யு மேழ்கட லோத முதலாங்
குதஞ்செய்யு மங்கி கொளுவி யாகாச
விதஞ்செய்யு நெஞ்சின் வியப்பில்லை தானே. ங

424 கொண்டல் வரைநின் றிழிந்த குலக்கொடி
யண்டத்து ளூறி யிருந்தெண் டிசையாதி
யொன்றின் பதஞ்செய்த வோமென்ற வப்புறக்
குண்டத்தின் மேலங்கி கோலிக் கொண்டானே. ச

425 நித்தசங் கார முறக்கத்து நீண்மூடம்
வைத்தசங் காரமுஞ் சாக்கிரா தீதமாஞ்
சுத்தசங் காரந் தொழிலற்ற கேவல
முய்த்தசங் காரம் பரனரு ளுண்மையே. ரு

426 நித்தசங் கார மிரண்டுட னீவுதல்
வைத்தசங் காரமு மாயாள்சங் காரமாஞ்

Koviloor Digital Library

சுத்தசங் கார மனுதீதந் தோய்வித்த
லுய்த்தசங் காரஞ் சிவனரு ளுண்மையே. சா

427 நித்தசங் காரங் கருவிடர் நீக்கின
லொத்தசங் கார முடலுயிர் நீவுதல்
வைத்தசங் காரங் கேவல மான்மாவுக்
குய்த்தசங் காரஞ் சிவமாகு முண்மையே எ

428 நித்தசங் காரமு நீடிளைப் பாற்றுதல்
வைத்தசங் காரமு மன்னு மனுதியிற்
சுத்தசங் காரமுந் தோயாப் பரனருள்
வைத்தசங் காரமு நாலா மதிக்கிலே. அ

429 பாழே முதலா வெழும்பயி ரவ்விடம்
பாழே யடங்கினும் பண்டைப்பா ழாகாவாம்
வாழாச்சங் காரத்தின் மாலயன் செய்தியாம்
பாழாம் பயிரா யடங்குமப் பாழிலே. சூ

430 தீயவைத் தார்மின்கள் சேரும் வினைதனை
மாயம்வைத் தான்வைத்த வன்பதி யொன்றுண்டு
காயம்வைத் தான்கலந் தெங்கு நினைப்பதோ
ராயம்வைத் தாயுணர் வாரவைத் தானே. ம

ய௭. திரோபவம்

431 உள்ளத் தொருவனை யுள்ளுறு சோதியை
யுள்ளம்விட் டோரடி நீங்கா வொருவனை
யுள்ளமுந் தானு முடனே யிருக்கினு
முள்ள மவனை யுருவறி யாதே. க

432 இன்பப் பிறவி படைத்த விறைவனுந்
துன்பஞ்செய் பாசத் துயரு ளடைத்தன

Koviloor Digital Library

னென்பிற் கொளுவி யிசைந்துறு தோற்றசை
முன்பிற் கொளுவி முடிகுவ தாக்குமே. உ

433 இறையவன் மாதவ னின்பம் படைத்த
மறையவன் மூவரும் வந்துடன் கூடி
யிறையவன் செய்த விரும்பொறியாக்கை
மறையவன் வைத்த பரிசறி யாரே. ௩

434 காண்கின்ற கண்ணொளி காதல்செய் யீசனை
யாண்பெண் ணலியுரு வாய்நின்ற வாதியைப்
பூண்படு நாவுடை நெஞ்ச முணர்ந்திட்டுச்
சேண்படு பொய்கைச் செயலணை யாரே. ச

435 தெருளு முலகிற்குந் தேவர்க்கு மின்ப
மருளும் வகைசெய்யு மாதிப் பிரானுஞ்
சுருளுஞ் சுடருறு தூவெஞ் சுடரு
மிருளு மறநின் றிருட்டறை யாமே. ரு

436 அரைக்கின் றருடரு மங்கங்க ளோசை
யுரைக்கின்ற வாசையு மொன்றொடொன் றெவ்வாப்
பரக்கு முருவமும் பாரகந் தானாய்க்
கரக்கின்ற மைசெய்த காண்டகை யானே. சா

437 ஒளித்துவைத் தென்னுள் ளுறவுணர்ந் தீசனை
வெளிப்பட்டு நின்றருள் செய்திடு மீண்டே
களிப்பொடுங் காதன்மை யென்னும் பெருமை
வெளிப்பட் டிறைஞ்சினும் வேட்சியு மாமே. எ

438 நின்றது தானாய் நிறைந்த மகேசுரன்
சென்றங் கியங்கு மயன்றிரு மாலவ
னன்றது செய்யு மலர்மிசை மேலய
னென்றிவ ராகி யிசைந்திருந் தானே, அ

Koviloor Digital Library

439 ஒருங்கிய பாசத்து ளுத்தம சித்த
னிருங்கரை மேலிருந் தின்புற நாடி
வருங்கரை யோரா வகையினிற் கங்கை
யருங்கரை பேணு தழுக்கது வாமே. கூ

440 மண்ணொன்று தான்பல நற்கல மாயிடு
முண்ணின்ற யோனிக ளெல்லா மொருவனே
கண்ணொன்று தான்பல காணுந் தனைக்காணு
வண்ணலு மவ்வண்ண மாகிநின் றானே. ம

மஅ. அநுக்கிரகம்

441 எட்டுத் திசையு மடிக்கின்ற காற்றவன்
வட்டத் திரையனல் மாநில மாகாச
மொட்டி யுயிர்நிலை யென்னுமிக் காயப்பை
கட்டி யவிழ்க்கின்ற கண்ணுதல் காணுமே. க

442 உச்சியி லோங்கி யொளிதிகழ் நாதத்தை
நச்சியே யின்பங்கொள் வார்க்கு நமனில்லை
விச்சும் விரிசுடர் மூன்று முலகுக்குந்
தைச்சு மவனே சமைக்கவல் லானே. உ

443 குசவன் றிரிகையி லேற்றிய மண்ணைக்
குசவன் மனத்துற்ற தெல்லாம் வனைவன்
குசவனைப் போலெங்கள் கோனந்தி வேண்டி
லசையி லுலக மதுவிது வாமே. ஙு

444 விடையுடை யான்விகிர் தன்மிகு பூதப்
படையுடை யான்பரி சேயுல காக்குங்
கொடையுடை யான்குண மேகுண மாகுஞ்
சடையுடை யான்சிந்தை சார்ந்துநின் றானே. ச

Koviloor Digital Library

445 உகந்துநின் றேபடைத் தானுல கேழு
முகந்துநின் றேபடைத் தான்பல வூழி
யுகந்துநின் றேபடைத் தாஊனந்து பூதமு
முகந்துநின் றேயுயி ரூன்படைத் தானே. ரு

446 படைத்துடை யான்பண் டுலகங்க ளேழும்
படைத்துடை யான்பல தேவரை முன்னே
படைத்துடை யான்பல சீவரை முன்னே
படைத்துடை யான்பர மாகிநின் றானே. சா

447 ஆதி படைத்தன ஊனம்பெரும் பூதங்க
ளாதி படைத்தன னுயபல் லூழிக
ளாதி படைத்தன னெண்ணிலி தேவரை
யாதி படைத்தவை தாங்கிநின் றானே. எ

448 அகன்று னகலிட மேழுமொன் றாகி
யிவன்று னெனநின் றெளியனு மல்லன்
சிவன்றன் பலபல சீவனு மாகி
நவின்று னுலகுறு நம்பனு மாமே. அ

449 உண்ணின்ற சோதி யுறநின்ற வோருடல்
விண்ணின் றமரர் விரும்பும் விழுப்பொருண்
மண்ணின்ற வானோர் புகழ்திரு மேனியன்
கண்ணின்ற மாமணி மாபோ தகமே. சுள

450 ஆரு மறியாதவ் வண்டத் திருவுருப்
பார்முத லாகப் பயிலுங் கடத்திலே
நீரினிற் பால்போல நிற்கின்ற நேர்மையைச்
சோராமற் காணுஞ் சுகமறிந் தேனே. ம

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

௰௬. கர்ப்பக்கிரியை

451 ஆக்குகின் ருன்முன் பிரிந்த விருபத்தஞ்
சாக்குகின் ருனவ ஞதியெம் மாருயி
ராக்குகின் ருன்கர்ப்பக் கோளகை யுள்ளிருந்
தாக்குகின் ருனவ ஞவ தறிந்தே. ௧

452 அறிகின்ற மூலத்தின் மேலங்கி யப்புச்
செறிகின்ற ஞானத்துச் செந்தாள் கொளுவிப்
பொறைநின்ற வின்னுயிர்ப் போந்துறை நாடப்
பறிகின்ற பத்தெனும் பாரஞ்செய் தானே. ௨

453 இன்புறு காலத் திருவர்முன் பூறிய
துன்புறு பாசத் துயர்மனை வானுளன்
பண்புறு காலமும் பார்மிசை வாழ்க்கையு
மன்புறு காலத் தமைத்தொழிந் தானே. ௩

454 கருவை யொழிந்தவர் கண்டநான் மூவேழ்
புருட னுடலிற் பொருந்துமற் றோரார்
திருவின் கருக்குழி தேடிப் புகுந்த
துருவ மிரண்டாக வோடிவி ழுந்ததே. ௪

455 விழுந்தது லிங்கம் விரிந்தது யோனி
யொழிந்த முதலைந்து மீரைந்தொ டேறிப்
பொழிந்து புனல்பூதம் போற்றுங் கரண
மொழிந்த நுதலுச்சி யுள்ளே யொளித்தே. ௫

456 பூவின் மணத்தைப் பொருந்திய வாயுவுந்
தாவி யுலகிற் றரிப்பித்த வாறுபோன்
மேவிய சீவனின் மெல்லநீள் வாயுவுங்
கூவி யவிழுங் குறிக்கொண்ட போதே. ௬

Koviloor Digital Library

457 போகின்ற வெட்டும் புகுகின்ற பத்தெட்டு
மூழ்கின்ற முத்தனு மொன்பது வாய்தலு
நாகமு மெட்டுட னுலு புரவியும்
பாகன் விடாவிடிற் பன்றியு மாமே. எ

458 ஏற வெதிர்க்கி லிறைவன் ருனுகு
மாற வெதிர்க்கி லரியவன் ருனுகு
நேரொக்க வைக்கி னிகர்போதந் தானுகும்
பேரொத்த மைந்தனும் பேரர சாளுமே. அ

459 ஏயங் கலந்த விருவர்தஞ் சாயத்துப்
பாயுங் கருவு முருவா மெனப்பல
காயங் கலந்தது காணப் பதிந்தபின்
மாயங் கலந்த மனேலய மானதே. கூ

460 கர்ப்பத்துக் கேவல மாயாள் கிளைகூட்ட
நிற்குந் துரியம்பே தித்து நினைவெழ
வற்புறு காமிய மெட்டாதல் மாயேயஞ்
சொற்புறு தூய்மறை வாக்கினுஞ் சொல்லே. ய

461 என்பான் மிடைந்து நரம்பு வரிக்கட்டிச்
செம்பா லிறைச்சி திருந்த மனைசெய்து
வின்பா லுயிர்நிலை செய்த விறையோங்கு
நண்பா லொருவனை நாடுகின் றேனே. யக

462 பதஞ்செய்யும் பால்வண்ணன் மேனிப் பகலோ
னிதஞ்செய்யு மொத்துட லெங்கும் புகுந்து
குதஞ்செய்யு மங்கியின் கோபந் தணிப்பான்
விதஞ்செய்யு மாறே விதித்தொழிந் தானே. யஉ

463 ஒழிபல செய்யும் வினையுற்ற நாளே
வழிபல நீராட்டி வைத்தழு வாங்கிப்

Koviloor Digital Library

பழிபல செய்கின்ற பாசக் கருவைச்
சுழிபல வாங்கிச் சுடாமல்வைத் தானே. ௪௬௩

464 சுக்கில நாடியிற் றேன்றிய வெள்ளியு
மக்கிர மத்தேதோன் றும்மவ்வி யோனியும்
புக்கிடு வெண்விரற் புறப்பட்டு நால்விர
லக்கர மெட்டுமெண் சாணது வாகுமே. ௪௬௪

465 போகத்து ளாங்கே புகுந்த புனிதனுங்
கோசத்து ளாகங் கொணர்ந்த கொடைத்தொழி
லோகத்து ளாங்கே யிரண்டெட்டு மூன்றைந்து
மோகத்து ளாங்கொரு மூட்டைசெய் தானே. ௪௬௫

466 பிண்டத்தி லுள்ளூறு பேதைப் புலனைந்தும்
பிண்டத்தி னூடே பிறந்து மரித்தது
வண்டத்தி னுள்ளூறு சீவனு மவ்வகை
யண்டத்து நாதத் தமர்ந்திடுந் தானே. ௪௬௬

467 இலைப்பொறி யேற்றி யெனதுட லீசன்
றுலைப்பொறி யிற்கரு வைந்துட னட்டி
நிலைப்பொறி முப்பது நீர்மை கொளுவி
யுலைப்பொறி யொன்பதி லொன்றுசெய் தானே. ௪௬௭

468 இன்புற் றிருந்தவ ரிசைவித்து வைத்தமண்
டுன்பக் கலச மணைவா னொருவனே
யொன்பது நீர்ச்சால் கலசம் பதினெட்டு
வெந்தது சூளை விளைந்தது தானே. ௪௬௮

469 அறியீ ருடம்பினி லாகிய வாறும்
பிறியீ ரதனிற் பெருகுங் குணங்கள்
செறியீ ரவற்றினுட் சித்திக ளெட்ட
தறிவீரீ ரைந்தினுள் ளானது பிண்டமே. ௪௬௯

Koviloor Digital Library

470 உடல்வைத்த வாறு முயிர்வைத்த வாறு
மடைவைத்த வொன்பது வாய்தலும் வைத்துத்
திடம்வைத்த தாமரைச் சென்னியு ளங்கி
கடைவைத்த வீசனைக் கைகலந் தேனே. ௪௭௰

471 கேட்டுநின் றேனெங்குங் கேடில் பெருஞ்சுடர்
மூட்டுகின் ருன்முதல் யோனி மயமவன்
கூட்டுகின் ருன்குழம் பின்கரு வையுரு
நீட்டிநின் ருகத்து நேர்பட்ட வாறே. ௪௭௧

472 பூவுடன் மொட்டுப் பொருந்த வலர்ந்தபின்
காவுடைத் தீபங் கலந்து பிறந்திடு
நீரிடை நின்ற குமிழி நிழலதாய்ப்
பாருட லெங்கும் பரந்தெட்டும் பற்றுமே. ௪௭௨

473 எட்டினு ளைந்தாகு மிந்திரி யங்களுங்
கட்டிய மூன்று கரணமு மாய்விடு
மொட்டிய பாச வுணர்வென்னுங் காயப்பை
கட்டி யவிழ்த்திடுங் கண்ணுதல் காணுமே. ௪௭௩

474 கண்ணுத லுமங் கலந்துடம் பாயிடப்
பண்ணுதல் செய்து பசுபாச நீக்கிட
வெண்ணிய வேத மிசைத்த பரப்பினை
மண்முத லாக வகுத்துவைத் தானே. ௪௭௪

475 அருளல்ல தில்லை யரனவ னன்றி
யருளில்லை யாதலி னுலோ ருயிர்க்குத்
தருகின்ற போதிரு கைத்தாயர் தம்பால்
வருகின்ற நண்பு வகுத்திடுந் தானே. ௪௭௫

476 வகுத்த பிறவியின் மாதுநல் லாளுந்
தொகுத்திரு ணீக்கிய சோதி யவனும்

Koviloor Digital Library

பகுத்துணர் வாகிய பல்வகை யெங்கும்
வகுத்துள்ளு நின்றதோர் மாண்பது வாமே. ௪௭௬

477 மாண்பது வாக வளர்கின்ற வன்னியைக்
காண்பது வாண்பெண் ணலியெனுங் கற்பனை
பூண்பது மாதா பிதாவழி போலவே
யாம்பதி செய்தானச் சோதிதன் னுண்மையே. ௪௭௭

478 ஆண்மிகி லாணுகும் பெண்மிகிற் பெண்ணுகும்
பூணிரண் டொத்துப் பொருந்தி லலியாகுந்
தாண்மிகு மாகிற் றரணி முழுதாளு
மாண்வச மிக்கிடிற் பாய்ந்தது மில்லையே. ௪௭௮

479 பாய்ந்தபின் னஞ்சோடி லாயுளு நூறுகும்
பாய்ந்தபின் னுலோடிற் பாரினி லெண்பதாம்
பாய்ந்திடும் வாயு பகுத்தறிந் தவ்வகை
பாய்ந்திடும் யோகிக்குப் பாய்ச்சலு மாமே. ௪௭௯

480 பாய்கின்ற வாயுக் குறையிற் குறளாகும்
பாய்கின்ற வாயு விளைக்கின் முடமாகும்
பாய்கின்ற வாயு நடுப்படிற் கூனுகும்
பாய்கின்ற வாயுமா தர்க்கில்லைப் பார்க்கிலே. ௪௮௰

481 மாதா வுதர மலமிகின் மந்தனும்
மாதா வுதரஞ் சலமிகின் மூங்கையாம்
மாதா வுதர மிரண்டொக்கிற் கண்ணில்லை
மாதா வுதரத்தில் வந்த குழவிக்கே. ௪௮௧

482 குழவியு மாணும் வலத்தது வாகிற்
குழவியும் பெண்ணு மிடத்தது வாகிற்
குழவியு யிரண்டா மபான னெதிர்க்கிற்
குழவி யலியாகுங் கொண்டகா லொக்கிலே. ௪௮௨

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

483 கொண்டநல் வாயு விருவர்க்கு மொத்தெழிற்
கொண்ட குழவியுங் கோமள மாயிடுங்
கொண்டநல் வாயு விருவர்க்குங் குழறிடிற்
கொண்டது மில்லையாங் கோல்வளை யார்க்கே. ௪௮௩

484 கோல்வளை யுந்தியிற் கொண்ட குழவியுந்
தால்வளை யுள்ளே தயங்கிய சோதியாம்
பால்வளர்ந் துள்ளே பகலவன் பொன்னுருப்
போல்வளர்ந் துள்ளே பொருந்துரு வாமே. ௪௮௪

485 உருவம் வளர்ந்திடு மொண்டிங்கள் பத்திற்
பருவம தாகவே பாரினில் வந்து
மருவி வளர்ந்திடு மாயையி னாலே
யருவம தாவதிங் காரறி வாரே. ௪௮௫

486 இட்டா ரறிந்தில ரேற்றவர் கண்டிலர்
தட்டா னறிந்து மொருவர்க் குரைத்திலன்
பட்டாங்கு சொல்லும் பரமனு மங்குளன்
கெட்டேனம் மாயையின் கீழ்மையெவ் வாறே. ௪௮௬

487 இன்புறு நாடி யிருவருஞ் சந்தித்துத்
துன்புறு பாசத்திற் றோன்றி வளர்ந்தபின்
முன்புற நாடி நிலத்தின்முன் றேற்றிய
தொன்புற நாடிநின் றுதலு மாமே. ௪௮௭

488 குயிற்குஞ்சு முட்டையைக் காக்கைதன் கூட்டிட்டா
லயிர்ப்பின்றிக் காக்கை வளர்க்கின் றதுபோ
லியக்கில்லை போக்கில்லை யேனென்ப தில்லை
மயக்கத்தா லாக்கை வளர்க்கின்ற வாறே. ௪௮௮

489 முதற்கிழங் காய முளையாய் முளைப்பி
னதற்புத லாய்ப்பல மாய்நின் றளிக்கு

Koviloor Digital Library

மதற்கது வாமின்ப மாவது போல
வதற்கது வாய்நிற்கு மாதிப் பிரானே. ௯௰௯

490 ஏனோர் பெருமைய னாகினு மெம்மிறை
யூனே சிறுமையுள் ளுட்கலந் தாங்குளன்
வானோ ரறியு மளவல்ல மாதேவன்
றானே யறியுந் தவத்தினி னுள்ளே. ௱

491 பரத்திற் பதிந்து பதிந்தநற் காய
முருத்தரித் திவ்வுட லோங்கிட வேண்டிற்
றிரைக்கட லுப்புத் திரண்டது போலத்
திரித்தும் பிறக்குந் திருவரு ளாலே. ௱௧

உ௰. மூவகைச் சீவவர்க்கம்

492 சத்தி சிவன்விளை யாட்டா லுயிராக்கி
யொத்த விருமாயா கூட்டத் திடையூட்டிச்
சுத்தம தாகுந் துரியம் பிரிவித்துச்
சித்தம் புகுந்து சிவமய மாக்குமே. ௧

493 விஞ்ஞானர் நால்வரு மெய்ப்ரள யாகலத்
தஞ்ஞானர் மூவருந் தாங்கு சகலத்தி
னஞ்ஞானர் மூவரு மாகும் பதின்மராம்
விஞ்ஞான ராதியா வேற்றுமை தானே. ௨

494 விஞ்ஞானர் கேவலத் தாராது விட்டவ
ரஞ்ஞான ரட்டவித் தேசுரஞ் சார்ந்துளோ
ரெஞ்ஞான மேழ்கோடி மந்திர நாயகர்
மெய்ஞ்ஞான ராணவம் விட்டுநின் றோரே. ௩

495 இரண்டாவ தின்முத்தி யெய்துவ ரத்தனை
யிரண்டாவ துள்ளே யிருமல பெத்தர்

Koviloor Digital Library

திரண்டாகு நூற்றெட்டு ருத்திர ரென்பர்
முரண்சேர் சகலத்தர் மும்மலத் தாரே. ௪

496 பெத்தத்தர் சித்தொடு பேண்முத்திச் சித்தது
வொத்திட் டிரண்டிடை யூடுற்றுர் சித்துமாய்
மத்தது ம்ம்மலம் வாட்டுகை மாட்டாதார்
சத்தத் தமிழ்ந்து சகலத்து ளாரே. ௫

497 சிவமாகி யைவகைத் திண்மலஞ் செற்றே
ரவமாகாச் சித்தர்முத் தாந்தத்து வாழ்வார்
பவமான தீர்வோர் பசுபாச மற்றேர்
நவமான தத்துவ நாடிக்கொண் டாரே. ௬

498 விஞ்ஞான ராணவங் கேவல மேவுவோர்
விஞ்ஞானர் மாயையிற் றங்கு மிருமல
ரஞ்ஞான ரச்சக லத்தர் சகலராம்
விஞ்ஞான ராதிய ரொன்பான்வே றுயிர்களே. ௭

499 விஞ்ஞான கன்மத்தர் மெய்யகங் கூடிய
வஞ்ஞான கன்மத்தி னுற்சுவர் யோனிபுக்
கெஞ்ஞான மெய்தீண்டி யேயிடை யிட்டுப்போய்
மெஞ்ஞான ராகிச் சிவமேவ லுண்மையே. ௮

500 ஆணவந் துற்ற வவித்தா நனவற்றேர்
காணிய விந்துவா நாத சகலாதி
யாணவ மாதி யடைந்தோ ரவரன்றே
சேணுயர் சத்தி சிவதத் துவமாமே. ௯

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

உ௰௧. பாத்திரம்

501 திலமத் தனைபொன் சிவஞானிக் கீந்தாற்
பலமுத்தி சித்தி பரபோக முந்தரு
நிலமத் தனைபொன்னை நின்மூடர்க் கீந்தாற்
பலமுமற் றேபர போகமுங் குன்றுமே. க

502 கண்டிருந் தாருயி ருண்டிடுங் காலனைக்
கொண்டிருந் தாருயிர் கொள்ளுங் குணத்தனை
நன்றுணர்ந் தார்க்கருள் செய்திடு நாதனைச்
சென்றுணர்ந் தார்சிலர் தேவரு மாமே. உ

503 கைவிட்டி லேன்கரு வாகிய காலத்து
மெய்விட்டி லேன்விகிர் தன்னடி தேடுவன்
பொய்விட்டு நானே புரிசடை யானடி
நெய்விட் டிலாத விடிஞ்சிலு மாமே. ௩

504 ஆவன வாவ வழிவ வழிவன
போவன போவ புகுவ புகுவன
காவலன் பேர்நந்தி காட்டித்துக் கண்டவ
னேவன செய்யு மிளங்கிளை யோனே. ச

உ௰உ. அபாத்திரம்

505 கோல வறட்டைக் குனிந்து குளகிட்டுப்
பாலைக் கறந்து பருகுவ தேயொக்குஞ்
சீலமு நோன்புமி லாதவர்க் கீந்தது
காலங் கழிந்த பயிரது வாகுமே. க

506 ஈவது யோக மியம நியமங்கள்
சார்வ தறிந்தன்பு தங்கு மவர்க்கன்றி
யாவ லறிந்தன்பு தங்கா தவர்களுக்
கீவ பெரும்பிழை யென்றுகொள் ளீரே. உ

Koviloor Digital Library

507 ஆமா றறியா ரதிபஞ்ச பாதகத்
தோமாறு மீசற்குந் தூய குரவற்குஞ்
சாமாதி விட்டோர்க்குந் தரல்தந்து கற்பிப்போன்
போமா நரகிற் புகான்போதங் கற்கவே. ௩

508 மண்மலே யத்தனை மாதன மீயினு
மண்ண லிவனென் றஞ்சலி யத்தனு
யெண்ணி யிறைஞ்சாதார்க் கீந்த விருவரு
நண்ணுவ ரேழா நரகக் குழியிலே. ௪

உ௰௩. தீர்த்தம்

509 உள்ளத்தி னுள்ளே யுளபல தீர்த்தங்கண்
மெள்ளக் குடைந்துநின் றுடார் வினைகெடப்
பள்ளமு மேடும் பரந்து திரிவரிக்
கள்ள மனமுடைக் கல்வியில் லோரே. ௧

510 தளியறி வாளர்க்குத் தண்ணிதாய்த் தோன்றுங்
குளியறி வாளர்க்குக் கூடவு மொண்ணுன்
வளியறி வாளர்க்கு வாய்க்கிலும் வாய்க்குந்
தெளியறி வாளர்தஞ் சிந்தையுள் ளானே. ௨

511 உள்ளத்தி னுள்ளே யுணரு மொருவனைக்
கள்ளத்தி னுலுங் கலந்தறி வாரில்லை
வெள்ளத்தை நாடி விடுமவர் தீவினைப்
பள்ளத்தி லிட்டதோர் பத்தலுள் ளாமே. ௩

512 அறிவா ரமரர்க ளாதிப்பி ரானைச்
செறிவா னுறைபதஞ் சென்று வலங்கொண்
மறிவார் வளைக்கை வருபுனற் கங்கைப்
பொறியார் புனன்மூழ்கப் புண்ணிய ராமே. ௪

Koviloor Digital Library

513 கடலிற் கெடுத்துக் குளத்தினிற் காண்ட
லுடலுறத் தேடுவார் தம்மையொப் பாரிலார்
திடமுற்ற நந்தி திருவரு ளாற்சென்
றுடலிற் புகுந்தமை யொன்றறி யாரே. ரு

514 கலந்தது நீர துடம்பிற் கறுக்குங்
கலந்தது நீர துடம்பிற் சிவக்குங்
கலந்தது நீர துடம்பில் வெளுக்குங்
கலந்தது நீர்நிலங் காற்றது வாமே. சா

உ௰ச. திருக்கோயிலிழிவு

515 தாவர லிங்கம் பறித்தொன்றிற் ருபித்தா
லாவதன் முன்னே யரசு நிலைகெடுஞ்
சாவதன் முன்னே பெருநோ யடுத்திடுங்
காவலன் பேர்நந்தி கட்டுரைத் தானே. க

516 கட்டுவித் தார்மதிற் கல்லொன்று வாங்கிடில்
வெட்டுவிக் கும்மபி டேகத் தரசரை
முட்டுவிக் கும்முனி வேதிய ராயினும்
வெட்டுவித் தேவிடும் விண்ண வனாணையே. உ

517 ஆற்றரு நோய்மிகு மவனி மழைகுன்றிப்
போற்றரு மன்னரும் போர்வலி குன்றுவர்
கூற்றுதைத் தான்றிருக் கோயில்க ளானவை
சாற்றிய பூசைக டப்பிடிற் ருனே. ௩

518 முன்னவ னார்கோயிற் பூசைகண் முட்டிடின்
மன்னர்க்குத் தீங்குள வாரிவ ளங்குன்றுங்
கன்னங் களவு மிகுத்திடுங் காசினிக்
கென்னரு ணந்தி யெடுத்துரைத் தானே. ச

Koviloor Digital Library

519 பேர்கொண்ட பார்ப்பான் பிரான்றனை யர்ச்சித்தாற்
போர்கொண்ட வேந்தர்க்குப் பொல்லா வியாதியாம்
பார்கொண்ட நாட்டுக்குப் பஞ்சமு மாமென்றே
சீர்க்கொண்ட நந்தி தெரிந்துரைத் தானே. ரு

உ௰ரு. அதோமுக தரிசனம்

520 எம்பெரு மானிறை வாமுறை யோவென்று
வம்பவிழ் வானே ரசுரன் வலிசொல்ல
வம்பவள மேனி யறுமுகன் போயவர்
தம்பகை கொல்லென்ற தற்பரன் றானே. க

521 அண்டமொ டெண்டிசை தாங்கு மதோமுகங்
கண்டங் கறுத்த கருத்தறி வாரில்லை
யுண்டது நஞ்சென் றுரைப்ப ருணர்விலோர்
வெண்டலை மாலை விரிசடை யோற்கே. உ

522 செய்தா னறிவன் செழுங்கடல் வட்டத்துப்
பொய்யே யுரைத்துப் புகழு மனிதர்காண்
மெய்யே யுரைக்கிலவ் விண்ணோர்தொழச் செய்வன்
மைதாழ்ந் திலங்கு மணிமிடற் றோனே. ங

523 நந்தி யெழுந்து நடுவுற வோங்கிய
செந்தி கலந்துட் சிவனென நிற்கு
முந்தி கலந்தங் குலகம் வலம்வரு
மந்தி யிறைவ னதோமுக மாமே. ச

524 அதோமுகங் கீழண்ட மான புராண
னதோமுகந் தன்னெடுமெங்கு முயலுஞ்
சதோமுகத் தொண்மலர்க் கண்ணிப் பிரானு
மதோமுக னூழித் தலைவனு மாமே. ரு

Koviloor Digital Library

525 அதோமுக மாமல ராயது கேண்மி
னதோமுகத் தாலொரு நூருய் விரிந்து
வதோமுக மாகிய வந்தமில் சத்தி
யதோமுக மாகி யமர்ந்திருந் தானே. ௯

உ௨௯. சிவசிந்தை

526 தெளிவுறு ஞானத்துச் சிந்தையி னுள்ளே
பளிவுறு வாரம ராபதி நாடு
வெளியனென் றீசனை நீச ரிகழிற்
கிளியொன்று பூனையாற் கீழது வாமே. க

527 முளிந்தவர் வானவர் தானவ ரெல்லாம்
விளிந்தவர் மெய்நின்ற ஞான முணரா
ரளிந்தமு தூறிய வாதிப் பிரானைத்
தளிந்தவர்க் கல்லது தாங்கவொண் ணதே. உ

528 அப்பகை யாலே யசுரருந் தேவரு
நற்பகை செய்து நடுவே முடிந்தன
ரெப்பகை யாகிலு மெய்தா ரிறைவனைப்
பொய்ப்பகை செய்யினு மொன்றுபத் தாமே. ௩

529 போகமு மாதர் புலவி யதுநினைந்
தாகமு முட்கலந் மங்குள ராதலில்
வேதிய ராயும் விகிர்தனு மென்கின்ற
நீதியு ளீச னினைப்பொழி வாரே. ௪

உ௩௰. குருநிந்தை

530 பெற்றிருந் தாரையும் பேணுர் கயவர்க
ளுற்றிருந் தாரை யுலைவன சொல்லுவர்
கற்றிருந் தார்வழி யுற்றிருந் தாரவர்
பெற்றிருந் தாரன்றி யார்பெறும் பேறே. க

Koviloor Digital Library

531 ஓரெழுத் தொருபொரு ளுணரக் கூறிய
சீரெழுத் தாளரைச் சிதையச் செப்பினே
ரூரிடைச் சுணங்கனுய்ப் பிறந்தங் கோருகம்
பாரிடைக் கிருமியாய்ப் படிகுவர் மண்ணிலே. உ

532 பத்தினி பத்தர்கள் தத்துவ ஞானிகள்
சித்தங் கலங்கச் சிதைவுகள் செய்தவ
ரத்தமு மாவியு மாண்டொன்றின் மாய்ந்திடுஞ்
சத்திய மீது சதாநந்தி யாணையே ௩

533 மந்திர மோரெழுத் துரைசெய்த மாதவர்
சிந்தையி னெந்திடத் தீமைகள் செய்தவர்
நுந்திய சுணங்கனுய்ப் பிறந்து நூறுரு
வந்திடம் புலையராய் மாய்வர்கண் மண்ணிலே. ச

534 ஈச னடியா ரிதயங் கலங்கிடத்
தேசமு நாடுஞ் சிறப்பு மழிந்திடும்
வாசவன் பீடமு மாமன்னர் பீடமு
நாசம தாகுமே நந்நந்தி யாணையே. ரு

535 சன்மார்க்கச் சற்குரு சந்நிதி பொய்வரி
னன்மார்க்க முங்குன்று ஞானமுந் தங்காது
தொன்மார்க்க மாய துறையு மறந்திட்டுப்
பன்மார்க்க முங்கெட்டுப் பஞ்சமு மாமே. சா

536 கைப்பட்ட மாமணி தானிடை கைவிட்டு
வெய்ப்பட்ட கல்லைச் சுமப்போன் விதிபோன்றுங்
கைப்பட்ட நெய்பா றயிர்நிற்கத் தானறக்
கைப்பிட்டுண் பான்போன்றுங் கன்மிஞானிக் கொப்பே. எ

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

உ௰அ. மகேசுர நிந்தை

537 ஆண்டா னடியவ ரார்க்கும் விரோதிக
ளாண்டா னடியவ ரையமேற் றுண்பவ
ராண்டா னடியாரை வேண்டாது பேசினூர்
தாந்தாம் விழுவது தாழ்வா நரகமே. க

538 ஞானியை நிந்திப் பவனு நலனென்றே
ஞானியை வந்திப் பவனுமெய் நல்வினை
யான கொடுவினை தீர்வா ரவன்வயம்
போன பொழுதே புகுஞ்சிவ போகமே. உ

இரண்டாந் தந்திரம் முற்றிற்று

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

மூன்றுந் தந்திரம்

௩. வீர ஆகமம்

க. பொறையுடைமை

539 பற்றிநின் றூர்நெஞ்சிற் பல்லிதா னென்றுண்டு
முற்றிக் கிடந்தது மூக்கையு நாக்கையுந்
தெற்றிக் கிடந்து சிதைக்கின்ற சிந்தையுள்
வற்று தொழிவது மாகமை யாமே. க

540 ஓலக்கஞ் சூழ்ந்த வுலப்பிலி தேவர்கள்
பாலொத்த மேனியன் பாதம் பணிந்துய்ய
மாலுக்கு மாதி பிரமற்கு மன்னவன்
ஞாலத் திவர்மிக நல்லரென் றானே. உ

541 ஞானம் விளைந்தவர் நம்மிட மன்னவர்
சேனை வளைந்து திசைதொறுங் கைதொழ
வூனை விளைந்திடு மும்பர்தம் மாதியை
யேனை விளந்தரு ளெட்டலு மாமே. ௩

542 வல்வகை யாலு மனையிலு மன்றிலும்
பல்வகை யாலும் பயிற்றிப் பதஞ்செய்யுங்
கொல்லையி னின்று குதிகொள்ளுங் கூத்தனுக்
கெல்லையி லாத விலயமுண் டாமே. ச

உ. பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

543 ஓடவல் லார்தம ரோடு நடாவுவன்
பாடவல் லாரொலி பார்மிசை வாழ்குவன்
றேடவல் லார்க்கருள் தேவர்பி ரானெடுங்
கூடவல் லாரடி கூடுவன் யானே. க

Koviloor Digital Library

544 தாமிடர்ப் பட்டுத் தளிர்போற் றயங்கினு
மாமனத் தங்கன்பு வைத்த திலையாகு
நீயிடர்ப் பட்டிருந் தென்செய்வாய் நெஞ்சமே
போமிடத் தென்னொடும் போதுகண் டாயே. உ

545 அறிவா ரமரர் தலைவனை நாடிச்
செறிவார் பெறுவர் சிவதத் துவத்தை
நெறிதான் மிகமிக நின்றருள் செய்யும்
பெரியா ருடன்கூடல் பேரின்ப மாமே. ௩

546 தார்சடை யான்றன் றமரா யுலகினிற்
போர்புகழா வெந்தை பொன்னடி சேருவர்
வாயடை யாவுள்ளந் தேர்வார்க் கருள்செய்யுங்
கோவடைந் தந்நெறி கூடலு மாமே. ச

547 உடையா னடியா ரடியா ருடன்போய்ப்
படையா ரழன்மேனிப் பதிசென்று புக்கேன்
கடையார நின்றவர் கண்டறி விப்ப
வுடையான் றருகென வோலமென் றுரே. ரு

548 அருமைவல் லான்கலை ஞாலத்துட் டோன்றும்
பெருமை வலோன்பிற விச்சுழி நீந்து
முரிமைவல் லானுணர்ந் தூழி யிருக்குந்
திருமைவல் லாரொடுஞ் சேர்ந்தனன் யானே. சா

௩. அட்டாங்க யோகம்

549 உரைத்தன வற்கரி யொன்று மூடிய
நிரைத்தவி ராசி நிரைமுறை யெண்ணிப்
பிரைச்சத மெட்டும் பேசிய நந்தி
நிரைத்த வியம நியமஞ்செய் தானே. க

Koviloor Digital Library

550 செய்த வியம நியமஞ்ச மாதிசென்
றுய்யப் பராசத்தி யுத்தர பூருவ
மெய்த கவச நியாசங்கண் முத்திரை
யெய்த வுரைசெய்வ னிந்நிலை தானே. உ

551 அந்நெறி யிந்நெறி யென்னாதட் டாங்கத்
தன்னெறி சென்றுச மாதியி லேநின்மி
னன்னெறி செல்வார்க்கு ஞானத்தி லேகலாம்
புன்னெறி யாகத்திற் போக்கில்லை யாகுமே. ௩

552 இயம நியமமே யெண்ணிலா வாதன
நயமுறு பிராணயா மம்ப்ரத்தி யாகாரஞ்
சயமிகு தாரணை தியானஞ் சமாதி
யயமுறு மட்டாங்க மாவது மாமே. ௪

௪. இயமம்

553 எழுந்துநீர் பெய்யினு மெட்டுத் திசையுஞ்
செழுந்த ணியமங்கள் செய்மினென் றண்ணற்
கொழுந்தண் பவளக் குளிர்சடை யோடே
யழுந்திய நால்வர்க் கருள்புரிந் தானே. க

554 கொல்லான் பொய்கூறான் களவிலா னெண்குண
னல்லா னடக்க முடையா னடுச்செய்ய
வல்லான் பகுந்துண்பான் மாசிலான் கட்காம
மில்லா னியமத் திடையினின் றானே. உ

ரு. நியமம்

555 ஆதியை வேதத்தி னப்பொரு ளாளனைச்
சோதியை யங்கே சுடுகின்ற வங்கியைப்
பாதியுண் மன்னும் பராசத்தி யோடுட
னீதி யுணர்ந்து நியமத்த னாமே. க

Koviloor Digital Library

556 தூய்மை யருளுண் சுருக்கம்பொ றைசெம்மை
வாய்மை நிலைமை வரைதலே மற்றிவை
காமங் களவு கொலையெனக் காண்பவை
நேமியீ ரைந்து நியமத்த னாமே. உ

557 தவஞ்செபஞ் சந்தோட மாத்திகந் தானஞ்
சிவன்றன் விரதமே சித்தாந்தக் கேள்வி
மகஞ்சிவ பூசையொண் மதிசொல்லீ ரைந்து
நிவம்பல செய்யி னியமத்த னாமே. ௩

௬. ஆதனம்

558 பங்கய மாதி பரந்த பல்லாதன
மங்குள வாமிரு நாலு மவற்றினுட்
சொங்கில்லை யாகச் சுவத்திக மெனமிகத்
தங்க விருப்பத் தலைவனு மாமே. க

559 ஓரணை யப்பத மூருவின் மேலேறிட்
டார வலித்ததன் மேல்வைத் தழகுறச்
சீர்திகழ் கைக ளதனைத்தன் மேல்வைக்கப்
பார்திகழ் பத்மா சனமென லாகுமே. உ

560 துரிசில் வலக்காலைத் தோன்றவே மேல்வைத்
தரிய முழந்தாளி லங்கைக ளைநீட்டி
யுருகி யிடுமுடற் செவ்வே யிருத்திப்
பரிசு பெறுமது பத்திரா சனமே. ௩

561 ஒக்க வடியிணை யூருவி லேறிட்டு
முக்கி யுடலை முழங்கைக ளிலெற்றித்
தொக்க வறிந்து துளங்கா திருந்திடிற்
குக்குட வாசனங் கொள்ளலு மாமே. ச

KOVILOOR ANDAVAR LIBRARY, KOVILOOR

Koviloor Digital Library

562 பாத முழந்தாளிற் பாணிக ளைநீட்டி
யாதர வோடும்வா யங்காந் தழகுறக்
கோதி னயனங் கொடிமூக்கி லேயுறச்
சீர்திகழ் சிங்கா தனமெனச் செப்புமே. ரு

563 பத்திரங் கோமுகம் பங்கயங் கேசரி
சொத்திரம் வீரஞ் சுகாதன மோரேழு
முத்தம மாமுது வாசன மெட்டெட்டுப்
பத்தொடு நூறு பலவா சனமே. சா

ஏ. பிராணாயாமம்

564 ஐவர்க்கு நாயக னவ்வூர்த் தலைமக
னுய்யக்கொண் டேறுங் குதிரைமற் றென்றுண்டு
மெய்யர்க்குப் பற்றுக் கொடுக்குங் கொடாதுபோய்ப்
பொய்யரைத் துள்ளி விழுத்திடுந் தானே. க

565 ஆரிய நல்லன் குதிரை யிரண்டுள
வீசிப் பிடிக்கும் விரகறி வாரில்லை
கூரிய நாதன் குருவி னருள்பெற்றால்
வாரிப் பிடிக்க வசப்படுந் தானே. உ

566 புள்ளினு மிக்க புரவியை மேற்கொண்டாற்
கள்ளுண்ண வேண்டாந் தானே களிதருந்
துள்ளி நடப்பிக்குஞ் சோம்பு தவிர்ப்பிக்கு
முள்ளது சொன்னோ முணர்வுடை யோருக்கே. ங

567 பிராணன் மனத்தொடும் பேரா தடங்கிப்
பிராண னிருக்கிற் பிறப்பிறப் பில்லை
பிராணன் மடைமாறி பேச்சறி வித்துப்
பிராண னடைபேறு பெற்றுண் டிர்நீரே. ச

Koviloor Digital Library

568 ஏறும் ரேசக மீரெட்டு வாமத்தா
லாறுதல் கும்பக மறுபத்து நாலதி
லூறுதன் முப்பத் திரண்டதில் பூரக
மாறுத லொன்றின்கண் வஞ்சக மாமே. ரு

569 வளியினை வாங்கி வயத்தி லடக்கிற்
பளிங்கொத்துக் காயம் பழுக்கினும் பிஞ்சாஞ்
தெளியக் குருவின் றிருவருள் பெற்ருல்
வளியினும் வேட்டு வளியனு மாமே. சா

570 எங்கே யிருக்கினும் பூரி யிடத்திலே
யங்கே யதுசெய்ய வாக்கைக் கழிவில்லை
யங்கே பிடித்தது விட்டள வுஞ்செல்லச்
சங்கே குறிக்கத் தலைவனு மாமே. எ

571 ஏற்றி யிறக்கி யிருகாலும் பூரிக்குங்
காற்றைப் பிடிக்குங் கணக்கறி வாரில்லை
காற்றைப் பிடிக்குங் கணக்கறி வாளர்க்குக்
கூற்றை யுதைக்குங் குறியது வாமே. அ

572 மேல்கீழ் நடுப்பக்க மிக்குறப் பூரித்துப்
பாலாமி ரேசகத் தானுட் பதிவித்து
மாலாகி யுந்தியுட் கும்பித்து வாங்கவே
யாலால முண்டா னருட்பெற லாமே. கூ

573 வாமத்தி லீரெட்டு மாத்திரை பூரித்தே
யேமுற்ற முப்பத் திரண்டுமி ரேசித்துக்
காமுற்ற பிங்கலைக் கண்ணுக விவ்விரண்
டோமத்தா லெட்டெட்டுக் கும்பிக்க வுண்மையே. ம

574 இட்டதவ் வீடிள காதிரே சித்துப்
புட்டி படத்தச நாடியும் பூரித்துக்

Koviloor Digital Library

கொட்டிய பிராண னபானனுங் கும்பித்து
நட்ட மிருக்க நமனில்லை தானே. ௫௭௪

575 புறப்பட்டுப் புக்குத் திரிகின்ற வாயுவை
நெறிப்பட வுள்ளே நின்மல மாக்கி
லுறுப்புச் சிவக்கு முரோமங் கறுக்கும்
புறப்பட்டுப் போகான் புரிசடை யோனே. ௫௭௫

576 கூட மெடுத்துக் குடிபுக்க மங்கைய
ரோடுவர் மீளுவர் பன்னிரண் டங்குல
நீடுவ ரெண்விரற் கண்டிப்பர் கால்விரற்
கூடிக்கொ ளிற்கோல வஞ்செழுத் தாமே. ௫௭௬

577 பன்னிரண் 1டானைக்குப் பகலிர வுள்ளது
பன்னிரண் டானையைப் பாக னறிகிலன்
பன்னிரண் டானையைப் பாக னறிந்தபின்
பன்னிரண் டானைக்குப் பகலிர வில்லையே. ௫௭௭

அ. பிரத்தியாகாரம்

578 கண்டுகண் டுள்ளே கருத்துற வோங்கிடிற்
கொண்டுகொண் டுள்ளே குணம்பல காணலாம்
பண்டுகந் தெங்கும் பழமறை தேடியை
யின்றுகண் டிங்கே யிருக்கலு மாமே. ௧

579 நாபிக்குங் கீழே பன்னிரெண் டங்குலந்
தாபிக்கு மந்திரந் தன்னை யறிகிலர்
தாபிக்கு மந்திரந் தன்னை யறிந்தபின்
கூவிக்கொண் டீசன் குடிபுகுந் தானே. ௨

580 மூலத் திருவிரன் மேலுக்கு முன்னின்ற
பாலித்த யோனிக் கிருவிரற் கீழ்நின்ற

Koviloor Digital Library

கோலித்த குண்டலி யுள்ளெழுஞ் செஞ்சுடர்
ஞாலத்து நாபிக்கு நால்விரற் கீழே. ௩

581 நாசிக் கதோமுகம் பன்னிரண் டங்குல
நீசித்தம் வைத்து நினையவும் வல்லையேன்
மாசித்தி மாயோகம் வந்துதலைப் பெய்யுந்
தேகத்துக் கென்றுஞ் சிதைவில்லை யாமே. ச

582 சோதி யிரேகைச் சுடரொளி தோன்றிடிற்
கோதில் பரானந்த மென்றே குறிக்கொண்மி
னேர்திகழ் கண்டத்தே நிலவொளி யெய்தினு
லோதுவ துன்னுட லுன்மத்த மாமே. ரு

583 மூலத்து வாரத்தை முக்கார மிட்டிரு
மேலைத்து வாரத்தின் மேன்மனம் வைத்திரு
வேலொத்த கண்ணை வெளியில் விழித்திரு
காலத்தை வெல்லுங் கருத்தது தானே. சா

584 எருவிடும் வாச லிருவிரன் மேலே
கருவிடும் வாச லிருவிரற் கீழே
யுருவிடு சோதியை யுள்கவல் லார்க்குக்
கருவிடுஞ் சோதி கலந்துநின் ருனே. எ

585 ஒருக்கா லுபாதியை யொண்சோதி தன்னைப்
பிரித்துணர் வந்த வுபாதிப் பிரிவைக்
கரைத்துணர் வுன்னல் கரைதலுண் ணேக்கல்
பிரத்தியா காரப் பெருமைய தாமே. அ

586 புறப்பட்ட வாயுப் புகவிடா வண்ணந்
திறப்பட்ட நிச்சயஞ் சேர்ந்துட னின்ரு
லுறப்பட்டு நின்றது வுள்ளமு மங்கே
புறப்பட்டுப் போகான் பெருந்தகை யானே. கூ

Koviloor Digital Library

587 குறிப்பினி னுள்ளே குவலயந் தோன்றும்
வெறுப்பிரு ணீங்கி விகிர்தனே நாடுஞ்
சிறப்புறு சிந்தையைச் சிக்கென் றுணரி
லறிப்புறு காட்சி யமரரு மாமே. ம

கூ. தாரணை

588 கோணு மனத்தைக் குறிக்கொண்டு கீழ்க்கட்டி
வீணுத்தண் டூடே வெளியுறத் தானேக்கிக்
காணுக்கண் கேளாச் செவியென் றிருப்பார்க்கு
வாணு ளடைக்கும் வழியது வாமே. க

589 மலையார் சிரத்திடை வானீ ரருவி
நிலையாரப் பாயு நெடுநாடி யூடுபோய்ச்
சிலையார் பொதுவிற் றிருநட மாடுந்
தொலையாத வானந்தச் சோதிகண் டேனே. உ

590 மேலை நிலத்தினுள் வேதகப் பெண்பிள்ளை
மூல நிலத்தி லெழுகின்ற மூர்த்தியை
யேல வெழுப்பி யிவளுடன் சந்திக்கப்
பாலனு மாவான் பார்நந்தி யாணையே. ௩

591 கடைவாச லைக்கட்டிக் காலை யெழுப்பி
யிடைவாச னேக்கி யினிது ளிருத்தி
மடைவாயிற் கொக்குப்போல் வந்தித் திருப்பா
ருடையாம லூழி யிருக்கலு மாமே. ச

592 கலந்த வுயிருடன் கால மறியிற்
கலந்தலை யாது காலி னெருக்கங்
கலந்த வுயிரது காலது கட்டிக்
கலந்த வுயிருடன் காலமு நிற்குமே. ரு

Koviloor Digital Library

593 வாய்திற வாதார் மனத்திலோர் மாடுண்டு
வாய்திறப் பாரே வளியிட்டுப் பாய்ச்சுவர்
வாய்திற வாதார் மதியிட்டு மூட்டுவர்
கோய்திற வாவிடிற் கோழையு மாமே. சா

594 வாழலு மாம்பல காலு மனத்திடைப்
போழ்கின்ற வாயு புறம்படாப் பாய்ச்சுறி
லேழுசா லேக மிரண்டு பெருவாய்தற்
பாழி பெரியதோர் பள்ளி யறையிலே. எ

595 நிரம்பிய வீரைந்தி லைந்திவை போனு
லிரங்கி விழித்திருந் தென்செய்வை பேதாய்
வரம்பினுட் கோலி வழிசெய்கு வார்க்குக்
குரங்கினைக் கோட்டைப் பொதியலு மாமே. அ

596 முன்னமே வந்தன ரெல்லா முடித்தனர்
பின்னையே வந்தவர்க் கென்ன பிரமாண
முன்னுறு கோடி யுறுகதி பேசிடி
லென்னமா மாய மிடிகரை நிற்குமே. கூ

597 அரித்த வுடலையைம் பூதத்தில் வைத்துப்
பொருத்தவைம் பூதஞ்சித் தாதியிற் போந்து
தெரித்த மனுதிசத் தாதியிற் செல்லத்
தரித்தது தாரணை தற்பரத் தோடே. ௰

௰. தியானம்

598 வருமாதி யீரெட்டுள் வந்ததி யானம்
பொருவாத புந்தி புலன்போக மேவ
லுருவாய சத்தி பரத்தியான முன்னுங்
குருவாய்ச் சிவத்தியானம் யோகத்திற் கூறே. க

Koviloor Digital Library

599 கண்ணுக்கு மூக்குச் செவிஞானக் கூட்டத்துட்
பண்ணுக்கி நின்ற பழம்பொரு ளொன்றுண்டு
வண்ணுக்கி னுள்ளே யகண்ட வொளிகாட்டிப்
புண்ணுக்கி நம்மைப் பிழைப்பித்த வாறே. உ

600 ஒண்ணு நயனத்தி லுற்ற வொளிதன்னைக்
கண்ணுரைப் பார்த்துக் கலந்தங் கிருந்திடில்
விண்ணுறு வந்து வெளிகண் டிடவோடிப்
பண்ணும னின்றது பார்க்கலு மாமே. ௩

601 ஒருபொழு துன்னு ருடலோ டுயிரை
யொருபொழு துன்னு ருயிருட் சிவனை
யொருபொழு துன்னுர் சிவனுறை சிந்தையை
யொருபொழு துன்னுர் சந்திரப் பூவையே. ச

602 மனத்து விளக்கினை மான்பட வேற்றிச்
சினத்து விளக்கினைச் செல்ல நெருக்கி
யனைத்து விளக்குந் திரியொக்கத் தூண்ட
மனத்து விளக்கது மாயா விளக்கே. ரு

603 எண்ணு யிரத்தாண்டு யோக மிருக்கினுங்
கண்ணு ரமுதனைக் கண்டறி வாரில்லை
யுண்ணுடி யுள்ளே யொளிபெற நோக்கிடிற்
கண்ணுடி போலே கலந்திருந் தானே. சா

604 நாட்ட மிரண்டு நடுமூக்கில் வைத்திடில்
வாட்டமு மில்லை மனைக்கு மழிவில்லை
யோட்டமு மில்லை யுணர்வில்லை தானில்லை
தேட்டமு மில்லை சிவனவ னுமே. எ

605 நயன மிரண்டு நாசிமேல் வைத்திட்
டுயர்விழா வாயுவை யுள்ளே யடக்கித்

Koviloor Digital Library

துயரரு நாடியே தூங்கவல் லார்க்குப்
பயனிது காயம் பயமில்லை தானே. அ

606 மணிகடல் யானை வளர்குழன் மேக
மணிவண்டு தும்பி வளைபே ரிகையாழ்
தணிந்தெழு நாதங்க டாமிவை பத்தும்
பணிந்தவர்க் கல்லது பார்க்கவொண் ணாதே. கூ

607 கடலொடு வேகக் களிறொடு மோசை
யடலொடு மவ்வினை யண்ட ரண்டத்துச்
சுடர்மன்னு வேணு சுரிசங்கி னோசை
திடமறி யோகிக்கல் லாற்றெரி யாதே. ய

608 ஈச னியல்பு மிமையவ ரீட்டமும்
பாச மிரங்கப் பரிந்துயி ராய்நிற்கு
மோசை யதன்மணம் போல விடுவதோ
ரோசையு மீச னுணரவல் லார்க்கே. யக

609 நாத முடியிலே நல்லா ளிருப்பது
நாத முடிவிலே நல்யோக மிருப்பது
நாத முடிவிலே நாட்ட மிருப்பது
நாத முடிவிலே நஞ்சுண்ட கண்டனே. யஉ

610 உதிக்கின்ற வாறினு முள்ளங்கி யைந்துந்
துதிக்கின்ற தேசுடைத் தூங்கிரு ணீங்கி
யதிக்கின்ற வைவரு ணாதமொ டுங்கக்
கதிக்கொன்றை யீசன் கழல்சேர லாமே. யங

611 பள்ளி யறையிற் பகலே யிருளில்லை
கொள்ளி யறையிற் கொளுந்தாமற் காக்கலா
மொள்ளி தறியிலோ ரோசனை நீளிது
வெள்ளி யறையில் விடிவில்லை தானே. யச

Koviloor Digital Library

612 கொண்ட விரதங் குறையாமற் றுஞென்றித்
தண்டுட ளேடித் தலைப்பட்ட யோகிக்கு
மண்டல மூன்றினு மொக்க வளர்ந்தபின்
பிண்டமு மூழி பிரியா திருக்குமே. ௰௫

613 அவ்வவர் மண்டல மாம்பரி சொன்றுண்
டவ்வவர் மண்டலத் தவ்வவர் தேவரா
மவ்வவர் மண்டல மவ்வவர்க் கேவரி
லவ்வவர் மண்டல மாயமற் றோர்க்கே. ௰௬

614 இளக்கின்ற நெஞ்சத் திருட்டறை யுள்ளே
முளைக்கின்ற மண்டல மூன்றினு மொன்றித்
துளைப்பெரும் பாசத் துருவிடு மாகி
லிளைப்பின்றி மார்கழி யேற்றம தாமே. ௰௭

615 முக்குண மூடற வாயுவை மூலத்தே
சிக்கென மூடித் திரித்துப் பிடித்திட்டுத்
தக்க வலமிட நாழிகை சாதிக்க
வைக்கு முயிர்நிலை வானவர் கோனே. ௰௮

616 நடலித்த நாபிக்கு நால்விரன் மேலே
மடலித்த வாணிக் கிருவிர லுள்ளே
கடலித் திருந்து கருதவல் லார்கள்
சடலத் தலைவனைத் தாமறிந் தாரே. ௰௯

617 அறிவா யசத்தென்னு மாரு றகன்று
செறிவான மாயை சிதைத்தரு ளாலே
பிறியாத பேரரு ளாயிடும் பெற்றி
நெறியான வன்பர் நிலையறிந் தாரே. ௨௰

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

௧௧. சமாதி

618 சமாதிய மாதியிற் ருன்சொல்லக் கேட்கிற்
சமாதிய மாதியிற் ருனெட்டுஞ் சித்தி
சமாதிய மாதியிற் றங்கினேர்க் கன்ருே
சமாதிய மாதி தலைப்படுந் தானே. ௧

619 விந்துவு நாதமு மேருவி லோங்கிடிற்
சந்தியி லான சமாதியிற் கூடிடு
மந்தமி லாத வறிவி னரும்பொருள்
சுந்தரச் சோதியுந் தோன்றிடுந் தானே. ௨

620 மன்மன மெங்குண்டு வாயுவு மங்குண்டு
மன்மன மெங்கில்லை வாயுவு மங்கில்லை
மன்மனத் துள்ளே மகிழ்ந்திருப் பார்க்கு
மன்மனத் துள்ளே மனேலய மாமே. ௩

621 விண்டலர் கூபமும் விஞ்சத் தடவியுங்
கண்டுணர் வாகக் கருதி யிருப்பார்கள்
சென்று வெளியிற் செழுங்கிரி யத்திடை
கொண்டு குதிரைக் குசைச்செறுத் தானே. ௪

622 மூல நாடிமுக் கட்டல குச்சியு
ளுலு வாச னடுவு ளிருப்பிர்காண்
மேலை வாசல் வெளியுறக் கண்டபின்
காலன் வார்த்தை கனுவிலு மில்லையே. ௫

623 மண்டல மைந்து வரைகளு மீராறு
கொண்டிட நிற்குங் குடிகளு மாறெண்மர்
கண்டிட நிற்குங் கருத்து நடுவாக
வுண்டு நிலாவிடு மோடும் பதத்தையே. ௬

Koviloor Digital Library

624 பூட்டொத்து மெய்யிற் பொறிப்பட்ட வாயுவைத்
தேட்டற்ற வந்நிலஞ் சேரும் படிவைத்து
நாட்டத்தை மீட்டு நயனத் திருப்பார்க்குத்
தோட்டத்து மாம்பழந் தூங்கலு மாமே. எ

625 உருவறி யும்பரி சொன்றுண்டு வானோர்
கருவரைப் பற்றிக் கடைந்தமு துண்டா
ரருவரை யேறி யமுதுண்ண மாட்டார்
திருவரை யாமனந் தீர்ந்தற்ற வாறே. அ

626 நம்பனை யாதியை நான்மறை யோதியைச்
செம்பொனி னுள்ளே திகழ்கின்ற சோதியை
யன்பினை யாக்கி யருத்தியொ டுக்கிப்போய்க்
கொம்பேறிக் கும்பிட்டுக் கூட்டமிட் டாரே. கூ

627 மூலத்து மேலது முச்சது ரத்தது
காலொத் திசையிற் கலக்கின்ற சந்தினின்
மேலைப் பிறையினு ணெற்றிநேர் நின்ற
கோலத்தின் கோலங்கள் வெவ்வேறு கொண்டதே. ௰

628 கற்பனை யற்றுக் கனல்வழி யேசென்று
சிற்பனை யெல்லாஞ் சிருட்டித்த பேரொளிப்
பொற்பினை நாடிப் புணர்மதி யோடுற்றுத்
தற்பர மாகத் தகுந்தண் சமாதியே. ௰க

629 தலைப்பட் டிருந்திடத் தத்துவங் கூடும்
வலைப்பட் டிருந்திடு மாதுநல் லாளுங்
குலைப்பட் டிருந்திடுங் கோப மகலுந்
துலைப்பட் டிருந்திடுந் தூங்கவல் லார்க்கே. ௰உ

Koviloor Digital Library

630 சோதித் தனிச்சுட ராய்நின்ற தேவனு
மாதியு முண்ணின்ற சீவனு மாகுமா
லாதிப் பிரமன் பெருங்கடல் வண்ணனு
மாதி யடிபணிந் தன்புறு வாரே. ௰௩

631 சமாதிசெய் வார்க்குத் தகும்பல யோகஞ்
சமாதிகள் வேண்டா மிறையுட னேகிற்
சமாதிதா னில்லை தானவ னுகிற்
சமாதியி லெட்டெட்டுச் சித்தியு மெய்துமே. ௰௪

அட்டாங்க யோகப் பேறு

௰௨. இயமம்

632 போதுகந் தேறும் புரிசடை யானடி
யாதுகந் தாரம ராபதிக் கேசெல்வ
ரேதுகந் தானிவ னென்றருள் செய்திடு
மாதுகந் தாடிடு மால்விடை யோனே. க

௰௩. நியமம்

633 பற்றிப் பதத்தன்பு வைத்துப் பரன்புகழ்
கற்றிருந் தாங்கே கருது மவர்கட்கு
முற்றெழுந் தாங்கே முனிவ ரெதிர்வரத்
தெற்றுஞ் சிவபதஞ் சேர்தலு மாமே. க

௰௪. ஆதனம்

634 வருந்தித் தவஞ்செய்து வானவர் கோவாய்த்
திருந்தம ராபதிச் செல்வ னிவனெனத்
தருந்தண் முழவங் குழலு மியம்ப
விருந்தின்ப மெய்துவ ரீச னருளே. க

Koviloor Digital Library

௰ரு. பிராணுயாமம்

635 செம்பொற் சிவகதி சென்றெய்துங் காலத்துக்
கும்பத் தமரர் குழாம்வந் தெதிர்கொள்ள
வெம்பொற் றலைவ னிவனு மெனச்சொல்ல
வின்பக் கலவி யிருக்கலு மாமே. ௧

௰சா. பிரத்தியாகாரம்

636 சேருறு காலந் திசைநின்ற தேவர்க
ளாரிவ னென்ன வரனு மவனென்ன
வேருறு தேவர்க ளெல்லா மெதிர்கொள்ளக்
காருறு கண்டனை மெய்கண்ட வாறே. ௧

௰எ. தாரணை

637 நல்வழி நாடி நமன்வழி மாற்றிடுஞ்
சொல்வழி யாளர் சுருங்காப் பெருங்கொடை
யில்வழி யாள ரிமையவ ரெண்டிசைப்
பல்வழி யெய்தினும் பார்வழி யாகுமே. ௧

௰அ. தியானம்

638 தூங்கவல் லார்க்குந் துணையேழ் புவனமும்
வாங்கவல் லார்க்கும் வலிசெய்து நின்றிட்டுத்
தேங்கவல் லார்க்குந் திளைக்கு மமுதமுந்
தாங்கவல் லார்கட்குந் தன்னிட மாமே. ௧

௰௯. சமாதி

639 காரிய மான வுபாதியைத் தான்கடந்
தாரிய காரண மேழுந்தன் பாலுற
வாரிய காரண மாயத் தவத்திடைத்
தாரிய றற்பரஞ் சேர்தல் சமாதியே. ௧

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

பரகாயபிரவேசம்

உ௰. அட்டமா சித்தி

640 பணிந்தெண் டிசையும் பரமனை நாடித்
துணிந்தெண் டிசையுந் தொழுதெம்பி ரானை
யணிந்தெண் டிசையு மட்டமா சித்தி
தணிந்தெண் டிசைச்சென்று தாபித்த வாறே. க

641 பரிசறி வானவர் பண்ப னடியெனத்
துரிசற நாடியே தூவெளி கண்டே
னரிய தெனக்கில்லை யட்டமா சித்தி
பெரிதருள செய்து பிறப்பறுத் தானே. உ

642 குரவ னருளிற் குறிவழி மூலப்
பரையின் மணமிகு சங்கட்டம் பார்த்துத்
தெரிதரு சாம்பவி கேசரி சேரப்
பெரிய சிவகதி பேறெட்டாஞ் சித்தியே. ௩

643 காயாதி பூதங் கலைகால மாயையி
லாயா தகல வறிவொன்ற னுதியே
யோயாப் பதியத னுண்மையைக் கூடினல்
வீயாப் பரகாய மேவலு மாமே. ச

644 இருபதி னுயிரத் தெண்ணூறு பேத
மருவிய கன்ம மாமந்த யோகந்
தருமிவை காய வுழைப்பாகுந் தானே
யருமிரு நான்கா யடங்குமா சித்திக்கே. ரு

645 மதிதனி லீராருய் மன்னுங் கலையி
னுதய மதுநா லொழியவோ ரெட்டுப்
பதியுமீ ராருண்டு பற்றறப் பார்க்கிற்
றிதமான வீராறு சித்திக ளாமே. சா

Koviloor Digital Library

646 நாடும் பிணியாகு நஞ்சனஞ் சூழ்ந்தக்கா
னீடுங் கலைகல்வி நீண்மேதை கூர்ஞானம்
பீடொன்றி னல்வாயா சித்திபே தத்தி
னீடுங் துரங்கேட்ட னீண்முடி வீராறே. எ

647 ஏழான திற்சண்ட வாயுவின் வேகியாந்
தாழா நடைபல யோசனை சார்ந்திடுஞ்
சூழான வோரெட்டிற் றேன்று நரைதிரை
தாழான வொன்பதிற் றன்பர காயமே. அ

648 ஈரைந்திற் பூரித்துத் தியான வுருத்திர
னேரொன்று பன்னொன்றி லீருகு மெண்சித்தி
சீரொன்று மேலேழ் கீழேழ் புவிச்சென்று
வோரொன்று வியாபியாய் நிற்றலீ ராறே. கூ

649 தானே யணுவுஞ் சகத்துந்தன் றேன்மையு
மானுக் ககனமும் பரகாயத் தேகமுந்
தானுவ தும்பர காயஞ்சேர் தன்மையு
மானுத வுண்மையும் வியாப்பிய மாமெட்டே. ௰

650 தாங்கிய தண்மையுந் தானணுப் பல்லுயிர்
வாங்கிய காலத்து மற்றேர் குறைவில்லை
யாங்கே யெழுந்தோ மவற்று ளெழுந்துமிக்
கோங்கிய வாமுத்தி முந்திய வாறே. ௰க

651 முந்திய முந்நூற் றறுபது காலமும்
வந்தது நாழிகை வான்முத லாயிடச்
சிந்தைசெய் மண்முதற் றேர்ந்தறி வார்வல
ருந்தியு ணின்று வுதித்தெழு மாறே. ௰உ

652 சித்தந் திரிந்து சிவமய மாகியே
முத்தந் தெரிந்துற்ற மோனர் சிவமுத்தர்

Koviloor Digital Library

சுத்தம் பெறலாக வைந்திற் றெடக்கற்றோர்
சித்தம் பரத்திற் றிருநடத் தோரே. ௬௫௨

653 ஒத்தவிவ் வொன்பது வாயுவு மொத்தன
வொத்தவிவ் வொன்பதின் மிக்க தனஞ்சய
னெத்தவிவ் வொன்பதி லொக்க விருந்திட
வொத்த வுடலு முயிரு மிருந்தவே. ௬௫௩

654 இருக்குந் தனஞ்செய னென்பது காலி
னிருக்கு மிருநூற் றிருபத்து நான்கி
லிருக்கு முடலீ திருந்தில வாகி
லிருக்கு முடலது வீங்கி வெடித்ததே. ௬௫௪

655 வீங்குங் கழலை சிரங்கொடு குட்டமும்
வீங்கும் வியாதிகள் சோகை பலவதாய்
வீங்கிய வாதமுங் கூனு முடமதாம்
வீங்கு வியாதிகள் கண்ணின் மருவியே. ௬௫௫

656 கண்ணில் வியாதியு ரோகந் தனஞ்செயன்
கண்ணிலிவ் வாணிகள் காச மவனல்லன்
கண்ணினிற் கூர்மன் கலந்தில னுதலாற்
கண்ணினிற் சோதி கலந்தது மில்லையே. ௬௫௬

657 நாடியி னோசை நயன மிருதயந்
தூடி யளவுஞ் சுடர்விடு சோதியைத்
தேவரு ளீசன் றிருமால் பிரமனு
மோவற நின்றங் குணர்ந்திருந் தாரே. ௬௫௭

658 ஒன்பது வாச லுடையதோர் பிண்டத்து
ளொன்பது நாடி யுடையதோ ரோரிட
மொன்பது நாடி யொடுங்கவல் லார்கட்
கொன்பது வாச லுலைநல மாமே. ௬௫௮

Koviloor Digital Library

659 ஓங்கிய வங்கிக்கீ ழொண்சுழு ஊனச்செல்ல
வாங்கி யிரவி மதிவழி யோடிடத்
தாங்கி யுலகங்க ளேழுந் தரித்திட
வாங்கது சொன்னோ மறியுடை யோர்க்கே. உ௬௰

660 தலைப்பட்ட வாறண்ணா றையலை நாடி
வலைப்பட்ட பாசத்து வன்பிணை மான்போ
றுலைப்பட்ட நாடியைத் தூவழி செய்தால்
விலைக்குண்ண வைத்ததோர் வித்தது வாமே. உ௬௰க

661 ஓடிச்சென் றங்கே யொருபொருள் கண்டவர்
நாடியி னுள்ளாக நாத மெழுப்புவர்
தேடிச்சென் றங்கே தேனை முகந்துண்டு
பாடியு ணின்ற பகைவரைக் கட்டுமே. உ௬௰உ

662 கட்டிட்ட தாமரை நாளத்தி லொன்பது
மட்டிட்ட கன்னியர் மாதுடன் சேர்ந்தனர்
தட்டிட்டு நின்று தளங்கனி னூடுபோய்ப்
பொட்டிட்டு நின்றது பூரண மானதே. உ௬௰௩

663 பூரண சத்தி யெழுமூன் றறையாக
வேரணி கன்னிக ளெழுநூற்றஞ் சாயினுர்
நாரண னுன்முக னுதிய வைவர்க்குங்
காரண மாகிக் கலந்து விரிந்ததே. உ௬௰௪

664 விரிந்து குவிந்து விளைந்தவிம் மங்கை
கரந்து ளெழுந்து கரந்தங் கிருக்கிற்
பரந்து குவிந்து பார்முதற் பூத
மிரைந்தெழு வாயு விடத்தி லொடுங்கே. உ௬௰௫

Koviloor Digital Library

665 இடையொடு பிங்கலை யென்னு மிரண்டு
மடைபடு வாயுவு மாறியே நிற்குந்
தடையவை யாறெழுந் தண்சுட ருள்ளே
மிடைவளர் மின்கொடி தன்னி லொடுங்கே. ௨௰௫

666 ஒடுங்கி யொருங்கி யுணர்ந்தங் கிருக்கின்
மடங்கி மடங்கிடும் வாயு வதனுண்
மடங்கி மடங்கிடு மன்னுயி ருள்ளே
நடங்கொண்ட கூத்தனை நாடுகின் றேனே. ௨௰௬

667 நாடியி னுள்ளே நாதத் தொலியுடன்
றேடியு டன்சென்றத் திருவினைக் கைக்கொண்டு
பாடியு ணின்ற பகைவரைக் கட்டிட்டு
மாடி லொருகை மணிவிளக் கானதே. ௨௰௮

668 அணிமாதி சித்திக ளானவை கூறி
லணுவி லணுவின் பெருமையி னேர்மை
யிணுகாத வேகார் பரகாய மேவ
லணுவத் தனையெங்குந் தானுத லென்றெட்டே. ௰௯

669 எட்டா கியசித்தி யோரெட்டி யோகத்தாற்
கிட்டாப் பிராணனே செய்தாற் கிடைத்திடு
மொட்டா நடுநாடி மூலத்த னல்பானு
விட்டான் மதியுண்ண வும்வரு மேலதே. ௩௰

670 சித்திக ளெட்டன்றிச் சேரெட்டி யோகத்தாற்
புத்திக ளானவை யெல்லாம் புலப்படுஞ்
சித்திக ளெண்சித்தி தானுந் திரிபுரைச்
சத்தி யருடரத் தாமுள வாகுமே. ௩௰௧

Koviloor Digital Library

உ௰௧. அணிமா

671 எட்டிவை தன்னோ டெழிற்பரங் கைகூடப்
பட்டவர் சித்தர் பரலோகஞ் சேர்தலா
லிட்டம துள்ளே யிருக்கல் பரகாட்சி
யெட்டு வரப்பு மிடந்தானின் றெட்டுமே. க

672 மந்தர மேறு மதிபானு வைமாற்றக்
கந்தாய்க் குழியிற் கசடற வல்லார்க்குத்
தந்தின்றி நற்கா மியலோகஞ் சார்வார்க்கு
மந்த வுலக மணிமாதி யாமே. உ

673 முடிந்திட்டு வைத்து முயங்கிலோ ராண்டி
லணிந்த வணிமாகை தானு மிவனுந்
தணிந்தவம் பஞ்சினுந் தானொய்ய தாகி
மெலிந்தங் கிருந்திடும் வெல்லவொண் ணாதே. ௩

உ௰உ. லகிமா

674 ஆகின்ற வத்தனி நாயகி தன்னுடன்
போகின்ற தத்துவ மெங்கும் புகலதாய்ச்
சாய்கின்ற காலங்க டன்வழி நின்றிடின்
மாய்கின்ற வையாண்டின் மாலகு வாகுமே. க

675 மாலகு வாகிய மாயனைக் கண்டபின்
றானொளி யாகித் தழைத்தங் கிருந்திடும்
பாலொளி யாகிப் படர்ந்தெங்கு நின்றது
மேலொளி யாகிய மெய்ப்பொருள் காணுமே. உ

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

உ௰௩. மகிமா

676 மெய்ப்பொருள் சொல்லிய மெல்லிய லாளுடன்
றற்பொரு ளாகிய தத்துவங் கூடிடக்
கைப்பொரு ளாகக் கலந்திடு மோராண்டின்
மைப்பொரு ளாகு மகிமாவ தாகுமே. க

677 ஆகின்ற காலொளி யாவது கண்டபின்
போகின்ற காலங்கள் போவது மில்லையா
மேனின்ற காலம் வெளியுற நின்றபின்
தானின்ற காலங்க டன்வழி யாகுமே. உ

678 தன்வழி யாகத் தழைத்திடு ஞானமுந்
தன்வழி யாகத் தழைத்திடும் வையகந்
தன்வழி யாகத் தழைத்த பொருளெல்லாந்
தன்வழித் தன்னரு ளாகிநின் றுனே.. ௩

உ௰௪. பிராத்தி

679 நின்றன தத்துவ நாயகி தன்னுடன்
கண்டன பூதப் படையா னவையெலாங்
கொண்டவை யோராண்டில் கூட விருந்திடில்
விண்டது வேநல்ல பிராத்திய தாகுமே. க

உ௰௫. கரிமா

680 ஆகின்ற மின்னொளி யாவது கண்டபின்
பாகின்ற பூவிற் பரப்பவை காணலா
மேகின்ற காலம் வெளியுற நின்றது
போகின்ற காலங்கள் போவது மில்லையே. க

681 போவதொன் றில்லை வருவது தானில்லை
சாவதொன் றில்லை தழைப்பது தானில்லை

Koviloor Digital Library

தாமத மில்லை தமரகத் தின்னொளி
யாவது மில்லை யறிந்துகொள் வார்க்கே. உ

682 அறிந்த பராசத்தி யுள்ளே யமரிற்
பறிந்தது பூதப் படையவை யெல்லாங்
குறிந்தவை யோராண்டு கூட விருக்கில்
விரிந்தது பரகாய மேவலு மாமே. ௩

உ௰௬. பிராகாமியம்

683 ஆன விளக்கொளி யாவ தறிகிலர்
மூல விளக்கொளி முன்னே யுடையவர்
கான விளக்கொளி கண்டுகொள் வார்கட்கு
மேலை விளக்கொளி வீடெளி தாநின்றே. ௧

உ௰௭. ஈசத்துவம்

684 நின்ற சதாசிவ நாயகி தன்னுடன்
கண்டன பூதப் படையவை யெல்லாங்
கொண்டவை யோராண்டு கூடி யிருந்திடிற்
பண்டையவ் வீசன தத்துவ மாகுமே. ௧

685 ஆகின்ற சந்திரன் றண்ணளி யாயவ
ஞகின்ற சந்திரன் றட்பமு மாயிடு
மாகின்ற சந்திரன் றன்கலை கூடிடி
லாகின்ற சந்திரன் ருணவ ஞகுமே. உ

686 தானே படைத்திட வல்லவ ஞயிடுந்
தானே யளித்திட வல்லவ ஞயிடுந்
தானே சங்காரத் தலைவனு மாயிடுந்
தானே யிவனெனுந் தண்மைய ஞகுமே. ௩

Koviloor Digital Library

687 தண்மைய தாகத் தழைத்த கலையினுள்
பண்மைய தாகப் பரந்தவைம் பூதத்தை
வண்மைய தாக மறித்திடி லோராண்டின்
மென்மைய தாகிய மெய்ப்பொருள் காணுமே. ச

உ௱அ. வசித்துவம்

688 மெய்ப்பொரு ளாக விளந்தது வேதெனி
னற்பொரு ளாகிய நல்ல வசித்துவங்
கைப்பொரு ளாகக் கலந்த வுயிர்க்கெலாந்
தற்பொரு ளாகிய தன்மைய னுகுமே. க

689 தன்மைய தாகத் தழைத்த பகலவன்
மென்மைய தாகிய மெய்ப்பொருள் கண்டிடின்
பொன்மைய தாகப் புலன்களும் போயிட
நன்மைய தாகிய நற்கொடி காணுமே. உ

690 நற்கொடி யாகிய நாயகி தன்னுட
னக்கொடி யாக மறிந்திடி லோராண்டு
பொற்கொடி யாகிய புவனங்கள் போய்வருங்
கற்கொடி யாகிய காமுக னுமே. ௩

691 காமரு தத்துவ மானது வந்தபின்
பூமரு கந்தம் புவனம தாயிடு
மாமரு வுன்னிட மெய்திடு மானனுய்
நாமரு வும்மொளி நாயக மானதே. ச

692 நாயக மாகிய நல்லொளி கண்டபின்
ருயக மாகத் தழைத்தங் கிருந்திடும்
போயக மான புவனங்கள் கண்டபின்
பேயக மாகிய பேரொளி காணுமே. ரு

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

693 பேரொளி யாகிய பெரியவவ் வேட்டையும்
பாரொளி யாகப் பதைப்பறக் கண்டவன்
ருரொளி யாகத் தரணி முழுதுமா
மோரொளி யாகிய காலொளி காணுமே. சா

694 காலோ டுயிருங் கலக்கும் வகைசொல்லி
ஞுலது வக்கொடி நாயகி தன்னுடன்
காலது வைஞ்ஞூற் றெருபத்து மூன்றையுங்
காலது பெண்மண்டிக் கொண்டவிவ் வாறே. ஏ

695 ஆறது வாகு மமிர்தத் தலையினு
ளாறது வாயிர முந்நூற்றெரு டஞ்சுள
வாறது வாயிர மாகு மருவழி
யாறது வாக வளர்ப்ப திரண்டே. அ

696 இரண்டினின் மேலே சதாசிவ நாயகி
யிரண்டது கால்கொண் டெழுவகை சொல்லி
லிரண்டது வாயிர மைம்பதொ டொன்ருய்த்
திரண்டது கால மெடுத்தது மஞ்சே. சுஹ

697 அஞ்சுட னஞ்சு முகமுள நாயகி
யஞ்சுட னஞ்சது வாயுத மாவது
வஞ்சது வின்றி யிரண்டது வாயிர
மஞ்சது கால மெடுத்துளு மொன்றே. ய

698 ஒன்றது வாகிய தத்துவ நாயகி
யொன்றது கால்கொண் டூர்வகை சொல்லிடி
லொன்றது வென்றிகொ ளாயிர மாயிர
மொன்றது கால மெடுத்துளு முன்னே. யக

699 முன்னெழு மக்கலை நாயகி தன்னுடன்
முன்னுறு வாயு முடிவகை சொல்லிடின்

Koviloor Digital Library

முன்னூறு மைம்பத்தொ டொன்றுட னஞ்சுமாய்
முன்னூறு வாயு முடிவகை யாமே. ௬௨

700 ஆய்வரு மத்தனி நாயகி தன்னுட
ணுய்வரு வாயு வளப்பது சொல்லிடி
லாய்வரு மைஞ்நூற்று முப்பதொ டொன்பது
வாய்வரு வாயு வளப்புள் ளிருந்ததே. ௬௩

701 இருநிதி யாகிய வெந்தை யிடத்து
விருநிதி வாயு வியங்கு நெறியி
லிருநூற்று முப்பத்து மூன்றுட னஞ்சா
யிருநிதி வாயு வியங்கு மெழுத்தே. ௬௪

702 எழுகின்ற சோதியுண் ணுயகி தன்பா
லெழுகின்ற வாயு விடமது சொல்லி
லெழுநூற் றிருபத்தொன் பானது நாலா
யெழுந்துட னங்கி யிருந்ததிவ் வாறே. ௬௫

703 ஆறது கால்கொண் டிரதம் விளைத்திடு
மேழது கால்கொண் டிரட்டி யிறக்கிட
வெட்டது கால்கொண் டிடவகை யேற்றபி
னென்பது மாநில மொத்தது வாயுவே. ௬௬

704 சந்திரன் சூரியன் றற்பரன் ருணுவிற்
சந்திரன் ருனுந் தலைப்படுந் தன்மையைச்
சந்தியி லேகண்டு தானுஞ் சகமுகத்
துந்திச் சமாதி யுடையொளி யோகியே. ௬௭

705 அணங்கற்ற மாத லருஞ்சன நீவல்
வணங்குற்ற கல்விமா ஞான மிகுத்தல்
சிணுங்குற்ற வாயர் சித்திதாங் கேட்ட
னுணங்கற் றிரோதல்கால் தேகத்துநந்தலே. ௬௮

KOVILOOR ANDAVAR LIBRARY KOVILOOR
A. No. 46370

Koviloor Digital Library

706 மரணஞ் சிறைவிடல் வண்பர காய
மிரணஞ்சேர் பூமி யிறந்தோர்க் களித்த
லரணன் றிருவுரு வாதன்மூ வேழாங்
கரனுறு கேள்விக் கணக்கறிந் தோனே. ௭௱௬

707 ஓத மொலிக்கு முலகை வலம்வந்து
பாதங்க ளோவ நடந்தும் பயனில்லை
காதலி லண்ணலைக் காண வினியவர்
நாத னிருந்த நகரறி வோரே. ௭௱௭

708 மூல முதல்வேதா மாலரன் முன்னிற்கக்
கோலிய வைம்முகன் கூறப் பரவிந்து
சாலப் பரநாதம் விந்துத் தனிநாதம்
பாலித்த சத்தி பரைபரன் பாதமே. ௭௱௮

709 ஆதார யோகத் ததிதேவொ டுஞ்சென்று
மீதான தற்பரை மேவும் பரனொடு
மேதாதி யீரெண் கலைசெல்ல மீதொளி
யோதாவ சிந்தமி தானந்த யோகமே. ௭௱௯

710 மதியமு ஞாயிறும் வந்துடன் கூடித்
துதிசெய் பவரவர் தொல்வான வர்கள்
விதியது செய்கின்ற மெய்யடி யார்க்குப்
பதியது காட்டும் பரமனின் றானே. ௭௱௰

711 கட்டவல் லார்கள் கரந்தெங்குந் தானவர்
மட்டவிழ் தாமரை யுள்ளே மணஞ்செய்து
பொட்டெழக் குத்திப் பொறியெழத் தண்டிட்டு
நட்டிடு வார்க்கு நமனில்லை தானே. ௭௱௰௧

மூன்றாந் தந்திரம் முற்றிற்று

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

நாலாந் தந்திரம்

௪. சிந்தாகமம்

௧. கலைநிலை

712 காதல் வழிசெய்த கண்ணுத லண்ணலைக்
காதல் வழிசெய்து கண்ணுற நோக்கிடிற்
காதல் வழிசெய்து கங்கை வழிதருங்
காதல் வழிசெய்து காக்கலு மாமே. ௧

713 காக்கலு மாகுங் கரணங்க ளைன்கையுங்
காக்கலு மாகுங் கலைபதி னாறையுங்
காக்கலு மாகுங் கலந்தநல் வாயுவுங்
காக்கலு மாகுங் கருத்துற நில்லே. ௨

714 நிலைபெற நின்றது நேர்தரு வாயு
சிலைபெற நின்றது தீபமு மொத்துக்
கலைவழி நின்ற கலப்பை யறியின்
மலைவறி வாகும் வழியிது வாமே. ௩

715 புடையொன்றி நின்றிடும் பூதப் பிரானை
மடையொன்றி நின்றிட வாய்த்த வழியிற்
சடையொன்றி நின்றவச் சங்கர நாதன்
விடையொன்றி லேறியே வீற்றிருந் தானே. ௪

716 இருக்கின்ற காலங்க ளேது மறியார்
பெருக்கின்ற காலப் பெருமையை நோக்கி
யொருக்கின்ற வாயு வெளிப்பெற நிற்கத்
தருக்கொன்றி நின்றிடுஞ் சாதக னாமே. ௫

717 சாதக மானவத் தன்மையை நோக்கியே
மாதவ மான வழிபாடு செய்திடும்

Koviloor Digital Library

போதக மாகப் புகலுறப் பாய்ச்சினுல்
வேதக மாக விளைந்து கிடக்குமே. சா

718 கிடந்தது தானே கிளர்பயன் மூன்று
நடந்தது தானேயுண் ணுடியை நோக்கிப்
படர்ந்தது தானே பங்கய மாகத்
தொடர்ந்தது தானேயச் சோதி யுணின்றே. எ

719 தானே யெழுந்தவத் தத்துவ நாயகி
யூனே வழிசெய்தெம் முள்ளே யிருந்திடும்
வானேரு ருலகீன்ற வம்மை மதித்திடத்
தேனே பருகிச் சிவாலய மாகுமே. அ

720 திகழும் படியே செறிதரு வாயு
வழியும் படியை யறிகில ராரு
மழியும் படியை யறிந்தபி னந்தி
திகழ்கின்ற வாயுவைச் சேர்தலு மாமே. கூ

721 சோதனை தன்னிற் றுரிசறக் காணலா
நாதனு நாயகி தன்னிற் பிரியுநாள்
சாதக மாகுங் குருவழிப் பட்டு
மாதன மாக மதித்துக்கொள் ளீரே. ய

722 ஈராறு கால்கொண் டெழுந்த புரவியைப்
பேராமற் கட்டிப் பெரிதுண வல்லீரே
னீரா யிரமு நிலமாயி ரத்தாண்டும்
பேராது காயம் பிரானந்தி யாணையே. யக

723 ஓசையி லேழு மொளியின் கணைந்து
நாசியின் மூன்று நாவி லிரண்டுந்
தேசியுந் தேசனுந் தன்னிற் பிரியுநாள்
மாசறு சோதி வகுத்துவைத் தானே. யஉ

Koviloor Digital Library

சிவமயம்

உ. சரீரசித்தி யுபாயம்

724 உடம்பா ரழியி லுயிரா ரழிவர்
திடம்பட மெய்ஞ்ஞானஞ் சேரவு மாட்டா
ருடம்பை வளர்க்கு முபாய மறிந்தே
யுடம்பை வளர்த்தே னுயிர்வளர்த் தேனே. க

725 உடம்பினை முன்ன மிழுக்கென் றிருந்தே
னுடம்பினுக் குள்ளே யுறுபொருள் கண்டே
னுடம்புளே யுத்தமன் கோயிற்கொண் டானென்
றுடம்பினை யானிருந் தோம்புகின் றேனே. உ

726 சுழற்றிக் கொடுக்கவே சுத்திக் கழியுங்
கழற்றி மலத்தைக் கமலத்தை பூரித்
துழற்றிக் கொடுக்கு முபாய மறிவார்க்
கழற்றித் தவிர்ந்துட லஞ்சன மாமே. ங

727 அஞ்சனம் போன்றுட லையறு மந்தியில்
வஞ்சக வாத மறுமத் தியானத்திற்
செஞ்சிறு காலையிற் செய்திடிற் பித்தறு
நஞ்சறச் சொன்னே நரைதிரை நாசமே. ச

728 மூன்று மடக்குடைப் பாம்பிரண் டெட்டுள
வேன்ற வியந்திரம் பன்னிரண் டங்குல
நான்றவிழ் முட்டை யிரண்டையுங் கட்டியிட்
டூன்றி யிருக்க வுடலழி யாதே. ரு

729 நூறு மறுபது மாறும் வலம்வர
நூறு மறுபது மாறு மிடம்வர
நூறு மறுபது மாறு மெதிரிட
நூறு மறுபது மாறும் புகுவரே. சா

Koviloor Digital Library

730 சத்தியார் கோயி லிடம்வலஞ் சாதித்தான்
மத்தியா னத்திலே வாக்கியங் கேட்கலாந்
தித்தித்த கூத்துஞ் சிவனும் வெளிப்படுஞ்
சத்தியஞ் சொன்னேஞ் சதாநந்தி யாணையே. எ

731 திறத்திறம் விந்து திகழு மகார
முறப்பற வேநினைந் தோதுஞ் சகார
மறிப்பது மந்திர மன்னிய நாத
மறப்பற யோகிக் கறநெறி யாமே. அ

732 உந்திச் சுழியி னுடனேர் பிராணனைச்
சிந்தித் தெழுப்பிச் சிவமந்தி ரத்தினுன்
முந்தி முகட்டி னிறுத்திய பானனைச்
சிந்தித் தெழுப்பச் சிவனவ னுமே. கூ

733 மாரு மலக்குதந் தன்மே லிருவிரற்
கூரு விலிங்கத்தின் கீழே குறிக்கொண்மி
னுரு வுடம்பிடை யண்ணலு மங்குளன்
கூரு வுபதேசங் கொண்டது காணுமே. ம

734 நீல நிறனுடை நேரிழை யாளொடுஞ்
சாலவும் புல்லிச் சதமென் றிருப்பார்க்கு
ஞாலமறிய நரைதிரை மாறிடும்
பாலனு மாவர் பராநந்தி யாணையே. மக

735 அண்டஞ் சுருங்கி லதற்கோ ரழிவில்லை
பிண்டஞ் சுருங்கிற் பிராண னிலைபெறு
முண்டி சுருங்கி லுபாயம் பலவுள
கண்டங் கறுத்த கபாலியு மாமே. மஉ

736 பிண்டத்து ளுற்ற பிழக்கடை வாசலை
யண்டத்து ளுற்று வடுத்தடுத் தேகிடில்

Koviloor Digital Library

வண்டிச் சிக்கு மலர்க்குழன் மாதரார்
கண்டிச் சிக்குநற் காயமு மாமே. ௩௬

737 சுழலும் பெருங்கூற்றுத் தொல்லைமுன் சீறி
யழலு மிரதத்து ளங்கியு ளீசன்
கழல்கொ டிருவடிக் காண்குறி லாங்கே
நிழலுளுந் தெற்றுளு நித்தலு மாமே. ௩௭

738 நான்கண்ட வன்னியு நாலு கலையேழுந்
தான்கண்ட வாயுவுஞ் சரீர முழுதொடு
மூன்கண்டு கொண்ட வுணர்வு மருந்தாக
மான்கன்று நின்று வளர்கின்ற வாறே. ௩௮

739 ஆகுஞ் சனவேத சத்தியை யன்புற
நீகொள்ளி னெல்லின் வளர்கின்ற நேர்மையைப்
பாகு படுத்திப் பல்கோடி களத்திலு
லூழ்கொண்ட மந்திரத் தன்னு லொடுங்கே. ௩௯

௬. கால சக்கரம்

740 மதிவட்ட மாக வரையஞ்சு நாடி
யதுவிட்டிங் கீரா றமர்ந்த வதனுற்
பதிவட்டத் துண்ணின்று பாலிக்கு மாறு
மதுவிட்டுப் போமாறு மாயலுற் றேனே. ௧

741 உற்றறி வைந்து முணர்ந்தறி வாரேழுங்
கற்றறி வெட்டுங் கலந்தறி வொன்பதும்
பற்றிய பத்தும் பலவகை நாழிகை
யற்ற தறியா தழிகின்ற வாறே. ௨

742 அருகின்ற வாண்டவை யையஞ்சு மூன்று
மொழிகின்ற முப்பது மூன்றெண்ப தாகுங்

Koviloor Digital Library

கழிகின்ற காலறு பத்திரண் டென்ப
தெழுகின்ற வீரைம்ப தெண்ணற் றிருந்தே. ௩

743 திருந்து தினமத் தினதினத் தோடுநின்
றிருந்தறி நாளொன் றிரண்டெட்டு மூன்று
பொருந்திய நாளொடு புக்கறிந் தோங்கி
வருந்துத லின்றி மனைபுக லாமே. ௪

744 மனைபுகு வீரு மனத்திடை நாடி
லெனவிரு பத்தஞ்சு மீரா றதனுந்
றனையறிந் தோரட்டுத் தற்குறி யாறு
வினையறி யாது விளங்கிய நாலே. ௫

745 நாலுங் கடந்தது நால்வரு நாலஞ்சு
பாலங் கடந்தது பத்திப் பதினஞ்சு
கோலங் கடந்த குணத்தாண்டு மூவிரண்
டாலங் கடந்ததொன் றுரறி வாரே. ௬

746 ஆறு மிருபது மையஞ்சு மூன்றுக்குந்
தேறு மிரண்டு மிருபத்தொ டாறிவை
கூறு மதியொன்றி னுக்கிரு பத்தேழு
வேறு பதியங்க ளுன்விதித் தானே. ௭

747 விதித்த விருபத்தெட் டொடுமூன் றறையாகத்
தொகுத்தறி முப்பத்து மூன்று தொகுமின்
பதித்தறி பத்தெட்டுப் பாரா திகனு
லுதித்தறி மூன்றிரண் டொன்றின் முறையே. ௮

748 முறைமுறை யாய்ந்து முயன்றில வாகி
லிறையிறை யார்க்கு மிருக்க வரிது
மறையது காரண மற்றொன்று மில்லை
பறையறை யாது பணிந்து முடியே. ௯

Koviloor Digital Library

749 முடிந்த தறியார் முயல்கின்ற மூர்க்க
ரிடிஞ்சி லிருக்க விளக்கெரி கொண்டு
கடிந்தனன் மூளக் கதுவ வல்லார்க்கு
நடந்திடும் பாரினி னண்ணலு மாமே. ம

750 நண்ணுஞ் சிறுவிர ஞுகை மூன்றுக்கும்
பின்னிய மார்பிடைப் பேராம லொத்திடுஞ்
சென்னியின் மூன்றுக்குஞ் சேரவே நின்றிடி
லுன்னி யணைந்திடு மோவியந் தானே. மக

751 ஓவிய மான வுணர்வை யறிமின்கள்
பாவிக ளித்தின் பயனறி வாரில்லை
தீவினை யாமுடன் மண்டல மூன்றுக்கும்
பூவி லிருந்திடும் புண்ணியத் தண்டே. மஉ

752 தண்டுட ஞேடித் தலைப்பெய்த யோகிக்கு
மண்டல மூன்று மகிழ்ந்துட லொத்திடுங்
கண்டவர் கண்டனர் காணுர் வினைப்பயன்
பிண்டம் பிரியப் பிணங்குகின் ருரே. மந

753 பிணங்கி யழிந்திடும் பேரது கேணீ
யணங்குள ஞுதித்த ஞறு விரியின்
வணங்குட னேவந்த வாழ்வு குலைந்து
சுணங்கலுக் காகச் சுழல்கின்ற வாறே. மச

754 சுழல்கின்ற வாறின் றுணைமலர் காணுன்
றழலிடைப் புக்கிடுந் தன்னுளி லாமற்
கழல்கண்டு போம்வழி காணவல் லார்க்குக்
குழல்வழி நின்றிடுங் கூத்தனு மாமே. மரு

755 கூத்தன் குறியிற் குணம்பல கண்டவர்
சாத்திரந் தன்னைத் தலைப்பெய்து நிற்பர்கள்

Koviloor Digital Library

பார்த்திருந் துள்ளே யனுபோக நோக்கிடி
லாத்தனு மாகி யலர்ந்திடு மொன்றே. ௭௫௫

756 ஒன்றில் வளர்ச்சி யுலப்பில கேளினி
நன்றென்று மூன்றுக்கு நாளது சென்றிடுஞ்
சென்றிடு முப்பதுஞ் சேர விருந்திடிற்
குன்றிடைப் பொன்றிகழ் கூத்தனு மாமே. ௭௫௬

757 கூத்தவ ஞென்றிடுங் கூர்மை யறிந்தங்
கேத்துவர் பத்தினி லெண்டிசை தோன்றிடப்
பார்த்து மகிழ்ந்து பதுமரை நோக்கிடிற்
சாத்திடு நூறு தலைப்பெய்த லாமே. ௭௫௭

758 சாத்திடு நூறு தலைப்பெய்து நின்றவர்
காத்துட லாயிரங் கட்டுறக் காண்பர்கள்
சேர்த்துட லாயிரஞ் சேர விருந்தவர்
மூத்துடன் கூடி யுகமது வாமே. ௭௫௮

759 யுகங்கோடி கண்டு மொசிவற நின்று
வகங்கோடி கண்டு ளயலறக் காண்பர்கள்
சிவங்கோடி விட்டுச் செறிய விருந்தங்
குகங்கோடி கண்டங் குயருறு வாரே. ௭௫௯

760 உயருறு வாருல கத்தொடுங் கூடிய
பயனுறு வார்பலர் தாமறி யாமற்
செயலுறு வார்சிலர் சிந்தையி லாமற்
கயலுறு கண்ணியைக் காணகி லாரே. ௭௬௦

761 காணகி லாதார் கழிந்தோடிப் போவர்க
ஞணகி லாதார் நயம்பேசி விடுவர்கள்
காணகி லாதார் கழிந்த பொருளெல்லாங்
காணகி லாமற் கழிகின்ற வாறே. ௭௬௧

Koviloor Digital Library

762 கழிகின்ற வப்பொருள் காணகி லாதார்
கழிகின்ற வப்பொருள் காணலு மாகுங்
கழிகின்ற வுள்ளே கருத்துற நோக்கிற்
கழியாத வப்பொருள் காணலு மாமே. உ௭௲

763 கண்ணன் பிறப்பிலி காணந்தி யாயுள்ளே
யெண்ணுந் திசையுட னேகாந்த ருயிடுந்
திண்ணென் றிருக்குஞ் சிவகதி யாநிற்கும்
நண்ணும் பதமிது நாடவல் லார்கட்கே. உ௭௪

764 நாடவல் லார்க்கு நமனில்லை கேடில்லை
நாடவல் லார்க ணரபதி யாய்நிற்பர்
தேட வல்லார்க டெரிந்த பொருளிது
கூடவல் லார்கட்குக் கூறலு மாமே. உ௭௫

765 கூறும் பொருளி தகார வுகாரங்க
டேறும் பொருளிது சிந்தையு ணின்றிடக்
கூறு மகாரங் குழல்வழி யோடிட
மாறு மமர்ந்திடு மண்ணலு மாமே. உ௭௬

766 அண்ண லிருப்பிட மாரு மறிகில
ரண்ண லிருப்பிட மாய்ந்துகொள் வார்கட்
கண்ண லழிவின்றி யுள்ளே யமர்ந்திடு
மண்ணலைக் காணி லவனிவ ளுகுமே. உ௭௭

767 அவனிவ ளுகும் பரிசறி வாரில்லை
யவனிவ ளுகும் பரிசது கேணீ
யவனிவ ளுேசை யொளியினு ளொன்றிடு
மவனிவன் வட்டம தாகிநின் றுனே. உ௭௮

768 வட்டங்க ளேழு மலர்ந்திடு மும்முளே
சிட்ட னிருப்பிடஞ் சேர வறிகிலீ

Koviloor Digital Library

றொட்டி யிருந்துள் ளுபாய முணர்ந்திடக்
கட்டி யிருப்பிடங் காணலு மாகுமே. உ௰அ

769 காணலு மாகும் பிரமனரி யென்று
காணலு மாகுங் கறைக்கண்ட னீசனைக்
காணலு மாகுஞ் சதாசிவ சத்தியுங்
காணலு மாகுங் கலந்துடன் வைத்ததே. ௩௰

ச. ஆயுட் பரீட்சை

770 வைத்தகை சென்னியி னேரிதாய்த் தோன்றிடி
லுத்தம மிக்கிடி லோரறு திங்களா
மத்த மிகுத்திட் டிரட்டிய தாயிடி
னித்த லுயிர்க்கொரு திங்களி லோசையே. க

771 ஓசையு மீசனு மொக்கு முணர்வின்கண்
ணோசை யிறந்தவ ரீசனை யுள்குவ
ரோசை யிறந்தவர் நெஞ்சினு ளீசனு
மோசை யுணர்ந்த வுணர்விது வாமே. உ

772 ஆமே யழிகின்ற வாயுவை நோக்கிடி
னாமே லுறைகின்ற நன்மை யளித்திடும்
பூமே லுறைகின்ற போதகம் வந்திடுந்
தாமே யுலகிற் றலைவனு மாமே. ௩

773 தலைவ னிடம்வலஞ் சாதிப்பா ரில்லை
தலைவ னிடம்வல மாயிடிற் றையற்
றலைவ னிடம்வலந் தன்வழி யஞ்சிற்
றலைவ னிடம்வலந் தன்வழி நூறே. ச

774 ஏறிய வாறினி லெண்பது சென்றிடுந்
தேறிய வேழிற் சிறக்கும் வகையெண்ணி

Koviloor Digital Library

லாறெரு பத்தா யமர்ந்த விரண்டையுந்
தேறியே நின்று தெளியிவ் வகையே. ரு

775 இவ்வகை யெட்டு மிடம்பெற வோடிடி
லவ்வகை யையொன்ப தேயென்ன வறியலாஞ்
செவ்வகை யொன்பதுஞ் சேரவே நின்றிடின்
முவ்வகை யாமது முப்பத்து மூன்றே. சா

776 மும்மூன்று மொன்று முடிவுற நின்றிடி
லெண்மூன்றி னுலு மிடவகை யாய்நிற்கு
மைம்மூன்று மோடி யகலவே நின்றிடிற்
பன்மூன்றெ டீராறு பார்க்கலு மாமே. எ

777 பார்க்கலு மாகும் பகல்முப் பதுமாகி
லாக்கலு மாகுமவ் வாறிரண் டுள்ளிட்டும்
போக்கலு மாகும் புகலற வொன்றெனிற்
றேக்கலு மாகுந் திருந்திய பத்தே. அ

778 ஏயிரு நாளு மியல்புற வோடிடிற்
பாயிரு நாளும் பகையற நின்றிடுந்
தேய்வுற மூன்றுந் திகழவே நின்றிடி
லாயுரு வாமென் றளக்கலு மாமே. கூ

779 அளக்கும் வகைநாலு மவ்வழி யோடிடில்
விளக்கு மொருநாலு மெய்ப்பட நிற்குந்
துளக்கும் வகையைந்துந் தூய்நெறி யோடிற்
களக்க மறமூன்றிற் காணலு மாமே. ம

780 காணலு மாகுங் கருதிய பத்தோடிற்
காணலு மாகுங் கலந்த விரண்டையுங்
காணலு மாகுங் கலப்பற மூவைந்தேற்
காணலு மாகுங் கருத்துற வொன்றே. மக

Koviloor Digital Library

781 கருது மிருபதிற் காண வாருகுங்
கருதிய வையைந்திற் காண்பது மூன்றுங்
கருது மிருப துடனுறு காணிற்
கருது மிரண்டெனக் காட்டலு மாமே. ௰உ

782 காட்டலு மாகுங் கலந்திரு பத்தேழிற்
காட்டலு மாகுங் கலந்தெழு மொன்றெனிற்
காட்டலு மாகுங் கலந்திரு பத்தெட்டிற்
காட்டலு மாகுங் கலந்தவீ ரைந்தே. ௰௩

783 ஈரைந்து மைந்து மிருமூன்று மெட்டுக்கும்
பாரஞ்சி நின்ற பகைபத்து நாளாகும்
வாரஞ்செய் கின்ற வகையாறஞ் சாமாகி
லோரஞ்சொ டொன்றென் றெனவொன்று நாளே.௰௪

784 ஒன்றிய நாள்க ளொருமுப்பத் தொன்றுகிற்
கன்றிய நாளுங் கருத்துற மூன்றுகுஞ்
சென்றுயிர் நாலெட்டுஞ் சேரவே நின்றிடின்
மன்றியல் பாகு மனையி லிரண்டே. ௰௫

785 மனையினி லொன்றுகு மாதமு மூன்றுஞ்
சுனையினி லொன்றுகுந் தொனித்தன னந்தி
வினையற வோங்கி வெளிசெய்து நின்றுற்
றனையுற நின்ற தலைவனு மாமே. ௰௬

786 ஆரு மறியா ரளக்கின்ற வன்னியை
யாரு மறியா ரளக்கின்ற வாயுவை
யாரு மறியா ரழிகின்ற வப்பொருள்
ளாரு மறியா வறிவறிந் தேனே. ௰௭

787 அறிவது வாயுவொ டைந்தறி வாய
தறிவா யதுதா னுலகுயி ரத்தின்

Koviloor Digital Library

பிறிவு செயாவகை பேணியுண் ணுடிற்
செறிவது நின்று திகழு மதுவே. ௰அ

788 அதுவரு ளும்மரு ளான துலகம்
பொதுவரு ளும்புக ழாளர்க்கு நாளு
மதுவரு ளும்மலர் மங்கையர் செல்வி
யிதுவருள் செய்யு மிறையவ னுமே. ௰௯

789 பிறப்பது சூழ்ந்த பெருந்தகை நந்தி
குறிப்பது கூடிய கோலக் குரம்பைப்
பழப்பதி யாவது பற்றறும் பாச
மழப்படி செய்வார்க் ககலு மதியே. உ௰

ரு. வாரசரம்

790 வெள்ளிவெண் டிங்கள் விளங்கும் புதனிட
மொள்ளிய மந்த னிரவிசெவ் வாய்வலம்
வள்ளிய பொன்னே வளரும் பிறையிடந்
தெள்ளிய தேய்பிறை தான்வல மாமே. க

791 வெள்ளிவெண் டிங்கள் விளங்கும் புதன்மூன்றுந்
தள்ளி யிடத்தே தயங்குமே யாமாகி
லொள்ளிய காயத்துக் கூனமி லையென்று
வள்ள னமக்கு மகிழ்ந்துரைத் தானே. உ

792 செவ்வாய் வியாழஞ் சனிஞாயி றேயென்னு
மிவ்வா ரறிகின்ற யோகி யிறைவனே
யொவ்வாத வாயு வலத்துப் புரியவிட்
டவ்வா றறிவார்க்கவ் வானந்த மாமே. ௩

793 மாறி வருமிரு பான்மதி வெய்யவ
னேறி யிழியு மிடைபிங் கலையிடை

Koviloor Digital Library

யூறு முயிர்நடு வேயுயி ருக்கிரந்
தேறி யறிமின் றெரிந்து தெளிந்தே. ச

794 உதித்து வலத்திடம் போகின்ற போது
வதிர்த்தஞ்சி யோடுத லாமகன் ருரு
முயிர்த்தது வேமிக வோடிடு மாகி
லுதித்தவீ ராசி யுணர்ந்துகொ ளுற்றே. ரு

795 நடுவுநில் லாம லிடம்வல மோடி
யடுகின்ற வாயுவை யந்தணன் கூடி
யிடுகின்ற வாறுசென் றின்பணி சேர
முடிகின்ற தீபத்தின் முன்னுண்டென் ருனே. சா

796 ஆயும் பொருளு மணிமலர் மேலது
வாயு விதமும் பதினு றுளவலி
போயம் மனத்தைப் பொருகின்ற வாதார
மாயுவு நாளு முகுர்த்தமு மாமே. எ

சா. வாரசூலம்

797 வாரத்திற் சூலம் வரும்வழி கூறுங்கா
னேரொத்த திங்கள் சனிகிழக் கேயாகும்
பாரொத்த சேய்புத னுத்தரம் பானுநா
ணேரொத்த வெள்ளி குடக்காக நிற்குமே. க

798 தெக்கண மாகும் வியாழத்துச் சேர்திசை
யக்கணி சூலமு மாமிடம் பின்னுகிற்
றுக்கமு மில்லை வலமுன்னே தோன்றிடின்
மிக்கது மேல்வினை மேன்மேல் விளையுமே. உ

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

௭. கேசரி யோகம்

799 கட்டக் கழன்றுகீழ் நான்று விழாம
லட்டத்திற் கட்டி யடுப்பை யணைகோலி
விட்டத்தைப் பூட்டிமேற் பையைத்தாட் கோத்து
நட்ட மிருக்க நமனில்லை தானே. க

800 வண்ண ணெலிக்குஞ் சதுரப் பலகைமேற்
கண்ணுறு மோழை படாமற் கரைகட்டி
விண்ணுறு பாய்ச்சிக் குளத்தை நிரப்பினு
லண்ணுந்து பார்க்க வழுக்கற்ற வாறே. உ

801 இடக்கை வலக்கை யிரண்டையு மாற்றித்
துதிக்கையா லுண்பார்க்குச் சோரவும் வேண்டா
முறக்கத்தை நீக்கி யுணரவல் லார்கட்
கிறக்கவு வேண்டா மிருக்கலு மாமே. ௩

802 ஆய்ந்துரை செய்யி லமுதநின் றூறிடும்
வாய்ந்துரை செய்யும் வருகின்ற காலத்து
நீந்துரை செய்யு நிலாமண்ட லமதாய்ப்
பாய்ந்துரை செய்தது பாலிக்கு மாறே. ச

803 நாவி னுனியி னடுவே சிவிறிடிற்
சீவனு மங்கே சிவனு முறைவிட
மூவரு முப்பத்து மூவருந் தோன்றுவர்
சாவது மில்லை சதகோடி யூனே. ரு

804 ஊனூறல் பாயு முயர்வரை யுச்சிமேல்
வானூறல் பாயும் வகையறி வாரில்லை
வானூறல் பாயும் வகையறி வாளர்க்குத்
தேனூற லுண்டு தெளிதலு மாமே. சா

Koviloor Digital Library

805 மேலை யணுவில் விரைந்திரு காலிடிற்
காலனு மில்லை கதவுந் திறந்திடு
ஞால மறிய நரைதிரை மாறிடும்
பாலனு மாவான் பராநந்தி யாணையே. எ

806 நந்திமுத லாக நாமேலே யேறிட்டுச்
சந்தித் திருக்கிற் றரணி முழுதாளும்
பந்தித் திருக்கும் பகலோன் வெளியாகச்
சிந்தித் திருப்பவர் தீவினை யாளரே. அ

807 தீவினை யாடத் திகைத்தங் கிருந்தவர்
நாவினை நாடி னமனுக் கிடமில்லை
பாவினை நாடிப் பயனறக் கண்டவர்
தேவினை யாடிய தீங்கரும் பாமே. கூ

808 தீங்கரும் பாகவே செய்தொழி லுள்ளவ
ராங்கரும் பாக வடையநா வேறிட்டுக்
கோங்கரும் பாகிய கோணை நிமிர்த்திட
வூன்கரும் பாகியே யூனீர் வருமே. ய

809 ஊனீர் வழியாக வுண்ணவை யேறிட்டுத்
தேனீர் பருகிச் சிவாய நமவென்று
கானீர் வரும்வழி கங்கை தருவிக்கும்
வானீர் வரும்வழி வாய்ந்தறி வீரே. யக

810 வாய்ந்தறிந் துள்ளே வழிபாடு செய்தவர்
காய்ந்தறி வாகக் கருணை பொழிந்திடும்
பாய்ந்தறிந் துள்ளே படிக்கத வொன்றிட்டுக்
கூய்ந்தறிந் துள்ளுறை கோயிலு மாமே. யஉ

811 கோயிலி னுள்ளே குடிசெய்து வாழ்பவர்
தாயினு நல்லார் தரணி முழுதுக்குங்

Koviloor Digital Library

காயினு நல்லவர் காய்ந்தவர் தம்முளுந்
தீயினுந் தீயரத் தீவினை யாளர்க்கே. ௰௩

812 தீவினை யாளர்தஞ் சென்னியி லுள்ளவன்
பூவினை யாளர்தம் பொற்பதி யானவன்
பாவினை யாளர்தம் பாவகத் துள்ளவன்
மாவினை யாளர்தம் மதியினுள் ளானே. ௰௪

813 மதியி னெழுங்கதிர் போலப் பதினறுய்ப்
பதிமனை நூறுநூற் றிருபத்து நாலாய்க்
கதிமனை யுள்ளே கணைகள் பரப்பி
யெதிர்மலை யாம லிருந்தனன் றனே. ௰௫

814 இருந்தனள் சத்தியு மக்கலை சூழ
விருந்தனள் கன்னியு மந்நடு வாக
விருந்தனண் மானே முகநில வார
விருந்தன டானு மமுதம் பொழிந்தே. ௰௬

815 பொழிந்த விருவெள்ளி பொன்மண் ணடையில்
வழிந்துள் ளிருந்தது வான்முத லங்கு
கழிந்தது போகாமற் காக்கவல் லார்க்குக்
கொழுந்தது வாகுங் குணமது தானே. ௰௭

816 குணமது வாகிய கோமள வல்லி
மணமது வாக மகிழ்ந்தங் கிருக்கிற்
றனமது வாகிய தத்துவ ஞான
மினமது வாக விருந்தனன் றனே. ௰௮

817 இருந்த பிராணனு முள்ளே யெழுமாம்
பரிந்தவித் தண்டுட னண்டம் பரிய
விரிந்தவப் பூவுடன் மேலெழ வைக்கின்
மலர்ந்தது மண்டலம் வாழலு மாமே. ௰௯

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

818 மண்டலத் துள்ளே மனவொட்டி யாணத்தைக்
கண்டகத் தங்கே கருதியே கீழ்க்கட்டிற்
பண்டகத் துள்ளே பகலே யொளியாகக்
குண்டலக் காதனுங் கூத்தொழிந் தானே. உ௰

819 ஒழிகின்ற வாயுவு முள்ளே யமருங்
கழிகின்ற வாயுவுங் காக்கலு மாகும்
வழிகின்ற காலத்து வட்டக் கழலைப்
பழிகின்ற காலத்துப் பையகற் றீரே. உ௰க

820 பையினி னுள்ளே படிக்கத வொன்றிடின்
மெய்யினி னுள்ளே விளங்கு மொளியதாங்
கையினுள் வாயு கதித்தங் கெழுந்திடின்
மையணி கோயின் மணிவிளக் காமே. உ௰உ

821 விளங்கிடும் வாயுவை மேலெழ வுன்னி
நலங்கிடுங் கண்டத்து நாபியி னுள்ளே
வணங்கிடு மண்டலம் வாய்த்திடக் கும்பிச்
சுணங்கிட நின்றவை சொல்லலு மாமே. உ௰௩

822 சொல்லலு மாயிடு மாகத்து வாயுவுஞ்
சொல்லலு மாகு மண்ணீர்க் கடினமுஞ்
சொல்லலு மாகு மிவையஞ்சுங் கூடிடிற்
சொல்லலு மாந்தூர தரிசனந் தானே. உ௰௪

823 தூர தரிசனஞ் சொல்லுவன் காணலாங்
காராருங் கண்ணி கடைஞான முட்பெய்திட்
டேராருந் தீபத் தெழிற்சிந்தை வைத்திடிற்
பாரா ருலகம் பகன்முன்ன தாமே. உ௰௫

824 முன்னெழு நாபிக்கு முந்நால் விரற்கீழே
பன்னெழு வேதம் பகலொளி யுண்டென்னு

Koviloor Digital Library

நன்னெமு நாதத்து நற்றீபம் வைத்திடத்
தன்னெமு கோயிற் றலைவனு மாமே. உ௰௪

அ. பரியங்கி யோகம்

825 பூசு வனவெல்லாம் பூசிப் புலர்த்திய
வாச நறுங்குழன் மாலையுஞ் சாத்திய
காயக் குழலி கலவியொடு ங்கலந்
தூசித் துளையுறத் தூங்காது போகமே. க

826 போகத்தை யுன்னவே போகாது வாயுவு
மோகத்தை வெள்ளியு மீளும் வியாழத்திற்
சூதொத்த மென்முலை யாளுநற் சூதனுந்
தாதிற் குழைந்து தலைகண்ட வாறே. உ

827 கண்டனுங் கண்டியுங் காதல்செய் யோகத்து
மண்டலங் கொண்டிரு பாலும் வெளிநிற்கும்
வண்டியை மேற்கொண்டு வானீ ருருட்டிடத்
தண்டொரு காலுந் தளராது வங்கமே. ௩

828 அங்கப் புணர்ச்சியு மாகின்ற தத்துவ
மங்கத்தில் விந்து வருகின்ற போகத்துப்
பங்கப் படாமற் பரிகரித் துத்தம்மைத்
தங்கிக் கொடுக்கத் தலைவனு மாமே. ச

829 தலைவனு மாயிடுந் தன்வழி ஞானந்
தலைவனு மாயிடுந் தன்வழி போகந்
தலைவனு மாயிடுந் தன்வழி யுள்ளே
தலைவனு மாயிடுந் தன்வழி யஞ்சே. ரு

830 அஞ்சு கடிகையி லாருங் கடிகைமேற்
றுஞ்சுவ தொன்றத் துணைவி துணைவன்பா

Koviloor Digital Library

னெஞ்சு நிறைந்தது வாய்கொளா தென்றது
பஞ்ச கடிகை பரியங்கி யோகமே. சா

831 பரியங்கி யோகத்துப் பஞ்ச கடிகை
யரியவிவ் வியோக மடைந்தவர்க் கல்லது
சரிவளை முன்கைச்சி சந்தனக் கொங்கை
யுருகத் தழுவ வொருவர்க் கொண்ணுதே. எ

832 ஒண்ணுத யோகத்தை யுற்றவ ராரெனில்
விண்ணூர்ந்த கங்கை விரிசடை வைத்தவன்
பண்ணு ரமுதினைப் பஞ்ச கடிகையி
லெண்ணு மெனவெண்ணி யிருந்தா னிருந்ததே. அ

833 ஏய்ந்த பிராய மிருபது முப்பதும்
வாய்ந்த குழலிக்கு மன்னர்க்கு மானந்த
மாய்ந்த குழலியோ டைந்து மலர்ந்திடச்
சோர்ந்தன சித்தமுஞ் சோர்வில்லை வெள்ளிக்கே. கூ

834 வெள்ளி யுருகியே பொன்வழி யோடாமே
கள்ளத் தட்டானுர் கரியிட்டு மூடினுர்
கொள்ளி பறியக் குழல்வழி யேசென்று
வள்ளிய ஞவி லடக்கிவைத் தாரே. ய

835 வைத்த விருவருந் தம்மின் மகிழ்ந்துடன்
சித்தங் கலங்காது செய்கின்ற வானந்தம்
பத்து வகைக்கும் பதினெண் கணத்துக்கும்
வித்தக னுய்நிற்கும் வெங்கதி ரோனே. யக

836 வெங்கதி ருக்குஞ் சனிக்கு மிடைநின்ற
நங்கையைப் புல்கிய நம்பிக்கோ ரானந்தந்
தங்களிற் பொன்னிடை வெள்ளிதா ழாமுனந்
திங்களிற் செவ்வாய் புதைத்திருந் தாரே. யஉ

Koviloor Digital Library

837 திருத்திப் புதனைத் திருத்தல் செய்வார்க்குக்
கருத்தழ காலே கலந்தங் கிருக்கில்
வருத்தமு மில்லையா மங்கைபங் கற்குந்
துருத்தியுள் வெள்ளியுஞ் சோரா தெழுமே. ௰௩

838 எழுகின்ற தீயின்முன் னேகொண்டு சென்றிட்டான்
மெழுகுரு கும்பரி செய்திடு மெய்யை
யுழுகின்ற தில்லை யொளியை யறிந்தபின்
விழுகின்ற தில்லை வெளியறி வார்க்கே. ௰௪

839 வெளியை யறிந்து வெளியி னடுவே
யொளியை யறியி னுளிமுறி யாமே
தெளிவை யறிந்து செழுநந்தி யாலே
வெளியை யறிந்தனன் மேலறி யேனே. ௰௫

840 மேலாந் தலத்தில் விரிந்தவ ராரெனின்
மாலாந் திசைமுகன் மாநந்தி யாயவர்
நாலா நிலத்தி னடுவான வப்பொருண்
மேலா யுரைத்தனர் மின்னிடை யாளுக்கே. ௰௬

841 மின்னிடை யாளுமின் னுளனுங் கூட்டத்துப்
பொன்னிடை வட்டத்தி னுள்ளே புகப்பெய்து
தன்னொடு தன்னை தலப்பெய்த வல்லிரேன்
மண்ணிடைப் பல்லூழி வாழலு மாங்கே. ௰௭

842 வாங்க லிறுதலை வாங்கலில் வாங்கிய
வீங்க வலிக்கும் விரகறி வாரில்லை
வீங்க வலிக்கும் விரகறி வாளரு
மோங்கிய தன்னை யுதம்பண்ணி னுரே. ௰௮

843 உதமறிந் தங்கே யொருசுழிப் பட்டாற்
கதமறிந் தங்கே கபாலங் கறுக்கு

Koviloor Digital Library

மிதமறிந் தென்று மிருப்பா ளொருத்தி
பதமறிந் தும்முளே பார்கழிந் தாளே. ௰௯

844 பாரில்லை நீரில்லை பங்கய மொன்றுண்டு
தாரில்லை வேரில்லை தாமரை பூத்தது
வூரில்லை காணு மொளியது வொன்றுண்டு
கீழில்லை மேலில்லை கேள்வியிற் பூவே. ௨௰

௯. அமுரிதாரணை

845 உடலிற் கிடந்த வுறுதிக் குடிநீர்க்
கடலிற் சிறுகிணற் றேற்றமிட் டாலொக்கு
முடலி லொருவழி யொன்றுக் கிறைக்கி
னடலைப் படாதுயிர் நாடலு மாமே. ௧

846 தெளிதரு மிந்தச் சிவநீர் பருகி
லொளிதரு மோராண்டி லூனமொன் றில்லை
வளியுறு மெட்டின் மனமு மொடுங்குங்
களிதருங் காயங் கனகம தாமே. ௨

847 நூறு மிளகு நுகருஞ் சிவத்திநீர்
மாறு மிதற்கு மருந்தில்லை மாந்தர்க
டேறி லிதனைத் தெளியுச் சிகப்பிடின்
மாறு மிதற்கு மறுமயி ராகுமே. ௩

848 கரையரு கேநின்ற கான லுவரி
வரைவரை யென்பர் மதியிலா மாந்தர்
நுரைதிரை நீக்கி நுகரவல் லார்க்கு
நரைதிரை மாறு நமனுமங் கில்லையே. ௪

849 அளக நன்னுத லாயோ ரதிசயங்
களவு காயங் கலந்தவிந் நீரிலே

Koviloor Digital Library

மிளகு நெல்லியு மஞ்சளும் வேம்பிடி
லிளகிடு மேனி யிருகுங் கபாலமே. ரு

850 வீர மருந்தென்றும் விண்ணேர் மருந்தென்று
நாரி மருந்தென்று நந்தி யருள்செய்தா
ஞதி மருந்தென் றறிவா ரகலிடஞ்
சோதி மருந்திது சொல்லவொண் ணுதே. சா

ம. சந்திர யோகம்

851 எய்து மதிக்கலை சூக்கத்தி லேறியே
யெய்துவ தூல மிருவகைப் பக்கத்து
ளெய்துங் கலைபோல வேறி யிறங்குமாந்
துய்யது சூக்கத்துக் காலத்த காயமே. க

852 ஆகின்ற சந்திரன் சூரிய னங்கியு
ளாகின்ற வீரெட்டொ டாறிரண் டீரைந்து
ளேகின்ற வக்கலை யெல்லா மிடைவழி
யாகின்ற யோகி யறிந்த வறிவே. உ

853 ஆருற தாங்கலை யாதித்தன் சந்திர
ஞரு நலங்கினுர் ஞாலங் கவர்கொளப்
பேருங் கலைமுற்றும் பெருங்காலி லீரெட்டு
மாருக் கதிர்கொள்ளு மற்றங்கி கூடவே. ௩

854 பத்து மிரண்டும் பகலோ னுயர்கலை
பத்தி னுடாறு முயர்கலை யான்மதி
யொத்த நல்லங்கிய தெட்டெட் டுயர்கலை
யத்திற னின்றமை யாய்ந்துகொள் வீரே. ச

855 எட்டெட் டனலின் கலையாகு மீராறுட்
சுட்டப் படுங்கதி ரோனுக்குஞ் சூழ்கலை

Koviloor Digital Library

கட்டப் படுமீரெட் டாகு மதிக்கலை
யொட்டப் படாவிவை யொன்றொ டொன்றுகவே. ரு

856 எட்டெட்டு மீராறு மீரெட்டுந் தீக்கதிர்
சுட்டிட்ட சோமனிற் றேன்றுங் கலையெனக்
கட்டப்ப டுந்தார கைக்கதிர் நாலுள
கட்டிட்ட தொண்ணூற்றொ டாறுங் கலாதியே. சா

857 எல்லாக் கலையு மிடைபிங் கலைநடுச்
சொல்லா நடுநாடி யூடே தொடர்மூலஞ்
செல்லா வெழுப்பிச் சிரத்துடன் சேர்தலா
னல்லோர் திருவடி நண்ணி நிற்போரே. எ

858 அங்கியிற் சின்னக் கதிரிரண் டாட்டத்துத்
தங்கிய தாரகை யாகுஞ் சசிபானு
வங்கியத் தாரகை யாவும் பரையொளி
தங்கு நவசக்ர மாகுந் தரணிக்கே. அ

859 தரணி சலங்கனற் காற்றத்த வான
மரணிய பானு வருந்திங்க ளங்கி
முரணிய தாரகை முன்னிய வொன்பான்
பிரணவ மாகும் பெருநெறி தானே. கூ

860 தாரகை மின்னுஞ் சசிதேயும் பக்கத்துத்
தாரகை மின்னுச் சசிவளர் பக்கத்துத்
தாரகை பூவிற் சகலத்தி யோனிக
டாரகைத் தாரகை தானுஞ் சொரூபமே. ம

861 முற்பதி னஞ்சின் முளைத்துப் பெருத்திடும்
பிற்பதி னஞ்சிற் பெருத்துச் சிறுத்திடு
மப்பதி னஞ்சு மறியவல் லார்கட்குச்
செப்பரி யான்கழல் சேர்தலு மாமே. மக

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

862 அங்கி யெழுப்பி யருங்கதி ரூட்டத்துத்
தங்குஞ் சசியாற் ருமமைந் தைந்தாகிப்
பொங்கிய தாரகை யாம்புலன் போக்கறத்
திங்கள் கதிரங்கி சேர்கின்ற யோகமே. ௯௨

863 ஒன்றிய வீரெண் கலையு முடலுற
நின்றது கண்டு நினைக்கிலர் நீதர்கள்
கன்றிய காலன் கருத்துழி வைத்தபின்
சென்றதில் வீழ்வர் திகைப்பொழி யாரே. ௯௩

864 அங்கி மதிகூட வாகுங் கதிரொளி
யங்கி கதிர்கூட வாகு மதியொளி
யங்கி சிவத்தினிற் கூடவத் தாரகை
தங்கி யதுவே சகலமு மாமே. ௯௪

865 ஈராறு பெண்கலை யெண்ணிரண் டாண்கலை
பேராமற் புக்குப் பிடித்துக் கொடுவந்து
நேராகத் தோன்று நெருப்புற வேபெய்யி
லாராத வானந்த மானந்த மானதே. ௯௫

866 காணும் பருதியின் காலை யிடத்திட்டு
மாணு மதியதன் காலை வலத்திட்டுப்
பேணி யிவ்வாறு பிழையாமற் செய்விரே
லாணி கலங்காதவ் வாயிரத் தாண்டே. ௯௬

867 பாலிக்கு நெஞ்சம் பறையோசை யொன்பதி
லாலிக்கு மங்கே யமரர் பராபரன்
மேலைக்கு முன்னே விளக்கொளி யாய்நிற்குங்
காலைக்குச் சங்கு கதிரவன் ருனே. ௯௭

868 கதிரவன் சந்திரன் கால மளக்கும்
பொதிரவ னுள்ளே பொழிமழை நிற்கு

Koviloor Digital Library

மதிரவ ணண்டப் புறஞ்சென் றடர்ப்ப
வெதிரவ னீச னிடமது தானே. ௰அ

869 உந்திக் கமலத் துதித்தெழுஞ் சோதியை
யந்திக்கு மந்திர மாரு மறிகிலா
ரந்திக்கு மந்திர மாரு மறிந்தபின்
றந்தைக்கு முன்னே மகன்பிறந் தானே. ௰கூ

870 ஊதிய மேது மறியா ருரைப்பினு
மோதியு மேது மறியாத வூமர்க
ளாதியு மந்தமு மந்திக்க வல்லிரேல்
வேதிய னங்கே வெளிப்படுந் தானே. உ௰

871 பாம்பு மதியைத் தினலுறும் பாம்பினைத்
தீங்கு கதிரையுஞ் சோதித் தனலுறும்
பாம்பு மதியும் பகைதீர்த் துடன்கொளீஇ
நீங்கல் கொடானே நெடுந்தகை யானே. உ௰க

872 அயின்றது வீழ்வள வுந்துயி லின்றிப்
பயின்ற சசிவீழ் பொழுதிற் றுயின்று
நயந்தரு பூரணை யுள்ள நடத்தி
வியந்தரு பூரணை மேவுஞ் சசியே. உ௰உ

873 சசியுதிக் குமள வுந்துயி லின்றிச்
சசியு தித்ததே தனதூ ணருந்திச்
சசிசரிக் கின்றள வுந்துயி லாமற்
சசிசரிப் பின்கட்டன் கண்டுயில் கொண்டதே. உ௰௩

874 ஊழி தரியா திருக்கின்ற யோகிக
ணூழிகை யாக நமனை யளப்பர்க
ளூழி முதலா யுயர்வா ருலகினிற்
றுழவல் லாரிச் சசிவன்ன ராமே. உ௰௪

Koviloor Digital Library

875 தண்மதி பானுச்சி சரிபூமி யேசென்று
மண்மதி காலங்கண் மூன்றும் வழிகண்டு
வெண்மதி தோன்றிய நாளில் விளைந்தபின்
றண்மதி வீழ்வள விற்கண மின்றே. உ௰ரு

876 வளர்கின்ற வாதித்தன் றன்கலை யாறுந்
தளர்கின்ற சந்திரன் றன்கலை யாறு
மலர்ந்தெழு பன்னிரண் டங்குல மோடி
யலர்ந்து விழுந்தமை யாரறி வாரே. உ௰சா

877 ஆமுயிர்த் தேய்மதி நாளே யெனல்விந்து
போம்வழி யெங்கணு போகாதி யோகிக்குக்
காமுற வின்மையிற் கட்டுண்ணு மூலத்தி
லோமதி யத்துள்விட் டுரையுணர் வாலே. உ௰எ

878 வேறுறச் செங்கதிர் மெய்க்கலை யாறெடுஞ்
சூறுற நான்குந் தொடர்ந்துற வேநிற்கு
மீறிலி னன்கலை யீரைந்தொ டேமதித்
தாறுட் கலையு ளகலுவா வாமே. உ௰அ

879 உணர்விந்து சோணி யுறவினன் வீசும்
புணர்விந்து வீசுங் கதிரிற் குறையி
லுணர்வு முடம்பு முவையொக்க நிற்கி
லுணர்வு முடம்பு மொருகால் விடாவே. உ௰கூ

880 விடாத மனபவ னத்தொடு மேவி
நடாவு சிவசங்க நாதங் கொளுவிக்
கடாவிடா வைம்புலன் கட்டுண்ணும் வீடு
படாதன வின்பம் பருகா ரமுதமே. ௩௰

881 அமுதப் புலன்வரு மாற்றங் கரைமேற்
குமிழிக்கத் தற்சுட ரைந்தையுங் கூட்டிச்

Koviloor Digital Library

சமையத் தண்டோட்டித் தரிக்கவல் லார்க்கு
நமனில்லை நற்கலை நாளில்லை தானே. ௩௰௧

882 உண்ணீ ரமுத முறுமூற லைத்திறந்
தெண்ணீ ரிணையடித் தாமரைக் கேசெலத்
தெண்ணீர்ச் சமாதி யமர்ந்துதீ ராநலக்
கண்ணுற்றெ டேசென்று கால்வழி மாறுமே. ௩௰௨

883 மாறு மதியுமா தித்தனு மாறின்றித்
தாறு படாமற்றண் டோடே தலைப்பபடி
லூறு படாதுடல் வேண்டு முபாயமும்
பாறு படாவின்பம் பார்மிசைப் பொங்குமே. ௩௰௩

௰௧. அசபை

884 போற்றுகின் றேன்புகழ்ந் தும்புகன் ஞானத்தைத்
தேற்றுகின் றேன்சிந்தை நாயகன் சேவடி
சாற்றுகின் றேனறை யோசிவ யோகத்தை
யேற்றுகின் றேனெம்பி ரானோ ரெழுத்தே. ௧

885 ஓரெழுத் தாலே யுலகெங்குந் தானாகி
யீரெழுத் தாலே யிசைந்தங் கிருவராய்
மூவெழுத் தாலே முளைக்கின்ற சோதியை
மாவெழுத் தாலே மயக்கம துற்றதே. ௨

886 தேவ ருறைகின்ற சிற்றம்பல மென்றுந்
தேவ ருறைகின்ற சிதம்பர மென்றுந்
தேவ ருறைகின்ற திருவம்ப லமென்றுந்
தேவ ருறைகின்ற தென்பொது வாமே. ௩

887 ஆமேபொன் னம்பல மற்புத மானந்த
மாமே திருக்கூத் தனவரத தாண்டவ

Koviloor Digital Library

மாமே பிரளய மாகுமத் தாண்டவ
மாமே சங்காரத் தருந்தாண்ட வங்களே. ௪

888 தாண்டவ மான தனியெழுத் தோரெழுத்
தாண்டவ மான தனுக்கிர கத்தொழிற்
றுண்டவங் கூத்துத் தனிநின்ற தற்பரந்
தாண்டவங் கூத்துத் தமனியந் தானே. ரு

889 தானே பரஞ்சுடர் தத்துவ மாய்நிற்குந்
தானே யகார வுகாரம தாய்நிற்குந்
தானே பரஞ்சுடர் தத்துவக் கூத்துக்குத்
தானே தனக்குத் தராதலந் தானே. சா

890 தராதல மூலைக்குத் தற்பர மாபரன்
றராதலம் வெப்பு நமவா சியவாந்
தராதலஞ் சொல்லிற் றுனவா சியவாகுந்
தராதல யோகந் தயாவாசி யாமே. எ

891 ஆமே சிவங்க ளகார வுகாரங்க
ளாமே பரங்க ளறியா விடமென்ப
வாமே திருக்கூத் தடங்கிய சிற்பர
மாமே சிவகதி யானந்த மாமே. அ

892 ஆனந்த மூன்று மறிவிரண் டொன்றுகு
மானந்தஞ் சிவாய வறிவார் பலரில்லை
யானந்த மோடு மறியவல் லார்கட்கு
வானந்தக் கூத்தா யகப்படுந் தானே. கூ

893 படுவ திரண்டும் பலகலை வல்லார்
படுவ தோங்கார பஞ்சாக் கரங்கள்
படுவது சங்காரத் தாண்டவப் பத்தி
படுவது கோணம் பரந்திடும் வாறே. ம

Koviloor Digital Library

894 வாறே சதாசிவ மாறிலா வாகமம்
வாறே சிவகதி வண்டுறை புன்னையும்
வாறே திருக்கூத்து வாகம வசனங்கள்
வாறே பொதுவாகு மன்றி னமலமே. ௯௪

895 அமலம் பதிபசு பாசங்க ளாகம
மமலந் திரோதாயி யாகுமா னந்தமா
மமலஞ்சொல் லாணவ மாயை காமிய
மமலந் திருக்கூத்தங் காடு மிடந்தானே. ௯௫

896 தானே தனக்குத் தலைவியு மாய்நிற்குந்
தானே தனக்குத் தனமலை யாய்நிற்குந்
தானே தனக்குத் தன்மய மாய்நிற்குந்
தானே தனக்குத் தலைவனு மாமே. ௯௬

897 தலைவனு மாய்நின்ற தற்பரக் கூத்தனைத்
தலைவனு மாய்நின்ற சற்பாத்தி ரத்தைத்
தலைவனு மாய்நின்ற தாதவிழ் ஞானத்
தலைவனு மாய்நின்ற தாளிணை தானே. ௯௭

898 இணையார் திருவடி யெட்டெழுத் தாகு
மிணையார் கழலிணை யீரைஞ்ச தாகு
மிணையார் கழலிணை யைம்பத் தொன்றுகு
மிணையார் கழலிணை யேழா யிரமே. ௯௮

899 ஏழா யிரமா யிருபதாய் முப்பதா
யேழா யிரத்து மெழுகோடி தானுகி
யேழா யிரத்துயி ரெண்ணிலா மந்திர
மேழா யிரண்டா யிருக்கின்ற வாறே. ௯௯

900 இருக்கின்ற மந்திர மேழா யிரமா
மிருக்கின்ற மந்திர மித்திற மில்லை

Koviloor Digital Library

யிருக்கின்ற மந்திரஞ் சிவன்றிரு மேனி
யிருக்கின்ற மந்திர மிவ்வண்ணந் தானே. ௯௱

901 தானே தனக்குத் தகுநட்டந் தானுகுந்
தானே யகார வுகாரம தாய்நிற்குந்
தானே ரீங்காரத் தத்துவக் கூத்துக்குத்
தானே யுலகிற் றனிநடந் தானே. ௯௱௧

902 நடமிரண் டொன்றே நளினம தாகு
நடமிரண் டொன்றே நமன்செயுங் கூத்து
நடமிரண் டொன்றே நகைசெயு மந்திர
நடஞ்சிவ லிங்க நலஞ்செம்பு பொன்னே. ௯௱௨

903 செம்புபொன் ஞகுஞ் சிவாய நமவென்னிற்
செம்புபொன் ஞகத் திரண்டது சிற்பரஞ்
செம்புபொன் ஞகும் ஸ்ரீயுங் கிரீயுமெனச்
செம்புபொன் ஞன திருவம் பலமே. ௯௱௩

904 திருவம் பலமாகச் சீர்ச்சக் கரத்தைத்
திருவம் பலமாக வீராறு கீறித்
திருவம் பலமாக விருபத்தஞ் சாக்கித்
திருவம் பலமாகச் செபிக்கின்ற வாறே. ௯௱௪

905 வாறே சிவாய நமச்சிவா யநம
வாறே செபிக்கில் வரும்பேர் பிறப்பில்லை
வாறே யருளால் வளர்கூத்துக் காணலாம்
வாறே செபிக்கில் வரும்செம்பு பொன்னே. ௯௱௫

906 பொன்ஞன மந்திரம் புகலவு மொண்ணுது
பொன்ஞன மந்திரம் பொறிகிஞ்சு கத்தாகும்
பொன்ஞன மந்திரம் புகையுண்டு பூரிக்கிற்
பொன்ஞகும் வல்லார்க் குடம்புபொற் பாதமே. ௯௱௬

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

907 பொற்பாதங் காணலாம் புத்திர ருண்டாகும்
பொற்பாதத் தாணையே செம்புபொன் னுயிடும்
பொற்பாதங் காணத் திருமேனி யாயிடும்
பொற்பாத நன்னடஞ் சிந்தனை சொல்லுமே. ௨௰௪

908 சொல்லு மொருகூட்டிற் புக்குச் சுகிக்கலா
நல்ல மடவார் நயந்துட னேவருஞ்
சொல்லினும் பாசச் சுடர்ப்பாம்பு நீங்கிடுஞ்
சொல்லுந் திருக்கூத்தின் சூக்குமந் தானே. ௨௰௫

909 சூக்கும மெண்ணு யிரஞ்செபித் தாலுமேற்
சூக்கும மான வழியிடைக் காணலாஞ்
சூக்கும மான வினையைக் கெடுக்கலாஞ்
சூக்கும மான சிவனதா னந்தமே. ௨௰௬

910 ஆனந்த மொன்றென் றறைந்திட மானந்த
மானந்தம் ஆ-ஈ-ஊ-ஏ-ஓமொன் றைந்திட
மானந்த மானந்த மஞ்சும தாயிடு
மானந்தம் அம்-ஹ்ரீம்-அம்-க்ஷம்-ஆம்-ஆமே. ௨௰௭

911 மேனி யிரண்டும் விலங்காமன் மேற்கொள்ள
மேனி யிரண்டுமிக் கார விகாரியா
மேனி யிரண்டும்ஊ ஆ-ஈ-ஏ ஓ-என்று
மேனி யிரண்டும் ஈ-ஓ-ஊ ஆ-ஏ-கூத்ததே. ௨௰௮

912 கூத்தே சிவாய நமமசி வாயிடுங்
கூத்தே-ஈ ஊ-ஆ-ஏ-ஓம்-சிவாய நமவாயிடுங்
கூத்தே-ஈ-ஊ-ஆ- ஏ-ஓம்-சிவாய நமவாயிடுங்
கூத்தே-இ-ஊ-ஆ-எ-ஓம் நமசிவாய கோஎன்றுமாறே. ௨௰௯

913 ஒன்றிரண் டாடவோ ரொன்று முடனுட
வொன்றினின் மூன்றாட வோரேழு மொத்தாட

Koviloor Digital Library

வொன்றி னுலாடவோ ரொன்பது முடனுட
மன்றினி லாடினுன் மாணிக்கக் கூத்தே. ௩௰

௰உ. திருவம்பலச் சக்கரம்

914 இருந்தவிவ் வட்டங்க ளீராறி ரேகை
யிருந்த விரேகைமே லீரா றிருத்தி
யிருந்த மனைகளு மீராறு பத்தொன்
றிருந்த மனையொன்றி லெய்துவன் ருனே. ௧

915 தானென்றி வாழிடந் தன்னெழுத் தேயாகுந்
தானென்று மந்நான்குந் தன்பே ரெழுத்தாகுந்
தானென்று நாற்கோணந் தன்னைந் தெழுத்தாகுந்
தானென்றி லேயொன்று மவ்வரன் ருனே. உ

916 அரகர வென்ன வரியதொன் றில்லை
யரகர வென்ன வறிகிலர் மாந்த
ரரகர வென்ன வமரரு மாவ
ரரகர வென்ன வறும்பிறப் பன்றே. ௩

917 எட்டு நிலையுள வெங்கோ னிருப்பிட
மொட்டி னிலொன்று மிருமூன்று மீரேழு
மொட்டிய விந்துவு நாதமு மோங்கிடப்
பட்டது மந்திரம் பான்மொழி பாலே. ௪

918 மட்டவிழ் தாமரை மாதுநல் லாளுட
னெட்டி யிருந்த வுபாய மறிகிலர்
விட்ட வெழுத்தை விடாத வெழுத்துடன்
கட்டவல் லாருயிர் காக்கவல் லாரே. ௫

919 ஆலய மாக வமர்ந்தபஞ் சாக்கர
மாலய மாக வமர்ந்தவித் தூலம்பே

Koviloor Digital Library

ராலய மாக வருகின்ற சூக்கும
மாலய மாக வமர்ந்திருந் தானே. கூ

920 இருந்தவிவ் வட்ட மிருமூன் றிரேகை
யிருந்த வதனு ளிரேகை யைந்தாக
விருந்த வறைக ளிருபத்தைந் தாக
விருந்த வறையொன்றி லெய்து மகாரமே. எ

921 மகார நடுவே வளைத்திடுஞ் சத்தியை
யொகாரம் வளைத்திட் டும்பிளந் தேற்றி
யகாரந் தலையா யிருகண் சிகாரமாய்
நகார வகாரநற் காலது நாடுமே. அ

922 நாடும் பிரணவ நடுவிரு பக்கமு
மாடு மவர்வா யமர்ந்தங்கு நின்றது
நாடு நடுவுண் முகநம சிவாய
வாடுஞ் சிவாயநம புறவட்டத் தாயதே. கூ

923 ஆயுஞ் சிவாய நமமசி வாயந
வாயு நமசிவா யயநம சிவாயந
வாயுமே வாயந மசியெனு மந்திர
மாயுஞ் சிகாரந்தொட் டந்தத் தடைவிலே. ௰

924 அடைவினி லைம்பது மையைந் தறையி
னடையு மறையொன்றுக் கீரெழுத் தாக்கி
யடையு மகாரத்தி லந்தமாம் க்ஷவ்வு
மடைவி னெழுத்தைம்பத் தொன்று மமர்ந்ததே. ௰க

925 அமர்ந்த வரகர வாம்புற வட்ட
மமர்ந்த வரிகரி யாமத னுள்வட்ட
மமர்ந்த வசபை யாமத னுள்வட்ட
மமர்ந்த விரகையு மாகின்ற சூலமே. ௰உ

Koviloor Digital Library

926 சூலத் தலையினிற் றேற்றிடுஞ் சத்தியுஞ்
சூலத் தலையினிற் சூழுமோங் காரத்தால்
சூலத் திடைவெளி தோற்றிடு மஞ்செழுத்
தாலப் பதிக்கு மடைவது வாமே. ௯உ௬

927 அதுவா மகார விகார வுகாரம்
அதுவா மெகார மொகாரம தஞ்சா
மதுவாகுஞ் சக்கர வட்டமேல் வட்டம்
பொதுவா மிடைவெளி பொங்குநம் பேரே. ௯உ௭

928 பேர்பெற் றதுமூல மந்திரம் பின்னது
சோர்வுற்ற சக்கர வட்டத்துட் சந்தியி
னேர்பெற் றிருந்திட நின்றது சக்கரப்
பேர்பெற் றிருந்த வியல்பிது வாமே. ௯உ௮

929 இயலுமிம் மந்திர மெய்தும் வழியின்
செயலு மறியத் தெளிவிக்கு நாதன்
புயலும் புனலும் பொருந்தங்கி மண்விண்
முயலு மெழுத்துக்கு முன்னு விருந்ததே. ௯உ௯

930 ஆறெட் டெழுத்தின்மே லாறும் பதினலு
மேறெட் டதின்மேலே விந்துவு நாதமுஞ்
சீறிட்டு நின்று சிவாய நமவென்னக்
கூறிட்டு மும்மலங் கூப்பிட்டுப் போமே. ௯௩௰

931 அண்ண லிருப்ப தவளக் கரத்துளே
பெண்ணி னல்லாளும் பிரானக் கரத்துளே
யெண்ணி யிருவ ரிசைந்தங் கிருந்திடப்
புண்ணிய வாளர் பொருளறி வார்களே. ௯௩௧

932 அவ்விட்டு வைத்தங் கரவிட்டு மேல்வைத்
திவ்விட்டுப் பார்க்கி லிலிங்கம தாய்நிற்கு

Koviloor Digital Library

மவ்விட்டு மேலே வளியுறக் கண்டபின்
றெும்மிட்டு நின்ற சுடர்க்கொழுந் தாமே. ௰௯

933 அவ்வுண்டு சவ்வுண் டனைத்துமங் குள்ளது
கவ்வுண்டு நிற்குங் கருத்தறி வாரில்லை
கவ்வுண்டு நிற்குங் கருத்தறி வாளர்க்குச்
சவ்வுண்ட சத்தி சதாசிவன் றனே. உ௰

934 அஞ்செழுத் தாலே யமர்ந்தன னந்தியு
மஞ்செழுத் தாலே யமர்ந்தபஞ் சாக்கர
மஞ்செழுத் தாகிய வக்கர சக்கர
மஞ்செழுத் துள்ளே யமர்ந்திருந் தானே. உ௰௧

935 கூத்தனைக் காணுங் குறிபல பேசிடிற்
கூத்த னெழுத்தின் முதலெழுத் தோதினுர்
கூத்தனெ டொன்றிய கொள்கைய ராய்நிற்பர்
கூத்தனைக் காணுங் குறியது வாமே. உ௰௨

936 அத்திசைக் குண்ணின்ற வனலை யெழுப்பியே
யத்திசைக் குண்ணின்ற தவ்வெழுத் தோதினு
லத்திசைக் குண்ணின்ற வந்த மறையனை
யத்திசைக் குள்ளுற வாக்கினன் றனே. உ௰௩

937 தானே யளித்திடுந் தையலை நோக்கினுற்
றுனே யளித்திட்டு மேலுற வைத்திடுந்
தானே யளித்த மகாரத்தை யோதிடத்
தானே யளித்ததோர் கல்லொளி யாகுமே. உ௰௪

938 கல்லொளி யேயென நின்ற வடதிசை
கல்லொளி யேயென நின்றன னிந்திரன்
கல்லொளி யேயென நின்ற சிகாரத்தைக்
கல்லொளி யேயெனக் காட்டினுன் றனே. உ௰௫

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

939 தானே யெழுகுணந் தன்சுட ராய்நிற்குந்
தானே யெழுகுணம் வேதமு மாய்நிற்குந்
தானே யெழுகுண மாவது மோதிடிற்
றானே யெழுந்த மறையவ னாமே. ௨௰௬௯

940 மறையவ னாக மதித்த பிறவி
மறையவ னாக மதித்திடக் காண்பர்
மறையவ னஞ்செழுத் துண்ணிற்கப் பெற்ற
மறையவ னஞ்செழுத் தாமது வாகுமே. ௨௰௭௦

941 ஆகின்ற பாதமு மந்நவாய் நின்றிடு
மாகின்ற நாபியு ளங்கே மகாரமா
மாகின்ற சீயிரு தோள்வவ்வாய்க் கண்டபின்
னாகின்ற வச்சுடர் யவ்வியல் பாமே. ௨௰௭௧

942 அவ்வியல் பாய விருமூன் றெழுத்தையுஞ்
செவ்வியல் பாகச் சிறந்தன னந்தியு
மொவ்வியல் பாக வொளியுற வோங்கிடிற்
பவ்வியல் பாகப் பரந்துநின் றானே. ௨௰௭௨

943 பரந்தது மந்திரம் பல்லுயிர்க் கெல்லாம்
வரந்தரு மந்திரம் வாய்த்திட வாங்கித்
துரந்திடு மந்திரஞ் சூழ்பகை போக
வுரந்தரு மந்திர மோமென் றெழுப்பே. ௩௰

944 ஓமென் றெழுப்பித்தன் னுத்தம நந்தியை
நாமென் றெழுப்பி நடுவெழு தீபத்தை
யாமென் றெழுப்பியவ் வாறறி வார்கண்
மாமன்று கண்டு மகிழ்ந்திருந் தாரே. ௩௰௧

945 ஆகின்ற சக்கரத் துள்ளே யெழுத்தைந்தும்
பாகொன்றி நின்ற பதங்களில் வர்த்திக்கு

Koviloor Digital Library

மாகின்ற வைம்பத் தொருவெழுத் துண்ணிற்கப்
பாகொன்றி நிற்கும் பராபரன் றனே. ௯௪௫

946 பரமாய வஞ்செழுத் துண்ணடு வாக
பரமாய நவசிம பார்க்கின்ம வயநசி
பரமாய சியநம வாம்பரத் தோதிற்
பரமாய வாசி மயநமாய் நின்றே. ௯௪௬

947 நின்ற வெழுத்துக்கண் ணோர்தரு பூதமு
நின்ற வெழுத்துக்கண் ணோர்தரு வண்ணமு
நின்ற வெழுத்துக்கண் ணோர்தர நின்றிடி
னின்ற வெழுத்துள்ளு நின்றனன் றனே. ௯௪௭

948 நின்றது சக்கர நீளும் புவியெலா
மன்றது வாய்நின்ற மாயநன் றுடனேக்
கன்றது வாகக் கரந்தன னந்தியுங்
குன்றிடை நின்றிடு கொள்கைய னுமே. ௯௪௮

949 கொண்ட விச்சக்கரத் துள்ளே குணம்பல
கொண்ட விச்சக்கரத் துள்ளே குறியைந்துங்
கொண்டவிச் சக்கரங் கூத்த னெழுத்தைந்துங்
கொண்டவிச் சக்கரத் துண்ணின்ற கூத்தே. ௯௪௯

950 வெளியி லிரேகையில் ரேகையி லத்தலை
சுளியி லுகாரமாஞ் சுற்றிய வன்னி
நெளிதரு கால்கொம்பு நேர்விந்து நாதந்
தெளியும் பிரகாரஞ் சிவமந் திரமே. ௯௫0

951 அகார வுகார சிகார நடுவாய்
வகார மோடாறும் வளியுடன் கூடிச்
சிகார முடனே சிவன்சிந்தை செய்ய
வொகார முதல்வ னுவந்துநின் றனே. ௯௫௧

Koviloor Digital Library

952 அற்ற விடத்தே யகாரம தாவது
வுற்ற விடத்தே யுறுபொருள் கண்டிடச்
செற்ற மறுத்த செழுஞ்சுடர் மெய்ப்பொருள்
குற்ற மறுத்தபொன் போலுங் குளிகையே. ௯௱௫௰௨

953 அவ்வென்ற போதினி லுவ்வெழுத் தாலித்தா
லுவ்வென்ற முத்தி யுருகிக் கலந்திடு
மவ்வென்றெ னுள்ளே வழிபட்ட நந்தியை
யெவ்வணஞ் சொல்லுகே னெந்தை யியற்கையே. ௯௱௫௰௩

954 நீரி லெழுத்திவ் வுலகா ரறிவது
வானி லெழுத்தொன்று கண்டறி வாரில்லை
யாரிவ் வெழுத்தை யறிவா ரவர்க
ளூனி லெழுத்தை யுணர்கிலர் தாமே. ௯௱௫௰௪

955 காலை நடுவுறக் காயத்தி லக்கர
மாலை நடுவுற வைம்பது மாவன
மேலு நடுவுற வேதம் விளம்பிய
மூல நடுவுற முத்திதந் தானே. ௯௱௫௰௫

956 நாவியின் கீழது நல்லவெழுத் தொன்று
பாவிக ளத்தின் பயனறி வாரில்லை
யோவிய ராலு மறியவொண் ணாதது
தேவியுந் தானுந் திகழ்ந்திருந் தானே. ௯௱௫௰௬

957 அவ்வொடு சவ்வென் றரனுற்ற மந்திர
மவ்வொடு சவ்வென்ற தாரு மறிகில
ரவ்வொடு சவ்வென்ற தாரு மறிந்தபி
னவ்வொடு சவ்வு மனாதியு மாமே. ௯௱௫௰௭

958 மந்திர மொன்றுண் மலரா லுதிப்பது
வுந்தியி னுள்ளே யுதயம்பண் ணாநிற்குஞ்

Koviloor Digital Library

சந்திசெய் யாநிற்பர் தாம தறிகிலர்
நந்தி தொழுதுபோ யார்த்தகன் றூர்களே. ௯௫௮

959 சேவிக்கு மந்திரஞ் செல்லுந் திசைபெற
வாவிக்குண் மந்திர மாதார மாவன
பூவுக்குண் மந்திரம் போக்கற நோக்கிடி
லாவிக்குண் மந்திர மங்குச மாமே. ௯௫௯

960 அருவினி லம்பர மங்கெழு நாதம்
பெருகு துடியிடை பேணிய விந்து
மருவி யகார சிகார நடுவா
யுருவிட வூறு முறுமந் திரமே. ௯௬௦

961 விந்துவு நாதமு மேவி யுடன்கூடிச்
சந்திர னோடே தலைப்படு மாயிடி
லந்தர வானத் தமுதம்வந் தூறிடு
மங்குதி மந்திர மாகுதி யாகுமே. ௯௬௧

962 ஆறெழுத் தோது மறிவா ரறிகிலா
ராறெழுத் தொன்றாக வோதி யுணரார்கள்
வேறெழுத் தின்றி விளம்பவல் லார்கட்
கோரெழுத் தாலே யுயிர்பெற லாமே. ௯௬௨

963 ஓது மெழுத்தோ டுயிர்க்கலை மூவஞ்சு
மாதி யெழுத்தவை யைம்பத்தோ டொன்றென்பர்
சோதி யெழுத்தி னிலையிரு மூன்றுள
நாத வெழுத்திட்டு நாடிக்கொள் ளீரே. ௯௬௩

964 விந்துவி லுஞ்சுழி நாத மெழுந்திட
பந்தத் தலைவி பதினாறு கலையதாக்
கந்தர வாகரங் காலுடம் பாயினு
ளந்தமு மின்றியே யைம்பத்தொன் றாயதே. ௯௬௪

Koviloor Digital Library

965 ஐம்ப தெழுத்தே யனைத்தும்வே தங்களு
மைம்ப தெழுத்தே யனைத்தாக மங்களு
மைம்ப தெழுத்தேயு மாவ தறிந்தபி
னைம்ப தெழுத்தும்போ யஞ்செழுத் தாமே. ௯௬௨

966 அஞ்செழுத் தாலைந்து பூதம் படைத்தன
னஞ்செழுத் தாற்பல யோனி படைத்தன
னஞ்செழுத் தாலிவ் வகலிடந் தாங்கின
னஞ்செழுத் தாலே யமர்ந்துநின் றானே. ௯௬௩

967 வீழ்ந்தெழ லாம்விகிர் தன்றிரு நாமத்தைச்
சோர்ந்தொழி யாமற் றொடங்கு மொருவற்குச்
சார்ந்த வினைத்துயர் போகத் தலைவனும்
போந்திடு மென்னும் புரிசடை யோனே. ௯௬௪

968 உண்ணு மருந்து முலப்பிலி காலமும்
பண்ணுறு கேள்வியும் பாடலு மாய்நிற்கும்
விண்ணின் றமரர் விரும்பி யடிதொழ
வெண்ணின் றெழுத்தஞ்சு மாகிநின் றானே. ௯௬௫

969 ஐந்தின் பெருமை யகலிட மாவது
வைந்தின் பெருமையே யாலய மாவது
வைந்தின் பெருமை யறவோன் வழக்கமு
மைந்தின் வகைசெயப் பாலனு மாமே. ௯௬௬

970 வேரெழுத் தாய்விண்ணு யப்புற மாய்நிற்கு
நீரெழுத் தாய்நிலந் தாங்கியு மங்குள்ள
சீரெழுத் தாயங்கி யாயுயி ராமெழுத்
தோரெழுத் தீசனு மொண்சுட ராமே. ௯௬௭

971 நாலா மெழுத்தோசை ஞால முருவது
நாலா மெழுத்தினுண் ஞால மடங்கிற்று

Koviloor Digital Library

நாலா மெழுத்தே நவிலவல் லார்கட்கு
நாலா மெழுத்தது நன்னெறி தானே. ருமஅ

972 இயைந்தன ளேந்திழை யென்னுள்ள மேவி
நயந்தன ளங்கே நமசிவ வென்னும்
பயந்தன்னை யோரும் பதமது பற்றும்
பெயர்ந்தனன் மற்றும் பிதற்றறுத் தேனே. ருமகூ

973 ஆமத் தினிதிருந் தன்ன மயத்தினை
யோமத்தி லேயுதம் பண்ணு மொருத்திதன்
ஞம நமசிவ வென்றிருப் பாருக்கு
நேமத் தலைவி நிலவி நின்றாளே. சாம

974 பட்டம் பரிசே பரமஞ் செழுத்ததி
னிட்ட மறிந்திட் டிரவு பகல்வர
நட்டம தாடு நடுவே நிலயங்கொண்
டட்டதே சப்பொரு ளாகிநின் றாளே. சாமக

975 அகார முயிரே யுகாரம் பரமே
மகார மலமாய் வருமுப்பத் தாறிற்
சிகாரஞ் சிவமாய் வகாரம் வடிவமா
யகார முயிரென் றறையலு மாமே. சாமஉ

976 நகார மகாரஞ் சிகார நடுவாய்
வகார மிரண்டும் வளியுடன் கூட்டி
யொகார முதற்கொண் டொருக்கா லுரைக்க
மகார முதல்வன் மனத்தகத் தானே. சாமங

977 அஞ்சுள வானை யடவியுள் வாழ்வன
வஞ்சுக்கு மஞ்செழுத் தங்குச மாவன
வஞ்சையுங் கூடத் தடுக்கவல் லார்கட்கே
யஞ்சாதி யாதி யகம்புக லாமே. சாமச

Koviloor Digital Library

978 ஐந்து கலையி லகராதி தன்னிலே
வந்த நகராதி மாற்றி மகராதி
நந்தியை மூலத்தே நாடிப் பரையொடுஞ்
சந்திசெய் வார்க்குச் சடங்கில்லை தானே. ௬௰௫

979 மருவுஞ் சிவாயமே மன்னு முயிரு
மருமந்த யோகமு ஞானமு மாகுந்
தெருள்வந்த சீவனார் சென்றிவற் றுலே
யருடங்கி யச்சிவ மாவது வீடே. ௬௰௬

980 அஞ்சுக வஞ்செழுத் துண்மை யறிந்தபி
னெஞ்சகத் துள்ளே நிறையும் பராபரம்
வஞ்சக மில்லை மனைக்கு மழிவில்லை
தஞ்ச மிதுவொன்று சாற்றுகின் றேனே. ௬௰௭

981 சிவாயவொ டவ்வே தெளிந்துள்ளத் தோதச்
சிவாயவொ டவ்வே சிவனுரு வாகுஞ்
சிவாயவொ டவ்வுந் தெளியவல் லார்கள்
சிவாயவொ டவ்வே தெளிந்திருந் தாரே. ௬௰௮

982 சிகார வகார யகார முடனே
நகார மகார நடுவுற நாடி
யொகார முடனே யொருகா லுரைக்க
மகார முதல்வன் மதித்துநின் றானே. ௬௰௯

983 நம்முத லோரைந்தி னுடுங் கருமங்க
ளம்முத லைந்தி லடங்கிய வல்வினை
சிம்முத லுள்ளே தெளியவல் லார்கட்குத்
தம்முத லாகுஞ் சதாசிவன் றானே. ௭௰

984 நவமுஞ் சிவமு முயிர்பர மாகுந்
தவமொன்றி லாதன தத்துவ மாகுஞ்

Koviloor Digital Library

சிவமொன்றி யாய்பவ ராதர வாலச்
சிவமென்ப தானு மெனுந்தெளி வுற்றதே. ௯௮௧

985 கூடிய வெட்டு மிரண்டுங் குவிந்தறி
நாடிய நந்தியை ஞானத்துளே வைத்து
வாடிய வைவரு மங்குற வாவர்க
டேடி யதனைத் தெளிந்தறி யீரே. ௯௮௨

986 எட்டு மிரண்டு மினிதறி கின்றில
ரெட்டு மிரண்டு மறியாத வேழைய
ரெட்டு மிரண்டு மிருமூன்று நான்கெனப்
பட்டது சித்தாந்த சன்மார்க்க பாதமே. ௯௮௩

௰௩. சிவச் சக்கரம்

987 எட்டு வரையின்மே லெட்டு வரைகீறி
யிட்ட நடுவு ளிறைவ னெழுத்தொன்றில்
வட்டத்தி லேயறை நாற்பத்தெட் டுமிட்டுச்
சிட்டஞ் செழுத்துஞ் செபிசீக் கிரமே. ௯௮௪

988 தானவர் சட்டர் சதிர ரிருவர்க
ளானவிம் மூவரோ டாற்றவ ராதிக
ளேனைப் பதினைந்தும் விந்துவு நாதமுஞ்
சேனையுஞ் செய்சிவ சக்கரந் தானே. ௯௮௫

989 பட்டண மாதவ மாற்றும் பராபரம்
விட்டனர் தம்மை விகிர்தா நமவென்ப
ரெட்டனை யாயினு மீசன் றிறத்திற
மொட்டுவன் பேசுவ னென்றறி யேனே. ௯௮௬

990 சிவமுதன் மூவரோ டைவர் சிறந்து
வவைமுத லாறிரண் டொன்றெடொன் றுன

Koviloor Digital Library

வவைமுதல் விந்துவு நாதமு மோங்கச்
சவைமுதற் சங்கரன் றன்பெயர் தானே. ௯௮௭

991 வித்தாஞ் சகமய மாக வரைகீறி
நத்தார் கலைபதி ஞறுநாட் டிப்பின்
னுத்தாரம் பன்னிரண் டாதி கலைதொகும்
பத்தாம் பிரம சடங்குபார்த் தோதிடே. ௯௮௮

992 கண்டெழுந் தேன்கம லம்மல ருள்ளிடை
கொண்டொழிந் தேனுடன் கூடிய காலத்துப்
பண்பழி யாத பதிவழி யேசென்று
நண்பழி யாமே நமவென லாமே. ௯௮௯

993 புண்ணிய வானவர் பூமழை தூவிநின்
றெண்ணுவ ரண்ண லிணையடி மந்திர
நண்ணுவர் நண்ணி நமவென்னு நாமத்தைக்
கண்ணென வுன்னிக் கலந்துநின் ருரே. ௯௯0

994 ஆறெழுத் தாலவ் வாறு சமயங்க
ளாறுக்கு நாலே யிருபத்து நாலென்பர்
சாவித் திரியிற் றலையெழுத் தொன்றுள
பேதிக்க வல்லார் பிறவியற் ருர்களே. ௯௯௧

995 எட்டினி லெட்டறை யிட்டோ ரறையிலே
கட்டிய வொன்றெட்டாய்க் காண நிறையிட்டுச்
சுட்டி யிவற்றைப் பிரணவஞ் சூழ்ந்திட்டு
மட்டு முயிர்கட்கு மாபதி யானுண்டே. ௯௯௨

996 நம்முத லவ்வொடு நாவின ராகியே
யம்முத லாகிய வெட்டிடை யுற்றிட்டு
வும்முத லாகவே யுண்பவ ருச்சிமே
லும்முத லாயவ னுற்றுநின் ருனே. ௯௯௩

Koviloor Digital Library

997 நின்ற வரசம் பலகைமே னேராக
வொன்றிட மவ்விட்டு வோலையிற் சாதகந்
துன்று மெழுகையுள் பூசிச் சுடரிடைந்
தன்ற வெதுப்பிடத் தம்பனங் காணுமே. அ௰௪

998 கரண விரளிப் பலகை யமன்றிசை
மரண மிட்டெட்டின் மகார வெழுத்திட்டு
வரணமி லங்காயம் பூசி யடுப்பிடை
முரணிற் புதைத்திட மோகன மாகுமே. அ௰௫

999 ஆங்கு வடமேற்கி லையனுர் கோட்டத்திற்
பாங்கு படவே பலாசப் பலகையிற்
காங்கரு மேட்டிற் கடுப்பூசி விந்துவிட்
டோங்காரம் வைத்திடு முச்சாட னத்துக்கே. அ௰௬

1000 உச்சியம் போதி லொளிவன்னி மூலையிற்
பச்சோலை யிற்பஞ்ச காயத்தைப் பாரித்து
முச்சது ரத்தின் முதுகாட்டில் வைத்திடு
வைச்சபின் மேலோர் மாரணம் வேண்டிலே. அ௰௭

1001 ஏய்ந்த வரிதார மேட்டின்மே லேபூசி
யேய்ந்த வகார முகார மெழுத்திட்டு
வாய்ந்ததோர் வில்லம் பலகை வசியத்துக்
கேய்ந்தவைத் தெண்பதி னுயிரம் வேண்டிலே. அ௰௮

1002 எண்ணுக் கருடனை யேட்டின் யகாரமிட்
டெண்ணுப் பொன்னுளி லெழுவெள்ளி பூசிடா
வெண்ணுவற் பலகை யிட்டுமேற் கேநோக்கி
யெண்ணு வெழுத்தொடெண் ணுயிரம் வேண்டிலே. அ௰௯

Koviloor Digital Library

சிவமயம்

௰௪. அருச்சனை

1003 அம்புய நீலங் கழுநீ ரணிநெய்தல்
வம்பவிழ் பூகமு மாதவி மந்தாரந்
தும்பை வகுளஞ் சுரபுன்னை மல்லிகை
செண்பகம் பாதிரி செவ்வந்தி சாத்திடே. க

1004 சாங்கம தாகவே சந்தொடு சந்தனந்
தேங்கமழ் குங்குமங் கர்ப்பூரங் காரகிற்
பாங்கு படப்பனி நீராற் குழைத்துவைத்
தாங்கே யணிந்துநீ ரர்ச்சியு மன்பொடே. உ

1005 அன்புட னேநின் றமுதமு மேற்றியே
பொன்செய் விளக்கும் புகைதீபந் திசைதொறுந்
துன்ப மகற்றித் தொழுவோர் நினையுங்கா
லின்ப முடனேவந் தெய்திடு முத்தியே. ௩

1006 எய்தி வழிப்படி லெய்தா தனவில்லை
யெய்தி வழிப்படி லிந்திரன் செல்வமு
னெய்தி வழிப்படி லெண்சித்தி யுண்டாகு
மெய்தி வழிப்படி லெய்திடு முத்தியே. ௪

1007 நண்ணும் பிறதார நீத்தா ரவித்தார்
மண்ணிய நைவேத்தி யமனுசந் தான
நண்ணிய பஞ்சாங்க நண்ணுஞ் செபமென்னு
மண்ணு மனபவ னத்தொடு வைகுமே. ௫

1008 வேண்டார்கள் கன்மம் விமலனுக் காட்பட்டோர்
வேண்டார்கள் கன்ம மதிலிச்சை யற்றபேர்
வேண்டார்கள் கன்ம மிகுசிவ யோகிகள்
வேண்டார்கள் கன்ம மிகுதியோ ராய்ந்தன்பே. ௬

Koviloor Digital Library

1009 அறிவரு ஞானத் தெவரு மறியார்
பொறிவழி தேடிப் புலம்புகின் ருர்க
ணெறிமனே யுள்ளே நிலெபெற நோக்கி
லெறிமணி யுள்ளே யிருக்கலு மாமே. எ

1010 இருளும் வெளிபோ லிரண்டா மிதய
மருளறி யாமையு மன்னு மறிவு
மருளிவை விட்டெறி யாமை மயங்கு
மருளுஞ் சிதைத்தோ ரவர்களா மன்றே. அ

1011 தானுவ ஞக வவனே தானுயிட
வான விரண்டி லறிவன் சிவமாகப்
போனவ னன்பிது நாலா மரபுறத்
தானவ ஞகுமோ ராதித்த தேவரே. கூ

1012 ஓங்கார முந்திக்கீ முற்றிடு மெந்நாளு
நீங்கா வகாரமு நீள்கண்டத் தாயிடும்
பாங்கார் நகாரம் பயினெற்றி யுற்றிடும்
வீங்காகும் விந்துவு நாதமே லாகுமே. ய

1013 நமவது வாசன மான பசுவே
சிவமது சித்திச் சிவமாம் பதியே
நமவற வாதி நாடுவ தன்ருஞ்
சிவமாகு மாமோனஞ் சேர்தன்மெய் வீடே. யக

1014 தெளிவரு நாளிற் சிவவமு தூறு
மொளிவரு நாளிலோ ரெட்டி லுகளு
மொளிவரு மப்பதத் தோரிரண் டாகில்
வெளிதரு நாதன் வெளியா யிருந்தே. யஉ

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

௰௫. நவகுண்டம்

1015 நவகுண்ட மானவை நானுரை செய்யி
னவகுண்டத் துள்ளெழு நற்றீபந் தானு
நவகுண்டத் துள்ளெழு நன்மைக ளெல்லா
நவகுண்ட மானவை நானுரைப் பேனே. க

1016 உரைத்திடுங் குண்டத்தி னுள்ளேமுக் காலு
நகைத்தெழு நாற்கோண நன்மைக ளைந்து
பகைத்திடு முப்புரம் பாரங்கி யோடே
மிகைத்திடு கண்டங்கண் மேலறி யோமே. உ

1017 மேலறிந் துள்ளே வெளிசெய்த வப்பொருள்
காலறிந் துள்ளே கருத்துற்ற செஞ்சுடர்
பாரறிந் தண்டஞ் சிறகற நின்றது
நானறிந் துள்ளெழ நாடிக்கொண் டேனே. ௩

1018 கொண்டவிக் குண்டத்தி னுள்ளெழு சோதியா
யண்டங்க ளீரேழு மாக்கி யழிக்கலாம்
பண்டையுள் வேதம் பரந்த பரப்பெலா
மின்றுசொன் னூலா யெடுத்துரைத் தேனே. ச

1019 எடுத்தவக் குண்டத் திடம்பதி னுறிற்
பதித்த கலைகளும் பாலித்து நிற்குங்
கதித்தன லுள்ளெழக் கண்டுகொள் வார்க்கே
கொதித்தெழு வல்வினை கூடகி லாவே. ரு

1020 கூடமுக் கூடத்தி னுள்ளெழு குண்டத்து
ளாடிய வைந்து மகம்புறம் பாய்நிற்கும்
பாடிய பன்னீ ரிராசியு மங்கெழ
நாடிக்கொள் வார்கட்கு நற்சுடர் தானே. சா

Koviloor Digital Library

1021 நற்சுட ராகுஞ் சிரமுக வட்டமாங்
கைச்சுட ராகுங் கருத்துற்ற கைகளிற்
பைச்சுடர் மேனி பதைப்புற் றிலிங்கமு
நற்சுட ராயெழு நல்லதென் றுளே. எ

1022 நல்லதென் றுளே நமக்குற்ற நாயகஞ்
சொல்லதென் றுளே சுடர்முடிப் பாதமா
மெல்லநின் றுளே வினவகில் லாதவர்
கல்லதன் றுளேயுங் கற்றும்வின் ஞுளே. அ

1023 வின்ஞு விளம்பிறை மேவிய குண்டத்துச்
சொன்ஞு லிரண்டுஞ் சுடர்நாகந் திக்கெங்கும்
பன்ஞுலு நாகம் பரந்த பரஞ்சுட
ரென்ஞுகத் துள்ளே யிடங்கொண்ட வாறே. கூ

1024 இடங்கொண்ட பாத மெழிற்சுட ரேக
நடங்கொண்ட பாதங்க ணன்னீ ரதற்குச்
சகங்கொண்ட கையிரண் டாறுந் தழைப்ப
முகங்கொண்ட செஞ்சுடர் முக்கண ஞர்க்கே. ௰

1025 முக்கணன் றுனே முழுச்சுட ராயவ
னக்கணன் றுனே யகிலமு முண்டவன்
றிக்கண ஞகித் திகையெட்டுங் கண்டவ
னெக்கணன் றுனுக்கு மெந்தை பிரானே. ௰க

1026 எந்தை பிரானுக் கிருமூன்று வட்டமாய்த்
தந்தைதன் முன்னே சண்முகந் தோன்றலாற்
கந்தன் சுவாமி கலந்தங் கிருத்தலான்
மைந்த னிவனென்ன மாட்டிக் கொளீரே. ௰உ

1027 மாட்டிய குண்டத்தி னுள்ளெழு வேதத்து
ளாட்டிய காலொன்று மிரண்டு மலர்ந்திடும்

Koviloor Digital Library

வாட்டிய கையிரண் டொன்று பதைத்தெழ
நாட்டுஞ் சுரரிவர் நல்லொளி தானே. ௰௭

1028 நல்லொளி யாக நடந்த வுலகெங்குங்
கல்லொளி யாகக் கலந்து ளிருந்திடுஞ்
சொல்லொளி யாகத் தொடர்ந்த வுயிர்க்கெலாங்
கல்லொளி கண்ணுளு மாகிநின் ருனே. ௰௮

1029 நின்ற விளக்குண்ட நிலையாறு கோணமாய்ப்
பண்டையில் வட்டம் பதைத்தெழு மாருறுங்
கொண்டவித் தத்துவ முள்ளே கலந்தெழ
விண்ணுளு மென்ன வெடுக்கலு மாமே. ௰௯

1030 எடுக்கின்ற பாதங்கண் மூன்ற தெழுத்தைக்
கடுத்த முகமிரண் டாறுகண் ணுகப்
படித்தெண்ணு நாவெழு கொம்பொரு நாலு
மடுத்தெழு கண்ணு னந்தமி லார்க்கே. ௰௧௦

1031 அந்தமில் லானுக் ககலிடந் தானில்லை
யந்தமில் லானை யளப்பவர் தாமில்லை
யந்தமில் லானுக் கடுத்தசொற் ருனில்லை
யந்தமில் லானை யறிந்துகொள் பத்தே. ௰௧

1032 பத்திட்டங் கெட்டிட் டாறிட்டு நாலிட்டு
மட்டிட்ட குண்ட மலர்ந்தெழு தாமரை
கட்டிட்டு நின்று கலந்தமெய் யாகமும்
பட்டிட்டு நின்றது பார்ப்பதி பாலே. ௰௨

1033 பார்ப்பதி பாகன் பரந்தகை நாலஞ்சு
காற்பதி பத்து முகம்பத்துக் கண்களும்
பூப்பதி பாத மிரண்டு சுடர்முடி
நாற்பது சோத்திர நல்லிரு பத்தஞ்சே. ௰௩

Koviloor Digital Library

1034 அஞ்சிட்ட கோல மளப்பன வையைந்து
மஞ்சிட்ட குண்ட மலர்ந்தங் கிருத்தலாற்
பஞ்சிட்ட சோதிப் பரந்த பரஞ்சுடர்
கொஞ்சிட்ட வன்னியைக் கூடுதன் முத்தியே. உ௰

1035 முத்தநற் சோதி முழுச்சுட ராயவன்
கற்றற்று நின்ருர் கருத்து ளிருந்திடும்
பற்றற நாடிப் பரந்தொளி யூடுபோய்ச்
செற்றற் றிருந்தவர் சேர்ந்திருந் தாரே. உ௰க

1036 சேர்ந்த கலையஞ்சுஞ் சேருமிக் குண்டமு
மார்ந்த திசைகளு மங்கே யமர்ந்திடும்
பாய்ந்தவைம் பூதமும் பார்க்கின்ற வன்னியைக்
காய்ந்தவ ரென்றுங் கலந்தவர் தாமே. உ௰உ

1037 மெய்கண்ட மாம்விரி நீருல கேழை
யுய்கண்டஞ் செய்த வொருவனைச் சேருமின்
செய்கண்ட ஞானந் திருந்திய தேவர்கள்
பொய்கண்ட மில்லாப் பொருள்கலந் தாரே. உ௰ங

1038 கலந்திரு பாத மிருகர மாகு
மலர்ந்திரு குண்ட மகாரத்தோர் மூக்கு
மலர்ந்தெழு செம்முக மற்றைக்கண் ணெற்றி
யுணர்ந்திரு குஞ்சியங் குத்தம ஞர்க்கே. உ௰௪

1039 உத்தமன் சோதி யுளனெரு பாலனுய்
மத்திம ஞகி மலர்ந்தங் கிருந்திடும்
பச்சிமத் திக்கும் பரந்து குழிந்தன
சத்தி மாஞகத் தழைத்த கொடியே. உ௰ரு

1040 கொடியாறு சென்று குலாவிய குண்ட
மடியிரு கோணமா யந்தமு மொக்கும்

Koviloor Digital Library

படியே முலகும் பரந்த சுடரை
மடியாது கண்டவர் மாதன மாமே. உ௰௬

1041 மாதன மாக வளர்கின்ற வன்னியைச்
சாதன மாகச் சமைந்த குருவென்றும்
போதன மாகப் பொருந்த வுலகாளும்
பாதன மாகப் பரிந்தது பார்த்தே. உ௰௭

1042 பார்த்திட மெங்கும் பரந்தெழு சோதியை
யாத்தம தாகவே யாய்ந்தறி வாரில்லை
காத்துட லுள்ளே கருதி யிருந்தவர்
மூத்துடல் கோடி யுகங்கண்ட வாறே. உ௰௮

1043 உகங்கண்ட வொன்பது குண்டமு மொக்க
வகங்கண்ட யோகியுண் ணுடி யெழுப்பும்
பயங்கண்டு கொண்டவிப் பாய்கரு வொப்பச்
சகங்கண்டு கொண்டது சாதன மாமே. உ௰௯

1044 சாதனை நாலு தழன்மூன்று வில்வயம்
வேதனை வட்டம் விளையாறு பூநிலை
போதனை போதஞ்சு பொய்கய வாரண
நாதனை நாடு நவகோடி தானே. ௩௰

௰௬. சத்தி பேதம் - திரிபுரை சக்கரம்

1045 மாமாயை மாயை வயிந்தவம் வைகரி
யோமாயை யுள்ளொளி யோராறு கோடியிற்
றுமான மந்திரஞ் சத்திதன் மூர்த்திக
ளாமா யலவாந் திரிபுரை யாங்கே. க

1046 திரிபுரை சுந்தரி யந்தரி சிந்துரப்
பரிபுரை நாரணி யாம்பல வன்னத்தி

Koviloor Digital Library

யிருள்புரை யீசி மனோன்மனி யென்ன
வருபல வாய்நிற்கு மாமாது தானே. உ

1047 தானுவ மைந்தவம் முப்புரந் தன்னிடை
தானன மூவுரு வோருத்த தன்மையள்
தானன பொன்செம்மை வெண்ணிறத் தாள்கல்வி
தானன போகமு முத்தியு நல்குமே. ௩

1048 நல்குந் திரிபுரை நாதநா தாந்தங்கள்
பல்கும் பரவிந்து பாரண்ட மானவை
நல்கும் பரையபி ராமிய கோசரி
புல்கு மருளுமப் போதந்தந் தாளுமே. ௪

1049 தாளணி நூபுரஞ் செம்பட்டுத் தானுடை
வாரணி கொங்கை மலர்க்கன்னல் வாளிவில்
லேரணி யங்குச பாச மெழின்முடி
காரணி மாமணிக் குண்டலக் காதிக்கே. ரு

1050 குண்டலக் காதி கொலைவிற் புருவத்தள்
கொண்டவ ரத்தினின் மன்னுகோ லத்தள்
கண்டிகை யாரங் கதிர்முடி மாமதிச்
சண்டிகை நாற்றிசை தாங்கிநின் றுளே. சா

1051 நின்ற திரிபுரை நீளும் புராதனி
குன்றலின் மோகினி மாதிருக் குஞ்சிகை
நன்றறி கண்டிகை நாற்காற் கரீடணி
துன்றிய நற்சுத்த தாமரைச் சுத்தையே. எ

1052 சுத்தவம் பாரத் தனத்தி சுகோதயள்
வத்துவ மாயாளு மாசத்தி மாபரை
யத்தகை யான மனோரணி தானுமாய்
வைத்தவக் கோல மதியவ ளாகுமே. அ

Koviloor Digital Library

1053 அவளை யறியா வமரரு மில்லை
யவளன்றிச் செய்யு மருந்தவ மில்லை
யவளன்றி யைவரா லாவதொன் றில்லை
யவளன்றி யூர்புகு மாறறி யேனே. ௯௰

1054 அறிவார் பராசத்தி யானந்த மென்பா
ரறிவா ரறிவுரு வாமவ ளென்பா
ரறிவார் கரும மவளிச்சை யென்பா
ரறிவார் பரனு மவளிடந் தானே. ௱

1055 தானெங் குளதங் குளதையன் மாதேவி
யூனெங் குளவங் குள்ளுயிர்க் காவலன்
வானெங் குளவங் குளேவந்தப் பாலதாங்
கோனெங்கு நின்ற குறிபல பாரே. ௱க

1056 பராசத்தி மாசத்தி பல்வகை யாலுந்
தராசத்தி யாய்நின்ற தன்மை யுணரா
வுராசத்தி யூழிக டோறு முடனே
புராசத்தி புண்ணிய மாகிய போகமே. ௱உ

1057 போகஞ்செய் சத்தி புரிகுழ லாளொடும்
பாகஞ்செய் தாங்கே பராசத்தி யாய்நிற்கு
மாகஞ்செய் தாங்கே யடியவர் நாடொறும்
பாகஞ்செய் ஞானம் படர்கின்ற கொம்பே. ௱ங

1058 கொம்பனை யாளைக் குவிமுலை மங்கையை
வம்பவிழ் கோதையை வானவர் நாடியைச்
செம்பவ ளத்திரு மேனிச் சிறுமியை
நம்பியென் னுள்ளே நயந்துவைத் தேனே. ௱ச

1059 வைத்த பொருளு மருவுயிர்ப் பன்மையும்
பத்து முகமும் பரையும் பராபரைச்

Koviloor Digital Library

சித்தக் கரணச் செயல்களுஞ் செய்திடுஞ்
சத்தியும் வித்தைத் தலையவ ளாமே. ௰௫

1060 தலைவி தடமுலை மேனின்ற தைய
ருலைவிற் றவம்செயுந் தூய்நெறித் தோகை
கலைபல வென்றிடுங் கன்னியென் னுள்ள
நிலைபெற விங்கே நிறைந்துநின் றாளே. ௰௬

1061 நின்றவ ணேரிழை நீள்கலை யோடுற
வென்ற னகம்படிந் தேழுல குந்தொழ
மன்றது வொன்றி மனோன்மணி மங்கலி
யொன்றென்ன வொன்றிநின் றுத்தடைந் தாளே. ௰௭

1062 ஒத்தடங் குங்கம லத்திடை யாயிழை
யத்தகை செய்கின்ற வாய பெரும்பதி
மத்தடை கின்ற மனோன்மணி மங்கலி
சித்தடைக் கும்வழி தேர்ந்துண ரார்களே. ௰௮

1063 உணர்ந்துட னேநிற்கு முள்ளொளி யாகி
மணங்கமழ் பூங்குழன் மங்கையுந் தானும்
புணர்ந்துட னேநிற்கும் போதருங் காலைக்
கணிந்தெழு வார்க்குக் கதியளிப் பாளே. ௰௯

1064 அளியொத்த பெண்பிள்ளை யானந்த சுந்தரி
புளியுறு புன்பழம் போலுள்ள நோக்கித்
தெளியுறு சித்துச் சிவகதி காட்டி
யொளியுற வைத்தென்னை யுய்யவுண் டாளே. உ௰

1065 உண்டில்லை யென்ற துருச்செய நின்றது
வண்டில்லை மன்றினுண் மன்னி நிறைந்தது
கண்டிலர் காரண காரணி தன்னுடு
மண்டல முன்றுற மன்னிநின் றாளே. உ௰க

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

1066 நின்ரு ளவன்ற னுடலு முயிருமாய்ச்
சென்ருள் சிவகதி சேரும் பராசத்தி
யொன்ருக வென்னுட் புகுந்துணர் வாகியே
நின்ருள் பரஞ்சுட ரேடங்கை யாளே. உ௰உ

1067 ஏடங்கை நங்கை யிறையெங்கண் முக்கண்ணி
வேடம் படிகம் விரும்பும்வெண் டாமரை
பாடுந் திருமுறை பார்ப்பனி பாதங்கள்
சூடுமென் சென்னிவாய் தோத்திரஞ் சொல்லுமே. உ௰ங

1068 தோத்திரஞ் செய்து தொழுது துணையடி
வாய்த்திட வேத்தி வழிபடு மாறிரும்
பார்த்திடு மங்குச பாசம் பசுங்கரும்
பார்த்திடும் பூம்பிள்ளை யாகுமா மாதிக்கே. உ௰ச

1069 ஆதி விதமிகுத் தண்டந்த மாறங்கை
நீதி மலரின்மே னேரிழை நாமத்தைப்
பாதியில் வைத்துப் பலகாற் பயில்விரேற்
சோதி மிகுத்துமுக் காலமுந் தோன்றுமே. உ௰ரு

1070 மேதாதி யீரெட்டு மாகிய மெல்லியல்
வேதாதி நூலின் விளங்கும் பராபரை
யாதார மாகியே யாய்ந்த பரப்பின
ஞ்ஞாதி நாதத்து ணல்லரு ளாளே. உ௰சா

1071 அருள்பெற்ற வர்சொல்ல வாரீர் மனிதர்
பொருள்பெற்ற சிந்தைப் புவனு பதியார்
மருளுற்ற சிந்தையை மாற்றி யருமைப்
பொருளுற்ற சேவடி போற்றுவ னுனே. உ௰எ

1072 ஆன வராக முகத்தி பதத்தின
ளீன வராக மிடிக்கு முசலத்தோ

Koviloor Digital Library

டேனை யுழுபடை யேந்திய வெண்ணகை
யூன மறவுணர்ந் தாருளத் தோங்குமே. உ௰அ

1073 ஓங்காரி யென்பா ளவளொரு பெண்பிள்ளை
நீங்காத பச்சை நிறத்தை யுடையவ
ளாங்காரி யாகியே யைவரைப் பெற்றிட்டு
ரீங்காரத் துள்ளே யினிதிருந் தாளே. உ௰௯

1074 தானே தலைவி யெனநின்ற தற்பரை
தானே யுயிர்வித்தாய்த் தந்த பதினாலும்
வானோர் தலமு மனமுநற் புத்தியுந்
தானே சிவகதித் தன்மையு மாமே. ௩௰

௰எ. வயிரவி மந்திரம்

1075 பன்னிரண் டாங்கலை யாதி பயிரவி
தன்னி லகாரமு மாயையுங் கற்பித்துப்
பன்னிரண் டாதியோ டந்தப் பதினாலுஞ்
சொன்னிலை சோடச மந்தமென் றோதிடே. க

1076 அந்தப் பதினாலும் மதுவே வயிரவி
முந்து நடுவு முடிவு முதலாகச்
சிந்தைக் கலசத் தெழுகின்ற மாசத்தி
யந்தமு மாதியு மாகிநின் றாளே. உ

1077 ஆகின்ற மூவரு மங்கே யடங்குவர்
போகின்ற பூதம் பொருந்து புராதரர்
சார்கின்ற சார்வழிச் சாரார் சதிர்பெறப்
போகுந் திரிபுரை புண்ணியத் தோரே. ௩

1078 புண்ணிய நந்தி புனிதன் றிருவாகு
மெண்ணிய நாட்க ளிருபத்தேழ் சூழ்மதி

Koviloor Digital Library

பண்ணிய வன்னி பகலோன் மதியீறு
திண்ணிய சிந்தைதன் றுென்னனு மாமே. ச

1079 தென்னன் றிருநந்தி சேவகன் றன்னெடும்
பொன்னங் கிரியினிற் பூதலம் போற்றிடும்
பன்னும் பரிபிடி யந்தம் பகவனே
டுன்னுந் திரிபுரை யோதிநின் ருனுக்கே. ரு

1080 ஓதிய நந்தி யுணருந் திருவரு
ணீதியில் வேத நெறிவந் துரைசெய்யும்
போத மிருபத் தெழுநாள் புணர்மதி
சோதி வயிரவி சூலம்வந் தாளுமே. சா

1081 சூலங் கபாலங்கை யேந்திய சூலிக்கு
நாலங் கரமுள நாகபா சாங்குச
மாலங் கயனறி யாத வடிவுக்கு
மேலங்க மாய்நின்ற மெல்லிய லாளே. எ

1082 மெல்லியல் வஞ்சி விடமி கலைஞானி
சொல்லிய கிஞ்சுக நிறமன்னு சேயிழை
கல்லிய லொப்பது காணுந் திருமேனி
பல்லிய லாடையும் பன்மணித் தானே. அ

1083 பன்மணி சந்திர கோடி திருமுடி
சொன்மணி குண்டலக் காதி யுழைக்கண்ணி
நன்மணி சூரிய சோம நயனத்தள்
பொன்மணி வன்னியும் பூரிக்கின் ருளே. கூ

1084 பூரித்த பூவித ழெட்டினுக் குள்ளேயோ
ராரியத் தாளுண்டங் கெண்மர் கன்னியர்
பாரித்த பெண்க ளறுபத்து நால்வருஞ்
சாரித்துச் சத்தியைத் தாங்கள்கண் டாரே. ம

Koviloor Digital Library

1085 கண்ட சிலம்பு வளைசங்கு சக்கர
மெண்டிசை யோகி யிறைவி பராசத்தி
யண்டமொ டெண்டிசை தாங்கு மருட்செல்வி
புண்டரீ கத்தினுட் பூசனை யாளே. ௰க

1086 பூசனை கந்தம் புனைமலர் மாகோடி
யோசனை பஞ்சத் தொலிவந் துரைசெய்யும்
வாசமி லாத மணிமந் திரயோகந்
தேசந் திகழுந் திரிபுரை காணே. ௰உ

1087 காணும் பலபல தெய்வங்கள் வெவ்வேறு
பூணும் பலபல பொன்போலத் தோற்றிடும்
பேணுஞ் சிவனும் பிரமனு மாயனுங்
காணும் தலைவிநற் காரணி காணே. ௰௩

1088 காரண மந்திர மோதுங் கமலத்துப்
பூரண கும்ப விரேசம் பொருந்திய
நாரணி நந்தி நடுவங் குரைசெய்த
வாரண வேதநூ லந்தமு மாமே. ௰௪

1089 அந்த நடுவிர லாதி சிறுவிரல்
வந்த வழிமுறை மாறி யுரைசெய்யுஞ்
செந்தமி ழாதி தெளிந்து வழிபடு
நந்தி யிதனை நவமுரைத் தானே. ௰௫

1090 உரைத்த நவசத்தி யொன்று முடிய
நிரைத்த விராசி நெடுமுறை யெண்ணிப்
பிரைச்சத மெட்டுமுன் பேசிய நந்தி
நிரைத்து நியதி நியமஞ்செய் தானே. ௰௬

1091 தாமக் குழலி தயைக்கண்ணி யுண்ணின்ற
வேமத் திருளற வீசு மிளங்கொடி

Koviloor Digital Library

யோமப் பெருஞ்சுட ருள்ளெழு நுண்புகை
மேவித் தமுதொடு மீண்டது காணே. ௰௧

1092 காணு மிருதய மந்திர முங்கண்டு
பேணு நமவென்று பேசுந் தலைமேலே
வேணு நடுவு மிகநின்ற வாகுதி
பூணு நடுவென்ற வந்தஞ் சிகையே. ௰௮

1093 சிகைநின்ற வந்தக் கவசங்கொண் டாதிப்
பகைநின்ற வங்கத்தைப் பாரென்று மாறித்
தொகைநின்ற நேத்திர முத்திரை சூலம்
வகைநின்ற யோனி வருத்தலு மாமே. ௰௯

1094 வருத்த மிரண்டுஞ் சிறுவிரன் மாறிப்
பொருத்தி யணிவிரற் சுட்டிப் பிடித்து
நெறித்தொன்ற வைத்து நெடிது நடுவே
பெருத்த விரலிரண் டுட்புக்குப் பேசே. உ௰

1095 பேசிய மந்திர மிகாரம் பிறித்துரை
கூச மிலாத சகாரத்தை முன்கொண்டு
வாசிப் பிராண னுபதேச மாகைக்குக்
கூசிய விந்து வுடன்கொண்டு கூவே. உ௰௧

1096 கூவிய சீவன் பிராணன் முதலாகப்
பாவியல் சவ்வுடன் பண்ணு மகாரத்தை
மேவிய மாயை விரிசங்கு முத்திரை
தேவி நடுவுட் டிகழ்ந்துநின் றுளே. உ௰உ

1097 நின்ற வயிரவி நீலி நிசாசரி
யொன்று மிரண்டு மொருங்கிய வுள்ளத்துச்
சென்றரு ணுயகி தேவர்பி ரானுக்கே
நன்றருண் ஞாலத்து நாடிடுஞ் சாற்றியே. உ௰௩

Koviloor Digital Library

1098 சாற்றிய வேதஞ் சராசர மைம்பூத
நாற்றிசை முக்கண்ணி நாடு மிருள்வெளி
தோற்று முயிர்ப்பன்மை சோதிப் பராபரை
யாற்றலொ டாய்நிற்கு மாதி முதல்வியே. உ௰௪

1099 ஆதி வயிரவி கன்னித் துறைமன்னி
யோதி யுணாரி லுடலுயி ரீசனும்
பேதை யுலகிற் பிறவிக ளுசமா
மோத வுலவாத கோலமென் றுகுமே. உ௰௫

1100 கோலக் குழலி குலாய புருவத்த
ணீலக் குவளை மலரன்ன கண்ணிறு
ளாலிக்கு மின்னமு தானந்த சுந்தரி
மேலிச் சிவத்தை வெளிப்படுத் தாளே. உ௰௬

1101 வெளிப்படு வித்து விளைவறி வித்துத்
தெளிப்படு வித்தென் சிந்தையி னுள்ளே
களிப்படு வித்துக் கதிர்ப்படு சோதியை
யொளிப்படு வித்தென்னை யுய்யக்கொண் டாளே. உ௰௭

1102 கொண்டனள் கோலங் கோடி யனேகங்கள்
கண்டன ளெண்ணெண் கலையின்கண் மாலைகள்
விண்டனண் மேலை விரிகதிர் மூன்றையுந்
தண்டலை மேனின்ற தையனல் லாளே. உ௰௮

1103 தையனல் லாளைத் தலத்திற் றலைவியை
மையலை நோக்கு மனோன்மனி மங்கையைப்
பையநின் றேத்திப் பணிமின் பணிந்தபின்
வெய்ய பவமினி மேவகி லாவே. உ௰௯

1104 வேயன தோளி விரையுறு மென்மல
ரேய குழலி யிளம்பிறை யேந்திழை

Koviloor Digital Library

தூய சடைமுடிச் சூலினி சுந்தரி
யேயென துள்ளத் தினிதிருந் தாளே. ௧௱௪

1105 இனியதென் மூலை யிருக்குங் குமரி
தனியொரு நாயகி தானே தலைவி
தனிப்படு வித்தனள் சார்வு படுத்து
நனிப்படு வித்துள்ள நாடிநின் றுளே. ௧௱௧

1106 நாடிய கண்மூன்று நடுவெழு ஞானத்துக்
கூடி யிருந்த குமரி குலக்கன்னி
யாடகச் சீரடி யம்பொற் சிலம்பொலி
யூடக மேவி யுறங்குகின் றுளே. ௧௱௨

1107 உறங்கு மளவின் மனோன்மனி வந்து
கறங்கு வளைக்கைக் கழுத்தாரப் புல்லிப்
பிறங்கொளித் தம்பலம் வாயி லுமிழ்ந்திட்
டுறங்கலை யாவென் றுபாயம்செய் தாளே. ௧௱௩

1108 உபாய மளிக்கு மொருத்தி யென்னுள்ளத்
தபாய மறக்கெடுத் தன்பு விளைத்துச்
சுவாவை விளக்குஞ் சுழியகத் துள்ளே
யவாவை யடக்கிவைத் தஞ்சலென் றுளே. ௧௱௪

1109 அஞ்சொன் மொழியா ளருந்தவப் பெண்பிள்ளை
செஞ்சொன் மடமொழி சீருடைச் சேயிழை
தஞ்சமென் றெண்ணித்தன் சேவடி போற்றுவார்க்
கிஞ்சொ லளிக்கு மிறைவியென் றுரே. ௧௱௫

1110 ஆருயி ராயு மருந்தவப் பெண்பிள்ளை
காரியல் கோதையள் காரணி நாரணி
யூரு முயிரு முலகு மொடுக்கிடுங்
கோரியென் னுள்ளங் குலாவிநின் றுளே. ௧௱௬

Koviloor Digital Library

1111 குலாவிய கோலக் குமரியென் னுள்ள
நிலாவி யிருந்து நெடுநா ளணைந்து
முலாவி யிருந்துணர்ந் துச்சியி னுள்ளே
கலாவி யிருந்த கலைத்தலை யாளே. ௬௰௧

1112 கலைத்தலை நெற்றியோர் கண்ணுடைக் கண்ணுண்
முலைத்தலை மங்கை முயங்கி யிருக்குஞ்
சிலைத்தலை யாய தெரிவினை நோக்கி
யலைத்தபூங் கொம்பின ளங்கிருந் தாளே. ௬௰௨

1113 இருந்தன ளேந்திழை யென்னுள்ள மேவிப்
பொருந்திரு நால்விரல் புக்கனல் புல்கித்
திருந்திய தாணுவிற் சேர்ந்துட னென்றி
யருந்தவ மெய்தின ளாதியி னுளே. ௬௰௩

1114 ஆதிய னாதிய காரண காரணி
சோதிய சோதி சுகபர சுந்தரி
மாது சமாதி மனோன்மணி மங்கலி
யோதியென் னுள்ளத் துடனியைந் தாளே. ௬௰௪

1115 இயைந்தன ளேந்திழை யென்னுள மேவி
நயந்தன ளங்கே நமசிவ வென்னு
மயன்றனை யோரும் பதமது பற்றும்
பெயர்ந்தனண் மற்றும் பிதற்றறுத் தாளே. ௬௰௫

1116 பிதற்றிக் கழிந்தனர் பேதை மனிதர்
முயற்றியின் முத்தி யருளு முதல்வி
கயற்றிகழ் முக்கண்ணுங் கம்பலைச் செவ்வாய்
முகத்தரு ணேக்கமு முன்னுள்ள தாமே. ௬௰௬

1117 உள்ள திதயத்து நெஞ்சத் தொருமூன்றுட்
பிள்ளைத் தடமுளே பேசப் பிறந்தது

Koviloor Digital Library

வள்ளத் திருவினை வயிற்றுனுண் மாமாயைக்
கள்ள வொளியின் கருத்தாகுங் கன்னியே. ௧௧௧௭

1118 கன்னியுங் கன்னி யழிந்திலள் காதலி
துன்னியங் கைவரைப் பெற்றன டுய்மொழி
பன்னிய நன்னூற் பகைவரு மங்குள
ரென்னே விம்மாயை யிருளது தானே. ௧௧௧௮

1119 இருளது சத்தி யொளியதெம் மண்ணல்
பொருளது புண்ணியர் போகத்து ளின்பந்
தெருளது சிந்தையைத் தெய்வமென் றெண்ணி
யருளது செய்யுமெம் மாதிப் பிரானே. ௧௧௧௯

1120 ஆதி யனுதியு மாய பராசத்தி
பாதி பராபரை மேலுறை பைந்தொடி
மாது சமாதி மனோன்மனி மங்கலி
யோதுமென் னுள்ளத் துடன்முகிழ்த் தாளே. ௧௧௨௦

1121 ஓதிய வண்ணங் கலையி னுயர்கலை
யாதியில் வேதமே யாமென் றறிகிலர்
சாதியும் பேதமுந் தத்துவ மாய்நிற்ப
ளாதியென் றோதின ளாவின் கிழத்தியே. ௧௧௨௧

1122 ஆவின் கிழத்திநல் லாவடு தண்டுறை
நாவின் கிழத்தி நலம்புகழ்ந் தேத்திடுந்
தேவின் கிழத்தி திருவாஞ் சிவமங்கை
மேவுங் கிழத்தி வினைகடிந் தாளே. ௧௧௨௨

1123 வினைகடிந் தாருள்ளத் துள்ளொளி மேவித்
தனையடைந் தோர்க்கெல்லாந் தத்துவ மாய்நிற்ப
ளெனையடி மைகொண்ட வேந்திழை யீசன்
கணவனைக் காணவ னுதியு மாமே. ௧௧௨௩

Koviloor Digital Library

1124 ஆதி யனாதி யகாரண காரணி
வேதம தாய்ந்தனள் வேதியர்க் காய்நின்ற
சோதித் தனிச்சுட ருருவமாய் நிற்கும்
பாதி பராபரை பன்னிரண் டாதியே. ௫௰

௰அ. பூரண சத்தி

1125 அளந்தே னகலிடத் தந்தமு மாதியு
மளந்தே னகலிடத் தாதிப் பிரானை
யளந்தே னகலிடத் தாணொடு பெண்ணு
மளந்தே னவளரு ளாய்ந்துணர்ந் தேனே. ௧

1126 உணர்ந்தில ரீசனை யூழிசெய் சத்தி
புணர்ந்தது பூரணம் புண்ணியர் தங்கள்
கணங்களைத் தன்னருட் செய்கின்ற கன்னி
குணர்ந்த வழிகொண்டு கும்பக மாகுமே. ௨

1127 கும்பக் களிறைந்துங் கோலொடு பாகனும்
வம்பிற் றிகழு மணிமுடி வண்ணனு
மின்பக் கலவி யினிதுறை தையலு
அன்பிற் கலவியு ளாயொழிந் தாரே. ௩

1128 இன்பக் கலவி யிலிட்டெழு கின்றதோ
ரன்பிற் புகவல்ல ளுமெங்க ளப்பனுந்
துன்பக் குழம்பிற் றுயருறும் பாசத்து
ளென்பிற் பாரசத்தி யென்னம்மை தானே. ௪

1129 என்னம்மை யென்னப்ப னென்னுஞ் செருக்கற்
றுன்னம்மை யூழித் தலைவனு மங்குளன்
மன்னம்மை யாகி மருவி யுரைசெயும்
பின்னம்மை யாய்நின்ற பேர்நந்தி தானே. ௫

Koviloor Digital Library

1130 தார்மே லுறைகின்ற தண்மலர் நான்முகன்
பார்மே லிருப்ப தொருநூறு தானுள
பூமே லுறைகின்ற போதகம் வந்தன
ஞமே லுறைகின்ற நாயகி யாணையே. சா

1131 ஆணைய மாய்வருந் தாது ளிருந்தவர்
மாணைய மாய மனத்தை யொருக்கிப்பின்
பாணைய மாய பரத்தை யறிந்தபின்
ருணைய மாய தனுதனந் தானே. எ

1132 தானே யெழுந்தவித் தத்துவ நாயகி
வானே ரெழுந்து மதியை விளக்கின
டேனே ரெழகின்ற தீபத் தொளியுடன்
மானே நடமுடை மன்றறி யீரே. அ

1133 அறிவான மாயையு மைம்புலக் கூட்டமு
மறிவான மங்கை யருளது சேரிற்
பிறியா வறிவறி வாருள்ளம் பேணு
நெறியாய சித்த நினைந்திருந் தாளே. கூ

1134 இரவும் பகலு மிலாத விடத்தே
குரவஞ்செய் கின்ற குழவியை நாடி
யரவஞ்செய் யாம லருளுடன் றூங்கப்
பருவஞ்செய் யாததோர் பாலனு மாமே. ய

1135 பாலனு மாகும் பராசத்தி தன்னொடு
மேலணு காவிந்து நாதங்கள் விட்டிட
மூலம தாமெனு முத்திக்கு நேர்படச்
சாலவு மாய்நின்ற தற்பரத் தாளே. யக

1136 நின்ற பராசத்தி நீள்பரன் றன்னொடு
நின்றறி ஞானமு மிச்சையு மாய்நிற்கு

Koviloor Digital Library

நன்றறி யுங்கிரி யாசத்தி நண்ணவே
மன்ற னவற்றுண் மருவிடுந் தானே. ௰௨

1137 மருவொத்த மங்கையுந் தானு முடனே
யுருவொத்து நின்றமை யொன்று முணராக்
கருவொத்து நின்று கலக்கின்ற போது
திருவொத்த சிந்தைவைத் தெந்தைநின் றுனே. ௰௩

1138 சிந்தையி னுள்ளே திரியுஞ் சிவசத்தி
விந்துவு நாதமு மாயே விரிந்தனள்
சந்திர பூமி சடாதரி சாத்தவி
யந்தமொ டாதிய தாம்வண்ணத் தாளே. ௰௪

1139 ஆறி யிருந்த வமுத பயோதரி
மாறி யிருந்த வழியறி வாரில்லை
தேறி யிருந்துநற் றீபத் தொளியுட
னூறி யிருந்தன ளுள்ளுடை யார்க்கே. ௰௫

1140 உடையவ னங்கி யுருத்திர சோதி
விடையவ னேறி விளங்கி யிருக்குங்
கடையவர் போயிடுங் கண்டவர் நெஞ்சத்
தடையது வாகிய சாதகர் தாமே. ௰௬

1141 தாமே லுறைவிட மாறித ழானது
பார்மே லிதழ்பதி னெட்டிரு நூறுள
பூமே லுறைகின்ற புண்ணியம் வந்தனள்
பார்மே லுறைகின்ற பைங்கொடி யாளே. ௰௭

1142 பைங்கொடி யாளும் பரம னிருந்திடத்
திண்கொடி யாகத் திகழ்தரு சோதியாம்
விண்கொடி யாகி விளங்கி வருதலாற்
பெண்கொடி யாக நடந்த துலகே. ௰௮

Koviloor Digital Library

1143 நடந்தது வம்மலர் நாலுட னஞ்சா
யிருந்தனர் கன்னிக ளெட்டுட னென்றுய்ப்
படர்ந்தது தன்வழிப் பங்கயத் துள்ளே
தொடர்ந்தது வுள்வழிச் சோதி யடுத்தே. ௰௯

1144 அடுக்குத் தாமரை யாதி யிருப்பிட
மெடுக்குந் தாமரை யிலக்கத் துள்ளது
மடுக்குந் தாமரை மத்தகச் தேசெல
முடுக்குந் தாமரை முச்சதி ரத்ததே. உ௰

1145 முச்சதி ரத்தே யெழுந்த முளைச்சுட
ரெச்சதி ரத்து மிடம்பெற வோடிடக்
கைச்சதி ரத்துக் கடந்து ளொளிபெற
வெச்சது ரத்து மிருந்தன டானே. உ௰க

1146 இருந்தன டன்முக மாறெடு நாலாய்ப்
பரந்தன வாயு திசைதிசை தோறுங்
குவிந்தன முத்தின் முகவொளி நோக்கி
நடந்தது தேற லதோமுக மம்பே. உ௰உ

1147 அம்பன்ன கண்ணி யரிவை மனோன்மனி
கொம்பன்ன நுண்ணிடைக் கோதை குலாவிய
செம்பொன்செய் யாக்கை செறிகமழ் நாடொறு
நம்பனை நோக்கி நவிலுகின் றாளே. உ௰௩

1148 நவிலும் பெருந்தெய்வ நான்மறைச் சத்தி
துகிலுழை யாடை நிலம்பொதி பாத
மகிலமு மண்ட முழுதுஞ்செம் மாந்து
புகலுமுச் சோதி புனையநிற் பாளே. உ௰௪

1149 புனையவல் லாள்புவ னத்திறை யெங்கள்
வனையவல் லாளண்ட கோடிக ளுள்ளே

Koviloor Digital Library

புனையவல் லாண்மண்ட லத்தொளி தன்னைப்
புனையவல் லானையும் போற்றியென் பேனே. ௨௰௫

1150 போற்றியென் பேன்புவ னாபதி யம்மையென்
னாற்றலு ணிற்கு மருந்தவப் பெண்பிள்ளை
சீற்றங் கடிந்த திருநுதற் சேயிழை
கூற்றந் துரக்கின்ற கோள்பைந் தொடியே. ௨௰௬

1151 தொடியார் தடக்கைச் சுகோதய சுந்தரி
வடிவார் திரிபுரை யாமங்கை கங்கைச்
செடியார் வினைகெடச் சேர்வரை யென்றென்
றடியார் வினைகெடுத் தாதியு மாமே. ௨௰௭

1152 மெல்லிசைப் பாவை வியோமத்தின் மென்கொடி
பல்லிசைப் பாவை பயன்றரு பைங்கொடி
புல்லிசைப் பாவையைப் போகத் துரந்திட்டு
வல்லிசைப் பாவை மனம்புகுந் தாளே. ௨௰௮

1153 தாவித் தவப்பொரு டானவ னெம்மிறை
பாவித் துலகம் படைக்கின்ற காலத்து
மேவிப் பராசத்தி மேலொடு கீழ்தொடர்ந்
தாவிக்கு மப்பொரு டாமது தானே. ௨௰௯

1154 அதுவிது வென்ப ரவனை யறியார்
கதிவர நின்றதோர் காரணங் காணார்
மதுவிரி பூங்குழன் மாமங்கை நங்கை
திதமது வுன்னார்க டேர்ந்தவர் தாமே. ௩௰

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

௰௬. ஆதாரவாதேயம்

1155 நாலித ழாறி லவிர்ந்தது தொண்ணூறு
தானித ழானவை நாற்பத்து நாலுள
பாலித ழானவப் பங்கய மூலமாய்த்
தானித ழாகித் தரித்திருந் தாளே. க

1156 தரித்திருந் தாளவ டன்னொளி நோக்கி
விரித்திருந் தாளவள் வேதப் பொருளைக்
குறித்திருந் தாளவள் கூறிய வைந்து
மறித்திருந் தாளவள் மாதுநல் லாளே. உ

1157 மாதுநல் லாளு மணாள னிருந்திடப்
பாதிநல் லாளும் பகவரு மானது
சோதிநல் லாளைத் துணைப்பெய்ய வல்லிரேல்
வேதனை தீர்தரும் வெள்ளடை யாமே. ௩

1158 வெள்ளடை யானிரு மாமிகு மாமலர்க்
கள்ளடை யாரக் கமழ்குழ லார்மன
மள்ளடை யானும் வகைத்திற மாய்நின்ற
பெண்ணொரு பாகம் பிறவிபெண் ணாமே. ௪

1159 பெண்ணொரு பெண்ணைப் புணர்ந்திடும் பேதைமை
பெண்ணிடை யாணும் பிறந்து கிடந்தது
பெண்ணுடை யாணென் பிறப்பறிந் தீர்க்கின்ற
பெண்ணுடை யாணிடைப் பேச்சற்ற வாறே. ௫

1160 பேச்சற்ற நற்பொருள் காணும் பெருந்தகை
மாச்சற்ற சோதி மனோன்மனி மங்கையாங்
காச்சற்ற சோதிக் கடவு ளுடன்புணர்ந்
தாச்சென்ற னுட்புகுந் தாலிக்குந் தானே. ௬

Koviloor Digital Library

1161 ஆலிக்குங் கன்னி யருமை மனோன்மனி
பாலித் துலகிற் பரந்துபெண் ணாகும்
வேலைத் தலைவியை வேத முதல்வியைப்
பாலித் தொருவ னுகந்துநின் றானே. ௭

1162 உகந்துநின் றானம்பி யொண்ணுதற் கண்ணோ
டுகந்துநின் றானம் முழைபுக நோக்கி
யுகந்துநின் றானிவ் வுலகங்க ளெல்லா
முகந்துநின் றானவ டன்றோ டொகுத்தே. ௮

1163 குத்து முலைச்சி குழைந்த மருங்கின
டுத்தி விரிந்த சுணங்கின டூமொழி
புத்தகச் சீறடிப் பாவை யுணர்வினைத்
தொத்த கருத்தது சொல்ல கிலேனே. ௯

1164 சொல்லவொண் ணாத வழற்பொதி மண்டலஞ்
சொல்லவொண் ணாது திகைத்தங் கிருப்பார்கள்
வெல்லவொண் ணாத வினைத்தனி நாயகி
மல்லவொண் ணாத மனோன்மனி தானே. ௰

1165 தானே யிருநிலந் தாங்கிவிண் ணாய்நிற்குந்
தானே சுடுமங்கி ஞாயிறுந் திங்களுந்
தானே மழைபொழி தையலு மாய்நிற்குந்
தானே வடவரைத் தண்கடற் கண்ணே. ௰௧

1166 கண்ணுடை யாளைக் கலந்தங் கிருந்தவர்
மண்ணுடை யாரை மனிதரிற் கூட்டொணுப்
பண்ணுடை யார்கள் பதைப்பற் றிருந்தவர்
விண்ணுடை யார்களை மேலுறக் கண்டே. ௰௨

1167 கண்டெண் டிசையுங் கலந்து வருங்கன்னி
பண்டெண் டிசையும் பராசத்தி யாய்நிற்கும்

Koviloor Digital Library

விண்டெண் டிசையும் விரைமலர்க் கைக்கொண்டு
தொண்டெண் டிசையுந் தொழநின்ற கன்னியே. ௰௩

1168 கன்னி யொளியென நின்றவிச் சந்திரன்
மன்னி யிருக்கின்ற மாளிகை செந்நிறஞ்
சென்னி யிருப்பிடஞ் சேர்பதி ஞறுடன்
பன்னி யிருப்பப் பராசத்தி யாமே. ௰௪

1169 பராசத்தி யென்றென்று பல்வகை யாலுந்
தராசத்தி யான தலைப்பிர மாணி
யிராசத்தி யாமள வாகமத் தாளாகுங்
குராசத்தி கோலம் பலவுணர்ந் தேனே. ௰௫

1170 உணர்ந்துல கேழையும் யோகினி சத்தி
யுணர்ந்துயி ராய்நிற்கு முன்னத னீசன்
புணர்ந்தொரு காலத்துப் போகம தாகி
யிணைந்து பரமென் றிசைந்தித தானே. ௰௬

1171 இதுவப் பெருந்தகை யெம்பெரு மானும்
பொதுவக் கல்வியும் போகமு மாகி
மதுவக் குழலி மனோன்மனி மங்கை
யதுவக் கல்வியு ளாயுழி யோகமே. ௰௭

1172 யோக நற்சத்தி யொளிபீடந் தானகும்
யோகநற் சத்தி யொளிமுகந் தெற்காகும்
யோகநற் சத்தி யுதர நடுவாகும்
யோகசற் சத்திதா ளுத்தரந் தேரே. ௰௮

1173 தேர்ந்தெழு மேலாஞ் சிவனங்கி யோடுற
வார்ந்தெழு மாயையு மந்தம தாய்நிற்கு
மோர்ந்தெழு விந்துவு நாதமு மோங்கிடக்
கூர்ந்தெழு கின்றனள் கோல்வளை தானே. ௰௯

Koviloor Digital Library

1174 தானுன வாறெட்ட தாம்பரைக் குண்மிசை
தானுன வாறுமீ ரேழுஞ் சமைகலெ
தானுன விந்து சகமே பரமெனுந்
தானும் பரவாத ஊனயெனத் தக்கதே. உயஅ

1175 தக்க பராவித்தை தானிரு பானேழிற்
றக்கெழு மோருத் திரஞ்சொல்லச் சொல்லவே
மிக்கிடு மெண்சத்தி வெண்ணிற முக்கண்ணி
தொக்கத்தை யோடுதோண் முத்திரை யாளே. உயக

1176 முத்திரை மூன்றின் முடிந்தமெய்ஞ் ஞானத்தா
ளத்துவ மாயல்ல வாய சகலத்தள்
வைத்த பராபர ஞய பராபரை
சத்தியு மானந்த சத்தியுங் கொங்கே. உயஉ

1177 கொங்கீன்ற கொம்பின் குரும்பைக் குலாங்கன்னி
பொங்கிய குங்குமத் தொளி பொருந்தின
ளங்குச பாச மெனுமகி லங்கனி
தங்கு மவண்மனே தானறி வாயே. உயங

1178 வாயு மனமுங் கடந்த மனோன்மனி
பேயுங் கணமும் பெரிதுடைப் பெண்பிள்ளை
யாயு மறிவுங் கடந்த வரனுக்குத்
தாயு மகளுநற் ருரமு மாமே. உயச

1179 தாரமு மாகுவ டத்துவ மாய்நிற்பள்
காரண காரிய மாகுங் கலப்பினள்
பூரண விந்து பொதிந்த புராதனி
பாரள வாந்திசை பத்துடை யாளே. உயரு

1180 பத்து முகமுடை யாணம் பராசத்தி
வைத்தன ளாறங்க நாலுடன் ருன்வேத

Koviloor Digital Library

மொத்தன ளாதார மொன்றுட ஞேங்கியே
நித்தமாய் நின்ருளெந் நேரிழை கூரே. உ௱௮௰

1181 கூரியல் கண்ணி குலாய புருவத்தள்
சீரிய ளாயுல கேழுந் திகழ்ந்தவ
ளாரிய நங்கை யமுத பயோதரி
பேருயி ராளி பிறிவறுத் தாளே. உ௱௮௰௧

1182 பிறிவின்றி நின்ற பெருந்தகைப் பேதை
குறியொன்றி நின்றிடுங் கோமளக் கொம்பு
பொறியொன்றி நின்று புணர்ச்சிசெய் தாங்கே
யறிவொன்ற நின்றன ளாருயி ருள்ளே. உ௱௮௰௨

1183 உள்ளத்தி னுள்ளே யுடனிருந் தைவர்தங்
கள்ளத்தை நீக்கிக் கலந்துட னேபுல்கிக்
கொள்ளத் தவநெறி கூடிய வின்பத்து
வள்ளற் றலைவி மருட்டிப் புரிந்தே. உ௱௮௰௩

1184 புரிந்தருள் செய்கின்ற போகமா சத்தி
யிருந்தருள் செய்கின்ற வின்ப மறியார்
பொருந்தி யிருந்த புதல்வி பூவண்ணத்
திருந்த விலக்கி லினிதிருந் தாளே. ௲௱௮௰௪

1185 இருந்தன ளேந்திழை யென்னுள்ள மேவித்
திருந்து புணர்ச்சியிற் றேர்ந்துணர்ந் துன்னி
நிரந்தர மாகிய நிரதி சயமொடு
பொருந்த விலக்கின் புணர்ச்சி யதுவே. ௲௱௮௰௫

1186 அதுவிது வென்னு மவாவினை நீக்கித்
துதியது செய்து சுழியுற நோக்கில்
விதியது தன்னையும் வென்றிட லாகு
மதிமல ராள்சொன்ன மண்டல மூன்றே. ௲௱௮௰௬

Koviloor Digital Library

1187 மூன்றுள மண்டல மோகினி சேர்விட
மேன்றுள வீரா றெழுகலை யுச்சியிற்
றேன்று மிலக்குற வாகுதன் மாமாயை
யேன்றன ளேழிரண் டிந்துவோ டீறே. ௧௧௮௭

1188 இந்துவி னின்றெழு நாத மிரவிபோல்
வந்துபின் னுக்கின் மதித்தெழுங் கண்டத்தி
லுந்திய சோதி யிதயத் தெழுமொலி
யிந்துவின் மேலுற்ற வீறது தானே. ௧௧௮௮

1189 ஈறது தான்முத லெண்ணிரண் டாயிர
மாறுத லின்றி மனோவச மாயெழிற்
றூறது செய்யுஞ் சுகந்தச் சுழியது
பேறது செய்து பிறந்திருந் தாளே. ௧௧௮௯

1190 இருந்தன ளேந்திழை யீறதி லாகத்
திருந்திய வானந்தஞ் செந்நெறி நண்ணிப்
பொருந்து புவனங்கள் போற்றிசெய் தேத்தி
வருந்த விருந்தனண் மங்கைநல் லாளே. ௧௧௯௰

1191 மங்கையு மாரனுந் தம்மொடு கூடிநின்
றங்குலி கூடி யகம்புறம் பார்த்தனர்
கொங்கைநல் லாளுங் குமாரர்க ளைவருந்
தங்களின் மேவிச் சடங்குசெய் தாரே. ௧௧௯௧

1192 சடங்கது செய்து தவம்புரி வார்கள்
கடந்தனி னுள்ளே கருதுவ ராகிற்
றொடர்ந்தெழு சோதி துணைவழி யேறி
யடங்கிடு மன்பின தாயிழை பாலே. ௧௧௯௨

1193 பாலித் திருக்கும் பனிமல ராறினு
மாலித் திருக்கும் மவற்றி னகம்படி

Koviloor Digital Library

சீலத்தை நீக்கத் திகழ்ந்தெழு மந்திர
மூலத்து மேலது முத்தது வாமே. ௩௰௯

1194 முத்து வதனத்தி முகந்தொறு முக்கண்ணி
சத்தி சதிரி சகளி சடாதரி
பத்துக் கரத்தி பராபரன் பைந்தொடி
வித்தகி யென்னுள்ள மேவிநின் றாளே. ௪௰

1195 மேவிய மண்டல மூன்றுடன் கீழெரி
தாவிய நற்பதத் தண்மதி யங்கதிர்
மூவருங் கூடி முதல்வியார் முன்னிற்பா
ரோவினு மேவிடு முள்ளொளி யாமே. ௪௰௧

1196 உள்ளொளி மூவிரண் டோங்கிய வங்கங்கள்
வெள்ளொளி யங்கியின் மேவி யவரொடுங்
கள்ளவிழ் கோதைக் கலந்துட னேநிற்குங்
கொள்ள விசுத்திக் கொடியமு தாமே. ௪௰௨

1197 கொடியதி ரேகை குருவுள் ளிருப்பப்
படியது வாருனைப் பைங்கழ லீசன்
வடிவது வானந்தம் வந்து முறையே
யிடுமுத லாறங்க மேந்திழை யாளே. ௪௰௩

1198 ஏந்திழை யாளு மிறைவர்கண் மூவருங்
காந்தார மாறுங் கலைமுத லீரெட்டு
மாந்த குளத்தியு மந்திர ராயவுஞ்
சார்ந்தன ரேத்த விருந்தனள் சத்தியே. ௪௰௪

1199 சத்தியென் பாளொரு சாதகப் பெண்பிள்ளை
முத்திக்கு நாயகி யென்பத றிகிலர்
பத்தியைப் பாழி லுகுத்தவப் பாவிகள்
கத்திய நாய்போற் கதறுகின் றாரே. ௪௰௫

Koviloor Digital Library

1200 ஆரே திருவின் றிருவடி காண்பர்க
ணேரே நின்றேதி நினையவல் லார்க்குக்
காரே குழலி கமல மலரன்ன
சீரேயுஞ் சேவடி சிந்தைவைத் தாளே. சுஉசா

1201 சிந்தையில் வைத்துச் சிராதியி லேவைத்து
முந்தையில் வைத்துத்தம் மூலத்தி லேவைத்து
நிந்தையில் வையா நினைவதி லேவைத்துச்
சந்தையில் வைத்துச் சமாதிசெய் வீரே. சுஉஎ

1202 சமாதி செய்வார்கட்குத் தான்முத லாகிச்
சிவாதி யிலாருஞ் சிலைநுத லாளை
நவாதி யிலாத நயந்தது வோதி
லுவாதி யவளுக் குறைவில தாமே. சுஉஅ

1203 உறைபதி தோறு முறைமுறை மேவி
நறைகமழ் கோதையை நாடொறு நண்ணி
மறையுட னேநிற்கு மற்றுள்ள நான்கு
மிறைதினைப் போதினி லெய்திட லாமே. சுஉகூ

1204 எய்திட லாகு மிருவினை யின்பயன்
கொய்தளிர் மேனி குமரி குலாங்கன்னி
மைதவழ் கண்ணிநன் மாரிதுர்க் கையொடு
கைதவ மின்றிக் கருத்துறு மாறே. ருய

1205 கருத்துறுங் காலங் கருது மனமுந்
திருத்தி யிருந்தவை சேரு நிலத்து
வொருத்தியை யுன்னி யுணர்ந்திடு மண்மே
லிருத்திடு மெண்குண மெய்தலு மாமே. ருயக

1206 ஆமையொன் றேறி யகம்படி யானென
வோம்வென் றேதியெம் முள்ளொளி யாய்நிற்குந்

Koviloor Digital Library

தாம நறுங்குழற் றையலைக் கண்டபின்
சோம நறுமலர் சூடிநின் றுளே. ருயஉ

1207 சூடிடு மங்குச பாசத் துணைவழி
கூடு மிருவளைக் கோலக்கைக் குண்டிகை
நாடு மிருபத நன்னெடு ருத்திர
மாடிடுஞ் சீர்புனை யாடக மாமே. ருயங

1208 ஆமயன் மாலர னீசன் சதாசிவன்
றுமடி சூடிநின் றெய்தினர் தம்பதங்
காமனுஞ் சாம னிரவி கனலுடன்
சோமனும் வந்தடி சூடநின் றுளே. ருயச

1209 சூடு மிளம்பிறை சூலி கபாலினி
நீடு மிளங்கொடி நின்மலி நேரிழை
நாடி நடுவிடை ஞான முருவநின்
றுடு மதன்வழி யண்ட முதல்வியே. ருயரு

1210 அண்ட முதலா யவனி பரியந்தங்
கண்டதொன் றில்லை கனங்குழை யல்லது
கண்டனுங் கண்டியு மாகிய காரணங்
குண்டிகை கோளிகை கண்டத னுலே. ருயசா

1211 ஆலமுண் டானமு தாங்கவர் தம்பதஞ்
சாலவந் தெய்துந் தவத்தின்பந் தான்வருங்
கோலிவந் தெய்துங் குவிந்தபத வையோ
டேலவந் தீண்டி யிருந்தனண் மேலே. ருயஎ

1212 மேலா மருந்தவ மேன்மேலும் வந்தெய்தக்
காலால் வருந்திக் கழிவர் கணத்திடை
நாலா நளினநின் றேத்திநட் டுச்சிதன்
மேலா மெழுத்தின ளாமத்தி னுளே. ருயஅ

Koviloor Digital Library

1213 ஆமத் தினிதிருந் தன்ன மயத்தின
ளோமத்தி லேயு மொருத்தி பொருந்தின
ஞும நமசிவ வென்றிருப் பார்க்கு
நேமத் துணைவி நிலாவிநின் ருளே. ருமகூ

1214 நிலாமய மாகிய நீள்படி கத்தின்
சிலாமய மாகுஞ் செழுந்தர ளத்தின்
சுலாமய மாகுஞ் சுரிகுழற் கோதை
கலாமய மாகக் கலந்துநின் ருளே. சூமட

1215 கலந்துநின் ருள்கன்னி காதல னேடுங்
கலந்துநின் ருளுயிர்க் கற்பனை யெல்லாங்
கலந்துநின் ருள்கலை ஞானங்க ளெல்லாங்
கலந்துநின் ருள்கன்னி காலமு மாயே. சூமக

1216 காலவி யெங்குங் கருத்து மருத்தியுங்
கூலவி யொன்ருகுங் கூட லிழைத்தனண்
மாலினி மாகுலி மந்திர சண்டிகை
பாலினி பாலவன் பாகம தாமே. சூமஉ

1217 பாகம் பராசத்தி பைம்பொன் சடைமுடி
யேக மிருதய மீரைந்து திண்புய
மோக முகமைந்து முக்கண் முகந்தொறு
நாக முரித்து நடஞ்செய்யு நாதர்க்கே. சூமங

1218 நாதனு நாலொன் பதின்மருங் கூடிநின்
ருேதிடுங் கூட்டங்க ளோரைந் துளவவை
வேதனு மீரொன்ப தின்மரு மேவிநின்
ருதியு மந்தமு மாகிநின் ருளே. சூமச

1219 ஆகின்ற நாள்கலை யைம்பத் தொருவர்க
ளாகிநின் ருர்களி லாருயி ராமவ

Koviloor Digital Library

ளாகிநின் ருளுட ணுகிய சக்கரத்
தாகிநின் ருனவ ளுயிழை பாடே. ௲௨௱௧௯

1220 ஆயிழை யாளொடு மாதிப் பரமிட
மாயதொ ரண்டவை யாறு மிரண்டுள
வாய மனந்தொ றறுமுக மவைதனி
லேயவார் குழலி யினிதுநின் ருளே. ௲௨௱௨௰

1221 நின்றன ணேரிழை யோடுட னேர்பட
வின்றெ னகம்படி யேழு முயிர்ப்பெய்துந்
துன்றிய வோரொன் பதின்மருஞ் சூழலு
ளொன்றுயர் வோதி யுணர்ந்துநின் ருளே. ௲௨௱௨௰௧

1222 உணர்ந்தெழு மந்திர மோமெனு முள்ளே
மணந்தெழு மாங்கதி யாகிய தாகுங்
குணர்ந்தெழு சூதனுஞ் சூதியுங் கூடிக்
கணந்தெழுங் காணுமக் காமுகை யாமே. ௲௨௱௨௰௨

1223 ஆமது வங்கியு மாதியு மீசனு
மாமது மண்டல மாருத மாதியு
மேமது சீவன் சிகைபங் கிருண்டிடக்
கோமலர்க் கோதையுங் கோதண்ட மாகுமே. ௲௨௱௨௰௩

1224 ஆகிய கோதண்டத் தாகு மனோன்மணி
யாகிய வைம்பத் துடனே யடங்கிடு
மாகும் பராபரை யோடப் பரையவ
ளாகு மவளிங் கருமத்த டானே. ௨௰௪

1225 தானிகழ் மோகினி சார்வான யோகினி
போன மயமுடை யாரடி போற்றுவ
ரான வராவியி ளுகிய வச்சிவந்
தானும் பரசிவ மேலது தானே. ௨௰௫

Koviloor Digital Library

1226 தானந்த மேலே தருஞ்சிகை தன்னுட
ஞனந்த மோகினி யம்பொற் றிருவொடு
மோனையில் வைத்து மொழிதரு கூறது
வானவை யோமெனு மவ்வுயிர் மார்க்கமே. ௪௨௨

1227 மார்க்கங்க ளீன்ற மனோன்மணி மங்கலி
யார்க்கு மறிய வரியா ளவளாகும்
வாக்கு மனமு மருவியொன் றுய்விட்ட
நோக்கும் பெருமைக்கு நுண்ணறி வாமே. ௪௨௩

1228 நுண்ணறி வாகு நுழைபுலன் மாந்தர்க்குப்
பின்னறி வாகும் பிரானறி வத்தடஞ்
சென்னெறி யாகுஞ் சிவகதி சேர்வார்க்குத்
தன்னெறி யாவது சன்மார்க்க மாமே. ௪௨௪

1229 சன்மார்க்க மாகச் சமைதரு மார்க்கமுந்
துன்மார்க்க மானவை யெல்லாந் துரந்திடு
நன்மார்க்கத் தேவரு நன்னெறி யாவதுஞ்
சன்மார்க்கத் தேவியுஞ் சத்தியென் பாளே. ௪௨௫

1230 சத்தியு நானுஞ் சயம்புவு மல்லது
முத்தியை யாரு முதலறி வாரில்லை
யத்திமேல் வித்திடி லத்தி பழுத்தக்கான்
மத்தியி லேற வழியது வாமே. ௪௨௬

1231 அதுவிது வென்றவ மேகழி யாதே
மதுவிரி பூங்குழன் மங்கைநல் லாளைப்
பதிமது மேவிப் பணியவல் லார்க்கு
விதிவழி தன்னையும் வென்றிட லாமே. ௪௨௭

1232 வென்றிட லாகும் விதிவழி தன்னையும்
வென்றிட லாகும் வினைப்பெரும் பாசத்தை

Koviloor Digital Library

வென்றிட லாகும் விழைபுலன் றன்னையும்
வென்றிடு மங்கைதன் மெய்யுணர் வோர்க்கே.௧௨௩௨

1233 ஓரைம்ப தின்மரு ளொன்றியே நின்றது
பாரம் பரியத்து வந்த பரமிது
மாரங் குழலாளு மப்பதி தானுமுன்
சாரும் பதமிது சத்திய மாமே. ௧௨௩௩

1234 சத்தியி னோடு சயம்புவு நேர்படில்
வித்தது வின்றியே யெல்லாம் விளைந்தன
வத்தகை யாகிய வைம்பத் தொருவருஞ்
சித்தது மேவித் திருந்திடு வாரே. ௧௨௩௪

1235 திருந்து சிவனுஞ் சிலைநுத லாளும்
பொருந்திய வானவர் போற்றிசெய் தேத்த
வருந்திட வவ்விட மாரமு தாக
விருந்தன டானங் கிளம்பிறை யென்றே. ௧௨௩௫

1236 என்று மெழுகின்ற வேரினை யெய்தினு
ரன்றது வாகுவர் தார்குழ லாளொடு
மன்றரு கங்கை மதியொடு மாதவர்
துன்றிய தாரகை சோதிநின் ருளே. ௧௨௩௬

1237 நின்றன ணேரிழை யாளொடு நேர்பட
வொன்றிய வுள்ளொளி யாலே யுணர்ந்தது
சென்ற பிராணிகள் சிந்தையில் வேண்டிய
துன்றிடு ஞானங்க டோன்றிடுந் தானே. ௧௨௩௭

1238 தோன்றிடும் வேண்டுரு வாகிய தூய்நெறி
யீன்றிடு மாங்கவ ளெய்திய பல்கலை
மான்றரு கண்ணியு மாரனும் வந்தெதிர்
சான்றது வாகுவர் தாமவ ளாயுமே. ௧௨௩௮

Koviloor Digital Library

1239 ஆயு மறிவுங் கடந்தணு வாரணி
மாயம தாகி மதோமதி யாயிடுஞ்
சேய வரிவை சிவானந்த சுந்தரி
நேயம தாநெறி யாகிநின் றுளே. அ௰௯

1240 நெறியது வாய்நின்ற நேரிழை யாளைப்
பிறிவது செய்யாது பிஞ்ஞக னேடுங்
குறியது கூடிக் குறிக்கொண்டு நோக்கு
மறிவொடு மாங்கே யடங்கிட லாமே. அ௰௭

1241 ஆமயன் மாலர னீசன்மா லாங்கதி
யோமய மாகிய வொன்பது மொன்றிடத்
தேமய னுளுந் தெனுதென வென்றிடு
மாமய மானது வந்தெய்த லாமே. அ௰௮

1242 வந்தடி போற்றுவர் வானவர் தானவ
ரிந்து முதலாக வெண்டிசை யோர்களுங்
கொந்தணி யுங்குழ லாளொடு கோனையும்
வந்தனை செய்யும் வழிநவில் வீரே. அ௰அ

1243 நவிற்றுநன் மந்திர நன்மலர் தூபங்
கவற்றிய கந்தங் கவர்ந்தெரி தீபம்
பயிற்று முலகினிற் பார்ப்பதி பூசை
யவிகொண்ட சோதிக்கோ ரர்ச்சனை தானே. அ௰கூ

1244 தாங்கி யுலகிற் றரித்த பராபர
னேங்கிய காலத் தொருவ னுலப்பிலி
பூங்கிளி தங்கும் புரிகுழ லாளன்று
பாங்குட னேற்பப் பராசத்தி போற்றே. கூ௰

1245 பொற்கொடி மாதர் புனைகழ லேத்துவ
ரற்கொடி மாதுமை யார்வத் தலைமக

Koviloor Digital Library

ணற்கொடி மாதை நயனங்கண் மூன்றுடை
விற்கொடி மாதை விரும்பி விளங்கே. ௧௨௪௧

1246 விளங்கொளி யாய விரிசுடர் மாலை
துளங்கு பராசத்தி தூங்கிரு ணீங்கக்
களங்கொண் மணியுடன் காம வினோதை
முளங்கொ ளிலம்பிய மொன்று தொடரே. ௧௨௪௨

1247 தொடங்கி யுலகினிற் சோதி மணாள
னடங்கி யிருப்பதென் னன்பின் பெருமை
விடங்கொள் பெருஞ்சடை மேல்வரு கங்கை
யொடுங்கி யுமையொடு மோருரு வாமே. ௧௨௪௩

1248 உருவம் பலவுயி ராய்வல்ல நந்தி
தெருவம் புகுந்தமை தேர்வுற நாடிற்
புரிவளைக் கைச்சியெம் பொன்னணி மாதை
மருவி யிறைவன் மகிழ்வன மாயமே. ௧௨௪௪

1249 மாயம் புணர்க்கும் வளர்சடை யானடித்
தாயம் புணர்க்குஞ் சலநதி யமலனைக்
காயம் புணர்க்குங் கலவியுண் மாசத்தி
யாயம் புணர்க்குமவ் வியோனியு மாமே. ௧௨௪௫

1250 உணர்ந்தொழிந் தேனவ னுமெங்க ளீசனைப்
புணர்ந்தொழிந் தேன்புவ னுபதி யாரை
யணைந்தொழிந் தேனெங்க ளாதிதன் பாதம்
பிணைந்தொழிந் தேன்ற னருள்பெற்ற வாறே. ௧௨௪௬

1251 பெற்றுள் பெருமை பெரிய மனோன்மனி
நற்று ளிறைவனே நன்பய னேயென்பர்
கற்று னறியுங் கருத்தறி வார்கட்குப்
பொற்று ளுலகம் புகறனி யாமே. ௧௨௪௭

Koviloor Digital Library

1252 தனிநாய கன்றனே டென்னெஞ்ச நாடி
யினியா ரிருப்பிட மேழுல கென்பர்
பனியான் மலர்ந்தபைம் போதுகை யேந்தி
கனியாய் நினைவதென் காரண மம்மையே. கூ௰அ

1253 அம்மனை யம்மை யரிவை மனோன்மனி
செம்மனை செய்து திருமங்கை யாய்நிற்கு
மிம்மனை செய்த விருநில மங்கையு
மம்மனை யாதி யமர்ந்துநின் றுளே. கூ௰கூ

1254 அம்மையு மத்தனு மன்புற்ற தல்லது
வம்மையு மத்தனு மாரறி வாரென்னை
யம்மையொ டத்தனு மியானு முடனிருந்
தம்மையொ டத்தனை யான்புரிந் தேனே. ௱

உ௰. ஏரொளிச்சக்கரம்

1255 ஏரொளி யுள்ளெழு தாமரை நாலித
ழேரொளி விந்துவி னுலெழு நாதமா
மேரொளி யக்கலை யெங்கு நிறைந்தபி
னேரொளிச் சக்கர மந்நடு வன்னியே. க

1256 வன்னி யெழுத்தவை மாபல முள்ளன
வன்னி யெழுத்தவை வானுற வோங்கின
வன்னி யெழுத்தவை மாபெருஞ் சக்கரம்
வன்னி யெழுத்திடு வாறது சொல்லுமே. உ

1257 சொல்லிய விந்துவு மீராறு நாதமாஞ்
சொல்லிடு மப்பதி யவ்வெழுத் தாவன
சொல்லிடு நூறெடு நாற்பத்து நாலுரு
சொல்லிடு சக்கர மாய்வரு மேலதே. ௩

Koviloor Digital Library

1258 மேல்வரும் விந்துவு மவ்வெழுத் தாய்விடு
மேல்வரு நாதமு மோங்கு மெழுத்துடன்
மேல்வரு மப்பதி யவ்வெழுத் தேவரின்
மேல்வருஞ் சக்கர மாய்வரு ஞாலமே. ச

1259 ஞாலம தாக விரிந்தது சக்கர
ஞாலம தாயிடும் விந்துவு நாதமு
ஞாலம தாயிடு மப்பதி யோசனை
ஞாலம தாக விரிந்த தெழுத்தே. ரு

1260 விரிந்த வெழுத்தது விந்துவு நாதமும்
விரிந்த வெழுத்தது சக்கர மாக
விரிந்த வெழுத்தது மேல்வரும் பூமி
விரிந்த வெழுத்தினி லப்புற மப்பே. சா

1261 அப்பது வாக விரிந்தது சக்கர
மப்பினி லப்புற மவ்வன லாயிடு
மப்பினி லப்புற மாருத மாயெழ
வப்பினி லப்புற மாகாச மாமே. எ

1262 ஆகாச வக்கர மாவது சொல்லிடி
லாகாச வக்கரத் துள்ளே யெழுத்தவை
யகாச வவ்வெழுத் தாகிச் சிவானந்த
மாகாச வக்கர மாவ தறிமினே. அ

1263 அறிந்திடு சக்கர மையஞ்சு விந்து
வறிந்திடுஞ் சக்கர நாத முதலா
வறிந்திடும் மவ்வெழுத் தப்பதி யோர்க்கு
மறிந்திடு மப்பக லோனிலை யாமே. கூ

1264 அம்முத லாறுமவ் வாதியெழுத் தாகு
மம்முத லாறுமவ் வம்மை யெழுத்தாகு

Koviloor Digital Library

மம்முத னுலு மிருநடு வன்னியே
யிம்முத லாகு மெழுத்தவை யெல்லாம். ௰

1265 எழுத்தவை நூறெடு நாற்பத்து நாலு
மெழுத்தவை யாறது வந்நடு வன்னி
யெழுத்தவை யந்நடு வச்சுட ராகி
யெழுத்தவை தான்முத லந்தமு மாமே. ௰௧

1266 அந்தமு மீறு முதலா னவையற
வந்தமு மப்பதி னெட்டுட னுதலா
லந்தமு மப்பதின் மூன்றி லமர்ந்தபி
னந்தமு மிந்துகை யாருட மானதே. ௰௨

1267 ஆவின மானவை முந்நூற் றறுபது
மாவின மப்பதி ஊனந்தின மாயுறு
மாவின மப்பதி னெட்டுட னுயுறு
மாவின மக்கதி ரோன்வர வந்ததே. ௰௩

1268 வந்திடு மாகாச மாறது நாழிகை
வந்திடு மக்கர முப்பதி ராசியும்
வந்திடு நாளது முந்நூற் றறுபதும்
வந்திடு மாண்டு வகுத்துரை யவ்வியே. ௰௪

1269 அவ்வின மூன்றுமவ் வாடது வாய்வரு
மெவ்வின மூன்றுங் கிளர்தரு வேரதாஞ்
செவ்வின மூன்றுந் தழைத்திடுந் தண்டதா
மிவ்வின மூன்று மிராசிக ளெல்லாம். ௰௫

1270 இராசியுட் சக்கர மெங்கு நிறைந்தபி
னிராசியுட் சக்கர மென்றறி விந்துவா
மிராசியுட் சக்கர நாதமு மொத்தபி
னிராசியுட் சக்கர நின்றிடு மாறே. ௰௬

Koviloor Digital Library

1271 நின்றிடு விந்துவென் றுள்ள வெழுத்தெலா
நின்றிடு நாதமு மோங்கு மெழுத்துட
னின்றிடு மப்பதி யவ்வெழுத் தேவரி
னின்றிடு மப்புறந் தாரகை யானதே. ௰எ

1272 தாரகை யாகச் சமைந்தது சக்கரந்
தாரகை மேலோர் தழைந்தது பேரொளி
தாரகை சந்திர னற்பக லோன்வரத்
தாரகை தாரகை தாரகை கண்டதே. ௰அ

1273 கண்டிடு சக்கரம் விந்து வளர்வதாங்
கண்டிடு நாதமுந் தன்மே லெழுந்திடக்
கண்டிடு வன்னிக் கொழுந்தன வொத்தபின்
கண்டிடு மப்புறங் காரொளி யானதே. ௰௯

1274 காரொளி யண்டம் பொதிந்துல கெங்கும்
பாரொளி நீரொளி சாரொளி சாலொளி
வானொளி யொக்க வளர்ந்து கிடந்துபி
னேரொளி யொன்றுய் நிறைந்தங்கு நின்றதே. உ௰

1275 நின்றது வண்டமு நீளும் புவியெலா
நின்றவிவ் வண்ட நிலைபெறக் கண்டிட
நின்றவிவ் வண்டமு மூல மலமொக்கு
நின்றவிவ் வண்டம் பலமது விந்துவே. உ௰க

1276 விந்துவு நாதமு மொக்க விழுந்திடில்
விந்துவு நாதமு மொக்க விரையதாம்
விந்திற் குறைந்திடு நாத மெழுந்திடில்
விந்துவை யெண்மடி கொண்டது வீசமே. உ௰உ

1277 வீசம் இரண்டுள நாதத் தெழுவன
வீசமு மொன்று விரைந்திடு மேலுற

Koviloor Digital Library

வீசமு நாதமு மெழுந்துட னெத்தபின்
வீசமும் விந்து விரிந்தது காணுமே. உ௨௭

1278 விரிந்தது விந்துவுங் கெட்டது வீசம்
விரிந்தது விந்துவு நாதத் தளவினில்
விரிந்தது வுட்கட்ட வெட்டெட்டு மாகில்
விரிந்தது விந்து விரையது வாமே. உ௨௮

1279 விரையது விந்து விளைந்தன வெல்லாம்
விரையது விந்து விளைந்த வுயிரும்
விரையது விந்து விளைந்தவிஞ் ஞானம்
விரையது விந்து விளைந்தவன் றுளே. உ௨௯

1280 விளைந்த வெழுத்தது விந்துவு நாதமும்
விளைந்த வெழுத்தது சக்கர மாகும்
விளைந்த வெழுத்தவை மெய்யினி னிற்கும்
விளைந்த வெழுத்தவை மந்திர மாமே. உ௩௰

1281 மந்திர சக்கர மானவை சொல்லிடிற்
றந்திரத் துள்ளெழு தோன்றெரி வட்டமாங்
கந்தரத் துள்ளுமி ரேகையி லொன்றில்லை
பந்தம தாகும் பிரணவ முன்னிடே. உ௩௧

1282 உன்னிட்ட வட்டத்தி லொத்தெழு மந்திரம்
பின்னிட்ட ரேகை பிழைப்பது தானில்லை
தன்னிட் டெழுந்த தகைப்பறப் பின்னிற்கப்
பன்னிட்ட மந்திரம் பார்க்கலு மாமே. உ௩௨

1283 பார்க்கலு மாகும் பகையறு சக்கரங்
காக்கலு மாகுங் கருத்திற் றடமெங்கு
நோக்கலு மாகு நுணுக்கற்ற நுண்பொரு
ளாக்கலு மாகு மறிந்துகொள் வார்க்கே. உ௩௩

Koviloor Digital Library

1284 அறிந்திடுஞ் சக்கர மாதி யெழுத்து
விரிந்திடுஞ் சக்கர மேலெழுத் தம்மை
பரிந்திடுஞ் சக்கரம் பாராங்கி நாலுங்
குவிந்திடுஞ் சக்கரங் கூறலு மாமே. ௩௰

1285 கூறிய சக்கரத் துள்ளெழு மந்திரம்
மாறியல் பாக வமைந்து விரிந்திடுந்
தேறிய வஞ்சுடன் சேர்ந்தெழு மாரண
மாறியல் பாக மதித்துக்கொள் வார்க்கே. ௩௰௧

1286 மதித்திடு மம்மையு மாமாது மாகு
மதித்திடு மம்மையு மங்கன லொக்கு
மதித்தங் கெழுந்தவை காரண மாகிற்
கொதித்தங் கெழுந்தவை கூடகி லாவே. ௩௰௨

1287 கூடிய தம்பன மாரண வசிய
மாடியல் பாக வமைந்து செறிந்திடும்
பாடியுள் ளாகப் பகைவரும் வந்துரா்
தேடியுள் ளாகத் தெளிந்துகொள் வார்க்கே. ௩௰௩

1288 தெளிந்திடுஞ் சக்கர மூலத்தி னுள்ளே
யளிந்த வகாரத்தை யந்நடு வாக்கிக்
குளிந்த வரவிஜனக் கூடியுள் வைத்து
வளிந்தவை யங்கெழு நாடிய காலே. ௩௰௪

1289 காலரை முக்கான் முழுதெனு மந்திர
மாலித் தெழுந்தமைந் தூறி யெழுந்ததாய்ப்
பாலித் தெழுந்து பகையற நின்றபின்
மாலுற்ற மந்திர மாறிக்கொள் வார்க்கே. ௩௰௫

1290 கொண்டவிம் மந்திரங் கூத்த னெழுத்ததாய்ப்
பண்டையு ஞுவிற் பகையற விண்டபின்

Koviloor Digital Library

மன்று ணிறைந்த மணிவிளக் காயிடு
மின்று மிதயத் தெழுந்து நமவெனே. ௯௰

உ௰௧. வயிரவச் சக்கரம்

1291 அறிந்த பிரதமையோ டாறு மறிஞ்சு
வறிந்தவச் சத்தமி மேலிவை யுற்ற
மறிந்தவை யொன்றுவிட் டொன்றுபத் தாக
வறிந்து வலமது வாக நடவே. ௧

1292 நடந்த வயிரவனற் சூல கபாலி
கடந்து பகைவனைக் கண்ணது போக்கித்
தொடர்ந்த வுயிரது தொட்டுண்ணும் போழ்து
படர்ந்த வுடல்கொடு பந்தாட லாமே. ௨

1293 ஆமேவப் பூண்டரு ளாதி வயிரவ
ஞமே கபாலமுஞ் சூலமுங் கைக்கொண்டங்
காமே தமருக பாசமுங் கையது
வாமே சிரத்தொடு வாளது கையே. ௩

1294 கையது வாறுங் கருத்துற நோக்கிடு
மெய்யது செம்மை விளங்கு வயிரவன்
றுய்ய ருளத்திற் றுளங்குமெ யுற்றதாய்ப்
பொய்வகை விட்டுநீ பூசனை செய்யே. ௪

1295 பூசனை செய்யப் பொருந்தியோ ராயிரம்
பூசனை செய்யு மதுவுட ஞடுமால்
பூசனை சாந்து சவாது புழுகுநெய்
பூசனை செய்துநீர் பூசலை வேண்டுமே. ௫

1296 வேண்டிய வாறு கலகமு மாயிடும்
வேண்டிய வாறினுண் மெய்யது பெற்றபின்

Koviloor Digital Library

வேண்டிய வாறு வரும்வழி நீநட
வேண்டிய வாறது வாகுங் கருத்தே. சா

உ௰௩. சாம்பவி மண்டலச் சக்கரம்

1297 சாம்பவி மண்டலச் சக்கரஞ் சொல்லிடி
லாம்பத மெட்டாக விட்டிடின் மேலதாங்
காண்பதந் தத்துவ நாலு ணயனமு
நாம்பதங் கண்டபி னுடறிந் தோமே. க

1298 நாடறி மண்டல நல்லவிக் குண்டத்துக்
கோடற வீதியுங் கொணர்ந்துள் ளிரண்டழி
பாடறி பத்துட னுறு நடுவீதி
யேடற நாலைந் திடவகை யாமே. உ

1299 நாலைந் திடவகை யுள்ளதோர் மண்டல
நாலுநல் வீதியு ணல்ல விலிங்கமாய்
நாலுநற் கோணமு நந்நாலி லிங்கமாய்
நாலுநற் பூநடு நண்ணலவ் வாறே. ௩

1300 ஆறிரு பத்துநா லஞ்செழுத் தஞ்சையும்
வேறுரு வாக விளைந்து கிடந்தது
தேறு நரும்மில் சிவாய நமவென்று
கூறுமின் கூறிற் குறைகளு மில்லையே. ச

1301 குறைவது மில்லை குரைகழற் கூடு
மறைவது மாரண மவ்வெழுத் தாகித்
திறமது வாகத் தெளியவல் லார்க்
கிறவில்லை யென்றென் றியம்பினர் காணே. ரு

1302 காணும் பொருளுங் கருதிய தெய்வமும்
பேணும் பதியும் பெருகிய தீர்த்தமு

Koviloor Digital Library

மூனு முணர்வு முறக்கமுந் தானுகக்
காணுங் கனகமுங் காரிகை யாமே. சா

1303 ஆமே யெழுத்தஞ்சு மாம்வழி யேயாகப்
போமே யதுதானும் போம்வழி யேபோனு
ஞமே நினைத்தன செய்யலு மாகுமப்
பார்மே லொருவர் பகையில்லை தானே. எ

1304 பகையில்லை யென்றும் பணிந்தவர் தம்பா
னகையில்லை நாளுளு நன்மைக ளாகும்
வினையில்லை யென்றும் விருத்தமு மில்லை
தகைவில்லை தானுஞ் சலமது வாமே. அ

1305 ஆரு முரைசெய்ய லாமஞ் செழுத்தாலே
யாரு மறியாத வானந்த ரூபமாம்
பாரும் விசும்பும் பகலும் மதியதி
யூனு முயிரு முணர்வது வாமே. கூ

1306 உணர்ந்தெழு தந்திர மோமெனு முள்ளே
யணைந்தெழு மாங்கத ஞதிய தாகுங்
குணர்ந்தெழு சூதனுஞ் சூதியுங் கூடிக்
கணந்தெழுங் காணுமக் காமுகை யாலே. ௰

உ௰௩. புவனுபதி சக்கரம்

1307 ககராதி யோரைந்துங் காணிய பொன்மை
யகராதி யோரா றரத்தமே போலுஞ்
சகராதி யோர்நான்குந் தான்சுத்த வெண்மை
ககராதி மூவித்தை காமிய முத்தியே. க

1308 ஓரி லிதுவே யுரையுமித் தெய்வத்தைத்
தேரிற் பிறிதில்லை யானென்று செப்பக்கேள்

Koviloor Digital Library

வாரித் திரிகோண மனவின்ப முத்தியுந்
தேரி லறியுஞ் சிவகாயந் தானே. உ

1309 ஏக பராசத்தி யீசற்கா மங்கமே
யாகம் பராவித்தை யாமுத்தி சித்தியே
யேகம் பராசத்தி யாகச் சிவகுரு
யோகம் பராசத்தி யுண்மையெட் டாமே. ௩

1310 எட்டா கியசித்தி யெட்டாகும் யோகத்துக்
கட்டாகு நாதாந்தத் தெட்டுங் கலப்பித்த
தொட்டாத விந்துவுந் தானற் றெழுந்தது
கிட்டா தொழிந்தது கீழான மூடர்க்கே. ச

1311 ஏதும் பலமா யிந்திரா சன்னடி
யோதிக் குருவி னுபதேச முட்கொண்டு
நீதங்கு மங்க நியாசந் தனைப் பண்ணிச்
சாதங் கெடச்செம்பிற் சட்கோணந் தானிடே. ரு

1312 சட்கோணந் தன்னில் ஸ்ரீம்ஹ்ரீந் தானிட்டு
வட்கோண மாறின் றலையில்ரீங் காரமிட்
டெக்கோண முஞ்சூழ வெழில்வட்ட மிட்டுப்பின்
மிக்கீரெட் டக்கர மம்முதன் மேலிடே. சா

1313 இட்ட விதழ்க ளிடையந்த ரத்திலே
யட்டஹவ் விட்டதின் மேலே யுவ்விட்டுக்
கிட்ட விதழ்களின் மேலே கிரோஞ்சிரோ
மிட்டுவா மத்தாங்கி ரோங்கென்று மேவிடே. எ

1314 மேவிய சக்கர மீது வலத்திலே
கோவை யடையவே குரோங்சிரோங் கென்றிட்டுத்
தாவில் ரீங்காரத்தாற் சக்கரஞ் சூழ்ந்து
பூவைப் புவனா பதியைப்பின் பூசியே. அ

Koviloor Digital Library

1315 பூசிக்கும் போது புவனு பதிதன்னை
யாசற் றகத்தினி லாவா கனம்பண்ணிப்
பேசிப் பிரானைப் பிரதிட்டை யதுசெய்து
தேசுற் றிடவே தியான மதுசெய்யே. ௬௯

1316 செய்ய திருமேனி செம்பட் டுடைதானுங்
கையிற் படையங் குசபாசத் தோடபய
மெய்யி லணிகல மிரத்தின மாமேனி
துய்ய முடியும வயவத்திற் றேற்றமே. ௰

1317 தோற்போர்வை நீக்கித் துதித்தடை விற்பூசித்துப்
பாற்போ னகமந் திரத்தாற் பயின்றேத்தி
நாற்பால நாரதா யாசுவா காவென்று
சீர்ப்பாகச் சேடத்தை மாற்றிப்பின் சீவியே. ௰௧

1318 சேவிப்ப தன்முன்னே தேவியையுத் வாகனத்தாற்
பாவித் திதய கமலம் பதிவித்தங்
கியாவர்க்கு மெட்டா வியந்திர ராசனை
நீவைத்துச் சேவி நினைந்தது தருமே. ௰௨

உ௰௪. நவாக்கரி சக்கரம்

1319 நவாக்கரி சக்கர நானுரை செய்யி
னவாக்கரி யொன்று நவாக்கரி யாக
நவாக்கரி யெண்பத் தொருவகை யாக
நவாக்கரி யக்கிலீ சௌமுத லீறே. ௧

1320 சௌமுத லௌவொடு ஹௌவுட னுங்கிரீம்
கௌவு ளுமையுளுங் கலந்திரீஞ் சிரீமென்
றெவ்வி லெழுங்கிலீ மந்திர பாதமாச்
செவ்வு ளெழுந்து சிவாய நமவெனே. ௨

Koviloor Digital Library

1321 நவாக்கரி யாவது நானறி வித்தை
நவாக்கரி யுள்ளெழு நன்மைக ளெல்லா
நவாக்கரி மந்திர நாவுளே யோத
நவாக்கரி சத்தி நலந்தருந் தானே. ௩

1322 நலந்தரு ஞானமுங் கல்வியு மெல்லா
முரந்தரு வல்வினை யும்மைவிட் டோடுஞ்
சிரந்தரு தீவினை செய்வ தகற்றி
வரந்தரு சோதியும் வாய்த்திடுங் காணே. ச

1323 கண்டிடுஞ் சக்கரம் வெள்ளிபொன் செம்பிடை
கொண்டிடு முள்ளே குறித்த வினைகளை
வென்றிடு மண்டலம் வெற்றி தருவிக்கு
நின்றிடுஞ் சக்கரம் நினைக்கு மளவே. ரு

1324 நினைத்திடு மச்சிரீ மக்கிலீ மீரு
நினைத்திடுஞ் சக்கர மாதியு மீறு
நினைத்திடு நெல்லொடு புல்லினை யுள்ளே
நினைத்திடு மர்ச்சனை நேர்தரு வாளே. சா

1325 நேர்தரு மத்திரு நாயகி யானவள்
யாதொரு வண்ண மறிந்திடும் பொற்பூவைக்
கார்தரு வண்ணங் கருதின கைவரு
நார்தரு வண்ண நடந்திடு நீயே. எ

1326 நடந்திடும் பாரினி னன்மைக ளெல்லாங்
கடந்திடுங் காலனு மெண்ணிய நாளும்
படர்ந்திடு நாமமும் பாய்கதிர் போல
வடைந்திடு வண்ண மடைந்திடு நீயே. அ

1327 அடைந்திடும் பொன்வெள்ளி கல்லுட னெல்லா
மடைந்திடு மாதி யருளுந் திருவு

Koviloor Digital Library

மடைந்திடு மண்டத் தமரர்கள் வாழ்வு
மடைந்திடும் வண்ண மறிந்திடு நீயே. கூ

1328 அறிந்திடு வார்க ளமரர்க ளாகத்
தெரிந்திடு வானோர் தேவர்க டேவன்
பரிந்திடும் வானவன் பாய்புனல் சூடி
முரிந்திடு வானை முயன்றிடு நீரே. ய

1329 நீர்பணி சக்கரம் நேர்தரு வண்ணங்கள்
பாரணி யும்ஹிரீ முன்ஸ்ரீ மீருந்
தாரணி யும்புகழ்த் தையனல் லாடனைக்
காரணி யும்பொழிற் கண்டுகொள் ளீரே. யக

1330 கண்டுகொள் ளுந்தனி நாயகி தன்னையு
மொண்டுகொ ளும்முக வசியம தாயிடும்
பண்டுகொ ளும்பர மாய பரஞ்சுடர்
நின்று கொளுநிலை பேறுடை யாளையே. யஉ

1331 பேறுடை யாடன் பெருமையை யெண்ணிடி
ஞுடுடை யார்களு நம்வச மாகுவர்
மாறுடை யார்களும் வாழ்வது தானிலை
கூறுடை யாளையுங் கூறுமி னீரே. யந

1332 கூறுமி னெட்டுத் திசைக்குந் தலைவியை
யாறுமி னண்டத் தமரர்கள் வாழ்வென
மாறுமின் வையம் வரும்வழி தன்னையுந்
தேறுமி னுயகி சேவடி சேர்ந்தே. யச

1333 சேவடி சேரச் செறிய விருந்தவர்
நாவடி யுள்ளே நவின்றுநின் றேத்துவர்
பூவடி யிட்டுப் பொலிய விருந்தவர்
மாவடி காணும் வகையறி வாரே. யரு

Koviloor Digital Library

1334 ஐம்முத லாக வளர்ந்தெழு சக்கர
மைம்முத லாக வமர்ந்திரீ மீருகு
மம்முத லாகி யவர்க்குடை யாடனை
மைம்முத லாக வழுத்திடு நீயே. ௰௬

1335 வழுத்திடு நாவுக் கரசிவ டன்னைப்
பகுத்திடும் வேதமெய் யாகம மெல்லாந்
தொகுத்தொரு நாவிடை சொல்ல வல்லாளை
முகத்துளு முன்னெழக் கண்டுகொ ளீரே. ௰௭

1336 கண்டவிச் சக்கர நாவி லெழுதிடிற்
கொண்டவிம் மந்திரங் கூத்தன் குறியதா
மன்றினுள் வித்தையு மானுடர் கையதாய்
வென்றிடும் வையக மெல்லியன் மேவியே. ௰௮

1337 மெல்லிய லாகிய மெய்ப்பொரு ளாடனைச்
சொல்லிய லாலே தொடர்ந்தங் கிருந்திடும்
பல்லியல் பாகப் பரந்தெழு நாட்பல
நல்லியல் பாலே நடந்திடுந் தானே. ௰௯

1338 நடந்திடு நாவினு ணன்மைக ளெல்லாந்
தொடர்ந்திடுஞ் சொல்லொடு சொற்பொரு டானுங்
கடந்திடுங் கல்விக் கரசிவ ளாகப்
படர்ந்திடும் பாரிற் பகையில்லை தானே. உ௰

1339 பகையில்லை கௌமுத லையது வீரு
நகையில்லை சக்கர நல்லறி வார்க்கு
மிகையில்லை சொல்லிய பல்லுரு வெல்லாம்
வகையில்லை யாக வணங்கிடுந் தானே. உ௰க

1340 வணங்கிடுந் தத்துவ நாயகி தன்னை
நலங்கிடு நல்லுயி ரானவை யெல்லாங்

Koviloor Digital Library

கலங்கிடுங் காம வெகுளி மயக்கந்
தொடங்கிடுஞ் சொல்லிய சூழ்வினை தானே. ௨௩௨

1341 தானே கழறித் தணியவும் வல்லனுய்த்
தானே நினைத்தவை சொல்லவும் வல்லனுய்த்
தானே தனிநடங் கண்டவ டன்னையுந்
தானே வணங்கித் தலைவனு மாமே. ௨௩௩

1342 ஆமே யனைத்துயி ராகிய வம்மையுந்
தாமே சகலமு மீன்றவத் தையலு
மாமே யவளடி போற்றி வணங்கிடிற்
போமே வினைகளும் புண்ணிய னுகுமே. ௨௩௪

1343 புண்ணிய னுகிப் பொருந்தி யுலகெங்குங்
கண்ணிய னுகிக் கலந்தங் கிருந்திடுந்
தண்ணிய னுகித் தரணி முழுதுக்கு
மண்ணிய னுக வமர்ந்திருந் தானே. ௨௩௫

1344 தானது கிரீங் கௌவது வீரு
நானது சக்கர நன்றறி வார்க்கெலாங்
கானது கன்னி கலந்த பராசத்தி
கேளது வையங் கிளரொளி யானதே. ௨௩௬

1345 ஒளிக்கும் பராசத்தி யுள்ளே யமரிற்
களிக்குமிச் சிந்தையிற் காரணங் காட்டித்
தெளிக்கு மழையுடன் செல்வ முண்டாக்கு
மளிக்கு மிவளை யறிந்துகொள் வார்க்கே. ௨௩௭

1346 அறிந்திடுஞ் சக்கர மருச்சனை யோடே
வெறிந்திடும் வையத் திடரவை காவன்
மறிந்திடு மன்னனும் வந்தனை செய்யும்
பொறிந்திடுஞ் சிந்தை புகையில்லை தானே. ௨௩௮

Koviloor Digital Library

1347 புகையில்லை சொல்லிய பொன்னெளி யுண்டாங்
குகையில்லை கொல்வதி லாமை யினுலே
வகையில்லை வாழ்கின்ற மன்னுயிர்க் கெல்லாஞ்
சிகையில்லை சக்கரஞ் சேர்ந்தவர் தாமே. உ௩௪௭

1348 சேர்ந்தவ ரென்றுந் திசையொளி யானவர்
காய்ந்தெழு மேல்வினை காணகி லாதவர்
பாய்ந்தெழு முள்ளொளி பாரிற் பரந்தது
மாய்ந்தது காரிருண் மாறெளி தானே. ௩௪௮

1349 ஒளியது ஹௌமுன் கிரீமது வீருங்
களியது சக்கரங் கண்டறி வார்க்குத்
தெளிவது ஞானமுஞ் சிந்தையுந் தேறப்
பணிவது பஞ்சாக் கரமது வாமே. ௩௪௯

1350 ஆமே சதாசிவ நாயகி யானவ
ளாமே யதோமுகத் துள்ளறி வானவ
ளாமே சுவையொளி யூரேசை கண்டவ
ளாமே யனைத்துயிர் தன்னுளு மாமே. ௩௫௦

1351 தன்னுளு மாகித் தரணி முழுதுங்கொண்
டென்னுளு மாகி யிடம்பெற நின்றவண்
மண்ணுளு நீரனல் கானுளும் வானுளுங்
கண்ணுளு மெய்யுளுங் காணலு மாமே. ௩௫௧

1352 காணலு மாகுங் கலந்துயிர் செய்வன
காணலு மாகுங் கருத்து ளிருந்திடிற்
காணலு மாகுங் கலந்து வழிசெயக்
காணலு மாகுங் கருத்துற நில்லே. ௩௫௨

1353 நின்றிடு மேழு புவனமு மொன்ருகக்
கண்டிடு முள்ளங் கலந்தெங்குந் தானுகக்

Koviloor Digital Library

கொண்டிடு வையங் குணம்பல தன்னையும்
விண்டிடும் வல்வினை மெய்ப்பொரு ளாகுமே. ௩௰௫

1354 மெய்ப்பொரு ளௌமுதல் ஹௌவது வீருக்
கைப்பொரு ளாகக் கலந்தெழு சக்கரந்
தற்பொரு ளாகச் சமைந்த முதேசுவரி
நற்பொரு ளாக நடுவிருந் தாளே. ௩௰௬

1355 தாளதி னுள்ளே சமைந்தமு தேசுவரி
காலது கொண்டு கலந்துற வீசிடி
ளுளது நாளும் புதுமைகள் கண்டபின்
கேளது காயமுங் கேடில்லை காணுமே. ௩௰௭

1356 கேடில்லை காணுங் கிளரொளி கண்டபி
ளுடில்லை காணு நாண்முத லற்றபின்
மாடில்லை காணும் வரும்வழி கண்டபின்
காடில்லை காணுங் கருத்துற் றிடத்துக்கே. ௩௰௮

1357 உற்றிட மெல்லா முலப்பில்பா ழாக்கிக்
கற்றிட மெல்லாங் கடுவெளி யானது
மற்றிட மில்லை வழியில்லை தானில்லை
சற்றிட மில்லை சலிப்பற நின்றிடே. ௩௰௯

1358 நின்றிடு மேழ்கட லேழ்புவி யெல்லா
நின்றிடு முள்ள நினைத்தவை தானெக்கு
நன்றிடுஞ் சத்தி நிலைபெறக் கண்டிட
நின்றிடு மேலை விளக்கொளி தானே. ௪௰

1359 விளக்கொளி ஸௌமுத லௌவது வீரு
விளக்கொளிச் சக்கர மெய்ப்பொரு ளாகும்
விளக்கொளி யாகிய மின்கொடி யாளை
விளக்கொளி யாகி விளங்கிடு நீயே. ௪௰௧

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

1360 விளங்கிடு மேல்வரு மெய்ப்பொருள் சொல்லில்
விளங்கிடு மெல்லிய லானது வாகும்
விளங்கிடு மெய்ந்நின்ற ஞானப் பொருளை
விளங்கிடு வார்கள் விளங்கினர் தானே. ௩௰௨

1361 தானே வெளியென வெங்கு நிறைந்தவ
டானே பரம வெளியது வானவ
டானே சகலமு மாகி யழித்தவ
டானே யனைத்துள வண்ட சகலமே. ௩௰௩

1362 அண்டத்தி னுள்ளே யளப்பரி தானவள்
பிண்டத்தி னுள்ளே பெருவெளி கண்டவள்
குண்டத்தி னுள்ளே குணம்பல காணிலுங்
கண்டத்தி னின்ற கலப்பறி யார்களே. ௩௰௪

1363 கலப்பறி யார்கடல் சூழுல கெல்லா
முலப்பறி யாருட லோடுயிர் தன்னைச்
சிலப்பறி யார்சில தேவரை நாடித்
தலைப்பறி யாகச் சமைந்தவர் தானே. ௩௰௫

1364 தானே யெழுந்தவச் சக்கரஞ் சொல்லிடின்
மானே மதிவரை பத்திட்டு வைத்தபின்
றேனே யிரேகை திகைப்பற வொன்பதிற்
றுனே கலந்த வறையெண்பத் தொன்றுமே. ௩௰௬

1365 ஒன்றிய சக்கர மோதிடும் வேளையில்
வென்றிகொண் மேனி மதிவட்டம் பொன்மையாங்
கன்றிய ரேகை கலந்திடுஞ் செம்மையி
லென்றிய லம்மை யெழுத்தவை பச்சையே. ௩௰௭

1366 ஏய்ந்த மரவுரி தன்னி லெழுதிய
வாய்ந்தவிப் பெண்ணெண்பத் தொன்றி னிரைத்த பின்

Koviloor Digital Library

காய்ந்தவி நெய்யுட் கலந்துட ளேமமு
மாய்ந்தலத் தாமுயி ராகுதி பண்ணுமே. சஙஅ

1367 பண்ணிய பொன்னைப் பரப்பற நீபிடி
யெண்ணிய நாட்களி லின்பமு மெய்திடு
நண்ணிய நாமமு நான்முக னைத்தபின்
றுண்ணென நேயநற் சேர்க்கலு மாமே. சஙகூ

1368 ஆகின்ற சந்தனங் குங்குமங் கத்தூரி
போகின்ற சாந்து சவாது புழுகுநெ
யாகின்ற கர்ப்பூர மாகோ சனநீருஞ்
சேர்கின்ற வொன்பதுஞ் சேரநீ வைத்திடே. ருய

1369 வைத்திடும் பொன்னுடன் மாதவ நோக்கிடிற்
கைச்சிறு கொங்கை கலந்தெழு கன்னியைத்
தச்சிது வாகச் சமைத்தவிம் மந்திர
மர்ச்சனை யாயிர மாயிரஞ் சிந்தியே. ருயக

1370 சிந்தையி னுள்ளே திகழ்தரு சோதியா
வெந்தை கரங்க ளிருமூன்று முள்ளது
பந்தமா சூலம் படைபாசம் வில்லம்பு
முந்தகி லீமெழ முன்னிருந் தாளே. ருயஉ

1371 இருந்தனர் சத்திக ளறுபத்து நால்வ
ரிருந்தனர் கன்னிக ளெண்வகை யெண்ம
ரிருந்தனர் சூழ வெதிர்சக்க ரத்தே
யிருந்த கரமிரு வில்லம்பு கொண்டே. ருயங

1372 கொண்ட கனகங் குழைமுடி யாடையாய்க்
கண்டவிம் முத்தங் கனறிரு மேனியாய்ப்
பண்டமர் சோதிப் படரித ழானவ
ளுண்டங் கொருத்தி யுணரவல் லாருக்கே. ருயச

Koviloor Digital Library

1373 உணர்ந்திருந் துள்ளே யொருத்தியை நோக்கிற்
கலந்திருந் தெங்குங் கருணை பொழியு
மணந்தெழு மோசை யொலியது காணுந்
தணந்தெழு சக்கரந் தான்றரு வாளே. ௩௩௭௩

1374 தருவழி யாகிய தத்துவ ஞானங்
குருவழி யாகுங் குணங்களு ணின்று
கருவழி யாகுங் கணக்கை யறுத்துப்
பெருவழி யாக்கும் பேரொளி தானே. ௩௩௭௪

1375 பேரோளி யாய பெரிய பெருஞ்சுடர்
சீரொளி யாகித் திகழ்தரு நாயகி
காரொளி யாகிய கன்னிகை பொன்னிறம்
பாரொளி யாகப் பரந்துநின் ருளே. ௩௩௭௫

1376 பரந்த கரமிரு பங்கய மேந்திக்
குவிந்த கரமிரு கொய்தளிர்ப் பாணி
பரிந்தருள் கொங்கைகண் முத்தார் பவள
மிருந்தநல் லாடை மணிபொதிந் தன்றே. ௩௩௭௬

1377 மணிமுடி பாதஞ் சிலம்பணி மங்கை
யணிபவ ளன்றி யருளில்லை யாகுந்
தணிபவர் நெஞ்சினுட் டன்னரு ளாகிப்
பணிபவர்க் கன்றே பரகதி யாமே. ௩௩௭௭

1378 பரந்திருந் துள்ளே யறுபது சத்தி
கரந்தன கன்னிக ளப்படி சூழ
மலர்ந்திரு கையின் மலரவை யேந்திச்
சிறந்தவ ரேத்துஞ் சிரீந்தன மாமே. ௩௩௭௮

1379 தனமது வாகிய தையலை நோக்கி
மனமது வோடி மரிக்கிலோ ராண்டிற்

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

கனமிவை யற்றுக் கருதிய நெஞ்சந்
தினகர ஞரிடஞ் செய்திய தாமே. ௬௩௭௯

1380 ஆகின்ற மூலத் தெழுந்த முழுமலர்
போகின்ற பேரொளி யாய மலர்த்தாய்ப்
போகின்ற பூரண மாக நிறைந்தபின்
சேர்கின்ற செந்தழன் மண்டல மானதே. ௬௩௮௦

1381 ஆகின்ற மண்டலத் துள்ளே யமர்ந்தவ
ளாகின்ற வைம்பத் தறுவகை யானவ
ளாகின்ற வைம்பத் தறுசத்தி நேர்தரு
வாகின்ற வைம்பத் தறுவகை சூழவே. ௬௩௮௧

1382 சூழ்ந்தெழு சோதி சுடர்முடி பாதமா
யாங்கணி முத்த மழகிய மேனியுந்
தாங்கிய கையவை தார்கிளி ஞானமா
யேந்து கரங்க ளெடுத்தமா பாசமே. ௬௩௮௨

1383 பாசம தாகிய வேரை யறுத்திட்டு
நேசமா தாக நிஜனத்திரு ம்முளே
நாசம தெல்லா நடந்திடு மையாண்டிற்
காசினி மேலமர் கண்ணுத லாகுமே. ௬௩௮௩

1384 கண்ணுடை நாயகி தன்னரு ளாம்வழி
பண்ணுறு நாதம் பகையற நின்றிடில்
விண்ணமர் சோதி விளங்க ஹிரீங்கார
மண்ணுடை நாயகி மண்டல மாகுமே. ௬௩௮௪

1385 மண்டலத் துள்ளே மலர்ந்தெழு தீபத்தைக்
கண்டகத் துள்ளே கருதி யிருந்திடும்
விண்டகத் துள்ளே விளங்கி வருதலாற்
றண்டகத் துள்ளவை தாங்களு மாமே. ௬௩௮௫

Koviloor Digital Library

1386 தாங்கிய நாபித் தடமலர் மண்டலத்
தோங்கி யெழுங்கலைக் குள்ளுணர் வானவ
ளேங்க வரும்பிறப் பெண்ணி யறுத்திட
வாங்கிய நாதம் வலியுட னாகுமே. ௬௰அ

1387 நாவுக்கு நாயகி நன்மணி பூணாரம்
பூவுக்கு நாயகி பொன்முடி யாடையாம்
பாவுக்கு நாயகி பாலொத்த வண்ணத்தா
ளாவுக்கு நாயகி யங்கமர்ந் தாளே. ௬௰௯

1388 அன்றிரு கையி லளந்த பொருண்முறை
யின்றிரு கையி லெடுத்தவெண் குண்டிகை
மன்றது காணும் வழியது வாகவே
கண்டங் கிருந்தவர் காரணி காணுமே. ௭௰

1389 காரணி சத்திக ளைம்பத் திரண்டெனக்
காரணி கன்னிக ளைம்பத் திருவராய்க்
காரணி சக்கரத் துள்ளே கரந்தெங்குங்
காரணி தன்னரு ளாகிநின் றாளே. ௭௰க

1390 நின்றவிச் சத்தி நிலைபெற நின்றிடிற்
கண்டவிவ் வன்னி கலந்திடு மோராண்டிற்
கொண்ட விரதநீர் குன்றும ணின்றிடின்
மன்றினி லாடு மணியது காணுமே. ௭௰உ

1391 கண்டவிச் சத்தி யிருதய பங்கயங்
கொண்டவித் தத்துவ நாயகி யானவள்
பண்டையவ் வாயுப் பகையை யறுத்திட
வின்றென் மனத்து ளினிதிருந் தாளே. ௭௰௩

1392 இருந்தவிச் சத்தி யிருநாலு கையிற்
பரந்தவிப் பூங்கிளி பாச மழுவாள்

Koviloor Digital Library

கரந்திடு கேடகம் வில்லம்பு கொண்டே
குரந்தங் கிருந்தவள் கூத்துகந் தாளே. ௭௱௪

1393 உகந்தனள் பொன்முடி முத்தார மாகப்
பரந்த பவளமும் பட்டாடை சாத்தி
மலர்ந்தெழு கொங்கை மணிக்கச் சணிந்து
தலைழந்தங் கிருந்தவ டான்பச்சை யாமே. ௭௱௫

1394 பச்சை யிவளுக்குப் பாங்கிமா ராறெட்டுக்
கொச்சையா ரெண்மர்கள் கூடி வருதலாற்
கச்சணி கொங்கைகள் கையிரு காப்பதா
யெச்ச விடைச்சி யினிதிருந் தாளே. ௭௱௬

1395 தாளதி னுள்ளே தாங்கிய சோதியைக்
காலது வாகக் கலந்துகொள் ளென்று
மாலது வாக வழிபாடு செய்துநீ
பாலது போலப் பரந்தெழு விண்ணிலே. ௭௱௭

1396 விண்ணமர் நாபி யிருதய மாங்கிடைக்
கண்ணமர் கூபங் கலந்து வருதலாற்
பண்ணமர்ந் தாதித்த மண்டல மானது
தண்ணமர் கூபந் தழைத்தது காணுமே. ௭௱௮

1397 கூபத்துச் சத்தி குளிர்முகம் பத்துள
தாபத்துச் சத்தி தயங்கி வருதலா
லாபத்துக் கைக ளடைந்தன நாலைந்து
பாச மறுக்கப் பரந்தன சூலமே. ௭௱௯

1398 சூலந்தண் டொள்வாள் சுடர்பறை ஞானமாய்
வேலம்பு தமருக மாகிளி விற்கொண்டு
காலம்பூப் பாசம் மழுகத்தி கைக்கொண்டு
கோலஞ்சேர் சங்கு குவிந்தகை யெண்ணதே. ௮௱

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

1399 எண்ணமர் சத்திக ளுறபத்து நாலுட
னெண்ணமர் சத்திக ளுற்பத்து நால்வரா
மெண்ணிய பூவித முள்ளே யிருந்தவ
ளெண்ணிய வெண்ணங் கடந்துநின் ருளே. அ௰௧

1400 கடந்தவள் பொன்முடி மாணிக்கத் தோடு
தொடர்ந்தணி முத்து பவளங் கச்சாகப்
படர்ந்தல்குற் பட்டாடை பாதச் சிலம்பு
மடந்தை சிறியவள் வந்துநின் ருளே. அ௰௨

1401 நின்றவிச் சத்தி நிரந்தர மாகவே
கண்டிடு மேரு வணிமாதி தானுகப்
பண்டைய வானின் பகட்டை யறுத்திட
வொன்றிய தீப முணர்ந்தார்க்குண் டாமே. அ௰௩

1402 உண்டோ ரதோமுக முத்தம மானது
கண்டவிச் சத்தி சதாசிவ நாயகி
கொண்ட முகமைந்து கூறுங் கரங்களு
மொன்றிரண் டாகவே மூன்றுநா லானதே. அ௰௪

1403 நன்மணி சூலங் கபாலங் கிளியுடன்
பன்மணி நாக மழுகத்தி பந்தாகுங்
கன்மணித் தாமரைக் கையிற் றமருகம்
பொன்மணி பூணுரம் பூசனை யானதே. அ௰௫

1404 பூசனைச் சத்திக ளெண்ணவர் சூழவே
நேசவள் கன்னிக ளுறபத்து நேரதாய்க்
காசினிச் சக்கரத் துள்ளே கலந்தவண்
மாசடை யாமன் மகிழ்ந்த்திருந் தாளே. அ௰௬

1405 தாரத்தி னுள்ளே தயங்கிய சோதியைப்
பாரத்தி னுள்ளே பரந்து ளெழுந்திட

Koviloor Digital Library

வேரது வொன்றிநின் றெண்ணு மனோமயங்
காரது போலக் கலந்தெழு மண்ணிலே. ௮௰௭

1406 மண்ணி லெழுந்த வகார வுகாரங்கள்
விண்ணி லெழுந்து சிவாய நமவென்று
கண்ணி லெழுந்தது காண்பரி தன்றுகொல்
கண்ணி லெழுந்தது காட்சி தரவென்றே. ௮௰௮

1407 என்றங் கிருந்த அமுத கலையிடைச்
சென்றங் கிருந்த வமுத பயோதரி
கண்டங் கரமிரு வெள்ளிபொன் மண்ணடை
கொண்டங் கிருந்தது வண்ண மமுதே. ௮௰௯

1408 அமுதம தாக வழகிய மேனி
படிகம தாகப் பரந்தெழு முள்ளே
குமுதம தாகக் குளிர்ந்தெழு முத்துக்
கெமுதம தாகிய கேடிலி தானே. ௯௰

1409 கேடிலி சத்திகண் முப்பத் தறுவரு
நாடிலி கன்னிக ளொலொன் பதின்மரும்
பூவிலி பூவித முள்ளே யிருந்திவர்
நாளிலி தன்னை நணுகிநின் றூர்க்கே. ௯௰௧

1410 நின்றது புந்தி நிறைந்திடும் வன்னியுங்
கண்டது சோதி கருத்து ளிருத்திடக்
கொண்டது வோராண்டு கூடி வருகைக்கு
விண்ட வௌகாரம் விளங்கின வன்றே. ௯௰௨

1411 விளங்கிடு வானிடை நின்றவை யெல்லாம்
வணங்கிடு மண்டல மன்னுயி ராக
நலங்கிளர் நன்மைக ளாரண னெத்துச்
சுணங்கிடை நின்றிவை சொல்லலு மாமே. ௯௰௩

Koviloor Digital Library

1412 ஆமே யதோமுக மேலே யமுதமாய்த்
தாமே யுகாரந் தழைத்தெழுஞ் சோமனுங்
காமேல் வருகின்ற கற்பக மானது
பூமேல் வருகின்ற பொற்கொடி யானதே. கருசச

1413 பொற்கொடி யாளுடைப் பூசனை செய்திட
வக்களி யாகிய வாங்காரம் போயிடு
மற்கட மாகிய மண்டலந் தன்னுளே
பிற்கொடி யாகிய பேதையைக் காணுமே. கருசரு

1414 பேதை யவளுக்குப் பெண்மை யழகாகுந்
தாதை யிவளுக்குத் தாணுவு மாய்நிற்கு
மாதை யவளுக்கு மண்ணுந் திலகமாய்க்
கோதையர் சூழக் குவிந்திடங் காணுமே. கருசசா

1415 குவிந்தனர் சத்திகண் முப்பத் திருவர்
நடந்தனர் கன்னிக ளுலெண்மர் சூழப்
பரந்தித ழாகிய பங்கயத் துள்ளே
யிருந்தனள் காணு மிடம்பல கொண்டே. கருசஎ

1416 கொண்டங் கிருந்தனர் கூத்த னொளியினைக்
கண்டங் கிருந்தனர் காரணத் துள்ளது
பண்டை மறைகள் பரந்தெங்குந் தேடுமா
லின்றென் மனத்துளே யில்லடைந் தாளுமே. கருசஅ

1417 இல்லடைந் தானுக்கு மில்லாத தொன்றில்லை
யில்லடைந் தானுக் கிரப்பது தானில்லை
யில்லடைந் தானுக் கிமையவர் தாமொவ்வா
ரில்லடைந் தானுக்கு வில்லாதில் லானையே. கருசகூ

1418 ஆனை மயக்கு மறுபத்து நாற்றறி
யானை யிருக்கு மறுபத்து நாலொளி

Koviloor Digital Library

யாஊன யிருக்கு மறுபத்து நாலறை
யாஊனயுங் கோடு மறுபத்து நாலிலே.

உ௰௫. சுத்த சைவம்

1419 ஊரு முலகமு மொக்கப் படைக்கின்ற
பேரறி வாளன் பெருமை குறித்திடின்
மேருவு மூவுல காளியி லங்கெழுந்
தாரணி நால்வகைச் சைவமு மாமே. ௧

1420 சத்து மசத்துஞ் சதசத்துந் தான்கண்டு
சித்து மசித்துஞ் சேர்வுறு மேநீத்த
சுத்த மசுத்தமுந் தோய்வுறு மேநின்று
நித்தம் பரஞ்சுத்த சைவர்க்கு நேயமே. உ

1421 கற்பன கற்றுக் கலைமன்னு மெய்யோக
முற்பத ஞான முறைமுறை நண்ணியே
தொற்பத மேவித் துரிசற்று மேலான
தற்பரங் கண்டுளோர் சைவசித் தாந்தரே. ௩

1422 வேதாந்தஞ் சுத்தம் விளங்கிய சித்தாந்த
நாதாந்தங் கண்டோர் நடுக்கற்ற காட்சியர்
பூதாந்த போதாந்த மாகப் புனஞ்செய்ய
நாதாந்த பூரணர் ஞானநே யத்தரே. ௪

உ௰௬. அசுத்த சைவம்

1423 இணையார் திருவடி யேத்துஞ்சீ ரங்கத்
திணையா ரிணைக்குழை யீரணை முத்திரை
குணமா ரிணைக்கண்ட மாலையுங் குன்று
தணைவாஞ் சரியை கிரியையி னோர்க்கே. ௧

1424 காதுப்பொ னார்ந்த கடுக்க னிரண்டுசேர்த்
தோதுந் திருமேனி யுட்கட் டிரண்டுடன்

Koviloor Digital Library

சோதனை செய்து வுபதேச மார்க்கரா
யோதி யிருப்பா ரொருசைவ ராகுமே. உ

1425 கண்டங்க ளொன்பதுங் கண்டவர் கண்டனர்
கண்டங்க ளொன்பதுங் கண்டா யரும்பொருள்
கண்டங்க ளொன்பதுங் கண்டவர் கண்டமாங்
கண்டங்கள் கண்டோர் கடுஞ்சுத்த சைவரே. ௩

1426 ஞானி புவியெழு நன்னூ லனைத்துடன்
மோன திசையு முழுவெண்ணெண் சித்தியு
மேனை நிலமு மெழுதா மறையீறுங்
கோனெடு தன்னையுங் காணுங் குணத்தரே. ச

உ௰௭. மார்க்க சைவம்

1427 பொன்னுற் சிவசாத னம்பூதி சாதன
நன்மார்க்க சாதன மாஞான சாதனந்
துன்மார்க்க சாதனந் தோன்றுத சாதனஞ்
சன்மார்க்க சாதன மாஞ்சுத்த சைவர்க்கே. க

1428 கேடறு ஞானி கிளர்ஞான பூபதி
பாடறு வேதாந்த சித்தாந்த பாகத்தி
னூடுறு ஞானே தயனுண்மை முத்தியோன்
பாடுறு சுத்தசை வப்பத்த நித்தனே. உ

1429 ஆகம மொன்பா னதிலாதன நாலேமு
மோகமி னுலேமு முப்பேத முற்றுடன்
வேகமில் வேதாந்த சித்தாந்த மெய்ம்மையொன்
ருக முடிந்த வருஞ்சுத்த சைவமே. ௩

1430 சுத்த மசுத்தந் துரியங்க ளோரேமுஞ்
சத்து மசத்துந் தணந்த பராபரை

Koviloor Digital Library

யுத்த பராபரை யுள்ளாம் பராபரை
யத்த னருட்சத்தி யாயெங்கு மாமே. ச

1431 சத்து மசத்துந் தணந்தவர் தானுகிச்
சித்து மசித்துந் தெரியாச் சிவோகமாய்
முத்தியு ளானந்த சத்தியுண் மூழ்கினுர்
சித்தியு மங்கே சிறந்துளர் தானே. ரு

1432 தன்னைப் பரனைச் சதாசிவ னென்கின்ற
மன்னைப் பதிபசு பாசத்தை மாசற்ற
முன்னைப் பழமல முன்கட்டை வீட்டினை
யுன்னத் தகுஞ்சுத்த சைவ ருபாயமே. சா

1433 பூரணந் தன்னிலே வைத்தற்ற வப்போத
மாரண மந்த மதித்தானந் தத்தோடு
நேரென வீராறு நீதி நெடும்போகங்
காரண மாஞ்சுத்த சைவர்க்குக் காட்சியே. எ

1434 மாருத ஞான மதிப்பற மாயோகந்
தேருது சிந்தையைத் தேற்றிச் சிவமாக்கிப்
பேருன பாவனை பேணி நெறிநிற்றல்
கூருகு ஞானி சரியை குறிக்கிலே. அ

1435 வேதாந்தங் கண்டோர் பிரமவித்தியாதரர்
நாதாந்தங் கண்டோர் நடுக்கற்ற யோகிகள்
வேதாந்த மில்லாத சித்தாந்தங் கண்டுளோர்
சாத்தீரணமன்ன சைவ ருபாயமே. கூ

1436 விண்ணினைச் சென்றணு காவியன் மேகங்கள்
கண்ணினைச் சென்றணு காப்பல காட்சிக
ளெண்ணினைச் சென்றணு காம லெனப்படு
மண்ணலைச் சென்றணு காப்பசு பாசமே. ம

Koviloor Digital Library

1437 ஒன்று மிரண்டு மிலதுமா யொன்ருக
நின்று சமய நிராகார நீங்கியே
நின்று பராபரை நேயத்தைப் பாதத்தாற்
சென்று சிவமாதல் சித்தாந்த சித்தியே. ௰௬

உ௰அ. கடுஞ் சுத்த சைவம்

1438 வேடங் கடந்து விகிர்தன்றன் பான்மேவி
யாடம்பர மின்றி யாசாபா சஞ்செற்றுப்
பாடொன்று பாசம் பசுத்துவம் பாழ்படச்
சாடுஞ் சிவபோத கர்சுத்த சைவரே. ௧

1439 உடலான வைந்தையு மோராறு மைந்து
மடலான மாமாயை மற்றுள்ள நீவப்
படலான கேவல பாசந் துடைத்துத்
திடமாய்த் தனையுறல் சித்தாந்த மார்க்கமே. உ

1440 சுத்தச் சிவனுரை தானத்திற் ருேயாமன்
முத்தர் பதப்பொருண் முத்திவித் தாமூல
மத்தகை யான்மா வரனே யடைந்தற்ருற்
சுத்த சிவமாவ ரேசுத்த சைவரே. ௩

1441 நானென்றுந் தானென்று நாடிநான் சாரவே
தானென்று நானென் றிரண்டிலாத் தற்பதந்
தானென்று நானென்ற தத்துவ நல்கலாற்
ருனென்று நானென்றுஞ் சாற்றகி லேனே. ௪

1442 சாற்றரி தாகிய தத்துவஞ் சித்தித்தா
லாற்றரி தாகிய வைந்து மடங்கிடு
மேற்றிகழ் ஞானம் விளக்கொளி யாய்நிற்கும்
பாற்பர சாயுச்சிய மாகும் பதியே. ௫

நாலாந் தந்திரம் முற்றிற்று

KOVILOOR ANDAVAR LIBRARY, KOVILOOR
A. No. 46370

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

ஐந்தாந் தந்திரம்

வாதுளா ஆகமம்

க. சரியை

1443 நேர்ந்திடு மூல சரியை நெறியிதென்
றுய்ந்திடுங் காலாங்கி கஞ்சன் மலையமா
னேர்ந்திடுங் கந்துரு கேண்மின்கள் பூதலத்
தோர்ந்திடுஞ் சுத்தசை வத்துக் குயிரதே. க

1444 உயிர்க்குயி ராய்நிற்ற லொண்ஞான பூசை
யுயிர்க்கொளி நோக்கின் மகாயோக பூசை
யுயிர்ப்பெறு மாவா கனம்புறப் பூசை
செயிற்கடை நேசஞ் சிவபூசை யாமே. உ

1445 நாடு நகரமு நற்றிருக் கோயிலுந்
தேடித் திரிந்து சிவபெரு மானென்று
பாடுமின் பாடிப் பணிமின் பணிந்தபின்
கூடிய நெஞ்சத்துக் கோயிலாய்க் கொள்வனே. ௩

1446 பத்தர் சரியை படுவோர் கிரியையோ
ரத்தகு தொண்ட ரருள்வேடத் தாகுவோர்
சுத்த வியமாதி சாதகர் தூயோகர்
சித்தர் சிவஞானஞ் சென்றெய்து வோர்களே. ச

1447 சார்ந்தமெய்ஞ் ஞானத்தோர் தானவ னுயினோர்
சேர்ந்தவெண் யோகத்தார் சித்தர் சமாதியோ
ராய்ந்த கிரியையோ ரர்ச்சனை தப்பாதோர்
நேர்ந்த சரியையோர் நீணிலத் தோரே. ரு

1448 கிரியை யோகங்கள் கிளர்ஞான பூசை
யரிய சிவனுரு வமரு மரூபந்

Koviloor Digital Library

தெரியும் பருவத்துத் தேர்ந்திடும் பூசை
யுரியன நேயத் துயர்பூசை யாமே. சா

1449 சரியாதி நான்குந் தருஞான நான்கும்
விரிவான வேதாந்த சித்தாந்த மாறும்
பொருளான துநந்தி பொன்னகர் போந்து
மருளாகு மாந்தர் வணங்கவைத் தானே. எ

1450 சமையம்பல சுத்தித் தன்செய லற்றிடு
மமையும் விசேடமு மரன்மந்தி ரசுத்தி
சமைய நிருவாணங் கலாசுத்தி யாகு
மமைமன்னு ஞானமார்க் கம்மபி டேகமே. அ

உ. கிரியை

1451 பத்துத் திசையும் பரமொரு தெய்வமுண்
டெத்திக் கிலரில்லை யென்ப தினமலர்க்
கொத்துத் திருவடி நீழல் சரணெனத்
தத்தும் வினைக்கடல் சாராது காணுமே. க

1452 கானுறு கோடி கடிகமழ் சந்தனம்
வானுறு மாமல ரிட்டு வணங்கினு
மூனினை நீக்கி யுணர்பவர்க் கல்லது
தேனமர் பூங்குழல் சேரவெண் ணுதே. உ

1453 கோனக்கன் றுயே குரைகழ லேத்துமின்
ஞானக்கன் றுகிய நடுவே யுழிதரும்
வானக்கன் றுகிய வானவர் கைதொழு
மானக்கன் றீச னருள்வள்ள மாமே. ௩

1454 இதுபணிந் தெண்டிசை மண்டல மெல்லா
மதுபணி செய்கின் றவளொரு கூற

Koviloor Digital Library

ணிதுபணி மானுடர் செய்பணி யீசன்
பதிபணி செய்வது பத்திமை காணே. ச

1455 பத்தன் கிரியை சரியை பயில்வுற்றுச்
சுத்த வருளாற் றுரிசற்ற யோகத்தி
லுய்த்த நெறியுற் றுணர்கின்ற ஞானத்தாற்
சித்தங் குருவரு ளாற்சிவ மாகுமே. ரு

1456 அன்பி னுருகுவ னுளும் பணிசெய்வன்
செம்பொன்செய் மேனி கமலத் திருவடி
முன்புநின் றுங்கே மொழிவ தெனக்கரு
ளென்பினுட் சோதி யிலங்குகின் றுனே. சா

௩. யோகம்

1457 நெறிவழி யேசென்று நேர்மையு ளொன்றித்
தறியிருந் தாற்போலத் தம்மை யிருத்திச்
சொறியினுந் தாக்கினுந் துண்ணென் றுணராக்
குறியறி வாளர்க்குக் கூடலு மாமே. க

1458 ஊழிதோ றூழி யுணர்ந்தவர்க் கல்லா
லூழிதோ றூழி யுணரவுந் தாஞெட்டா
ஞுழி யமரு மரியய னென்றுளா
ரூழி முயன்று மொருச்சியு ளானே. உ

1459 பூவினிற் கந்தம் பொருந்திய வாறுபோற்
சீவனுக் குள்ளே சிவமணம் பூத்தது
வோவியம் போல வுணர்ந்தறி வாளர்க்கு
நாவி யணைந்த நடுதறி யாமே. ௩

1460 உய்ந்தன மென்பீ ருறுபொருள் காண்கிலீர்
கந்த மலரிற் கலக்கின்ற நந்தியைச்

Koviloor Digital Library

சிந்தை யுறவே தெளிந்திரு ணீங்கினுன்
முந்தப் பிறவிக்கு மூலவித் தாகுமே. ச

1461 எழுத்தொடு பாடலு மெண்ணெண் கலையும்
பழித்தலைப் பாசப் பிறவியு நீங்கா
வழித்தலைச் சோமனே டங்கி யருக்கன்
வழித்தலைச் செய்யும் வகையுணர்ந் தேனே. ரு

1462 விரும்பிநின் றேசெயின் மெய்த்தவ ராகும்
விரும்பிநின் றேசெயின் மெய்யுரை யாகும்
விரும்பிநின் றேசெயின் மெய்த்தவ மாகும்
விரும்பிநின் றேசெயில் விண்ணவ னுகுமே. சா

1463 பேணிற் பிறவா வுலகருள் செய்திடுங்
காணிற் றனது கலவியு ளேநிற்கு
நாணி னரக நெறிக்கே வழிசெயு
மூனிற் சுடுமங்கி யுத்தமன் றனே. எ

1464 ஒத்தசெங் கோலா ருலப்பில மாதவ
ரெத்தனை யாயிரம் வீழ்ந்தவ ரெண்ணில
சித்தர்க டேவர்கண் மூவர் பெருமையா
மத்த னிவனென்றே யன்புறு வார்களே. அ

1465 யோகிக்கு யோகாதி மூன்றுள கொண்டுற்றே
ராகத் தகுகிரி யாதி சரியையாந்
தாகத்தை விட்ட சரியையொன் றுமொன்று
ளாதித்தன் பத்தியு ளன்புவைத் தேனே. கூ

1466 யோகச் சமயமே யோகம் பலவுன்னல்
யோக விசேடமே யட்டாங்க யோகமாம்
யோகநிர் வாணமே யுற்ற பரோதயம்
யோகவபி டேகமே யொண்சித்தி யுற்றலே. ம

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

ச. ஞானம்

1467 ஞானத்தின் மிக்க வறநெறி நாட்டில்லை
ஞானத்தின் மிக்க சமயமு நன்றன்று
ஞானத்தின் மிக்கவை நன்முத்தி நல்காவா
ஞானத்தின் மிக்கார் நரரின்மிக் காரே. க

1468 சத்தமுஞ் சத்த மனனுந் தகுமன
முய்த்த வுணர்வு முணர்த்து மகந்தையுஞ்
சித்தமென் றிம்மூன்றுஞ் சிந்திக்குஞ் செய்கையுஞ்
சத்தங் கடந்தவர் பெற்றசன் மார்க்கமே. உ

1469 தன்பா லுலகுந் தனக்கரு காவது
மன்பா லெனக்கரு ளாவது மாவன
வென்பார்கண் ஞானமு மெய்துஞ் சிவோகமும்
பின்பாலி னேயமும் பெற்றிடுந் தானே. ௩

1470 இருக்குஞ் செம்மி யிடம்பிரம மாகும்
வருக்கஞ் சராசர மாகு முலகந்
தருக்கிய வாசார மெல்லாந் தருமே
திருக்கிலா ஞானத்தைத் தேர்ந்துணர்ந் தோர்க்கே. ச

1471 அறிவு மடக்கமு மன்பு முடனே
பிறியா நகர்மன்னும் பேரரு ளாளன்
குறியுங் குணமுங் குரைகழ னீங்கா
நெறியறி வார்க்கிது நீர்த்தொனி யாமே. ரு

1472 ஞானம் விளைந்தெழு கின்றதோர் சிந்தையு
ளேனம் விளைந்தெதி ரேகாண் வழிதொறுங்
கூனன் மதிமண்ட லத்தெதிர் நீர்கண்டு
வூன மறுத்துநின் றெண்சுட ராகுமே. சா

Koviloor Digital Library

1473 ஞானிக் குடன்குண ஞானத்தி னுன்குமா
மோனிக் கிவையொன்றுங் கூடாமுன் மோகித்து
மேனிற்ற லாஞ்சத்தி வித்தை விளைந்திடுந்
தானிக் குலத்தோர் சரியை கிரியையே. எ

1474 ஞானத்தின் ஞானுதி நான்குமா ஞானிக்கு
ஞானத்தின் ஞானமே நானென தென்னுமை
ஞானத்தில் யோகமே நாதாந்த நல்லொளி
ஞானக் கிரியையே நன்முத்தி நாடலே. அ

1475 நண்ணிய ஞானத்தின் ஞானுதி நண்ணுவோன்
புண்ணிய பாவங் கடந்த பிணக்கற்றேன்
கண்ணிய நேயங் கரைஞானங் கண்டுளோன்
றிண்ணிய சுத்தன் சிவமுத்தன் சித்தனே. கூ

1476 ஞான சமயமோ நாடுந் தனைக்காண்டன்
ஞான விசேடமே நாடு பரோதய
ஞானநிர் வாணமே நன்றறி வானருண்
ஞானபி டேகமே நற்குரு பாதமே. ய

ரு. சன்மார்க்கம்

1477 சாற்றுஞ்சன் மார்க்கமாந் தற்சிவ தத்துவத்
தோற்றங்க ளான சுருதிச் சுடர்கண்டு
சீற்ற மொழிந்து சிவயோக சித்தராய்க்
கூற்றத்தை வென்ருர் குறிப்பறிந் தார்களே. க

1478 சைவப் பெருமைத் தனிநா யகனந்தி
யுய்ய வகுத்த குருநெறி யொன்றுண்டு
தெய்வச் சிவநெறிச் சன்மார்க்கஞ் சேர்ந்துய்ய
வையத்து ளார்க்கு வகுத்துவைத் தானே. உ

Koviloor Digital Library

1479 தெரிசிக்கப் பூசிக்கச் சிந்தனை செய்யப்
பரிசிக்கக் கீர்த்திக்கப் பாதுகஞ் சூடக்
குருபத்தி செய்யுங் குவலயத் தோர்க்குத்
தருமுத்திச் சார்பூட்டுஞ் சன்மார்க்கந் தானே. ௩

1480 தெளிவறி யாதார் சிவனை யறியார்
தெளிவறி யாதார் சீவனு மாகார்
தெளிவறி யாதார் சிவமாக மாட்டார்
தெளிவறி யாதார் தீரார் பிறப்பே. ௪

1481 தானவ னாகித் தானைந்தா மலஞ்செற்று
மோனம தாமொழி யான்முத்த ராவது
மீனமில் ஞானனு பூதியி லின்பமுந்
தானவ னுயுற லானசன் மார்க்கமே. ௫

1482 சன்மார்க்கத் தார்க்கு முகத்தொடு பீடமுஞ்
சன்மார்க்கத் தார்க்கு மிடத்தொடு தெய்வமுஞ்
சன்மார்க்கத் தார்க்கு வருக்கந் தரிசனம்
மெம்மார்க்கத் தார்க்கு மியம்புவன் கேண்மினே. ௬

1483 சன்மார்க்க சாதனந் தான்ஞான ஞேயமாம்
பின்மார்க்க சாதனம் பேதையர்க் காய்நிற்குந்
துன்மார்க்கம் விட்ட துரியத் துரிசற்றோர்
சன்மார்க்கந் தானவ னாகுஞ்சன் மார்க்கமே. ௭

1484 சன்மார்க்க மெய்த வருமருஞ் சீடர்க்குப்
பின்மார்க்க மூன்றும் பெறவியல் பாமென்று
னன்மார்க்கந் தானே சிவனொடு நாடலே
சொன்மார்க்க மென்னச் சுருதிகைக் கொள்ளுமே. ௮

1485 அன்னிய பாசமு மாகுங் கருமமு
முன்னு மவத்தையு மூலப் பகுதியும்

Koviloor Digital Library

பின்னிய ஞானமும் பேதாதி பேதமுந்
தன்னெடுங் கண்டவர் சன்மார்க்கத் தோரே. சூ

1486 பசுபாச நீக்கிப் பதியுடன் கூட்டிப்
கசியாத நெஞ்சங் கசியக் கசிவித்
தொசியாத வுண்மைச் சொரூபோ தயத்துற்
றசைவான தில்லாமை யானசன் மார்க்கமே. ௰

1487 மார்க்கஞ்சன் மார்க்கிகள் கிட்ட வகுப்பது
மார்க்கஞ்சன் மார்க்கமே யன்றிமற் றென்றிலை
மார்க்கஞ்சன் மார்க்க மெனுநெறி வைகாதோர்
மார்க்கஞ்சன் மார்க்க மாஞ்சித்த யோகமே. ௰க

சா. சகமார்க்கம்

1488 சன்மார்க்கந் தானே சகமார்க்க மானது
மன்மார்க்க மாமுத்தி சித்திக்குள் வைப்பதாம்
பின்மார்க்க மானது பேராப் பிறந்திறந்
துன்மார்க்க ஞானத் துறுதியு மாமே. க

1489 மருவுந் துவாதச மார்க்கமில் லாதார்
குருவுஞ் சிவனுஞ் சமயமுங் கூடார்
வெருவுந் திருமகள் வீட்டில்லை யாகு
முருவுங் கிளையு மொருங்கிழப் பாரே. உ

1490 யோகச் சமாதியி னுள்ளே யகலிடம்
யோகச் சமாதியி னுள்ளே யுளரொளி
யோகச் சமாதியி னுள்ளே யுளசத்தி
யோகச் சமாதி யுகந்தவர் சித்தரே. ந

1491 யோகமும் போகமும் யோகியர்க் காகுமால்
யோகஞ் சிவரூப முற்றிடு முள்ளத்தோர்

Koviloor Digital Library

போகம் புவியிற் புருடார்த்த சித்திய
தாகு மிரண்டு மழியாத யோகிக்கே. ச

1492 ஆதார சோதனை யானடி சுத்திகண்
மேதாதி யீரெண் கலந்தது விண்ணொளி
போதா லயத்துட் புலன்கர ணம்புந்தி
சாதா ரணங்கெட லாஞ்சக மார்க்கமே. ரு

1493 பிணங்கிநிற் கின்றவை யைந்தையும் பின்னை
யணங்கி யெறிவ னயிர்மன வாளாற்
கணம்பதி னெட்டுங் கருது மொருவன்
வணங்கவல் லான்சிந்தை வந்துநின் றானே. சா

1494 வளங்கனி யொக்கும் வளநிறத் தார்க்கும்
வளங்கனி யொப்பதோர் வாய்மைய னாகு
முளங்கனிந் துள்ள முகந்திருப் பார்க்குப்
பழங்கனிந் துள்ளே பகுந்துநின் றானே. எ

எ. சற்புத்திர மார்க்கம்

1495 மேவிய சற்புத்திர மார்க்கமே யத்தொழி
றாவிப்ப தாஞ்சக மார்க்கஞ் சகத்தொழி
லாவதி ரண்டு மகன்று சகமார்க்கத்
தேவியோ டொன்றல்சன் மார்க்கத் தெளிவதே. க

1496 பூசித்தல் வாசித்தல் போற்றல் சபித்திட
லாசற்ற நற்றவம் வாய்மை யழுக்கின்மை
நேசித்திட் டன்னமு நீசுத்தி செய்தன்மற்
றாசற்ற சற்புத்தி ரமார்க்க மாகுமே. உ

1497 அறுகாற் பறவை யலர்தேர்ந் துழலு
மறுகா நரையன்னந் தாமரை நீலங்

Koviloor Digital Library

குறுகா நறுமலர் கொய்வன கண்டுஞ்
சிறுகா லறநெறி பேரகி லாரே. ௩

1498 அருங்கரை யாவது வவ்வடி நீழல்
பெருங்கரை யாவது பிஞ்ஞக னுணை
வருங்கரை யேகின்ற மன்னுயிர்க் கெல்லா
மொருங்கரை யாயுல கேழினுைத் தானே. ௪

1499 உயர்ந்தும் பணிந்தும் முகந்துந் தழுவி
வியந்து மரனடிக் கேமுறை செய்மின்
பயந்தும் பிறவிப் பயனது வாகும்
பயந்து பிரிக்கிலப் பான்மைய னுமே. ௫

1500 நின்று தொழுவன் கிடந்தெம்பி ரான்றன்னை
யென்றுந் தொழுவ னெழிற்பரஞ் சோதியைத்
துன்று மலர்தூவித் தொழுமின் றெழுந்தோறுஞ்
சென்று வெளிப்படுந் தேவர் பிரானே. ௬

1501 திருமன்னுஞ் சற்புத்திர மார்க்கச் சரியை
யுருமன்னி வாழு முலகத்தீர் கேண்மின்
கருமன்னு பாசங்கை கூம்பத் தொழுது
விருமன்னு நாடோறு மின்புற் றிருந்தே. ௭

அ. தாச மார்க்கம்

1502 எளியன றீப மிடமலர் கொய்த
லளிதின் மெழுக லதுதூர்த்தல் வாழ்த்தல்
பளிமணி பற்றல்பன் மஞ்சன மாதி
தளிதொழில் செய்வது தான்றுச மார்க்கமே. ௧

1503 அதுவிது வாதிப் பரமென் றகல்வ
ரிதுவழி யென்றங் கிறைஞ்சின ரில்லை

Koviloor Digital Library

விதிவழி யேசென்று வேந்தனை நாடு
மதுவிது நெஞ்சிற் றணிக்கின்ற வாறே. உ

1504 அந்திப்பன் றிங்க ளதன்பின்பு ஞாயிறு
சிந்திப்ப னென்று மொருவன் செறிகழல்
வந்திப்ப வானவர் தேவனை நாடோறும்
வந்திப்ப தெல்லாம் வகையின் முடிந்ததே. ௩

1505 அண்ணலை வானவ ராயிரம் பேர்சொல்லி
யுன்னுவ ருண்மகிழ்ந் துண்ணின் றடிதொழக்
கண்ணவ னென்று கருது மவர்கட்குப்
பண்ணவன் பேரன்பு பற்றிநின் றானே. ௪

1506 வாசித்தும் பூசித்து மாமலர் கொய்திட்டும்
பாசிக் குளத்தில்வீழ் கல்லா மனம்பார்க்கின்
மாசற்ற சோதி மணிமிடற் றண்ணலை
நேசத் திருந்த நினைவறி யாரே. ௫

௬. சாலோகம்

1507 சாலோக மாதி சரியாதி யிற்பெறுஞ்
சாலோகஞ் சாமீபந் தங்குஞ் சரியையான்
மாலோகஞ் சேரில் வழியாகுஞ் சாரூபம்
பாலோக மில்லாப் பரனுரு வாமே. ௧

1508 சமயங் கிரியையிற் றன்மனங் கோயில்
சமய மனுமுறை தானே விசேடஞ்
சமயத்து மூலந் தனைத்தேறன் மூன்றுஞ்
சமயாபி டேகமே தானுஞ் சமாதியே. உ

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

ம. சாமீபம்

1509 பாசம் பசுவான தாகுமிச் சாலோகம்
பாச மருளான தாகுமிச் சாமீபம்
பாசஞ் சிரமான தாகுமிச் சாரூபம்
பாசங் கரைபதி சாயுச்சி யம்மே. க

மக. சாரூபம்

1510 தங்கிய சாரூபந் தானெட்டாம் யோகமாந்
தங்குஞ்சன் மார்க்கந் தனிலன்றிக் கைகூடா
வங்கத் துடல்சித்தி சாதன ராகுவ
ரிங்கிவ ராக விழிவற்ற யோகமே. க

1511 சயிலலோ கத்தினைச் சார்ந்த பொழுதே
சயிலம தாகுஞ் சராசரம் போலப்
பயிலுங் குருவின் பதிபுக்க போதே
கயிலை யிறைவன் கதிர்வடி வாமே. உ

மஉ. சாயுச்சியம்

1512 சைவஞ் சிவனுடன் சம்பந்த மாவது
சைவந் தனையறிந் தேசிவஞ் சாருதல்
சைவஞ் சிவந்தனைச் சாராம னீவுதல்
சைவஞ் சிவானந்தஞ் சாயுச்சி யம்மே. க

1513 சாயுச்சி யஞ்சாக் கிராதீதஞ் சாருதல்
சாயுச்சி யம்முப சாந்தத்துத் தங்குதல்
சாயுச்சி யஞ்சிவ மாதல் முடிவிலாச்
சாயுச்சி யம்மனத் தானந்த சத்தியே. உ

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

௰௩. சத்திநிபாதம்

மந்தம்

1514 இருட்டறை மூலை யிருந்த குமரி
குருட்டுக் கிழவனைக் கூடல் குறித்துக்
குருட்டினை நீக்கிக் குணம்பல காட்டி
மருட்டி யவனை மணம்புரிந் தாளே. ௧

1515 தீம்புல னான தெசையது சிந்திக்கி
லாம்புல னாயறி வார்க்கமு தாய்நிற்குந்
தேம்புல னான தெளிவறி வார்கட்குக்
கோம்புல னாடிய கொல்லையு மாமே. ௨

1516 இருணீக்கி யெண்ணில் பிறவி கடத்தி
யருணீங்கா வண்ணமே யாதி யருளு
மருணீங்கா வானவர் கோனொடுங் கூடிப்
பொருணீங்கா வின்பம் புலம்பயி லுனே. ௩

1517 இருள்சூ ழறையி லிருந்தது நாடிற்
பொருள்சூழ் விளக்கது புக்கெரிந் தாற்போன்
மருள்சூழ் மயக்கத்து மாமலர் நந்தி
யருள்சூ ழிறைவனு மம்மையு மாமே. ௪

௰௪. மந்ததரம்

1518 மருட்டிப் புணர்ந்து மயக்கமு நீக்கி
வெருட்டி வினையறுத் தின்பம் விளைத்துக்
குருட்டினை நீக்கிக் குணம்பல காட்டி
யருட்டிகழ் ஞான மதுபுரிந் தாளே. ௧

Koviloor Digital Library

1519 கன்னித் துறைபடிந் தாடிய வாடவர்
கன்னித் துறைபடிந் தாடுங் கருத்திலர்
கன்னித் துறைபடிந் தாடுங் கருத்துண்டேற்
பின்னைப் பிறவி பிறிதில்லை தானே. உ

1520 செய்யன் கரியன் வெளியனற் பச்சைய
னெய்த வுணர்ந்தவ ரெய்வ ரிறைவனை
மைவென் றகன்ற பகடுரி போர்த்தவெங்
கைய னிவனென்று காதல்செய் வீரே. ங

1521 எய்திய காலங்க ளெத்தனை யாயினுந்
தையலுந் தானுந் தனிநா யகமென்பர்
வைகலுந் தன்னை வணங்கு மவர்கட்குக்
கையிற் கருமஞ்செய் காட்டது வாமே. ச

1522 கண்டுகொண் டோமிரண் டுந்தொடர்ந் தாங்கொளி
பண்டுபண் டோயும் பரமன் பரஞ்சுடர்
வண்டுகொண் டாடு மலர்வார் சடையண்ண
னின்றுகண் டார்க்கிரு ணீக்கிநின் றானே. ரு

௰ரு. தீவிரம்

1523 அண்ணிக்கும் பெண்பிள்ளை யப்பனூர் தோட்டத்தி
லெண்ணிக்கு மேழேழ் பிறவி யுணர்விக்கு
முண்ணிற்ப தெல்லா மொழிய முதல்வனைக்
கண்ணுற்று நின்ற கனியது வாகுமே. க

1524 பிறப்பை யறுக்கும் பெருந்தவ நல்கு
மறப்பை யறுக்கும் வழிபட வைக்குங்
குறப்பெண் குவிமுலை கோமள வல்லி
சிறப்பொடு பூசனை செய்யநின் றார்க்கே. உ

Koviloor Digital Library

1525 தாங்குமி னெட்டுத் திசைக்குந் தலைமகன்
பூங்கமழ் கோதைப் புரிகுழ லாளொடு
மாங்கது சேரு மறிவுடை யார்கட்குத்
தூங்கொளி நீலந் தொடர்தலு மாமே. ௩

1526 நணுகினு ஞானக் கொழுந்தொன்று நல்கும்
பணிகினும் பன்மலர் தூவிப் பணிகுவ
னணுகிய தொன்றறி யாத வொருவ
னணுகு முலகெங்கு மாவியு மாமே. ௪

௰௬. தீவிரதரம்

1527 இருவினை நேரொப்பி லின்னருட் சத்தி
குருவென வந்து குணம்பல நீக்கித்
தருமெனு ஞானத்தாற் றன்செய லற்றுற்
றிரிமலந் தீர்ந்து சிவனவ னாமே. ௧

1528 இரவும் பகலு மிலாத விடத்தே
குரவஞ் செய்கின்ற குழலியை யுன்னி
யரவஞ் செய்யாம லவளுடன் சேரப்
பரிவொன்றி லாளும் பராபரை தானே. ௨

1529 மாலை விளக்கு மதியமு ஞாயிறுஞ்
சால விளக்குந் தனிச்சுட ரண்ணலுண்
ஞானம் விளக்கிய நாதனென் றுட்புகுந்
தூனை விளக்கி யுடனிருந் தானே. ௩

௰௭. புறச் சமய தூடணம்

1530 ஆயத்து ணின்ற வறுசம யங்களுங்
காயத்து ணின்ற கடவுளைக் காண்கிலா
மாயக் குழியில் விழுவர் மனைமக்கள்
பாசத்தி லுற்றுப் பதைக்கின்ற வாறே. ௧

Koviloor Digital Library

1531 உள்ளத்து ளேதான் கரந்தெங்கு நின்றவன்
வள்ளற் றலைவன் மலருறை மாதவன்
பொள்ளற் குரம்பை புகுந்து புறப்படுங்
கள்ளத் தலைவன் கருத்தறி யார்களே. உ

1532 உள்ளத்து முள்ளன் புறத்துள்ள னென்பவர்க்
குள்ளத்து முள்ளன் புறத்துள்ள னெம்மிறை
யுள்ளத்து மில்லை புறத்தில்லை யென்பவர்க்
குள்ளத்து மில்லை புறத்தில்லை தானே. ௩

1533 ஆறு சமயமுங் கண்டவர் கண்டில
ராறு சமயப் பொருளு மவனலன்
றேறுமின் றேறித் தெளிமின் றெளிந்தபின்
மாறுத லின்றி மனைபுக லாமே. ௪

1534 சிவமல்ல தில்லை யறையே சிவமாந்
தவமல்ல தில்லை தலைப்படு வார்க்கிங்
கவமல்ல தில்லை யறுசம யங்க
டவம்வல்ல நந்திதாட் சார்ந்துய்யு நீரே. ரு

1535 அண்ணலை நாடிய வாறு சமயமும்
விண்ணவ ராக மிகவும் விரும்பியே
முண்ணின் றழிய முயன்றில ராதலான்
மண்ணின் றெழியும் வகையறி யார்களே. சா

1536 சிவகதி யேகதி மற்றுள்ள வெல்லாம்
பவகதி பாசப் பிறவியொன் றுண்டு
தவகதி தன்னொடு நேரொன்று தோன்றி
லவகதி மூவரு மவ்வகை யாமே. எ

Koviloor Digital Library

1537 நூறு சமய முளவா நுவலுங்கா
லாறு சமயமவ் வாறுட் படுவன
கூறு சமயங்கள் கொண்ட நெறிநில்லா
வீறு பரநெறி யில்லா நெறியன்றே. அ

1538 கற்றுங் கழுதைகள் போலுங் கலதிகள்
சுத்தசிவ னெங்குந் தோய்வுற்று நிற்கின்ருன்
குற்றந் தெரியார் குணங்கொண்டு கோதாட்டார்
பித்தேறி நாளும் பிறந்திறப் பாரே. கூ

1539 மயங்குகின் ருரு மதிதெளிந் தாரு
முயங்கி யிருவினை முழைமுகப் பாச்சி
யியங்கிப் பெறுவரே லீறது காட்டிற்
பயங்கெட் டவர்க்கோர் பரநெறி யாமே. ய

1540 சேய னணியன் பிணியிலன் பேர்நந்தி
தூயன் றுளக்கற நோக்கவல் லார்கட்கு
மாயன் மயக்கிய மானிட ராமவர்
காயம் விளக்குங் கருத்தறி யார்களே. யக

1541 வழியிரண் டுக்குமோர் வித்தது வான
பழியது பார்மிசை வாழ்த லுறுதல்
சுழியறி வாளன்றன் சொல்வழி முன்னின்
றழிவறி வார்நெறி நாடநில் லாரே. யஉ

1542 மாதவ ரெல்லமா தேவன்பி ரானென்பர்
நாதம தாக வறியப் படுநந்தி
பேதஞ் செய்யாதே பிரானென்று கைதொழி
லாதியு மந்நெறி யாகிநின் ருனே. யஙு

Koviloor Digital Library

1543 அரனெறி யப்பனை யாதிப் பிரானை
யுரநெறி யாகி யுளம்புகுந் தானைப்
பரநெறி தேடிய பத்தர்கள் சித்தம்
பரனறி யாவிடிற் பல்வகைத் தூரமே. ௰௪

1544 பரிசற வானவன் பண்பன் பகலோன்
பெரிசறி வானவர் பேற்றிற் றிகழுந்
துரிசற நீநினை தூய்மணி வண்ண
னரிதவன் வைத்த வறநெறி தானே. ௰௫

1545 ஆன சமய மதுவிது நன்றெனு
மாய மனிதர் மயக்க மதுவொழி
கானங் கடந்த கடவுளை நாடுமி
னூனங் கடந்த வுருவது வாமே. ௰௬

1546 அந்நெறி நாடிய வமரர் முனிவருஞ்
சென்னெறி கண்டார் சிவனெனப் பெற்றார்பின்
முன்னெறி நாடி முதல்வ னருளிலார்
சென்னெறி செல்லார் திகைக்கின்ற வாறே. ௰௭

1547 உறுமா றறிவது முண்ணின்ற சோதி
பெறுமா றறியிற் பிணக்கொன்று மில்லை
யறுமா றதுவான வங்கியு ளாங்கே
யிறுமா றறிகில ரேழைக ளாமே. ௰௮

1548 வழிநடக் கும்பரி சொன்றுண்டு வையங்
கழிநடக் குண்டவர் கற்பனை கேட்பர்
சுழிநடக் குந்துய ரம்மது நீக்கிப்
பழிநடப் பார்க்குப் பரவலு மாமே. ௰௯

Koviloor Digital Library

1549 வழிசென்ற மாதவம் வைகின்ற போது
பழிசெல்லும் வல்வினைப் பற்றறுத் தாங்கே
வழிசெல்லும் வல்வினை யார்திறம் விட்டிட்
டுழிசெல்லி லும்பர் தலைவன்முன் னாமே. உ௰

௰அ. நிராசாரம்

1550 இமையங்க ளாய்நின்ற தேவர்க ளாறு
சமையங்கள் பெற்றனர் சாத்திர மோதி
யமையறிந் தோமென்ப ராதிப் பிரானுங்
கமையறிந் தாருட் கலந்துநின் றானே. க

1551 பாங்கமர் கொன்றைப் படர்சடை யானடி
தாங்கு மனிதர் தரணியி னேரொப்பர்
நீங்கிய வண்ண நினைவுசெய் யாதவ
ரேங்கி யுலகி லிருந்தழு வாரே. உ

1552 இருந்தழு வாரு மியல்புகெட் டாரு
மருந்தவ மேற்கொண்டங் கண்ணலை யெண்ணில்
வருந்தா வகைசெய்து வானவர் கோனும்
பெருந்தன்மை நல்கும் பிறப்பில்லை தானே. ௩

1553 தூரறி வாளர் துணைவர் நினைப்பிலர்
பாரறி வாளர் படுபயன் றானுண்பர்
காரறி வாளர் கரந்து பிறப்பார்க
ணீரறி வார்நெடு மாமுகி லாமே. ச

1554 அறிவுடன் கூடி யழைத்ததோர் தோணி
பறியுடன் பாரம் பழம்பதி சிந்துங்
குறியது கண்டுங் கொடுவினை யாளர்
செறிய நினைக்கிலர் சேவடி தானே. ரு

Koviloor Digital Library

1555 மன்னு மொருவன் மருவு மனோமய
னென்னின் மனித ரிகழ்வரிவ் வேழைக
டுன்னி மனமே தொழுமின் றுணையிலி
தன்னையு மங்கே தலைப்பட லாமே. ௬

1556 ஓங்காரத் துள்ளொளி யுள்ளே யுதயமுற்
ருங்கார மற்ற வனுபவங் கைகூடார்
சாங்கால முன்னுர் பிறவாமை சார்வுரூர்
நீங்காச் சமயத்து ணின்றெழிந் தார்களே. ௭

௰௬. உட்சமயம்

1557 இமையவர் தம்மையு மெம்மையு முன்ன
மமைய வகுத்தவ னாதி புராணன்
சமயங்க ளாறுந்தன் றாளிணை நாட
வமையங் குழல்கின்ற வாதிப் பிரானே. ௧

1558 ஒன்றது பேரூர் வழியா றதற்குள
வென்றது போல விருமுச் சமயமு
நன்றிது தீதிது வென்றுரை யாளர்கள்
குன்று குரைத்தெழு நாயையொத் தார்களே. ௨

1559 சைவப் பெருமைத் தனிநாய கன்றன்னை
உய்ய யுயிர்க்கின்ற வொண்சுடர் நந்தியை
மெய்ய பெருமையர்க் கன்பனை யின்பஞ்செய்
வையத் தலைவனை வந்தடைந் துய்மினே. ௩

1560 சிவனவன் வைத்ததோர் தெய்வ நெறியிற்
பவனவன் வைத்த பழவழி நாடி
யிவனவ னென்ப தறியவல் லார்கட்
கவனவ னங்குள தாங்கட னாமே. ௪

Koviloor Digital Library

1561 ஆமா றுரைக்கு மறுசம யாதிக்குப்
போமாறு தானில்லை புண்ணிய மல்லதங்
காமாம் வழியாக்கு மவ்வே றுயிர்கட்கும்
போமாறவ் வாதாரப் பூங்கொடி யாளே. ரு

1562 அரனெறி யாவ தறிந்தேனு நானுஞ்
சிரநெறி தேடித் திரிந்தவந் நாளு
முரநெறி யுள்ளக் கடல்கடந் தேறுந்
தரநெறி நின்ற தனிச்சுடர் தானே. சா

1563 தேர்ந்த வரனை யடைந்த சிவநெறி
பேர்ந்தவ ருன்னிப் பெயர்ந்த பெருவழி
யார்ந்தவ ரண்டத்துப் புக்கவ் வருணெறி
போந்து புனைந்து புணர்நெறி யாமே. எ

1564 ஈரு மனத்தை யிரண்டற வீசுமி
னூருஞ் சகாரத்தை யோதுமி ன்னேதியே
வாரு மரனெறி மன்னியே முன்னியத்
தூருஞ் சுடரொளி தோன்றலு மாமே. அ

1565 மினற்குறி யாளனை வேதியர் வேதத்
தனற்குறி யாளனை யாதிப்பி ரான்றனை
நினைக்குறி யாளனை ஞானக் கொழுந்தி
னயக்குறி காணி லரனெறி யாமே. கூ

1566 ஆய்ந்துண ரார்களி னுன்மாச் சதுர்பல
வாய்ந்துண ராவகை நின்ற வரனெறி
பாய்ந்துணர் வாரரன் சேவடி கைதொழு
தேர்ந்துணர் செய்வதோ ரின்பமு மாமே. ம

Koviloor Digital Library

1567 சைவ சமயத் தனிநா யகனந்தி
யுய்ய வகுத்த குருநெறி யொன்றுண்டு
தெய்வ சிவநெறி சன்மார்க்கஞ் சேர்ந்துய்ய
வையத்து ளார்க்கு வகுத்துவைத் தானே. கக

1568 இத்தவ மத்தவ மென்றிரு பேரிடும்
பித்தரைக் காணி னகுமெங்கள் பேர்நந்தி
யெத்தவ மாகிலெ னெங்கு பிறக்கிலெ
னெத்துணர் வார்க்கொல்லை யூர்புக லாமே. கஉ

1569 ஆமே பிரான்முக மைந்தொடு மாருயி
ராமே பிரானுக் கதோமுக மாறுள
தாமே பிரானுக்குந் தன்சிர மாலைக்கு
நாமே பிரானுக்கு நரரியல் பாமே. கங

1570 ஆதிப்பி ரானுல கேழு மளந்தவ
ஞேதக் கடலு முயிர்களு மாய்நிற்கும்
பேதிப் பிலாமையி னின்ற பராசத்தி
யாதிக்கட் டெய்வமு மந்தமு மாமே. கச

1571 ஆய்ந்தறி வார்க ளமரர் வித்தியாதர
ராய்ந்தறி யாவண நின்ற வரனெறி
வாய்ந்தறிந் தேனவன் சேவடி கைதொழக்
காய்ந்தறிந் தேனிம்மை யம்மைகண் டேனே. கரு

1572 அறியவொண் ணுதவ் வுடம்பின் பயனை
யறியவொண் ணுத வறுவகை யாக்கி
யறியவொண் ணுத வறுவகை கோசத்
தறியவொண் ணுததோ ரண்டம் பதிந்ததே. கசா

Koviloor Digital Library

உ

சிவமயம்

உ௰. சிவகுரு தரிசனம்

1573 பத்திப் பணித்துப் பரவு மடிநல்கிச்
சுத்த வுரையாற் றுரிசறச் சோதித்துச்
சத்து மசத்துஞ் சதசத்துங் காட்டலாற்
சித்த மிறையே சிவகுரு வாமே. க

1574 பாசத்தைக் கூட்டியே கட்டிப் பறித்திட்டு
நேசித்த காயம் விடுவித்து நேர்நேரே
கூசற்ற முத்தியிற் கூட்டலா நாட்டத்த
தாசற்ற சற்குரு வம்பல மாமே. உ

1575 சித்திக ளெட்டொடுந் திண்சிவ மாக்கிய
சுத்தியு மெண்சத்தித் தூய்மையும் யோகத்துச்
சத்தியு மந்திர சாதக போதமும்
பத்தியு நாத னருளிற் பயிலுமே. ௩

1576 எல்லா வுலகிற்கு மப்பாலோ னிப்பாலாய்
நல்லா ருள்ளத்து மிக்கரு ணல்கலா
லெல்லாரு முய்யக்கொண் டிங்கே யளித்தலாற்
சொல்லார்ந்த நற்குரு சுத்த சிவமே. ச

1577 தேவனுஞ் சுத்த குருவு முபாயத்துள்
யாவையு மூன்று யுனக்கண் டுரையாலே
மூவாப் பசுபாச மாற்றியே முத்திப்பால்
யாவையு நல்குங் குருபர னன்புற்றே. ரு

1578 சுத்த சிவன்குரு வாய்வந்து தூய்மைசெய்
தத்தனை நல்கருள் காணு வதிமூடர்
பொய்த்தகு கண்ணு னமரென்பர் புண்ணிய
ரத்த னிவனென் றடிபணி வாரே. சா

Koviloor Digital Library

1579 உண்மையிற் பொய்ம்மை யொழித்தலு முண்மைப்பார்
திண்மையு மொண்மைச் சிவமாய வவ்வரன்
வண்மையு மெட்டெட்டுச் சித்தி மயக்கமு
மண்ண லருளன்றி யாரறி வாரே. எ

1580 சிவனே சிவஞானி யாதலாற் சுத்த
சிவனே யெனவடி சேரவல் லார்க்கு
நவமான தத்துவ நன்முத்தி நண்ணும்
பவமான தின்றிப் பரலோக மாமே. அ

1581 குருவே சிவமெனக் கூறின னந்தி
குருவே சிவமென் பதுகுறித் தோரார்
குருவே சிவனுமாய்க் கோனுமாய் நிற்குங்
குருவே யுரையுணர் வற்றதோர் கோவே. கூ

1582 சித்த மியாவையுஞ் சிந்தித் திருந்திடு
மத்த னுணர்த்துவ தாகு மருளாலே
சித்தமி யாவையுந் திண்சிவ மானக்கா
லத்தனு மவ்விடத் தேயமர்ந் தானே. ௰

1583 தானந்தி சீர்மையுட் சந்தித்த சீர்வைத்த
கோனந்தி யெந்தை குறிப்பறி வாரில்லை
வானந்தி யென்று மகிழு மொருவற்குத்
தானந்தி யங்கித் தனிச்சுட ராமே. ௰க

1584 திருவாய சித்தியு முத்தியுஞ் சீர்மை
மருளா தருளு மயக்கறும் வாய்மைப்
பொருளாய வேதாந்த போதமு நாத
னுருவா யருளா விடிலோர வொண்ணுதே. ௰உ

Koviloor Digital Library

1585 பத்தியு ஞானவை ராக்கிய மும்பர
சித்திக்கு வித்தாஞ் சிவோகமே சேர்தலான்
முத்தியின் ஞான முளைத்தலா லம்முளை
சத்தி யருடரிற் றுனெளி தாமே. ௰௩

1586 இன்னெய்த வைத்ததோ ரின்பப் பிறப்பினை
முன்னெய்த வைத்த முதல்வனை யெம்மிறை
தன்னெய்துங் காலத்துத் தானே வெளிப்படு
மன்னெய்த வைத்த மனமது தானே. ௰௪

1587 சிவமான ஞானந் தெளியவொண் சித்தி
சிவமான ஞானந் தெளியவொண் முத்தி
சிவமான ஞானஞ் சிவபரத் தேயாஞ்
சிவமான ஞானஞ் சிவானந்த நல்குமே. ௰௫

1588 அறிந்துணர்ந் தேனிவ் வகலிட முற்றுஞ்
செறிந்துணர்ந் தோதித் திருவருள் பெற்றேன்
மறந்தொழிந் தேன்மதி மாண்டவர் வாழ்க்கை
பிறிந்தொழிந் தேனிப் பிறவியை நானே. ௧௬

1589 தரிக்கின்ற பல்லுயிர்க் கெல்லாந் தலைவ
னிருக்கின்ற தன்மையை யேது முணரார்
பிரிக்கின்ற விந்தப் பிணக்கறுத் தெல்லாங்
கருக்கொண்ட வீசனைக் கண்டுகொண் டேனே. ௧௭

உ௰௧. திருவடிப் பேறு

1590 இசைந்தெழு மன்பி லெழுந்த படியே
பசைந்தெழு மீசரைப் பாசத்து ளேகச்
சிவந்த குருவந்து சென்னிகை வைக்க
வுவந்த குருபத முள்ளத்து வந்ததே. ௧

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

1591 தாடந்த போதே தலைதந்த வெம்மிறை
வாடந்த ஞான வலியையுந் தந்திட்டு
வீடந்த மின்றியே யாள்கென விட்டருட்
பாடின் முடிவைத்துப் பார்வந்து தந்ததே. உ

1592 தானவ னுகிச் சொரூபத் துவந்திட்டு
வான சொரூபங்க ணுன்கு மகற்றின
வேனைய முத்திரை யீந்தாண்ட நன்னந்தி
தானடி முற்சூட்டித் தாபித்த துண்மையே. ௩

1593 உரையற் றுணர்வற் றுயிர்பர மற்றுத்
திரையற்ற நீர்போற் சிவமாத றீர்த்துக்
கரையற்ற சத்தாதி நான்குங் கடந்த
சொரூபத் திருத்தனன் சொல்லிறந் தோமே. ச

1594 குரவ னுயிர்முச் சொரூபமுங் கைக்கொண்
டரிய பொருண்முத் திரையாகக் கைக்கொண்டு
பெரிய பிரானடி நந்திபேச் சற்று
வுருகிட வென்னையங் குய்யக்கொண் டானே. ரு

1595 பேச்சற்ற வின்பத்துப் பேரானந் தத்திலே
மாச்சற்ற வென்னைச் சிவமாக்கி மாள்வித்துக்
காச்சற்ற சோதி கடன்மூன்றுங் கைக்கொண்டு
வாச்ச புகழ்மாளத் தாடந்து மன்னுமே. சா

1596 இதயத்து நாட்டத்து மென்றன் சிரத்தும்
பதிவித்த பாதம் பராபர நந்தி
கதிவைத்த வாறுமெய் காட்டிய வாறும்
விதிவைத்த வாறும் விளம்பவொண் ணுதே. எ

1597 திருவடி வைத்தென் சிரத்தரு ளேக்கிப்
பெருவடி வைத்தந்த பேர்நந்தி தன்னைக்

Koviloor Digital Library

குருவடி விற்கண்ட கோனையெங் கோவைக்
கருவழி வாற்றிடக் கண்டுகொண் டேனே. அ

1598 திருவடி ஞானஞ் சிவமாக்கு விக்குந்
திருவடி ஞானஞ் சிவலோகஞ் சேர்க்குந்
திருவடி ஞானஞ் சிறைமல மீட்குந்
திருவடி ஞானமே திண்சித்தி முத்தியே. கூ

1599 மேல்வைத்த வாறுசெய் யாவிடின் மேல்வினை
மால்வைத்த சிந்தையை மாயம தாக்கிடும்
பால்வைத்த சென்னிப் படரொளி வானவன்
ருள்வைத்த வாறு தரிப்பித்த வாறே. ய

1600 கழலார் கமலத் திருவடி யென்னு
நிழல்சேரப் பெற்றே னெடுமா லறியா
வழல்சேரு மங்கியு ளாதிப் பிரானுங்
குழல்சேரு மின்னுயிர்க் கூடுங் குலைந்ததே. யக

1601 முடிமன்ன ராகிமூ வுலகம தாள்வ
ரடிமன்ன ரின்பத் தளவில்லை கேட்கின்
முடிமன்ன ராய்நின்ற தேவர்க ளீசன்
குடிமன்ன ராய்க்குற்ற மற்றுநின் றுரே. யஉ

1602 வைத்தே னடிக்கண் மனத்தினுள் ளேநான்
பொய்த்தே யெரியும் புலன்வழி போகாம
லெய்த்தே னுழலு மிருவினை மாற்றிட்டு
மெய்த்தே னறிந்தேனவ் வேதத்தி னந்தமே. யங

1603 அடிசார லாமண்ணல் பாத மிரண்டு
முடிசார வைத்தனர் முன்னை முனிவர்
படிசார்ந்த வின்பப் பழவடி வெள்ளக்
குடிசார் நெறிகூடி நிற்பவர் கொள்கையே. யச

Koviloor Digital Library

1604 மந்திர மாவது மாமருந் தாவதுந்
தந்திர மாவதுந் தானங்க ளாவதுஞ்
சுந்தர மாவதுந் தூய்நெறி யாவது
மெந்தை பிரான்ற னிணையடி தானே. ௰௫

உ௰உ. ஞாதுரு ஞான ஞேயம்

1605 நீங்காச் சிவானந்த ஞேயத்தே நின்றிடப்
பாங்கான பாசம் படரா படரினு
மாங்கார நீங்கி யதனிலை நிற்கவே
நீங்கா வமுத நிலைபெற லாமே. ௧

1606 ஞேயத்தே நின்ரோர்க்கு ஞானாதி நின்றிடு
ஞேயத்தின் ஞாதுரு ஞேயத்தில் வீடாகு
ஞேயத்தின் ஞேயத்தை ஞேயத்தை யுற்றவ
ராயத்தி னின்ற வறிவறி வாரே. உ

1607 தானென் றவனென் றிரண்டாகுந் தத்துவந்
தானென் றவனென் றிரண்டுந் தனிற்கண்டு
தானென்ற பூவை யவனடி சாத்தினு
னுனென் றவனென்கை நல்லதொன் றன்றே. ௩

1608 வைச்சன வாருறு மாற்றி யெனைவைத்து
மெச்சப் பரன்றன் வியாத்துவ மேலிட்டு
நிச்சய மாக்கிச் சிவமாக்கி ஞேயத்தா
லச்சங் கெடுத்தென்னை யாண்டன னந்தியே. ௪

1609 முன்னை யறிவறி யாதவம் மூடர்போற்
பின்னை யறிவறி யாமையைப் பேதித்தான்
றன்னை யறியப் பரனுக்கித் தற்சிவத்
தென்னை யறிவித் திருந்தன னந்தியே. ௫

Koviloor Digital Library

1610 காணாத கண்ணுடன் கேளாத கேள்வியுங்
கோணாத போகமுங் கூடாத கூட்டமு
நாணாத நாணமு நாதாந்த போதமுங்
காணா யெனவந்து காட்டின னந்தியே. சா

1611 மோனங்கை வந்தோர்க்கு முத்தியுங் கைகூடு
மோனங்கை வந்தோர்க்குச் சித்தியு முன்னிற்கு
மோனங்கை வந்தூமை யாமொழி முற்றுங்காண்
மோனங்கை வந்தைங் கருமமு முன்னுமே. எ

1612 முத்திரை மூன்றின் முடிந்தது மூன்றின்பால்
வைத்த கலைகா ணுன்மடங் கான்மாற்றி
யுய்த்தவத் தானந்தத் தொண்குரு பாதத்தே
பெத்த மறுத்தோர் பிறந்திற வாரே. அ

1613 மேலைச் சொரூபங்கண் மூன்று மிகுசத்தி
பாலித்த முத்திரை பற்றும் பரஞானி
யாலித்த நட்டமே ஞேயம் புகுந்தற்ற
மூலச் சொரூபன் மொழிஞா துருவனே. கூ

உ௰௩. துறவு

1614 இறப்பும் பிறப்பு மிருமையு நீங்கித்
துறக்குந் தவங்கண்ட சோதிப் பிரானை
மறப்பில ராய்நித்தம் வாய்மொழி வார்கட்
கறப்பதி காட்டு மமரர் பிரானே. க

1615 பிறந்து மிறந்தும்பல் பேதைமை யாலே
மறந்து மலவிரு ணீங்க மறைந்து
சிறந்த சிவனருட் சேர்பரு வத்துத்
துறந்த வுயிர்க்குச் சுடரொளி யாமே. உ

Koviloor Digital Library

1616 அறவன் பிறப்பிலி யாருமி லாதா
னுறைவது காட்டக முண்பது பிச்சை
துறவெனுங் கண்டீர் துறந்தவர் தம்மைப்
பிறவி யறுத்திடும் பித்தன்கண் டீரே. ௩

1617 நெறியைப் படைத்தா னெருஞ்சில் படைத்தா
னெறியில் வழுவி னெருஞ்சின்முட் பாயு
நெறியில் வழுவா தியங்கவல் லார்க்கு
நெறியி னெருஞ்சின்முட் பாயகி லாவே. ௪

1618 கேடுங் கடமையுங் கேட்டுவந் தைவரு
நாடி வளைந்தது நான்கட வேனலே
னுடல் விடையுடை யண்ண றிருவடி
கூடுந் தவஞ்செய்த கொள்கையன் ருனே. ௫

1619 உழவ னுழவுழ வானம் வழங்க
வுழவ னுழவினிற் பூத்தது வேளை
யுழவ னுழத்தியர் கண்ணேக்கு மென்றிட்
டுழவ னதனை யுழலொழிந் தானே. ௬

1620 மேற்றுறந் தண்ணல் விளங்கொளி கூற்றுவ
னுட்டுறந் தார்க்கவ னண்பனல் லாவிலி
கார்துறந் தார்க்கவன் கண்ணுத லாய்நிற்கும்
பார்துறந் தார்க்கே பதஞ்செய லாமே. ௭

1621 நாகம தொன்று படமைந்து நாலது
போகமுட் புற்றிற் பொருந்தி நிறைந்தது
வாகமி ரண்டும படம்விரித் தாட்டொழிந்
தேகப் படஞ்செய் துடம்பிட மாமே. ௮

Koviloor Digital Library

1622 அகன்றூர் வழிமுத லாதிப் பிரானு
மிவன்று னெனநின் றெளியனு மல்லன்
சிவன்றுள் பலபல சீவனு மாகு
நயன்றுன் வரும்வழி நாமறி யோமே. கூ

1623 காம்பு திறந்தன வொன்பது வாய்தலு
மாம்பற் குழலியின் கஞ்சுளி பட்டது
வேம்பேறி நோக்கினன் மீகாமன் கூரையிற்
கூம்பேறிக் கோயிலிற் பூக்கின்ற வாறே. ம

உ௰ச. தவம்

1624 ஒடுங்கு நிலைபெற்ற வுத்தம ருள்ள
நடுங்குவ தில்லை நமனுமங் கில்லை
யிடும்பையு மில்லை யிராப்பக லில்லை
படும்பய னில்லை பற்றுவிட் டோர்க்கே. க

1625 எம்மா ருயிரு மிருநிலத் தோற்றமுஞ்
செம்மா தவத்தின் செயலின் பெருமையு
மம்மான் றிருவருட் பெற்றவர்க் கல்லா
திம்மாத வத்தி னியல்பறி யாரே. உ

1626 பிறப்பறி யார்பல பிச்சைசெய் மாந்தர்
சிறப்பொடு வேண்டிய செல்வம் பெறுவர்
மறப்பில ராகிய மாதவஞ் செய்வார்
பிறப்பினை நீக்கும் பெருமைபெற் றுரே. ௩

1627 இருந்து வருந்தி யெழிற்றவஞ் செய்யும்
பெருந்தன்மை யாளரைப் பேதிக்க வென்றே
யிருந்திந் திரனே யெவரே வரினுந்
திருந்துந் தன்சிந்தை சிவனவன் பாலே. ச

Koviloor Digital Library

1628 கரந்துங் கரந்திலன் கண்ணுக்குந் தோன்றுன்
பரந்த சடையன் பசும்பொன் னிறத்த
னருந்தவர்க் கல்லா லணுகலு மாகான்
விரைந்து தொழப்படும் வெண்மதி யானே. ௫

1629 இன்னெய்த வைத்ததோ ரின்பப் பிறப்பினை
முன்னெய்த வைத்த முதல்வனை யெம்மிறை
தன்னெய்துங் காலத்துத் தானே வெளிப்படு
மன்னெய்த வைத்த மனமது தானே. ௬

1630 அமைச்சரு மானைக் குழாமு மரசும்
பகைத்தெழும் பூசலுட் பட்டார் நடுவே
யமைத்ததோர் ஞானமு மாத்தமு நோக்கி
யிமைத்தழி யாதிருந் தார்தவத் தாரே. ௭

1631 சாத்திர மோதுஞ் சதுர்களை விட்டுநீர்
மாத்திரைப் போது மறித்துள்ளே நோக்குமின்
பார்த்தவிப் பார்வை பசுமரத் தாணிபோ
லார்த்த பிறவி யகலவிட் டோடுமே. ௮

1632 தவம்வேண்டு ஞானந் தலைப்பட வேண்டிற்
றவம்வேண்டா ஞான சமாதிகை கூடிற்
றவம்வேண்டா மச்சக சன்மார்க்கத் தோர்க்குத்
தவம்வேண்டா மாற்றந் தனையறி யாரே. ௯

உ௫. தவ தூடணம்

1633 ஓதலும் வேண்டா முயிர்க்குயி ருள்ளுற்றுற்
காதலும் வேண்டாமெய்க் காய மிடங்கண்டாற்
சாதலும் வேண்டாஞ் சமாதிகை கூடினுற்
போதலும் வேண்டாம் புலன்வழி போகார்க்கே. ௧

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

1634 கத்தவும் வேண்டாங் கருத்தறிந் தாறினுற்
சத்தமும் வேண்டாஞ் சமாதிகை கூடினுற்
சுத்தமும் வேண்டாந் தொடக்கற்று நிற்றலாற்
சித்தமும் வேண்டாஞ் செயலற் றிருக்கிலே. உ

1635 விளைவறி வார்பண்டை மெய்த்தவஞ் செய்வார்
விளைவறி வார்பண்டை மெய்யுரை செய்வார்
விளைவறி வார்பண்டை மெய்யுறஞ் செய்வார்
விளைவறி வார்விண்ணின் மண்ணின்மிக் காரே. ௩

1636 கூடித் தவஞ்செய்து கண்டேன் குரைகழற்
றேடித் தவஞ்செய்து கண்டேன் சிவகதி
வாடித் தவஞ்செய்வ தேதவ மிவைகளந்
தூடிற் பலவுல கோரெத் தவரே. ச

1637 மனத்துறை மாகட லேழுங்கை நீந்தித்
தவத்திடை யாளர்தஞ் சார்வத்து வந்தார்
பவத்திடை யாகா ரவர்பணி கேட்கின்
முகத்திடை நந்தியை முந்தலு மாமே. ரு

1638 மனத்திடை நின்ற மதிவா ளுருவி
யினத்திடை நீக்கி யிரண்டற வீர்த்துப்
புனத்திடை யஞ்சும்போ காமன் மறித்தாற்
றவத்திடை யாரொளி தன்னொளி யாமே. சா

1639 ஒத்து மிகவுநின் றானை யுரைப்பது
பத்தி கொடுக்கும் பணிந்தடி யார்தொழ
முத்தி கொடுக்கு முனிவனென் னும்பதச்
சத்தான செய்வதுந் தான்றவந் தானே. எ

1640 இலைதொட்டுப் பூப்பறித் தெந்தைக்கென் றெண்ணி
மலர்தொட்டுக் கொண்டே வரும்புனல் காணேன்

Koviloor Digital Library

றலைதொட்ட நூற்கண்டு தாழ்ந்ததென் னுள்ளந்
தலைதொட்டுக் கண்டேன் றவங்கண்ட வாறே. அ

1641 படர்சடை மாதவம் பத்திய பத்தர்க்
கிடரடை யாவண்ண மீச னருளு
மிடரடை செய்தவர் மெய்த்தவ நோக்கி
லுடரடை செய்வ தொருமனத் தாமே. கூ

1642 ஆற்றிற் கிடந்த முதலைகண் டஞ்சிப்போ
யீற்றுக் கரடிக் கெதிர்ப்பட்ட வாறெுக்கு
நோற்றுத் தவஞ்செய்யார் நூலறி யாதவர்
சோற்றுக்கு நின்று சுழல்கின்ற வாறே. ய

1643 பழுக்கின்ற வாறும் பழமுண்ணு மாறுங்
குழக்கன்று துள்ளியக் கோணியைப் பல்காற்
குழக்கன்று கொட்டிலிற் கட்டவல் லார்க்குள
ளிழுக்காது நெஞ்சத் திடவொன்று மாமே. யக

1644 சித்தஞ் சிவமாகச் செய்தவம் வேண்டாவாற்
சித்தஞ் சிவானந்தஞ் சேர்ந்தோ ருறவுண்டாற்
சித்தஞ் சிவமாக வேசித்தி முத்தியாஞ்
சித்தஞ் சிவமாதல் செய்தவப் பேறே. யஉ

உயசு. அருளுடைமையின் ஞானமெய்தல்

1645 பிரானரு ளுண்டெனி லுண்டுநற் செல்வம்
பிரானரு ளுண்டெனி லுண்டுநன் ஞானம்
பிரானரு ளிற்பெருந் தன்மையு முண்டு
பிரானரு ளாற்பெருந் தெய்வமு மாமே. க

1646 தமிழ்மண் டலமைந்துந் தாவிய ஞான
முமிழ்வது போல வுலகந் திரிவா

Koviloor Digital Library

ரவிழு மனமுமெம் மாதி யறிவுந்
தமிழ்மண் டலமைந்துந் தத்துவ மாமே. உ

1647 புண்ணிய பாவ மிரண்டுள பூமியி
னண்ணும் பொழுதறி வார்சில ஞானிக
ளெண்ணி யிரண்டையும் வேரறுத் தப்புறத்
தண்ண லிருப்பிட மாய்ந்துகொள் வீரே. ௩

1648 முன்னின் றருளு முடிகின்ற காலத்து
நன்னின் றுலகி னடுவுயி ராய்நிற்கும்
பின்னின் றருளும் பிறவியை நீக்கிடு
முன்னின் றெனக்கொரு முத்திதந் தானே. ச

1649 சிவனரு ளாற்சிலர் தேவரு மாவர்
சிவனரு ளாற்சிலர் தெய்வத்தோ டொப்பர்
சிவனரு ளால்வினை சேரகி லாவே
சிவனருள் கூடினச் சிவலோக மாமே. ரு

1650 புண்ணிய னெந்தை புனித னிணையடி
நண்ணி விளக்கென ஞானம் விளைந்தது
மண்ணவ ராவதும் வானவ ராவது
மண்ண லிறைவ னருள்பெற்ற போதே. சா

1651 காயத்தே ரேறி மனப்பாகன் கைகூட்ட
மாயத்தே ரேறி மயங்கு மவையுணர்
நேயத்தே ரேறி நிமல னருள்பெற்று
லாயத்தே ரேறி யவனிவ னுமே. எ

1652 அவ்வுல கத்தே பிறக்கி லுடலொடு
மவ்வுல கத்தே யருந்தவர் நாடுவ
ரவ்வுல கத்தே யரனடி கூடுவ
ரவ்வுல கத்தே யருள்பெறு வாரே. அ

Koviloor Digital Library

1653 கதிர்கண்ட காந்தங் கனலின் வடிவா
மதிகண்ட காந்த மணிநீர் வடிவாஞ்
சதிகொண்ட சாக்கி யெரியின் வடிவா
மெரிகொண்ட வீச னெழில்வடி வாமே. கூ

1654 நாடு முறவுங் கலந்தெங்க ணந்தியைத்
தேடுவன் றேடிச் சிவபெரு மானென்று
கூடுவன் கூடிக் குரைகழற் கேசெல
வீடு மளவும் விடுகின்றி லேனே. ய

உ௩௭. அவ வேடம்

1655 ஆடம் பரங்கொண் டடிசிலுண் பான்பயன்
வேடங்கள் கொண்டு வெருட்டிடும் பேதைகா
ளாடியும் பாடியு மழுது மரற்றியுந்
தேடியுங் காணீர் சிவனவன் ருள்களே. க

1656 ஞானமி லார்வேடம் பூண்டிந்த நாட்டிடை
யீனம தேசெய் திரந்துண் டிருப்பினு
மான நலங்கெடு மப்புவி யாதலா
லீனவர் வேடங் கழிப்பித்த லின்பமே. உ

1657 இன்பமுந் துன்பமு நாட்டா ரிடத்துள
நன்செயல் புன்செய லாலந்த நாட்டிற்கா
மென்ப விறைநாடி நாடொறு நாட்டினின்
மன்பதை செப்பஞ் செயின்வையம் வாழுமே. ௩

1658 இழிகுலத் தோர்வேடம் பூண்பர்மே லெய்த
வழிகுலத் தோர்வேடம் பூண்பர் தேவாகப்
பழிகுலத் தாகிய பாழ்சண்ட ராஞர்
கழிகுலத் தோர்கள் களையப்பட் டாரே. ச

Koviloor Digital Library

1659 பொய்த்தவஞ் செய்வார் புகுவார் நரகத்துப்
பொய்த்தவஞ் செய்தவர் புண்ணிய ராகாரேற்
பொய்த்தவ மெய்த்தவம் போகத்துட் போக்கியஞ்
சத்திய ஞானத்தாற் றங்குந் தவங்களே. ரு

1660 பொய்வேடம் பூண்பர் பொசித்தற் பயனுகை
மெய்வேடம் பூண்போர் மிகுபிச்சை கைக்கொள்வர்
பொய்வேட மெய்வேடம் போலவே பூணினு
முய்வேட மாகு முணர்ந்தறிந் தோர்க்கே. சா

உ௰அ. தவவேடம்

1661 தவமிக் கவரே தலையான வேட
ரவமிக் கவரே யதிகொலை வேட
ரவமிக் கவர்வேடத் தாகாரவ் வேடந்
தவமிக் கவர்க்கன்றித் தாங்கவொண் ணாதே. க

1662 பூதி யணிவது சாதன மாதியிற்
காதணி தாமிர குண்டலங் கண்டிகை
யோதி யவர்க்கு முருத்திர சாதனந்
தீதில் சிவயோகி சாதனந் தேரிலே. உ

1663 யோகிக் கிடுமது வுட்கட்டுக் கஞ்சுளி
தோகைக்குப் பாசத்துச் சுற்றுஞ் சடையதொன்
றுகத்து நீறணி யங்கக் கபாலஞ்
சீகத்த மாத்திரை திண்பிரம் பாகுமே. ங

1664 காதணி குண்டலங் கண்டிகை நாதமு
மூதுநற் சங்கு முயர்சட்டிக் கப்பரை
யேதமில் பாதுகை யோகாந்த மாதன
மேதமில் யோகப் படந்தண்ட மீரைந்தே. ச

ஐந்தாந் தந்திரம் முற்றிற்று

Koviloor Digital Library

ஆறுந் தந்திரம்

சா. இயமலா ஆகமம்

க. வேதியார் வேடம்

1665 நூலுஞ் சிகையு முணரார்நின் மூடர்க
ணூலது வேதாந்த நுண்சிகை ஞானமாம்
பாலொன்று மந்தணர் பார்ப்பார் பரமுயி
ரோரொன் றிரண்டு மோங்கார மோதிலே. க

உ. திருநீறு

1666 கங்காளன் பூசுங் கவசத் திருநீற்றை
மங்காமற் பூச மகிழ்வாரே யாமாகிற்
றங்கா வினைகளுஞ் சாருஞ் சிவகதி
சிங்கார மான திருவடி சேர்வரே. க

1667 அரசுட னுலத்தி யாகுமக் காரம்
விரவு கனலில் வியனுரு மாறி
நிரவய னின்மலன் ருள்பெற்ற நீத
ருருவம் பிரம னுயர்குல மாமே. உ

ங. ஞான வேடம்

1668 ஞானமி லார்வேடம் பூண்டு நரகத்தர்
ஞானமு ளோர்வேட மின்றெனி னன்முத்தர்
ஞான முளதாக வேண்டுவோர் நக்கன்பான்
ஞானமுள வேட நண்ணிநிற் பாரே. க

1669 புன்ஞானத் தோர்வேடம் பூண்டும் பயனில்லை
நன்ஞானத் தார்வேடம் பூணு ரருணண்ணித்
துன்ஞானத் தோர்சம யத்துரி சுள்ளோர்
பின்ஞானத் தோரொன்றும் பேசகில் லாரே. உ

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

1670 சிவஞானி கட்குஞ் சிவயோகி கட்கு
மவமான சாதன மாகாது தேரி
னவமா மவர்க்கது சாதன நான்கு
முவமான மில்பொரு ளுள்ளுற லாமே. ௩

1671 கத்தித் திரிவர் கழுவடி நாய்போற்
கொத்தித் திரிவர் குரக்களி ஞானிக
ளொத்துப் பொறியு முடலு மிருக்கவே
செத்துத் திரிவர் சிவஞானி யோர்களே. ச

1672 அடியா ரவரே யடியா ரலாதா
ரடியாரு மாகாரவ் வேடமு மாகா
ரடியார் சிவஞான மானது பெற்றோ
ரடியா ரலாதா ரடியார்க ளன்றே. ரு

1673 ஞானிக்குச் சுந்தர வேடமு நல்லவாந்
தானுற்ற வேடமுந் தற்சிவ யோகமே
யானவவ் வேட மருண்ஞான சாதன
மானது மாமொன்று மாகா தவனுக்கே. சா

1674 ஞானத்தி னுற்பத நண்ணுஞ் சிவஞானி
தானத்தில் வைத்த தனியால யத்தனு
மோனத்த னுதலின் முத்தனுஞ் சித்தனு
மேஊனத் தவசி யிவனென லாகுமே. எ

1675 தானற்ற தன்மையுந் தானவ னுதலும்
மேஊனய வச்சிவ மான வியற்கையுந்
தானுரு சாதக முத்திரை சாத்தலு
மேனமு நந்தி பதமுத்தி பெற்றதே. அ

Koviloor Digital Library

உ

சிவமயம்

ச. சிவ வேடம்

1676 அருளா லரனுக் கடிமைய தாகிப்
பொருளாந் தனதுடற் பொற்பதி நாடி
யிருளான தின்றி யிருஞ்செய லற்றோர்
தெருளா மடிமைச் சிவவேடத் தாரே. க

1677 உடலிற் றுவக்கிய வேட முயிர்க்காகா
துடல்கழன் றுல்வேட முடனே கழலு
முடலுயி ருண்மையென் றோர்ந்துகொள் ளாதார்
கடலி லகப்பட்ட கட்டையொத் தாரே. உ

1678 மயலற் றிருளற்று மாமன மற்றுக்
கயலுற்ற கண்ணியர் கையிணக் கற்றுத்
தயலற் றவரோடுந் தாமேதா மாகிச்
செயலற் றிருந்தார் சிவவேடத் தாரே. ங

1679 ஓடுங் குதிரைக் குசைதிண்ணம் பற்றுமின்
வேடங்கொண் டென்செய்வீர் வேண்டா மனிதரே
நாடுமி னந்தியை நம்பெரு மான்றன்னைத்
தேடுமின் பப்பொருள் சென்றெய்த லாமே. ச

ரு. அபக்குவன்

1680 குருட்டினை நீக்குங் குருவினைக் கொள்ளார்
குருட்டினை நீக்காக் குருவினைக் கொள்வர்
குருடுங் குருடுங் குருட்டாட்ட மாடிக்
குருடுங் குருடுங் குழிவிழு மாறே. க

1681 மனத்தி லெழுந்ததோர் மாயக்கண் ணாடி
நினைப்பி னதனி னிழலையுங் காணார்
வினைப்பயன் போக விளக்கியுங் கொள்ளார்
புறக்கடை யிச்சித்துப் போகின்ற வாறே. உ

Koviloor Digital Library

1682 ஏயெனி லென்னென மாட்டார் பிரசைகள்
வாய்முலை பெய்ய மதுரநின் றூறிடுந்
தாய்முலை யாவ தறியார் தமருளோ
ரூனிலை செய்யு முருவிலி தானே. ௩

1683 வாயொன்று சொல்ல மனமொன்று சிந்திக்க
நீயொன்று செய்ய லுறுதி நெடுந்தகாய்
தீயென்றிங் குன்னைத் தெளிவன் றெளிந்தபின்
பேயென்றிங் கென்னைப் பிறர்தெளி யாரே. ச

1684 பஞ்சத் துரோகத்துப் பாதகர் தம்மை
பஞ்சச் சமயத்தோர் வேந்த னருந்தண்டம்
விஞ்சச்செய் திப்புவி வேறே விடாவிடிற்
பஞ்சத்து ளாய்ப்புவி முற்றும்பா ழாகுமே. ரு

1685 தவத்திடை நின்றவர் தாமுண்ணுங் கன்மஞ்
சிவத்திடை நின்றது தேவ ரறியார்
தவத்திடை நின்றறி யாதவ ரெல்லாம்
பவத்திடை நின்றதோர் பாடது வாமே. சா

1686 கன்றலுங் கருதலுங் கருமஞ் செய்தலுந்
தின்றலுஞ் சுவைத்தலுந் தீமை செய்தலுந்
பின்றலும் பிறங்கலும் பெருமை கூறலு
மென்றிவை யிறைபா லியற்கை யல்லவே. எ

1687 விடிவ தறியார் வெளிகாண மாட்டார்
வெடியில் வெளியில் விழிக்கவு மாட்டார்
கடியதோ ருண்ணிமை கட்டுமின் காண்மின்
விடியாமை காக்கும் விளக்கது வாமே. அ

1688 வைத்த பசுபாச மாற்று நெறிவைகிப்
பெத்த மறமுத்த ஞகிப் பிறழ்வுற்றுத்

Koviloor Digital Library

தத்துவ முன்னித் தலைப்படா தவ்வாறு
பித்தான சீடனுக் கீயப் பெருதானே. கூ

1689 மன்னு மலமைந்து மாற்றும் வகையோரான்
றுன்னிய காமாதி தோயுந் தொழினீங்கான்
பின்னிய பொய்யன் பிறப்பிறப் பஞ்சாதா
னன்னிய ஞவ னசற்சீட ஞமே.. ௰

சூ. பக்குவன்

1690 தொழிலறி வாளர் சுருதிகண் ணுகைப்
பழுதறி யாத பரம குருவை
வழியறி வார்நல் வழியறி வாள
ரழிவறி வார்மற்றை யல்லா தவரே. க

1691 பதைத்தொழிந் தேன்பர மாவுன்னை நாடி
யதைத்தொழிந் தேனினி யாருடன் கூடேன்
சிதைத்தடி யேன்வினை சிந்தனை தீர
வுதைத்துடை யாயுகந் தாண்டரு ளாயே. உ

1692 பதைக்கின்ற போதே பரமெனும் வித்தை
விதைக்கின்ற வித்தினை மேனின்று நோக்கிச்
சிதைக்கின்ற சிந்தையைச் செவ்வே நிறுத்தி
யிசைக்கின்ற வன்பருக் கீயலு மாமே. ௩

1693 கொள்ளினு நல்ல குருவினைக் கொள்க
வுள்ள பொருளுட லாவி யுடனீக
வெள்ளத் தனையு மிடைவிடா தேநின்று
தெள்ளி யறியச் சிவபதந் தானே. ச

1694 சோதி விசாகந் தொடர்ந்திரு தேணண்டு
வோதிய நாளே யுணர்வது தானென்று

Koviloor Digital Library

நீதியு ணீர்மை நினைந்தவர்க் கல்லது
வாதியு மேது மறியகி லானே. ௫

1695 தொழிலார மாமணித் தூய்தான சிந்தை
யெழிலா லிறைவ னிடங்கொண்ட போதே
விழலார் விறலாம் வினையது போகக்
கழலார் திருவடி கண்டரு ளாமே. ௬

1696 சாத்திக னுய்ப்பர தத்துவந் தானுன்னி
யாத்திக பேத நெறித்தோற்ற மாகியே
யார்த்த பிறவியி னஞ்சி யறநெறி
சாத்தவல் லானவன் சற்சீட னுமே. ௭

1697 சத்து மசத்துமெவ் வாறெனத் தானுன்னிச்
சித்தை யுருக்கிக் சிவனருள் கைகாட்டப்
பத்தியின் ஞானம் பெறப்பணிந் தானந்தச்
சத்தியி லிச்சை தகுவோன்சற் சீடனே. ௮

1698 அடிவைத் தருளுதி யாசானின் றுன்னு
வடிவைத்த மாமுடி மாயப் பிறவி
யடிவைத்த காய வருட்சத்தி யாலே
யடிபெற்ற ஞானத்த னுசற்று ளோனே. ௯

1699 சீராரு ஞானத்தி னிச்சை செலச்செல்ல
வாராத காதற் குருபரன் பாலாகச்
சாராத சாதக நான்குந்தன் பாலுற்ரு
ளுராயு ஞானத்த னுமடி வைக்கவே. ௰

1700 உணர்த்து மதிபக் குவர்க்கே யுணர்த்தி
யிணக்கிற் பராபரத் தெல்லையு ளிட்டுக்
குணக்கொடு தெற்குத் தரபச்சி மங்கொண்டு
வுணர்த்துமின் னுவுடை யான்றன்னை யுன்னியே. ௰௧

Koviloor Digital Library

1701 இறையடி தாழ்ந்தை வணக்கமு மெய்திக்
குறையது கூறிக் குணங்கொண்டு போற்றச்
சிறையுட னீயறக் காட்டிச் சிவத்தோ
டறிவுக் கறிவிப்போன் சன்மார்க்கி யாமே. ௰௨

1702 வேட்கை விடுநெறி வேதாந்த மாதலால்
வாழ்க்கைப் புலன்வழி மாற்றிச்சித் தாந்தத்து
வேட்கை விடுமிக்க வேதாந்தி பாதமே
தாழ்க்குந் தலையினேன் சற்சீட னாமே. ௰௩

1703 சற்குணம் வாய்மை தயாவிவே கந்தண்மை
சற்குரு பாதமே சாயைபோ னீங்காமே
சிற்பர ஞானந் தெளியத் தெளிவோர்த
லற்புத மேதோன்ற லாகுஞ்சற் சீடனே. ௰௪

ஏ. ஆறுதாரம்

1704 நாலு மிருமூன்று மீரைந்து மீராறுங்
கோலிமே னின்ற குறிகள் பதினாறு
மூலங்கண் டாங்கே முடிந்த விரண்டுங்
காலங்கண் டானடி காணலு மாமே. க

1705 ஈராறு நாதத்தி லீரெட்டா மந்தத்தின்
மேதாதி நாதாந்த மீதாம் பராசத்தி
போதா லயத்தவி காரந் தனிற்போத
மேதாதி யாதார மீதான வுண்மையே. உ

1706 மேலென்றுங் கீழென் றிரண்டறக் காணுங்காற்
றானென்று நானென்றுந் தன்மைக ளோராறும்
பாரெங்கு மாகிப் பரந்த பராபரங்
காரொன்று கற்பக மாகநின் றானே. ௩

Koviloor Digital Library

1707 ஆதார சோதனை யானுடி சுத்திகண்
மேதாதி யீரெண் கலந்தது விண்ணொளி
போதா லயத்துப் புலன்கர ணம்புந்தி
சாதா ரணங்கெட்டான் ருன்சக மார்க்கமே. ச

1708 மேதாதி யாலே விடாதோ மெனத்தூண்டி
யாதார சோதனை யத்துவா சோதனை
தாதார மாகவே தானெழச் சாதித்தா
லாதாரஞ் செய்போக மாவது காயமே. ரு

1709 ஆறந்த முங்கூடி யாகு முடம்பினிற்
கூறிய வாதார மற்றுங் குறிக்கொண்மி
னூறிய வக்கர மன்பதின் மேலே
யூறிய வாதரத் தோரெழுத் தாமே. சா

1710 ஆகு முடம்பு மழிகின்ற வவ்வுடல்
போகு முடம்பும் பொருந்திய வாறுதா
னுகிய வக்கர மைம்பது தத்துவ
மாகு முடம்புக்கு மாறந்த மாமே. எ

1711 ஆயு மலரி னணிமலர் மேலது
வாய விதழும் பதினாறு மங்குள
தூய வறிவு சிவானந்த மாகிப்போய்
மேய வறிவாய் விளைந்தது தானே. அ

அ. அண்டலிங்கம்

1712 இலிங்கம தாவ தியாரு மறியா
ரிலிங்கம தாவ தெண்டிசை யெல்லா
மிலிங்கம தாவ தெண்ணெண் கலையு
மிலிங்கம தாக வெடுத்த துலகே. க

Koviloor Digital Library

1713 உலகி லெடுத்தது சத்தி முதலா
வுலகி லெடுத்தது சத்தி வடிவா
யுலகி லெடுத்தது சத்தி குணமா
யுலக மெடுத்த சதாசிவன் றனே. உ

1714 போகமு முத்தியும் புத்தியுஞ் சித்திய
மாகமு மாருறு தத்துவத் தப்பாலா
மேகமு நல்கி யிருக்குஞ் சதாசிவ
மாகம வத்துவா வாறுஞ் சிவமே. ௩

1715 ஏத்தின ரெண்ணிலி தேவரெம் மீசனை
வாழ்த்தினர் வாசப் பசுந்தென்றல் வள்ளலென்
றூர்த்தன ரண்டங் கடந்தப் புறநின்று
காத்தன னென்னுங் கருத்தறி யாரே. ச

1716 ஒண்சுட ரோனயன் மால்பிர சாபதி
யொண்சுட ரான விரவியொ டிந்திரன்
கண்சுட ராகிக் கலந்தெங்குந் தேவர்க
டண்சுட ராயெங்குந் தற்பர மாமே. ரு

1717 தாபரத் துண்ணின றருளவல் லான்சிவன்
மாபரத் துண்மை வழிபடு வாரில்லை
மாபரத் துண்மை வழிபடு வாளர்க்கும்
பூவகத் துண்ணின்ற பொற்கொடி யாமே. சா

1718 தூய விமானமுந் தூலம தாகுமா
லாய சதாசிவ மாகுநற் சூக்குமம்
பாய பலிபீடம் பத்திர லிங்கமா
மாய வரனிலை யாய்ந்துகொள் வார்கட்கே. எ

1719 முத்துடன் மாணிக்க மொய்த்த பவளமுங்
கொத்துமக் கொம்பு சிலைநீறு கோமள

Koviloor Digital Library

மத்தன்றன் ஞகம மன்ன மரிசியா
முய்த்ததன் சாதனம் பூமண லிங்கமே. அ

1720 துன்றுந் தயிர்நெய்பா றுய்ய மெழுகுடன்
கன்றிய செம்பு கனலிர தஞ்சலம்
வன்றிறற் செங்கல் வடிவுடை வில்லம்பொன்
றென்றியங் கொன்றை தெளிசிவ லிங்கமே. கூ

1721 மறையவ ரர்ச்சனை வண்படி கந்தா
னிறையவ ரர்ச்சனை யேயபொன் ஞகுங்
குறைவிலா வசியர்க்குக் கோமள மாகுந்
துறையுடைச் சூத்திரர் தொல்வாண லிங்கமே. ம

1722 அதுவுணர்ந் தோனெரு தன்மையை நாடி
யெதுவுண ராவகை நின்றவ னீசன்
புதுவுணர் வான புவனங்க ளெட்டு
மிதுவுணர்ந் தென்னுடல் கோயில்கொண்டானே. மக

1723 அகலிட மாயறி யாம லடங்கு
முகலிட மாய்நின்ற வூனதி னுள்ளே
பகலிட மாமுனம் பாவ வினைசன்
புகலிட மாய்நின்ற புண்ணியன் ருனே. மஉ

1724 போது புனைகழல் பூமிய தாவது
மாது புனைமுடி வானக மாவது
நீதியு ளீச னுடல்விசும் பாய்நிற்கு
மாதி யுறநின்ற தப்பரி சாமே. மந

1725 தரையுற்ற சத்தி தனிலிங்கம் விண்ணுந்
திரைபெறு நீரது மஞ்சன சாலை
வரைதவழ் மஞ்சுநீர் வானுடு மாலை
கரையற்ற நந்தி கலையுந் திக்காமே. மச

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

கூ. பிண்டலிங்கம்

1726 மானிட ராக்கை வடிவு சிவலிங்க
மானிட ராக்கை வடிவு சிதம்பர
மானிட ராக்கை வடிவு சதாசிவ
மானிட ராக்கை வடிவு திருக்கூத்தே. க

1727 உலந்திலர் பின்னு முளரென நிற்பர்
நிலந்தரு நீர்தெளி யூனவை செய்யப்
புலந்தரு பூதங்க ளைந்துமொன் றுக
வலந்தரு தேவரை வந்துசெய் வீரே. உ

1728 கோயில்கொண் டன்றே குடிகொண்ட வைவரும்
வாயில்கொண் டாங்கே வழிநின் றருளுவர்
தாயில்கொண் டாற்போற் றலைவனென் னுட்புக
வாயில்கொண் டீசனு மாளவந் தானே. ௩

1729 கோயில்கொண் டானடி கொல்லைப் பெருமறை
வாயில்கொண் டானடி நாடிகள் பத்துள
பூசைகொண் டான்புல னைந்தும் பிறகிட்டு
வாயில்கொண் டானெங்கண் மாநந்தி தானே. ச

ம. சதாசிவ லிங்கம்

1730 கூடிய பாத மிரண்டும் படிமிசை
பாடிய கையிரண் டெட்டும் பரந்தெழுந்
தேடு முகமைந்து செங்கையின் மூவைந்து
நாடுஞ் சதாசிவ நல்லொளி முத்தே. க

1731 வேதா நெடுமா லுருத்திரன் மேலீசன்
மீதான வைம்முகன் விந்துவு நாதமு
மாதார சத்தியு மந்தச் சிவனெடுஞ்
சாதா ரணமாஞ் சதாசிவந் தானே. உ

Koviloor Digital Library

1732 ஆகின்ற சத்தியி னுள்ளே கலைநிலை
யாகின்ற சத்தியி னுள்ளே கதிரெழ
வாகின்ற சத்தியி னுள்ளே யமர்ந்தபின்
ஞகின்ற சத்தியு ளத்திசை பத்தே. ௩

1733 அத்திசைக் குள்ளே யமர்ந்தன வாறங்க
மத்திசைக் குள்ளே யமர்ந்தன நால்வேத
மத்திசைக் குள்ளே யமர்ந்த சரியையோ
டத்திசைக் குள்ளே யமர்ந்த சமயமே. ௪

1734 சமயத் தெழுந்த வவத்தையீ ரைந்துள
சமயத் தெழுந்த விராசியீ ராறுள
சமயத் தெழுந்த சரீரமா றெட்டுள
சமயத் தெழுந்த சதாசிவந் தானே. ௫

1735 நடுவு கிழக்குத் தெற்குத் தரமேற்கு
நடுவு படிக நற்குங்கு மவன்ன
மடையுள வஞ்சனஞ் செவ்வரத் தம்பா
லடியேற் கருளிய முகமிவை யஞ்சே. ௬

1736 அஞ்சு முகமுள வைம்மூன்று கண்ணுள
வஞ்சினெ டஞ்சு கரதலந் தானுள
வஞ்சுட னஞ்சா யுதமுள நம்பியென்
னெஞ்சு புகுந்து நிறைந்துநின் றுனே. ௭

1737 சத்தி தராதல மண்டஞ் சதாசிவஞ்
சத்தி சிவமிக்க தாபர சங்கமஞ்
சத்தி யுருவ மருவஞ் சதாசிவஞ்
சத்தி சிவதத் துவமுப்பத் தாறே. ௮

1738 தத்துவ மாவ தருவஞ் சராசரந்
தத்துவ மாவ துருவஞ் சுகோதயந்

Koviloor Digital Library

தத்துவ மெல்லாஞ் சகலமு மாய்நிற்குந்
தத்துவ மாகுஞ் சதாசிவன் றானே. கூ

1739 கூறுமி னூறு சதாசிவ னெம்மிறை
வேறுரே ருரைசெய்து மிகைப்பொரு ளாய்நிற்கு
மேறுரை செய்தொழில் வானவர் தம்மொடு
மாறுசெய் வானென் மனம்புகுந் தானே. ய

1740 இருளார்ந்த கண்டமு மேந்து மழுவுஞ்
சுருளார்ந்த செஞ்சடைச் சோதிப் பிறையு
மருளார்ந்த சிந்தையெம் மாதிப் பிரானைத்
தெருளார்ந்தென் னுள்ளே தெளிந்திருந் தேனே. யக

1741 சத்திதா னிற்கின்ற வைம்முகஞ் சாற்றிடி
லுத்தமம் வாம முரையத் திருந்திடுந்
தத்துவம் பூருவந் தற்புரு டன்சிர
மத்தகு கோர மகுடத்தீ சானனே. யஉ

1742 நாணுநல் லீசான நடுவுச்சி தானுகுந்
தாணுவின் றன்முகந் தற்புரு டம்மாகுங்
காணு மகோர மிருதயங் குய்யமா
மாணுற வாமமாஞ் சத்திநற் பாதமே. யங

1743 நெஞ்சு சிரஞ்சிகை நீள்கவசங் கண்ணும்
வஞ்சமில் விந்து வளர்நிறம் பச்சையாஞ்
செஞ்சுறு செஞ்சுடர் சேகரி மின்னுகுஞ்
செஞ்சுடர் போலுந் தெசாயுதந் தானே. யச

1744 எண்ணி லிதய மிறைஞான சத்தியாம்
விண்ணிற் பரைசிர மிக்க சிகையாதி
வண்ணக் கவசம் வனப்புடை யிச்சையாம்
பண்ணுங் கிரியை பரநேத் திரத்திலே. யரு

Koviloor Digital Library

1745 சத்திநாற் கோணஞ் சலமுற்று நின்றிடுஞ்
சத்தி யறுகோணஞ் சயனத்தை யுற்றிடுஞ்
சத்திநல் வட்டஞ் சலமுற் றிருந்திடுஞ்
சத்தி யுருவாஞ் சதாசிவன் றானே. ௰௬

1746 மானந்தி யெத்தனை காலம ழைக்கினுந்
தானந்தி யஞ்சின் றனிச்சுட ராய்நிற்குங்
கானந்தி யுந்தி கடந்து கமலத்தின்
மேனந்தி யொன்பதின் மேவிநின் றானே. ௰௭

1747 ஒன்றிய வாறு முடலி னுடன்கிடந்
தென்றுமெம் மீச னடக்கு மியல்பது
தென்றலைக் கேறத் திருந்து சிவனடி
நின்று தொழுதனனென் னெஞ்சத்தி னுள்ளே. ௰௮

1748 உணர்ந்தே னுலகினி லொண்பொரு ளானைக்
கொணர்ந்தேன் குவலயங் கோயிலென் னெஞ்சம்
புணர்ந்தேன் புனிதனும் பொய்யல்ல மெய்யே
பணிந்தேன் பகலவன் பாட்டு மொலியே. ௰௯

1749 ஆங்கவை மூன்றினு மாரழல் வீசிடத்
தாங்கிடு மீரெழு தானடு வானதி
லோங்கிய வாதியு மந்தமு மாமென
வீங்கிவை தம்முட லிந்துவு மாமே. ௨௰

1750 தன்மேனி தற்சிவ லிங்கமாய் நின்றிடுந்
தன்மேனி தானுஞ் சதாசிவ மாய்நிற்குந்
தன்மேனி தற்சிவன் றற்சிவா னந்தமாந்
தன்மேனி தானாகுந் தற்பரந் தானே. ௨௰௧

1751 ஆரு மறியா ரகார மவனென்று
பாரு முகாரம் பரந்திட்ட நாயகி

Koviloor Digital Library

தார மிரண்டுந் தரணி முழுதுமாய்
மாறி யெழுந்திடு மோசைய தாமே. உ௰உ

1752 இலிங்க நற்பீட மிசையுமோங் கார
மிலிங்கநற் கண்ட நிறையு மகார
மிலிங்கத்துள் வட்ட நிறையு முகார
மிலிங்க மகார நிறைவிந்து நாதமே. உ௰௩

௰௧. ஆத்மலிங்கம் (உயிர்ச்சிவம்)

1753 அகார முதலா யனைத்துமாய் நிற்கு
முகார முதலா யுயிர்ப்பெய்து நிற்கு
மகார வுகார விரண்டு மறியி
லகார வுகார மிலிங்கம தாமே. ௧

1754 ஆதார மாதேய மாகின்ற விந்துவு
மேதாதி நாதமு மீதே விரிந்தன
வாதார விந்து வதிபீட நாதமே
போதாவி லிங்கப் புணர்ச்சிய தாமே. உ

1755 சத்தி சிவமா மிலிங்கமே தாபரஞ்
சத்தி சிவமா மிலிங்கமே சங்கமஞ்
சத்தி சிவமா மிலிங்கஞ் சதாசிவஞ்
சத்தி சிவமாந் தாபரந் தானே. ௩

1756 தானே ரெழுகின்ற சோதியைக் காணலாம்
வானே ரெழுகின்ற வைம்ப தமர்ந்திடம்
பூனே ரெழுகின்ற பொற்கொடி தன்னுடன்
ருனே ரெழுகின்ற வகாரம தாமே. ௪

1757 விந்துவு நாதமு மேவு மிலிங்கமாம்
விந்து வதேபீட நாத மிலிங்கமா

Koviloor Digital Library

மந்த விரண்டையு மாதார தெய்வமாய்
வந்த கருவைந்துஞ் செய்யு மவையைந்தே. ரு

1758 சத்திநற் பீடந் தகுநல்ல வான்மா
சத்திநற் கண்டந் தகுவித்தை தானுஞ்
சத்திநல் லிங்கந் தகுஞ்சிவ தத்துவஞ்
சத்திநல் லான்மா சதாசிவந் தானே. சா

1759 மனம்புகுந் தென்னுயிர் மன்னிய வாழ்க்கை
மனம்புகுந் தின்பம் பொழிகின்ற போது
நலம்புகுந் தென்னெடு நாதனை நாடு
மிலம்புகுந் தாதியு மெற்கொண்ட வாறே. எ

1760 பராபர னெந்தை பனிமதி சூடி
தராபரன் றன்னடி யார்மனக் கோயிற்
சிராபரன் றேவர்கள் சென்னியின் மன்னு
மராபரன் மன்னி மனத்துறைந் தானே. அ

1761 பிரானல்ல நாமெனிற் பேதை யுலகங்
குராலென்னு மென்மனங் கோயில்கொ ளீச
னராநின்ற செஞ்சடை யங்கியு நீரும்
பொராநின் றவர்செயப் புண்ணியன் ருனே. கூ

1762 அன்றுநின் ருன்கிடந் தானவ னென்று
சென்றுநின் றெண்டிசை யேத்துவர் தேவர்க
ளென்றுநின் றேத்துவ னெம்பெரு மான்றனை
யொன்றியென் னுள்ளத்தி னுள்ளிருந் தானே. ம

மஉ. ஞானலிங்கம்

1763 உருவு மருவு முருவோ டருவு
மருவு பரசிவன் மன்பல் லுயிர்க்குங்

Koviloor Digital Library

குருவு மெனநிற்குங் கொள்கைய ளுகுந்
தருவென நல்குஞ் சதாசிவன் ருனே. க

1764 நாலான கீழ துருவ நடுநிற்க
மேலான நான்கு மருவு மிகுநாப்ப
ணுலான வொன்று மருவுரு நண்ணலாற்
பாலா மிவையாம் பரசிவன் ருனே. உ

1765 தேவர் பிரானைத் திசைமுக நாதனை
நால்வர் பிரானை நடுவுற்ற நந்தியை
யேவர் பிரானென் றிறைஞ்சுவ ரவ்வழி
யாவர் பிரானடி யண்ணலு மாமே. ௩

1766 வேண்டிநின் றேதொழு தேன்வினை போயற
வாண்டொரு திங்களு நாளு மளக்கின்ற
காண்டகை யானெடுங் கன்னி யுணரினு
மூண்டகை மாறினு மொன்றது வாமே. ச

1767 ஆதிபரந் தெய்வ மண்டத்து நற்றெய்வஞ்
சோதி யடியார் தொடரும் பெருந்தெய்வ
நீதியுண் மாதெய்வ நின்மல னெம்மிறை
பாதியுண் மன்னும் பராசத்தி யாமே. ரு

1768 சத்திக்கு மேலே பராசத்தி தன்னுள்ளே
சுத்த சிவபதந் தோயாத தூவொளி
யத்தன் றிருவடிக் கப்பாலைக் கப்பாலா
மொத்தவு மாமீசன் ருளுன வுண்மையே. சா

1769 கொழுந்தினைக் காணிற் குவலயந் தோன்று
மெழுந்திடங் காணி லிருக்கலு மாகும்
பரந்திடங் காணிற் பார்ப்பதி மேலே
திரண்டெழக் கண்டவன் சிந்தையு ளானே. எ

Koviloor Digital Library

1770 எந்தை பரமனு மென்னம்மை கூட்டமு
முந்த வுரைத்து முறைசொல்லின் ஞானமாஞ்
சந்தித் திருந்த விடம்பெருங் கண்ணியை
யுந்தியின் மேல்வைத் துகந்திருந் தேனே. அ

1771 சத்தி சிவன்விளை யாட்டா முயிராகி
யொத்த விருமாயா கூட்டத் திடையூட்டிச்
சுத்தம தாகுந் துரியம் பிரிவித்துச்
சித்தம் புகுந்து சிவமக மாக்குமே. கூ

1772 சத்தி சிவன்றன் விளையாட்டுத் தாரணி
சத்தி சிவமாஞ் சிவஞ்சத்தி யுமாகுஞ்
சத்தி சிவமன்றித் தாபரம் வேறில்லை
சத்தி தானென்றுஞ் சமைந்துரு வாகுமே. ய

யஅ. சிவலிங்கம்

1773 குரைக்கின்ற வாரிக் குவலய நீரும்
பரக்கின்ற காற்றுப் பயில்கின்ற தீயு
நிரைக்கின்ற வாறிவை நீண்டகன் றானை
வரைத்து வலஞ்செயு மாறறி யேனே. க

1774 வரைத்து வலஞ்செயு மாறிங்கொன் றுண்டு
நிரைத்து வருகங்கை நீர்மல ரேந்தி
யுரைத்தவ னுமை முணரவல் லார்க்குப்
புரைத்தெங்கும் போகான் புரிசடை யோனே. உ

1775 ஒன்றெனக் கண்டேயெம் மீச னொருவனை
நன்றென் றடியிணை நானவ னைத்தொழ
வென்றைம் புலனு மிகக்கிடந் தின்புற
வன்றென் றருள்செயு மாதிப்பி ரானே. ங

Koviloor Digital Library

1776 மலர்ந்த வயன்மா லுருத்திரன் மகேசன்
பலந்தரு மைம்முகன் பரவிந்து நாத
நலந்தருஞ் சத்தி சிவன்வடி வாகிப்
பலந்தரு லிங்கம் பராநந்தி யாமே. ச

1777 மேவி யெழுகின்ற செஞ்சுட ரூடுசென்
ருவி யெழுமள வன்றே யுடலுற
மேவப் படுவதும் விட்டு நிகழ்வதும்
பாவித் தடக்கிற் பரகதி தானே. ரு

௰௪. சம்பிரதாயம்

1778 உடல்பொரு ளாவி யுலகத்தார் கொண்டு
படர்வினை பற்றறப் பார்த்துக்கை வைத்து
நொடியினடி வைத்து நுண்ணுணர் வாக்கிக்
கடிய பிறப்பறக் காட்டின னந்தியே. க

1779 உயிருஞ் சரீரமு மொண்பொரு ளான
வியவார் பரமும்பின் மேவும் பிராணன்
செயலார் சிவமுஞ் சிற்சத்தியா திக்கே
யுயலார் குருபர னுய்யக்கொண் டானே. உ

1780 பச்சிம திக்கிலே வைச்சவா சாரிய
னிச்சலு மென்னை நினையென்ற வப்பொரு
ளுச்சிக்குங் கீழது வுண்ணுக்கு மேலது
வைச்ச பதமிது வாய்திற வாதே. ௩

1781 பொட்டடித் தெங்கும் பிதற்றித் திரிவேனைப்
பொட்டடித் துள்ளமர் மாசெலாம் வாங்கிப்பின்
றட்டொக்க மாறினன் றன்னையு மென்னையும்
வட்டம தொத்தது வாணிபம் வாய்த்ததே. ச

Koviloor Digital Library

1782 தரிக்கின்ற பல்லுயிர்க் கெல்லாந் தலைவ
னிருக்கின்ற தன்மையை யேது முணரார்
பிரிக்கின்ற விந்து பிணக்கறுத் தெல்லாங்
கருக்கொண்ட வீசனைக் கண்டுகொண் டேனே. ரு

1783 கூடு முடல்பொரு ளாவி குறிக்கொண்டு
நாடி யடிவைத் தருண்ஞான சத்தியாற்
பாட லுடலினிற் பற்றற நீக்கியே
கூடிய தானவ னுங்குளிக் கொண்டே. சா

1784 கொண்டா னடியே னடிமை குறிக்கொள்ளக்
கொண்டா னுயிர்பொருள் காயக் குழாத்தினைக்
கொண்டான் பலமுற்றுந் தந்தவன் கோடலாற்
கொண்டா னெனவொன்றுங் கூறகி லேனே. எ

1785 குறிக்கின்ற தேகமுங் தேகியுங் கூடி
னெறிக்கும் பிராண னிலைபெற்ற சீவன்
பறிக்கின்ற காயத்தைப் பற்றிய நேர்மை
பிறக்க வறியாதார் பேயுட னொப்பரே. அ

1786 உணர்வுடை யார்கட் குலகமுந் தோன்று
முணர்வுடை யார்கட் குறுதுய ரில்லை
யுணர்வுடை யார்க ளுணர்ந்தவக் கால
முணர்வுடை யார்க ளுணர்ந்துகண் டாரே. சூ

1787 காயப் பரப்பி லலைந்து துரியத்துச்
சால விரிந்து குவிந்து சகலத்தி
லாயவவ் வாரு றடைந்து திரிந்தோர்க்குத்
தூய வருடந்த நந்திக்கென் சொல்வதே. ம

1788 நானென நீயென வேறில்லை நண்ணுத
லூனென் னூனுயி ரென்ன வுடனின்று

Koviloor Digital Library

வானென வானவர் நின்று மனிதர்க
டேனென வின்பந் திளைக்கின்ற வாறே. ௰௧

1789 அவனு மவனு மவனை யறியா
ர்வனை யறியி லறிவானு மில்லை
யேவனு மவனு மவனை யறியி
லவனு மவனு மவனிவ னுமே. ௰௨

1790 நானிது தானென நின்றவ னுடோறு
மூனிது தானுயிர் போலுணர் வானுளன்
வானிரு மாமுகில் போற்பொழி வானுள
னுனிது வம்பர நாதனு மாமே. ௰௩

1791 பெருந்தன்மை தானென யானென வேரு
யிருந்தது மில்லைய தீச னறியும்
பொருந்து முடலுயிர் போலுமை மெய்யே
திருந்தமுன் செய்கின்ற தேவர் பிரானே. ௰௪

௰௫. திருவருள் வைப்பு

1792 இருபத மாவ திரவும் பகலு
முருவது வாவ துயிரு முடலு
மருளது வாவ தறமுந் தவமும்
பொருளது வுண்ணின்ற போகம தாமே. ௧

1793 காண்டற் கரியன் கருத்தில னந்தியுந்
தீண்டற்குஞ் சார்தற்குஞ் சேயனுத் தோன்றிடும்
வேண்டிக் கிடந்து விளக்கொளி யானெஞ்ச
மீண்டிக் கிடந்தங் கிருளறு மாமே. ௨

1794 குறிப்பினி னுள்ளே குவலயந் தோன்றும்
வெறுப்பிரு ணீங்கில் விகிர்தனு நிற்குஞ்

Koviloor Digital Library

செறிப்புறு சிந்தையைச் சிக்கென நாடி
லறிப்புறு காட்சி யமரரு மாமே. ௩

1795 தேர்ந்தறி யாமையின் சென்றன காலங்கள்
பேர்ந்தறி வானெங்கள் பிஞ்ஞக னெம்மிறை
யார்ந்தறி வாரறி வேதுணை யாமெனச்
சார்ந்தறி வான்பெருந் தன்மைவல் லானே. ச

1796 தானே யறியும் வினைக ளழிந்தபி
ஞனே யறிகில னந்தி யறியுங்கொ
லூனே யுருகி யுணர்வை யுணர்ந்தபின்
றேனே யனையனந் தேவர்பி ரானே. ரு

1797 நானறிந் தன்றே யிருக்கின்ற வீசனை
வானறிந் தாரறி யாது மயங்கின
ரூனறிந் துள்ளே யுயிர்க்கின்ற வொண்சுடர்
தானறி யான்பின்னை யாரறி வாரே. சா

1798 அருளெங்கு மான வளவை யறியா
ரருளை நுகரமு தானதுந் தேரா
ரருளங் கருமத் ததிசூக்க முன்னு
ரருளெங்குங் கண்ணுன தாரறி வாரே. எ

1799 அறிவி லணுக வறிவது நல்கிப்
பொறிவழி யாசை புகுத்திப் புணர்ந்திட்
டறிவது வாக்கி யடியரு ணல்குஞ்
செறிவொடு நின்றுர் சிவமாயி னுரே. அ

1800 அருளிற் பிறந்திட் டருளில் வளர்ந்திட்
டருளி லழிந்திளைப் பாறி மறைந்திட்
டருளான வானந்தத் தாரமு தூட்டி
யருளாலென் னந்தி யகம்புகுந் தானே. சுு

Koviloor Digital Library

1801 அருளா லமுதப் பெருங்கட லாட்டி
யருளா லடிபுனைந் தார்வமுந் தந்திட்
டருளான வானந்தத் தாரமு தூட்டி
யருளாலென் னந்தி யகம்புகுந் தானே. ம

1802 பாசத்தி லிட்ட தருளந்தப் பாசத்தி
னேசத்தை விட்ட தருளந்த நேசத்திற்
கூசற்ற முத்தி யருளந்தக் கூட்டத்தி
னேசத்துத் தோன்று நிலையரு ளாமே. மக

1803 பிறவா நெறிதந்த பேரரு ளாளன்
மறவா வருடந்த மாதவ னந்தி
யறவாழி யந்தண னுதிப்பராபர
னுறவாகி வந்தென் னுளம்புகுந் தானே. மஉ

1804 அகம்புகுந் தானடி யேற்கரு ளாலே
யகம்புகுந் துந்தெரி யானரு ளில்லோர்க்
ககம்புகுந் தானந்த மாக்கிச் சிவமா
யகம்புகுந் தானந்தி யானந்தி யாமே. மங

1805 ஆயு மறிவோ டறியாத மாமாயை
யாய கரணம் படைக்குமைம் பூதமு
மாய பலவிந் திரிய மவற்றுட
னுய வருளிந்து மாமருட் செய்கையே. மச

1806 அருளே சகலமு மாய பவுதிக
மருளே சராசர மாய வகில
மிருளே வெளியே யெனுமெங்கு மீச
னருளே சகளத்த னன்றியின் றுமே. மரு

1807 சிவமொடு சத்தி திகழ்நாதம் விந்து
தவமான வைம்முக னீச னரனும்

Koviloor Digital Library

பவமுறு மாலும் பதுமத்தோ னீரு
நவமவை யாகி நடிப்பவன் ருனே. ௰௬

1808 அருட்கண்ணி லாதார்க் கரும்பொரு டோன்ரு
வருட்கண்ணு ளோர்க்கெதிர் தோன்று மரனே
யிருட்கண்ணி னேர்க்கங் கிரவியுந் தோன்ரு
தெருட்கண்ணி னேர்க்கெங்குஞ் சீரொளி யாமே. ௰௭

1809 தானே படைத்திடுந் தானே காத்திடுந்
தானே துடைத்திடுந் தானே மறைத்திடுந்
தானே யிவைசெய்து தான்முத்தி தந்திடுந்
தானே வியாபித் தலைவனு மாமே. ௰௮

1810 தலையான நான்குந் தனதரு வாகு
மலையா வருவுரு வாகுஞ் சதாசிவ
நிலையான கீழ்நான்கு நீடுரு வாகுந்
துலையா விவைமுற்று மாயல்ல தொன்றே. ௰௯

1811 ஒன்றது வாலே யுலப்பிலி தானகி
நின்றது தான்போ லுயிர்க்குயி ராய்நிலை
துன்றி யவையல்ல வாகுந் துணையென்ன
நின்றது தான்விளை யாட்டென்னு ணேயமே. உ௰

1812 நேயத்தே நின்றிடு நின்மலன் சத்தியோ
டாயக் குடிலையு ளுதை மடைந்திட்டுப்
போயக் கலைபல வாகப் புணர்ந்திட்டு
வீயத் தகாவிந்து வாக விளையுமே. உ௰க

1813 விளையும் பரவிந்து தானே வியாபி
விளையுந் தனிமாயை மிக்கமா மாயை
கிளையொன்று தேவர் கிளர்மனு வேத
மளவொன்றி லாவண்ட கோடிக ளாமே. உ௰உ

Koviloor Digital Library

சிவமயம்

௰சா. அருளொளி

1814 அருளிற் றலைநின் றறிந்தழிந் தாரு
ரருளிற் றலைநில்லா ரைம்பாச நீங்கா
ரருளிற் பெருமை யறியார் செறியா
ரருளிற் பிறந்திட் டறிந்தறி வாரே. க

1815 வாரா வழிதந்த மாநந்தி பேர்நந்தி
யாரா வமுதளித் தானந்தி பேர்நந்தி
பேரா யிரமுடைப் பெம்மான்பே ரொன்றினி
லாரா வருட்கட லாடுகென் றானே. உ

1816 ஆடியும் பாடியு மழுது மரற்றியுந்
தேடியுங் கண்டேன் சிவன்பெருந் தன்மையைக்
கூடிய வாறே குறியாக் குறிதந்தெ
னூடுநின் றானவன் றன்னரு ளூற்றே. ௩

1817 உற்ற பிறப்பு முறுமல மானதும்
பற்றிய மாயாப் படல மெனப்பண்ணி
யத்தனை நீயென் றடிவைத்தான் பேர்நந்தி
கற்றன விட்டேன் கழல்பணிந் தேனே. ௪

1818 விளக்கினை யேற்றி வெளியை யறிமின்
விளக்கி னின்முன்னே வேதனை மாறும்
விளக்கை விளக்கும் விளக்குடை யார்கள்
விளக்கில் விளங்கும் விளக்கவர் தாமே. ரு

1819 ஒளியு மிருளு மொருகாலுந் தீரா
வொளியுளோர்க் கன்றே வொழியா தொழியு
மொளியிருள் கண்டகண் போலவே றுயுள்
ளொளியிரு ணீங்க வுயிர்சிவ மாமே. சா

Koviloor Digital Library

1820 புறமே திரிந்தேனைப் பொற்கழல் சூட்டி
நிறமே புகுந்தென்னை நின்மல னாக்கி
யறமே புகுந்தெனக் காரமு தீந்த
திறமே தென்றெண்ணித் திகைத்திருந் தேனே. எ

1821 அருளது வென்ற வகலிட மொன்றும்
பொருளது வென்ற புகலிட மொன்று
மருளது நீங்க மனம்புகுந் தானைத்
தெருளுறும் பின்னைச் சிவகதி யாமே. அ

1822 கூறுமின் னீர்முன் பிறந்திங் கிறந்தமை
வேறொரு தெய்வத்தின் மெய்ப்பொரு ணீக்குமின்
பாறணி யும்முடல் வீழவிட் டாருயிர்
தேறணி வோமிது செப்பவல் லீரே. கூ

மஎ. சிவபூசை

1823 உள்ளம் பெருங்கோயி லூனுடம் பாலயம்
வள்ளற் பிரானார்க்கு வாய்கோபு ரவாசற்
றெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கங்
கள்ளப் புலனைந்துங் காளாமணி விளக்கே. க

1824 வேட்டவி யுண்ணும் விரிசடை நந்திக்குக்
காட்டவு நாமிலங் காலையு மாலையு
மூட்டவி யாவன லுள்ளங் குளிர்விக்கும்
பாட்டவி காட்டுதும் பாலவி யாமே. உ

1825 பான்மொழி பாகன் பராபரன் றானுகு
மான்கொடிச் சதாசிவன் றன்னையா வாகித்து
மேன்முக மீசான மாகவே கைக்கொண்டு
சீன்முகஞ் செய்யச் சிவனவ னாமே. ங

Koviloor Digital Library

1826 நினைவதும் வாய்மை மொழிவது மல்லாற்
கனைகழ லீசனைக் காண வரிதாங்
கனைகழ லீசனைக் காண்குற வல்லார்
புனைமலர் நீர்கொண்டு போற்றவல் லாரே. ௪

1827 மஞ்சன மாலை நிலாவிய வானவர்
நெஞ்சினுள் ளீச னிலைபெறு காரண
மஞ்சமு தாமுப சாரமெட் டெட்டொடு
மஞ்சலி யோடுங் கலந்தர்ச்சித் தார்களே. ௫

1828 புண்ணியஞ் செய்வார்க்குப் பூவுண்டு நீருண்டு
வண்ண லதுகண் டருள்புரி யாநிற்கு
மெண்ணிலி பாவிக ளெம்மிறை யீசனை
நண்ணறி யாம னழுவுகின் றாரே. ௬

1829 அத்த னவதீர்த்த மாடும் பரிசுகே
ளொத்த மெய்ஞ்ஞானத் துயர்ந்தார் பதத்தைச்
சுத்தம தாக விளக்கித் தெளிக்கவே
முத்தியா மென்றுநம் மூலன் மொழிந்ததே. ௭

1830 மறப்புற்று விவ்வழி மன்னிநின் றாலுஞ்
சிறப்பொடு பூநீர் திருந்தமு னேந்தி
மறப்பின்றி யுன்னை வழிபடும் வண்ண
மறப்பெற வேண்டு மமரர் பிரானே. ௮

1831 ஆரா தனையு மமரர் குழாங்களுந்
தீராக் கடலு நிலத்தும தாய்நிற்கும்
பேரா யிரமும் பிரான்றிரு நாமமு
மாரா வழியெங்க ளாதிப் பிரானே. ௯

1832 ஆனைந்து மாட்டி யமரர் கணந்தொழத்
தானந்த மில்லாத் தலைவ னருளது

Koviloor Digital Library

தேனுந்து மாமல ருள்ளே தெளிந்ததோர்
பாரைங் குணமும் படைத்துநின் ருனே. ௰

1833 உழைக் கொண்ட பூநீ ரொருங்குட னேந்தி
மழைக்கொண்ட மாமுகின் மேற்சென்று வானோர்
தழைக்கொண்ட பாசந் தயங்கிநின் றேத்தப்
பிழைப்பின்றி யெம்பெரு மானரு ளாமே. ௰௧

1834 வெள்ளக் கடலுள் விரிசடை நந்திக்கு
வுள்ளக் கடற்புக்கு வார்சுமை பூக்கொண்டு
கள்ளக் கடல்விட்டுக் கைதொழ மாட்டாதா
ரள்ளற் கடலு ளழுந்துகின் றுரே. ௰௨

1835 கழிப்படுந் தண்கடற் கௌவை யுடைத்து
வழிப்படு வார்மலர் மொட்டறி யார்கள்
பழிப்படு வார்பல ரும்பழி வீழ
வெளிப்படு வோருச்சி மேவிநின் ருனே. ௰௩

1836 பயனறி வொன்றுண்டு பன்மலர் தூவிப்
பயனறி வார்க்கரன் ருனே பயிலு
நயனங்கண் மூன்றுடை யானடி சேர
வயனங்க ளாலென்றும் வந்துநின் ருனே. ௰௪

1837 ஏத்துவர் மாமலர் தூவித் தொழுதுநின்
ருர்த்தெம தீச னருட்சே வடியென்றன்
மூர்த்தியை மூவா முதலுறு வாய்நின்ற
தீர்த்தனை யாருந் துதித்துண ராரே. ௰௫

1838 தேவர்க ளோடிசை வந்துமண் ணேடுறும்
பூவொடு நீர்சுமந் தேத்திப் புனிதனை
மூவரிற் பன்மை முதல்வனுய் நின்றரு
ணீர்மையை யாவர் நினேக்கவல் லாரே. ௰௬

Koviloor Digital Library

1839 உழைக்கவல் லோர்நடு நீர்மல ரேந்திப்
பிழைப்பின்றி யீசன் பெருந்தவம் பேணி
யிழைக்கொண்ட பாதத் தினமலர் தூவி
மழைக்கொண்டல் போலவே மன்னி நில்லீரே. ௰௭

1840 வென்று விரைந்து விரைப்பணி யென்றனர்
நின்று பொருந்த விறைபணி நேர்படத்
துன்று சலமலர் தூவித் தொழுதிடு
கொண்டிடு நித்தலுங் கூறிய வாறே. ௰௮

1841 சாத்தியும் வைத்துஞ் சயம்புவென் றேத்தியு
மேத்தியு நாளு மிறையை யறிகிலா
ராத்தி மலக்கிட் டகத்திழுக் கற்றக்கான்
மாத்திக்கே செல்லும் வழியது வாமே. ௰௯

1842 ஆவிக் கமலத்தி னப்புறத் தின்புற
மேவித் திரியும் விரிசடை நந்தியைக்
கூவிக் கருதிக் கொடுபோய்ச் சிவத்திடைத்
தாவிக்கு மந்திரந் தாமறி யாரே. ௨௰

1843 சாணுகத் துள்ளே யமுந்திய மாணிக்கங்
காணு மளவுங் கருத்தறி வாரில்லை
பேணிப் பெருக்கிப் பெருக்கி நினைவோர்க்கு
மாணிக்க மாலை மனம்புகுந் தானே. ௨௰௧

1844 பெருந்தன்மை நந்தி பிணங்கிரு ணேமி
யிருந்தன்மை யாலுமென் னெஞ்சிடங் கொள்ள
வருந்தன்மை யாளனை வானவர் தேவர்
தருந்தன்மை யாளனைத் தாங்கிநின் றுரே. ௨௰௨

1845 சமைய மலசுத்தி தன்செய லற்றிடு
மமையும் விசேடமு மாமந் திரசுத்தி

Koviloor Digital Library

சமைய நிர்வாணங் கலாசுத்தி யாகு
மமைமன்னு ஞானமா னுர்க்கபி டேகமே. உ௰௫

1846 ஊழிதோ றூழி யுணர்ந்தவர்க் கல்லது
வூழி லுயிரை யுணரவுந் தானெட்டா
வாழி யமரு மரியய னென் றுளோ
ரூழி கடந்துமொ ருச்சியு ளானே. உ௰௪

௰அ. குருபூசை

1847 ஆகின்ற நந்தி யடித்தா மரைபற்றிப்
போகின் றுபதேசம் பூசிக்கும் பூசையு
மாகின்ற வாதார மாரு றதனின்மேற்
போகின்ற பொற்பையும் போற்றுவன் னியானே. க

1848 கானுறு கோடி கடிகமழ் சந்தனம்
வானுற மாமல ரிட்டு வணங்கினு
மூனினை நீக்கி யுணர்பவர்க் கல்லது
தேனமர் பூங்கழல் சேரவொண் ணுதே. உ

1849 மேவிய ஞானத்தின் மிக்கிடின் மெய்ப்பர
னுவயின் ஞான நெறிநிற்ற லர்ச்சனை
யோவற வுட்பூ சனைசெய்யி லுத்தமஞ்
சேவடி சேரல் செயலற் றுனே. ௩

1850 உச்சியுங் காலையு மாலையு மீசனை
நச்சுமின் னச்சி நமவென்று நாமத்தை
விச்சிமின் விச்சி விரிசுடர் மூன்றினு
நச்சுமின் பேர்நந்தி நாயக னுமே. ௪

1851 புண்ணிய மண்டலம் பூசைநா ருகுமாம்
பண்ணிய மேனியும் பத்துநா ருகுமா

Koviloor Digital Library

மெண்ணிலிக் கைய மிடிற்கோடி யாகுமாற்
பண்ணிடில் ஞானியூண் பார்க்கில் விசேடமே. ரு

1852 இந்துவும் பானுவு மிலங்குந் தலத்திடை
வந்தித்த தெல்லா மசுரர்க்கு வாரியா
மிந்துவும் பானுவு மிலங்காத் தலத்திடை
வந்தித்த னந்திக்கு மாபூசை யாமே. சா

1853 இந்துவும் பானுவு மென்றெழு கின்றதோர்
விந்துவு நாதமு மாகிமீ தானத்தே
சிந்தனை சாக்கிரா தீதத்தே சென்றிட்டு
நந்தியைப் பூசிக்க நற்பூசை யாமே. எ

1854 மனபவ னங்களை மூலத்தான் மாற்றி
யனித வுடற்பூத மாக்கி யகற்றிப்
புனித னருடனிற் புக்கிருந் தின்பத்
தனியுறு பூசை சதாசிவற் காமே. அ

1855 பகலு மிரவும் பயில்கின்ற பூசை
யியல்புடை யீசர்க் கிணைமல ராகப்
பகலு மிரவும் பயிலாத பூசை
சகலமுந் தான்கொள்வன் ருழ்சடை யோனே. கூ

1856 இராப்பக லற்ற விடத்தே யிருந்து
பராக்கற வானந்தத் தேறல் பருகி
யிராப்பக லற்ற விறையடி யின்பத்
திராப்பகன் மாயை யிரண்டடித் தேனே. ய

யகூ. மகேசுவர பூசை

1857 படமாடக் கோயிற் பகவற்கொன் றீயி
னடமாடக் கோயி னம்பர்க்கங் காகா

Koviloor Digital Library

நடமாடக் கோயி னம்பர்க்கொன் றீயிற்
படமாடக் கோயிற் பகவற்க தாமே. க

1858 தண்டறு சிந்தை தபோதனர் தாமகிழ்ந்
துண்டது மூன்று புவனமு முண்டது
கொண்டது மூன்று புவனமுங் கொண்டதென்
றெண்டிசை நந்தி யெடுத்துரைத் தானே. உ

1859 மாத்திரை யொன்றினின் மன்னி யமர்ந்துறை
யாத்தனுக் கீந்த வரும்பொரு ளானது
மூர்த்திகண் மூவர்க்கு மூவேழ் குரவர்க்குந்
தீர்த்தம தாமது தேர்ந்துகொள் வீரே. ௩

1860 அகர மாயிர மந்தணர்க் கீயிலென்
சிகர மாயிரஞ் செய்து முடிக்கிலென்
பகரு ஞானி பகலூண் பலத்துக்கு
நிகரில்லை யென்பது நிச்சயந் தானே. ச

1861 ஆறிடும் வேள்வி யருமறை நூலவர்
கூறிடு மந்தணர் கோடிபே ருண்பதி
னீறிடுந் தொண்டர் நினைவின் பயனில்லை
பேறெனி லோர்பிடி பேறது வாகுமே. ரு

1862 ஏறுடை யாயிறை வாவெம்பி ரானென்று
நீறிடு வாரடி யார்நிகழ் தேவர்க
ளாறணி செஞ்சடை யண்ண லிவரென்று
வேறணி வார்க்கு வினையில்லை தானே. சா

1863 சீர்நந்தி கொண்டு திருமுக மாய்விட்ட
பேர்நந்தி யென்னும் பிறங்கு சடையனை
நாடொறுந் நொந்து வருமள வுஞ்சொல்லப்
பேர்நந்தி யென்னும் பிதற்றொழி யேனே. எ

Koviloor Digital Library

1864 அழிதக வில்லா வரனடி யாரைத்
தொழுதகை ஞாலத்துத் தூங்கிரு ணீங்கும்
பழுது படாவண்ணம் பண்பனை நாடித்
தொழுதெழ வையகத் தோரின்ப மாமே. அ

1865 பகவற் கேதாகிலும் பண்பில ராகிப்
புகுமத்த ராய்நின்று பூசனை செய்யு
முகமத்தோ டொத்துநின் றூழிதோ றூழி
யகமத்த ராகிநின் றுய்ந்தொழிந் தாரே. கூ

1866 வித்தக மாகிய வேடத்த ருண்டவூ
ணத்த னயன்மா லருந்திய வண்ணமாஞ்
சித்தந் தெளிந்தவர் சேடம் பருகிடின்
முத்தியா மென்றுநம் மூலன் மொழிந்ததே. ம

1867 தாழ்விலர் பின்னு முயல்வ ரருந்தவ
மாழ்வினை யாழ வவர்க்கே யறஞ்செய்யு
மாழ்வினை நீக்கி யருவினை தன்னொடும்
போழ்வினை தீர்க்குமப் பொன்னுல காமே. மக

உம. அடியார் பெருமை

1868 திகைக்குரி யானொரு தேவனை நாடும்
வகைக்குரி யானொரு வாதி யிருக்கிற்
பகைக்குரி யாரில்லை பார்மழை பெய்யு
மகக்குறை கேடில்லை யவ்வுல குக்கே. க

1869 அவ்வுல கத்தே பிறந்தவ் வுடலொடு
மவ்வுல கத்தே யருந்தவ நாடுவ
ரவ்வுல கத்தே யரனடி கூடுவ
ரவ்வுல கத்தே யருள்பெறு வாரே. உ

Koviloor Digital Library

1870 கொண்ட குறியுங் குலவரை யுச்சியு
மண்டரு மண்டத் தமரரு மாதியு
மெண்டிசை யோரும்வந் தென்கைத் தலத்தினு
ளுண்டெனி னுமினி யுய்ந்தொழிந் தோமே. ௩

1871 அண்டங்க ளேழு மகண்டமு மாவியுங்
கொண்ட சராசர முற்றுங் குணங்களும்
பண்டை மறையும் படைப்பளிப் பாதியுங்
கண்ட சிவனுமென் கண்ணன்றி யில்லையே. ௪

1872 பெண்ணல்ல வாணல்ல பேடல்ல மூடத்து
ளுண்ணின்ற சோதி யொருவர்க் கறியொணுக்
கண்ணின்றிக் காணுஞ் செவியின்றிக் கேட்டிடு
மண்ணல் பெருமையை யாய்ந்தது மூப்பே. ரு

1873 இயங்கு முலகினி லீச னடியார்
மயங்கா வழிசெல்வர் வானுல காள்வர்
புயங்களு மெண்டிசை போதுபா தாள
மயங்காப் பகிரண்ட மாமுடி தானே. சா

1874 அகம்படி கின்றநம் மையனை யோரு
மகம்படி கண்டவ ரல்லலிற் சேரா
ரகம்படி யுட்புக் கறிகின்ற நெஞ்ச
மகம்படி கண்டா ரழிக்கலு மெட்டே. எ

1875 கழிவு முதலுங் காதற் றுணையு
மழிவு மதாய்நின்ற வாதிப் பிரானைப்
பழியும் புகழும் படுபொருண் முற்று
மொழியுமென் னுவி யுழவுகொண் டானே. அ

1876 என்றுயோ டென்னப்ப னேழேழ் பிறவியு
மன்றே சிவனுக் கெழுதிய வாவண

Koviloor Digital Library

மொன்ரு யுலகம் படைத்தா னெழுதிஞ
னின்ருன் முகில்வண்ண னேரெழுத் தாயே. ௯

1877 துணிந்தா ரகம்படி துன்னி யுறையும்
பணிந்தா ரகம்படி பாற்பட்டு டொழுகு
மணிந்தா ரகம்படி யாதிப் பிரானைக்
கணிந்தா ரொருவர்க்குக் கைவிட லாமே. ௰

1878 தலைமிசை வானவர் தாழ்சடை நந்தி
மிலைமிசை வைத்தனன் மெய்ப்பணி செய்யப்
புலைமிசை நீக்கிய பொன்னுல காளும்
பலமிசை செய்யும் படர்சடை யோனே. ௰௧

1879 அறியாப் பருவத் தரனடி யாரைக்
குறியா லறிந்தின்பங் கொண்ட தடிமை
குறியார் சடைமுடி கட்டி நடப்பார்
மறியார் புனன்மூழ்க மாதவ மாமே. ௰௨

1880 அவன்பா லணுகியே யன்புசெய் வார்கள்
சிவன்பா லணுகுதல் செய்யவும் வல்ல
னவன்பா லணுகியே நாடு மடியா
ரிவன்பாற் பெருமை யிலயம தாமே. ௰௩

1881 முன்னிருந் தார்முழு தெண்கணத் தேவர்க
ளெண்ணிறந் தன்பால் வருவ ரிருநிலந்
தெண்ணிரு நாலு திசையந் தரமொக்கப்
பன்னிரு காதம் பதஞ்செய்யும் பாரே. ௰௪

1882 சிவயோகி ஞானி செறிந்தவத் தேச
மவயோக மின்றி யறிவோருண் டாகு
நவயோகங் கைகூடு நல்லியல் காணும்
பவயோக மின்றிப் பரலோக மாமே. ௰௫

Koviloor Digital Library

1883 மேலுணர் வான்மிகு ஞாலம் படைத்தவன்
மேலுணர் வான்மிகு ஞாலங் கடந்தவன்
மேலுணர் வார்மிகு ஞாலத் தமரர்கண்
மேலுணர் வார்சிவன் மெய்யடி யார்களே. ௰௬

உ௰க. போசன விதி

1884 எட்டுத் திசையு மிறைவ னடியவர்க்
கட்ட வடிசி லமுதென் றெதிர்கொள்வ
ரொட்டி யொருநில மாள்பவ ரந்நிலம்
விட்டுக் கிடக்கில் விருப்பறி யாரே. க

1885 அச்சிவ னுண்ணின்ற வருளை யறிந்தவ
ருச்சியம் போதாக வுள்ளமர் கோவிற்குப்
பிச்சை பிடித்துண்டு பேத மறநினைந்
திச்சைகெட் டேகாந்தத் தேறி யிருப்பரே. உ

உ௰உ. பிட்சா விதி

1886 விச்சுக் கலமுண்டு வேலிச்செய் யொன்றுண்டு
வுச்சிக்கு முன்னே யுழவு சமைந்தது
வச்சங்கெட் டச்செய் யறுத்துண்ண மாட்டாதா
ரிச்சைக்குப் பிச்சை யிரக்கின்ற வாறே. க

1887 பிச்சைய தேற்ருன் பிரமன் றலைதன்னில்
பிச்சைய தேற்ருன் பிரியா வறஞ்செய்யப்
பிச்சைய தேற்ருன் பிரமன் சிரங்காட்டிப்
பிச்சைய தேற்ருன் பிரமன்பர மாகவே. உ

1888 பரந்துல கேழும் படைத்த பிரானை
யிரந்துணி யென்பர்க ளெற்றுக் கிரக்கு
நிரந்தர மாக நினையு மடியா
ரிரந்துண்டு தன்கழ லெட்டச்செய் மாறே. ந

Koviloor Digital Library

1889 வரவிருந் தான்வழி நின்றிடு மீசன்
றரவிருந் தான்றன்ஊ நல்லவர்க் கின்பம்
பொரவிருந் தான்புக லேபுக லாக
வரவிருந் தாலறி யானென்ப தாமே. ச

1890 அங்கார் பசியு மவாவும் வெகுளியுந்
தங்கார் சிவனடி யார்சரீ ரத்திடைப்
பொங்கார் புவநத்தும் புண்ணிய லோகத்துந்
தங்கார் சிவஊனத் தஊலப்படு வாரே. ரு

1891 மெய்யக ஞான மிகத்தெளிந் தார்களுங்
கையக நீண்டார் கடைத்தஊலக் கேசெல்வ
ரையம் புகாம லிருந்த தவசியார்
வையக மெல்லாம் வரவிருந் தாரே. சா

உ௰௬. முத்திரை பேதம்

1892 நாலேழு மாறவே நண்ணிய முத்திரை
பாலான மோன மொழியிற் பதிவித்து
மேலான நந்தி திருவடி மீதுய்யக்
கோலா கலங்கேட்டுக் கூடுநன் முத்தியே. க

1893 துரியங்கண் மூன்றுஞ் சொருகிட ஞகி
யரிய வுரைத்தார மங்கே யடக்கி
மருவிய சாம்பவி கேசரி உண்மை
பெருகிய ஞானம் பிறழ்முத் திரையே. உ

1894 சாம்பவி நந்தி தன்னருட் பார்வையா
மாம்பவ மில்லா வருட்பாணி முத்திரை
யோம்பயி லோங்கிய வுண்மைய கேசரி
நாம்பயி ஞதன்மெய்ஞ் ஞானமுத் திரையே. ௩

Koviloor Digital Library

1895 தானத்தி னுள்ளே சதாசிவ னுயிடு
ஞானத்தி னுள்ளே நற்சிவ மாதலா
லேஊனச் சிவமாஞ் சொரூப மறைந்திட்ட
மோனத்து முத்திரை முத்தாந்த முத்தியே. ச

1896 வாக்கு மனமு மிரண்டு மவுனமாம்
வாக்கு மவுனத்து வந்தாலு மூங்கையாம்
வாக்கு மனமு மவுனமாஞ் சுத்தரே
யாக்குமச் சுத்தத்தை யாரறி வார்களே. ரு

1897 யோகத்தின் முத்திரை யோரட்ட சித்தியா
மேகத்த ஞானத்து முத்திரை யெண்ணுங்கா
லாகத் தகுவேத கேசரி சாம்பவி
யோகத்துக் கேசரி யோகமுத் திரையே. சா

1898 யோகியெண் சித்தி யருளொலி வாதஊன
போகிதன் புத்தி புருடார்த்த நன்னெறி
யாகுநன் சத்திய மாதார சோதஊன
யேகமுங் கண்டொன்றி லெய்திநின் றுனே. எ

1899 துவாதச மார்க்கமென் சோடச மார்க்கமா
மவாவறு மீரை வகையங்க மாறுந்
தவாவறு வேதாந்த சித்தாந்தத் தன்மை
நவாவக மோடுன்ன னற்சுத்த சைவமே. அ

1900 மோனத்து முத்திரை முத்தர்க்கு முத்திரை
ஞானத்து முத்திரை நாதர்க்கு முத்திரை
தேனிக்கு முத்திரை சித்தாந்த முத்திரை
கானிக்கு முத்திரை கண்ட சமயமே. கூ

1901 தூநெறி கண்ட சுவடு நடுவெழும்
பூநெறி கண்டது பொன்னக மாய்நிற்கு

Koviloor Digital Library

மேனெறி கண்டது வெண்மதி மேதினி
நீனெறி கண்டுள நின்மல ஞமே. ௰

உ௰௪. பூரணக் குகை நெறிச் சமாதி

1902 வளர்பிறை யிற்றேவர் தம்பாலின் மன்னி
யுளரொளி பானுவி னுள்ளே யொடுங்கித்
தளர்விற் பிதிர்பதந் தங்கிச் சசியு
ளுளதுறும் யோகி யுடல்விட்டாற் ருனே. க

1903 தானிவை யொக்குஞ் சமாதிகை கூடாது
போன வியோகி புகலிடம் போந்துபின்
ஞனவை தீர நிரந்தர மாயோக
மானவை சேர்வா ரருளின்சார் வாகியே. உ

1904 தானிவ் வகையே புவியோர் நெறிதங்கி
யான சிவயோகத் தாமாரு மவ்விந்து
தானதி லந்தச் சிவயோகி யாகுமுன்
னூனத்தோர் சித்திவந் தோர்காய மாமே. ௩

1905 சிவயோகி ஞானி சிதைந்துடல் விட்டாற்
றவலோகஞ் சேர்ந்துபின் ருன்வந்து கூடிச்
சிவயோக ஞானத்தாற் சேர்ந்தவர் நிற்பர்
புவலோகம் போற்றுநர் புண்ணியத் தோரே. ச

1906 ஊனமின் ஞானிநல்லி யோகி யுடல்விட்டாற்
ருனற மோனச் சமாதியுட் டங்கியே
தானவ ஞகும் பரகாயஞ் சாராதே
யூனமின் முத்தராய் மீளா ருணர்வுற்றே. ரு

1907 செத்தார் பெறும்பய ஞவது வேதெனிற்
செத்துநீர் சேர்வது சித்திஙனக் கூடிற்

Koviloor Digital Library

செத்தா ரிருந்தார் செகத்திற் றிரிமலஞ்
செத்தார் சிவமாகி யேசித்தர் தாமே. சா

1908 உன்னக் கருவிட் டுரவோ னரனருள்
பன்னப் பரனே யருட்குலம் பாலிப்ப
னென்னப் புதல்வர்க்கும் வேண்டி யிடுஞானி
யுன்னிச்சைக் கீச னுருச்செய்யுந் தானே. எ

1909 எங்குஞ் சிவமா யருளா மிதயத்துத்
தங்குஞ் சிவஞானிக் கெங்குமாந் தற்பர
மங்காங் கெனநின் றகிலமுண் வான்றேய்த
லிங்கே யிறந்தெங்கு மாய்நிற்கு மீசனே. அ

உ௫. சமாதிக் கிரியை

1910 அந்தமின் ஞானிதன் னுகந் தீயினில்
வெந்திடி னுடெலாம் வெப்புந் தீயினி
னெந்தது நாய்நரி நுகரி னுண்செரு
வந்துநாய் நரிக்குண வாகும்வை யகமே. க

1911 எண்ணிலா ஞானி யுடலெரி தாவிடி
லண்ணறங் கோயி லழலிட்ட தாங்கொக்கு
மண்ணின் மழைவிழா வையகம் பஞ்சமா
மெண்ணரு மன்ன ரிழப்பா ரரசே. உ

1912 புண்ணிய மாமவர் தம்மைப் புதைப்பது
நண்ணி யனல்கோக்கி னுட்டி லழிவாகு
மண்ணி லழியி னலங்கார பங்கமா
மண்ணுல கெல்லா மயங்குந்தீ மண்டியே. ௩

1913 அந்தமின் ஞானி யருளை யடைந்தக்கா
லந்த வுடருன் குகைசெய் திருந்திடிற்

Koviloor Digital Library

சுந்தர மன்னருந் தொல்புவி யுள்ளோரு
மந்தமி லின்ப வருள்பெறு வாரே. ௪

1914 நவமிகு சாணுலே நல்லாழஞ் செய்து
குவைமிகு சூழவைஞ் சாணுகக் கோட்டித்
தவமிகு குகைமுக் கோணமுச் சாணுக்கிப்
பவமறு நற்குகை பத்மா சனமே. ௫

1915 தன்மனை சாலை குளங்கரை யாற்றிடை
நன்மலர்ச் சோலை நகரினற் பூமி
யுன்னருங் கான முயர்ந்த மலைச்சார
லிந்நிலந் தான்குகைக் கெய்து மிடங்களே. ௬

1916 நற்குகை நால்வட்டம் பஞ்சாங்க பாதமாய்
நிற்கின்ற பாத நவபாத நேர்விழப்
பொற்பம ரோசமும் மூன்றுக்கு மூன்றணி
நிற்பவர் தாஞ்செயு நேர்மைய தாமே. ௭

1917 பஞ்ச லோகங்க ணவமணி பாரித்து
விஞ்சப் படுத்ததன் மேலா சனமிட்டு
முஞ்சி படுத்துவெண் ணீறிட் டதன்மேலே
பொன்செய்நற் சுண்ணம் பொதியலு மாமே. ௮

1918 நள்குகை நால்வட்டம் படுத்ததன் மேற்சாரக்
கள்ளவிழ் தாமங் களபங்கத் தூரியுந்
தெள்ளிய சாந்து புழுகுபன் னீர்சேர்த்து
வொள்ளிய தூப முவந்திடு வீரே. ௯

1919 ஓதிடும் வெண்ணீற்ரு லுத்தூளங் குப்பாய
மீதினி லிட்டா சனத்தினின் மேல்வைத்துப்
போதறு சுண்ணமு நீறும் பொலிவித்து
மீதி லிருத்தி யிருத்திடு வீரே. ൰

KOVILOOR ANDAVAR LIBRARY KOVILOOR
46370

Koviloor Digital Library

1920 விரித்தபின் ஞுற்சாரு மேவுதல் செய்து
பொரித்த கறிபோ னகமிள நீருங்
குருத்தலம் வைத்தோர் குகைமுகம் பார்வை
தரித்தபின் மேல்வட்டஞ் சாத்திடு வீரே. ௰௯

1921 மீது சொரிந்திடும் வெண்ணீறுஞ் சுண்ணமும்
போது பலகொண்டு தர்ப்பைப்புல் வில்வமும்
பாத வுதகத்தான் மஞ்சனம் செய்துபார்
மீதுமூன் றுக்குமூன் றணிநிலஞ் செய்யுமே. ௰௨

1922 ஆதன மீதி லரசு சிவலிங்கம்
போது மிரண்டினி லொன்றைத்தா பித்து
மேதகு சந்நிதி மேவுத் தரம்பூர்வங்
காதலற் சோடசங் காணுப சாரமே. ௰௩

உ௰௩. விந்துற்பனம்

1923 உதயத்தில் விந்துவி லோங்குண் டலியு
முதயக் குடிலில் வயிந்தவ மொன்பான்
விதியிற் பிரமாதி கள்மிகு சத்தி
கதியிற் கரணங் கலைவை கரியே. க

1924 செய்திடும் விந்துபே தத்திற னையைந்துஞ்
செய்திடு நாதபே தத்திற ஞுலாறுஞ்
செய்திடு மற்றிவை யீரிரண் டிற்றிறஞ்
செய்திடு மாருறு சேர்தத்து வங்களே. உ

1925 வந்திடும் பேதமெ லாம்பர விந்து
தந்திடு மாமாயை வாகேசி தற்பரை
யுந்து குடிலையோ டேமுறு குண்டலி
விந்துவி லிந்நான்கு மேவா விளங்குமே. ௩

Koviloor Digital Library

1926 விளங்கு நிவர்த்தாதி மேவக ராதி
வளங்கொ ளுகார மகாரத்துள் விந்து
களங்கமி லுதாந்தங் கண்ணினு ணண்ணி
யுளங்கொண் மனுதியு ளந்தமு மாமே. ௪

1927 அந்தமு மாதியு மாகிப் பராபரன்
வந்த வியாபி யெனலாய வந்நெறி
கந்தம தாகிய காரண காரியந்
தந்தைங் கருமமுந் தான்செய்யும் வீயமே. ௫

1928 வீயம தாகிய விந்துவின் சத்தியா
லாய வகண்டமு மண்டமும் பாரிப்பக்
காயவைம் பூதமுங் காரிய மாயையி
லாயிட விந்து வகம்புற மாகுமே. ௬

1929 புறமக மெங்கும் புகுந்தொளிர் விந்து
நிறமது வெண்மை நிகழ்நாதஞ் செம்மை
யுரமகிழ் சத்தி சிவபாத மாயுட்
டிறனெடு வீடளிக் குஞ்செயற் கொண்டே. ௭

1930 கொண்டவிவ் விந்து பரமம்போற் கோதற
நின்ற படங்கட மாய்நிலை நிற்றலிற்
கண்டக லாதியின் காரண காரியத்
தண்ட மனைத்துமாய் மாமாயை யாமே. ௮

1931 அதுவித்தி லேநின்றங் கண்ணிக்கு நந்தி
யிதுவித்தி லேயுள வாறை யுணரார்
மதுவித்தி லேமல ரன்னம தாகிப்
பொதுவித்தி லேநின்ற புண்ணியன் றானே. ௯

Koviloor Digital Library

1932 வித்தினி லன்றி முளையில்லை யம்முளை
வித்தினி லன்றி வெளிப்படு மாறில்லை
வித்து முளையு முடனல்ல வேறில்லை
யத்தன்மை யாகு மரனெறி காணுமே. ம

1933 அருந்திய வண்ண மவைமூன்று கூறும்
பொருந்து முடன்மனம் போமல மென்னத்
திருந்து முடன்மன மாங்கூறு சேர்ந்திட்
டிருந்தன முன்னு ளிரதம தாமே. மக

1934 இரத முதலான வேழ்தாது மூன்றி
னுரிய தினத்தி னெருபுற் பனிபோ
லரிய துளிவிந்து மாகுமேழ் மூன்றின்
மருவிய விந்து வளருங்கா யத்திலே. மஉ

1935 காயத்தி லேமூன்று நாளிற் கலந்திட்டுக்
காயத்துட் டன்மன மாகுங் கலாவிந்து
நேயத்தே நின்றோர்க்கு நீங்கா விடாமையின்
மாயத்தே செல்வோர் மனத்தோ டழியுமே. மங

1936 அழிகின்ற விந்து வளவை யறியார்
கழிகின்ற தன்னையுட் காக்கலுந் தேரா
ரழிகின்ற காயத் தழிந்தயர் வுற்றோ
ரழிகின்ற தன்மை யறிந்தொழி யாரே. மச

உமஎ. விந்து ஜயம் - போக சரவோட்டம்

1937 பார்க்கின்ற மாதரைப் பாரா தகன்றுபோ
யோர்க்கின்ற வுள்ள முருக வழன்மூட்டிப்
பார்க்கின்ற கண்ணுசை பாழ்பட மூலத்தே
சேர்க்கின்ற போகி சிவயோகி தானே. க

Koviloor Digital Library

1938 தானே யருளாற் சிவயோகந் தங்காது
தானேயக் காமாதி தங்குவோ னும்முட்குந்
தானே யதிகாரந் தங்கிற் சடங்கெடு
மூனே யவற்றுள் ளுயிரோம்பா மாயுமே. உ

1939 மாயாள் வசத்தே சென்றிவர் வேண்டி
லோயா விருபக்கத் துள்வளர் பக்கத்து
ளேயாவெண் ணுளின்ப மேற்பனி மூன்றிரண்
டாயா வபரத்து ளாதிநா ளாருமே. ௩

1940 ஆறைந்து பன்னொன்று மன்றிச் சகமார்க்கம்
வேறன்பு வேண்டுவோர் பூவரிற் பின்னந்தோ
டேறு மிருபத் தொருநா ளிடைத்தோங்கு
மாறின் மிகுத்தோங்கு மக்காலஞ் செய்யவே. ச

1941 செய்யு மளவிற் றிருநான் முகூர்த்தமே
யெய்யுங் கலைகால மிந்து பருதிகா
லெய்யு மிடத்தோடி னன்காம நூனெறி
செய்க வலமிடந் தீர்ந்து விடுக்கவே. ரு

1942 விடுங்காண் முனைந்திந் திரியங்க ளைப்போ
னடுங்கா திருப்பானு மையைந்து நண்ணப்
படுங்காதன் மாதின்பாற் பற்றற விட்டுக்
கடுங்காற் கரணங் கருத்துறக் கொண்டே. சா

1943 கொண்ட குணனே நலனேநற் கோமளம்
பண்டை யுருவே பகர்வாய் பவளமே
விண்டு தனமே மிடைய விடும்போதிற்
கண்ட கரணமுட் செல்லக்கண் டேவிடே. எ

1944 விட்டபின் கர்ப்பவுற் பத்தி விதியிலே
தொட்டுறுங் காலங்க டோன்றக் கருதிய

Koviloor Digital Library

கட்டிய வாணுள்சா நாள்குணங் கீழ்மைசீர்ப்
பட்ட நெறியிதென் றெண்ணியும் பார்க்கவே. அ

1945 பார்த்திட்டு வையத்துப் பரப்பற் றுருப்பெற்று
வார்ச்செற்ற கொங்கை மடந்தையை நீக்கியே
சேர்த்துற் றிருதிங்கள் சேரா வகலினு
மூப்புற்றே பின்னுளி லாமெல்லா முள்ளவே. கூ

1946 வித்திடு வோர்க்கன்றி மேலோர் விளைவில்லை
வித்திடு வோர்க்கன்றி மிக்கோ ரறிவில்லை
வித்தினில் வித்தை விதற வுணர்வரேன்
மத்தி லிருந்ததோர் மாங்கனி யாமே. ய

1947 கருத்தினி லக்கர மாயுவு மியாவுங்
கருத்துள னீசன் கருவுயி ரோடுங்
கருத்தது வித்தாய்க் காரண காரியங்
கருத்துற மாறிவை கற்பனை தாமே. யக

1948 ஒழியாத விந்து வுடனிற்க நிற்கு
மழியாப் பிராண னதிபலஞ் சத்தி
யொழியாத புத்தி தபஞ்செப மோன
மழியாத சித்தியுண் டாம்விந்து வற்றிலே. யஉ

1949 வற்ற வனலைக் கொளுவி மறித்தேற்றித்
துற்ற சுழியனல் சொருகிச் சுடருற்று
முற்று மதியத் தமுதை முறைமுறை
செற்றுண் பவரே சிவயோகி யாரே. யங

1950 யோகியு ஞானியு முத்தம சித்தனும்
யோகியு ஞான புரந்தர னுவோனு
மோக முறினு முரையமிர் துண்போனு
மாகிய விந்து வழியாத வண்ணமே. யச

Koviloor Digital Library

1951 அண்ண லுடலாகி யவ்வனல் விந்துவு
மண்ணிடை மாய்க்கும் பிராணனும் விந்துவுங்
கண்ணுங் கனலிடைக் கட்டிக் கலந்தெரித்
துண்ணி லமிர்தாகி யோகிக் கறிவாமே. ௰௫

1952 அறியா தழிகின்ற வாதலா னுளும்
பொறியா லழிந்து புலம்புகின் றூர்க
ளறிவாய் நனவி லதீதம் புரியச்
செறிவா யிருந்து சேரவே மாயுமே. ௰௬

1953 மாதரை மாய வருங்கூற்ற மென்றுன்னக்
காதல தாகிய காமங் கழிந்திடுஞ்
சாதலு மில்லை சதகோடி யாண்டினுஞ்
சோதியி னுள்ளே துரிசறுங் காலமே. ௰௭

1954 காலங் கடந்தவன் காண்விந்து செற்றவன்
காலங் கடந்தழிந் தான்விந்து செற்றவன்
காலங்க ளின்விந்து செற்றுற்ற காரிகை
காலின்கண் வந்த கலப்பறி யாரே. ௰௮

1955 கலக்குநாண் மூன்னு டன்னிடைக் காத
னலத்தக வேண்டிலந் நாரி யுதரக்
கலத்தின் மலத்தைத்தண் சீதத்தைப் பித்தை
விலக்கு வனசெய்து மேவணை வீரே. ௰௯

1956 மேலா நிலத்தெழு விந்துவு நாதமுங்
கோலா னடத்திக் குறிவழி யேசென்று
பாலா மமிர்துண்டு பற்றறப் பற்றினுன்
மாலான தும்மாள மாளுமவ் விந்தே. உ௰

1957 விந்து விளைவும் விளைவின் பயன்முற்று
மந்த வழிவு மடக்கத்தி லாக்கமு

Koviloor Digital Library

நந்திய நாசமு நாதத்தாற் பேதமுந்
தந்துணர் வோர்க்குச் சயமாகும் விந்துவே. உ௯௧

1958 விந்துவென் வீசத்தை மேவிய மூலத்து
நந்திய வங்கியி னாலே நயந்தெரித்
தந்தமில் பானு வதிகண்ட மேலேற்றிச்
சந்திரன் சார்புறத் தண்ணமு தாமே. உ௯௨

1959 அமுதச் சசிவிந்து வாம்விந்து மாள
வமுதப் புனலோடி யங்கியின் மாள
வமுதச் சிவபோக மாதலாற் சித்தி
யமுதப் பலாவன மாங்குறும் யோகிக்கே. உ௯௩

1960 யோகமவ் விந்து வொழியா வகைபுணர்ந்
தாக மிரண்டுங் கலந்தாலு மாங்கிரு
போகஞ் சிவபோகம் போகிநற் போகமா
மோகங் கெடமுயங் கார்மூடர் மாதர்க்கே. உ௯௪

1961 மாத ரிடத்தே செலுத்தினு மவ்விந்து
காதலி னல்விடார் யோகங் கலந்தவர்
மாத ருயிராசை கைக்கொண்டே வாடுவர்
காதலர் போன்றங்ஙன் காதலாஞ் சாற்றிலே. உ௯௫

1962 சாற்றிய விந்து சயமாகுஞ் சத்தியா
லேற்றிய மூலத் தழலை யெழமூட்டி
நாற்றிசை யோடா நடுநாடி நாதத்தோ
டாற்றி யமுத மருந்தவிந் தாமே. உ௯௬

1963 விந்துவு நாதமு மேவக் கனன்மூல
வந்த வனன்மயிர்க் காற்றேறு மன்னிடச்
சிந்தனை மாறச் சிவமக மாகவே
விந்துவு மாளுமெய்க் காயத்தில் வித்திலே. உ௯௭

Koviloor Digital Library

1964 வித்துக்குற் றுண்பான் விளைவறி யாதவன்
வித்துக்குற் றுண்ணுமல் வித்துச்சுட் டுண்பவன்
வித்துக்குற் றுண்பானில் வேறல வீற்றவன்
வித்துக்குற் றுண்ணுமல் வித்துவித் தானன்றே. உ௲௯௱௬௰௪

1965 அன்னத்தில் விந்து வடங்கும் படிகண்டு
மன்னப் பிராணனும் விந்து மறித்திட்டு
மின்னுெத்த விந்துநா தாந்தத்து விட்டிட
வன்னத் திருவிந்து மாயுங்கா யத்திலே. உ௲௯௱௬௰௫

1966 அன்னப் பிராணனு மார்க்கு மிருவிந்து
தன்னை யறிந்துண்டு சாதிக்க வல்லார்க்குச்
சொன்னமு மாமுருத் தோன்றுமெண் சித்தியா
மன்னவ ரெல்லா மழிவற நின்றதே. ௬௰௬

1967 நின்ற சிகார நினைக்கும் பிராணனு
யொன்று மகார மொருமூன்ரே டொன்றவை
சென்று பராசத்தி விந்து சயந்தன்னை
யொன்ற வுரைக்க வுபதேசந் தானே. ௬௰௭

1968 தானே யுபதேசந் தானல்லா தொன்றிலை
வானே யுயர்விந்து வந்த பதினுன்கு
மானே ரடங்க வதன்பின்பு புத்தியுந்
தானே சிவகதி தன்மையு மாமே. ௬௰௮

1969 விந்துவு நாதமும் விளைய விளைந்தது
வந்தவிப் பல்லுயிர் மன்னுயி ருக்கெலா
மந்தமு மாதியு மாமந் திரங்களும்
விந்து வடங்க விளையுஞ்சி வோகமே. ௬௰௯

1970 வறுக்கின்ற வாறு மனத்துளா வெற்றி
நிறுக்கின்ற வாறுமந் நீள்வரை யொட்டிப்

Koviloor Digital Library

பொறிக்கின்ற வாறுமப் பொல்லா வினையை
யறுக்கின்ற நாள்வரு மத்திப் பழமே. ௱௭௰

1971 விந்துவு நாதமு மேவி யுடன்கூடிச்
சந்திர னோடே தலைப்படு மாயிடி
லந்தர வானத் தமுதம்வந் தூறிடு
மங்குதி மந்திர மாகுதி யாகுமே. ௱௭௫

1972 மனத்தொடு சத்து மனஞ்செவி யென்ன
வினத்தெழு வார்க ளிசைந்தன நாடி
மனத்தி லெழுகின்ற வாக்கு வசனங்
கனத்த விரதமக் காமத்தை நாடிலே. ௱௭௬

1973 சத்தமுஞ் சத்த மனமு மனக்கருத்
தொத்தறி கின்ற விடமு மறிகிலர்
மெய்த்தறி கின்ற விடமறி வாளர்க்கு
வத்த னிருப்பிட மவ்விடந் தானே. ௱௭௭

1974 உரமடி மேதினி யுந்தியி லப்பாம்
விரவிய தன்மூல மேவிய கீழங்கி
கருமூல மீமிசை கைக்கீழிற் காலாம்
விரவிய கந்தர மேல்வெளி யாமே. ௱௭௮

உ௮. ஆதித்த நிலை

க. அண்டாதித்தன்

1975 செஞ்சுட ரோன்முத லாகிய தேவர்கண்
மஞ்சுடை மேரு வலம்வருங் காரண
மெஞ்சுட ரீச னிறைவ னிணையடி
தஞ்சுட ராக வணங்குந் தவமே. க

Koviloor Digital Library

1976 பகலவன் மாலவன் பல்லுயிர்க் கெல்லாம்
புகலவ ஞய்நின்ற புண்ணிய நாத
னிகலற வேழுல கும்முற வோங்கும்
பகலவன் பல்லுயிர்க் காதியு மாமே. உ

1977 ஆதித்த னன்பிஞே டாயிர நாமமுஞ்
சோதியி னுள்ளே சுடரொளி யாய்நிற்கும்
வேதியர் வேண்டினும் விண்ணவர் சொல்லினு
மாதியி லன்பு பழுக்கின்ற வாறே. ௩

1978 தானே யுலகுக்குத் தத்துவ மாய்நிற்குந்
தானே யுலகுக்குத் தையலு மாய்நிற்குந்
தானே யுலகுக்குச் சம்புவு மாய்நிற்குந்
தானே யுலகுக்குத் தண்சுட ராகுமே. ச

1979 வலையமுக் கோணம் விட்ட மறுகோணந்
துலையிரு வட்டந் துய்ய விதமெட்டி
லலையுற்ற வட்டத்தி லீரெட் டிதழா
மலைவற் றுதித்தன ஞதித்த ஞமே. ரு

1980 ஆதித்த னுள்ளி லானமுக் கோணத்திற்
சோதித் திரங்குநற் சூரிய ஞலாங்
கேத முறுங்கேணி சூரிய னெட்டிற்
சோதித னீட்டிற் சோடசந் தானே. சா

1981 ஆதித்த ஞேடே யவனி யிருண்டது
பேதித்த நாலும் பிதற்றிக் கழிந்தது
சோதிக்கு ணின்று துடியிடை செய்கின்ற
வேதப் பொருளை விளங்குகி லீரே. எ

Koviloor Digital Library

1982 பாருக்குக் கீழே பகலோன் வரும்வழி
யாருக்குங் காணவொண் ணாத வரும்பொரு
ணீருக்குந் தீக்கு நடுவே யுதிப்பவ
னுருக்கு மெட்டாத வாதித்தன் றானே. அ

1983 மண்ணை யிடந்ததின் கீழொடு மாதித்தன்
விண்ணை யிடந்து வெளிசெய்து நின்றிடுங்
கண்ணை யிடந்து களிதந்த வானந்த
மெண்ணுங் கிழமைக் கிசைந்துநின் றானே. கூ

1984 பாரை யிடந்து பகலோன் வரும்வழி
யாரு மறியா ரருங்கடை நூலவர்
தீர னிருந்த திருமலை சூழென்ப
ரூரை யுணர்ந்தா ருணர்ந்திருந் தாரே. ய

உ. பிண்டாதித்தன்

1985 நின்று மிருந்துங் கிடந்து நடந்துங்
கன்றிய நந்தி கருத்து ளிருந்தனன்
கொன்று மலங்கள் குழல்வழி யோடிட
வென்று விளங்கும் விரிசுடர் காணுமே. யக

1986 ஆதித்த னோடி யடங்கு மிடங்கண்டு
சாதிக்க வல்லவர் தம்மை யுணர்ந்தவர்
பேதித் துலகம் பிதற்றும் பிதற்றெலா
மாதித்த னோடே யடங்குகின் றாரே. யஉ

1987 உருவிப் புறப்பட் டுலகை வலம்வந்து
சொருகிக் கிடக்குந் துறையறி வாரில்லை
சொருகிக் கிடக்குந் துறையறி வாளர்க்
குருகிக் கிடக்குமென் னுள்ளன்பு தானே. யங

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

௩. மனவாதித்தன்

1988 எறிகதிர் ஞாயிறு மின்பனி சோரு
மெறிகதிர் சோம னெதிர்நின் றெறிப்ப
விரிகதி ருள்ளே வியங்குமென் னுவி
யொருகதி ராகி லுவாவது வாமே. ௰௪

1989 சந்திரன் சூரியன் றுன்வரிற் பூசனை
முந்திய பானுவி லிந்துவந் தேய்முறை
யந்த விரண்டு முபய நிலத்திற்
சிந்தை தெளிந்தார் சிவமாயி னாரே. ௰௫

1990 ஆங்கு கலையோ டருக்க னனன்மதி
யாங்கு கலையிடை நான்கென லாமென்பா
ராங்கு மருக்க னனன்மதி யோடொன்ற
வாங்குமப் பூரணை யாமென் றறியுமே. ௰௬

1991 ஈரண்டத் தப்பா லியங்கிய வவ்வொளி
யோரண்டத் தார்க்கு முணரா வுணர்வது
பேரண்டத் தூடே பிறங்கொளி யாய்நின்ற
தாரண்டத் தக்கா ரறியத்தக் காரே. ௰௭

1992 ஒன்பதின் மேவி யுலகம் வலம்வரு
மொன்பது மீச னியலறி வாரில்லை
முன்பதின் மேவி முதல்வ னருளிலா
ரின்ப மிலாரிருள் சூழநின் றாரே. ௰௮

௪. ஞானாதித்தன்

1993 விந்து வபரம் பரமிரண் டாய்விரிந்
தந்த வபரம் பரநாத மாகியே
வந்தன தம்மிற் பரங்கலை யாதிவைத்
துந்து மருணோ தயமென்ன வுள்ளத்தே. ௰௯

Koviloor Digital Library

1994 உள்ள வருணே தயத்தெழு மோசைதான்
றெள்ளும் பரநாதத் தின்செய லென்பதால்
வள்ளல் பரவிந்து வைகரி யாதிவாக்
குள்ளன வைங்கலைக் கொன்று முதயமே. உ௯

1995 தேவர் பிரான்றிசை பத்துத யஞ்செயு
மூவர் பிரானென முன்னொரு காலத்து
நால்வர் பிரானடு வாயுரை யாநிற்கு
மேவு பிரானென்பர் விண்ணவர் தாமே. உ௯௧

1996 பொய்யிலன் மெய்யன் புவன பதியெந்தை
மெய்யிரு ணீக்கு மதியங்கி ஞாயிறு
செய்யிரு ணீக்குந் திருவுடை நந்தியென்
கையிரு ணீங்கக் கலந்தெழுந் தானே. உ௯௨

1997 தனிச்சுட ரெற்றித் தயங்கிரு ணீங்க
வனித்திடு மேலை யருங்களி யூறல்
கனிச்சுட ராய்நின்ற கயிலையி லீச
னனிச்சுடர் மேல்கொண்ட வண்ணமு மாமே. உ௯௩

1998 நேரறி வாக நிரம்பிய பேரொளி
போரறி யாது புவனங்கள் போய்வருந்
தேரறி யாத திசையொளி யாயிடு
மாரறி வாரிது நாயக மாமே. உ௯௪

1999 மண்டலத் துள்ளே மலர்ந்தெழு மாதித்தன்
கண்டிடத் துள்ளே கதிரொளி யாயிடுஞ்
சென்றிடத் தெட்டுத் திசையெங்கும் போய்வரு
நின்றிடத் தேநிலை நேரறி வார்க்கே. உ௯௫

Koviloor Digital Library

2000 நாபிக்கண் ணுசி நயன நடுவினுந்
தூபியோ டைந்துஞ் சுடர்விடு சோதியைத்
தேவர்க ளீசன் றிருமால் பிரமனு
மூவரு மாக வுணர்ந்திருந் தாரே. உயசா

ரு. சிவாதித்தன்

2001 அன்றிய பாச விருளுமஞ் ஞானமுஞ்
சென்றிடு ஞானஞ் சிவப்பிர காசத்தா
லொன்று மிருசுட ராமரு ணோதயந்
துன்றிரு ணீங்குதல் போலத் தொலைந்ததே. உயஎ

2002 கடங்கடந் தோறுங் கதிரவன் றேன்றி
லடங்கிட மூடி லவற்றி லடங்கான்
விடங்கொண்ட கண்டனு மேவிய காயத்
தடங்கிட நின்றது மப்பரி சாமே. உயஅ

2003 தானே விரிசுடர் மூன்றுமொன் றுய்நிற்குந்
தானே யயன்மா லெனநின்று தாபிக்குந்
தானே யுடலுயிர் வேறன்றி நின்றுளன்
றுனே வெளியொளி தானிருட் டாமே. உயகூ

2004 தெய்வச் சுடரங்கி ஞாயிறுந் திங்களும்
வையம் புனலனல் மாருதம் வானகஞ்
சைவப் பெரும்பதி தங்கிய பல்லுயி
ரைவர்க் கிடமிடை யாறங்க மாமே. ௩ய

ஆறுந் தந்திரம் முற்றிற்று

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

ஏழாந் தந்திரம்

௭. காலோத்திர ஆகமம்

ஆன்ம இலக்கணம்

க. பிராணன்

2005 உன்னு மளவி லுணரு மொருவனைப்
பன்னு மறைகள் பயிலும் பரமனை
யென்னு ளிருக்கு மிளையா விளக்கினை
யன்னமய னன்றென் றறிந்துகொண் டேனே. க

2006 அன்ன மிரண்டுள வாற்றங் கரையினிற்
றுன்னி யிரண்டுந் துணைப்பிரி யாதன்னந்
தன்னிலை யன்னந் தனியொன்ற தென்றக்கால்
பின்ன மடவன்னம் பேறணு காதே. உ

உ. புருடன்

2007 வைகரி யாதியு மாயா மலாதியும்
பொய்கரி யான புருடாதி பேதமு
மெய்கரி ஞானங் கிரியா விசேடத்துச்
செய்கரி யீச னநாதியே செய்ததே. க

௩. அணு

2008 அணுவி லணுவினை யாதிப் பிரானை
யணுவி லணுவினை யாயிரங் கூறிட்
டணுவி லணுவை யணுகவல் லார்கட்
கணுவி லணுவை யணுகலு மாமே. க

Koviloor Digital Library

2009 படர்கொண்ட வாலதின் வித்தது போலச்
சுடர்கொண் டணுவினைத் தூவழி செய்ய
விடர்கொண்ட பாச விருளற வோட்டி
நடர்கொண்ட நல்வழி நாடலு மாமே. உ

2010 அணுவு ளவனு மவனு ளணுவுங்
கணுவற நின்ற கலப்ப துணரா
ரிணையிலி யீச னவனெங்கு மாகித்
தணிவற நின்றான் சராசரந் தானே. ௩

௪. சீவன்

2011 மேவிய சீவன் வடிவது சொல்லிடில்
கோவின் மயிரொன்று நூறுடன் கூறிட்டு
மேவிய கூறது வாயிர மாயினு
லாவியின் கூறுநூ றாயிரத் தொன்றே. க

2012 ஏனோர் பெருமைய னாயினு மெம்மிறை
யூனே சிறுமையி னுட்கலந் தங்குளன்
வானோ ரறியு மளவல்லன் மாதேவன்
றானே யறியுந் தவத்தி னளவே. உ

2013 உண்டு தெளிவ னுரைக்க வியோகமே
கொண்டு பயிலுங் குணமில்லை யாயினும்
பண்டு பயிலும் பயில்சீவ னார்பின்னைக்
கண்டு சிவனுருக் கொள்வர் கருத்துளே. ௩

2014 மாயா வுபாதி வசத்தாகுஞ் சேதனத்
தாய குருவரு ளாலே யதிற்றூண்ட
வோயு முபாதியோ டொன்றினென் றதுயி
ராய துரியம் புகுந்தறி வாகவே. ச

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

௫. பசு

2015 கற்ற பசுக்கள் கதறித் திரியினுங்
கொற்ற பசுக்கள் குறிகட்டி மேயினு
முற்ற பசுக்க ளொருகுடம் பால்போது
மற்றைப் பசுக்கள் வறள்பசு தானே. க

2016 கொல்லையின் மேயும் பசுக்களைச் செய்வதெ
னெல்லை கடப்பித் திறைவ னடிகூட்டி
வல்லசெய் தாற்றம தித்தபி னல்லது
கொல்லைசெய் நெஞ்சங் குறிப்பறி யாதே. உ

௬. போதன்

2017 சீவ னென்னச்சிவ னென்ன வேறில்லை
சீவ னார்சிவ னாரை யறிகிலர்
சீவ னார்சிவ னாரை யறிந்தபின்
சீவ னார்சிவ னாயிட் டிருப்பரே. க

2018 குணவிளக் காகிய கூத்தப் பிரானு
மனவிளக் காகிய மன்னுயிர்க் கெல்லாம்
பணவிளக் காகிய பஃறலை நாகங்
கணவிளக் காகிய கண்காணி யாகுமே. உ

2019 அறிவா யறியாமை நீங்கி யவனே
பொறிவா யொழிந்தெங்குந் தானான போத
னறிவா யவற்றினுட் டானா யறிவன்
செறிவாகி நின்றவச் சீவனு மாகுமே. ௩

2020 ஆறுறின் றன்மை யறியா திருந்தேனுக்
காறுறின் றன்மை யறிவித் தான் பேர்நந்தி
யாறுறின் றன்மை யருளா லறிந்தபி
னாறுறுக் கப்புற மாகிநின் றானே. ச

Koviloor Digital Library

2021 சிவமா கியவரு ணின்றறிந் தோரா
ரவமா மலமைந்து மாவ தறியார்
தவமான செய்து தலைப்பறி கின்றார்
நவமான தத்துவ நாடகி லாரே. ரு

2022 நாடோறு மீச னடத்துந் தொழிலுன்னார்
நாடோறு மீச னயந்தூட்ட னுடிடார்
நாடோறு மீசனல் லோர்க்கரு ணல்கலா
னுடோறு நாடார்க ளுள்வினை யாளரே. சா

எ. ஐந்திந்திரிய மடக்கு மருமை

2023 ஆக மதத்தன வைந்து களிறுள
வாக மதத்தறி யோடணை கின்றில
பாகனு மெய்த்தவை தாமு மிளைத்தபின்
யோகு திருந்துத லொன்றறி யோமே. க

2024 கருத்தினன் னூல்கற்றுக் கால்கொத்திப் பாகன்
றிருத்தலும் பாய்மாத் திகைத்தன்றிப் பாயா
வெருத்துற வேறி யிருக்கிலு மாங்கே
வருத்தினு மம்மா வழிநட வாதே. உ

2025 புலமைந்து புள்ளைந்து புட்சென்று மேயு
நிலமைந்து நீரைந்து நீர்மையு மைந்து
குலமொன்று கோல்கொண்டு மேய்ப்பா னொருவ
னுலம்வந்து போம்வழி யொன்பது தானே. ௩

2026 அஞ்சுள சிங்க மடவியில் வாழ்வன
வஞ்சும்போய் மேய்ந்துதம் மஞ்சுக மேபுகு
மஞ்சி னுகிரு மெயிறு மறுத்திட்டா
லெஞ்சா திறைவனை யெய்தலு மாமே. ச

Koviloor Digital Library

2027 ஐவ ரமைச்சருட் டொண்ணூற் றறுவர்க
ஊவரு மைந்தரு வாளக் கருதுவ
ரைவரு மைந்து சினத்தொடே நின்றிடி
ஐலவர்க் கிறையிறுத் தாற்றகி லோமே. ரு

2028 சொல்லகில் லேன்சுடர்ச் சோதியை நாடொறுஞ்
சொல்லகில் லேன்றிரு மங்கையு மங்குள
வெல்லகில் லேன்புல ஊனந்துடன் றன்ஊனயுங்
கொல்லநின் ரேடுங் குதிரையொத் தேனே. சா

2029 எண்ணிலி யில்லி யுடைத்தவ் விருட்டறை
யெண்ணிலி யில்லியோ டேகிற் பிழைதரு
மெண்ணிலி யில்லியோ டேகாமை காக்குமே
லெண்ணிலி யில்லதோ ரின்பம தாமே. எ

2030 விதியின் பெருவலி வேஊலசூழ் வையந்
துதியின் பெருவலி தொல்வா னுலக
மதியின் பெருவலி மானிடர் வாழ்க்கை
நிதியின் பெருவலி நீர்வலி தானே. அ

அ. ஐந்திந்திரிய மடக்கு முறைமை

2031 குட்ட மொருமுழ முள்ள தரைமுழம்
வட்ட மமைந்ததோர் வாவியுள் வாழ்வன
பட்டன மீன்பல பரவன் வஊலகொணர்ந்
திட்டன னியாமினி யேதமி லோமே. க

2032 கிடக்கு முடலிற் கிளரிந் திரிய
மடக்க லுறுமவன் ருனே யமரன்
விடக்கிரண் டின்புற மேவுறு சிந்தை
நடக்கி னடக்கு நடக்கு மளவே. உ

Koviloor Digital Library

2033 அஞ்சு மடக்கடக் கென்ப றறிவிலா
ரஞ்சு மடக்கு மமரரு மங்கிலை
யஞ்சு மடக்கில சேதன மாமென்றிட்
டஞ்சு மடக்கா வறிவறிந் தேனே. ௩

2034 முழக்கி யெழுவன மும்மத வேழ
மடக்க வறிவென்னுங் கோட்டையை வைத்தேன்
பிழைத்தன வோடிப் பெருங்கேடு மண்டிக்
கொழுத்தன வேழங் குலைக்கின்ற வாறே. ௪

2035 ஐந்தி லொடுங்கி லகலிட மாவது
வைந்தி லொடுங்கி லருந்தவ மாவது
வைந்தி லொடுங்கி லரன்பத மாவது
வைந்தி லொடுங்கி லருளுடை யாரே. ரு

2036 பெருக்கப் பிதற்றிலென் பேய்த்தேர் நினைந்தென்
விரித்த பொருட்கெல்லாம் வித்தாவ துள்ளம்
பெருக்கிற் பெருக்குஞ் சுருக்கிற் சுருக்கு
மருத்தமு மத்தனை யாய்ந்துகொள் வார்க்கே. சா

2037 இளைக்கின்ற வாறறிந் தின்னுயிர் வைத்த
கிளைக்கொன்று மீசனைக் கேடில் புகழோன்
றளைக்கொன்ற நாகமஞ் சாட லொடுக்கத்
துளைக்கொண்ட தவ்வழி தூங்கும் படைத்தே. எ

2038 பாய்ந்தன பூதங்க ளைந்தும் படரொளி
சார்ந்திடு ஞானத் தறியினிற் பூட்டிட்டு
வாய்ந்துகொ ளானந்த மென்னு மருள்செய்யில்
வேய்ந்துகொண் மேலை விதியது தானே. அ

2039 நடக்கின்ற நந்தியை நாடோறு முன்னில்
படர்க்கின்ற சிந்தையைப் பைய வொடுக்கிக்

Koviloor Digital Library

குறிக்கொண்ட சிந்தை குறிவழி நோக்கில்
வடக்கொடு தெற்கு மனக்கோயி லாமே. கூ

2040 சென்றன நாழிகை நாள்கள் சிலபல
நின்றது நீள்பொரு ணீர்மே லெழுத்தொத்து
வென்று புலன்கள் விரைந்து விடுமின்கள்
குன்று விழவதிற் ருங்கலு மாமே. ய

2041 போற்றிசைத் துப்புனி தன்றிரு மேனியைப்
போற்றிசெய் மீட்டே புலனைந்தும் புத்தியா
ஞற்றிசைக் கும்பின்னை யாருக்கு நாதனை
யூற்றுகை யுள்ளத் தொருங்கலு மாமே. கக

2042 தரிக்கின்ற நெஞ்சஞ் சகளத்தி னுள்ளே
யரிக்கின்ற வைவரை யாரு முணரார்
சிரிக்கின்ற வாறு சிலபல பேசில்
வரிக்கொண்ட மைசூழ் வரையது வாமே. கஉ

2043 கைவிட லாவதொன் றில்லை கருத்தினு
ளெய்தி யவனை யிசையினு லேத்துமி
னைவ ருடைய வவாவினிற் றேன்றியே
பொய்வ ருடைய புலன்களு மைந்தே. கங

கூ. அசற்குரு நெறி

2044 உணர்வொன்றி லாமூட னுண்மையோ ராதோன்
கணுவின்றி வேதா கமநெறி காணுன்
பணிவொன்றி லாதோன் பரநிந்தை செய்வோ
னணுவின் குணத்தோ னசற்குரு வாமே. க

2045 மந்திர தந்திர மாயோக ஞானமும்
பந்தமும் வீடுந் தரிசித்துப் பார்ப்பவர்

Koviloor Digital Library

சிந்தனை செய்யாத் தெளிவியா தூண்பொருட்
டந்தக ராவோ ரசற்குரு வாமே. உ

2046 ஆமா றறியாதோன் மூட னதிமூடன்
காமாதி நீங்காக் கலதி கலதிகட்
காமாற சத்தறி விப்போ னறிவிலோன்
கோமா னலனசத் தாகுங் குரவனே. ௩

2047 கற்பாய கற்பங்க ணீக்காமற் கற்பித்தாற்
றற்பாவங் குன்றுந் தனக்கே பகையாகு
நற்பா லரசுக்கு நாட்டுக்குங் கேடென்றே
முற்பாலே நந்தி மொழிந்துவைத் தானே. ச

2048 குருடர்க்குக் கோல்காட்டிச் செல்லுங் குருடர்
முரணும் பழங்குழி வீழ்வர்கண் முன்பின்
குருடரும் வீழ்வர்கண் முன்பின் னறவே
குருடரும் வீழ்வார் குருடரோ டாகியே. ரு

௰. சற்குரு நெறி

2049 தாடந் தளிக்குந் தலைவனே சற்குரு
தாடந்து தன்னை யறியத் தரவல்லோன்
ருடந்து தத்துவா தீதத்துச் சார்சீவன்
ருடந்து பாசந் தணிக்கு மவன்சத்தே. க

2050 தவிரவைத் தான்வினை தன்னடி யார்கோ
டவிரவைத் தான்சிரத் தோடுதன் பாதந்
தவிரவைத் தானமென் றூதுவர் கூட்டந்
தவிரவைத் தான்பிற வித்துயர் தானே. உ

2051 கறுத்த விரும்பே கனகம தானுன்
மறித்திரும் பாகா வகையது போலக்

Koviloor Digital Library

குறித்தவப் போதே குருவருள் பெற்றுன்
மறித்துப் பிறவியில் வந்தணு கானே. ௩

2052 பாசத்தை நீக்கிப் பரனேடு தன்னையு
நேசத்து நாடி மலமற நீக்குவோ
ராசற்ற சற்குரு வாவோ ரறிவற்றுப்
பூசற் கிரங்குவோர் போதக் குருவன்றே. ௪

2053 நேயத்தே நிற்கு நிமலன் மலமற்ற
நேயத்தை நல்கவல் லோனித்தன் சுத்தனே
யாயத்த வர்தத் துவமுணர்ந் தாரற்ற
நேயர்க் களிப்பவ னீடுங் குரவனே. ௫

2054 பரிசன வேதி பரிசித்த தெல்லாம்
வரிசை தரும்பொன் வகையாகு மாபோற்
குருபரி சித்த குவலய மெல்லாந்
திரிமலந் தீர்ந்து சிவகதி யாமே. ௬

2055 தானே யெனநின்ற சற்குரு சந்நிதி
தானே யெனநின்ற தன்மை வெளிப்படிற்
றுனே தனைப்பெற வேண்டுஞ் சதுர்பெற
வூனே யெனநினைந் தோர்ந்துகொ ளுன்னிலே. ௭

2056 வரும்வழி போம்வழி மாயா வழியைக்
கருவழி கண்டவர் காணு வழியைப்
பெரும்வழி யாநந்தி பேசும் வழியைக்
குருவழி யேசென்று கூடலு மாமே. ௮

2057 குருவென்ப வனேவே தாகமங் கூறும்
பரவின்ப ஞகிச் சிவயோகம் பாவித்
தொருசிந்தை யின்றி யுயர்பாச நீக்கி
வருநல் குரவன்பால் வைக்கலு மாமே. ௯

Koviloor Digital Library

2058 சத்து மசத்துஞ் சதசத்துந் தான்காட்டிச்
சித்து மசித்துஞ் சிவபரத் தேசேர்த்துச்
சுத்த மசுத்த மறச்சுக மானசொ
லத்த னருட்குரு வாமவன் கூறிலே. ൰

2059 உற்றிடு மைம்மலம் பாச வுணர்வினுற்
பற்றறு நாத னடியிற் பணிதலாற்
சுற்றிய பேதந் துரியமூன் ருல்வாட்டித்
தற்பர மேவுவோர் சாதக ராமே. ൰௧

2060 எல்லா மிறைவ னிறைவி யுடனின்ப
மல்லார் புலனும் வருங்கா லுயிர்தோன்றிச்
சொல்லா மலமைந் தடங்கியிட் டோங்கியே
செல்லாச் சிவகதி சேர்தல் விளையாட்டே. ൰௨

2061 ஈனப் பிறவியி லிட்டது மீட்டூட்டித்
தானத்து ளிட்டுத் தனையூட்டித் தாழ்த்தலு
ஞானத்தின் மீட்டலு நாட்டலும் வீடுற்று
மோனத்துள் வைத்தலு முத்தன்றன் செய்கையே. ൰௩

2062 அத்த னருளின் விளையாட் டிடஞ்சடஞ்
சித்தொ டசித்தறத் தெளிவித்தச் சீவனைச்
சுத்தனு மாக்கித் துடைத்து மலத்தினைச்
சத்துட னேங்கரு மத்திடுந் தன்மையே. ൰௪

2063 ஈசத்து வங்கடந் தில்லையென் றப்புறம்
பாசத்து ளேயென்றும் பாவியு மண்ணலை
நேசத்து ளேநின்ற நின்மல னெம்மிறை
தேசத்தை யெல்லாந் தெளியவைத் தானே. ൰௫

2064 மாணிக்க மாலை மலர்ந்தெழு மண்டல
மாணிப்பொ னின்றங் கமுதம் விளைந்தது

Koviloor Digital Library

பேணிக்கொண் டுண்டார் பிறப்பற் றிருந்தார்க
ளூணுக் கிருந்தா ருணராத மாக்களே. ௰௪

2065 அசத்தொடு சத்து மசத்சத்து நீங்க
விசைத்திடு பாசப்பற் றீங்கறு மாறே
யசைத்திரு மாயை யணுத்தானு மாங்கே
யிசைத்தானு மொன்றறி விப்போ னிறையே. ௰௫

2066 ஏறு நெறியே மலத்தை யெரித்தலா
லீறி லுரையா லிருளை யறுத்தலான்
மாறிற் பசுபாசம் வாட்டலால் வீடுக
கூறு பரனே குருவா மியம்பிலே. ௰௬

௰௧. கூடா வொழுக்கம்

2067 கண்காணி யில்லென்று கள்ளம் பலசெய்வார்
கண்காணி யில்லை யிடமில்லை காணுங்கால்
கண்காணி யாகக் கலந்தெங்கு நின்றானைக்
கண்காணி கண்டார் களவொழிந் தாரே. ௧

2068 செய்தா னறியுஞ் செழுங்கடல் வட்டத்துப்
பொய்தான் மிகவும் புலம்பு மனிதர்கள்
மெய்தா னுரைக்கில்விண் ணோர்தொழச் செய்வன்
மைகான் றிலங்கு மணிமிடற் றோனே. ௨

2069 பத்திவிற் றுண்டு பகலைக் கழிவிடு
மத்தகர்க் கன்றோ மறுபிறப் புள்ளது
வித்துக்குற் றுண்டு விளைபுலம் பாழ்செய்யும்
பித்தர்கட் கென்றும் பிறப்பில்லை தானே. ௩

2070 வடக்கு வடக்கென்பர் வைச்சதொன் றில்லை
நடக்க வறுவரே ஞானமி லாதார்

Koviloor Digital Library

வடக்கி லடங்கிய வையக மெல்லா
மகத்தி லடங்கு மறிவுடை யோர்க்கே. ச

2071 காயக் குழப்பனைக் காயநன் னுடனைக்
காயத்தி னுள்ளே கமழ்கின்ற நந்தியைத்
தேயத்து ளேயெங்குந் தேடித் திரிவர்கள்
காயத்து ணின்ற கருத்தறி யாரே. ரு

2072 கண்காணி யாகவே கையகத் தேயெழுங்
கண்காணி யாகக் கருத்து ளிருந்திடுங்
கண்காணி யாகக் கலந்து வழிசெய்யுங்
கண்காணி யாகிய காதலன் றனே. சா

2073 கன்னி யொருசிறை கற்றோ ரொருசிறை
மன்னிய மாதவஞ் செய்வோ ரொருசிறை
தன்னியல் புன்னி யுணர்ந்தோ ரொருசிறை
யென்னிது வீச னியல்பறி யாரே. எ

2074 காணாத கண்ணிற் படலமே கண்ணொளி
காணாத வர்கட்குங் காணாத வவ்வொளி
காணாத வர்கட்குங் கண்ணும் பெருங்கண்ணைக்
காணாது கண்டார் களவொழிந் தாரே. அ

2075 பித்தன் மருந்தாற் றெளிந்து பிரகிருதி
யுய்த்தொன்று மாபோல் விழியுந்தன் கண்ணொளி
யத்தன்மை யாதல்போ னந்தி யருடரச்
சித்தந் தெளிந்தேன் செயலொழிந் தேனே. சூ

2076 பிரான்மய மாகப் பெயர்ந்தன வெட்டும்
பராமய மென்றெண்ணிப் பள்ளி யுணரார்
சுராமய முன்னிய சூழ்வினை யாளர்
நிராமய மாக நினைப்பொழிந் தாரே. ம

Koviloor Digital Library

2077 ஒன்றிரண் டாகிநின் றென்றியொன் றுயிஞேர்க்
கொன்று மிரண்டு மொருகாலுங் கூடிடா
வொன்றிரண் டென்றே யுரைதரு வோர்க்கெலா
மொன்றிரண் டாய்நிற்கு மொன்றேபொன் றுனதே. ௰௬

2078 உயிரது நின்ரு லுணர்வெங்கு நிற்கு
மயரறி வில்லையா லாருடல் வீழு
முயிரு முடலு மொருங்கிக் கிடக்கும்
பயிருங் கிடந்துள்ளப் பாங்கறி யாரே. ௰௭

2079 உயிரது வேரு யுணர்வெங்கு மாகு
முயிரை யறியி லுணர்வறி வாகு
முயிரன் றுடலை விழுங்கு முணர்வை
யயரும் பெரும்பொரு ளாங்கறி யாரே. ௰௮

2080 உலகாணி யொண்சுட ருத்தம சித்த
னிலவாணி யைந்தினு ணேருற நிற்குஞ்
சிலவாணி யாகிய தேவர் பிரானைத்
தலைவாணி செய்வது தன்னை யறிவதே. ௰௯

2081 தானந்த மாமென நின்ற தனிச்சுட
ரூனந்த மாயுல காய்நின்ற வொண்சுடர்
தேனந்த மாய்நின்ற சிற்றின்ப நீயொழி
கோனந்த மில்லாக் குணத்தரு ளாமே. ௨௰

2082 உன்முத லாகிய வூன்யி ருண்டெனுங்
கன்முத லீசன் கருத்தறி வாரில்லை
நன்முத லேறிய நாம மறநின்றுற்
றன்முத லாகிய தத்துவ மாமே. ௨௧

2083 இந்திய மந்தக் கரண மிவையுயிர்
வந்தன சூக்க வுடலன்று வானது

Koviloor Digital Library

தந்திடு மைவிதத் தாற்றற் புருடனு
முந்துள மன்னுமா ருறு முடிவிலே. ௰எ

௰உ. கேடு கண்டிரங்கல்

2084 வித்துப் பொதிவார் விரைவிட்டு நாற்றுவா
ரற்றதம் வாணு ளறிகிலாப் பாவிக
ளுற்ற வினைத்துய ரொன்று மறிகிலார்
முற்றெரி தீயின் முனிகின்ற வாறே. க

2085 போது சடக்கெனப் போகின் றதுகண்டு
வாதுசெய் தென்னே மனிதர் பெறுவது
நீதியுள் ளேநின்று நின்மலன் றளணிந்
தாதியை யன்பி லறியகில் லார்களே. உ

2086 கடன்கொண்டு நெற்குத்துக் கையரை யூட்டி
யுடம்பினை யோம்பி யுயிராத் திரிவர்
தடங்கொண்ட சாரற் றழன்முரு டேறி
யிடங்கொண் டுடலார் கிடக்கின்ற வாறே. ௩

2087 விரைந்தன்று நால்வர்க்கு மெய்ப்பதி சூழ்ந்து
புரந்தகல் லானிழற் புண்ணியன் சொன்ன
பரந்தன்னை யோராப் பழிமொழி யாள
ருரந்தன்மை யாக வொருங்கிநின் றரே. ௪

2088 நின்றபுகழு நிறைதவத் துண்மையு
மென்றுமெம் மீச னடியவர்க் கேநல்கு
மன்றி யுலக மதுவிது தேவென்று
குன்றுகை யாலே குறைப்பட்ட வாறே. ரு

2089 இன்பத்து ளேபிறந் தின்பத்து ளேவளர்ந்
தின்பத்து ளேநினைக் கின்ற திதுமறந்

Koviloor Digital Library

துன்பத்து ளேசிலர் சோறுெடுங் கூறையென்
றுன்பத்து ளேநின்று தூங்குகின் றூர்களே. சா

2090 பெறுதற் கரிய பிறவியைப் பெற்றும்
பெறுதற் கரிய பிரானடி பேணுர்
பெறுதற் கரிய பிராணிக ளெல்லாம்
பெறுதற் கரியதோர் பேறிழந் தாரே. எ

2091 ஆர்வ மனமு மளவி லிளமையு
மீரமு நல்லவென் றின்புறு காலத்துத்
தீர வருவதோர் காமத் தொழினின்று
மாதவ னின்ப மறந்தொழிந் தார்களே. அ

2092 இப்பரி சேயிள ஞாயிறு போலுரு
வப்பரி சங்கியி னுள்ளுறை யம்மானை
யிப்பரி சேகம லத்துறை யீசனை
மெய்ப்பரி சேவின வாதிருந் தோமே. கூ

2093 கூடகில் லார்குரு வைத்த குறிகண்டு
நாடகில் லார்நயம் பேசித் திரிவர்கள்
பாடகில் லாரவன் செய்த பரிசறிந்
தாடவல் லாரவர் பேறெது வாமே. ய

2094 நெஞ்சு நிறைந்தங் கிருந்த நெடுஞ்சுடர்
நஞ்செம் பிரானென்று நாதனை நாடொறுந்
துஞ்சு மளவுந் தொழுமின் றெழாவிடி
லஞ்சுற்று விட்டதோ ராணையு மாமே. யக

2095 மிருக மனிதர் மிக்கோர் பறவை
யொருவர்செய் தன்புவைத் துன்னுத தில்லை
பருகுவ ரோடுவர் பார்ப்பயன் கொள்வர்
திருமரு மாதவஞ் சேர்ந்துணர்ந் தாரே. யஉ

Koviloor Digital Library

2096 நீதியி லோர்பெற்ற பொன்போ லிறைவனைச்
சோதியி லாருந் தொடர்ந்தறி வாரில்லை
யாதி யயனென் றமரர் பிரானென்று
நாதியே வைத்தது நாடுகின் றேனே. ௰௩

2097 இருந்தேன் மலர்களைந் தின்புற வண்டு
பெருந்தே னிழைக்கின்ற பெற்றிமை யோரார்
வருந்தே னுகராது வாய்புகு தேனை
யருந்தேனை யாரு மறியகி லாரே. ௰௪

2098 கருத்தறி யாது கழிந்தன கால
மருத்தியுள் ளானம ராபதி நாத
ஞெருத்தனுள் ளானுல கத்துயிர்க் கெல்லாம்
வருத்திநில் லாது வழுக்குகின் றாரே. ௰௫

2099 குதித்தோடிப் போகின்ற கூற்றமுஞ் சார்வாய்
விதித்தன நாட்களும் வீழ்ந்து கழிந்த
வதிர்த்திருந் தென்செய்தீ ராறுதி ராகில்
கொதிக்கின்ற கூழிற் றுடுப்பிட லாமே. ௰௬

2100 கரையரு காருக் கழனி விளைந்த
திரையரு காமுன்னநஞ் சேர்ந்தின்ப மெய்தும்
வரையரு கூறிய மாதவ நோக்கி
னரையுரு வஞ்செல்லு நாளில வாமே. ௰௭

2101 வரவறி வானை மயங்கிருண் ஞாலத்
திரவறி வானை யெழுஞ்சுடர்ச் சோதியை
யரவறி வார்முன் ஞெருதெய்வ மென்று
விரவறி யாமலே மேல்வைத்த வாறே. ௰௮

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

௰௩. இதோபதேசம்

2102 மறந்தொழி மண்மிசை மன்னுப் பிறவி
யிறந்தொழி காலத்து மீசனை யுள்கும்
பறந்தல மந்து படுதுயர் தீர்ப்பான்
சிறந்த சிவநெறி சிந்தைசெய் யீரே. க

2103 செல்லு மளவுஞ் செலுத்துமின் சிந்தையை
வல்ல பரிசா லுரைமின்கள் வாய்மையை
யில்லை யெனினும் பெரிதுள னெம்மிறை
நல்ல வரனெறி நாடுமி னீரே. உ

2104 ஒன்றே குலமு மொருவனே தேவனு
நன்றே நினைமி னமனில்லை நாணுமே
சென்றே புகுங்கதி யில்லைநுஞ் சித்தத்து
நின்றே நிலைபெற நீர்நினைந் துய்மினே. ௩

2105 போற்றி செயந்தண் கயிலைப் பொருப்பனை
நாற்றிசைக் குந்நடு வாய்நின்ற நம்பனைக்
காற்றிசைக் குங்கடை யாக்கையைக் கைக்கொண்டு
கூற்றுதைத் தான்றன்னைக் கூறிநின் றுய்மினே. ச

2106 இக்காய நீங்கி யினியொரு காயத்திற்
புக்குப் பிறவாமற் போம்வழி தேடுமி
னெக்காலத் திவ்வுடல் வந்தெமக் கானதென்
றக்கால முன்ன வருள்பெற லாமே. ரு

2107 போகின்ற வாறே புகுகின்ற வப்பொரு
ளாகின்ற போது மரனறி வானுளன்
சாகின்ற போதுந் தலைவனை நாடுமி
னுகின்ற வப்பொரு ளக்கரை யாகுமே. சா

Koviloor Digital Library

2108 பறக்கின்ற வொன்று பயனுற வேண்டி
னிறக்கின்ற காலத்து மீசனை யுள்குஞ்
சிறப்பொடு சேருஞ் சிவகதி பின்னைப்
பிறப்பொன்றி லாமையும் பேருல காமே. ஏ

2109 கூடியு நின்றுந் தொழுதெம் மிறைவனைப்
பாடியு ளேநின்று பாதம் பணிமின்க
ளாடியு ளேநின் றறிவுசெய் வார்கட்கு
நீடிய வீற்றுப் பசுவது வாமே. அ

2110 விடுகின்ற சீவனார் மேலெழும் போது
நடுநின்று நாடுமி னுதன்றன் பாதங்
கெடுகின்ற வல்வினை கேடில் புகழோ
னிடுகின்ற னும்மை யிமையவ ரோடே. கூ

2111 ஏறுடை யாயிறை வாவெம் பிரானென்று
நீறிடு வாரடி யார்நிகழ் தேவர்க
ளாறணி செஞ்சடை யண்ண றிருவடி
வேறணி வார்க்கு வினையில்லை தானே. ய

2112 இன்புறு வீரறிந் தேயெம் மிறைவனை
யன்புறு வீர்தவஞ் செய்யுமெய்ஞ் ஞானத்துப்
பண்புறு வீர்பிற வித்தொழி லேநின்று
துன்புறு பாசத் துழைத்தொழிந் தீரே. யக

2113 மேற்கொள்ள லாவதோர் மெய்த்தவ மொன்றுண்டு
மேற்கொள்ள லாவதோர் மெய்த்தாளு மொன்றுண்டு
மேற்கொள்ள லாவதோர் மெய்ந்நெறி யொன்றுண்டு
மேற்கொள்ள லாம்வண்ணம் வேண்டிநின் றோர்க்கே. யஉ

2114 சார்ந்தவர்க் கின்பங் கொடுக்குந் தழல்வண்ணல்
பேர்ந்தவர்க் கின்னாப் பிறவி கொடுத்திடுங்

Koviloor Digital Library

கூர்ந்தவர்க் கங்கே குரைகழல் காட்டிடுஞ்
சேர்ந்தவர் தேவரைச் சென்றுணர் வாரே. ௰௩

2115 முத்தியை ஞானத்தை முத்தமி ழோசையை
யெத்தனை காலமு மேத்துவ ரீசனை
நெய்த்தலை பால்போ னிமலனு மங்குள
னத்தகு சோதி யதுவிரும் பாரே. ௰௪

2116 நியமத்த னாகிய நின்மலன் வைத்த
வுகமெத் தனையென் றொருவருந் தேறார்
பவமத்தி லேவந்து பாய்கின்ற தல்லாற்
சிவமத்தை யொன்றுந் தெளியகில் லாரே. ௰௫

2117 இங்கித்தை வாழ்வு மெனைத்தோ ரகிதமுந்
துஞ்சொத்த காலத்துத் தூய்மணி வண்ணனை
விஞ்சத் துறையும் விகிர்தா வெனநின்னை
நஞ்சற் றவர்க்கன்றி நாடவொண் ணாதே. ௰௬

2118 பஞ்சமு மாம்புவி சற்குரு பான்முன்னி
வஞ்சக ரானவர் வைகி லவர்தம்மை
யஞ்சுவ னாதை னருநர கத்திடுஞ்
செஞ்சநிற் போரைத் தெரிசிக்கச் சித்தியே. ௰௭

2119 சிவனை வழிபட்டா ரெண்ணிலாத் தேவ
ரவனை வழிபட்டங் காமாறென் றில்லை
யவனை வழிபட்டங் காமாறு காட்டுங்
குருவை வழிபடிற் கூடலு மாமே. ௰௮

2120 நரருஞ் சுரரும் பசுபாச நண்ணிக்
கருமங்க ளாலே கழிதலிற் கண்டு
குருவென்ப வன்ஞானி கோதில னாற்
பரமென்ற லன்றிப் பகர்வொன்று மின்றே. ௰௯

Koviloor Digital Library

2121 ஆட்கொண் டவர்தனி நாயக னன்புற
மேற்கொண் டவர்வினை போயற நாடோறு
நீர்க்கின்ற செஞ்சடை நீள னுருவத்தின்
மேற்கொண்ட வாறலை வீவித்து ளானே. உ௰

௰௪. உடலிற் பஞ்சபேதம்

2122 காயப்பை யொன்று சரக்குப் பலவுள
மாயைப்பை தன்னிலே மற்றுமோர் பையுண்டு
காயப்பைக் குண்ணின்ற கள்வன் புறப்பட்டான்
மாயப்பை மண்ணு மயங்கிய வாறே. க

2123 அத்த னமைத்த வுடலிரு கூறினிற்
சுத்தம தாகிய சூக்குமஞ் சொல்லுங்காற்
சத்த பரிச வுரூப ரசகந்தம்
புத்திமா னுங்காரம் புரியட்ட காயமே. உ

2124 எட்டினி லைந்தாகு மிந்திரி யங்களுங்
கட்டிய மூன்று கரணமு மாயிடு
மொட்டிய பாச முணர்வது வாகவே
கட்டி யவிழ்த்திடுங் கண்ணுதல் காணுமே. ௩

2125 இரத முதிரமிறைச்சிதோன் மேதை
மருவிய வத்தி வழும்பொடு மச்சை
பரவிய சுக்கிலம் பாழா முபாதி
யுருவம லாலுட லொன்றென லாமே. ச

2126 ஆரே யறிவா ரடியின் பெருமையை
யாரே யறிவா ரங்கவர் நின்றது
வாரே யறிவா ரறுபத்தோ டாக்கையை
யாரே யறிவா ரடிக்காவ லானதே. ரு

Koviloor Digital Library

2127 எண்சா ணளவா லெடுத்த வுடம்புக்குட்
கண்கா லுடலிற் கரக்கின்ற கைகளிற்
புண்கா லறுபத்தெட் டாக்கை புணர்க்கின்ற
நண்பா லுடம்புதன் ளுலுடம் பாமே. சா

2128 உடம்புக்கு நாலுக் குயிராய சீவ
ஞெடுங்கும் பரஞே டொழியாப் பிரமங்
கடந்தொறு நின்ற கணக்கது காட்டி
யடங்கியே யற்றது வாரறி வாரே. எ

2129 ஆறந்த மாகி நடுவுடன் கூடிஞற்
றேறிய மூவாறுஞ் சிக்கென் றிருந்திடுங்
கூறுங் கலைகள் பதினெட்டுங் கூடியே
யூறு முடம்பை யுயிருடம் பெண்ணுமே. அ

2130 மெய்யினிற் றூல மிகுத்த முகத்தையும்
பொய்யினிற் சூக்கம் பொருந்து முடலையுங்
கையினிற் றுல்லியங் காட்டு முடலையு
மைய னடிக்கு ளடங்கு முடம்பே. சுகூ

2131 காயுங் கடும்பரி கால்வைத்து வாங்கல்போற்
சேய விடமண்மை செல்லவும் வல்லது
காயத் துகிற்போர்வை யொன்றுவிட் டாங்கொன்றிட்
டேயு மவரென்ன வேய்ந்திடுங் காயமே. ம

2132 நாக முடலுரி போலுநல் லண்டச
மாக நனுவிற் கனுமறந் தல்லது
போகலு மாகு மரனரு ளாலேசென்
றேகு மிடஞ்சென் றிருபய னுண்ணுமே. மக

Koviloor Digital Library

2133 உண்டு நரக சுவர்க்கத்தி லுள்ளன
கண்டு விடுஞ்சூக்கங் காரண மாச்செல்லப்
பண்டு தொடரப் பரகாய யோகிபோற்
பிண்ட மெடுக்கும் பிறப்பிறப் பெய்தியே. ௰உ

2134 தானவ ஞகிய தற்பரந் தாங்கிஞே
ஞனவை மாற்றிப் பரமத் தடைந்திடு
மேஊன யுயிர்விஊனக் கெய்து மிடஞ்சென்றும்
வானு நிலனும் புகுந்தும் வருந்துமே. ௰௩

2135 ஞானிக்குக் காயஞ் சிவமே தநுவாகும்
ஞானிக்குக் காய முடம்பே யதுவாகு
மேனிற்கும் யோகிக்கு விந்துவு நாதமு
மோனிக்குக் காயமுப் பாழ்கெட்ட முத்தியே. ௰௪

2136 விஞ்ஞானத் தோர்க்கா ணவமே மிகுதநு
வெஞ்ஞானத் தோர்க்குத் தநுமாயை தானென்ப
வஞ்ஞானத் தோர்க்குக் கன்ம தநுவாகு
மெஞ்ஞானத் தோர்க்குச் சிவதநு மேவுமே. ௰௫

2137 மலமென் றுடம்பை மதியாத வூமர்
தலமொன்று வேறு தரித்தமை கண்டீர்
நலமென் றிதஊனயே நாடி யிருக்கிற்
பலமுள்ள காயத்திற் பற்றுமிவ் வண்டத்தே. ௰௬

2138 நல்ல வசனத்து வாக்கு மஞதிகண்
மெல்ல விஊளயாடும் விமல னகத்திலே
யல்ல செவிசத்த மாதி மனத்தையு
மெல்லத் தரித்தார் முகத்தார் பசித்தே. ௰௭

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

௰௫. உடல்விடல்

2139 பண்ணுறுங் காமம் பயிலும் வசநமும்
விண்ணும் பிராணன் விளங்கிய சத்தமும்
புண்ணு முடலிற் பொருந்து மனத்தையு
மண்ணுந்து பார்க்க வழியு முடம்பே. க

2140 அழிகின்ற வோருடம் பாகுஞ் செவிகண்
கழிகின்ற காலவ் விரதங்க டான
மொழிகின்ற வாக்கு முடிகின்ற நாடி
யொழிகின்ற வூனுக் குறுதுணை யில்லையே. உ

2141 இலையா மிடையி லெழுகின்ற காம
முலைவாய நெஞ்சத்து மூழ்கு முளத்துத்
தலையாய மின்னுடற் றுங்கித் திரியுஞ்
சிலையாய சித்தஞ் சிவமுன் னிடைக்கே. ௩

௰௬. அவத்தை பேதம் - கீழாலவத்தை

2142 ஐயைந்து மத்திமை யானது சாக்கிரங்
கைகண்ட பன்னுன்கிற் கண்டங் கனவென்பர்
பொய்கண்டி லாத புருட னிதயஞ் சுழுனை
மெய்கண் டவனுந்தி யாகுந் துரியமே. க

2143 முப்பதோ டாறின் முதனனு வைந்தாகச்
செப்பதி னுன்காய்த் திகழ்ந்திரண் டொன்றுகி
யப்பதி யாகு நியதி முதலாகச்
செப்புஞ் சிவமீருய்த் தேர்ந்துகொள் ளீரே. உ

2144 இந்திய மீரைந் தீரைந்து மாத்திரை
மந்திர மாய்நின்ற மாருத மீரைந்து
மந்தக் கரண மொருநான்கு மான்மாவும்
பந்தவச் சக்கரப் பாலது வாகுமே. ௩

Koviloor Digital Library

2145 பாரது பொன்மை பசுமை யுடையது
நீரது வெண்மை செம்மை நெருப்பது
காரறு மாருதங் கறுப்பை யுடையது
வானகந் தூம மறைந்துநின் றரே. ௪

2146 பூதங்க ளைந்தும் பொறியவை யைந்துள
மேதம் படஞ்செய் திருந்த புறநிலை
யோது மலங்குண மாகுமா தாரமோ
டாதி யவத்தைக் கருவிதொண் ணூற்றுறே. ௫

2147 இடவகை சொல்லி லிருபத்தஞ் சானை
படுபர சேனையும் பாய்பரி யைந்து
முடையவன் மத்திமை யுள்ளுற நால்வ
ரடைய நெடுங்கடை யைந்தொடு நான்கே. ௬

2148 உடம்பு முடம்பு முடம்பைத் தழுவி
யுடம்பிடை நின்ற வுயிரை யறியா
ருடம்பொ டுயிரிடை நட்பறி யாதார்
மடம்புகு நாய்போன் மயங்குகின் றரே. ௭

2149 இருக்கின்ற வாறென் றறிகில ரேழைகண்
முருக்கு மசபையை மாற்றி முகந்து
கருக்கொண்டு காமாரி சார முகந்தேர்ந்
துருக்கொண்டு தொக்க வுடலொழி யாதே. ௮

2150 ஒளித்திட் டிருக்கு மொருபதி னுலை
யளித்தன னென்னுள்ளே யாரியன் வந்து
வளிக்குங் கலைகளி னுலறு பத்து
வொளித்திட்டு வைத்தா னெடுங்கிய சித்தே. ௯

2151 மண்ணினி லொன்று மலர்நீரு மங்காகும்
பொன்னினி லங்கி புகழ்வளி யாகாய

Koviloor Digital Library

மன்னு மனோபுத்தி யாங்கார மோரொன்று
யுன்னின் முடிந்ததொரு பூத சயமே. ௰

2152 முன்னிக் கொருமகன் மூர்த்திக் கிருவர்
வன்னிக்கு மூவர் வதுவைக்கு நால்வர்
கன்னிக்குப் பிள்ளைக ளைவர்மு ளில்லை
கன்னியைக் கன்னியே காதலித் தானே. ௰௧

2153 கண்டகன வைந்துங் கலந்தன தானைந்துஞ்
சென்றுண்ட நான்கு மொருங்கே யுணர்ந்தபின்
பண்டைய தாகிப் பரந்த வியாக்கிரத்
தண்டமுந் தானு யமர்ந்துநின் றானே. ௰௨

2154 நின்றவ னிற்கப் பதினலிற் பத்துநீத்
தொன்றிய வந்தக் கரணங்க ளுன்குடன்
மன்று கலந்த மனைவாழ்க்கை வாதனை
கன்றிய கண்டத்திற் கண்டான் கனவதே. ௰௩

2155 தான மிழந்து தனிபுக் கிதயத்து
மான மழிந்து மதிகெட்டு மாலாகி
யான விரிவறி யாவவ்வி யத்தத்தின்
மேனி யழிந்து சுழுத்திய தாமே. ௰௪

2156 சுழுனையைச் சேர்ந்துள மூன்றுடன் காட்சி
கெழுமிய சித்தம் பிராணன்றன் காட்சி
யொழுகக் கமலத்தி னுள்ளே யிருந்து
விழுமப் பொருளுடன் மேவிநின் றானே. ௰௫

2157 தானத் தெழுந்து தருக்குந் துரியத்தின்
வானத் தெழுந்துபோய் வையம் பிறகிட்டுக்
கானத் தெழுந்த கருத்தின் றலையிலே
யூனத் தவித்தைவிட்டு மேனின் றானே. ௰௬

Koviloor Digital Library

2158 ஊமை யெழுத்தொடு பேசு மெழுத்துறி
லாமை யகத்தினி லஞ்சு மடங்கிடு
மோமய முற்றது வுள்ளொளி பெற்றது
நாமய மற்றது நாமறி யோமே. ௨௧௫௮

2159 துரிய மிருப்பதுஞ் சாக்கிரத் துள்ளே
நரிகள் பதினலு நஞ்சுண்டு செத்தன
பரிய புரவியும் பாறிப் பறந்தது
துரிய மிறந்திடஞ் சொல்லவொண் ணதே. ௨௧௫௯

2160 மாரு மலமைந்தான் மன்னு மவத்தையின்
வேருய மாயா தநுகர ணதிக்கிங்
கீருகா தேயெவ் வுயிரும் பிறந்திறந்
தாருத வல்வினை யாலடி யுண்ணுமே. ௨௧௬௦

2161 உண்ணுந்தன் னூடாடா தூட்டிடு மாயையு
மண்ண லருள்பெற்ற முத்திய தாவது
நண்ண லிலாவுயிர் ஞானத்தி னற்பிறந்
தெண்ணுறு ஞானத்தி னேர்முத்தி யெய்துமே. ௨௧௬௧

2162 அதிமூட நித்திரை யாணவ நந்த
வதன லுணர்வோ னருங்கன்ம முன்னித்
திதமான கேவல மித்திறஞ் சென்று
பரமாகா வையவத் தைப்படு வானே. ௨௧௬௨

2163 ஆசான் முன்னேதுயின் மாண வகரைத்
தேசாய தண்டா லெழுப்புஞ் செயல்போ
னேசாய வீசனு நீடா ணவத்தரை
யேசாத மாயாடன் னலே யெழுப்புமே. ௨௧௬௩

2164 மஞ்சொடு மந்தா கினிகுட மாமென
விஞ்சறி வில்லோன் விளம்பு மிகுமதி

Koviloor Digital Library

யெஞ்சலி லொன்றெனு மாறென விவ்வுட
லஞ்சுணு மன்னனன் றேபோ மளவே. உ௱௩

2165 படியுடை மன்னவன் பாய்பரி யேறி
வடிவுடை மாநகர் தான்வரும் போது
வடியுடை யைவரு மங்குறை வோருந்
துடியில்லம் பற்றித் துயின்றனர் தாமே. உ௱௪

2166 நேரா மலத்தை நீடைந் தவத்தையி
னேரான வாறுன்னி நீடு நனவினி
னேரா மலமைந்து நேரே தரிசித்து
நேராம் பரத்துட னிற்பது நித்தமே. உ௱௫

௱௭. மத்திய சாக்கிராவத்தை

2167 சாக்கிர சாக்கிரந் தன்னிற் றிரோதாயி
சாக்கிர சொப்பனந் தன்னிடை மாமாயை
சாக்கிரந் தன்னிற் சுழுத்திதற் காமியஞ்
சாக்கிரந் தன்னிற் றுரியத்து மாயையே. க

2168 மாயை யெழுப்புங் கலாதியை மற்றதி
னேய விராகாதி யேய்ந்த துரியத்துத்
தோயுஞ் சுழுனை கனநன வுந்துன்னி
யாயின னந்தச் சகலத்து ளானே. உ

2169 மேவிய வந்தகன் விழிகட் குருடனு
மாவயின் முன்னடி காணு மதுகண்டு
மேவுந் தடிகொண்டு செல்லும் விழிபெற
மூவயி னுன்மா முயலுங் கருமமே. ௩

2170 மத்திம மொத்த சிலந்தி வலயத்து
ளொத்தங் கிருந்து வுயிருண்ணு மாறுபோ

Koviloor Digital Library

லத்தனு மைம்பொறி யாடகத் துண்ணின்று
சத்த முதலைந்துந் தானுண்ணு மாறே. ௪

2171 வைச்சன வச்சு வகையிரு பத்தஞ்சு
முச்ச முடனணை வானொரு வன்னுளன்
பிச்சன் பெரிய பிறப்பிலி யென்றென்று
நச்சி யவனரு ளுனுய்ந்த வாறே. ௫

2172 நாலா றுடன்புருட னற்றத் துவமுடன்
வேருன வையைந்து மெய்ப்புரு டன்பரங்
கூரு வியோமம் பரமெனக் கொண்டனன்
வேருன நாலேழு வேதாந்த தத்வமே. ௬

2173 ஏலங்கொண் டாங்கே யிடையொடு பிங்கலை
கோலங்கொண் டாங்கே குணத்தி னுடன்புக்கு
மூலங்கொண் டாங்கே முறுக்கிமுக் கோணிலுங்
காலங்கொண் டானடி காணலு மாமே. ௭

2174 நாடிகள் பத்து நலந்திகழ் வாயுவு
மோடிய காலி லொடுங்கி யிருந்திடுங்
கூடிய காமங் குளிக்கு மிரதமு
நாடிய நல்ல மனமு முடலிலே. ௮

2175 ஆவன வாவ வழிவ வழிவன
போவன போவ புகுவ புகுவன
காவலன் பேர்நந்தி காட்டித்துக் கண்டவ
னேவன செய்யு மிலங்கிழை யோனே. ௯

2176 பத்தொடு பத்துமோர் மூன்றும் பகுதியு
முய்த்த துரியமு முள்ளுணர் காலமு
மெய்த்த வியோமமு மேலைத் துரியமுந்
தத்துவ நாலே ழெனவுன்னத் தக்கதே. ௰

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

2177 விளங்கிடு முந்நூற்று முப்பதோ டொருபான்
றளங்கொ ளிரட்டிய தாறு நடந்தால்
வுணர்ந்திடு மைம்மலம் வாயு வெழுந்து
விளங்கிடு மவ்வழி தத்துவ நின்றே. ௱௧

2178 நாலொரு கோடியே நாற்பத்தொண் ணுயிர
மேலு மோரைந்நூறு வேரு யடங்கிடும்
பாலவை தொண்ணூரே டாறுட் படுமவை
கோலிய வையைந்து ளாகுங் குறிக்கிலே. ௱௨

2179 ஆகின்ற தொண்ணூரே டாறும் பொதுவென்ப
ராகின்ற வாரு றருஞ்சைவர் தத்துவ
மாகின்ற நாலேழ்வே தாந்தி வயிணவர்க்
காகின்ற நாலாறை யைந்துமாயா வாதிக்கே. ௱௩

2180 தத்துவ மானது தன்வழி நின்றிடில்
வித்தக ஞகி விளங்கி யிருக்கலாம்
பொய்த்தவ மாமவை போயிடு மவ்வழி
தத்துவ மாவ தகார வெழுத்தே. ௱௪

2181 அறிவொன் றிலாதன வையேழு மொன்று
மறிகின்ற வென்னை யறியா திருந்தே
னறிகின்ருய் நீயென் றருள்செய்தார் நந்தி
யறிகின்ற நானென் றறிந்துகொண் டேனே. ௱௫

2182 சாக்கிர சாக்கிர மாதி தனிலைந்து
மாக்கு மலாவத்தை யைந்து நனவாதி
போக்கி யிவற்ருெடும் பொய்யான வாருறு
நீக்கி நெறிநின்ருென் ருகியே நிற்குமே. ௱௬

2183 ஆணவ மாதி மலமைந் தலரோனுக்
காணவ மாதிநான் காமாற் கரனுக்கு

Koviloor Digital Library

வாணவ மாதிமூன் றீசற் கிரண்டென்ப
வாணவ மொன்றே சதாசிவற் காவதே. ௰௭

௰அ. அத்துவாக்கள்

2184 தத்துவ மாருறு தன்மனு வேழ்கோடி
மெய்த்தகு வன்னமைம் பானொன்று மேதினி
யொத்திரு நூற்றிரு பானுன்கெண் பானென்று
வைத்த பதங்கலை யோரைந்தும் வந்தவே. ௧

2185 நாடிய மண்டல மூன்று நலந்தெரிந்
தோடு மவரோ டுள்ளிரு பத்தைஞ்சுங்
கூடுவர் கூடிக் குறிவழி யேசென்று
தேடிய பின்னர்த் திகைத்திருந் தார்களே. ௨

2186 சாக்கிர சாக்கிர மாதித் தலையாக்கி
யாக்கிய தூல மளவாக்கி யதீதத்துத்
தாக்கிய வன்பான தாண்டவஞ் சார்ந்தது
தேக்குஞ் சிவமாத லைந்துஞ் சிவாயமே. ௩

௰௯. சுத்த நனவாதி பருவம்

2187 நனவாதி தூலமே சூக்கப் பகுதி
யனதான வையைந்தும் விந்துவின் சத்தி
தனதா முயிர்விந்து தானின்று போந்து
கனவா நனவிற் கலந்ததிவ் வாறே. ௧

2188 நனவி லதீதம் பிறந்தார் கிடந்தார்
நனவிற் றுரிய நகர்ந்தார் தவழ்ந்தார்
நனவிற் சுழுத்தி நடந்தார் வளர்ந்தார்
நனவிற் கனவோட னன்செய்தி யானதே. ௨

2189 செறியுங் கிரியை சிவதத் துவமாம்
பிறிவிற் சுகயோகம் பேரருள் கல்வி

Koviloor Digital Library

குறிதற் றிருமேனி குணம்பல வாகு
மறிவில் சராசர மண்டத் தளவே. ௩

2190 ஆதி பரஞ்சிவஞ் சத்தி சதாசிவ
மேதமி லீசனல் வித்தியா தத்துவம்
போதங் கலைகால நியதிமா மாயை
நீதியீ ருக நிறுத்தின னென்னே. ௪

2191 தேசு திகழ்சிவஞ் சத்தி சதாசிவ
மீச னனல்வித்தை யிராகங் கலைகால
மாசகல் வித்தை நியதி மகாமாயை
யாசில் புருடாதி யான்மாவீ ராறே. ௫

2192 ஆணவ மாயையுங் கன்மமு மாமலங்
காணு முளைக்குத் தவிடுமி யான்மாவுந்
தாணுவை யொவ்வாமற் றண்டுல மாய்நிற்கும்
பேணுவாய் மற்றுநின் பாசம் பிரித்தே. ௬

2193 பசுக்கள் பலவண்ணம் பாலொரு வண்ணம்
பசுக்களை மேய்க்கின்ற வாய னொருவண்ணம்
பசுக்களை மேய்க்கின்ற வாயன்கோல் போடிற்
பசுக்க டலைவனைப் பற்றி விடாவே. ௭

2194 உடலிந் தியமன மொன்புத்தி சித்த
மடலொன் றகந்தை யறியாமை மன்னிக்
கெடுமவ் வுயிர்மயன் மேலுங் கீளைத்தா
லடைவது தானேழ் நரகத்து ளாயே. ௮

2195 தற்றெரி யாத வதீதந்தற் காணவஞ்
சொற்றெரி கின்ற துரியஞ்சொற் காமியம்
பெற்ற சுழுத்திப்பின் பேசுறுங் காதலா
மற்றது வுண்டிக் கனநன வாதலே. ௯

Koviloor Digital Library

2196 நனவிற் கனவில்லை யைந்து நனவிற்
கனவிலாச் சூக்குமங் காணுஞ் சுழுத்தி
தனலுண் பகுதியே தற்கூட்டு மாயை
நனவிற் றுரிய மதீதந் தலைவந்தே. ௰

2197 ஆருறி லையைந் தகல நனுநனு
வாரு மவைவிட வாகு நனுக்கனு
வேருன வைந்தும் விடவே நனுவினி
லீருஞ் சுழுத்தி யிதின்மாயை தானே. ௰௧

2198 மாயையில் வந்த புருடன் றுரியத்தி
லாய முறைவிட் டதுவுந்தா னன்ருகிச்
சேயகே வலவிந் துடன்செல்லச் சென்றக்கா
லாய தனுவின் பயனில்லை யாமே. ௰௨

2199 அதீதத் துரியத் தறிவனு மான்மா
வதீதத் துரிய மதனுற் புரிந்தா
லதீதத் தெழுந்தறி வாகிய மானன்
முதிய வனலிற் றுரியத்து முற்றுமே. ௰௩

2200 ஐயைந்து பத்துட னுனது சாக்கிரங்
கைகண்ட வையைந்திற் கண்டங் கனுவென்பர்
பொய்கண்ட மூவர் புருடன் சுழுனையின்
மெய்கண் டவனுந்தி மேவ லிருவரே. ௰௪

2201 புரியட் டகமே பொருந்த னனவு
புரியட் டகந்தன்னின் மூன்று கனவு
புரியட் டகத்தி லிரண்டு சுழுத்தி
புரியட் டகத்தொன்று புக்க றுரியமே. ௰௫

2202 நனவி னனவு புலனில் வழக்க
நனவிற் கனவு நினைத்தன் மறத்த

Koviloor Digital Library

னனவிற் சுழுத்தியுண் ணுட லிலாமை
நனவிற் றுரிய மதீதத்து நந்தியே. ௰௬

2203 கனவி னனவுபோற் காண்ட னனவாங்
கனவினிற் கண்டு மறத்தல் கனவாங்
கனவிற் சுழுத்தியுங் காணுமை காண
லனுமாதி செய்தலி லான துரியமே. ௰௭

2204 சுழுத்தி நனவொன்றுந் தோன்ருமை தோன்றல்
சுழுத்தி கனவத னுண்மை சுழுத்தியிற்
சுழுத்தி யறிவறி வாலே யறிகை
சுழுத்தித் துரியமாஞ் சொல்லறும் பாழே. ௰௮

2205 துரிய நனவா மிதமுரை போதந்
துரியக் கனவா மகமுணர் போதந்
துரியச் சுழுத்தி வியோமந் துரியந்
துரியம் பரமெனத் தோன்றிடுந் தானே. ௰௯

2206 அறிவறி கின்ற வறிவு நனவா
மறிவறி யாமை யடையக் கனவா
மறிவறி யவ்வறி யாமை சுழுத்தி
யறிவறி வாகு மான துரியமே. ௨௰

2207 தானெங்கு மாயவ ஊனம்மலந் தான்விட்டு
ஞானந் தனதுரு வாகி நயந்தபின்
ருனெங்கு மாய்நெறி நின்றது தான்விட்டு
மேனந்தச் சூக்க மவைவன்ன மேலிட்டே. ௨௰௧

2208 ஐயைந்து மாறுமோ ரைந்து நனுவினி
லெய்யு நனவு கனவு சுழுத்தியா
மெய்யும்பின் சூக்கமு மெய்ப்பகுதி மாயை
யையமுந் தானவ னத்துரி யத்தனே. ௨௰௨

Koviloor Digital Library

2209 ஈதென் றறிந்தில னித்தனை காலமு
மீதென் றறிந்தபி னேது மறிந்திலே
னீதென் றறியு மறிவை யறிந்தபி
னீதென் றறியு மியல்புடை யோனே. உ௨௱௯

2210 உயிர்க்குயி ராகி யுருவா யருவா
யயற்புணர் வாகி யறிவாய்ச் செறிவாய்
நயப்புறு சத்தியு நாத னுலகாதி
யியற்பின்றி யெல்லா முருண்மூட மாமே. உ௨௱௰

2211 சத்தி யிராகத்திற் றனல் லுயிராகி
யொத்துறு பாச மலமைந்தோ டாருறு
தத்துவ பேதஞ் சமைத்துக் கருவியும்
வைத்தன னீசன் மயமறு மாறே. உ௨௱௧௧

2212 சாக்கிரா தீதத்தி லாணவந் தன்னுண்மை
சாக்கிரா தீதந் துரியத்திற் றனுறச்
சாக்கிரா தீதத்தி லாணவந் தான்விடாச்
சாக்கிரா தீதம் பரனுண்மை தங்குமே. உ௨௱௧௨

2213 மலக்கலப் பாலே மறைந்தது சத்தி
மலக்கலப் பாலே மறைந்தது ஞான
மலக்கலப் பாலே மறைந்தனன் றனு
மலக்கலப் பற்றன் மதியொளி யாமே. உ௨௱௧௩

2214 திகைக்கின்ற சிந்தையுட் சிங்கங்கண் மூன்று
நகைக்கின்ற நெஞ்சு ணரிக்குட்டி நான்கு
வகைக்கின்ற நெஞ்சினு ளானைக்கன் றைந்து
பகைக்கின்ற நெஞ்சுக்குப் பாலிரண் டாமே. உ௨௱௧௪

2215 கதறு பதினெட்டுக் கண்களும் போகச்
சிதறி யெழுந்திடுஞ் சிந்தையை நீரும்

Koviloor Digital Library

விதறு படாமுன்ன மெய்வழி நின்று
லதிர வருவதோ ரானை யுமாமே. உ௰௫

2216 நனவகத் தேயொரு நாலைந்தும் வீடக்
கனவகத் தேயுட் கரணங்க ளோடு
முனவகத் தேநின் றுதறியுட் புக்கு
நினைவகத் தின்றிச் சுழுத்திநின் றானே. ௬௰

2217 நின்றவ னாசா னிகழ்துரி யத்தனா
யொன்றி யுலகி னியமாதி களுற்றுச்
சென்று துரியாதீ தத்தே சிலகால
நின்று பரனாய் நின்மல னாமே. ௬௰௧

2218 ஆனவவ் வீச னதீதத்தில் வித்தையாய்த்
தானுல குண்டு சதாசிவ மாசத்தி
மேனிக ளைந்தும்போய் விட்டுச் சிவமாகி
மோன மடைந்தொளி மூலத்த னாமே. ௬௰௨

2219 மண்டல மூன்றினுண் மாயநன் னாடனைக்
கண்டுகொண் டுள்ளே கருதிக் கழிகின்ற
விண்டலர் தாமரை மேலொன்றுங் கீழாக
வண்டமுந் தானா யகத்தினுள் ளாமே. ௬௰௩

2220 போதறி யாது புலம்பின புள்ளின
மாதறி யாவகை நின்று மயங்கின
வேதறி யாவண நின்றன னெம்மிறை
சூதறி வாருச்சி சூடிநின் றாரே. ௬௰௪

2221 கருத்தறிந் தொன்பது கண்டமு மாங்கே
பொருந்தறிந் தோன்புவ னாபதி நாடித்
திருத்தறிந் தேன்மிகு தேவர் பிரானை
வருத்தறிந் தேன்மன மன்னிநின் றானே. ௬௰௫

Koviloor Digital Library

2222 ஆன விளக்கொளி தூண்டு மவனென்னத்
தான விளக்கொளி யாமூல சாதனத்
தான விதிமூலத் தானத்தி லவ்விளக்
கேனை மதிமண் டலங்கொண் டெரியுமே. ௱௰௬

2223 உண்ணுடு மைவர்க்கு மண்டை யொதுங்கிய
விண்ணுட நின்ற வெளியை வினவுறி
லண்ணுந்து பார்த்தைவர் கூடிய சந்தியிற்
கண்ணுடி காணுங் கருத்ததென் ருனே. ௱௰௭

2224 அறியாத வற்றை யறிவா னறிவா
னறிவா னறியாதான் றன்னறி வாகா
னறியா தவத்தை யறிவானைக் கூட்டி
யறியா தறிவானை யாரறி வாரே. ௱௰௮

2225 துரிய தரிசனஞ் சொற்ரேம் வியோம
மரியன தூடண மந்நன வாதி
பெரியன கால பரம்பிற் றுரிய
மரிய வதீத மதீதத்த தாமே. ௱௰௯

2226 மாயையிற் சேதனன் மன்னும் பகுதியோன்
மாயையின் மற்றது நீவுதன் மாயையாங்
கேவல மாகுஞ் சகலமா யோனியுட்
டோயு மனிதர் துரியத்துட் சீவனே. ௪௰

௨௰. கேவல சகல சுத்தம்

2227 தன்னை யறியத்தன் றற்கேவ லன்ருனும்
பின்ன முறநின்ற பேத சகலனு
மன்னிய சத்தசத் துச்சத சத்துடன்
றுன்னுவர் தத்தந் தொழில்கள வாகவே. ௧

Koviloor Digital Library

2228 தானே தனக்குப் பகைவனு நட்டானுந்
தானே தனக்கு மறுமையு மிம்மையுந்
தானேதான் செய்த வினைப்பயன் றுய்ப்பானுந்
தானே தனக்குத் தலைவனு மாமே. உ

2229 ஆமுயிர் கேவல மாமாயை யின்னடந்
தாமுயிர் மாயை யெறிப்ப வறிவுற்றுக்
காமிய மாயேய முங்கல வாநிற்பத்
தாமுறு பாசஞ் சகலத்த தாமே. ௩

2230 சகல வவத்தையிற் சார்ந்தோர் சகலர்
புகலும் மலமூ வகையும் புணர்ந்தோர்
நிகரின் மலரோன்மா னீடுபஃ றேவர்க
ணிகழ்நரர் கீட மந்தமு மாமே. ச

2231 தாவிய மாயையிற் றங்கும் பிரளய
மேவிய மற்ற துடம்பாய்மிக் குள்ளன
வோவ லிலக்கண ரொன்றிய சீகண்ட
ராவயி னூற்றெட் டுருத்திர ராமே. ரு

2232 ஆகின்ற கேவலத் தாணவத் தானவ
ராகின்ற வித்தே சராமனந் தாதிய
ராகின்ற வெண்ம ரெழுகோடி மந்திர
ராகின்ற வீச ரனேகரு மாமே. சா

2233 ஆமா றிற்சிவ னுரருள் பெற்றுளோர்
போமலந் தன்னுற் புகழ்விந்து நாதம்விட்
டோமய மாகி யொடுங்கலி னின்மலந்
தோமறு சுத்தா வவத்தைத் தொழிலே. எ

2234 ஓரினு மூவகை நால்வகை யும்முள
தேரி லிவைகே வலமாயை சேரிச்சை

Koviloor Digital Library

சாரிய லாயவை தாமே தணப்பவை
வாரிவைத் தீசன் மலமறுத் தானே. அ

2235 பொய்யான போதாந்த மாறுறு விட்டகன்
றெய்யாமை நீங்கவே யெய்தவன் ருனுகி
மெய்யாஞ் சராசர மாய்வெளி தன்னுட்புக்
கெய்தாம லெய்துஞ்சுத் தாவத்தை யென்பவே. கூ

2236 அனுதி பசுவியாத் தியாகு மிவனே
யனுதியில் வந்த மலமைந்தா லாட்டி
யனுதியிற் கேவல மச்சக லத்திட்
டனுதி பிறப்பறச் சுத்தத்து ளாக்குமே. ம

2237 அந்தரஞ் சுத்தாவத் தைகேவ லத்தாறு
தந்தோர்தஞ் சுத்தகே வலத்தற்ற தற்பரத்
தின்பாற் றுரியத் திடையே யறிவுறத்
தன்பாற் றனேயறி தத்துவந் தானே. மக

2238 ஐயைந் தொடுங்குமான் மாவிலான் மாவு
மெய்கண்டு சுத்த வவத்தையில் வீடாகுந்
துய்யவவ் வித்தை முதன்மூன்றுந் தொல்சத்தி
யைய சிவஞ்சித்தி யாந்தோற்ற மவ்வாறே. மஉ

2239 ஐயைந்து மானவி லாருே டடங்கிடு
மெய்கண்ட மேன்மூன்று மேவுமெய் யோகத்தில்
கைகண்ட சத்தி சிவபாகத் தேகாண
வெய்யும் படியடங் குந்நாலே ழெய்தியே. மங

2240 ஆணவத் தாரொன் றறியாத கேவலர்
பேணிய மாயை பிரளயா கலராகுங்
காணு முருவினர் காணுமை காண்பவே
பூணுஞ் சகலமும் பாசமும் புக்கோரே. மச

Koviloor Digital Library

2241 ஆணவ மாகும்விஞ் ஞான கலருக்குப்
பேணிய மாயை பிரளயா கலராகு
மாணவ மாயையுங் கன்மமு மூன்றுமே
காணுஞ் சகலர்க்குக் காட்டு மலங்களே ௰௫

2242 கேவலந் தன்னிற் கிளர்ந்தவிஞ் ஞாகலர்
கேவலந் தன்னிற் கிளர்விந்து சத்தியா
லாவயிற் கேவலத் தச்சக லத்தையு
மேவிய மந்திர மாமாயை மெய்ம்மையே. ௰௬

2243 மாயையின் மன்னும் பிரளயா கலர்வந்து
மாயையுந் தோன்ரு வகைநிற்க வாணவ
மாய சகலத்துக் காமிய மாமாயை
யேயமன் னூற்றெட் டுருத்திர ரென்பவே. ௰௭

2244 மும்மலங் கூடி முயங்கி மயங்குவோ
ரம்மெய்ச் சகலத்தர் தேவர் சுரர்நரர்
மெய்ம்மையில் வேதா விரிமிகு கீடாந்தத்
தம்முறை யோனிபுக் கார்க்குஞ் சகலரே. ௰௮

2245 சுத்த வவத்தையிற் றேய்ந்தவர் மும்மலச்
சத்தசத் தோடத் தனித்தனி பாசமு
மத்த விருள்சிவ ஞன கதிராலே
தொத்தற விட்டிடச் சுத்தரா வார்களே. ௰௯

2246 தற்கே வலம்முத்தி தானே தனிமையாம்
பிற்பாற் சகலங் கலாதிப் பிறிவதாஞ்
சொற்பாற் புரிசுத்த கேவலஞ் சாக்கிரந்
தற்பாற் புரிவது தற்சுத்த மாமே. உ௰

2247 அறிவின்றி மூத்தோ னராகாதி சேரான்
குறியொன்றி லாதித்தன் கூடான் கலாதி

Koviloor Digital Library

செறியுஞ் செயலிலான் றினங்கற்ற வல்லோன்
கிறியன் மலவியாபி கேவலந் தானே. உ௨௪௭

2248 விந்துவு மாயையு மேவுங் கிரியையுஞ்
சந்தத ஞான பரையுந் தனுச்சத்தி
விந்துவின் மெய்ஞ்ஞான மேவும் பிரளயர்
வந்த சகலசுத் தான்மாக்கள் வையத்தே. உ௨௪௮

2249 கேவல மாதியிற் பேதங் கிளக்குறிற்
கேவல மூன்றுங் கிளருஞ் சகலத்து
ளாவயின் மூன்று மதிசுத்த மூடவே
வோவலில் லாவொன்பா னுற்றுணர் வோர்கட்கே. உ௨௪௯

2250 கேவலத் திற்கே வலமதீ தாதீதங்
கேவலத் திற்சக லங்கள் வயிந்தவங்
கேவலத் திற்சுத்தங் கேடில்விஞ் ஞாகலர்க்
காவயி னுத னருண்மூர்த்தி தானே. உ௨௫௦

2251 சகலத்திற் கேவலஞ் சாக்கிரா தீதஞ்
சகல சகலமே சாக்கிர சாக்கிரஞ்
சகலத்திற் சுத்தமே தற்பரா வத்தை
சகலத்தி லிம்மூன்று தன்மையு மாமே. உ௨௫௧

2252 சுத்தத்திற் சுத்தமே தொல்சிவ மாகுதல்
சுத்தத்திற் கேவலந் தொல்லுப சாந்தமாஞ்
சுத்த சகலந் துரிய விலாசமாஞ்
சுத்தத்தி லிம்மூன்றுஞ் சொல்லலு மாமே. உ௨௫௨

2253 சாக்கிர சாக்கிரந் தன்னிற் கனவொடுஞ்
சாக்கிரந் தன்னிற் சுழுத்தி துரியமே
சாக்கிரா தீதந் தனிற்சுகா னந்தமே
யாக்கு மறையாதி யைம்மல பாசமே. உ௨௫௩

2254 சாக்கிரா தீதத்திற் றுனறு மாணவஞ்
சாக்கிரா தீதம் பராவத்தை தங்காது
யாக்கு பரோபாதி யாமுப சாந்தத்தை
நோக்கு மலங்குண நோக்குத லாகுமே. உ௨௫அ

2255 பெத்தமு முத்தியும் பேணுந் துரியமுஞ்
சுத்தவ தீதமுந் தோன்றுமற் றுனுணு
மத்த னருளென் றருளா லறிந்தபின்
சித்தமு மில்லை செயலில்லை தானே. உ௨௫௯

2256 எய்திய பெத்தமு முத்தமு மென்பன
வெய்து மரனரு ளேவிளை யாட்டோ
டெய்தி டுயிர்சுத்தத் திடுநெறி யென்னவே
யெய்து முயிரிறை பாலறி வாமே. ௨௨௬௰

2257 ஐம்மலத் தாரு மதித்த சகலத்த
ரைம்மலத் தாரு மருவினைப் பாசத்தா
ரைம்மலத் தார்சுவர்க் கந்நெறி யாள்பவ
ரைம்மலத் தாரர ஞர்க்கறி வோரே. ௨௨௬௧

2258 கருவி லதீதங் கலப்பிக்கு மாயை
யரிய துரிய மதிலுண்ணு மாசையு
முரிய சுழுனை முதலெட்டுஞ் சூக்கத்
தரிய கனுத்தூல மந்நன வாமே. ௨௨௬௨

2259 ஆணவ மாகு மதீதமேன் மாயையும்
பூணுந் துரியஞ் சுழுத்திபொய்க் காமியம்
பேணுங் கனவும் மாமாயை திரோதாயி
காணு நனவின் மலக்கலப் பாகுமே. ௨௨௬௩

2260 அரன்முத லாக வறிலோ னதீதத்த
னரன்முத லாமாயை தங்கிச் சுழுனை

Koviloor Digital Library

கரும முணர்ந்துமா மாயைகைக் கொண்டோ
ரருளு மறைவார் சகலத்துற் றுரே. ௩௰௪

2261 உருவுற்றுப் போகமே போக்கியந் துற்று
மருவுற்றுப் பூதம ஞுதியான் மன்னி
வருமச் செயல்பற்றிச் சத்தாதி வைகிக்
கருவுற் றிடுஞ்சீவன் காணுஞ் சகலத்தே. ௩௰௫

2262 இருவினை யொத்திட வின்னருட் சத்தி
மருவிட ஞானத்தி லாதன மன்னிக்
குருவினைக் கொண்டருட் சத்திமுன் கூட்டிப்
பெருமல நீங்கிப் பிறவாமை சுத்தமே. ௩௰௬

2263 ஆருறு மாறதி னையைந் தவத்தையோ
டீரு மதீதத் துரியத் திவனெய்தப்
பேருன வைவரும் போம்பிர காசத்து
நீருர் பரஞ்சிவ மாதேய மாகுமே. ௩௰௭

2264 தன்னை யறியா துடலைமுன் ருனென்ருன்
றன்னைமுன் கண்டான் றுரியந் தனைக்கண்டா
னுன்னுந் துரியமு மீசனே டொன்ருக்காற்
பின்னையும் வந்து பிறந்திடுந் தானே. ௩௰௮

2265 சாக்கிரந் தன்னி லதீதந் தலைப்படி
லாக்கிய வந்த வயிந்தவ மானந்த
நோக்கும் பிறப்பறு நோன்முத்தி சித்தியாம்
வாக்கு மனமு மருவல்செய் யாவே. ௩௰௯

2266 அப்பு மனலு மகலத்து ளேவரு
மப்பு மனலு மகலத்து ளேவரா
வப்பு மனலு மகலத்து ளேதெனி
லப்பு மனலுங் கலந்தவவ் வாறே. ௪௰

Koviloor Digital Library

2267 அறுநான் கசுத்த மதிசுத்தா சுத்த
முறுமேழு மாயை யுடனைந்தே சுத்தம்
பெறுமா றிவைமூன்றுங் காண்டத்தாற் பேதித்
துறுமாயை மாமாயை யான்மாவி னேடே. ௬௪௧

2268 மாயைகைத் தாயாக மாமாயை யீன்றிட
வாய பரசிவன் றந்தையாய் நிற்கவே
யேயு முயிர்க்கே வலசக லத்தெய்தி
யாய்தரு சுத்தமுந் தான்வந் தடையுமே. ௬௪௨

உ௰௧. பராவத்தை

2269 அஞ்சுங் கடந்த வனுதி பரந்தெய்வ
நெஞ்சம தாய நிமலன் பிறப்பிலி
விஞ்சு முடலுயிர் வேறு படுத்திட
வஞ்சத் திருந்த வகையறிந் தேனே. ௧

2270 சத்தி பராபரஞ் சாந்திதனி லான
சத்தி பரானந்தந் தன்னிற் சுடர்விந்து
சத்திய மாயை தனுச்சத்தி யைந்துடன்
சத்தி பெறுமுயிர் தானங்கத் தாறுமே. ௨

2271 ஆறுறுக் கப்பா லறிவா ரறிபவ
ராறுறுக் கப்பா லருளார் பெறுபவ
ராறுறுக் கப்பா லறிவா மவர்கட்கே
யாறுறுக் கப்பா லரனினி தாமே. ௩

2272 அஞ்சொடு நான்குங் கடந்தக மேபுக்குப்
பஞ்சணி காலத்துப் பள்ளி துயில்கின்ற
விஞ்சையர் வேந்தனும் மெல்லிய லாளொடு
நஞ்சற நாடி நயஞ்செய்யு மாறே. ௪

Koviloor Digital Library

2273 உரிய நனுத்துரி யத்தி லிவனு
மரிய துரிய நனுவாதி மூன்றிற்
பரிய பரதுரி யத்திற் பரனுந்
திரிய வருந்துரி யத்திற் சிவமே. ௫

2274 பரமா மதீதமே பற்றறப் பற்ற
பரமா மதீதம் பயிலப் பயில
பரமா மதீதம் பயிலாத் தபோதனர்
பரமாகார் பாசமும் பற்றுறென் றருதே. ௬

2275 ஆயும்பொய்ம் மாயை யகம்புற மாய்நிற்கும்
வாயு மனமுங் கடந்த மயக்கறின்
றூய வறிவு சிவானந்த மாகிப்போய்
வேயும் பொருளாய் விளைந்தது தானே. ௭

2276 துரியப் பரியி லிருந்தவச் சீவனைப்
பெரிய வியாக்கிரத் துள்ளே புகவிட்டு
நரிகளை யோடத் துரத்திய நாதர்க்
குரிய வினைகணின் றேலமிட் டன்றே. ௮

2277 நின்றவிச் சாக்கிர நீடூரி யத்தினின்
மன்றனு மங்கே மணஞ்செய்ய நின்றிடும்
மன்றன் மணஞ்செய்ய மாயை மறைந்திடு
மன்றே யிவனு மவன்வடி வாமே. ௯

2278 விரிந்திடிற் சாக்கிர மேவும் விளக்கா
யிருந்த விடத்திடை யீடான மாயை
பொருந்துந் துரியம் புரியிற்ற றுகுந்
தெரிந்த துரியத்துத் தீதக லாதே. ௰

2279 உன்னை யறியா துடலைமுன் னுனென்று
யுன்னை யறிந்து துரியத் துறநின்றுய்

Koviloor Digital Library

தன்னை யறிந்தும் பிறவி தணவாதா
லன்ன வியாத்த னமலனென் றறிதியே. ௰௧

2280 கருவரம் பாகிய காயந் துரிய
மிருவருங் கண்டீர் பிறப்பிறப் புற்றார்
குருவரம் பெற்றவர் கூடிய பின்னை
யிருவரு மின்றியொன் றாகிநின் றாரே. ௰௨

2281 அணுவின் றுரியத்தி லான நனவு
மணுவசை வின்கண் ணான கனவு
மணுவசை விற்பரா தீதஞ் சுழுத்தி
பணியிற் பரதுரி யம்பர மாமே. ௰௩

2282 பரதுரி யத்து நனவும் பரந்து
விரிசக முண்ட கனவுமெய்ச் சாந்தி
யுருவுறு கின்ற சுழுத்தியு மோவத்
தெரியுஞ் சிவதுரி யத்தனு மாமே. ௰௪

2283 பரமா நனவின்பின் பாற்சக முண்ட
திரமார் கனவுஞ் சிறந்த சுழுத்தி
யுரமா முபசாந்த முற்றற் றுறவே
தரனுஞ் சிவதுரி யத்தனு மாமே. ௰௫

2284 சீவன் றுரிய முதலாகச் சீரான
வாவ சிவன்றுரி யாந்த மவத்தைபத்
தோவும் பராநந்தி யுண்மைக்குள் வைகியே
மேவிய நாலேழ் விடுத்துநின் றானே. ௰௬

2285 பரஞ்சிவன் மேலாம் பரமம் பரத்திற்
பரம்பரன் மேலாம் பரநன வாக
விரிந்த கனவிடர் வீட்டுஞ் சுழுனை
யுரந்தகு மாநந்தி யாமுண்மை தானே. ௰௭

Koviloor Digital Library

2286 சார்வாம் பரசிவஞ் சத்தி பரநாத
மேலாய விந்து சதாசிவ மிக்கோங்கிப்
பாலாய்ப் பிரம னரியம ராபதி
தேவா முருத்திர னீசனுங் காணிலே. ௰அ

2287 கலப்பறி யார்கடல் சூழுல கேழு
முலப்பறி யாருட லோடுயிர் தன்னை
யலப்பறிந் திங்கர சாளகி லாதார்
குறிப்பது கோவ மடலது வாமே. ௰௯

2288 பின்னை யறியும் பெருந்தவத் துண்மைசெய்
தன்னை யறியிற் றயாபர னெம்மிறை
முன்னை யறிவு முடிகின்ற காலமு
மென்னை யறியலுற் றின்புற்ற வாறே. உ௰

2289 பொன்னை மறைத்தது பொன்னணி பூடணம்
பொன்னின் மறைந்தது பொன்னணி பூடணந்
தன்னை மறைத்தது தன்கர ணங்களாந்
தன்னின் மறைந்தது தன்கர ணங்களே. உ௰க

2290 மரத்தை மறைத்தது மாமத யானை
மரத்தின் மறைந்தது மாமத யானை
பரத்தை மறைத்தது பார்முதற் பூதம்
பரத்தின் மறைந்தது பார்முதற் பூதமே. உ௰உ

2291 ஆரு றகன்று நமவிட் டறிவாகி
வேருன தானே யகாரமாய் மிக்கோங்கி
யீருர் பரையி னிருளற்ற தற்பரன்
பேருர் சிவாய வடங்கும்பின் முத்தியே. உ௰௩

2292 துரியத்தி லோரைந்துஞ் சொல்லக ராதி
விரியப் பரையின் மிகுநாத மந்தம்

Koviloor Digital Library

புரியப் பரையின் பராவத்தா போதந்
திரியப் பரமந் துரியந் தெரியவே. உ௰௪

2293 ஐந்துஞ் சகலத் தருளாற் புரிவற்றுப்
பந்திடுஞ் சுத்த வவத்தைப் பதைப்பினி
னந்தி பராவத்தை நாடச் சுடர்முன
மந்தி யிருள்போலு மைம்மல மாறுமே. உ௰௫

2294 ஐயைந்து மட்டுப் பகுதியு மாயையும்
பொய்கண்ட மாமாயை தானும் புருடன்கண்
டெய்யும் படியா யெவற்றுமா யன்ருகி
யுய்யும் பராவத்தை யுள்ளுறல் சுத்தமே. உ௰௬

2295 நின்ரு னருளும் பரமுமுன் னேயமு
மொன்ருய் மருவு முருவு முபாதியுஞ்
சென்ரு னெனவிடுத் தாங்கிற்செல் லாமையு
நன்ருன ஞானத்தி ஞதைப் பிரானே. உ௰௭

உ௰உ. முக்குண நிர்க்குணம்

2296 சாத்திக மெய்து நனவெனச் சாற்றுங்கால்
வாய்த்த விராசத மன்னுங் கனவென்ப
வோய்த்திடுந் தாமத முற்ற சுழுத்தியா
மாய்த்திடு நிர்க்குண மாகி றுரியமே. க

உ௰௩. அண்டாதி பேதம்

2297 பெறுபகி ரண்டம் பேதித்த வண்ட
மெறிகட லேழின் மணலள வாகப்
பொறியொளி பொன்னணி யென்ன விளங்கிச்
செறியுமண் டாசனத் தேவர் பிரானே. க

Koviloor Digital Library

2298 ஆனந்த தத்துவ மண்டா சனத்தின்மேன்
மேனியைந் தாக வியாத்தமுப் பத்தாருய்த்
தானந்த மில்லாத தத்துவ மானவை
யீனமி லாவண்டத் தெண்மடங் காமே. உ

உ௰௪. பதிநோராந் தானமு மவத்தையெனக் காணல்

2299 அஞ்சி லமுதுமோ ரேழின்க ணனந்த
முஞ்சிலோங் காரமோ ரொன்பான் பதினொன்றில்
வஞ்சக மேநின்று வைத்திடிற் காயமாங்
கிஞ்சுகச் செவ்வாய்க் கிளிமொழி கேளே. க

2300 புருட னுடனே பொருந்திய சித்த
மருவமொ டாரு மதீதத் துரியம்
விரியுஞ் சுழுத்தியின் மிக்குள்ள வெட்டு
மரிமய பதினொன்று மாமவ் வவத்தையே. உ

2301 காட்டும் பதினொன்றுங் கைகலந் தாலுட
ளுட்டி யழுத்திடி னந்தியல் லாலில்லை
யாட்டஞ்செய் யாத வதுவிதி யேநினை
யீட்டு மதுதிட மெண்ணலு மாமே. ௩

உ௰௫. கலவு செலவு

2302 கேவலந் தன்னிற் கலவச் சகலத்தின்
மேவுஞ் செலவு விடவரு நீக்கத்துப்
பாவுந் தனைக்காண்டன் மூன்றும் படர்வற்ற
தீதறு சாக்கிரா தீதத்திற் சுத்தமே. க

2303 வெல்லு மளவில் விடுமின் வெகுளியைச்
செல்லு மளவுஞ் செலுத்துமின் சிந்தையை
யல்லும் பகலு மருளுடன் றூங்கினுற்
கல்லும் பிளந்து கடுவெளி யாமே. உ

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

உ௰௯. நின்மலாவத்தை

2304 ஊமைக் கிணற்றகத் துள்ளே யுறைவதோ
ராமையி னுள்ளே யழுவைக ளைந்துள
வாய்மையி னுள்ளே வழுவா தொடுங்குமே
லாமையின் மேலுமோ ராயிரத் தாண்டே. க

2305 காலங்கி நீர்பூக் கலந்தவா காய
மாலங்கி யீசன் பிரமன் சதாசிவன்
மேலஞ்சு மோடி விரவவல் லார்கட்குக்
காலனு மில்லை கருத்தில்லை தானே. உ

2306 ஆன்மாவே மைந்த னுயின னென்பது
தான்மா மறைபறை தன்மை யறிகில
ரான்மாவே மைந்த னரனுக் கிவனென்ற
லான்மாவு மில்லையா லையைந்து மில்லையே. ௩

2307 உதய மழுங்க லொடுங்கலிம் மூன்றின்
கதிசாக்கி ரங்கன வாதி சுழுத்தி
பதிதரு சேதனன் பற்றுந் துரியத்
ததிசுப னுவனந் தானந்தி யாமே. ச

2308 எல்லாந்தன் னுட்புக யாவுளுந் தானுகி
நல்லாந் துரியம் புரிந்தக்கா னல்லுயிர்
பொல்லாத வாறுறுட் போகாது போதமாய்ச்
செல்லாச் சிவகதி சென்றெய்து மன்றே. ரு

2309 காய்ந்த விரும்பு கனலை யகன்றுலும்
வாய்ந்த கனலென வாதனை நின்றுற்போ
லேய்ந்த கரண மிறந்த துரியத்துத்
தோய்ந்த கருமத் துரிசக லாதே. சா

Koviloor Digital Library

2310 ஆன மறையாதி யாமுரு நந்திவந்
தேனை யருள்செய் தெரிநனு வத்தையி
லான வகையை விடுமடைத் தாய்விட
வானம லாதீத மப்பரந் தானே. எ

2311 சுத்த வதீதஞ் சகலத்திற் ரேய்வுறி
லத்த னருணீங்கா வாங்கணிற் றுனுகச்
சித்த சுகத்தைத் தீண்டாச் சமாதிசெய்
தத்தனோ டொன்றற் கருண்முத லாமே. அ

2312 வேறுசெய் தானிரு பாதியின் மெய்த்தொகை
வேறுசெய் தானென்னை யெங்கணும் விட்டுய்த்தான்
வேறுசெய் யாவருட் கேவலத் தேவிட்டு
வேறுசெய் யாவத்தன் மேவிநின் றனே. கூ

2313 கறங்கோலை கொள்ளி வட்டங் கடலிற்
றிரைநிறஞ் சேர்மத்தின் மலத்தினி னின்ற
திரங்காண் சுவர்க்க நரகம் புவிசேர்ந்
திரங்கா வுயிரரு ளாலிவை நீங்குமே. ௰

2314 தானே சிவமான தன்மை தலைப்பட
வான மலமு மப்பாச பேதமு
மான குணமும் பரான்மா வுபாதியும்
பானுவின் முன்மதி போறப்பட ராவே. ௰க

2315 நெருப்புண்டு நீருண்டு வாயுவு முண்டங்
கருக்கனுஞ் சோமனு மங்கே யமருந்
திருத்தக்க மாலுந் திசைமுகன் றனு
முருத்திர சோதியு முள்ளத்து ளாரே. ௰உ

2316 ஆனைக ளைந்து மடக்கி யறிவென்னு
ஞானத் திரியைக் கொளுவி யதனுட்புக்

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

கூனை யிருளற நோக்கு மொருவற்கு
வானக மேற வழியெளி தாமே. ௰௩

2317 ஆடிய காலி லசைக்கின்ற வாயுவுந்
தாடித் தெழுந்த தமருக வோசையும்
பாடி யெழுகின்ற வேதாக மங்களு
நாடியி னுள்ளாக நான்கண்ட வாறே. ௰௪

2318 முன்னை யறிவினிற் செய்த முதுதவம்
பின்னை யறிவினைப் பெற்று லறியலாந்
தன்னை யறிவ தறிவா மஃதன்றிப்
பின்னை யறிவது பேயறி வாகுமே. ௰௫

2319 செயலற் றிருக்கச் சிவானந்த மாகுஞ்
செயலற் றிருப்பார் சிவயோகந் தேடார்
செயலற் றிருப்பார் செகத்தோடுங் கூடார்
செயலற் றிருப்பார்க்கே செய்தியுண் டாமே. ௰௬

2320 தானவ னுகுஞ் சமாதிகை கூடின
லான மலமறு மப்பசுத் தன்மைபோ
மீனமில் காய மிருக்கு மிருநிலத்
தூனங்க ளெட்டு மொழித்தொன்று வோர்கட்கே. ௰௭

2321 தொலையா வரனடி தோன்றுமஞ் சத்தி
தொலையா விருளொளி தோற்ற வணுவுந்
தொலையாத் தொழின்ஞானந் தொன்மையி னண்ணி
தொலையாத பெத்தமுத் திக்கிடை தோயுமே. ௰௮

2322 தோன்றிய பெத்தமு முத்தியுஞ் சூழ்சத்தி
மான்றுந் தெருண்டு முயிர்பெறு மற்றவை
தான்றரு ஞானந்தன் சத்திக்குச் சாதன
மூன்றலில் லாவுள் ளொளிக்கொளி யாமே. ௰௯

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

2323 அறிகின்றி லாதான வையேழு மொன்று
மறிகின்ற வென்னை யறியா திருந்தே
னறிகின்ருய் நீயென் றருள்செய்தா னந்தி
யறிகின்ற நானென் றறிந்துகொண் டேனே. உ௩ய

2324 தானவ ஞகிய ஞானத் தலைவனை
வானவ ராதியை மாமணிச் சோதியை
யீனமின் ஞானத்தி னின்னருட் சத்தியை
யூனமிலா டன்னை யூனிடைக் கண்டதே. உ௩க

2325 ஒளியு மிருளும் பரையும் பரையுள்
ளளிய தெனலாகு மான்மாவை யன்றி
யளியு மருளுந் தெருளுங் கடந்து
தெளிய வருளே சிவானந்த மாமே. உ௩உ

2326 ஆனந்த மாகு மரனருட் சத்தியிற்
ருனந்த மாமுயிர் தானே சமாதிசெய்
தூனந்த மாயுணர் வாயுள் ளுணர்வுறிற்
கோனந்தம் வாய்க்கு மகாவாக்கிய மாமே. உ௩௩

2327 அறிவிக்க வேண்டா மறிவற் றயர்வோர்க்கு
மறிவிக்க வேண்டா மறிவிற் செறிவோர்க்கு
மறிவுற் றறியாமை யெய்திநிற் போர்க்கே
யறிவிக்கத் தம்மறி வாரறி வோரே. உ௩ச

2328 சத்து மசத்துஞ் சதசத்துந் தான்கூடிச்
சித்து மசித்துஞ் சிவசித்த தாய்நிற்குஞ்
சுத்த மசுத்தந் தொடங்காத் துரியத்துச்
சுத்தரா மூன்றுடன் சொல்லற் றவர்களே. உ௩ரு

2329 தானே யறியா னறிவிலோன் ருனல்லன்
ருனே யறிவா னறிவு சதசத்தென்

Koviloor Digital Library

ருஞ லிரண்டு மரனரு ளாய்நிற்கத்
தானே யறிந்து சிவத்துடன் றங்குமே. உ௩௨௯

2330 தத்துவ ஞானந் தலைப்பட் டவர்க்கே
தத்துவ ஞானந் தலைப்பட லாநிற்குந்
தத்துவ ஞானத்துத் தானவ னாகவே
தத்துவ ஞானந் தந்தான் றொடங்குமே. உ௩௩௦

2331 தன்னை யறிந்து சிவனுடன் ருனாக
மன்னு மலங்குண மாளும் பிறப்பறும்
பின்னது சன்முத்தி சன்மார்க்கப் பேரொளி
நன்னது ஞானத்து முத்திரை நண்ணுமே. உ௩௩௧

2332 ஞானந்தன் மேனி கிரியை நடுவங்கந்
தானுறு மிச்சை யுயிராகத் தற்பரன்
மேனிகொண் டைங்கரு மத்துவித் தாதலான்
மோனிகண் ஞானத்து முத்ரை பெற்றார்களே. உ௩௩௨

2333 உயிர்க்கறி வுண்மை யுயிரிச்சை மான
முயிர்க்குக் கிரியை யுயிர்மாயை சூக்க
முயிர்க்கிவை யூட்டுவோ னூட்டு மவனே
யுயிர்ச்செய லன்றியவ் வுள்ளத்து ளானே. ௩௩௩

2334 தொழிலிச்சை ஞானங்க டொல்சிவ சீவர்
கழிவற்ற மாமாயை மாயையி னாகும்
பழியற்ற காரண காரியப் பாழ்விட்
டழிவற்ற சாந்தாதீ தன்சிவ னாமே. ௩௩௪

2335 இல்லது முள்ளது மியாவையுந் தானாகி
யில்லது முள்ளது மாயன்ரு மண்ணலைச்
சொல்லறு சொல்லிடிற் றூராதி தூரமென்
றெல்லை யுணர்ந்தா லுயிர்க்குயி ராமே. ௩௩௫

Koviloor Digital Library

2336 உயிரிச்சை யூட்டி யுழிதருஞ் சத்தி
யுயிரிச்சை வாட்டி யொழித்திடு ஞான
முயிரிச்சை யூட்டி யுடனுற லாலே
யுயிரிச்சை வாட்டி யுயர்பதஞ் சேரும். ௩௰௩

2337 சேருஞ் சிவமானு ரைம்மலந் தீர்ந்தவ
ரோரொன்றி லாரைம் மலவிரு ளூற்றவர்
பாரின்கண் விண்ணரக கம்புகும் பான்மைய
ராருங்கண் டோரா ரவையரு ளென்றே. ௩௰௪

2338 எய்தினர் செய்யு மிருமாயா சத்தியி
னெய்தினர் செய்யு மிருஞான சத்தியி
னெய்தினர் செய்யு மிருஞால சத்தியி
னெய்தினர் செய்யு மிறையரு டானே. ௩௰௫

2339 திருந்தனர் விட்டார் திருவி னரகந்
திருந்தனர் விட்டார் திருவார் சுவர்க்கந்
திருந்தனர் விட்டார் செறிமலக் கூட்டந்
திருந்தனர் விட்டார் சிவமா யவமே. ௩௰௬

2340 அவமுஞ் சிவமு மறியா ரறியா
ரவமுஞ் சிவமு மறிவா ரறிவா
ரவமுஞ் சிவமு மருளா லறிந்தா
லவமுஞ் சிவமு மவனரு ளாமே. ௩௰௭

2341 அருளான சத்தி யனல்வெம்மை போலப்
பொருளவ னுகத்தான் போதம் புணரு
மிருளொளி யாய்மீண்டு மும்மல மாகுந்
திருவரு ளானந்தி செம்பொரு ளாமே. ௩௰௮

2342 ஆதித்தன் ரேன்ற வரும்பது மாதிகள்
பேதித்த தவ்வினை யாற்செயல் சேதிப்ப

Koviloor Digital Library

வாதித்தன் றன்கதி ராலவை சேட்டிப்பப்
பேதித்துப் பேதியா வாறருட் பேதமே. ௨௩௪௨

2343 பேத மபேதம் பிறழ்பேதா பேதமும்
போதம் புணர்போதம் போதமு நாதமு
நாத முடனுதை நாதாதி நாதமு
மாத னருளி னருளிச்சை யாமே. ௨௩௪௩

2344 மேவிய பொய்க்கரி யாட்டும் வினையெனப்
பாவிய பூதங்கொண் டாட்டிப் படைப்பாதி
பூவியல் கூட்டித்தற் போதம் புரிந்தரு
ளாவியை நாட்டு மரனரு ளாமே. ௨௩௪௪

2345 ஆரு றகன்று தனையறிந் தானவ
னீருகி யாவினு மியாவுந் தனிலெய்த
வேருய் வெளிபுக்கு வீடுற்று னம்மரு
டேருத் தெளிவுற்றுத் தீண்டச் சிவமாமே. ௨௩௪௫

2346 தீண்டற் கரிய திருவடி நேயத்தை
மீண்டுற் றருளால் விதிவழி யேசென்று
தூண்டிச் சிவஞான மாவினைத் தானேறித்
தாண்டிச் சிவனுடன் சாரலு மாமே. ௨௩௪௬

2347 சார்ந்தவர் சாரணர் சித்தர் சமாதியர்
சார்ந்தவர் மெய்ஞ்ஞான தத்துவ சாத்தியர்
சார்ந்தவர் நேயந் தலைப்பட்ட வானந்தர்
சார்ந்தவர் சத்த வருட்டன்மை யாரே. ௨௩௪௭

2348 தானென் றவனென் றிரண்டென்பர் தத்துவந்
தானென் றவனென் றிரண்டற்ற தன்மையைத்
தானென் றிரண்டுன்னுர் கேவலத் தானவர்
தானின்றித் தானுகத் தத்துவ சுத்தமே. ௨௩௪௮

Koviloor Digital Library

2349 தன்னினிற் றன்னை யறியுந் தலைமகன்
றன்னினிற் றன்னை யறியத் தலைப்படுந்
தன்னினிற் றன்னைச் சார்கில னாகிற்
றன்னினிற் றன்னையுஞ் சார்தற் கரியவே. ௨௩௪௯

2350 அறியகில் லேனென் றரற்றாதே நீயு
நெறிவழி யேசென்று நேர்பட்ட பின்னை
யிருசுட ராகி யியற்ற வல்லானு
மொருசுட ராவந்தென் னுள்ளத்துள் ளாமே. ௨௩௫௦

2351 மண்ணொன்று தான்பல நற்கல னாயிடு
முண்ணின்ற யோனிகட் கெல்லா மொருவனே
கண்ணொன்று தான்பல காணுந் தனைக்காணா
வண்ணலு மவ்வண்ண மாகிநின் றானே. ௨௩௫௧

2352 ஓம்புகின் றானுல கேழையு முண்ணின்று
கூம்புகின் றார்குணத் தின்னெடுங் கூறுவர்
தேம்புகின் றார்சிவஞ் சிந்தைசெய் யாதவர்
கூம்பகில் லார்வந்து கொள்ளலு மாமே. ௨௩௫௨

2353 குறியறி யார்கள் குறிகாண மாட்டார்
குறியறி யார்கடங் கூடல் பெரிது
குறியறி யாவகை கூடுமின் கூடி
யறிவறி யாவிருந் தன்னமு மாமே. ௨௩௫௩

2354 ஊனோ வுயிரோ வுறுகின்ற தேதின்பம்
வானோர் தலைவி மயக்கத் துறநிற்கத்
தானோ பெரிதறி வோமென்னு மானுடர்
தானே பிறப்போ டிறப்பறி யாரே. ௨௩௫௪

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

உ௰௭. அறிவுதயம்

2355 தன்னை யறியத் தனக்கொரு கேடில்லை
தன்னை யறியாமற் றானே கெடுகின்றான்
றன்னை யறியு மறிவை யறிந்தபின்
றன்னையே யர்ச்சிக்கத் தானிருந் தானே. க

2356 அங்கே யடற்பெருந் தேவரெல் லாந்தொழச்
சிங்கா சனத்தே சிவனிருந்தா னென்று
சங்கார் வளையுஞ் சிலம்புஞ் சரேலெனப்
பொங்கார் குழலியும் போற்றியென் றாளே. உ

2357 அறிவு வடிவென் றறியாத வென்னை
யறிவு வடிவென் றருள்செய்தா னந்தி
யறிவு வடிவென் றருளா லறிந்தே
யறிவு வடிவென் றறிந்திருந் தேனே. ௩

2358 அறிவுக் கழிவில்லை யாக்கமு மில்லை
யறிவுக் கறிவல்ல தாதார மில்லை
யறிவே யறிவை யறிகின்ற தென்றிட்
டறைகின் றனமறை யீறு கடாமே. ச

2359 ஆயு மலரி னணிமலர் தன்மேலே
பாய விதழ்கள் பதினாறு மங்குள
தூய வறிவு சிவானந்த மாகியே
போய வறிவாய்ப் புணர்ந்திருந் தானே. ரு

2360 மன்னிநின் றாரிடை வந்தருண் மாயத்து
முன்னிநின் றானை மொழிந்தேன் முதல்வனும்
பொன்னின்வந் தானோர் புகழ்திரு மேனியைப்
பின்னிநின் றேனீ பெரியையென் றானே. சா

Koviloor Digital Library

2361 அறிவறி வாக வறிந்தன்பு செய்மி
னறிவறி வாக வறியுமிவ் வண்ண
மறிவறி வாக வணிமாதி சித்தி
யறிவறி வாக வறிந்தன னந்தியே. எ

2362 அறிவறி வென்றங் கரற்று முலக
மறிவறி யாமை யாரு மறியா
ரறிவறி யாமை கடந்தறி வானு
லறிவறி யாமை யழகிய வாறே. அ

2363 அறிவறி யாமையை நீவி யவனே
பொறிவா யொழிந்தெங்குந் தானன போது
வறிவா யவற்றினுட் டானு யறிவின்
செறிவாகி நின்றவன் சீவனு மாமே. கூ

2364 அறிவுடை யார்நெஞ் சகலிட மாவ
தறிவுடை யார்நெஞ் சருந்தவ மாவ
தறிவுடை யார்நெஞ்சொ டாதிப் பிரானு
மறிவுடை யார்நெஞ்சத் தங்குநின் றானே. ய

2365 மாயனு மாகி மலரோ னிறையுமாய்க்
காயநன் னாட்டுக் கருமுத லானவன்
சேய னணியன் றித்திக்குந் தீங்கரும்
பாயமு தாகிநின் றண்ணிக்கின் றானே. யக

2366 என்னை யறிந்திலே னித்தனை காலமு
மென்னை யறிந்தபி னேது மறிந்திலே
னென்னை யறிந்திட் டிருத்தலுங் கைவிடா
தென்னையிட் டென்னை யுசாவுகின் றானே. யஉ

2367 மாய விளக்கது நின்று மறைந்திடுந்
தூய விளக்கது நின்று சுடர்விடுங்

Koviloor Digital Library

காய விளக்கது நின்று கனன்றிடுஞ்
சேய விளக்கினைத் தேடுகின் றேனே. ௰௭

2368 தேடுகின் றேன்றிசை யெட்டோ ரிரண்டையு
நாடுகின் றேனல மேயுடை யானடி
பாடுகின் றேன்பர மேதுணை யாமெனக்
கூடுகின் றேன்குறை யாமனத் தாலே. ௰௮

2369 முன்னை முதல்விளை யாட்டத்து முன்வந்தோர்
பின்னைப் பெருமலம் வந்தவர் பேர்த்திட்டுத்
தன்னைத் தெரிந்துதன் பண்டைத் தலைவன்றுண்
மன்னிச் சிவமாக வாரா பிறப்பே. ௰௯

உ௰அ. ஆறந்தம்

2370 வேதத்தி னந்தமு மிக்கசித் தாந்தமு
நாதத்தி னந்தமு நற்போத வந்தமு
மோதத் தகுமெட் டியோகாந்த வந்தமு
மாதிக்க லாந்தமு மாறந்த மாமே. ௧

2371 அந்தமோ ராறு மறிவா ரதிசுத்த
ரந்தமோ ராறு மறிவா ரமலத்த
ரந்தமோ ராறு மறியா ரவர்தமக்
கந்தமோ டாதி யறியவொண் ணாதே. ௨

2372 தாஞன வேதாந்தந் தானென்னுஞ் சித்தாந்த
மாஞத் துரியத் தணுவன் றனைக்கண்டு
தேஞர் பராபரஞ் சேர்சிவ யோகமா
யாஞ மலமற் றருஞ்சித்தி யாதலே. ௩

2373 நித்தம் பரனோ டுயிருற்று நீண்மனஞ்
சத்த முதலைந்துந் தத்துவத் தானீங்கிச்

Koviloor Digital Library

சுத்த மசுத்தந் தொடரா வகைநினைந்
தத்தன் பரன்பா லடைதல்சித் தாந்தமே. ச

2374 மேவும் பிரமனே விண்டுவு ருத்திரன்
மேவுமெய் யீசன் சதாசிவன் மிக்கப்பால்
மேவும் பரவிந்து நாதம் விடாவாறு
ரேவும் பொழுதணு வொன்றுள தாமே. ரு

2375 உள்ள வுயிராறு தாகு முபாதியைத்
தெள்ளி யகன்றுநா தாந்தத்தைச் செற்றுமே
லுள்ள விருணீங்க வோருணர் வாகுமே
லெள்ளலி னுதாந்தத் தெய்திடும் போதமே. சா

2376 தேடு மியம நியமாதி சென்றகன்
றூடுஞ் சமாதியி லுற்றுப் படர்சிவன்
பாடுறச் சீவன் பரமாகப் பற்றறக்
கூடு முபசாந்தம் யோகாந்தக் கொள்கையே. எ

2377 கொள்கையி லான கலாந்தங் குறிக்கொளளில்
வில்கையி லான நிவிர்த்தாதி மேதாதிக்
குள்ளன வாம்விந்து வுள்ளே யொடுங்கலுந்
தெள்ளி யதனைத் தெளிதலு மாமே. அ

2378 தெளியு மிவையன்றித் தேரைங் கலைவே
றெளியு ளமைந்துள்ள தோரவல் லார்கட்
களியவ னுகிய மந்திரந் தந்திரந்
தெளிவுப தேசஞா னத்தொடைந் தாமே. கூ

2379 ஆகு மனுதி கலையா கமவேத
மாகுமத் தந்திர மந்நூல் வழிநிற்ற
லாகு மனுதி யுடலல்லா மந்திர
மாகுஞ் சிவபோ தகமுப தேசமே. ம

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

2380 தேசார் சிவமாகுந் தன்ஞானத் தின்கலை
யாசார நேய மறையுங் கலாந்தத்துப்
பேசா வுரையுணர் வற்ற பெருந்தகை
வாசா மகோசர மாநந்தி தானே. ௰௧

2381 தானவ னுகுஞ் சமாதி தலைப்படி
லான கலாந்தநா தாந்தயோ காந்தமு
மேனைய போதாந்தஞ் சித்தாந்த மானது
ஞான மெனஞேய ஞாதுரு வாகுமே. ௰௨

2382 ஆறந்த முன்சென் றடங்குமந் நேயத்தே
யாறந்த ஞேய மடங்கிடு ஞாதுரு
கூறிய ஞானக் குறியுடன் வீடவே
தேறிய மோனஞ் சிவானந்த வுண்மையே. ௰௩

2383 உண்மைக் கலையாறு ரைந்தா னடங்கிடு
முண்மைக் கலாந்த மிரண்டைந்தோ டேழுந்த
முண்மைக் கலையொன்றி லீறுய நாதாந்தத்
துண்மைக் கலைசொல்ல வோரந்த மாமே. ௰௪

2384 ஆவுடை யாளை யரன்வந்து கொண்டபின்
றேவுடை யானெங்கள் சீர்நந்தி தாடந்து
வீவற வேதாந்த சித்தாந்த மேன்மையைக்
கூவி யருளிய கோனைக் கருதுமே. ௰௫

2385 கருது மவர்தங் கருத்தினுக் கொப்ப
வரனுரை செய்தரு ளாகமந் தன்னில்
வருசம யப்புற மாயைமா மாயை
யுருவிய வேதாந்த சித்தாந்த வுண்மையே. ௰௬

2386 வேதாந்தஞ் சித்தாந்தம் வேறிலா முத்திரை
போதாந்த ஞானம்யோ காந்தம் பொதுஞேய

Koviloor Digital Library

நாதாந்த மானந்தஞ் சீரோ தயமாகு
மூதாந்த முத்திரை மோனத்து மூழ்கவே. ௩௮௬

2387 வேதாந்தந் தன்னி லுபாதிமே லேழ்விட
நாதாந்த பாசம் விடுநல்ல தொம்பத
மீதாந்த காரணோ பாதியேழ் மெய்ப்பரன்
போதாந்த தற்பதம் போமசி யென்பவே. ௩௮௭

2388 அண்டங்க ளேழுங் கடந்தகன் றப்பாலு
முண்டென்ற பேரொளிக் குள்ளா முளவொளி
பண்டுறு நின்ற பராசத்தி யென்னவே
கொண்டவ னன்றிநின் றுனெங்கள் கோவே. ௩௮௮

2389 கோவுணர்த் துஞ்சத்தி யாலே குறிவைத்துத்
தேவுணர்த் துங்கரு மஞ்செய்தி செய்யவே
பாவனைத் தும்படைத் தர்ச்சனை பாரிப்ப
வோவனைத் துண்டொழி யாத வொருவனே. ௨௰

2390 ஒருவனை யுன்னு ருயிர்தன்னை யுன்னு
ரிருவினை யுன்னு ரிருமாயை யுன்னு
ரொருவனு மேயுள் ளுணர்த்திநின் றூட்டி
யருவனு மாகிய வாதரத் தானே. ௨௰௧

2391 அரனன்பர் தானம தாகிச் சிவத்து
வருமவை சத்திகண் முன்னு வகுத்திட்
டுரனுறு சந்நிதி சேட்டிப்ப வென்றுந்
திரனுறு தோயாச் சிவாநந்தி யாமே. ௨௰௨

2392 வேதாந்த தொம்பத மேவும் பசுவென்ப
நாதாந்த பாசம் விடநின்ற நன்பதி
போதாந்த தற்பதம் போயிரண் டயிக்கியஞ்
சாதா ரணஞ்சிவ சாயுச்சிய மாமே. ௨௰௩

Koviloor Digital Library

2393 சிவமாதல் வேதாந்த சித்தாந்த மாகு
மவமவ மாகு மவ்வவ் விரண்டுஞ்
சிவமாஞ் சதாசிவன் செய்தொன்ரு ஞனு
னவமான வேதாந்த ஞானசித் தாந்தமே. உ௩௯௪

2394 சித்தாந்தத் தேசீவன் முத்திசித் தித்தலாற்
சித்தாந்தத் தேநிற்போர் முத்திசித் தித்திவர்
சித்தாந்த வேதாந்தஞ் செம்பொரு ளாதலாற்
சித்தாந்த வேதாந்தங் காட்டுஞ் சிவனையே. உ௩௯௫

2395 சிவனைப் பரமனுட் சீவனுட் காட்டு
மவமற்ற வேதாந்த சித்தாந்த மானு
னவமுற்ற வத்தையின் ஞானஞ் சிவமாந்
தவமிக் குணர்ந்தவர் தத்துவத் தாரே. உ௩௯௬

2396 தத்துவ மாகுஞ் சகள வகளங்க
டத்துவ மாம்விந்து நாதஞ் சதாசிவந்
தத்துவ மாகுஞ் சீவன்றன் றற்பரந்
தத்துவ மாஞ்சிவ சாயுச் சியமே. உ௩௯௭

2397 வேதமோ டாகம மெய்யா மிறைவனூ
லோதுஞ் சிறப்பும் பொதுவுமென் றுள்ளன
நாத னுரையவை நாடி லிரண்டந்தம்
பேதம தென்பர் பெரியோர்க் கபேதமே. உ௩௯௮

2398 பரானந்தி மன்னுஞ் சிவானந்த மெல்லாம்
பரானந்த மேன்மூன்றும் பாமுரு னந்தம்
விராமுத் திரானந்த மெய்ந்நட னைந்தம்
பொராநின்ற வுள்ளமே பூரிப்பி யாமே. உ௩௯௯

2399 ஆகுங் கலாந்த மிரண்டந்த நாதாந்த
மாகும் பொழுதிற் கலையைந்தா மாதலி

Koviloor Digital Library

லாகு மரனேபஞ் சாந்தக ஞமென்ன
வாகு மறையா கமமொழிந் தானன்றே. ௩௰

2400 அன்ருகு மென்னுதை வகையந்தந் தன்னே
யொன்ருன வேதாந்த சித்தாந்த முள்ளிட்டு
நின்ரு லியோகாந்த நேர்படு நேர்பட்டான்
மன்ருடி பாத மருவலு மாமே. ௩௰௧

2401 அனுதி சீவனேம் மலமற்றப் பாலா
யனுதி யடக்கித் தனேக்கண் டரனுய்த்
தனுதி மலங்கெடத் தத்துவா தீதம்
வினுவுநீர் பாலாதல் வேதாந்தத் துண்மையே. ௩௰௨

2402 உயிரைப் பரனே யுயர்சிவன் றன்னே
யயர்வற் றறிதொந் தத்தசி யதனுற்
செயலற் றறிவாகி யுஞ்சென் றடங்கி
யயர்வற்ற வேதாந்த சித்தாந்த மாமே. ௩௰௩

2403 மன்னிய சோகமா மாமறை யாளர்தஞ்
சென்னிய தான சிவோகமா மீதென்ன
வன்னது சித்தாந்த மாமறை யாய்பொரு
டுன்னிய வாகம நூலெனத் தோன்றுமே. ௩௰௪

2404 முதலாகும் வேத முழுதா கமமப்
பதியான வீசன் பகர்ந்த திரண்டு
முதிதான வேத முறைமுறை யாலமர்ந்
ததிகாதி வேதாந்த சித்தாந்த மாகவே. ௩௰௫

ஏழாந் தந்திரம் முற்றிற்று

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

எட்டாந் தந்திரம்

அ. சுக்கில ஆகமம்

க. பதி பசு பாச வேறின்மை

2405 அறிவறி வென்ற வறிவு மனாதி
யறிவுக் கறிவாம் பதியு மனாதி
யறிவினைக் கட்டிய பாச மனாதி
யறிவு பதியிற் பிறப்பறுந் தானே. க

2406 பசுப்பல கோடி பிரமன் முதலாய்ப்
பசுக்களைக் கட்டிய பாசமூன் றுண்டு
பசுத்தன்மை நீக்கியப் பாச மறுத்தாற்
பசுக்க டலைவனைப் பற்றி விடாவே. உ

2407 கிடக்கின்ற வாறே கிளர்பயன் மூன்று
நடக்கின்ற ஞானத்தை நாடோறு நோக்கித்
தொடக்கொன்று மின்றித் தொழுமின் றெழுதாற்
குடக்குன்றி லிட்ட விளக்கது வாமே. ங

2408 பாசஞ்செய் தானைப் படர்சடை நந்தியை
நேசஞ்செய் தாங்கே நினைப்பார் நினைத்தலுங்
கூசஞ்செய் துன்னிக் குறிக்கொள்வ தெவ்வண்ணம்
வாசஞ்செய் பாசத்துள் வைக்கின்ற வாறே. ச

2409 விட்ட விடமேறு வாறுபோல் வேருகி
விட்ட பசுபாச மெய்கண்டோன் மேவுருன்
கட்டிய கேவலங் காணுஞ் சகலத்தைச்
சுட்டு நனவி லதீதத்துட் டோன்றுமே. ரு

2410 நாடும் பதியுட னற்பசு பாசமு
நீடுமா நித்த னிலையறி வாரில்லை

Koviloor Digital Library

நீடிய நித்தம் பசுபாச நீக்கமு
நாடிய சைவர்க்கு நந்தி யளித்ததே. சா

2411 ஆய பதிதா னருட்சிவ லிங்கமா
மாய பசுவு மடலே றெனநிற்கு
மாய பலிபீட மாகுநற் பாசமா
மாய வரனிலை யாய்ந்துகொள் வார்கட்கே. எ

2412 பதிபசு பாசம் பயில்வியா நித்தம்
பதிபசு பாசம் பகர்வோர்க்கா ருக்கிப்
பதிபசு பாசத்தைப் பற்றற நீக்கும்
பதிபசு பாசம் பயிலநி லாவே. அ

2413 பதியும் பசுவொடு பாசமு மேலைக்
கதியும் பசுபாச நீக்கமுங் காட்டி
மதிதந்த வானந்த மாநந்தி காணுந்
துதிதந்து வைத்தனன் சுத்தசை வத்திலே. கூ

2414 அறிந்தணு மூன்றுமே யாங்கணு மாகு
மறிந்தணு மூன்றுமே யாங்கணு மாக
யறிந்தவ ணுதி வியாத்தனு மாவ
னறிந்த பதிபடைப் பானங் கவற்றையே. ய

2415 படைப்பாதி யாவது பரஞ்சிவஞ் சத்தி
யிடைப்பா லுயிர்கட் கடைத்திவை தூங்கல்
படைப்பாதி சூக்கத்தைத் தற்பரஞ் செய்யப்
படைப்பாதி தூய மலமப் பரத்திலே. யக

2416 ஆகிய சூக்கத்தை யவ்விந்து நாதமு
மாகிய சத்தி சிவபர மேலைந்தா
லாகிய சூக்கத்தி லைங்கரு மஞ்செய்வோ
ளுகிய தூயவீ சானனு மாமே. யஉ

Koviloor Digital Library

2417 மேவும் பரசிவ மேற்சத்தி நாதமு
மேவும் பரவிந்து வைம்முகன் வேறீசன்
மேவு முருத்திரன் மால்வேதா மேதினி
யாகும் படிபடைப் போனர னுமே. ௯௱

2418 படைப்பு மளிப்பும் பயிலிளைப் பாற்றுந்
துடைப்பு மறைப்புமுன் ரேன்ற வருளுஞ்
சடத்தை விடுத்த வருளுஞ் சகலத்
தடைத்த வனுதியை யைந்தென லாமே. ௯௪

2419 ஆருறு குண்டலி தன்னி னகத்திட்டு
வேருகு மாயையின் முப்பான் மிகுத்திட்டங்
கீருங் கருவி யிவற்ருல் வகுத்திட்டு
வேரும் பதிபசு பாசம்வீ டாகுமே. ௯௫

2420 வீட்கும் பதிபசு பாசமு மீதுற
வாட்கு மிருவினை யாங்கவற் ருலுணர்ந்
தாட்கு நரக சுவர்க்கத்திற் ருனிட்டு
நாட்குற நான்றங்கு நற்பாச நண்ணுமே. ௯௬

2421 நண்ணிய பாசத்தி னுனென லாணவம்
பண்ணிய மாயையி லூட்டற் பரிந்தனன்
கண்ணிய சேதனன் கண்வந்த பேரரு
ளண்ண லடிசே ருபாயம தாமே. ௯௭

2422 ஆகு முபாயமே யன்றி யழுக்கற்று
மோக மறச்சுத்த னுதற்கு மூலமே
யாகு மறுவை யழுக்கேற்றி யேற்றல்போ
லாகுவ தெல்லா மருட்பாச மாகுமே. ௯௮

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

2423 பாசம் பயிலுயிர் தானே பரமுதல்
பாசம் பயிலுயிர் தானே பசுவென்ப
பாசம் பயிலப் பதிபர மாதலாற்
பாசம் பயிலப் பதிபசு வாமே. ௰௯

2424 அத்தத்தி லுத்தரங் கேட்ட வருந்தவ
ரத்தத்தி லுத்தர மாகு மருண்மேனி
யத்தத்தி னாலே யணையப் பிடித்தலு
மத்தத்திற் றம்மை யடைந்துநின் றாரே. உ௰

௨. அடிதலையறியுந் திறங்கூறல்

2425 காலுந் தலையு மறியார் கலதிகள்
காலந்தச் சத்தி யருளென்பர் காரணம்
பாலொன்று ஞானமே பண்பார் தலையுயிர்
காலந்த ஞானத்தைக் காட்டவீ டாமே. ௧

2426 தலையடி யாவ தறியார்கா யத்திற்
றலையடி யுச்சியி லுள்ளது மூலந்
தலையடி யான வறிவை யறிந்தோர்
தலையடி யாகவே தானிருந் தாரே. ௨

2427 நின்று னிலமுழு தண்டமு மேலுற
வன்று ளசுர ரமரரு முய்ந்திடப்
பின்று னுலகம் படைத்தவன் பேர்நந்தி
தன்று ளிணையென் றலைமிசை யானதே. ௩

2428 சிந்தையி னுள்ளே யெந்தை திருவடி
சிந்தையு மெந்தை திருவடிக் கீழது
வெந்தையு மென்னை யறியகில் லானாகி
லெந்தையை யானு மறியகில் லேனே. ௪

Koviloor Digital Library

2429 பன்னுத பாரொளிக் கப்புறத் தப்பா
லென்னு யகனு ரிசைந்தங் கிருந்திட
முன்னு வொளியு முரைசெய்யா மந்திரஞ்
சொன்னுன் கழலிணை சூடிநின் றேனே. ரு

2430 பதியது தோற்றும் பதமது வைம்மின்
மதியது செய்து மலர்ப்பத மோது
நதிபொதி யுஞ்சடை நாரியோர் பாகன்
கதிசெயுங் காலங்கள் கண்டுகொ ளீரே. சா

2431 தரித்துநின் ருனடி தன்னிட நெஞ்சிற்
றரித்து நின்ருனம ராபதி நாதன்
கரித்து நின் ருன்கரு தாதவர் சிந்தை
பரித்துநின் ருனப் பரிபாகத் தானே. எ

2432 ஒன்றுண்டு தாமரை யொண்மலர் மூன்றுள
தன்ருதை தாளு மிரண்டுள காயத்து
ணன்ருகக் காய்ச்சிப் பதஞ்செய வல்லார்கட்
கின்றேசென் றீசனை யெய்தலு மாமே. அ

2433 கால்கொண்டென் சென்னியிற் கட்டறக் கட்டற
மால்கொண்ட நெஞ்சின் மயக்கிற் றுயக்கறப்
பால்கொண்ட வென்னைப் பரன்கொள்ள நாடினுன்
மேல்கொண்டென் செம்மை விளம்பவொண்ணுதே. கூ

2434 பெற்ற புதல்வர்போற் பேணிய நாற்றமுங்
குற்றமுங் கண்டு குணங்குறை செய்யவோர்
பற்றைய வீச னுயிரது பான்மைக்குச்
செற்றமி லாச்செய்கைக் கெய்தின செய்யுமே. ம

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

௩. முக்குற்றம்

2435 மூன்றுள குற்ற முழுது நலிவன
மான்றிரு ளூங்கி மயங்கிக் கிடந்தன
மூன்றினை நீக்கினர் நீங்கினர் நீங்காதார்
மூன்றினுட் பட்டு முடிகின்ற வாறே. க

2436 காமம் வெகுளி மயக்க மிவைகடிந்
தேமம் பிடித்திருந் தேனுக் கெறிமணி
யோமெனு மோசையி னுள்ளே யுறைவதோர்
தாம மதனைத் தலைப்பட்ட வாறே. உ

ச. முப்பதம்

2437 தோன்றிய தொம்பதந் தற்பதஞ் சூழ்தர
வேன்ற வசிபதம் மிம்மூன்றே டெய்திடு
ஞன்ற பராபர மாகும் பிறப்பற
வேன்றனன் மாளச் சிவமா யிருக்குமே. க

2438 போதந் தனையுன்னிப் பூதாதி பேதமு
மோதுங் கருவி தொண் ணூறுட ளேராறு
பேதமு நாதாந்தப் பெற்றியிற் கையிட்டு
வேதஞ்சொற் றெம்பத மாகுதன் மெய்ம்மையே. உ

2439 தற்பத மென்றுந் துவம்பதந் தானென்று
நிற்ப தசியத்து ணேரிழை யாள்பதஞ்
சொற்பதத் தாலுந் தொடரவொண் ணுச்சிவன்
கற்பனை யின்றிக் கலந்துநின் றனே. ௩

2440 அணுவும் பரமு மசிபதத் தேய்ந்து
கணுவொன்றி லாத சிவமுங் கலந்தா
லிணையறு பால்தே னமுதென வின்பத்
துணையது வாயுரை யற்றிடத் தோன்றுமே. ச

Koviloor Digital Library

2441 தொம்பதந் தற்பதந் தோன்று மசிபத
நம்பிய சீவன் பரன்சிவ னுய்நிற்கு
மம்பத மேலைச் சொரூபமா வாக்கியஞ்
செம்பொரு ளாண்டருள் சீர்நந்தி தானே. ரு

2442 ஐம்ப தறியா தவரு மவர்சில
ரும்பனை நாடி யுரைமுப்ப தத்திடைச்
செம்பர மாகிய வாசி செலுத்திடத்
தம்பர யோகமாய்த் தானவ னுமே. சா

2443 நந்தி யறிவு நழுவி லதீதமா
மிந்தியஞ் சத்தாதி விடவிய னுகு
நந்திய மூன்றிரண் டொன்று நலமைந்து
நந்தி னனவாதி மூட்டு மனுதியே. எ

2444 பரதுரி யத்து நனவு படியுண்ட
விரிவிற் கனவு மிதனுப சாந்தத்
துரிய சுழுனையு மோவுஞ் சிவன்பா
லரிய துரிய மசிபத மாமே. அ

ரு. முப்பரம்

2445 தோன்றியென் னுள்ளே சுழன்றெழு கின்றதோர்
மூன்று படிமண் டலத்து முதல்வனை
யேன்றெய்தி யின்புற் றிருந்தே யிளங்கொடி
நான்று நலஞ்செய் நலந்தரு மாறே. க

2446 மன்று நிறைந்தது மாபர மாயது
நின்று நிறைந்தது நேர்தரு நந்தியுங்
கன்று நினைந்தெழு தாயென வந்தபின்
குன்று நிறைந்த குணவிளக் காமே. உ

Koviloor Digital Library

2447 ஆருறு தத்துவத் தப்புறத் தப்பரங்
கூரு உபதேசங் கூறிற் சிவபரம்
வேருய் வெளிப்பட்ட வேதப் பகவனுர்
பேருக வானந்தம் பேணும் பெருகவே. ௩

2448 பற்றறப் பற்றிற் பரம்பதி யாவது
பற்றறப் பற்றிற் பரனறி வேபரம்
பற்றறப் பற்றினிற் பற்றவல் லோர்கட்கே
பற்றறப் பற்றிற் பரம்பர மாமே. ௪

2449 பரம்பர மான பதிபாசம் பற்று
பரம்பர மாகும் பரஞ்சிவ மேவப்
பரம்பர மான பரசிவா னந்தம்
பரம்பர மாகப் படைப்ப தறிவே. ௫

2450 நனவிற் கலாதியா நாலொன் றகன்று
தனியுற்ற கேவலந் தன்னிற் ருனுகி
நினைவுற் றகன்ற வதீதத்து ணேயந்
தனையுற் றிடத்தானே தற்பர மாமே. ௬

2451 தற்கண்ட தூயமுந் தன்னில் விலாசமும்
பிற்காணுற் தூடணந் தானும் பிறழ்வுற்றுத்
தற்பரன் கால பரமுங் கலந்தற்ற
நற்பரா தீதமு நாடக ராதியே. ௭

௬. பரலட்சணம்

2452 அதீதத்து ளாகி யகன்றவ னந்தி
யதீதத்து ளாகி யறிவிலோ னுன்மா
மதிபெற் றிருள்விட்ட மன்னுயி ரொன்றும்
பதியிற் பதியும் பரவுயிர் தானே. ௧

Koviloor Digital Library

2453 ஆதியு மந்தமு மில்லா வரும்பதி
சோதிப் பரஞ்சுடர் தோன்றத் தோன்றுமையி
னீதிய தாய்நிற்கு நீடிய வப்பர
போத முணர்ந்தவர் புண்ணியத் தோரே. உ

2454 துரியங் கடந்து துரியாதீ தத்தே
யரிய வியோகங்கொண் டம்பலத் தாடும்
பெரிய பிரானைப் பிரணவக் கூபத்தே
துரியவல் லார்க்குத் துரிசில்லை தானே. ௩

2455 செம்மை முன்னிற்பச் சுவேதந் திரிவபோ
லம்மைப் பரத்தோ டணுவனுள் ளாயிடப்
பொய்ம்மைச் சகமுண்ட போத வெறும்பாழிற்
செம்மைச் சிவமேரு சேர்கொடி யாமே. ச

2456 வைச்ச கலாதி வருதத்து வங்கெட
வெச்ச விருமாயை வேருக வேரறுத்
துச்ச பரசிவ மாமுண்மை யொன்றவே
யச்ச மறுத்தென்னை யாண்டன னந்தியே. ரு

2457 என்னை யறிய விசைவித்த வென்னந்தி
யென்னை யறிந்தறி யாத விடத்துய்த்துப்
பின்னை யொளியிற் சொருபம் புறப்பட்டுத்
தன்னை யளித்தனன் றற்பர மாகவே. சா

2458 பரந்துஞ் சுருங்கியும் பார்புனல் வாயு
நிரந்த வளியொடு ஞாயிறு திங்க
ளரந்த வரனெறி யாயது வாகித்
தரந்த விசும்பொன்று தாங்கிநின் றனே. எ

2459 சத்தி னிலையினிற் றுனை சத்தியுந்
தற்பரை யாய்நிற்குந் தானும் பரற்குட

Koviloor Digital Library

லுய்த்தகு மிச்சையின் ஞானுதி பேதமாய்
நித்த நடத்து நடிக்குமா நேயத்தே. அ

2460 மேலொடு கீழ்பக்க மெய்வாய்கண் ணுசிகள்
பாலிய விந்து பரையுட் பரையாகக்
கோலிய நான்கவை ஞானங் கொணர்விந்து
சீலமி லாவணுச் செய்திய தாமே. கூ

2461 வேறு மதன்றன்மை போலுமிக் காயத்தி
லாறு முபாதி யனந்தாகுந் தத்துவம்
பேறும் பரவொளி தூண்டும்பிர காசமா
யூறு யுயிர்த்துண் டுறங்கிடு மாயையே. ய

2462 தற்பர மன்னுந் தனிமுதற் பேரொளி
சிற்பரந் தானே செகமுண்ணும் போதமுங்
தொற்பதந் தீர்பாழிற் சுந்தரச் சோதிபுக்
கப்புற மற்றதிங் கொப்பில்லை தானே. யக

2463 பண்டை மறைகள் பரவா னுடலென்னுந்
துண்ட மதியோன் றுரியாதீ தந்தன்னைக்
கண்டு பரனும்க் காரணோ பாதிக்கே
மிண்டி னவன்சுத்த னுகான் வினவிலே. யஉ

2464 வெளிகால் கனலப்பு மேவுமண் ணின்ற
தளியா கியதற் பரங்காண வன்றுன்
வெளிகால் கனலப்பு மேவுமண் ணின்ற
வெளியாய சத்தி யவன்வடி வாமே. யங

2465 மேருவி னேடே விரிகதிர் மண்டல
மார நினையு மருந்தவ யோகிக்குச்
சீரார் தவஞ்செய்யிற் சிவனரு டாகும்
பேரவும் வேண்டாம் பிறிதில்லை தானே. யச

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

௭. முத்துரியம்

2466 நனவாதி மூன்றினிற் சீவ துரியந்
தனதாதி மூன்றினிற் பரதுரி யந்தா
னனவாதி மூன்றினிற் சிவதுரி யம்மா
மினதாகுந் தொந்தத் தசிபதத் தீடே. க

2467 தானு நனவிற் றுரியந்தன் றெம்பதந்
தானுந் துரிய நனவாதி தான்மூன்றி
லானுப் பரபத மற்ற தருநனு
வானுன மேன்மூன்றுந் துரிய மணுகுமே. உ

2468 அணுவின் றுரியத்து நான்கு மதாகிப்
பணியும் பரதுரி யம்பயி னுன்குந்
தனிவிற் பரமாகிச் சார்முத் துரியக்
கணுவி லிந்நான்குங் கலந்தவீ ரைந்தே. ௩

2469 ஈரைந் தவத்தை யிசைமுத் துரியத்து
ணேரந்த மாக நெறிவழி யேசென்று
பாரந்த மான பராபரத் தயிக்கியத்
தோரந்த மாமிரு பாதியைச் சேர்த்திடே. ச

2470 தொட்டே யிருமின் றுரிய நிலத்தினை
யெட்டா தெனினின் றெட்டு மிறைவனைப்
பட்டாங் கறிந்திடிற் பன்னு வுதடுகள்
தட்டா தொழிவதோர் தத்துவந் தானே. ரு

2471 அறிவாய சத்தென்னு மாரு றகன்று
செறிவாய மாயை சிதைத்தரு ளாலே
பிறியாத பேரரு ளாயிடும் பெற்றி
நெறியான வன்பர் நிலையறிந் தாரே. சா

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

2472 நனவி னனவாதி நாலாந் துரியந்
தனதுயிர் தொம்பத மாமாறு போல
வினையறு சீவ னனவாதி யாகத்
தனைய பரதுரி யந்தற் பதமே. ௭

2473 தொம்பதந் தற்பதஞ் சொன்முத் துரியம்போ
னம்பிய மூன்றுந் துரியத்து நற்சும
மம்புவி யுன்னு வதிசூக்க மப்பாலைச்
செம்பொரு ளாண்டருள் சீர்நந்தி தானே. ௮

அ. மும்முத்தி

2474 சீவன்றன் முத்தி யதீதம் பரமுத்தி
யோயுப சாந்தஞ் சிவமுத்தி யானந்த
மூவயின் முச்சொருப முத்திமுப் பாலதா
யோவுறு தாரத்தி லுள்ளுநா தாந்தமே. ௧

2475 ஆவ தறியா ருயிர்பிறப் பாலுறு
மாவ தறியு முயிரருட் பாலுறு
மாவதொன் றில்லை யகம்புறத் தென்றகன்
றேவு சிவனுட னென்றுதன் முத்தியே. ௨

2476 சிவமாகி மும்மல முக்குணஞ் செற்றுத்
தவமான மும்முத்தி தத்துவத் தயிக்கியத்
துவமா கியநெறி சோகமென் போர்க்குச்
சிவமா மமலன் சிறந்தனன் றானே. ௩

2477 சித்தியு முத்தியுந் திண்சிவ மாகிய
சுத்தியு முத்தீ தொலைக்குஞ் சுகானந்த
சத்தியு மேலைச் சமாதியு மாயிடும்
பெத்த மறுத்த பெரும்பெரு மானே. ௪

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

கூ. முச்சொரூபம்

2478 ஏறிய வாறே மலமைந் திடையடைத்
தாறிய ஞானச் சிவோக வடைந்திட்டு
வேறு மெனமுச் சொருபத்து வீடுற்றறங்
கீறதிற் பண்டைப் பரனுண்மை செய்யுமே. க

2479 மூன்றுள மாளிகை மூவ ரிருப்பிட
மூன்றினின் முப்பத் தாறு முதிப்புள
மூன்றினி னுள்ளே முளைத்தெழுஞ் சோதியைக்
காண்டலுங் காயக் கணக்கற்ற வாறே. உ

2480 உலகம் புடைபெயர்ந் தூழியும் போன
நிலவு சுடரொளி மூன்றுமொன் றுய
பலவும் பரிசொடு பான்மையுள் ளீச
னளவும் பெருமையு மாரறி வாரே. ௩

2481 பெருவாய் முதலெண்ணும் பேதமே பேதித்
தருவா யுருவா யருவுரு வாகிக்
குருவாய் வருஞ்சத்தி கோனுயிர்ப் பன்மை
யுருவா யுடனிருந் தொன்றுயன் றுமே. ச

2482 மணியொளி சோபை யிலக்கணம் வாய்த்து
மணியென லாய்நின்ற வாறது போலத்
தணிமுச் சொருபாதி சத்தியாதி சாரப்
பணிவித்த பேர்நந்தி பாதம்பற் றுயே. ரு

2483 கல்லொளி மாநிறஞ் சோபைக் கதிர்தட்ட
நல்ல மணியொன்றி னுடியொண் முப்பதஞ்
சொல்லறு முப்பாழிற் சொல்லறு பேருரைத்
தல்லறு முத்திராந் தத்தனு பூதியே. சா

Koviloor Digital Library

2484 உடந்தசெந் தாமரை யுள்ளுறு சோதி
நடந்தசெந் தாமரை நாதந்த கைந்தா
லடைந்த பயோதரி யட்டி யடைத்தவ்
விடந்தரு வாசலை மேற்றிற வீரே. எ

௰. முக்கரணம்

2485 இடனொரு மூன்றி லியைந்த வொருவன்
கடனுறு மவ்வுரு வேறெனக் காணுந்
திடமது போலச் சிவபர சீவ
ருடனுறை பேதமு மொன்றென லாமே. க

2486 ஒளியை யொளிசெய்து வோமென் றெழுப்பி
வளியை வளிசெய்து வாய்த்திட வாங்கி
வொளியை வெளிசெய்து மேலெழ வைத்துத்
தெளியத் தெளியுஞ் சிவபதந் தானே. உ

2487 முக்கர ணங்களின் மூர்ச்சைதீர்த் தாவதக்
கைக்கார ணமென்னத் தந்தனன் காணந்தி
மிக்க மனோன்மனி வேறே தனித்தேக
வொக்கு மதுன்மனி யோதுட் சமாதியே. ௩

௰க. முச்சூனிய தொந்தத்தசி

2488 தற்பதந் தொம்பதந் தானு மசிபதந்
தொற்பத மூன்றுந் துரியத்துத் தோற்றவே
நிற்ப துயிர்பர னிகழ்சிவ மும்மூன்றின்
சொற்பத மாகுந் தொந்தத் தசியே. க

2489 தொந்தத் தசிமூன்றிற் றொல்கா மியமாதி
தொந்தத் தசிமூன்றிற் றொஃறும மதமாதி
வந்த மலங்குண மாளச் சிவந்தோன்றி
னிந்துவின் முன்னிரு ளேகுத லொக்குமே. உ

Koviloor Digital Library

2490 தொந்தத் தசியையவ் வாசியிற் றேற்றியே
யந்த முறையீரைந் தாக மதித்திட்டு
வந்தமில் லாத வவத்தையவ் வாக்கியத்
துந்து முறையிற் சிவமுன்வைத் தோதிடே. ௩

2491 வைத்துச் சிவத்தை மதிசொரு பானந்தத்
துய்த்துப் பிரணவ மாமுப தேசத்தை
மெய்த்த விதயத்து விட்டிடு மெய்யுணர்ந்
தத்தற் கடிமை யடைந்துநின் றனே. ௪

2492 தொம்பத மாயையுட் டோன்றிடுந் தற்பத
மம்பரை தன்னி லுதிக்கு மசிபத
நம்புறு சாந்தியி னண்ணுமவ் வாக்கிய
மும்ப ருரைதொந்தத் தசிவாசி யாமே. ௫

2493 ஆகிய வச்சோயந் தேவதத் தன்னிடத்
தாகிய வைவிட்டாற் காய முபாதான
மேகிய தொந்தத் தசியென்ப மெய்யறி
வாகிய சீவன் பரன்சிவ னாமே. ௬

2494 தாமத காமிய மாகித் தகுகுண
மாமல மூன்று மகார வுகாரத்தோ
டாமறு மவ்வுமவ் வாயுடன் மூன்றிற்
றுமாந் துரியமுந் தொந்தத் தசியதே. ௭

௰உ. முப்பாழ்

2495 காரிய மேழ்கண் டறுமாயப் பாழ்விடக்
காரண மேழ்கண் டறும்போதப் பாழ்விடக்
காரிய காரண வாதனை கண்டறுஞ்
சீருப சாந்தமுப் பாழ்விடத் தீருமே. ௧

Koviloor Digital Library

2496 மாயப்பாழ் சீவன் வியோமப்பாழ் மன்பரன்
சேயமுப் பாழெனச் சிவசத்தி யிற்சீவ
ஞய வியாப்த மெனுமுப்பா ழாமந்தத்
தூய சொரூபத்திற் சொன்முடி வாமே. உ

2497 எதிரற நாளு மெருதுவந் தேறும்
பதியெனு நந்தி பதமது கூடக்
கதியெனப் பாழைக் கடந்தந்தக் கற்பனை
யுதறிய பாழி லொடுங்குகின் றேனே. ௩

2498 துரிய மடங்கிய சொல்லறும் பாழை
யரிய பரம்பர மென்பர்க ளாத
ராரிய பரம்பர மென்றே துதிக்கு
மருநில மென்பதை யாரறி வாரே. ௪

2499 ஆறுறு நீங்க நமவாதி யகன்றிட்டு
வேறு கியபரை யாவென்று மெய்ப்பர
னீறுன வாசியிற் கூட்டு மதுவன்றே
தேறுச் சிவாய நமவெனத் தேறிலே. ரு

2500 உள்ள முருவென்று முருவ முளமென்று
முள்ள பரிசறிந் தோரு மவர்கட்குப்
பள்ளமு மில்லை திடரில்லை பாழில்லை
யுள்ளமு மில்லை யுருவில்லை தானே. சா

௰௩. காரிய காரண வுபாதி

2501 செற்றிடுஞ் சீவ வுபாதித் திறனேழும்
பற்றும் பரோபாதி யேழும் பகருரை
யுற்றிடுங் காரிய காரணத் தோடற
வற்றிட வச்சிவ மாகு மணுவனே. க

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

2502 ஆருறு காரியோ பாதி யகன்றிட்டு
வேருய் நனவு மிகுத்த கனநன
வாரு றகன்ற சுழுத்தி யதிலெய்தாப்
பேரு நிலத்துயிர் தொம்பதம் பேசிலே. உ

2503 அகார முயிரே யுகாரம் பரமே
மகாரஞ் சிவமாய் வருமுப்ப தத்துச்
சிகாரஞ் சிவமே வகாரம் பரமே
யகார முயிரென் றறையலு மாமே. ௩

2504 உயிர்க் குயிராகி யொழிவற் றழிவற்
றயிர்ப்பறு காரணே பாதி விதிரேகத்
துயிர்ப்புறு மீச னுபமிதத் தாலன்றி
வியர்ப்புறு மாணவம் வீடல்செய் யாவே. ச

2505 காரிய மேழிற் கலக்குங் கடும்பசு
காரண மேழிற் கலக்கும் பரசிவன்
காரிய காரணங் கற்பனை சொற்பதப்
பாரறும் பாழில் பராபரத் தானே. ரு

௰ச. உபசாந்தம்

2506 முத்திக்கு வித்து முதல்வன்றன் ஞானமே
பத்திக்கு வித்துப் பணிந்துற்றுப் பற்றலே
சித்திக்கு வித்துச் சிவபரந் தானுதல்
சத்திக்கு வித்துத் தனதுப சாந்தமே. க

2507 காரிய மேழுங் கரந்திடு மாயையுட்
காரண மேழுங் கரக்குங் கடுவெளி
காரிய காரண வாதனைப் பற்றறப்
பாரண வும்முப சாந்தப் பரிசிதே. உ

Koviloor Digital Library

2508 அன்ன துரியமே யாத்தும சுத்தியு
முன்னிய சாக்கிரா தீதத் துறுபுரி
மன்னு பரங்காட்சி யாவ துடனுற்றுத்
தன்னின் வியாத்தி தனினுப சாந்தமே. ௩

2509 ஆரு றமைந்தாண வத்தையுண் ணீக்குதல்
பேருன தன்னை யறிதற்பின் றீர்சுத்தி
கூருத சாக்கிரா தீதங் குருபரன்
பேரும் வியாத்தம் பிறழுப சாந்தமே. ௪

2510 வாய்ந்த வுபசாந்த வாதனை யுள்ளப்போ
யேய்ந்த சிவமாத லின்சிவா னந்தத்துத்
தோய்ந்தறன் மோனச் சுகானு பவத்தோடே
யாய்ந்ததிற் றீர்க்கை யானதீ ரைந்துமே. ௫

2511 பரையின் பரவ பரத்துட னேகமாய்த்
திரையினின் றுகிய தெண்புனல் போலவுற்
றுரையுணர்ந் தாரமு தொக்க வுணர்ந்துளோன்
கரைகண் டானுரை யற்ற கணக்கிலே. ௬

௰௫. புறங்கூறுமை

2512 பிறையுட் கிடந்த முயலை யெறிவா
னறைமணி வாட்கொண் டவர்தமைப் போலக்
கறைமணி கண்டனைக் காண்குற மாட்டார்
நிறையறி வோமென்பர் நெஞ்சிலர் தாமே. ௧

2513 கருந்தாட் கருடன் விசும்பூ டிறப்பக்
கருந்தாட் கயத்திற் கரும்பாம்பு நீங்கப்
பெருந்தன்மை பேசுதி நீயொழி நெஞ்சே
யருந்தா வலைகட லாறுசென் றுலே. ௨

Koviloor Digital Library

2514 கருதலர் மாளக் கருவாயி னின்ற
பொருதலைச் செய்வது புல்லறி வாண்மை
மருவலர் செய்கின்ற மாதவ மொத்தாற்
றருவலர் கேட்ட தனியும்ப ராமே. ௩

2515 பிணங்கவும் வேண்டாம் பெருநில முற்று
மிணங்கியெம் மீசனே யீசனென் றுன்னிற்
கணம்பதி னெட்டுங் கழலடி காண
வணங்கெழு நாடியங் கன்புற லாமே. ௪

2516 என்னிலு மென்னுயி ராய விறைவனைப்
பொன்னிலு மாமணி யாய புனிதனை
மின்னிய வெவ்வுயி ராய விகிர்தனை
யுன்னிலு முன்னு முறும்வகை யாலே. ௫

2517 நின்று மிருந்துங் கிடந்து நிமலனை
யொன்றும் பொருள்க ளுரைப்பவ ராகிலும்
வென்றைம் புலனும் விரைந்து பிணக்கறுத்
தொன்று யுணரு மொருவனு மாமே. ௬

2518 நுண்ணறி வாயுல காயுல கேழுக்கு
மெண்ணறி வாய்நிறை யெந்தைபி ரான்றன்னைப்
பண்ணறி வாளனைப் பாவித்த மாந்தரை
விண்ணறி வாளர் விரும்புகின் றாரே. ௭

2519 விண்ணவ ராலு மறிவறி யான்றன்னைக்
கண்ணற வுள்ளே கருதிடிற் காலையி
லெண்ணுற வாகமுப் போது மியற்றிநீ
பண்ணிடிற் றன்மை பராபர னாமே. ௮

2520 ஒன்று யுலகுட னேழும் பரந்தவன்
பின்று னருள்செய்த பேரரு ளாளவன்

Koviloor Digital Library

கன்ரு மனத்தார்தங் கல்வியு ணல்லவன்
பொன்ருத போது புனைபுக ழானே. ௯0

2521 போற்றியென் றேனெந்தை பொன்ஞன சேவடி
யேற்றியே சென்று மெறிமணி தானகக்
காற்றின் விளக்கது காய மயக்குறு
மாற்றலுங் கேட்டது மன்றுகண் டேனே. ௰

2522 நேடிக்கொண் டென்னுள்ளே நேர்தரு நந்தியை
யூடுபுக் காரு முணர்ந்தறி வாரில்லை
கூடுபுக் கேறலுற் றேனவன் கோலங்கண்
மூடிக்கண் டேனுல கேழுங்கண் டேனே. ௰௧

2523 ஆன புகழு மமைந்ததோர் ஞானமுந்
தேனு மிருக்குஞ் சிறுவரை யொன்றுகண்
டூனமொன் றின்றி யுணர்வுசெய் வார்கட்கு
வானகஞ் செய்யு மறவனு மாமே. ௰௨

2524 மாமதி யாமதி யாய்நின்ற மாதவர்
தூய்மதி யாகுஞ் சுடர்பர மானந்தந்
தாமதி யாகச் சகமுணச் சாந்திபுக்
காமல மற்று ரமைவுபெற் றுரே. ௰௩

2525 பதமுத்தி மூன்றும் பழுதென்று கைவிட்
டிதமுற்ற பாச விருளைத் துரந்து
மதமற் றெனதியான் மாற்றிவிட் டாங்கே
திதமுற் றவர்கள் சிவசித்தர் தாமே. ௰௪

2526 சித்தர் சிவத்தைக் கண்டவர் சீருடன்
சுத்தாசுத் தத்துடன் றேய்ந்துந்தோ யாதவர்
முத்தரம் முத்திக்கு மூலத்தர் மூலத்துச்
சத்தர் சதாசிவத் தன்மையர் தாமே. ௰௫

Koviloor Digital Library

சிவமயம்

௰௬. அஷ்டதள கமல முக்குண வவத்தை

2527 உதிக்கின்ற விந்திர னங்கி யமனுந்
துதிக்கு நிருதி வருணனல் வாயு
மதிக்குங் குபேரன் வடதிசை யீச
னிதிதெண் டிசையு நிறைந்துநின் றரே. க

2528 ஒருங்கிய பூவுமோ ரெட்டித ழாகு
மருங்கிய மாயா புரியத னுள்ளே
சுருங்கிய தண்டின் சுழுனையி னூடே
யொருங்கிய சோதியை யோர்ந்தெழு முய்ந்தே. உ

2529 மொட்டலர் தாமரை மூன்றுள மூன்றினும்
விட்டலர் கின்றனன் சோதி விரிசுட
ரெட்டல ருள்ளே யிரண்டல ருள்ளுறிற்
பட்டலர் கின்றதோர் பண்டங் கனுவே. ௩

2530 ஆறே யருவி யகங்குள மொன்றுண்டு
நூறே சிவகதி நுண்ணிது வண்ணமுங்
கூறே குவிமுலைக் கொம்பனை யாளொடும்
வேறே யிருக்கும் விழுப்பொரு டானே. ச

2531 திகையெட்டுந் தேரெட்டுந் தேவதை யெட்டும்
வகையெட்டு மாய்நின்ற வாதிப் பிரானை
வகையெட்டு நான்குமற் றங்கே நிறைந்து
முகையெட்டு முண்ணின் றுதிக்கின்ற வாறே. ரு

2532 ஏழுஞ் சகள மியல்புங் கடந்தெட்டில்
வாழும் பரமென் றதுகடந் தொன்பதி
லூழி பராபர மோங்கிய பத்தினிற்
றழ்வது வான தனித்தன்மை தானே. சா

Koviloor Digital Library

2533 பல்லூழி பண்பன் பகலோ னிறையவ
னல்லூழி யைந்தினுள் ளேநின்ற வூழிகள்
செல்லூழி யண்டத்துச் சென்றவவ் வூழியு
ளவ்வூழி யுச்சியு ளொன்றிற் பகவனே. எ

2534 புரியு முலகினிற் பூண்டவெட் டானை
திரியுங் களிற்றெடு தேவர் குழாமு
மெரியு மழையு மியங்கும் வெளியும்
பரியுமா காசத்திற் பற்றது தானே. அ

2535 ஊறு மருவி யுயர்வரை யுச்சிமே
லாறின்றிப் பாயு மருங்குள மொன்றுண்டு
சேறின்றிப் பூத்த செழுங்கொடித் தாமரைப்
பூவின்றிச் சூடான் புரிசடை யோனே. கூ

2536 ஒன்று மிரண்டு மொருங்கிய காலத்து
நின்று மிருந்து நிலம்பல பேசினும்
வென்று மிருந்து விகிர்தனை நாடுவர்
சென்று மிருந்துந் திருவுடை யோரே. ம

௰எ. நவாவத்தை நவாபிமானி

2537 தொற்பத விசுவன் றைசதன் பிராஞ்ஞன்
னற்பத விராட்டன்பொன் கர்ப்பனவ் யாகிர்தன்
பிற்பதஞ் சிற்சொலிதை பிரசா பத்தியன்
பொற்புவி சாந்தன் பொருதபி மானியே. க

2538 நவமா மவத்தை நனவாதி பற்றிற்
பவமா மலங்குணம் பற்றற்றுப் பற்றுத்
தவமான சத்திய ஞானப் பொதுவிற்
றுவமார் துரியஞ் சொரூபம தாமே. உ

Koviloor Digital Library

2539 சிவமான சிந்தையிற் சீவன் சிதைய
பவமான மும்மலம் பாறிப் பறிய
நவமான வந்தத்தி னற்சிவ போதந்
தவமா மவையாகித் தானல்ல வாமே. ௩

2540 முன்சொன்ன வொன்பானின் முன்னுறு தத்துவந்
தன்சொல்லி லெண்ணத் தகாவொன்பான் வேறுள
பின்சொல்ல லாகுமிவ் வீரொன்பான் பேர்த்திட்டுத்
தன்செய்த வாண்டவன் ருன்சிறந் தானே. ச

2541 உகந்தன வொன்பது மைந்து முலகம்
பகர்ந்த பிரானென்னும் பண்பினை நாடி
யகந்தெம் பிரானென்ப னல்லும் பகலு
மிகந்தன வல்வினை யோடறுத் தானே. ரு

2542 நலம்பல காலந் தொகுத்தன நீளங்
குலம்பல வண்ணங் குறிப்பொடுங் கூடும்
பலம்பல பன்னிரு கால நினையு
நிலம்பல வாறின னீர்மையன் ருனே. சா

2543 ஆதி பராபர மாகும் பராபரை
சோதி பரமுயிர் சொல்லுநற் றத்துவ
மோதுங் கலைமாயை யோரிரண் டோர்முத்தி
நீதியாம் பேதமொன் பானுட ஞதியே. எ

2544 தேருத சிந்தை தெளியத் தெளிவித்து
வேரு நரக சுவர்க்கமு மேதினி
யாருப் பிறப்பு முயிர்க்கரு ளால்வைத்தான்
வேருத் தெளியார் வினையுயிர் பெற்றதே. அ

2545 ஒன்பா னவத்தையுள் ளொன்பா னபிமானி
நன்பாற் பயிலு நவதத் துவமாதி

Koviloor Digital Library

யொன்பானி னிற்பதோர் முத்துரி யத்துறச்
செம்பாற் சிவமாதல் சித்தாந்த சித்தியே. கூ

௰அ. சூத்தாசூத்தம்

2546 நாசி நுனியினி ஞன்குழ விரலிடை
யீச னிருப்பிட மியாரு மறிகிலர்
பேசி யிருக்கும் பெருமறை யம்மறை
கூசி யிருக்குங் குணமது வாமே. க

2547 கருமங்க ளொன்றுட் கருதுங் கருமத்
துரிமையுங் கன்மமு முன்னும் பிறவிக்
கருவினை யாவது கண்டகன் றன்பிற்
புரிவன கன்மக் கயத்துட் புகுமே. உ

2548 மாயை மறைக்க மறைந்த மறைப்பொருண்
மாயை மறைய வெளிப்படு மப்பொருண்
மாயை மறைய மறையவல் லார்கட்குக்
காயமு மில்லை கருத்தில்லை தானே. ௩

2549 மோழை யடைந்து முழைதிறந் துள்புக்குக்
கோழை யடைக்கின்ற தண்ணற் குறிப்பினி
லாழ வடைத்தங் கனலிற் புறஞ்செய்து
தாழ வடைப்பது தன்வலி யாமே. ச

2550 காயக் குழப்பனைக் காயநன் ஞடனைக்
காயத்தி னுள்ளே கமழ்கின்ற நந்தியைத்
தேயத்து ளேயென்றுந் தேடித் திரிபவர்
காயத்து ணின்ற கருத்தறி யாரே. ரு

2551 ஆசூச மாசூச மென்பா ரறிவிலா
ராசூச மாமிட மாரு மறிகிலா

Koviloor Digital Library

ராசூச மாமிட மாரு மறிந்தபின்
ஞசூச மானிட மாசூச மாமே. சா

2552 ஆசூச மில்லை யருநிய மத்தருக்
காசூச மில்லை யரனையர்ச் சிப்பவர்க்
காசூச மில்லையா மங்கிவளர்ப் போருக்
காசூச மில்லை யருமறை ஞானிக்கே. எ

2553 வழிபட்டு நின்று வணங்கு மவர்க்குச்
சுழிபட்டு நின்றதோர் தூய்மை தொடங்குங்
குழிபட்டு நின்றவர் கூடார் குறிகள்
கழிபட்ட வர்க்கன்றிக் காணவொண் ணுதே. அ

2554 தூய்மணி தூயன றூயவொளி விடுந்
தூய்மணி தூயன றூரறி வாரில்லை
தூய்மணி தூயன றூரறி வார்க்குத்
தூய்மணி தூயன றூயவு மாமே. கூ

2555 தூயது வாளா வைத்தது தூநெறி
தூயது வாளா நாதன் றிருநாமந்
தூயது வாளா வட்டமா சித்தியுந்
தூயது வாளாத் தூயடிச் செல்லே. ய

2556 பொருளது வாய்நின்ற புண்ணிய னெந்தை
யருளது போற்று மடியவ ரன்றிச்
சுருளது வாய்நின்ற துன்பச் சுழியின்
மருளது வாச்சிந்தை மயங்குகின் றுரே. யக

2557 வினையா மசத்து விளைவ துணரார்
வினைஞானந் தன்னில் வீடலுந் தேரார்
வினைவிட வீடென்னும் வேதமு மோதார்
வினையாளர் மிக்க விளைவறி யாரே. யஉ

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

௰௬. மோட்ச நிந்தை

2558 பரகதி யுண்டென வில்லையென் போர்க
ணரகதி செல்வது ஞால மறியு
மிரகதி செய்திடு வார்கடை தோறுந்
துரகதி யுண்ணத் தொடங்குவர் தாமே. க

2559 கூடகில் லார்குரு வைத்த குறிகண்டு
நாடகில் லார்நயம் பேசித் திரிவார்கள்
பாடகில் லாரவன் செய்த பரிசறிந்
தாடவல் லாரவர் பேறிது வாமே. உ

2560 புறப்பட்டுப் போகும் புகுதுமென் னெஞ்சிற்
றிறப்பட்ட சிந்தையைத் தெய்வமென் றெண்ணி
யறப்பட்ட மற்றப் பதியென் றழைத்தே
னிறப்பற்றி னேனிங் கிதென்னென்கின் றனே. ௩

2561 திடரிடை நில்லாத நீர்போல வாங்கே
யுடலிடை நில்லா வுறுபொருள் காட்டிக்
கடலிடை நில்லாக் கலஞ்சேரு மாபோ
லடலெரி வண்ணனு மங்குநின் றனே. ௪

2562 தாமரை நூல்போற் றடுப்பார் பரத்தொடும்
போம்வழி வேண்டிப் புறமே யுழிதாவர்
காண்வழி காட்டக்கண் காணுக் கலதிக
டீநெறி செல்வான் றிரிகின்ற வாறே. ௫

2563 மூடுத லின்றி முடியு மனிதர்கள்
கூடுவர் நந்தி யவனைக் குறித்துடன்
காடு மலையுங் கழனி கடந்தோறு
மூடு முருவினை யுன்னகி லாரே. ௬

Koviloor Digital Library

2564 ஆவது தெற்கும் வடக்கு மமரர்கள்
போவர் குடக்குங் குணக்குங் குறிவழி
நாவினின் மந்திர மென்று நடுவங்கி
வேவது செய்து விளங்கிடு வீரே. எ

2565 மயக்குற நோக்கினு மாதவஞ் செய்வார்
தமக்குறப் பேசின தாரணை கொள்ளார்
சினக்குறப் பேசின தீவினை யாளர்
தமக்குற வல்வினை தாங்கிநின் ருரே. அ

உய. இலக்கணுத் திரயம்

2566 விட்ட விலக்கணை தான்போம் வியமத்துத்
தொட்டு விடாத துபசாந்தத் தேதொகும்
விட்டு விடாதது மேவுஞ்சத் தாதியிற்
சுட்டு மிலக்கணு தீதஞ் சொரூபமே. க

2567 வில்லின் விசைநாணிற் கோத்திலக் கெய்தபின்
கொல்லுங் களிறைந்துங் கோலொடு சாய்ந்தன
வில்லு ளிருந்தெறி கூரு மொருவற்குக்
கல்கல னென்னக் கதிரெதி ராமே. உ

உயக. (தத்துவமசி) மகாவாக்கியம்

2568 சீவ துரியத்துத் தொம்பதஞ் சீவனுர்
தாவு பரதுரி யத்தினிற் றற்பத
மேவு சிவதுரி யத்தசி மெய்ப்பத
மோவி விடுந்தத் துவமசி யுண்மையே. க

2569 ஆரு றகன்ற வணுத்தொம்ப தஞ்சுத்த
மீருன தற்பத மெய்துப சாந்தத்துப்
பேரு கியசீவ னீங்கிப்பிர சாதத்து
வீருன தொந்தத் தசிதத்வ மசியே. உ

Koviloor Digital Library

2570 ஆகிய வச்சோயந் தேவகத் தன்னிடத்
தாகிய விட்டு விடாத விலக்கணைத்
தாருப சாந்தமே தொந்தத் தசியென்ப
வாகிய சீவன் பரன்சிவ னுமே. ௩

2571 துவந்தத் தசியே தொந்தத் தசியு
மவைமன்னு வந்து வயத்தேக மான
தவமுறு தத்துவ மசிவே தாந்த
சிவமா மதுஞ்சித் தாந்தவே தாந்தமே. ௪

2572 துரிய மடங்கிய சொல்லறும் பாழை
யரிய பரமென்ப ராகாரி தன்றென்னு
ரூரிய பரம்பர மாமொன் றுதிக்கு
மருநில மென்பதை யாரறி வாரே. ரு

2573 தொம்பதந் தற்பதஞ் சொல்லு மசிபத
நம்பிய முத்துரி யத்துமே னுடவே
யும்பத முப்பத மாகு முயிர்பரன்
செம்பொரு ளான சிவமென லாமே. சா

2574 வைத்த துரிய மதிற்சொரு பானந்தத்
துய்த்த பிரணவ மாமுப தேசத்தை
மெய்த்த விதயத்து விட்டிடு மெய்யுணர்
வைத்த படியே யடைந்துநின் றுனே. எ

2575 நனவாதி யைந்தையு நாதாதி யில்வைத்துப்
பினமா மலத்தைப்பின் வைத்துப்பின் சுத்தத்
தனதாஞ் சிவகதி சத்தாதி சாந்தி
மனவாச கங்கெட்ட மன்னனை நாடே. அ

2576 பூரணி யாது புறம்பொன்றி லாமையின்
பேரணி யாதது பேச்சொன்றி லாமையி

Koviloor Digital Library

லோரணை யாதது வொன்றுமி லாமையிற்
காரண மின்றியே காட்டுந் தகைமைத்தே. கூ

2577 நீயது வானு யெனநின்ற பேருரை
யாயது நானுனே னென்னச் சமைந்தறச்
சேய சிவமாக்குஞ் சீர்நந்தி பேரரு
ளாயது வாயனந் தானந்தி யாமே. ம

2578 உயிர்பர மாக வுயர்பர சீவ
னரிய சிவமாக வச்சிவ வேதத்
திரியிலுஞ் சீராம் பராபர னென்ன
வுரிய வுரையற்ற வோமய மாமே. மக

2579 வாய்நாசி யேபுரு மத்தக முச்சியி
லாய்நாசி யுச்சி முதலவை யாய்நிற்குந்
தாய்நாடி யாதிவாக் காதி சகலாதி
சேய்நா டொளியெனச் சிவகதி யைந்துமே. மஉ

2580 அறிவறி யாமை யிரண்டு மகற்றிச்
செறிவறி வாயெங்கு நின்ற சிவனைப்
பிறிவறி யாது பிரானென்று பேணுங்
குறியறி யாதவர் கொள்ளறி யாரே. மங

2581 அறிவா ரறிவன வப்பு மனலு
மறிவா ரறிவன வப்புங் கலப்பு
மறிவா னிருந்தங் கறிவிக்கி லல்லா
லறிவா னறிந்த வறிவறி யோமே. மச

2582 அதீதத்துள் ளாகி யகன்றவ னந்தி
யதீதத்துள் ளாகி யறிவிலோ னுன்மா
மதிபெற் றிருள்விட்ட மன்னுயி ரொன்றும்
பதியிற் பதியும் பரவுயிர் தானே. மரு

Koviloor Digital Library

2583 அடிதொழ முன்னின் றமரர்க ளத்தன்
முடிதொழ வீசனு முன்னின் றருளிப்
படிதொழ நீபண்டு பாவித்த தெல்லாங்
கடிதொழக் காணென்னுங் கண்ணுத லானே. ௰௬

2584 நின்மல மேனி நிமலன் பிறப்பிலி
யென்னுளம் வந்திவ னென்னடி யானென்று
பொன்வளர் மேனி புகழ்கின்ற வானவன்
நின்மல மாகென்று நீக்கவல் லானே. ௰௭

2585 துறந்துபுக் கொள்ளொளி சோதியைக் கண்டு
பறந்ததென் னுள்ளம் பணிந்து கிடந்தே
மறந்தறி யாவென்னை வானவர் கோனு
மிறந்து பிறவாம லீங்குவைத் தானே. ௰௮

2586 மெய்வாய்கண் மூக்குச் செவியென்னு மெய்த்தோற்றத்
தவ்வாய வந்தக் கரண மகிலமு
மெவ்வா யுயிரு மிறையாட்ட வாடலாற்
கய்வாயி லாநிறை யெங்குமெய் கண்டதே. ௰௯

உ௰உ. விசுவக் கிராசம் (உலகத்தை விழுங்கல்)

2587 அழிகின்ற சாயா புருடனைப் போலக்
கழிகின்ற நீரிற் குமிழியைக் காணி
லெழுகின்ற தீயிற்கர்ப் பூரத்தை யொக்கப்
பொழிகின்ற விவ்வுடற் போமப் பரத்தே. க

2588 உடலு முயிரு மொழிவற வொன்றிற்
படருஞ் சிவசத்தி தாமே பரமா
முடலைவிட் டிந்த வுயிரெங்கு மாகிக்
கடையுந் தலையுங் கரக்குஞ் சிவத்தே. உ

Koviloor Digital Library

2589 செவிமெய்வாய் கண்மூக்குச் சேரிந் திரிய
மவியின் றியமன மாதிக ளைந்துங்
குவிவொன்றி லாமல் விரிந்து குவிந்து
தவிர்வொன்றி லாத சராசரந் தானே. ௩௨

2590 பரனெங்கு மாரப் பரந்துற்று நிற்குந்
திரனெங்கு மாகிச் செறிவெங்கு மெய்து
முரனெங்கு மாயுல குண்டுமிழ் செய்யும்
வரமிங்ஙன் கண்டியான் வாழ்ந்துற்ற வாறே. ௩௪

2591 அளந்து துரியத் தறிவினை வாங்கி
யுளங்கொள் பரஞ்சக முண்ட தொழித்துக்
கிளர்ந்த பரஞ்சிவஞ் சேரக் கிடைத்தால்
விளங்கிய வெட்ட வெளியனு மாமே. ௫

2592 இரும்பிடை நீரென வென்னையுள் வாங்கிப்
பரம்பர மான பரமது விட்டே
யுரம்பெற முப்பா ழொளியை விழுங்கி
யிருந்தவென் னந்தி யிதயத்து ளானே. ௬

2593 கரியுண் விளவின் கனிபோ லுயிரு
முரிய பரமுமுன் னுதுஞ் சிவமு
மரிய துரியமே லகிலமு மெல்லாந்
திரிய விழுங்குஞ் சிவபெரு மானே. ௭

2594 அந்தமு மாதியு மாகும் பராபரன்
றந்தம் பரம்பரன் றன்னிற் பரமுட
னந்தமை யுண்டுமெய்ஞ் ஞானநே யாந்தத்தே
நந்தி யிருந்தன னுமறி யோமே. ௮

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

உ௰௩. வாய்மை

2595 அற்ற துரைக்கி லருளுப தேசங்கள்
குற்ற மறுத்தபொன் போலுங் கனலிடை
யற்றற வைத்திறை மாற்றற யாற்றிடில்
செற்ற மறுத்த செழுஞ்சுட ராமே. க

2596 எல்லா மறியு மறிவு தனைவிட்டு
வெல்லா மறிந்து மிலாபமங் கில்லை
யெல்லா மறிந்த வறிவினை நானென்னி
லெல்லா மறிந்த விறையென லாமே. உ

2597 தலைநின்ற தாழ்வரை மீது தவஞ்செய்து
முலைநின்ற மாதறி மூர்த்தியை யானும்
புலைநின்ற பொல்லாப் பிறவி கடந்து
கலைநின்ற கள்வனைக் கண்டுகொண் டேனே. ௩

2598 தானே யுலகிற் றலைவ னெனத்தகுந்
தானே யுலகுக்கோர் தத்துவமாய் நிற்கும்
வானே மழைபொழி மாமறை கூர்ந்திடு
மூனே யுருகிய வுள்ளமொன் றுமே. ச

2599 அருள்பெற்ற காரண மென்கொ லமரி
லிருளற்ற சிந்தை யிறைவனை நாடி
மருளுற்ற சிந்தையை மாற்றி யருமைப்
பொருளுற்ற சேவடி போற்றுவர் தாமே. ரு

2600 மெய்கலந் தாரொடு மெய்கலந் தான்றன்னைப்
பொய்கலந் தார்முன் புகுதா வொருவனை
யுய்கலந் தூழித் தலைவனு மாய்நிற்கு
மெய்கலந் தின்பம் விளைந்திடு மெய்யர்க்கே. சா

Koviloor Digital Library

2601 மெய்கலந் தாரொடு மெய்கலந் தான்மிகப்
பொய்கலந் தாருட் புகுதாப் புனிதனை
கைகலந் தாவி யெழும்பொழு தண்ணலைக்
கைகலந் தார்க்கே கருத்துற லாமே. ௭

2602 எய்திய காலத் திருபொழு துஞ்சிவன்
மெய்செயின் மேலை விதியது வாய்நிற்கும்
பொய்யும் புலனும் புகலொன்று நீத்திடி
லையனு மவ்வழி யாகிநின் றானே. ௮

2603 எய்துவ தெய்தா தொழிவ திதுவரு
ளுய்ய வருள்செய்தா னுத்தமன் சீர்நந்தி
பொய்செய் புலனெறி யொன்பதுந் தாட்கொளின்
மெய்யென் புரவியை மேற்கொள்ள லாமே. ௯

2604 கைகலந் தானைக் கருத்தினு ணந்தியை
மெய்கலந் தான்றன்னை வேத முதல்வனைப்
பொய்கலந் தார்முன் புகுதாப் புனிதனைப்
பொய்யொழிந் தார்க்கே புகலிட மாமே. ௰

2605 மெய்த்தா ளகம்படி மேவிய நந்தியைக்
கைத்தாள்கொண் டாருந் திறந்தறி வாரில்லைப்
பொய்த்தா ளிடும்பையைப் பொய்யற நீவிட்டங்
கத்தா டிறக்கி லரும்பேற தாமே. ௰௧

2606 உய்யும் வகையா லுணர்வினு லேத்துமின்
மெய்ய னரனெறி மேலுண்டு திண்ணெனப்
பொய்யொன்று மின்றிப் புறம்பொலி வார்நடு
வையனு மங்கே யமர்ந்துநின் றானே. ௰௨

Koviloor Digital Library

2607 வம்பு பழுத்த மலர்ப்பழ மொன்றுண்டு
தம்பாற் பறவை புகுந்துணத் தானொட்டா
தம்புகொண் டெய்திட் டகலத் துரத்திடிற்
செம்பொற் சிவகதி சென்றெய்த லாமே. ௯௩

2608 மயக்கிய வைம்புலப் பாச மறுத்துத்
துயக்கறுத் தானைத் தொடர்மின் றொடர்ந்தாற்
றியக்கஞ் செய்யாதே சிவனெம் பெருமா
னுயப்போ வெனமன மொன்றுவித் தானே. ௯௪

2609 மனமது தானே நினையவல் லார்க்கு
வினமெனக் கூறு மிருங்காய மேவற்
றனிவினி னுதன்பாற் றக்கன செய்யிற்
புனிதன் செயலாகும் போதப் புவிக்கே. ௯௫

உ௯௪. ஞானி செயல்

2610 முன்னை வினைவரின் முன்னுண்டே நீங்குவர்
பின்னை வினைக்கணுர் பேர்ந்தறப் பார்ப்பர்க
டன்னை யறிந்திடுந் தத்துவ ஞானிக
ணன்மையி லைம்புல னுடலி னுலே. ௧

2611 தன்னை யறிந்திடுந் தத்துவ ஞானிகண்
முன்னை வினையின் முடிச்சை யவிப்பர்கள்
பின்னை வினையைப் பிடித்துப் பிசைவர்கள்
சென்னியில் வைத்த சிவனரு ளாலே. ௨

2612 மன வாக்குக் காயத்தால் வல்வினை மூளு
மனவாக்கு நேர்நிற்கில் வல்வினை மன்னு
மனவாக்குக் கெட்டவர் வாதனை தன்னுற்
றனைமாற்றி யாற்றத் தகுஞானி தானே. ௩

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

உ௰௫. அவா அறுத்தல்

2613 வாசியு மூசியும் பேசி வகையினற்
பேசி யிருந்து பிதற்றிப் பயனில்லை
யாசையு மன்பு மறுமி னறுத்தபி
னீச னிருந்த விடமெளி தாமே. க

2614 மாடத்து ளானலன் மண்டபத் தானலன்
கூடத்து ளானலன் கோயிலுள் ளானலன்
வேடத்து ளானலன் வேட்கைவிட் டார்நெஞ்சின்
மூடத்து ளேநின்று முத்திதந் தானே. உ

2615 ஆசை யறுமின்க ளாசை யறுமின்க
ளீசனோ டாயினு மாசை யறுமின்க
ளாசை படப்பட வாய்வருந் துன்பங்க
ளாசை விடவிட வானந்த மாமே. ௩

2616 அடுவன பூதங்க ளைந்து முடனே
படுவழி செய்கின்ற பற்றற வீசி
விடுவது வேட்கையை மெய்ந்நின்ற ஞானந்
தொடுவது தம்மைத் தொடர்தலு மாமே. ச

2617 உவாக்கட லொக்கின்ற வூழியும் போன
துவாக்கட லுட்பட்டுத் துஞ்சினர் வானோ
ரவாக்கட லுட்பட் டழுந்தினர் மண்ணோர்
தவாக்கட லீசன் றரித்து நின்றானே. ரு

2618 நின்ற வினையும் பிணியு நெடுஞ்செய
றுன்றெழி லற்றுச் சுத்தம தாகலும்
பின்றைங் கருமமும் பேர்த்தரு ணோர்பெற்றுத்
துன்ற வழுத்தலு ஞானிக டூய்மையே. சா

Koviloor Digital Library

2619 உண்மை யுணர்ந்துற வொண்சித்தி முத்தியாம்
பெண்மயற் கெட்டறப் பேறட்ட சித்தியாந்
திண்மையின் ஞானி சிவகாயங் கைவிட்டால்
வண்மை யருடா னடைந்தன்பி லாறுமே. எ

2620 அவனிவ னீசனென் றன்புற நாடிச்
சிவனிவ னீசனென் றுண்மையை யோரார்
பவனிவன் பல்வகை யாமிப் பிறவி
புவனிவன் போவது பொய்கண்ட போதே. அ

2621 கொதிக்கின்ற வாறுங் குளிர்கின்ற வாறும்
பதிக்கின்ற வாறிந்தப் பாரக முற்றும்
விதிக்கின்ற வைவரை வேண்டா துலக
நொதிக்கின்ற காயத்து நூலொன்று மாமே. கூ

2622 உய்ந்தன மென்பீ ருறுபொருள் காண்கிலீர்
கந்த மலரிற் கலக்கின்ற நந்தியைச்
சிந்தையில் வைத்துத் தெளிவுறச் சேர்த்திட்டான்
முந்தைப் பிறவிக்கு மூலவித் தாமே. ய

உயசா. பக்தியுடைமை

2623 முத்திசெய் ஞானமுங் கேள்வியு மாய்நிற்கு
மத்தனை மாயா வமரர் பிரான்றனைச்
சுத்தனைத் தூய்நெறி யாய்நின்ற சோதியைப்
பத்தர் பரசும் பசுபதி தானென்றே. க

2624 அடியா ரடியா ரடியார்க் கடிமைக்
கடியனாய் நல்கிட் டடிமையும் பூண்டே
னடியா ரருளா லவனடி கூட
வடியா னிவனென் றடிமைகொண் டானே. உ

Koviloor Digital Library

2625 நீரிற் குளிரு நெருப்பினிற் சுட்டிடு
மாரிக் கடனந்தி யாமா ரறிபவர்
பாரிற் பயனுரைப் பார்க்கிலு நேரிய
ரூரிலு மாபதி யாகிநின் றனே. ௩

2626 ஒத்துல கேழு மறியா வொருவனென்
றத்த னிருந்திட மாரறி வார்சொலப்
பத்தர்தம் பத்தியிற் பாற்படி லல்லது
முத்தினை யார்சொல்ல முந்துகின் றரே. ௪

2627 ஆன்கன்று தேடி யழைக்கு மதுபோ
னுன்கன்றுய் நாடி யழைத்தேனென் னுதனை
வான்கன்றுக் கப்பாலாய் நின்ற மறைப்பொரு
ளூன்கன்று னுடிவந் துட்புகுந் தானே. ௫

2628 பெத்தத்துந் தன்பணி யில்லை பிறத்தலான்
முத்தத்துந் தன்பணி யில்லை முறைமையா
லத்தற் கிரண்டு மருளா லளித்தலாற்
பத்திப் பட்டோர்க்குப் பணியொன்று மில்லையே. ௬

2629 பறவையிற் கற்பமும் பாம்புமெய் யாகக்
குறவஞ் சிலம்பக் குளிர்வரை யேறி
நறவா மலர்கொண்டு நந்தியை யல்லா
லிறைவனென் றென்மன மேத்தகி லாவே. ௭

2630 உறுதுணை நந்தியை யும்பர் பிரானைப்
பெறுதுணை செய்து பிறப்பறுத் துய்மின்
செறிதுணை செய்து சிவனடி சிந்தித்
துறுதுணை யாயங்கி யாகிநின் றனே. ௮

Koviloor Digital Library

2631 வானவர் தம்மை வலிசெய் திருக்கின்ற
தானவர் முப்புரஞ் செற்ற தலைவனைக்
கானவ னென்றுங் கருவரை யானென்று
மூனத னுண்ணினைந் தொன்றுபட் டாரே. ௬௯

2632 நிலைபெறு கேடென்று முன்னே படைத்த
தலைவனை நாடித் தயங்குமென் னுள்ள
மலையுளும் வானகத் துள்ளும் புறத்து
முலையுளு முள்ளத்து மூழ்கிநின் றேனே. ௭0

உ௭௭. முத்தியுடைமை

2633 முத்தியி லத்தன் முழுத்த வருள்பெற்றுத்
தத்துவ சுத்தி தலைப்பட்டுத் தன்பணி
மெய்த்தவஞ் செய்கை வினைவிட்ட மெய்யுண்மைப்
பத்தியி லுற்றோர் பரானந்த போதரே. க

2634 வளங்கனி தேடிய வன்றுட் பறவை
யுளங்கனி தேடி யுழிதரும் போது
களங்கனி யங்கியிற் கைவிளக் கேற்றி
நலங்கொண்ட நால்வரு நாடுகின் றாரே. உ

உ௭அ. சோதனை

2635 பெம்மான் பெருநந்தி பேச்சற்ற பேரின்பத்
தம்மா னடிதந் தருட்கட லாடினே
மெம்மாய மும்விடுத் தெம்மைக் கரந்திட்டுச்
சும்மா திருந்திடஞ் சோதனை யாமே. க

2636 அறிவுடை யானரு மாமறை யுள்ளே
செறிவுடை யான்மிகு தேவர்க்குந் தேவன்
பொறியுடை யான்புல னைந்துங் கடந்த
குறியுடை யானெடுங் கூடுவ னேனே. உ

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

2637 அறிவறி வென்றங் கரற்று முலக
மறிவறி யாமையை யாரு மறியா
ரறிவறி யாமை கடந்தறி வானு
லறிவறி யாமை யழகிய வாறே. ௩

2638 குறியாக் குறியினிற் கூடாத கூட்டத்
தறியா வறிவி லவிழ்ந்தேக சித்தமாய்
நெறியாம் பராநந்தி நீடரு ளொன்றுஞ்
செறியாச் செறிவே சிவமென லாமே. ௪

2639 காலினி லூருங் கரும்பினிற் கட்டியும்
பாலினுண் ணெய்யும் பழத்து ளிரதமும்
பூவினு ணாற்றமும் போலுள னெம்மிறை
காவல னெங்குங் கலந்துநின் றானே. ௫

2640 விருப்பொடு கூடி விகிர்தனை நாடிப்
பொருப்பகஞ் சேர்தரு பொற்கொடி போல
விருப்பர் மனத்திடை யெங்கள் பிரானுர்
நெருப்புரு வாகி நிகழ்ந்துநின் றாரே. ௬

2641 நந்தி பெருமா னடுவுள் வியோமத்து
வந்தெ னகம்படி கோயில்கொண் டான்சொன்ன
வெந்தைவந் தானென் றெழுந்தே னெழுதலுஞ்
சிந்தையி னுள்ளே சிவனிருந் தானே. ௭

2642 தன்மை வல்லோனைத் தவத்து ணலத்தினை
நன்மைவல் லோனை நடுவுறை நந்தியைப்
புன்மை பொய்யாதே புனிதனை நாடுமின்
பன்மையி லும்மைப் பரிசுசெய் வானே. ௮

Koviloor Digital Library

2643 தொடர்ந்துநின் றானென்னைச் சோதிக்கும் போது
தொடர்ந்துநின் றானல்ல நாதனு மங்கே
படர்ந்துநின் றாதிப் பராபர னெந்தை
கடந்துநின் றவ்வழி காட்டுகின் றானே. கூ

2644 அவ்வழி காட்டு மமரர்க் கரும்பொரு
ளிவ்வழி தந்தை யாய்கேளி யானெக்குஞ்
செல்வழி சேர்சிவ லோகத் திருந்திடு
மிவ்வழி நந்தி யியல்பது தானே. ய

2645 எறிவது ஞானத் துறைவா ளுருவி
யறிவத னேடேயவ் வாண்டகை யானைச்
செறிவது தேவர்க்குந் தேவர்பி ரானைப்
பறிவது பல்கணப் பற்றுவி டாரே. யக

2646 ஆதிப்பி ரான்றந்த வாளங்கை கொண்டபின்
வேதித்து வென்னை விலக்கவல் லாரில்லை
சோதிப்ப னங்கே சுவடு படாவண்ண
மாதிக்கட் டெய்வ மவனிவ னாமே. யஉ

2647 அந்தக் கருவை யருவை வினைசெய்தற்
பந்தம் பணியச்சம் பல்பிறப் பும்வாட்டிச்
சிந்தை திருத்தலுஞ் சேர்ந்தாரச் சோதனை
சந்திக்கத் தற்பர மாகுஞ் சதுரர்க்கே. யங

2648 உரையற்ற தொன்றை யுரைத்தா னெனக்குக்
கரையற் றெழுந்த கலைவேட் டறுத்துத்
திரையொத்த வென்னுட னீங்கா திருத்திப்
புரையற்ற வென்னுட் புகுந்தற் பரனே. யச

எட்டாந் தந்திரம் முற்றிற்று

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

ஒன்பதாந் தந்திரம்

சா. மகுட ஆகமம்

க. குருமட தரிசனம்

2649 பலியு மவியும் பரந்து புகையு
மொலியுமெம் மீசன் றனக்கென்றே யுள்கிக்
குவியுங் குருமடங் கண்டவர் தாம்போய்த்
தளிரு மலரடி சார்ந்துநின் றாரே. க

2650 இவனில்ல மல்ல தவனுக்கங் கில்லை
யவனுக்கும் வேறில்ல முண்டா வறியி
னவனுக் கிவனில்ல மென்றென் றறிந்து
மவனைப் புறம்பென் றரற்றுகின் றாரே. உ

2651 நாடும் பெருந்துறை நான்கண்டு கொண்டபின்
கூடுஞ் சிவனது கொய்மலர்ச் சேவடி
தேட வரியன் சிறப்பிலி யெம்மிறை
யோடு முலகுயி ராகிநின் றானே. ௩

2652 இயம்புவ னுசனத் தோடு மலையு
மியம்புவன் சித்தக் குகையு மிடமு
மியம்புவ னுதாரத் தோடு வனமு
மியம்புவ னீரா றிருநிலத் தோர்க்கே. ச

2653 முகம்பீட மாமட முன்னிய தேய
மகம்பர வர்க்கமே யாசில்செய் காட்சி
யகம்பர மாதன மெண்ணெண் கிரியை
சிதம்பரந் தற்குகை யாதாரந் தானே. ரு

2654 அகமுக மாம்பீட மாதார மாகுஞ்
சகமுக மாஞ்சத்தி யாதன மாகுஞ்

Koviloor Digital Library

செகமுக மாந்தெய்வ மேசிவ மாகு
மகமுக மாய்ந்த வறிவுடை யோர்க்கே. சா

2655 மாயை யிரண்டு மறைக்க மறைவுறுங்
காயமோ ரைந்துங் கழியத்தா னுகியே
தூய பரஞ்சுடர் தோன்றச் சொரூபத்து
ளாய்பவர் ஞானதி மோனத்த ராமே. எ

உ. ஞானகுரு தரிசனம்

2656 ஆறெடு முப்பது மங்கே யடங்கிடிற்
கூறக் குருபரன் கும்பிடு தந்திடும்
வேறே சிவபத மேலா யளித்திடும்
பேருக வானந்தம் பேணும் பெருகவே. க

2657 துரியங்கண் மூன்றுங் கடந்தொளிர் சோதி
யரிய பரசிவ மியாவையு மாகி
விரிவு குவிவற விட்ட நிலத்தே
பெரிய குருபதம் பேசவொண் ணுதே. உ

2658 ஆயன நந்தி யடிக்கென் றலைபெற்றேன்
வாயன நந்தியை வாழ்த்தவென் வாய்பெற்றேன்
காயன நந்தியைக் காணவென் கண்பெற்றேன்
சேயன நந்திக்கென் சிந்தைபெற் றேனே. ங

2659 கருட னுருவங் கருது மளவிற்
பருவிடந் தீர்ந்து பயங்கெடு மாபோற்
குருவி னுருவங் குறித்தவப் போதே
திரிமலந் தீர்ந்து சிவனவ னுமே. ச

2660 அண்ண லிருப்பிட மாரு மறிகில
ரண்ண லிருப்பிட மாய்ந்துகொள் வார்களுக்

Koviloor Digital Library

கண்ண லழிவின்றி யுள்ளே யமர்ந்திடு
மண்ணலைக் காணி லவனிவ னாமே. ரு

2661 தோன்ற வறிதலுந் தோன்ற லேன்றுமையு
மான்ற வறிவு மறிநன வாதிகண்
மூன்றவை நீங்குந் துரியங்கண் மூன்றற
வூன்றிய நந்தி யுயர்மோனத் தானே. சா

2662 சந்திர பூமிக் குடன்புரு வத்திடைக்
கந்த மலரிலி ரண்டிதழ்க் கன்னியும்
பந்தமி லாத பளிங்கி னுருவினள்
பந்த மறுத்த பரங்குரு பற்றே. எ

2663 மனம்புகுந் தானுல கேழு மகிழ
நிலம்புகுந் தானெடு வானிலந் தாங்கிச்
சினம்புகுந் தான்றிசை யெட்டு நடுங்க
வனம்புகுந் தானூர் வடக்கென்ப தாமே. அ

2664 தானன வண்ணமுங் கோசமுஞ் சார்தருந்
தானும் பறவை வனமெனத் தக்கன
தானன சோடச மார்க்கந்தா னின்றிடிற்
றானுந் தசாங்கமும் வேறுள்ள தானே. கூ

2665 மருவிப் பிரிவறி யாவெங்கண் மாநந்தி
யுருவ நினைக்கநின் றுள்ளே யுருக்குங்
கருவிற் கரந்துள்ளங் காணவல் லார்க்கிங்
கருவினை கண்சோரு மழிவா ரகத்தே. ய

2666 தலைப்பட லாமெங்க டத்துவன் றன்னைப்
பலப்படு பாச மறுத்தறுத் திட்டு
நிலைப்பெற நாடி நினைப்பற வுள்கிற்
றலைப்பட லாகுந் தருமமுந் தானே. யக

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

2667 நினைக்கி னினைக்கு நினைப்பவர் தம்மைச்
சுனைக்குள் விளைமலர்ச் சோதியி னானைத்
தினைப்பிளந் தன்ன சிறுமைய ரேனுங்
கனத்த மனத்தடைந் தாலுயர்ந் தாரே. ௰உ

2668 தலைப்படுங் காலத்துத் தத்துவன் றன்னை
விலக்குறின் மேலை விதியென்றுங் கொள்க
வனைத்துல காய்நின்ற வாதிப் பிரானை
நினைப்புறு வார்பத்தி நேடிக்கொள் வாரே. ௰௩

2669 நகழ்வொழிந் தாரவர் நாதனை யுள்கி
நிகழ்வொழிந் தாரெம்பி ரானொடுங் கூடித்
திகழ்வொழிந் தார்தங்கள் சிந்தையி னுள்ளே
புகழ்வழி காட்டிப் புகுந்துநின் றானே. ௰௪

2670 வந்த மரகத மாணிக்க ரேகைபோற்
சந்திடு மாமொழிச் சற்குரு சன்மார்க்க
மிந்த விரேகையி லாடத்தின் மூலத்தே
சுந்தரச் சோதியுட் சோதியு மாமே. ௰௫

2671 உண்ணும் வாயு முடலு முயிருமாய்க்
கண்ணுமா யோகக் கடவு ளிருப்பது
மண்ணு நீரனல் காலொடு வானுமாய்
விண்ணு மின்றி வெளியானோர் மேனியே. ௰௬

2672 பரசு பதியென்று பார்முழு தெல்லாம்
பரசிவ னாணை நடக்கும் பாதியாற்
பெரிய பதிசெய்து பின்னு மடியார்க்
குரிய பதியும்பா ராக்கிநின் றானே. ௰௭

2673 அம்பர நாத னகலிட நீள்பொழி
றம்பர மல்லது தாமறி யோமென்ப

Koviloor Digital Library

ரும்பருள் வானவர் தானவர் கண்டில
ரெம்பெரு மானருள் பெற்றிருந் தாரே. ௰அ

2674 கோவணங் கும்படி கோவண மாகிப்பி
ணுவணங் கும்படி நந்தி யருள்செய்தான்
றேவணங் கோமினிச் சத்தந் தெளிந்தனம்
போய்வணங் கும்பொரு ளாயிருந் தோமே. ௰கூ

௩. பிரணவ சமாதி

2675 தூலப் பிரணவஞ் சொரூபானந் தப்பேர்
பாலித்த சூக்கும மேலைச் சொரூபப்பெண்
ஞாலித்த முத்திரை யாங்கதிற் காரண
மேலைப் பிரணவம் வேதாந்த வீதியே. க

2676 ஓமெனு மோங்காரத் துள்ளே யொருமொழி
யோமெனு மோங்காரத் துள்ளே யுருவரு
வோமெனு மோங்காரத் துள்ளே பலபேத
மோமெனு மோங்கார மொண்முத்தி சித்தியே. உ

2677 ஓங்காரத் துள்ளே யுதித்தவைம் பூதங்க
ளோங்காரத் துள்ளே யுதித்த சராசர
மோங்காரா தீதத் துயிர்மூன்று முற்றன
வோங்கார சீவ பரசிவ ரூபமே. ௩

2678 வருக்கஞ் சுகமாம் பிரமமு மாகும்
வருக்கஞ் சராசர மாகு முலகிற்
றருக்கிய வாதார மெல்லாந்தன் மேனி
சுருக்கமின் ஞானந் தொகுத்துணர்ந் தோரே. ச

2679 மலையு மனுேபவ மருள்வன வாவன
நிலையிற் றரிசனந் தீப நெறியாந்

Koviloor Digital Library

தலமுங் குலமுந் தவஞ்சித்த மாகு
நலமுஞ் சன்மார்க்கத் துபதேசந் தானே. ரு

2680 சோடச மார்க்கமுஞ் சொல்லுஞ்சன் மார்க்கிகட்
காடிய வீராறி னந்தமு மீரேழிற்
கூடிய வந்தமுங் கோதண்ட முங்கடந்
தேறியே ஞானஞே யாந்தத் திருக்கவே. சா

ச. ஒளி

2681 ஒளியை யறியி லுருவு மொளியு
மொளியு முருவ மறியி லுருவா
மொளியி னுருவ மறியி லொளியே
யொளியு முருக வுடனிருந் தானே. க

2682 புகலெளி தாகும் புவனங்க ளெட்டு
மகலொளி தாயிரு ளாசற வீசும்
பகலொளி செய்தது மத்தா மரையிலே
யிகலொளி செய்தெம்பி ரானிருந் தானே. உ

2683 விளங்கொளி யங்கி விரிகதிர் சோமன்
றுளங்கொளி பெற்றன சோதி யருள
வளங்கொளி பெற்றதே பேரொளி வேறு
களங்கொளி செய்து கலந்துநின் றனே. ங

2684 இளங்கொளி யீசன் பிறப்பொன்று மில்லி
துளங்கொளி ஞாயிறுந் திங்களுங் கண்கள்
வளங்கொளி யங்கியு மற்றைக்க ணெற்றி
விளங்கொளி செய்கின்ற மெய்கர்ய மாமே. ச

2685 மேலொளி கீழதன் மேவிய மாருதம்
பாரொளி யங்கி பரந்தொளி யாகாச

Koviloor Digital Library

நீரொளி செய்து நெடுவிசும் பொன்றிலு
மேலொளி யைந்து மொருங்கொளி யாமே. ரு

2686 மின்னிய தூவொளி மேதக்க செவ்வொளி
பன்னிய ஞானம் பரந்த பரத்தொளி
துன்னிய வாறெளி தூய்மொழி நாடோறு
முன்னிய வாறெளி யொத்தது தானே. சா

2687 விளங்கொளி மின்னெளி யாகிக் கரந்து
துளங்கொளி யீசனைச் சொல்லுமெப் போது
முளங்கொளி யூனிடை நின்றுயிர்க் கின்ற
வளங்கொளி யெங்கு மருவிநின் றனே. எ

2688 விளங்கொளி யவ்வொளி யவ்விருண் மன்னுந்
துளங்கொளி யான்றெழு வார்க்கு மொளியா
னளங்கொளி யாரமு தாகநஞ் சாருங்
களங்கொளி யீசன் கருத்தது தானே. அ

2689 இலங்கிய தெவ்வொளி யவ்வொளி யீசன்
றுலங்கொளி போல்வது தூங்கருட் சத்தி
விளங்கொளி மூன்றே விரிசுடர் தோன்றி
யுளங்கொளி யுள்ளே யொருங்குகின் றனே. கூ

2690 உளங்கொளி யாவதென் னுண்ணின்ற சீவன்
வளங்கொளி யாய்நின்ற மாமணிச் சோதி
விளங்கொளி யாய்மின்னி விண்ணி லொடுங்கி
வளங்கொளி யாயத்து ளாகிநின் றனே. ய

2691 விளங்கொளி யாய்நின்ற விகிர்த னிருந்த
துளங்கொளி பாசத்துட் டூங்கிருள் சேராக்
களங்கிரு ணட்டமே கண்ணுத லாட
விளங்கொளி யுன்மனத் தொன்றிநின் றனே. யக

Koviloor Digital Library

2692 போது கருங்குழற் போனவர் தூதிடை
யாதி பரத்தை யமரர் பிரானெடுஞ்
சோதியு மண்டத்துப் பாலுற்ற தூவொளி
நீதியி னல்லிரு ணீக்கிய வாறே. ௯௨

2693 உண்டில்லை யென்னு முலகத் தியல்வது
பண்டில்லை யென்னும் பரங்கதி யுண்டுகொல்
கண்டில்லை மானிடர் கண்ட கருத்துறில்
விண்டில்லை யுள்ளே விளக்கொளி யாமே. ௯௩

2694 சுடருற வோங்கிய வொள்ளொளி யாங்கே
படருறு காட்சிப் பகலவ னீச
னடருறு மாயையி னுரிருள் வீசி
லுடலுறு ஞானத் துறவிய னுமே. ௯௪

2695 ஒளிபவ ளத்திரு மேனிவெண் ணீற்ற
னளிபவ ளச்செம்பொன் னுதிப்பி ரானுங்
களிபவ ளத்தினின் காரிரு ணீங்கி
யொளிபவ ளத்தென்னு டீசனின் றனே. ௯௫

2696 ஈசனின் றுனிமை யோர்கணின் றுர்நின்ற
தேசமொன் றின்றித் திகைத்திழைக் கின்றனர்
பாசமொன் றுகப் பழவினைப் பற்றற
வாசமொன் றுமலர் போன்றது தானே. ௯௬

2697 தானே யிருக்கு மவற்றிற் றலைவனுந்
தானே யிருக்கு மவனென நண்ணிடும்
வானு யிருக்குமிம் மாயிரு ஞாலத்துப்
பானு யிருக்கப் பரவலு மாமே. ௯௭

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

ரு. தூல பஞ்சாக்கரம்

2698 ஐம்ப தெழுத்தே யனைத்து வேதங்களு
மைம்ப தெழுத்தே யனைத்தாக மங்களு
மைம்ப தெழுத்தி னடைவை யறிந்தபி
னைம்ப தெழுத்தே யஞ்செழுத் தாமே. க

2699 அகார முதலாக வைம்பத் தொன்றுகி
யுகார முதலாக வோங்கி யுதித்து
மகார விறுதியாய் மாய்ந்துமாய்ந் தேறி
நகார முதலாகு நந்திதன் னுமமே. உ

2700 அகராதி யீரெண் கலந்த பரையு
முகராதி தன்சத்தி யுள்ளொளி யீசன்
சிகராதி தான்சிவ வேதமே கோண
நகராதி தான்மூல மந்திர நண்ணுமே. ங

2701 வாயொடு கண்ட மிதய மருவுந்தி
யாய விலிங்க மவற்றின்மே லேயவ்வாய்த்
தூயதோர் துண்ட மிருமத் தகஞ்செல்ல
லாயதீ ருமைந்தோ டாமெழுத் தஞ்சுமே. ச

2702 கிரணங்க ளேழுங் கிளர்ந்தெரி பொங்கி
கரணங்கள் விட்டுயிர் தானெழும் போது
மரணங்கை வைத்துயிர் மாற்றிடும் போது
மரணங்கை கூட்டு வதஞ்செழுத் தாமே. ரு

2703 ஞாயிறு திங்க ணவின்றெழு காலத்தி
லாயுறு மந்திர மாரு மறிகிலர்
சேயுறு கண்ணி திருவெழுத் தஞ்சையும்
வாயுற வோதி வழுத்தலு மாமே. சா

Koviloor Digital Library

2704 தெள்ளமு தூறச் சிவாய நமவென்று
வுள்ளமு தூற வொருகா லுரைத்திடும்
வெள்ளமு தூறல் விரும்பியுண் ணுதவர்
துள்ளிய நீர்போற் சுழல்கின்ற வாறே. எ

2705 குருவழி யாய குணங்களி னின்று
கருவழி யாய கணக்கை யறுக்க
வரும்வழி மாள மறுக்க வல்லார்கட்
கருள்வழி காட்டுவ தஞ்செழுத் தாமே. அ

2706 வெறிக்க வினைத்துயர் வந்திடும் போது
செறிக்கின்ற நந்தி திருவெழுத் தோதுங்
குறிப்பது வுன்னிற் குரைகழல் கூட்டுங்
குறிப்பறி வான்றவங் கோனுரு வாமே. கூ

2707 நெஞ்சு நினைந்துதம் வாயாற் பிரானென்று
துஞ்சும் பொழுதுன் றுணைத்தாள் சரணென்று
மஞ்சு தவழும் வடவரை மீதுறை
யஞ்சி லிறைவ னருள்பெற லாமே. ௰

2708 பிரான்வைத்த வைந்தின் பெருமை யுணரா
திராமாற்றஞ் செய்வார்கொ லேழை மனிதர்
பராமுற்றுங் கீழொடு பல்வகை யாலு
மராமுற்றுஞ் சூழ்ந்த வகலிடந் தானே. ௰க

௬. சூக்குமபஞ்சாக்கரம்

2709 எளிய வாதுசெய் வாரெங்க ளீசனை
யொளியை யுன்னி யுருகு மனத்தராய்த்
தெளிய வோதிச் சிவாய நமவெனுங்
குளிகை யிட்டுப்பொன் னுக்குவன் கூட்டையே. க

Koviloor Digital Library

2710 சிவன்சத்தி சீவன் செறுமல மாயை
யவஞ்சேர்த்த பாச மலமைந் தகலச்
சிவன்சத்தி தன்னுடன் சீவனுர் சேர
வவஞ்சேர்த்த பாச மணுககி லாவே. உ

2711 சிவனரு ளாய சிவன்றிரு நாமஞ்
சிவனரு ளான்மாத் திரோத மலமாயை
சிவன்முத லாகச் சிறந்து நிரோதம்
பவம தகன்று பரசிவ ஞமே. ௩

2712 ஓதிய நம்மல மெல்லா மொழித்திட்டவ்
வாதி கணவிட் டிறையருட் சத்தியாற்
றீதில் சிவஞான யோகமே சித்திக்கு
மோதுஞ் சிவாய மலமற்ற வுண்மையே. ச

2713 நமாதி நனுதி திரோதாயி யாகித்
தமாதிய தாய்நிற்கத் தானந்தத் துற்றுச்
சமாதித் துரியந் தமதாக மாகவே
நமாதி சமாதி சிவவாத லெண்ணவே. ரு

2714 அருடரு மாயமு மத்தனுந் தம்மி
லொருவனை யீன்றவ ருள்ளுறு மாயை
திரிமல நீங்கச் சிவாயவென் றோது
மருவினை தீர்ப்பது மவ்வெழுத் தாமே. சா

2715 சிவசிவ வென்றே தெளிகில ரூமர்
சிவசிவ வாயுவுந் தேர்ந்துள் ளடங்கச்
சிவசிவ வாய தெளிவினுள் ளார்கள்
சிவசிவ வாகுந் திருவரு ளாமே. எ

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

2716 சிவசிவ வென்கிலர் தீவினை யாளர்
சிவசிவ வென்றிடத் தீவினை மாளுஞ்
சிவசிவ வென்றிடத் தேவரு மாவர்
சிவசிவ வென்னச் சிவகதி தானே. அ

2717 நமவென்னு நாமத்தை நாவி லொடுக்கிச்
சிவவென்னு நாமத்தைச் சிந்தையுள் ளேற்றப்
பவமது தீரும் பரிசும தற்று
லவமதி தீரு மறும்பிறப் பன்றே. கூ

ஏ. அதிசூக்கும பஞ்சாக்கரம்

2718 சிவாய நமவெனச் சித்த மொருக்கி
யவாய மறவே யடிமைய தாக்கிச்
சிவாய சிவசிவ வென்றென்றே சிந்தை
யவாயங் கெடநிற்க வானந்த மாமே. க

2719 செஞ்சுடர் மண்டலத் தூடுசென் றப்புற
மஞ்சண வும்முறை யேறி வழிக்கொண்டு
துஞ்சு மவன்சொன்ன காலத் திறைவனை
நெஞ்சென நீங்கா நிலைபெற லாமே. உ

2720 அங்கமு மாகம வேதம தோதினு
மெங்கள் பிரானெழுத் தொன்றி லிருப்பது
சங்கைகெட் டவ்வெழுத் தொன்றையுஞ் சாதித்தா
லங்கரை சேர்ந்த வருங்கல மாமே. ங

2721 பழுத்தன வைந்தும் பழமறை யுள்ளே
விழித்தங் குறங்கும் வினையறி வாரில்லை
யெழுத்தறி வோமென் றுரைப்பர்க ளேத
ரெழுத்தை யழுத்து மெழுத் தறியாரே. ச

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

அ. திருக்கூத்து தரிசனம்

2722 எங்குந் திருமேனி யெங்குஞ் சிவசத்தி
யெங்குஞ் சிதம்பர மெங்குந் திருநட்ட
மெங்குஞ் சிவமா யிருத்தலா லெங்கெங்குந்
தங்குஞ் சிவனருட் டன்விளை யாட்டதே. க

2723 சிற்பரஞ் சோதி சிவானந்தக் கூத்தனைச்
சொற்பத மாமந்தச் சுந்தரக் கூத்தனைப்
பொற்பதிக் கூத்தனைப் பொற்றில்லைக் கூத்தனை
யற்புதக் கூத்தனை யாரறி வாரே. உ

கூ. சிவானந்தக் கூத்து

2724 தானந்த மில்லாச் சதானந்த சத்திமேற்
றேனுந்து மானந்த மாநடங் கண்டீர்
ஞானங் கடந்து நடஞ்செய்யு நம்பிக்கங்
கானந்தங் கூத்தாட வாடரங் கானதே. க

2725 ஆனந்த மாடரங் கானந்தம் பாடல்க
ளானந்தம் பல்லிய மானந்த வாச்சிய
மானந்த மாக வகில சராசர
மானந்த மானந்தக் கூத்துகந் தானுக்கே. உ

2726 ஒளியாம் பரமு முளதாம் பரமு
மளியார் சிவகாமி யாகுஞ் சமயக்
களியார் பரமுங் கருத்துறை யந்தத்
தெளிவாஞ் சிவானந்த நட்டத்தின் சித்தியே. ௩

2727 ஆன நடமைந் தகள சகளத்த
ரான நடமாடி யைங்கரு மத்தாக
வான தொழிலரு ளாலைந் தொழிற்செய்தே
தேன்மொழி பாகன் றிருநட மாடுமே. ச

Koviloor Digital Library

2728 பூதாண்ட பேதாண்ட போகாண்ட யோகாண்ட
மூதாண்ட முத்தாண்ட மோகாண்ட தேகாண்ட
தாகாண்ட மைங்கரு மத்தாண்ட தற்பரத்
தேகாந்த மாம்பிர மாண்டத்த வென்பவே. ரு

2729 வேதங்க ளாட மிகுவா கமமாடக்
கீதங்க ளாடக் கிளரண்ட மேழாடப்
பூதங்க ளாடப் புவன முழுதாட
நாதங்கொண் டாடினன் ஞானனந்தக் கூத்தே. சா

2730 பூதங்க ளைந்திற் பொறியிற் புலனைந்தில்
வேதங்க ளைந்தின் மிகுமாக மந்தன்னி
லோதுங் கலைகால மூழி யுடனண்டப்
போதங்க ளைந்திற் புணர்ந்தாடுஞ் சித்தனே. எ

2731 தேவர் சுரர்நரர் சித்தர்வித் தியாதரர்
மூவர்க ளாதியின் முப்பத்து மூவர்க
டாபதர் சத்தர் சமயஞ் சராசரம்
யாவையு மாடிடு மெம்மிறை யாடவே. அ

ம. சுந்தரக் கூத்து

2732 அண்டங்க ளேழினுக் கப்புறத் தப்பா
னுண்டென்ற சத்தி சதாசிவத் துச்சிமேற்
கண்டங் கரியான் கருணை திருவுருக்
கொண்டங் குமைகாணக் கூத்துகந் தானே. க

2733 கொடுகொட்டி பாண்டங் கோடுசங் கார
நடமெட்டோ டைந்தாறு நாடியு ணடுந்
திடமுற் றெழுந்தேவ தாருவாந் தில்லை
வடமுற்ற மாவன மன்னவன் றானே. உ

Koviloor Digital Library

2734 பரமாண்டத் தூடே பராசத்தி பாதம்
பரமாண்டத் தூடே படரொளி யீசன்
பரமாண்டத் தூடே படர்தரு நாதம்
பரமாண்டத் தூடே பரனட மாடுமே. ௩

2735 அங்குச மென்ன வெழுமார்க்கம் போதத்திற்
றங்கிய தொந்தி யெனுந்தாள வொத்தினிற்
சங்கரன் மூலநா டிக்குட் டரித்தாடற்
பொங்கிய காலம் புகும்போக லில்லையே. ச

2736 ஆனத்தி யாடிப் பின்னவக் கூத்தாடிக்
கானத்தி யாடிக் கருத்திற் றடித்தாடி
மூனச் சுழுனையு ளாடி முடிவில்லா
ஞானத்து ளாடி முடித்தானென் னுதனே. ரு

2737 சத்திக ளைந்துஞ் சிவபேதந் தானைந்து
முத்திக ளெட்டு முதலாம் பதமெட்டுஞ்
சித்திக ளெட்டுஞ் சிவபதந் தானெட்டுஞ்
சுத்திக ளெட்டீசன் றெருன்னட மாடுமே. சா

2738 மேகங்க ளேழும் விரிகடற் றீவேழுந்
தேகங்க ளேழுஞ் சிவபாற் கரனேழுந்
தாகங்க ளேழுஞ் சாந்திக ளேழு
மாகின்ற நந்தி யடிக்கீ ழடங்குமே. எ

௰௧. பொற்பதிக் கூத்து

2739 தெற்கு வடக்குக் கிழக்குமேற் குச்சியி
லற்புத மானதோ ரஞ்சு முகத்திலு
மொப்பில் பேரின்பத் துபய வுபயத்துட்
டற்பர னின்று தனிநடஞ் செய்யுமே. க

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

2740 அடியா ரரனடி யானந்தங் கண்டோ
ரடியா ரானவ ரத்தரு ளுற்ரு
ரடியார் பவரே யடியவ ராமா
லடியார் பொன்னம்பலத் தாடல்கண் டாரே. உ

2741 அடங்காத வென்னை யடக்கி யடிவைத்
திடங்காண் பரானந்தத் தேயென்னை யிட்டு
நடந்தான் செயுநந்தி நன்ஞானக் கூத்தன்
படந்தான் செய்துள்ளுட் படிந்திருந் தநனே. ௩

2742 உம்பரிற் கூத்தனை யுத்தமக் கூத்தனைச்
செம்பொற் றிருமன்றுட் சேவகக் கூத்தனைச்
சம்பந்தக் கூத்தனைத் தற்பரக் கூத்தனை
யின்புற நாடியென் னன்பில்வைத் தேனே. ச

2743 மாணிக்கக் கூத்தனை வண்டில்லைக் கூத்தனைப்
பூணுற்ற மன்றுட் புரிசடைக் கூத்தனைச்
சேணுற்ற சோதிச் சிவானந்தக் கூத்தனை
யாணிப்பொற் கூத்தனை யாருரைப் பாரே. ரு

2744 விம்மும் வெருவும் விழுமெழு மெய்சோருந்
தம்மையுந் தாமறி யார்கள் சதுர்கெடுஞ்
செம்மை சிறந்த திருவம் பலக்கூத்து
ளம்மலர்ப் பொற்பாதத் தன்புவைப் பார்கட்கே. சா

2745 தேட்டறுஞ் சிந்தை திகைப்பறும் பிண்டத்துள்
வாட்டறுங் கால்புந்தி யாகி வரும்புல
ஞேட்டறு மாசை யறுமுளத் தானந்த
நாட்ட முறுக்குறு நாடகங் காணவே. எ

2746 காளியோ டாடி கனகா சலத்தாடி
கூளியோ டாடி குவலயத் தேயாடி

Koviloor Digital Library

நீடிய நீர்தீகா னீள்வா னிடையாடி
நாளுற வம்பலத் தேயாடு நாதனே. அ

2747 மேரு நடுநாடி மிக்கிடை பிங்கலை
கூருமிவ் வானி னிலங்கைக் குறியுறுஞ்
சாருந் திலைவனத் தண்மா மலயத்தூ
டேறுஞ் சுழுனை யிவைசிவ பூமியே. கூ

2748 பூதல மேருப் புறத்தான தெக்கண
மோது மிடைபிங் கலையொண் சுழுனையாம்
பாதி மதியோன் பயிறிரு வம்பல
மேதமில் பூதாண்டத் தெல்லையி னீறே. ௰

௰உ. பொற்றில்லைக் கூத்து

2749 அண்டங்க ளோரேழு மம்பொற் பதியாகப்
பண்டையா காசங்க ளைந்தும் பதியாகத்
தெண்டினிற் சத்தி திருவம் பலமாகக்
கொண்டு பரஞ்சோதி கூத்துகந் தானே. க

2750 குரானந்த ரேகையாய்க் கூர்ந்த குணமாஞ்
சிரானந்தம் பூரித்துத் தென்றிசை சேர்ந்து
புரானந்த போகனுய்ப் பூவையுந் தானு
நிரானந்த மாகி நிருத்தஞ்செய் தானே. உ

2751 ஆதி பரனுட வங்கைக் கனலாட
வோதுஞ் சடையாட வுன்மத்த முற்றுடப்
பாதி மதியாடப் பாரண்ட மீதாட
நாதமோ டாடினு னுதாந்த நட்டமே. ஙா

2752 கும்பிட வம்பலத் தாடிய கோனட
மம்பர நாடு மகிலாண்ட நட்டமாஞ்

Koviloor Digital Library

செம்பொரு ளாகுஞ் சிவலோகஞ் சேர்ந்துற்று
லும்பர மோனஞா னுந்தத்தி லுண்மையே. ச

2753 மேதினி மூவேழ் மிகுமண்ட மோரேழு
சாதக மாகுஞ் சமயங்க ளூற்றெட்டு
நாதமொ டந்த நடானந்த நாற்பதப்
பாதியோ டாடிப் பரனிரு பாதமே. ரு

2754 இடைபிங் கலையிம வானோ டிலங்கை
நடுநின்ற மேரு நடுவாஞ் சுழுனை
கடவுந் திலைவனங் கைகண்ட மூலம்
படர்வொன்றி யென்னும் பரமாம் பரமே. சா

2755 ஈறான கன்னி குமரியே காவிரி
வேறு நவதீர்த்த மிக்குள்ள வெற்பேழுள்
பேறான வேதா கமமே பிறத்தலான்
மாறாத தென்றிசை வையகஞ் சுத்தமே. எ

2756 நாதத் தினிலாடி நாற்பதத் தேயாடி
வேதத்தி லாடித் தழலந்த மீதாடி
போதத்தி லாடிப் புவன முழுதாடுந்
தீதற்ற தேவாதி தேவர்பி ரானே. அ

2757 தேவரோ டாடி திருவம்ப லத்தாடி
மூவரோ டாடி முனிசனத் தோடாடி
பாவினு ளாடி பராசத் தியிலாடி
கோவினு ளாடிடுங் கூத்தப் பிரானே. கூ

2758 ஆறு முகத்தி லதிபதி நானென்றுங்
கூறு சமயக் குருபர னென்றுந்
தேறினர் தெற்குத் திருவம்ப லத்துளே
வேறின்றி யண்ணல் விளங்கிநின் றானே. ய

Koviloor Digital Library

2759 அம்பல மாடரங் காக வதன்மீதே
யெம்பர ஞடு மிருதாளி னீரொளி
யும்பர மாமைந்து நாதத்து ரேகையுட்
டம்பத மாய்நின்று தான்வந் தருளுமே. ௰௧

2760 ஆடிய காலு மதிற்சிலம் போசையும்
பாடிய பாட்டும் பலவான நட்டமுங்
கூடிய கோலங் குருபரன் கொண்டாடத்
தேடியு ளேகண்டு தீர்ந்தற்ற வாறே. ௰௨

2761 இருதயந் தன்னி லெழுந்த பிராணன்
சரசர ஞதி கலக்கும் படியே
வரதன மன்றினின் மாணிக்கக் கூத்தன்
குரவனு யெங்கணுங் கூத்துகந் தானே. ௰௩

௰௩. அற்புதக் கூத்து

2762 குருவுரு வன்றிக் குனிக்கு முருவ
மருவுரு வாவது மந்த வருவே
திரிபுரை யாகித் திகழ்தரு வாளு
முருவரு வாகு முமையவ டானே. ௧

2763 திருவழி யாவது சிற்றம்ப லத்தே
குருவடி வுள்ளாக் குனிக்கு முருவே
யுருவரு வாவது முற்றுணர்ந் தோர்க்கு
வருள்வழி யாவது மவ்வழி தானே. ௨

2764 நீருஞ் சிரசிடைப் பன்னிரண் டங்குல
மோடு முயிரெழுந் தோங்கி யுதித்திட
நாடுமின் ஞதாந்த நம்பெரு மானுகந்
தாடு மிடந்திரு வம்பலந் தானே. ௩

Koviloor Digital Library

2765 வளிமேக மின்வில்லு வானக வோசை
தெளிய விசும்பிற் றிகழ்தரு வாறுபோல்
களியொளி யாறுங் கலந்துடன் வேறு
யொளியுரு வாகி யொளித்துநின் றானே. ச

2766 தீமுத லைந்துந் திசையெட்டுங் கீழ்மேலு
மாயு மறிவினுக் கப்புற மானந்த
மாயை மாமாயை கடந்துநின் றார்காண
நாயக னின்று நடஞ்செய்யும் வாறே. ரு

2767 கூத்தன் கலந்திடுங் கோல்வளை யாளொடுங்
கூத்தன் கலந்திடுங் கோதிலா வானந்தங்
கூத்தன் கலந்திடுங் கோதிலா ஞானத்துக்
கூத்தனுங் கூத்தியுங் கூத்ததின் மேலே. சா

2768 இடங்கொண்ட சத்தியு மெந்தை பிரானு
நடங்கொண்டு நின்றமை நானு மறிந்தேன்
படங்கொடு நின்றவிப் பல்லுயிர்க் கெல்லா
மடங்கலுந் தாமாய்நின் றுடுகின் றாரே. எ

2769 சத்தி வடிவு சகலவா னந்தமு
மொத்த வானந்த முமையவண் மேனியாஞ்
சத்தி வடிவு சகளத் தெழுந்திரண்
டொத்த வானந்த மொருநட மாமே. அ

2770 நெற்றிக்கு நேரே புருவத் திடைவெளி
யுற்றுற்றுப் பார்க்க வொளிவிடு மந்திரம்
பற்றுக்குப் பற்றாய்ப் பரம னிருந்திடஞ்
சிற்றம்பல மென்று தேர்ந்துகொண் டேனே. கூ

2771 அண்டங்க டத்துவ மாகிச் சதாசிவந்
தண்டினிற் சாத்தவி சாம்பவி யாதனந்

Koviloor Digital Library

தெண்டினி லேழுஞ் சிவாசன மாகவே
கொண்டு பரஞ்சோதி கூத்துகந் தானே. ய

2772 மன்று நிறைந்த விளக்கொளி மாமலர்
நன்றிது தானிதழ் நாலொடு நூறவை
சென்றது தானெரு பத்திரு நூறுள
நின்றது தானெடு மண்டல மாமே. யக

2773 அண்ட மெழுகோடி பிண்ட மெழுகோடி
தெண்டிரை சூழ்ந்த திசைக ளெழுகோடி
யெண்டிசை சூழ்ந்த விலிங்க மெழுகோடி
யண்ட னடஞ்செயு மாலயந் தானே. யஉ

2774 ஆகாச மாமுட லங்கான முயலக
னேகாச மாந்திசை யெட்டுந் திருக்கைகண்
மோகாய முக்கண்கண் மூன்ரெளி தானுக
மாகாய மன்று ணடஞ்செய்கின் ருனே. யங

2775 அம்பல மாவ தகில சராசர
மம்பல மாவது வாதிப் பிரானடி
யம்பல மாவது வப்புத்தீ மண்டல
மம்பல மாவது வஞ்செழுத் தாமே. யச

2776 கூடிய திண்முழ வங்குழ லோமென்று
வாடிய மானிட ராதிப் பிரானென்ன
நாடிய நற்கண மாரம்பல் பூதங்கள்
பாடிய வாரெரு பாண்டரங் காமே. யரு

2777 அண்டத்திற் றேவர்க ளப்பாலைத் தேவர்க
ளெண்டிசை சூழ்புவிக் குள்ளுள்ள தேவர்கள்
புண்டரி கப்பதப் பொன்னம்ப லக்கூத்துக்
கண்டுசே வித்துக் கதிபெறு வாரே. யசா

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

2778 புளிக்கண் டவர்க்குப் புனலூறு மாபோற்
களிக்குந் திருக்கூத்துக் கண்டவர்க் கெல்லா
மளிக்கு மருட்கண்ணீர் சோர்நெஞ் சுருக்கு
மொளிக்கு ளானந்தத் தமுதூறு முள்ளத்தே. ௰எ

2779 திண்டாடி வீழ்கை சிவானந்த மாவது
வுண்டார்க் குணர்வுண்டா முன்மத்தஞ் சித்திக்குங்
கொண்டாடு மன்றுட் குளிக்குந் திருக்கூத்துக்
கண்டார் வருங்குணங் கேட்டார்க்கு மொக்குமே. ௰அ

2780 அங்கி தமருக மக்குமா லைபாச
மங்குசஞ் சூலங் கபால முடன்ஞானந்
தங்கு பயந்தரு நீல மும்முடன்
மங்கையோர் பாகமாய் மாநட மாடுமே. ௰௯

2781 ஆடல் பதினே ருறுப்பு மடைவாகக்
கூடிய பாதஞ் சிலம்புகைக் கொள்துடி
நீடிய நாதம் பராற்பர நேயத்தே
யாடிய நந்தி புறமகத் தானே. உ௰

2782 ஒன்பது மாட வொருபதி னுருட
வன்புறு மார்க்கங்க ளாறு முடனுட
வின்புறு மேழினு மேழைம்பத் தாருட
வன்பது மாடின னனந்தக் கூத்தே. உ௰க

2783 ஏழினி லேழா யிகழ்ந்தெழுத் தேழதா
யேழினி லொன்ரு யிழிந்தமைந் தொன்ருகி
யேழினிற் சன்மார்க்க மெங்கள் பரஞ்சோதி
யேழிசை நாடகத் தேயிசைந் தானே. உ௰உ

2784 மூன்றினி லஞ்சாகி முந்நூற் றறுபதாய்
மூன்றினி லாருய் முதற்பன்னீர் மூலமாய்

Koviloor Digital Library

மூன்றினி லக்க முடிவாகி முந்தியே
மூன்றிலு மாடினுன் மோகாந்தக் கூத்தே. உ௭௩

2785 தாமுடி வானவர் தம்முடி மேலுறை
மாமணி யீசன் மலரடித் தாளிஇன
வாமணி யன்புடை யார்மனத் துள்ளெழுங்
காமணி ஞாலங் கடந்துநின் றுனே. உ௭௪

2786 புரிந்தவ ளுடிற் புவனங்க ளோடுந்
தெரிந்தவ ளுடு மளவெங்கள் சிந்தை
பரிந்தவ ளுடிற்பல் பூதங்க ளாடு
மெரிந்தவ ளுடல்கண் டின்புற்ற வாறே. உ௭௫

2787 ஆதி நடஞ்செய்தா னென்பர்க ளாதர்க
ளாதி நடஞ்செய்கை யாரு மறிகில
ராதி நடமாட லாரு மறிந்தபி
ஞுதி நடமாட லாமருட் சத்தியே. உ௭௬

2788 ஒன்பதோ டொன்பதா முற்ற விருபதத்
தன்புறு கோண மசிபதத் தாடிடத்
துன்புறு சத்தியுட் டோன்றிநின் றுடவே
யன்புறு வெந்தைநின் றுடலுற் றுனே. உ௭௭

2789 தத்துவ மாடச் சதாசிவந் தாளுடச்
சித்தமு மாடச் சிவசத்தி தாளுட
வைத்த சராசர மாட மறையாட
வத்தனு மாடினு னுனந்தக் கூத்தே. உ௭௮

2790 இருவருங் காண வெழிலம்ப லத்தே
யுருவோ டருவோ டுருபர ரூபமாய்த்
திருவருட் சத்திக்குள் சித்தனு னந்த
னருளுரு வாகநின் றுடலுற் றுனே. உ௭௯

Koviloor Digital Library

2791 சிவமாடச் சத்தியு மாடச் சகத்தி
லவமாட வாடாத வம்பர மாட
நவமான தத்துவ நாதாந்த மாடச்
சிவமாடும் வேதாந்தச் சித்தாந்தத் துள்ளே. ௩௰

2792 நாதத்தி னந்தமு நற்போத வந்தமும்
வேதத்தி னந்தமு மெய்ச்சிவா னந்தமுந்
தாதற்ற நல்ல சதாசிவா னந்தத்து
நாதப் பிரமஞ் சிவநட மாமே. ௩௰க

2793 சிவமாதி யைவர்திண் டாட்டமுந் தீரத்
தவமார் பசுபாச மாங்கே தனித்துத்
தவமாம் பரனெங்குந் தானுக வாடுந்
தவமாஞ் சிவானந்தத் தோர்ஞானக் கூத்தே. ௩௰உ

2794 கூடிநின் ருனொரு காலத்துத் தேவர்கள்
வீடநின் ருன்விகிர் தாவென்னு நாமத்தைத்
தேடநின் ருன்றிக முஞ்சுடர் மூன்றொளி
யாடநின் ருனென்னை யாட்கொண்ட வாறே. ௩௰௩

2795 நாதத் துவங்கடந் தாதி மறைநம்பி
பூதத் துவத்தே பொலிந்தின்ப மெய்தினர்
நேதத் துவமு மவற்றேடு நேதியும்
பேதப் படாவண்ணம் பின்னிநின் ருனே. ௩௰௪

2796 ஆனந்த மானந்த மென்ப ரறிவில
ரானந்த மாநட மாரு மறிகில
ரானந்த மாநட மாரு மறிந்தபின்
ருனந்த மற்றிட மானந்த மாமே. ௩௰௫

2797 திருந்துநற் சீயென்று தறிய கையு
மருந்தவர் வாவென் றணைத்த மலர்க்கையும்

Koviloor Digital Library

பொருந்தி லிமைப்பிலி யவ்வென்ற பொற்கையுந்
திருந்தத்தீ யாகுந் திருநிலை மவ்வே. ௨௭௯௭

2798 மருவுந் துடியுடன் மன்னிய வீச்சு
மருவிய வப்பு மனலுடன் கையுங்
கருவின் மிதித்த கமலப் பதமு
முருவில் சிவாய நமவென வோதே. ௨௭௯௮

2799 அரன்றுடி தோற்ற மமைத்த றிதியா
மரனங்கி தன்னி லறையிற்சங் கார
மரனுற் றணைப்பி லமருந்திரோ தாயி
யரனடி யென்று மனுக்கிரக மென்னே. ௨௭௯௯

2800 தீத்திரட் சோதி திகழொளி யுள்ளொளி
கூத்தனைக் கண்டவக் கோமளக் கண்ணினண்
மூர்த்திகண் மூவர் முதல் வனிடைசெல்லப்
பார்த்தனள் வேதங்கள் பாடின டானே. ௨௮௦௦

2801 நந்தியை யெந்தையை ஞானத் தலைவனை
மந்திர மொன்றுண் மருவி யதுகடந்
தந்தர வானத்தி னப்புறத் தப்பர
சுந்தரக் கூத்தனை யென்சொல்லும் வாறே. ௨௮௦

2802 சீய குருநந்தி திருவம்ப லத்திலே
யாயுறு மேனியை யாரு மறிகிலர்
தீயுறு செம்மை வெளுப்பொடு மத்தன்மை
யாயுறு மேனி யணைபுக லாமே. ௨௮௦௧

2803 தானுன சத்தியுந் தற்பரை யாய்நிற்குந்
தானும் பரற்கு முயிர்க்குந் தகுமிச்சை
ஞானுதி பேத நடத்து நடித்தரு
ளானு லரனடி நேயத்த தாமே. ௨௮௦௨

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

௰௭. ஆகாசப் பேறு

2804 உள்ளத்து ளோமென வீச னொருவனை
யுள்ளத்து ளேயங்கி யாய வொருவனை
யுள்ளத்து ளேநீதி யாய வொருவனை
யுள்ளத்து ளேயுட லாகாய மாமே. ௧

2805 பெருநில மாயண்ட மாயண்டத் தப்பாற்
றருநில மாய்நின்ற கொள்கைய னீசன்
பெருநில மாய்நின்று தாங்கிய தாளோ
னருநிலை யாய்நின்ற வாதிப் பிரானே. ௨

2806 அண்ட வொளியு மகண்ட வொளியுடன்
பிண்ட வொளியாற் பிதற்றும் பெருமையை
யுண்ட வெளிக்கு ளொளிக்கு ளொளித்தது
கொண்ட குறியைக் குலைத்தது தானே. ௩

2807 பயனுறு கன்னியர் போகத்தி னுள்ளே
பயனுறு மாதி பரஞ்சுடர்ச் சோதி
யயனெடு மாலறி யாவகை நின்றிட்
டுயர்நெறி யாயொளி யொன்றது வாமே. ௪

2808 அறிவுக் கறிவா மகண்ட வொளியும்
பிறியா வலத்தினிற் பேரொளி மூன்று
மறியா தடங்கிடி லத்த னடிக்குட்
பிறியா திருக்கிற் பெருங்கால மாமே. ௫

2809 ஆகாச வண்ண னமரர் தலக்கொழுந்
தேகாச மாசுண மிட்டங் கிருந்தவ
ஞகாச வண்ண மமர்ந்துநின் றப்புற
மாகாச மாயங்கி வண்ணனு மாமே. ௬

Koviloor Digital Library

2810 உயிர்க்கின்ற வாறு முலகமு மொக்க
வுயிர்க்கின்ற வுள்ளொளி சேர்கின்ற போது
குயிற்கொண்ட பேதை குலாவி யுலாவி
வெயிற்கொண்டென் னுள்ளம் வெளியது வாமே. எ

2811 நணுகி லகல்கில ஞதை னுலகத்
தணுகி லகன்ற பெரும்பதி நந்தி
நணுகிய மின்னொளி சோதி வெளியைப்
பணியி னமுதம் பருகலு மாமே. அ

2812 புறத்துளா காசம் புவன முலக
மகத்துளா காசமெம் மாதி யறிவு
சிவத்துளா காசஞ் செழுஞ்சுடர்ச் சோதி
சகத்துளா காசந் தானஞ்ச மாதியே. கூ

ம௫. ஞாதுருஞானஞேயம்

2813 மனசந் தியிற்கண்ட மன்னன வாகுங்
கனவுற வானந்தங் காண்ட லதனை
வினவுற வானந்த மீதொழி வென்ப
வினமுற்று னந்தியா னந்த மிரண்டே. க

2814 கரியட்ட கையன் கபாலங்கை யேந்தி
யெரியு மிளம்பிறை சூடுமெம் மானை
யரியன் பெரியனென் றுட்பட்ட தல்லாற்
கரியன்கொல் சேயன்கொல் காண்கின்றி லேனே. உ

2815 மிக்கா ரமுதுண்ண நஞ்சுண்ட மேலவன்
றக்கா ருரைத்த தவநெறி யேசென்று
புக்கா லருளும் பொன்னுரை ஞானத்தை
நக்கார் கழல்வழி நாடுமி னீரே. ௩

Koviloor Digital Library

2816 விளக்கைப் பிளந்து விளக்கினை யேற்றி
விளக்கினுக் குள்ளே விளக்கினைத் தூண்டி
விளக்கில் விளக்கை விளக்கவல் லார்க்கு
விளக்குடை யான்கழன் மேவலு மாமே. ச

2817 தத்துவ மெங்குண்டு தத்துவ னங்குண்டு
தத்துவ மெங்கில்லை தத்துவ னங்கில்லை
தத்துவ ஞானத்தின் றன்மை யறிந்தபின்
றத்துவ னங்கே தலைப்படுந் தானே. ரு

2818 விசும்பொன்று தாங்கிய மெய்ஞ்ஞானத் துள்ளே
யசும்பினின் றூறிய தாரமு தாகும்
பசும்பொன் றிகழும் படர்சடை மீதே
குசும்ப மலர்க்கந்தங் கூடிநின் றுனே. சா

2819 முத்தின் வயிரத்தின் முன்னீர்ப் பவளத்தின்
கொத்தும் பசும்பொன்னின் றூவொளி மாணிக்க
மொத்துய ரண்டத் துள்ளமர் சோதியை
யெத்தன்மை வேறென்று கூறுசெய் வீரே. எ

2820 நானென்று தானென்று நாடினே னுடலு
நானென்றுந் தானென் றிரண்டில்லை யென்பது
நானென்ற ஞான முதல்வனே நல்கின
னனென்று நானு நினைப்பொழிந் தேனே. அ

2821 ஞானத்தி னன்னெறி நாதாந்த நன்னெறி
ஞானத்தி னன்னெறி நானென் றறிவோர்தன்
ஞானத்தி னல்லியோக நன்னிலை யேநித்தன்
ஞானத்தி னன்மோன நாதாந்த வேதமே. கூ

2822 உய்யவல் லார்கட் குயிர்சிவ ஞானமே
யுய்யவல் லார்கட் குயிர்சிவந் தெய்வமே

Koviloor Digital Library

யுய்யவல் லார்கட் கொடுக்கம் பிரணவ
முய்யவல் லாரறி வுள்ளறி வாமே. ௰

2823 காணவல் லார்க்கவன் கண்ணின் மணியொக்குங்
காணவல் லார்க்குக் கடலி னமுதொக்கும்
பேணவல் லார்க்குப் பிழைப்பிலன் பேர்நந்தி
யாணவல் லார்க்கே யவன்றுணை யாமே. ௰௧

2824 ஓமெனு மோரெழுத் துண்ணின்ற வோசைபோன்
மேனின்ற தேவர் விரும்பும் விழுப்பொருள்
சேய்நின்ற செஞ்சுட ரெம்பெரு மானடி
யார்நின்ற தேவ ரகம்படி யாமே. ௰௨

௰௬. சத்திய ஞானானந்தம்

2825 எப்பாழும் பாழு மியாவுமா யன்றுகி
முப்பாழுங் கீழுள முப்பாழு முன்னியே
யிப்பாழு மின்னவா றென்பதி லாவின்பத்
தற்பர ஞானானந்தந் தானது வாகுமே. ௧

2826 தொம்பதந் தற்பதஞ் சொன்ன துரியம்போ
னம்பிய மூன்றுந் துரியத்து நன்றுகு
மம்புவி யுன்னு வதிசூக்க மப்பாலைச்
செம்பொரு ளாண்டருள் சீர்நந்தி தானே. ௨

2827 மன்னுஞ் சத்தியாதி மணியொளி மாசோபை
யன்னதோ டொப்ப மிடலொன்று மாறது
வின்னிய வுற்பல மொண்சீர் நிறமணம்
பன்னிய சோபை பகராறு மானதே. ௩

2828 சத்தி சிவன்பர ஞானமுஞ் சாற்றுங்கா
லுய்த்தவ னந்தஞ் சிவமுய ரானந்தம்

Koviloor Digital Library

வைத்த சொருபத்த சத்தி வருகுரு
வுய்த்த வுடலிவை யுற்பலம் போலுமே. ச

2829 உருவுற் பலநிற மொண்மணஞ் சோபை
தரநிற்ப போலுயிர் தற்பரந் தன்னின்
மருவச் சிவமென்ற மாமுப்ப தத்தின்
சொருபத்தன் சத்தியாதி தோன்றநின் றனே. ரு

2830 நினையு மளவி னெகிழ வணங்கிப்
புனையி லவனைப் பொதியலு மாகு
மெனையுமெங் கோனந்தி தன்னருள் கூட்டி
நினையு மளவி னிலைப்பித் தனனே. சா

2831 பாலொடு தேனும் பழத்து ளிரதமும்
வாலிய பேரமு தாகு மதுரமும்
போலுந் துரியம் பொடிபட வுட்புகச்
சீல மயிர்க்கா றெறுந்தேக் கிடுமே. எ

2832 அமரத் துவங்கடந் தண்டங் கடந்து
தமரத்து நின்ற தனிமைய னீசன்
பவளத்து முத்தும் பனிமொழி மாதர்
துவளற்ற சோதி தொடர்ந்துநின் றனே. அ

2833 மத்திம மாறுறு மாற்றி மலநீக்கிச்
சுத்தம தாகுந் துரியத் துரிசற்றுப்
பெத்த மறச்சிவ மாகிப் பிறழ்வுற்றுச்
சத்திய ஞானந்தஞ் சார்ந்தனன் ஞானியே. கூ

2834 சிவமா யவமான மும்மலந் தீரப்
பவமான முப்பாழைப் பற்றறப் பற்றத்
தவமான சத்திய ஞானனந் தத்தே
துவமார் துரியஞ் சொரூபம தாமே. ம

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

௰௭. சொரூப உதயம்

2835 பரம குரவன் பரமெங்கு மாகித்
திரமுற வெங்கணுஞ் சேர்ந்தொழி வற்று
நிரவு சொருபத்து ணீடுஞ் சொரூப
மரிய துரியத் தணைந்துநின் ருனே. ௧

2836 குலைக்கின்ற நீரிற் குவலய நீரு
மலைக்கின்ற காற்று மனலோடா காச
நிலத்திடை வானிடை நீண்டகன் ருனை
வரைத்து வலஞ்செயு மாறறி யேனே. ௨

2837 அங்குநின் ருனயன் மான்முதற் றேவர்க
ளெங்கு நின்ருரு மிறைவனென் றேத்துவர்
தங்கிநின் ருன்றனி நாயக னெம்மிறை
பொங்கிநின் ருன்புவ னுபதி தானே. ௩

2838 சமையச் சுவடுந் தனையறி யாமற்
கமையற்ற காமாதி காரண மெட்டுந்
திமிரச் செயலுந் தெளிவுட னின்ருே
ரமரர்க் கதிபதி யாகிநிற் பாரே. ௪

2839 மூவகைத் தெய்வத் தொருவன் முதலுரு
வாயது வேரு மதுபோல னுப்பரன்
சேய சிவமுத் துரியத்துச் சீர்பெற
வேயு நெறியென் றிறைநூ லியம்புமே. ௫

2840 உருவன்றி யேநின் றுருவம் புணர்க்குங்
கருவன்றி யேநின்று தான்கரு வாகு
மருவன்றி யேநின்ற மாயப் பிரானைக்
குருவன்றி யாவர்க்குங் கூடவொண் ணுதே. ௬

Koviloor Digital Library

2841 உருவ நினைப்பவர்க் குள்ளூறுஞ் சோதி
யுருவ நினைப்பவ ரூழியுங் காண்ப
ருருவ நினைப்பவ ரும்பரு மாவ
ருருவ நினைப்பவ ருலகத் தில்யாரே. எ

2842 பரஞ்சோதி யாகும் பதியினைப் பற்றுப்
பரஞ்சோதி யென்னுட் படிந்ததற் பின்னைப்
பரஞ்சோதி யுண்ணுன் படியப் படியப்
பரஞ்சோதி தன்னைப் பறையக் கண்டேனே. அ

2843 சொரூப முருவங் குணந்தொல் விழுங்கி
யரியன வுற்பல மாமாறு போல
மருவிய சத்தியாதி நான்கு மதித்த
சொரூபக் குரவன் சுகோதயத் தானே. கூ

2844 உரையற்ற வானந்த மோன சொருபத்தன்
கரையற்ற சத்தியாதி காணி லகார
மருவுற் றுகார மகாரம தாக
வுரையற்ற தாரத்தி லுள்ளொளி யாமே. ம

2845 தலைநின்ற தாழ்வரை மீதவஞ் செய்து
முலைநின்ற மாதறி மூர்த்தியை யானும்
புலைநின்ற பொல்லாப் பிறவி கடந்து
கலைநின்ற கள்வனிற் கண்டுகொண் டேனே. மக

2846 ஆமா றறிந்தே னகத்தி னரும்பொருள்
போமா றறிந்தேன் புகுமாறு மீதென்றே
யேமாப்ப தில்லை யினியோ ரிடரில்லை
நாமா முதல்வனு நானென லாமே. மஉ

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

௰அ. ஊழ்

2847 செற்றிலென் சீவிலென் செஞ்சாந் தணியிலென்
மத்தகத் தேயுளி நாட்டி மறிக்கிலென்
வித்தக னந்தி விதிவழி யல்லது
தத்துவ ஞானிக டன்மைகுன் றுரே. க

2848 தான்முன்னஞ் செய்த விதிவழி தானல்லால்
வான்முன்னஞ் செய்தங்கு வைத்ததோர் மாட்டில்லை
கோன்முன்னஞ் சென்னி குறிவழி யேசென்று
நான்முன்னஞ் செய்ததே நன்னில மானதே. உ

2849 ஆறிட்ட நுண்மண லாறே சுமவாதே
கூறிட்டுக் கொண்டு சுமந்தறி வாரில்லை
நீறிட்ட மேனி நிமிர்சடை நந்தியைப்
பேறிட்டென் னுள்ளம் பிரியகிலாவே. ௩

2850 வானின் றிடிக்கிலென் மாகடல் பொங்கிலென்
கானின்ற செந்தீ கலந்துடன் வேகிலென்
றுனென்றி மாருதஞ் சண்ட மடிக்கிலெ
ஞனென்றி நாதனை நாடுவ ஞனே. ௪

2851 ஆனை துரக்கிலெ னம்பூ டறுக்கிலென்
கானத் துழுவை கலந்து வளைக்கிலென்
ஞேனைப் பதியினி லெம்பெரு மான்வைத்த
ஞானத் துழவினை நானுழு வேனே. ரு

2852 கூடு கெடின்மற்றோர் கூடுசெய் வானுள
ஞடு கெடினு நமர்கெடு வாரில்லை
வீடு கெடின்மற்றோர் வீடுபுக்கா லொக்கும்
பாடது நந்தி பரிசறி வார்க்கே. சா

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

௰௬. சிவ தரிசனம்

2853 சிந்தைய தென்னச் சிவனென்ன வேறில்லை
சிந்தையி னுள்ளே சிவனும் வெளிப்படுஞ்
சிந்தை தெளியத் தெளியவல் லார்கட்குச்
சிந்தையி னுள்ளே சிவனிருந் தானே. க

2854 வாக்கு மனமு மறைந்த மறைப்பொரு
ளேக்குமி னேக்கப் படும்பொரு ளுண்ணிது
போக்கொன்று மில்லை வரவில்லை கேடில்லை
யாக்கமு மத்தனை யாய்ந்துகொள் வார்க்கே. உ

2855 பரனாய்ப் பராபர னாகிய பார்சென்
றுரனாய் வழக்கற வொண்சுடர் தானாய்த்
தரனாய்த் தனாதென வாறறி வொண்ணா
வரனா யலகி லருள்புரிந் தானே. ௩

உ௰. சிவ சொரூப தரிசனம்

2856 ஓது மயிர்க்கா றெறுமமு தூறிய
பேத மபேதம் பிறழாத வானந்த
மாதி சொரூபங்கண் மூன்றகன் றப்பாலை
வேதக மோதுஞ் சொரூபிதன் மேன்மையே. க

2857 உணர்வு மவனே யுயிரு மவனே
புணரு மவனே புலவி யவனே
யிணரு மவன்றன்னை யெண்ணலு மாகான்
றுணரின் மலர்க்கந்தந் துன்னிநின் றானே. உ

2858 துன்னிநின் றான்றன்னை யுன்னிமுன் னாவிரு
முன்னி யவர்தங் குறையை முடித்திடு
மன்னிய கேள்வி மறையவன் மாதவன்
சென்னியு ணின்றதோர் தேற்றத்த னாமே. ௩

Koviloor Digital Library

2859 மின்னுற்ற சிந்தை விழித்தேன் விழித்தலுந்
தன்னுற்ற சோதி தலைவ னிணையிலி
பொன்னுற்ற மேனிப் புரிசடை நந்தியு
மென்னுற் றறிவனு னென்விழித் தானே. ச

2860 சத்திய ஞானத் தனிப்பொரு ளானந்தஞ்
சித்தத்தி னில்லாச் சிவானந்தப் பேரொளி
சுத்தப் பிரம துரியந் துரியத்து
ளுய்த்த துரியத் துறுபே ரொளியே. ரு

2861 பரனல்ல நீடும் பராபர னல்ல
வுரனல்ல மீதுண ரொண்சுட ரல்ல
தரனல்ல தானவை யாயல்ல வாகு
மரனல்ல வானந்தத் தப்புறத் தானே. சா

2862 முத்தியுஞ் சித்தியு முற்றிய ஞானத்தோன்
பத்தியு ணின்று பரந்தன்னு ணின்றுமா
சத்தியு ணின்றோர்க்குத் தத்துவங் கூடலாற்
சுத்திய கன்றோர் சுகானந்த போதரே. எ

2863 துரியவ தீதஞ் சொல்லறும் பாழா
மரிய துரிய மதீதம் புரியில்
விரியுங் குவியும் விள்ளா மிளிருந்தன்
னுருவுந் திரியு முரைப்பதெவ் வாறே. அ

உ௰க. முத்தி நிலை

2864 ஓதிய முத்தி யடைவே யுயிர்பர
பேதமி லச்சிவ மெய்துந் துரியமோ
டாதி சொரூபஞ் சொரூபத்த தாகவே
யேதமி லாநிரு வாணம் பிறந்ததே. க

Koviloor Digital Library

உ௰உ. கரும நிருவாணம்

2865 பற்றற் றவர்பற்றி நின்ற பரம்பொருள்
கற்றற் றவர்கற்றுக் கருதிய கண்ணுதல்
சுற்றற் றவர்சுற்றி நின்றவென் சோதியைப்
பெற்றுற் றவர்கள் பிதற்றெழிந் தாரே. உ

உ௰௩. சூனிய சம்பாஷணை

2866 காயம் பலகை கவறைந்து கண்மூன்று
யாயம் பொருவதோ ரைம்பத்தோ ரக்கர
மேய பெருமா னிருந்து பொருகின்ற
மாயக் கவற்றின் மறைப்பறி யேனே. க

2867 தூறு படர்ந்து கிடந்தது தூநெறி
மாறிக் கிடக்கும் வகையறி வாரில்லை
மாறிக் கிடக்கும் வகையறி வாளர்க்கு
வூறிக் கிடந்ததென் னுள்ளன்பு தானே. உ

2868 ஆறு தெருவி லகப்பட்ட சந்தியிற்
சாறு படுவன நான்கு பனையுள
வேறற் கரியதோ ரேணியிட் டப்பனை
யேறலுற் றேன்கடல் லேழுங்கண் டேனே. ௩

2869 வழுதலை வித்திடப் பாகன் முளைத்தது
புழுதியைத் தோண்டினேன் பூசணி பூத்தது
தொழுதுகொண் டோடினர் தோட்டக் குடிகண்
முழுதும் பழுத்தது வாழைக் கனியே. ச

2870 ஐயென்னும் வித்தினி லானை விளைப்பதோர்
செய்யுண்டு செய்யின் றெளிவறி வாரில்லை
மையணி கண்டன் மனம்பெறி னந்நிலம்
பொய்யொன்று மின்றிப் புகவெளி தாமே. ரு

Koviloor Digital Library

2871 பள்ளச்செய் யொன்றுண்டு பாழ்ச்செய் யிரண்டுள
கள்ளச்செய் யங்கே கலந்து கிடந்தது
வுள்ளச்செய் யங்கே யுழவுசெய் வார்கட்கு
வெள்ளச்செய் யாகி விளைந்தது தானே. சா

2872 மூவணை யேரு முழுவது முக்காணி
தாமணி கோலித் தறியுறப் பாய்ந்திடு
நாவணை கோலி நடுவிற் செறுவுழார்
காலணை கோலிக் களருழு வாரே. எ

2873 ஏற்ற மிரண்டுள வேழு துரவுள
மூத்தா னிறைக்க விளையான் படுத்தநீர்
பாத்தியிற் பாயாது பாழ்ப்பாய்ந்து போயிடிற்
கூத்தி வளர்த்ததோர் கோழிப்புள் ளாமே. அ

2874 பட்டிப் பசுக்க ளிருபத்து நாலுள
குட்டிப் பசுக்களொ ரேழுள வைந்துள
குட்டிப் பசுக்கள் குடப்பால் சொரியினும்
பட்டிப் பசுவே பனவற்கு வாய்த்ததே. கூ

2875 ஈற்றுப் பசுக்க ளிருபத்து நாலுள
வூற்றுப் பசுக்க ளொருகுடம் பால்போதுங்
காற்றுப் பசுக்கள் கறந்துண்ணுங் காலத்து
மாற்றுப் பசுக்கள் வரவறி யோமே. ௰

2876 தட்டா னகத்திற் றலையான மச்சின்மேன்
மொட்டா யெழுந்தது செம்பால் மலர்ந்தது
வட்டம் படவேண்டி வாய்மை மடித்திட்டுத்
தட்டா னதனைத் தகைந்துகொண் டானே. ௰க

2877 அரிக்கின்ற நாற்றங்கா லல்லற் கழனி
திரிக்கின்ற கொட்டகம் சிக்கெனக் கட்டி

Koviloor Digital Library

வரிக்கின்ற நல்லான் கறவையைப் பூட்டில்
விரிக்கின்ற வெள்ளரி வித்துவித் தாமே. ௯௨

2878 இடர்க்கொண்டு நூவி யெருவிட்டு வித்திக்
கிடர்க்கொண்டு பூட்டிக் கிளறி முளையை
மிடர்க்கொண்டு சோறட்டு மெள்ள விழுங்கா
ரடர்க்கொண்டு செந்நெ லறுக்கின்ற வாறே. ௯௩

2879 விளைந்து கிடந்தது மேலைக்கு வித்தது
விளைந்து கிடந்தது மேலைக்குக் காதம்
விளைந்து விளைந்து விளைந்துகொள் வார்க்கு
விளைந்து கிடந்தது மேவுமுக் காதமே. ௯௪

2880 களருழு வார்கள் கருத்தை யறியோங்
களருழு வார்கள் கருதலு மில்லை
களருழு வார்கள் களரின் முளைத்த
வளரிள வஞ்சியின் மாய்தலு மாமே. ௯௫

2881 கூப்பிடு கொள்ளாக் குறுநரிக் கொட்டகத்
தாப்பிடு பாசத்தை யங்கியுள் வைத்திட்டு
நாட்பட நின்று நலம்புகுந் தாயிழை
யேற்பட வில்லத் தினிதிருந் தானே. ௯௬

2882 மலைமேன் மழைபெய்ய மான்கன்று துள்ளக்
குலைமே லிருந்த கொழுங்கனி வீழ
வுலைமே லிருந்த வுறுப்பெனக் கொல்லன்
முலைமே லமிர்தம் பொழியவைத் தானே. ௯௭

2883 பார்ப்பா னகத்திலே பாற்பசு வைந்துண்டு
மேய்ப்பாரு மின்றி வெறித்துத் திரிவன
மேய்ப்பாரு முண்டாய் வெறியு மடங்கினாற்
பார்ப்பான் பசுவைந்தும் பாலாச் சொரியுமே. ௯௮

Koviloor Digital Library

2884 ஆமாக்க ளைந்து மரியேறு முப்பதுந்
தேமா விரண்டொடு திப்பிலி யொன்பதுந்
தாமாக் குரங்கொளிற் றம்மனத் துள்ளன
மூவாக் கடாவிடின் மூட்டுகின் றாரே. ௮௪

2885 எழுதாத புத்தகத்து தேட்டின் பொருளைத்
தெருளாத கன்னி தெளிந்திருந் தோத
மலராத பூவின் மணத்தின் மதுவைப்
பறவாத வண்டு மணமுண்ட வாறே. உ௮

2886 போகின்ற பொய்யும் புகுகின்ற பொய்வித்துங்
கூகின்ற நாவலின் கூழை தருங்கனி
யாகின்ற பைங்கூ ழவையுண்ணு மைவரும்
வேகின்ற கூரை விருத்திபெற் றாரே. உ௮௧

2887 மூங்கி லெழுந்ததோர் வேம்புண்டு வேம்பினிற்
சார்ந்து கிடந்த பனையிலோர் பாம்புண்டு
பாம்பைத் துரந்திட்டு வேம்பைத்தின் பாரின்றி
வேம்பு கிடந்து வெடிக்கின்ற வாறே. உ௮உ

2888 பத்துப் பரும்புலி யானை பதினைந்து
வித்தக ரைவர் வினைதக ரீரெண்ம
ரத்தகு மூவ ரறுவர் மருத்துவ
ரத்தலை யைவ ரமர்ந்துநின் றாரே. உ௮௩

2889 இரண்டு கடாவுண்டு இவ்வூரி னுள்ளே
யிரண்டு கடாவுக்கு மொன்றே தொழும்ப
னிரண்டு கடாவு மிருத்திப் பிடிக்கி
லிரண்டு கடாவு மொருகடா வாமே. உ௮௪

2890 ஒத்த மனக்கொல்லை யுள்ளே சமன்கட்டிப்
பத்தி வலையிற் பருத்தி நிறுத்தலான்

Koviloor Digital Library

முத்தக் கயிருக மூவர்க ளூரினு
ணித்தம் பொருது நிரம்பநின் றரே. உ௮௯

2891 கூகையும் பாம்புங் கிளியொடு பூஜையு
நாகையும் பூமு நடுவி லுறைவன
நாகையைக் கூகை நணுக லுறுதலுங்
கூகையைக் கண்டெலி கூப்பிடு மாறே. உ௯0

2892 குலேக்கின்ற நன்னகை யாங்கொங் குழக்கி
னிலேக்கின்ற வெள்ளெலி மூன்று கொணர்ந்தான்
னுலேக்குப் புறமெனி லோடு மிருக்கும்
புலேக்குப் பிறந்தவை போகின்ற வாறே. உ௯௧

2893 காடுபுக் காரினிக் காணுர் கடுவெளி
கூடுபுக் கானது வைந்து குதிரையு
மூடுபுக் கானது வாறுள வொட்டக
மூடு புதாவிடின் மூவணே யாமே. உ௯௨

2894 கூறையுஞ் சோறுங் குழாயகத் தெண்ணெயுங்
காறையு நாணும் வளேயலுங் கண்டவர்
பாறையி லுற்ற பறக்கின்ற சீலேபோ
லாறைக் குழியி லழுந்துகின் றரே. உ௯௩

2895 துருத்தியுள் எக்கரை தோன்று மலேமேல்
விருத்திகண் காணிக்கப் போவார்முப் போதும்
வருத்தியுண் ணின்ற மலேயைத் தவிர்ப்பா
ளொருத்தியுள் ளாளவ ளூரறி யோமே. ௩00

2896 பருந்துங் கிளியும் படுபறை கொட்டத்
திருந்திய மாதர் திருமணப் பட்டார்
பெருந்தவப் பூதம் பெறலுரு வாகு
மிருந்திய பேற்றினி லின்புறு வாரே. ௩0௧

Koviloor Digital Library

2897 கூடும் பறவை யிரைகொத்தி மற்றத
னூடுபுக் குண்டி யறுக்குறி லென்னெக்குஞ்
சூடெறி நெய்யுண்டு மைகான் றிடுகின்ற
பாடறி வார்க்குப் பயனெளி தாமே. ௯௰௨

2898 இலையில்லை பூவுண் டினவண்டிங் கில்லை
தலையில்லை வேருண்டு தாளில்லை பூவின்
குலையில்லை கொய்யு மலருண்டு கொய்யுந்
தலையில்லை தாழ்ந்த கிளைபுல ராதே. ௯௰௩

2899 அக்கண நின்றதோ ரால மரங்கண்டு
நக்கண வாழ்த்தி நடுவே பயன்கொள்வர்
மிக்கவ ரஞ்சு துயரமுங் கண்டுபோய்த்
தக்கவர் தாழ்ந்து கிடக்கின்ற வாறே. ௯௰௪

2900 கூப்பிடு மாற்றிலே வன்கா டிருகாதங்
காப்பிடு கள்ளர் கலந்துநின் றுருளர்
காப்பிடு கள்ளரை வெள்ளர் தொடர்ந்திட்டுக்
கூப்பிடு மீண்டதோர் கூரைகொண் டாரே. ௯௰௫

2901 கொட்டியு மாம்பலும் பூத்த குளத்திடை
யெட்டியும் வேம்பு மினியதோர் வாழையுங்
கட்டியுந் தேனுங் கலந்துண்ண மாட்டாதா
ரெட்டிப் பழத்துக் கிளைக்கின்ற வாறே. ௯௰௬

2902 பெடைவண்டு மாண்வண்டும் பீடிகை வண்ணக்
குடைகொண்ட பாசத்துக் கோலமுண் டானுங்
கடைவண்டு தானுண்ணுங் கண்கலந் திட்ட
பெடைவண்டு தான்பெற்ற தின்பமு மாமே. ௯௰௭

2903 கொல்லையின் மேயும் பசுக்களைச் செய்தவ
னெல்லை கடப்பித் திறையடிக் கூட்டியே

Koviloor Digital Library

வல்லசெய் தாற்றன் மதித்தபி னல்லது
கொல்லைசெய் நெஞ்சங் குறியறி யாதே. ௩௰௮

2904 தட்டத்து நீரிலே தாமரை பூத்தது
குட்டத்து நீரிற் குவளை யெழுந்தது
விட்டத்தி னுள்ளே விளங்கவல் லார்கட்குக்
குட்டத்தி லிட்டதோர் கொம்மட்டி யாமே. ௩௰௯

2905 ஆறு பறவைக ளைந்தகத் துள்ளன
நூறு பறவை நுனிக்கொம்பின் மேலன
வேறும் பெரும்பதி யேழுங் கடந்தபின்
மாறுத லின்றி மனைபுக லாமே. ௪௰

2906 கொட்டனஞ் செய்து குளிக்கின்ற கூவலுள்
வட்டனப் பூமி மருவிவந் தூறிடுங்
கட்டனஞ் செய்து கயிற்ருற் ருெழுமியு
ளொட்டனஞ் செய்தொளி யாவர்க்கு மாமே. ௪௰௧

2907 ஏழு வளைகட லெட்டுக் குலவரை
யாழும் விசும்பினி லங்கி மழைவளி
தாழு மிருநிலந் தன்மை யதுகண்டு
வாழ நினைக்கில தாலய மாமே. ௪௰௨

2908 ஆலிங் கனஞ்செய் தகஞ்சுடச் சூலத்துச்
சாலிங் கமைத்துத் தலைமை தவிர்த்தனர்
கோலிங் கமைத்தபின் கூபப் பறவைகண்
மாலிங்கன் வைத்தது முன்பின் வழியே. ௪௰௩

2909 கொட்டுக்குந் தாலி யிரண்டே யிரண்டுக்குங்
கொட்டுக்குந் தாலிக்கும் பாரை வலிதென்பர்
கொட்டுக்குந் தாலிக்கும் பாரைக்கு மூன்றுக்கு
மிட்டம் வலிதென்ப ரீச னருளே. ௪௰௪

KOVILOOR ANDAVAN LIBRARY KOVILOOR
A. No.

Koviloor Digital Library

2910 கயலொன்று கண்டவர் கண்டே யிருப்பர்
முயலொன்று கண்டவர் மூவரு முய்வர்
பறையொன்று பூசல் பிடிப்பா ஞெருவன்
மறையொன்று கண்ட துருவம்பொன் ஞமே. ௨௯௧௦

2911 கோரை யெழுந்து கிடந்த குளத்தினி
லாரை படர்ந்து தொடர்ந்து கிடந்தது
நாரை படுகின்ருற் போலல்ல நாதனுர்
பாரை கிடக்கப் படிகின்ற வாறே. ௨௯௧௧

2912 கொல்லைமுக் காதமுங் காடரைக் காதமு
மெல்லை மயங்கிக் கிடந்த விருநெறி
யெல்லை மயங்கா தியங்கவல் லார்கட்கு
வொல்லை கடந்துசென் றூர்புக லாமே. ௨௯௧௨

2913 உழவொன்று வித்து வொருங்கின காலத்
தெழுமழை பெய்யா திருநிலச் செல்வி
தழுவி வினைசென்று தான்பய வாது
வழுவாது போவன் வளர்சடை யோனே. ௨௯௧௩

2914 பதுங்கிலும் பாய்புலி பன்னிரு காத
மொதுங்கிய தண்கட லோத முலவ
மதுங்கிய வார்கனி யாரமு தூறப்
பொதுங்கிய வைவரைப் போய்வளைத் தானே. ௨௯௧௪

2915 தோணியொன் றேறித் தொடர்ந்து கடல்புக்கு
வாணிபஞ் செய்து வழங்கி வள்மக
னீலிக் கிறையுமே நெஞ்சி னிலைதளர்ந்
தாலிப் பழம்பே லளிக்கின்ற வப்பே. ௨௯௧௫

2916 முக்காத மாற்றிலே மூன்றுள வாழைகள்
செக்குப் பழுத்த திரிமலங் காய்த்தன

Koviloor Digital Library

பக்கனுர் மிக்கார் படங்கினுர் கன்னியர்
நக்கு மலருண்டு நடுவுநின் ருரே. ௫௰௧

2917 அடியு முடியு மமைந்ததோ ராத்தி
முடிய நுனியின்கண் முத்தலை மூங்கில்
கொடியும் படையுங் கோட்சர ஊனயைந்து
மடியும் வலம்புரி வாய்த்ததவ் வாறே. ௫௰௨

2918 குன்றியும் பாம்பும் பசுமுசு வானரந்
தென்றிக் கிடந்த சிறுநரிக் கூட்டத்துக்
குன்ருமை கூடித் தராசி னிறுத்தபின்
பன்றி நிறையைக் குறைக்கின்ற வாறே. ௫௰௩

2919 மொட்டித் தெழுந்ததோர் மொட்டுண்டு மொட்டினைக்
கட்டுவிட் டோடின் மலர்தலுங் காணலாம்
பற்றுவிட் டம்மனை பாழ்பட நோக்கினுற்
கட்டுவிட் டார்க்கன்றிக் காணவொண் ணுதே. ௫௰௪

2920 நீரின்றிப் பாயு நிலத்தினிற் பச்சையாம்
யாவரு மென்று மறியவல் லாரில்லை
கூரு மழைபொழி யாது பொழிபுன
றேரினிந் நீர்மை திடரினில் லாதே. ௫௰௫

2921 கூகை குருந்தம தேறிக் குணம்பயின்
மோக முலகுக் குணர்கின்ற காலத்து
நாகமு மொன்று நடுவுரை செய்திடும்
பாகனு மாகின்ற பண்பனு மாமே. ௫௰௬

2922 வாழையுஞ் சூரையும் வந்திடங் கொண்டன
வாழைக்குச் சூரை வலிது வலிதென்பர்
வாழையுஞ் சூரையும் வன்றுண்டஞ் செய்திட்டு
வாழை யிடங்கொண்டு வாழ்கின்ற வாறே. ௫௰௭

Koviloor Digital Library

2923 நிலத்தைப் பிளந்து நெடுங்கட லோட்டிப்
புனத்துக் குறவன் புணர்ந்த கொழுமீன்
விலக்குமின் யாவர்க்கும் வேண்டிற் குறையா
தருத்தமு மின்றி யடுவது மாமே. ௲௯அ

2924 தளிர்க்கு மொருபிள்ளை தட்டா னகத்தில்
விளிப்பதோர் சங்குண்டு வேந்தனை நாடிக்
களிக்குங் குசவர்க்குங் காவிதி யார்க்கு
மளிக்கும் பதத்தொன் ருய்ந்துகொள் வார்க்கே. ௲௯௯

2925 குடைவிட்டுப் போந்தது கோயி லெருமை
படைகண்டு மீண்டது பாதி வழியி
லுடையவன் மந்திரி யுள்ளலு மூரா
ரடையா நெடுங்கடை யைந்தொடு நான்கே. ௩௱

2926 போகின்ற வெட்டும் புகுகின்ற பத்தெட்டு
மாகிப் படைத்தன வொன்பது வாய்தலு
நாகமு மெட்டொடு நாலு புரவியும்
பாகன் விடாவிடிற் பன்றியு மாமே. ௩௱௧

2927 பாசி படர்ந்து கிடந்த குளத்திடைக்
கூசி யிருக்குங் குருகிரை தேர்ந்துண்ணுந்
தூசி மறவன் றுணைவழி யெய்திடப்
பாசங் கிடந்து பதைக்கின்ற வாறே. ௩௱௨

2928 கும்ப மலைமே லெழுந்ததோர் கொம்புண்டு
கொம்புக்கு மப்பா லடிப்பதோர் காற்றுண்டு
வம்பாய் மலர்ந்ததோர் பூவுண்டப் பூவுக்குள்
வண்டாய்க் கிடந்து மணங்கொள்வ னீசனே. ௩௱௩

2929 வீணையுந் தண்டும் விரவி யிசைமுர
ருணுவு மேவித் தகுதலைப் பெய்தது

Koviloor Digital Library

வாணிபஞ் சிக்கென் றதுவடை யாமுன்னங்
காணியு மங்கே கலக்கின்ற வாறே. ௨௯௨௯

2930 கொங்குபுக் காரொடு வாணிபஞ் செய்தது
வங்குபுக் காலன்றி யாய்ந்தறி வாரில்லை
திங்கள்புக் காலிரு ளாவ தறிந்திலர்
தங்குபுக் கார்சிலர் தாபதர் தாமே. ௨௯௩௦

2931 போதும் புலர்ந்தது பொன்னிறங் கொண்டது
தாதவிழ் புன்னை தயங்கு மிருகரை
யேதமி லீச னியங்கு நெறியிது
மாத ரிருந்ததோர் மண்டலந் தானே. ௨௯௩௧

2932 கோமுற் றமருங் குடிகளுந் தம்மிலே
காமுற்ற கத்தி யிடுவர் கடைதொறு
மீவற்ற வெல்லை விடாது வழிகாட்டி
யாமுற்ற தட்டினு லைந்துண்ண லாமே. ௨௯௩௨

2933 தோட்டத்தின் மாம்பழந் தொண்டி விழுந்தக்கால்
ஞட்டின் புறத்தி னரியழைத் தென்செயு
மூட்டிக் கொடுத்த முதல்வனை முன்னிட்டுக்
காட்டிக் கொடுத்தவர் கைவிட்ட வாறே. ௨௯௩௩

2934 புலர்ந்தது போதென்று புட்கள் சிலம்பப்
புலர்ந்தது போதென்று பூங்கொடி புல்லிப்
புலம்பி னவளோடும் போக நுகரும்
புலம்பனுக் கென்றும் புலர்ந்திலை போதே. ௨௯௩௪

2935 தோணியொன் றுண்டு துறையில் விடுவது
வாணி மிதித்துநின் றைவர்கோ லூன்றலும்
வாணிபஞ் செய்வார் வழியிடை யாற்றிடை
யாணி கலங்கி னதுவிது வாமே. ௩௦

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

உ௰௪. மோன சமாதி

2936 நின்ற ரிருந்தார் கிடந்தா ரெனவில்லை
சென்றார்தஞ் சித்த மோன சமாதியா
மன்றேயு மங்கே மறைப்பொரு ளொன்றுண்டு
சென்றாங் கணைந்தவர் சேர்கின்ற வாறே. க

2937 காட்டுங் குறியுங் கடந்தவர் காரண
மேட்டின் புறத்தி லெழுதிவைத் தென்பயன்
கூட்டுங் குருநந்தி கூட்டிடி னல்லது
வாட்டின் கழுத்தி லதர்கிடந் தற்றே. உ

2938 உணர்வுடை யார்கட் குலகமுந் தோன்று
முணர்வுடை யார்கட் குறுதுய ரில்லை
யுணர்வுடை யார்க ளுணர்த்தவக் கால
முணர்வுடை யார்க ளுணர்ந்துகண் டாரே. ௩

2939 மறப்பது வாய்நின்ற மாயநன் னுடன்
பிறப்பினை நீங்கிய பேரரு ளாளன்
சிறப்புடை யான்றிரு மங்கையுந் தானு
முறக்கமில் போகத் துறங்கிடுந் தானே. ௪

2940 துரியங்கண் மூன்றுங் கடந்தொளிர் சோதி
யரிய துரிய மதன்மீது மூன்றாய்
விரிவு குவிவு விழுங்கி யுமிழ்ந்தே
யுரையி லநுபூ திகத்தினுள் ளானே. ௫

2941 உருவிலி யூனிலி யூனமொன் றில்லி
திருவிலி தீதிலி தேவர்க்குந் தேவன்
பொருவிலி பூதப் படையுடை யாளி
மருவிலி வந்தென் மனம்புகுந் தானே. ௬

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

2942 கண்டறி வாரில்லை காயத்தி னந்தியை
யெண்டிசை யோரு மிறைவனென் றேத்துவ
ரண்டங் கடந்த வளவிலா வானந்தத்
தொண்டர் முகந்த துறையறி யோமே. எ

2943 தற்பர மல்ல சதாசிவன் ருனல்ல
நிட்கள மல்ல சகள நிலையல்ல
வற்புத மாகி யநுபோகக் காமம்போற்
கற்பனை யின்றிக் கலந்துநின் ருனே. அ

2944 முகத்திற் கண்கொண்டு காண்கின்ற மூடர்கா
ளகத்திற் கண்கொண்டு காண்பதே யானந்த
மகட்குத் தாய்தன் மணாளனோ டாடிய
சுகத்தைச் சொல்லென்ருற் சொல்லுமா றெங்ஙனே. கூ

2945 அப்பினி லுப்பென வத்த னணைந்திட்டுச்
செப்பு பராபரஞ் சேர்பர மும்விட்டுக்
கப்புறு சொற்பத மாளக் கலந்தமை
யெப்படி யப்படி யென்னுமவ் வாறே. ய

2946 கண்டார்க் கழகிதாங் காஞ்சிரத் தின்பழந்
தின்ருர்க் கறியலா மப்பழத் தின்சுவை
பெண்டா னிரம்பி மடவிய ளானுற்
கொண்டா னறிவன் குணம்பல தானே. யக

2947 நந்தி யிருந்தா னடுவுட் டெருவிலே
சந்தி சமாதிக டாமே யொழிந்தன
வுந்தியி னுள்ளே யுதித்தெழுஞ் சோதியைப்
புந்தியி னுலே புணர்ந்துகொண் டேனே. யஉ

Koviloor Digital Library

2948 விதறு படாவண்ணம் வேறிருந் தாய்ந்து
பதறு படாதே பழமறை பார்த்துக்
கதறிய பாழைக் கடந்தந்தக் கற்பனை
யுதறிய பாழி லொடுங்குகின் றேனே. ௰௩

2949 வாடா மலர்புனை சேவடி வானவர்
கூடா ரறநெறி நாடொறு மின்புறச்
சேடார் கமலச் செழுஞ்சுட ருட்சென்று
நாடா ரமுதுற நாடா ரமுதமே. ௰௪

2950 அதுக்கென் றிருந்தா ரமர்ந்தசொற் கேட்டும்
பொதுக்கெனக் காமம் புலப்படு மாபோற்
சதுக்கென்று வேறே சமைந்தாரைக் காண
மதுக்கொன்றைத் தாரான் வளந்தரு மன்றே. ௰௫

2951 தானு மழிந்து தனமு மழிந்துநீ
டூனு மழிந்து வுயிரு மழிந்துடன்
வானு மழிந்து மனமு மழிந்துபி
னூனு மழிந்தமை நானறி யேனே. ௰௬

2952 இருளும் வெளியு மிரண்டையு மாற்றிப்
பொருளிற் பொருளாய்ப் பொருந்தவுள் ளாகி
யருளா லழித்திடு மத்த னடிக்கே
யுருளாத கன்மன முற்றுநின் றேனே. ௰௭

2953 ஒன்றிநின் றுள்ளே யுணர்ந்தேன் பராபர
மொன்றிநின் றுள்ளே யுணர்ந்தேன் சிவகதி
யொன்றிநின் றுள்ளே யுணர்ந்தே னுணர்வினை
யொன்றிநின் றேபல வூழிகண் டேனே. ௰௮

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

உ௫. வரைவுரை மாட்சி

2954 தான்வரை வற்றபி னுரை வரைவது
தானவ னுனபின் னுரை நினைவது
காமனை வென்றகண் ணுரை யுகப்பது
தூமொழி வாசகஞ் சொல்லுமி னீரே. க

2955 உரையற்ற தொன்றை யுரைசெய்யு மூடர்காள்
கரையற்ற தொன்றைக் கரைகாண லாகுமோ
திரையற்ற நீர்போற் சிந்தை தெளிவார்க்குப்
புரையற் றிருந்தனன் புரிசடை யோனே. உ

2956 மனமாயை மாயையிம் மாயை மயக்க
மனமாயை தான்மாயு மற்றொன்று மில்லை
பிணமாய்வ தில்லை பிதற்றவும் வேண்டாந்
தனையாய்ந் திருப்பது தத்துவந் தானே. ௩

அணைந்தோர் தன்மை

2957 மனமில்லை மாசில்லை மானுபி மானக்
குலமில்லை கொள்ளுங் குணங்களு மில்லை
நலமில்லை நந்தியை ஞானத்தி னாலே
பலமன்னி யன்பிற் பதித்துவைப் போர்க்கே. க

2958 ஒழிந்தேன் பிறவி யுறவென்னும் பாசங்
கழிந்தேன் கடவுளு நானுமொன் றானே
னிழிந்தாங் கினிவரு மார்க்கமும் வேண்டேன்
செழுஞ்சார் புடைய சிவனைக்கண் டேனே. உ

2959 ஆலைக் கரும்பு மமுதுமக் காரமுஞ்
சோலைத்தண் ணீரு முடைத்தெங்க ளுட்டிடைப்
பீலிக்கண் ணன்ன வடிவுசெய் வாளொரு
கோலப்பெண் ணுட்குக் குறைவொன்று மில்லையே. ௩

Koviloor Digital Library

2960 ஆராலு மென்னை யமட்டவொண் ணுதினிச்
சீரார் பிரான்வந்தென் சிந்தை புகுந்தனன்
சீராடி யங்கே திரிவதல் லாதினி
யார்பாடுஞ் சாரா வறிவறிந் தேனே. ௪

2961 பிரிந்தேன் பிரமன் பிணித்ததோர் பாசந்
தெரிந்தேன் சிவகதி செல்லு நிலையை
யரிந்தேன் வினையை யயின்மன வாளான்
முரிந்தேன் புரத்தினை முந்துகின் றேனே. ௫

2962 ஒன்றுகண் டீருல குக்கொரு தெய்வமு
மொன்றுகண் டீருல குக்குயி ராவது
நன்றுகண் டீரினி நமசிவா யப்பழந்
தின்றுகண் டேற்கிது தித்தித்த வாறே. ௬

2963 சந்திரன் பாம்பொடு சூடுஞ் சடாதரன்
வந்தென்னை யாண்ட மணிவிளக் கானவ
னந்தமு மாதியு மில்லா வரும்பொருள்
சிந்தையின் மேவித் தியக்கறுத் தானே. ௭

2964 பண்டெங்க ளீச னெடுமால் பிரமனைக்
கண்டங் கிருக்குங் கருத்தறி வாரில்லை
விண்டங்கே தோன்றி வெறுமன மாயிடிற்
றுண்டங் கிருந்ததோர் தூறது வாமே. ௮

2965 அன்னையு மத்தனு மன்புற்ற தல்லது
வன்னையு மத்தனு மாரறி வாரென்னை
யன்னையு மத்தனு மியானு முடனிருந்
தன்னையு மத்தனை யான்புரந் தேனே. ௯

2966 கொண்ட சுழியுங் குலவரை யுச்சியு
மண்டரு மண்டத் தலைவரு மாதியு

Koviloor Digital Library

மெண்டிசை யோரும்வந் தென்கைத் தலத்துளே
யுண்டனர் நானினி யுய்ந்தொழிந் தேனே. ௰

2967 தானே திசையொடு தேவரு மாய்நிற்குந்
தானே வடவரை யாதியு மாய்நிற்குந்
தானே யுடலுயிர் தத்துவ மாய்நிற்குந்
தானே யுலகிற் றலைவனு மாமே. ௰௧

2968 நமன்வரின் ஞானவாள் கொண்டே யெறிவன்
சிவன்வரி னுடன் போவது திண்ணம்
பவம்வரும் வல்வினை பண்டே யறுத்தேன்
றவம்வருஞ் சிந்தைக்குத் தானெதி ராமே. ௰௨

2969 சித்தஞ் சிவமாய் மலமூன்றுஞ் செற்றவர்
சுத்தஞ் சிவமாவர் தோயார் மலபந்தங்
கத்துஞ் சிலுகுங் கலகமுங் கைகாணர்
சத்தம் பரவிந்து தாமாமென் றெண்ணியே. ௰௩

2970 நினைப்பு மறப்பு மிலாதவர் நெஞ்சம்
வினைப்பற் றறுக்கும் விமல னிருக்கும்
வினைப்பற் றறுக்கும் விமலனைத் தேடி
நினைக்கப் பெறிலவ னீளிய னுமே. ௰௪

2971 சிவபெரு மானென்று நானழைத் தேத்தத்
தவபெரு மானென்று தான்வந்து நின்ரு
னவபெரு மானென்னை யாளுடை நாதன்
பவபெரு மானைப் பணிந்துநின் றேனே. ௰௫

2972 பணிந்துநின் றேன்பர மாதி பதியைத்
துணிந்துநின் றேனினி மற்றெுன்றும் வேண்டே
னணிந்துநின் றேனுட லாதிப் பிரானைத்
தணிந்துநின் றேன்சிவன் றன்மைகண் டேனே. ௰௬

Koviloor Digital Library

2973 என்னெஞ்ச மீச னிணையடி தாஞ்சேர்ந்து
முன்னஞ்செய் தேத்த முழுதும் பிறப்பறுந்
தன்னெஞ்ச மில்லாத் தலைவன் றலைவிதி
பின்னஞ்செய் தென்னைப் பிணக்கறுத் தானே. ௯எ

2974 பிணக்கறுத் தான்பிணி மூப்பறுத் தென்னுங்
கணக்கறுத் தாண்டவன் காணந்தி யென்னைப்
பிணக்கறுத் தென்னுடன் முன்வந்த துன்பம்
வணக்கலுற் றேன்சிவம் வந்தது தானே. ௯அ

2975 சிவன்வந்து தேவர் குழாமுடன் கூடப்
பவம்வந் திடநின்ற பாச மறுத்திட்
டவனெந்தை யாண்டரு ளாதிப் பெருமா
னவன்வந்தென் னுள்ளே யகப்பட்ட வாறே. ௯௯

2976 கரும்புந் தேனுங் கலந்ததோர் காயத்தி
லரும்புங் கந்தமு மாகிய வானந்தம்
விரும்பியே யுள்ளம் வெளியுறக் கண்டபின்
கரும்புங் கைத்தது தேனும் புளித்ததே. உ௰

2977 உள்ள சரியாதி யொட்டியே மீட்டென்பால்
வள்ள லருத்தியே வைத்த வளம்பாடிச்
செய்வன வெல்லாஞ் சிவமாகக் காண்டலாற்
கைவள மின்றிக் கருக்கடந் தேனே. உ௰௧

2978 மீண்டார் கமலத்து ளங்கி மிகச்சென்று
தூண்டா விளக்கின் றகளிநெய் சேர்தலும்
பூண்டா ளொருத்தி புவனசூ டாமணி
மாண்டா ளொருவன்கை வந்தது தானே. உ௰உ

2979 ஆறே யருவி யகங்குள மொன்றுண்டு
நூறே சிவகதி நுண்ணிது வண்ணமுங்

Koviloor Digital Library

கூறே குவிமுலைக் கொம்பனை யாளொடும்
வேறே யிருக்கும் விழுப்பொரு டானே. உ௯௩

2980 அன்பு ளுருகி யழுவ னரற்றுவ
னென்பு முருக விராப்பக லேத்துவ
னென்பொன் மணியை யிறைவனை யீசனைத்
தின்பன் கடிப்பன் றிருத்துவன் றானே. உ௯௪

2981 மனம்வி ரிந்து குவிந்தது மாதவ
மனம்வி ரிந்து குவிந்தது வாயுவு
மனம்வி ரிந்து குவிந்தது மன்னுயிர்
மனம்வி ரிந்துரை மாண்டது முத்தியே. உ௯௫

உ௯எ. தோத்திரம்

2982 மாயனை நாடி மனநெடுந் தேரேறிப்
போயின நாடறி யாதே புலம்புவர்
தேயமு நாடுந் திரிந்தெங்கள் செல்வனைக்
காயமின் னுட்டியைக் கண்டுகொண் டேனே. க

2983 மன்னு மலையொண் மதவா ரணத்தின்மே
லின்னிசை பாட விருந்தவ ராரெனின்
முன்னியல் கால முதல்வனுர் நாமத்தைப்
பன்னின ரென்றே பாடறீ வீரே. உ

2984 முத்தினின் முத்தை முகிழிள ஞாயிற்றை
எத்தனை வானேரு மேத்தும் யிறைவனை
யத்தனைக் காணு தரற்றுகின் றேனையோர்
பித்த னிவனென்று பேசுகின் றாரே. ௩

2985 புகுந்துநின் றனெங்கள் புண்ணிய மூர்த்தி
புகுந்துநின் றனெங்கள் போதறி வாளன்

Koviloor Digital Library

புகுந்துநின் றுனடி யார்தங்க ணெஞ்சம்
புகுந்துநின் றுனையே போற்றுகின் றேனே. ௪

2986 பூதக்கண் ணாடியிற் புகுந்திலன் போதுளன்
வேதக்கண் ணாடியில் வேறே வெளிப்படு
நீதிக்கண் ணாடி நினை வார் மனத்துளன்
கீதக்கண் ணாடியிற் கேட்டுநின் றேனே. ௫

2987 நாமமோ ராயிர மோதுமி னுதனை
யேமமோ ராயிரத் துள்ளே யிசைவீர்க
ளோமமோ ராயிர மோதவல் லாரவர்
காமமோ ராயிரங் கண்டொழிந் தாரே. ௬

2988 போற்றுகின் றேன்புகழ்ந் தும்புகழ் ஞானத்தைத்
தேற்றுகின் றேன்சிந்தை நாயகன் சேவடி
சாற்றுகின் றேனறை யோசிவ யோகத்தைப்
போற்றுகின் றேனெம் பிரானென்று நானே. ௭

2989 நானு விதஞ்செய்து நாடுமி னந்தியை
யூனுர் கமலத்தி னூடுசென் றப்புறம்
வானே ருலகம் வழிப்பட மீண்டபின்
றேனுர வுண்டு தெவிட்டலு மாமே. ௮

2990 வந்துநின் றுனடி யார்கட் கரும்பொரு
ளிந்திர னுதி யிமையவர் வேண்டினுஞ்
சுந்தர மாதர் துழனியொன் றல்லது
வந்தர வானத்தி னப்புற மாமே. ௯

2991 மண்ணிற் கலங்கிய நீர்போன் மனிதர்க
ளெண்ணிற் கலங்கி யிறைவ னிவனெனு
ருண்ணிற் குளத்தின் முகந்தொரு பால்வைத்துத்
தெண்ணிற் படுத்த சிவனவ னுமே. ௰

Koviloor Digital Library

2992 மெய்த்தவத் தானை விரும்பு மொருவர்க்குக்
கைத்தலஞ் சேர்தரு நெல்லிக் கனியொக்குஞ்
சுத்தனைத் தூய்நெறி யாய்நின்ற தேவர்க
ளத்தனை நாடி யமைந்தொழிந் தேனே. ௰௧

2993 அமைந்தொழிந் தேனள வில்புகழ் ஞானஞ்
சமைந்தொழிந் தேன்றடு மாற்றமொன் றில்லை
புகைந்தெழும் பூதலம் புண்ணிய னண்ணி
வகைந்து கொடுக்கின்ற வள்ளலு மாமே. ௰௨

2994 வள்ளற் றலைவனை வானநன் னுடனை
வெள்ளப் புனற்சடை வேத முதல்வனைக்
கள்ளப் பெருமக்கள் காண்பர்கொலோ வென்று
வுள்ளத்தி னுள்ளே யொளித்திருந் தாளுமே. ௰௩

2995 ஆளு மலர்ப்பதந் தந்த கடவுளை
நாளும் வழிபட்டு நன்மையு ணின்றவர்
கோளும் வினையு மறுக்குங் குரிசிலின்
வாளு மனத்தொடும் வைத்தொழிந் தேனே. ௰௪

2996 விரும்பி லவனடி வீர சுவர்க்கம்
பொருந்தி லவனடி புண்ணிய லோகந்
திருந்தி லவனடி தீர்த்தமு மாகும்
வருந்தி யவனடி வாழ்த்தவல் லார்க்கே. ௰௫

2997 வானக மூடறுத் தானிவ் வுலகினிற்
றானக மில்லாத் தனியாகும் போதகன்
கானக வாழைக் கனிநுகர்ந் துள்ளூறும்
பானகச் சோதியைப் பற்றிநின் றேனே. ௰௬

2998 விதியது மேலை யமர ருறையும்
பதியது பாய்புனற் கங்கையு முண்டு

Koviloor Digital Library

துதியது தொல்வினைப் பற்றறு விக்கும்
பதியது வவ்விட்ட தந்தமு மாமே. ௯௭

2999 மேலது வானவர் கீழது மாதவர்
தானிடர் மானுடர் கீழது மாதனங்
கானது கூவிள மாலை கமழ்சடை
யானது செய்யுமெம் மாருயிர் தானே. ௯௮

3000 சூழுங் கருங்கட னஞ்சுண்ட கண்டனை
யேழு மிரண்டிலு மீசன் பிறப்பிலி
யாழுஞ் சுனையு மடவியு மங்குளன்
வாழு மெழுத்தைந்து மன்னனு மாமே. ௯௯

3001 உலகம தொத்துமண் ணொத்துயர் காற்றை
யலர்கதி ரங்கியொத் தாதிப் பிரானு
நிலவிய மாமுகி னீர்ரொத்து மீண்டச்
செலவொத் தமர்திகைத் தேவர்பி ரானே. உ௰

3002 பரிசறிந் தங்குள னங்கி யருக்கன்
பரிசறிந் தங்குளன் மாமாருதத் தீசன்
பரிசறிந் தங்குளன் மாமதி ஞானப்
பரிசறிந் தன்னிலம் பாரிக்கு மாறே. உ௰க

3003 அந்தங் கடந்து மதுவது வாய்நிற்கும்
பந்த வுலகினிற் கீழோர் பெரும்பொரு
டந்த வுலகெங்குந் தானே பராபரன்
வந்து படைக்கின்ற மாண்பது வாமே. உ௰உ

3004 முத்தண்ட வீரண்ட மேமுடி யாயினு
மத்த னுருவ முலகே ழெனப்படு
மத்தனின் பாதாள மளவுள்ள சேவடி
மத்த ரதனை மகிழ்ந்துண ராரே. உ௰௩

Koviloor Digital Library

3005 ஆதிப் பிரானம் பிரானவ் வகலிடச்
சோதிப் பிரான்சுடர் மூன்றெளி யாய்நிற்கு
மாதிப் பிரானண்டத் தப்புறங் கீழவ
னுதிப் பிரானடு வாகிநின் றனே. உ௲௪

3006 அண்டங் கடந்துயர்ந் தோங்கும் பெருமையன்
பிண்டங் கடந்த பிறவிச் சிறுமையன்
றெண்டர் நடந்த கனைகழல் காண்டொறுந்
தொண்டர்க டுய்நெறி தூங்கிநின் றனே. உ௲௫

3007 உலவுசெய் நோக்கம் பெருங்கடல் சூழ
நிலமுழு தெல்லா நிறைந்தன னீசன்
பலமுழு தெல்லாம் படைத்தனன் முன்னே
புலமுழு பொன்னிற மாகிநின் றனே. உ௲௬

3008 பராபர னுகிப்பல் லூழிக டோறும்
பராபர னுயிவ் வகலிடந் தாங்கித்
தராபர னுய்நின்ற தன்மை யுணரார்
நிராபர னுகி நிறைந்துநின் றனே. உ௲௭

3009 போற்றும் பெருந்தெய்வந் தானே பிறரில்லை
யூற்றமு மோசையு மோசை யொடுக்கமும்
வேற்றுட னுனென் றதுபெருந் தெய்வமாங்
காற்றது வீசன் கலந்துநின் றனே. உ௲௮

3010 திகையனைத் துஞ்சிவ னேயவ னுகின்
மிகையனைத் துஞ்சொல்ல வேண்டா மனிதரே
புகையனைத் தும்புற மங்கியிற் கூடு
முகையனைத் தும்மெங்க ளாதிப்பி ரானே. உ௲௯

3011 அகன்று னகலிட மேமொன் றுகி
யிவன்று னெனநின் றெளியனு மல்லன்

Koviloor Digital Library

சிவன்ருன் பலபல சீவரு மாகி
நவின்ரு னுலகுறு நம்பனு மாமே. ௩௰

3012 கலையொரு மூன்றுங் கடந்தப்பா னின்ற
தலைவனை நாடுமின் றத்துவ நாதன்
விலையில்லை விண்ணவ ரோடு முரைப்ப
னரையில்லை யுள்ளூறு முள்ளவன் ருனே. ௩௰௧

3013 படிகால் பிரமன்செய் பாச மறுத்து
நெடியான் குறுமைசெய் நேச மறுத்துச்
செடியார் தவத்தினிற் செய்தொழி னீக்கி
யடியேனை யுய்யவைத் தன்புகொண் டானே. ௩௰௨

3014 ஈசனென் றெட்டுத் திசையு மியங்கின
வோசையி னின்றெழு சத்த முலப்பிலி
தேசமொன் ருங்கே செழுங்கண்ட மொன்பதும்
வாச மலர்போன் மருவிநின் ருனே. ௩௰௩

3015 இல்லனு மல்ல னுளனல்ல னெம்மிறை
கல்லது நெஞ்சம் பிளந்திடுங் காட்சியன்
றெல்லையன் றூயன் றுளக்கிலன் றூய்மணி
சொல்லருஞ் சோதி தொடர்ந்துநின் ருனே. ௩௰௪

3016 உள்ளத் தொடுங்கும் புறத்துளு நானெனுங்
கள்ளத் தலைவன் கமழ்சடை நந்தியும்
வள்ளற் பெருமை வழக்கஞ் செய்வார்கட
மள்ளற் கடலை யறுத்துநின் ருனே. ௩௰௫

3017 மாறெதிர் வானவர் தானவர் நாடொறுங்
கூறுதல் செய்து குரைகழ லுடுவர்
ஊறுவ ருள்ளத் தகத்தும் புறத்துளும்
வேறுசெய் தாங்கே விளக்கொளி யாமே. ௩௰௬

Koviloor Digital Library

3018 விண்ணிலும் வந்த வெளியிலன் மேனியன்
கண்ணிலும் வந்த புனலல்லன் காட்சியன்
பண்ணினில் வந்தப் பயனல்லன் பான்மைய
னெண்ணிலா னந்தமு மெங்கள் பிரானே. ௩௰௭

3019 உத்தம னெங்கு முகக்கும் பெருங்கட
னித்திலச் சோதிய னீலக் கருமைய
னெத்தனை காலமு மெண்ணுவ ரீசனைச்
சித்த ரமரர்க டேர்ந்தறி யாரே. ௩௰௮

3020 நிறம்பல வெவ்வண்ண மவ்வண்ண மீச
னறம்பல வெவ்வண்ண மவ்வண்ண மின்ப
மறம்பல வெவ்வண்ண மவ்வண்ணம் பாவம்
புறம்பல காணினும் போற்றகி லாரே. ௩௰௯

3021 இங்குநின் றானங்கு நின்றன னெங்குளன்
பொங்கிநின் றான்புவ நாபதி புண்ணியன்
கங்குநின் றான்கதிர் மாமதி ஞாயிறு
வெங்குநின் றான்மழை போலிறை தானே. ௪௰

3022 உணர்வது வாயுமே யுத்தம மாயு
முணர்வது நுண்ணறி வெம்பெரு மானைப்
புணர்வது வாயும் புல்லிய தாயு
முணர்வுட லண்டமு மாகிநின் றானே. ௪௰௧

3023 தன்வலி யாலுல கேழுந் தரித்தவன்
றன்வலி யாலே யணுவிலுந் தானொய்யன்
றன்வலி யான்மலை யெட்டினுந் தான்சாரான்
றன்வலி யாலே தடங்கட லாமே. ௪௰௨

3024 ஏனோர் பெருமைய னாயினு மெம்மிறை
யூனே சிறுமையு ளுட்கலந் தங்குளன்

Koviloor Digital Library

வானே றறியு மளவல்லன் மாதேவன்
ருனே யறியுந் தவத்தி னளவே. ௩௦௨௩

3025 பிண்டாலம் வித்தி லெழுந்த பெருமுளைக்
குண்டாலங் காய்த்துக் குதிரை பழுத்தது
வுண்டன ருண்டா ருணர்விலா மூடர்கள்
பிண்டத்துட் பட்டுப் பிணங்குகின் றுரே. ௩௦௨௪

உ௰அ. சர்வ வியாபி

3026 ஏயுஞ் சிவபோக மீதன்றி யோரொளி
யாயு மறிவையு மாயா வுபாதியா
லேய பரிய புரியுந் தனதெய்துஞ்
சாயுந் தனது வியாபகந் தானே. ௧

3027 நானறிந் தப்பொரு ளுடவிட மில்லை
வானறிந் தங்கே வழியுற விம்மிடு
மூனறிந் துள்ளே யுயிர்க்கின்ற வொண்சுடர்
தானறிந் தெங்குந் தலைப்பட லாமே உ

3028 கடலிடை வாழ்கின்ற கௌவை யுலகத்
துடலிடை வாழ்வுகொண் டுள்ளொளி நாடி
யுடலிடை வைகின்ற வுள்ளுறு தேவனைக்
கடலின் மலிதிரை காணலு மாமே. ௩

3029 பெருஞ்சுடர் மூன்றினு முள்ளொளி யாகித்
தெரிந்துட லாய்நிற்குந் தேவர் பிரானு
மிருஞ்சுடர் விட்டிட் டிகலிட மெல்லாம்
பரிந்துடன் போகின்ற பல்கோரை யாமே. ௪

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

3030 உறுதியி னுள்வந்த வுள்வினைப் பட்டு
விறுதியின் வீழ்ந்தா ரிரணம தாகுஞ்
சிறுதியி னுள்ளொளி திப்பிய மூர்த்தி
பெறுதியின் மேலோர் பெருஞ்சுட ராமே. ரு

3031 பற்றி னுள்ளே பரமாய பரஞ்சுடர்
முற்றினு முற்றி முளைக்கின்ற மூன்றெளி
நெற்றியி னுள்ளே நினைவாய் நிலைதரு
மற்றவ னுய்நின்ற மாதவன் றானே. சா

3032 தேவனு மாகுந் திசைதிசை பத்துளு
மேவனு மாம்விரி நீருல கேழையு
மாவனு மாமமர்ந் தெங்கு முலகினு
நாவனு மாகி நவிற்றுகின் றானே. எ

3033 நோக்குங் கருட னெடியே முலகையுங்
காக்கு மவனித் தலைவனு மங்குள
நீக்கும் வினையென் னிமலன் பிறப்பிலி
போக்கும் வரவும் புணரவல் லானே. அ

3034 செழுஞ்சடை யன்செம்பொ னேயொக்கு மேனி
யொழிந்தன னுயு மொருங்குடன் கூடுங்
கழிந்தில னெங்கும் பிறப்பில னீச
னெழிந்தில கேழுல கொத்துநின் றானே. கூ

3035 உணர்வு மவனே யுயிரு மவனே
புணர்வு மவனே புலனு மவனே
யிணரு மவன்றன்னை யெண்ணலு மாகான்
றுணரின் மலர்க்கந்தந் துன்னிநின் றானே. ம

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

3036 புலமையி னுற்றமில் புண்ணிய னெந்தை
நலமையின் ஞான வழக்கமு மாகும்
விலமையில் வைத்துள வேதியர் கூறும்
பலமையி லெங்கும் பரந்துநின் றானே. ௰௬

3037 விண்ணவ னுயுல கேழுக்கு மேலுளன்
மண்ணவ னுய்வலஞ் சூழ்கட லேழுக்குந்
தண்ணவ னுயது தன்மையி னிற்பதோர்
கண்ணவ னுகிக் கலந்துநின் றானே. ௰௭

3038 நின்றனன் மாலொடு நான்முகன் றானுகி
நின்றனன் றானிலங் கீழொடு மேலென
நின்றனன் றானெடு மால்வரை யேழ்கட
னின்றனன் றானே வளங்கனி யாயே. ௰௮

3039 புவனு பதிமிகு புண்ணிய னெந்தை
யவனே யுலகி லடர்பெரும் பாக
னவனே யரும்பல சீவனு மாகு
மவனே யிறையென மாலுற்ற வாறே. ௰௯

3040 உண்ணின் றொளிரு முலவாப் பிராணனும்
விண்ணின் றியங்கும் விரிகதிர்ச் செல்வனு
மண்ணின் றியங்கும் வாயுவு மாய்நிற்குங்
கண்ணின் றிலங்குங் கருத்தவன் றானே. ௰௫

3041 எண்ணு மெழுத்து மினஞ்செய லவ்வழிப்
பண்ணுந் திறனும் படைத்த பரமனைக்
கண்ணிற் கவருங் கருத்தி லதுவிது
வுண்ணின் றுருக்கியோ ராயமு மாமே. ௰௬

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்

3042 இருக்கின்ற வெண்டிசை யண்டம்பா தாள
முருக்கொண்டு தன்னடு வோங்கவிவ் வண்ணங்
கருக்கொண்டு வெங்குங் கலந்திருந் தானே
திருக்கொன்றை வைத்த செழுஞ்சடை யானே. ௰௭

3043 பலவுடன் சென்றவப் பார்முழு தீசன்
செலவறி வாரில்லை சேய னணிய
னலைவிலன் சங்கர னுதியம் மாதி
பலவில வாய்நிற்கும் பான்மைவல் லானே. ௰௮

3044 அதுவறி வானவ னுதிப் புராண
னெதுவறி யாவகை நின்றவ னீசன்
பொதுவது வான புவநங்க ளெட்டு
மிதுவறி வானந்தி யெங்கள்பி ரானே. ௰௯

3045 நீரு நிலனும் விசும்பங்கி மாருதந்
தூரு முடம்புறு சோதியு மாயுளன்
பேரும் பராபரன் பிஞ்ஞக னெம்மிறை
யூருஞ் சகல னுலப்பிலி தானே. ௨௰

3046 மூல னுரைசெய்த மூவா யிரந்தமிழ்
மூல னுரைசெய்த முந்நூறு மந்திர
மூல னுரைசெய்த முப்ப துபதேச
மூலனுரை செய்த மூன்றுமொன் றுமே. ௨௰௧

3047 வாழ்கவே வாழ்கவென் னந்தி திருவடி
வாழ்கவே வாழ்க மலமறுத் தான்பதம்
வாழ்கவே வாழ்கமெய்ஞ் ஞானத் தவன்றுள்
வாழ்கவே வாழ்க மலமிலான் பாதமே. ௨௰௨

ஒன்பதாந் தந்திரம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

Koviloor Digital Library

உ
சிவமயம்
அரி ஓம் நன்றக குருவாழ்க குருவே துணை

எம் ஞானத் தெளிவு குருவின் திருவடி உச்சிமேற் கொண்டு திருமுறைப் பெருநூல் விளக்கநான்மறை நூலைப் பற்றி ரத்தினச் சுருக்கமாக.......

தவமுதல்வர் திருஞானசம்பந்தர் நமக்கு ஆக்கி தந்த நூல் முதல் மூன்று திருமுறைகள். சுமார் ஐயாயிரத்து அறுபது ஆண்டுகளுக்குப் பின் சேடகலியின் தீங்கு நீங்கவும் உலக மக்கள் ஒளி பெற்று உய்வு பெறவும் இறைவன் கருணை கூர்ந்து எம் ஞானத் தெளிவு குரு சித.வே. ஷண்முகநாத பிள்ளையை தேவகோட்டையில் பிறப்பித்து சிறுபிராயம் தொட்டு இயமநியமம் கைவரப் பெற்று சிவனடியே சிந்திக்கும் திருவருளை கொடுத்து திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் அருளிய தேவாரத்தின் சூட்சமங்களை எடுத்து இயம்பிய நூல் தான் திருமுறைப் பெருநூல் விளக்கம் ஆகும். அறம் பொருள் இன்பம் வீடுபேறடைய ஆக்கிய நூல். மீண்டும் மீண்டும் இம் மண்ணுலகில் பிறவாமல் இருக்க அதாவது பிறவிப் பெருங்கடலை நீந்த ஆக்கிய உயர்ந்த ஒப்பற்ற ஞான நூல். இந்நூல் அகில உலக கலைகள் அனைத்தையும் கோத்து நிற்கும் ஆதிநூல். நாத்திகத்தை வேரறச் செய்யும் நடுவாகிய நேரான ஞான நூல். இறைவனடி சேர ஆக்கிய இறைநூல் சோராத சுகம் காண வழி வகுக்கும் நல்வழி நூல். இறைவனை உணரவைக்கும் இறை நூல். இந்நூலின் பெருமையை எழுத என்னுல் ஆகாது எனவே இந்நூலை என் சிரசின் மீது வைத்து வணங்குகின்றேன்.

ஆதிநூல், இருக்கு. அடங்கன்முறை. சுருதிநூல் என பல பெயர்களில் அழைக்கப்படும் தேவாரம் தான் திருமுறைப் பெருநூல் ஆகும். தேவாரம் என்ருல் என்ன. அடங்கன்முறை என்ருல் என்ன. பண் என்ருல் என்ன, திருச்சிற்றம்பலம் என்ருல் என்ன, பதிகம் என்ருல் என்ன, ஏன் பத்து பாடல் பாட வேண்டும், கட்டளைத் திறங்கள் என்ருல் என்ன, வேதம் என்ருல் என்ன, துவித சிந்தாந்தம் என்ருல் என்ன, ரிக் வேதம் என்ருல் என்ன, யசூர் வேதம் என்ருல் என்ன, சாமவேதம் என்ருல் என்ன, அதர்வண வேதம் என்ருல் என்ன, வேதாந்தம் என்ருல் என்ன, அத்துவித சித்தாந்தம் என்ருல் என்ன, வேத அங்கம் ஆறு என்ருல் என்ன, பண்ணிடை ஒன்பது என்ருல் என்ன, வியாகரணம் என்ருல் என்ன, அற்புத பதிகம் என்ருல் என்ன, இயக்காய வர்க்கம் என்ருல் என்ன, நாலயணம் என்ருல் என்ன, வியாதர் என்ருல் என்ன, மாணுக்கர்கள் விசும்பயணர் என்ருல் என்ன, பயிலா என்ருல் என்ன, இசைமேனி என்ருல் என்ன, சுகர் என்ருல் என்ன, சுமந்து என்ருல் என்ன, நிவர்த்தி கலை என்ருல் என்ன, சாந்தி அதீத கலை என்ருல்

Koviloor Digital Library

என்ன, சாந்தி கலை என்றால் என்ன, பிரதிஷ்டா கலை என்றால் என்ன, வித்தியா கலை என்றால் என்ன, சார்கை என்றால் என்ன, பாகை என்றால் என்ன, வேத உரு என்றால் என்ன, இயற்றமிழ் என்றால் என்ன, இசைத்தமிழ் என்றால் என்ன, நாடகத் தமிழ் என்றால் என்ன, பாஞ்சராத் திறம் என்றால் என்ன, வைகாநேயம் என்றால் என்ன, அர்த்த பாகை என்றால் என்ன, ஞானபாகை என்றால் என்ன, கர்மபாகை என்றால் என்ன, ஜோதிடம் என்றால் என்ன. அனைத்தும் தோற்றமாகிய அரா உமா அயணமாகிய இராமாயணம் என்றால் என்ன அனைத்தும் ஒடுக்கமாகிய மகாபார்அதம் ஆகிய மகாபாரதம் என்றால் என்ன. அஉம(ஓம்) என்றால் என்ன உஅம(ஓம்) என்னல் என்ன ந காரம் என்றால் என்ன, ம காரம் என்றால் என்ன, சி காரம் என்றால் என்ன, வ காரம் என்றால் என்ன, ய காரம் என்றால் என்ன, பண்தார் என்றால் என்ன, மேலும் அகில கலைகளையும் கோத்து இருக்கும் நூல் தான் தேவாரம் ஆகிய எழுதாத புத்தகத்தின் ஏட்டின் பொருளைதெருளாத கன்னி தெளிந்து இருந்து நமக்கு ஆக்கித் தந்த நூல் தான் திருமுறைப் பெருநூல் விளக்கம். தமிழ் அமிழ்தம் என்பதும் உயிருக்கு நேர் என்பதும், நாம் இசையின் உருவமதைப் பெற்று முறையாக ஐம்பூதத்தினாலும் தசவித நாதத்தாலும் ஆக்கிய கலவை என்பதை உணர வைக்கும் உன்னத நூல். கலியின் கொடுமை தீரவும் பெரியோர்கள் ஆகிய சிவபுண்ணிய சீல மெய்யன்பர்கள் விருப்பம் நிறைவேறவும் இப்பெருநூல் இது சமயம் வெளிவர இறையருள் கூட்டி வைத்திருக்கிறது. சோதிடக் கலையை விளக்கி இருக்கும் தன்மை பருத்து அறியும் அறிவாளிகளுக்கு சிந்தையை அடக்கி சும்மா இருந்து அம்மா பொருளை அறிய தொடங்கும் ஆரம்பமாக அமையும் இந்நூல்.

வேத வேதாந்தமாகிய ஒருவன் இறைவனை தேட முற்படும் பொழுது அவன் சிவ ராஜயோக தன்னில் நிலைத்து அனுபவிக்கும் அனுபவங்களையும் அதனால் அவன் பெறும் விளவுகளையும் சொல்லாத சொல்லின் தன்மையை உணரும் போது ஏற்படும் விளைவுகளை கண்டு விளக்கும் அற்புத ஒப்பற்ற உன்னத உயர்ந்த ஞான நூல் தான் திருமுறைப் பெருநூல் விளக்க நான்மறை.

புறக்கண்ணால் கண்டு விஞ்ஞானம் ஒவ்வொரு நாளும் உயர்ந்த கண்டுபிடிப்புக்களை கண்டு அனுபவித்து சீ என்று உதறி மேலும் மேலும் புதிய புதியவற்றைக் கண்டு அனுபவிக்கும் இந்த வேளையில் அந்த கண்டுபிடிப்புக்களால் மனிதன் அடைய வேண்டியவற்றை அடைந்து இன்பமாக இனிமையாக வாழ்கின்றனா என்றால் அது உங்களுக்கே வெளிச்சம். விஞ்ஞான வளர்ச்சியால் மனிதன் இலைமறை காய்மறை என்று நம் முன்னோர்கள் பின்பற்றிய பண்பாட்டை விட்டு விட்டு இயற்கை போதிக்கும்

Koviloor Digital Library

பாடத்தை அறிய முடியாதவனுய் அந்த அந்த பருவத்தில் அடைய வேண்டிய அடைவுகளே அடைய முடியாமல் விஞ்ஞான வளர்ச்சியால் பார்க்க கூடாதவற்றை பார்த்து பேசக் கூடாதவற்றை பேசி தன் வாழ்நாளில் பூவாகி பிஞ்சாகி காயாகி கனியாமல் காயில் வெம்பி விழுந்து நொந்து வாழ முடியாமல் ஏங்கித் தவிக்கின்ருன் இன்றைய இளைஞன். பெரியோர்கள் நம் பண்பாட்டை புகுத்தவும் கடைபிடிக்கவும் மறந்தும் மறுத்தும் போகிருர்கள். அதன் விளைவு தான் இன்றைய இளைய சமுதாயம் சிந்திக்க ஆற்றல் இல்லாமல் எதை எதையோ சாதித்து விட்டோம் என ஏமாந்து நிற்கிறது. சிந்திக்க வேண்டியது என்ன மனிதன் வாழ்வாங்கு வாழ வேண்டிய வழி எது அதற்கு துணையாக இருப்பது எது. எதை துணையாக கொள்ள வேண்டும். அன என்ற சொல்லில் ன வாக இறைவன் சொற்றுணை வேதியனுக காட்சி அளிக்கின்ருர். இறைவன் நம்மிடம் உள்ளுறு சோதியாக இருப்பதை அறியத்தான் ஆக்கிய உன்னத உயர்வான மெய்ஞான நூல் திருமுறைப் பெருநூல் விளக்கம். அகக் கண்ணுல் ஆராய முற்பட்டு அதன் விளைவாக ஏற்படும் ஆகாயத்தை அறியச் செய்யும் அற்புத நூல்.

சற்குரு முருகன் திருஅருளால் நூலைப் பற்றியும் எழுதி நிறைவு செய்யும் பாக்கியத்தை எனக்கு அருளியதை எண்ணி எண்ணி அக மகிழ்கின்றேன். நம் மூல முதல் குரு திருமூலர்

நான் பெற்ற வின்பம் பெறுகவிவ் வையகம்
வான்பற்றி நின்ற மறைப்பொருள் சொல்லிடி
னூன்பற்றி நின்ற வுணர்வறு மந்திரந்
தான்பற்றப் பற்றத் தலைப்படுந் தானே

என்கிருர். மூல முதல் குரு வழிவந்த எம் ஞானத் தெளிவு குரு உலக மக்கள் அனைவரும் பேரின்ப பெருவாழ்வு வாழ வேண்டும் என்ற கருணையினுல் திருமுறைப் பெருநூல் ஆக்கி தந்திருக்கிருர்கள். இந்நூலை ஓதினுல் உயர்நலங்களை இம்மையில் பெற்று மறுமையில் பேரின்ப பெருவாழ்வு அடைவார்கள் என்பது திண்ணம் என எழுதி நிறைவு செய்கின்ருேம்.

இங்ஙனம்
அடியார்க்கு அடியேன்
இராம. ஆதிரெத்தினம்
இணைச் செயலாளர்
முத்தமிழ் வேதத் திருச்சபை

Koviloor Digital Library

KOVILOOR ANDAVAR LIBRARY, KOVILOOR
A. No. 46370

Koviloor Digital Library

காசி சொர்ண லிங்கம்